هذا دوازده امام   بسمه تعالی شانه العزیز خواجه نصیر

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انت الاول فلیس قبلک شیء وانت الظاهر الاخر فلیس بعدک شیء وانت الظاهر فلیس فوقک شیء وانت الباطن فلیس دونک شیء وانت العزیز الحکیم یا کائنا قبل کل شیء ویا باقیا بعد کل شیء یا مکون کل شیء یا من هو اقرب الی من حبل الورید یا من هو فعال لما یرید یا من یحول بین المرء وقلبه یا من هو بالمنظر الاعلی یا من لیس کمثله شیء وهو السمیع العلیم یا من هو علی کل شیء قدیر اقض حاجاتی واعطنی سؤلی وفرج عنی کربتی واکف مهماتی بحق محمد واله الطاهرین وسلم تسلیما بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی محمد وسلم وزد وبارک علی النبی الامی العربی الهاشمی القرشی المکی المدنی الابطحی التهامی السید النقی السراج المضی الکوکب الدری صاحب الوقار والسکینة المدفون بارض المدینة العبد المؤید والرسول المسدد المصطفی الامجد المحمود الاحمد حبیب اله العالمین وسید المرسلین وخاتم النبیین وشفیع المذنبین ورحمة للعالمین ابی القاسم محمد بن عبد الله صلی الله علیه واله وسلم الصلوة والسلام علیک یا ابا القاسم یا رسول الله یا امام الرحمة یا شفیع الامة یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا فی الدنیا والاخرة یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارک علی السید المطهر والامام المظفر والشجاع الغضنفر ابی شبیر وشبر قاسم طوبی وسقر الانزع البطین الاشجع الاشرف المکنی العالم المبین الناصر المعین ولی الدین الوالی الولی السید الرضی الامام الوصی الحاکم بالنص الجلی المخلص الصفی المدفون بالغری لیث بنی غالب مظهر العجائب ومظهر الغرائب ومفرق الکتائب والشهاب الثاقب والهزبر السالب ونقطة دائرة المطالب اسد الله الغالب غالب کل غالب ومطلوب کل طالب صاحب المفاخر والمناقب امام المشارق والمغارب الذی حبه فرض علی الحاضر والغائب مولینا وموی الثقلین الامام بالحق ابی الحسنین امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله وسلامه علیه الصلوة والسلام علیک وعلی الطیبین یا امیر المؤمنین یا علی بن ابی طالب یا اخا الرسول یا زوج البتول یا ابا السبطین یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا فی الدنیا والاخرة یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارک علی السیدة الجلیلة المعصومة المظلومة الکریمة النبیلة المکروبة ذات الاحزان الطویلة فی المدة القلیلة الرضیة الحلیمة العفیفة السلیمة المجهولة قدرا والمخفیة قبرا المدفونة سرا والمغصوبة جهرا سیدة النساء الانسیة الحوراء ام الائمة النقباء النجباء بنت خیر الانبیاء الطاهرة المطهرة البتول فاطمة النقیة التقیة الزهراء علیها السلام الصلوة والسلام علیک وعلی ذریتک یا فاطمة الزهراء یا بنت محمد رسول الله ایتها البتول یا زوجة الرسول یا بضعة النبی یا ام السبطین یا حجة الله علی خلقه یا سیدتنا ومولاتنا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا فی الدنیا والاخرة یا وجیهة عند الله اشفعی لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارک علی السید المجتبی والامام المرتجی سبط المصطفی وابن المرتضی علم الهدی العالم الرفیع ذی الحسب المنیع والفضل الجمیع والشرف الوفیع والشفیع بن الشفیع المقتول بالسم النقیع المدفون بارض البقیع العالم بالفرائض والسنن صاحب الجود والمنن کاشف الضر والبلوی والمحن ما ظهر منها وما بطن الذی عجز عن عد مدحه لسان اللسن الامام بالحق المؤتمن ابی محمد الحسن صلوات الله وسلامه علیه الصلوة والسلام علیک یا ابا محمد یا حسن بن علی ایها المجتبی یا ابن رسول الله یا ابن امیر المؤمنین یا قرة عین البتول یا سید شباب اهل الجنة یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولینا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا فی الدنیا والاخرة یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارک علی السید الزاهد والامام العابد الراکع الساجد قتیل الکافر الجاحد زین المنابر والمساجد صاحب المحنة والکرب والبلاء المدفون بارض کربلاء السبط الثانی للمصطفی وقرة عین الثقلین ونور العینین مولانا ومولی الکونین الامام بالحق ابی عبد الله الحسین صلوات الله وسلامه علیه الصلوة والسلام علیک یا ابا عبد الله یا حسین بن علی ایها الشهید یا ابن رسول الله یا ابن امیر المؤمنین یا ابن فاطمة الزهراء یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بک الی الله وقدمناک بین یدی حاجاتنا فی الدنیا والاخرة

اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارك على ابى الائمة وسراج الامة وكاشف الغمة ومحيي السنة وسني الهمة ورفيع الرتبة والنبيه
الكرتبة وصاحب الندبة المدفون بارض طيبة المبرء من كل شر وشين وافضل المجاهدين واكمل الشاكرين والحامدين شمس نهار
المستغفرين وقمر ليلة المتهجدين الامام بالحق زين العابدين ابى محمد علی بن الحسين صلوات الله وسلامه عليه الصلوة والسلام عليك
يا ابا محمد يا علی بن الحسين يا زين العابدين ايها السجاد يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا انا
توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل
وسلم وزد وبارك على قمر الاقمار ونور الانوار وقائد الاخيار وسيد الابرار الطهر الطاهر والنجم الزاهر والبدر الباهر والبحر الزاخر والدر الفاخر
السيد الوجيه الامام النبيه المدفون عند جده وابيه الحبر الملی عند العدو والولی الامام بالحق الازلی ابی جعفر محمد بن علی
عليهما الصلوة والسلام الصلوة والسلام عليك يا ابا جعفر يا محمد بن علی ايها الباقر يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على
خلقه يا سيدنا ومولانا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها
عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارك على السيد الصادق الصديق العالم الوثيق الحليم الشفيق الهادی
الى الطريق الساقی شيعته من الرحيق ومبلغ اعدائه الى الحريق صاحب الشرف الرفيع والحسب المنيع والفضل الجميع المدفون
بارض البقيع المهذب المؤيد الامام المجد ابی عبد الله جعفر بن محمد صلوات الله وسلامه عليه الصلوة والسلام عليك يا ابا
عبد الله يا جعفر بن محمد ايها الصادق يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا انا توجهنا واستشفعنا
وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يدي حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارك
على السيد الكريم والامام الحليم وسمی الكليم الصابر الكاظم قائد الجيش المدفون بمقابر قريش صاحب الشرف الانور والمجد الاطهر والجبين
الازهر الامام بالحق ابی ابراهيم موسى بن جعفر صلوات الله وسلامه عليه الصلوة والسلام عليك يا ابا ابراهيم يا موسى بن جعفر
ايها الكاظم ايها العبد الصالح يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا
بك الى الله وقدمناك بين يديك حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل وسلم وزد وبارك على السيد المعصوم و
الامام المظلوم والشهيد المسموم والغريب المغموم والقتيل المحروم عالم بالعلم المكتوم بدر النجوم شمس الشموس وانيس النفوس المدفون
بارض طوس الرضا المرتضى المجتبى المرتجى الامام بالحق ابی الحسن علی بن موسى الرضا صلوات الله وسلامه عليه الصلوة والسلام
عليك يا ابا الحسن يا علی بن موسى ايها الرضا يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا
توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يديك حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله
اللهم صل وسلم وزد وبارك على السيد العالم العادل العامل الفاضل الكامل الباذل الاجود الجواد العارف باسرار المبدء والمعاد
ولكل قوم هاد مناص المحبين يوم ينادی المناد المذكور في الهداية والارشاد المدفون بارض بغداد السيد العربي والامام
الاحمد والنبي المكي الملقب بالتقی الامام بالحق ابی جعفر محمد بن علی عليهما السلام الصلوة والسلام عليك يا ابا جعفر
يا محمد بن علی ايها التقی الجواد يابن رسول الله يابن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولينا انا توجهنا و
استشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين يديك حاجاتنا في الدنيا والاخرة يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله اللهم صل
وزد وبارك على الامامين الهمامين التمامين السيدين السندين الفاضلين الكاملين الباذلين العادلين العالمين الورعين
الاطهرين الشمسين القمرين الكوكبين النورين النيرين وارثي المشعرين واهلي الحرمين كهفي التقی غوثي الورى طودي
النهى علمي الهدى المدفونين بسر من رای كاشفي البلوى والمحن صاحبي الجود والمنن الامامين بالحق ابی الحسن علی بن محمد
النقی وابی محمد الحسن صلوات الله وسلامه عليهما

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی رغّبنا بالدعاء و التوجه الیه و نهانا عن الاعراض عنه فقال ادعونی

استجب لکم ان الذین یستکبرون

عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین و بعد

بر طالبان عبادات و سالکان سبل عبودیت پوشیده و مخفی نماناد که کتاب

مستطاب زاد المعاد که حقیقةً ... قراء شبیه است باشتیاق و وسیله نجاة آن

و در جلالت قدر و نباهت شأن تالی قرآن مجید و فرقان حمید باشد و مؤلف

آن بزرگوار شیخ محقق و مدقق و نحریر زمان مشید بنیان دین نبوی مروج مذهب جعفری محیی مراسم

الشریعة ممیت آثار البدعة و الضلالة کهف الانام و غوث الزمان رئیس الملة و الدین الذی انتهت

الیه ریاسة الفرقة المحقة فی اوانه العلامة المجلسی اعلی الله مقامه و رفع فی الخلد اعلامه مکرر

بطبع رسیده و چنانکه باید و شاید از عدم اهتمام در تصحیح و تنقیح و ترجیحات مطبوع طباع ارباب ذوق و

سلیقه نگشته بکمال نخفی لهذا این اقل خدام شریعت مطهره محض خدمت و تعمیم فایده در طبع

آن نمود در طرز خوب و اسلوب مرغوب که موشح بمزید دقت و فوائد تحقیقیة علاوه بر خصوصیات ظاهره آن

که هیچ یک از آنها اهتمام بلیغ در تصحیح نموده و از مآخذ ادعیه منقوله مثل کتاب مستطاب

مصباح متهجد و کتاب اقبال و مصباح کفعمی و غیره مکرر تصحیح شده و از جمله

خصوصیات این نسخه شریفه آنکه اشاره بفایده نسخه نیستند نسبت از متن کتاب الا کلمه نقطه گذارده

که در حاشیه نوشته شود و آنچه در حاشیه مسطور گشته از جمله نسخ مختلفه که با نسخه ثانیه

و بدین جهت نه آنکه از برای هر یک از هر کلمه کذا ثبت

شده و قاری مخیر است در خواندن آنچه

در حاشیه ثبت

یا اکتفا نمود بمتن و اگر بخواهد آنچه در حاشیه ثبت شده بخواند با آنکه نسخه بدل است با نص ما بخواند و نیز نسخه بدل بعض متن بعض کلمه و فقرات کند

فهرست کتاب مستطاب

لنا بهم كل حاجة من حوائج الدنيا والآخرة يا سادتي وموالي اني توجهت بكم ائمتي وعدتي ليوم فقري وحاجتي الى الله وتوسلت بكم الى الله واستشفعت بكم الى الله بحقكم وبقربكم ارجو النجاة من الله وكونوا عند الله رجائي يا سادتي يا اوليائي صلى الله عليكم اجمعين ولعن الله اعدائكم من الاولين والآخرين الى يوم الدين

فهرست کتاب مستطاب

فهرست کتاب مستطاب

فصل اول

فهرست کتاب مستطاب

بسم الله

دیباچه کتاب مستطاب

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة
فی الآخرة والاولی والصلوة علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی

(اما بعد) بندهٔ خاطی (محمد باقر بن محمد تقی)
عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صافیهٔ برادران
ایمانی واخلاء روحانی مینگارد که چون جناب مقدس ایزدی
تعالی شانه برای هدایت گمگشتگان وادی جهالت
وضلالت طریق صوم وصلوة ودعا وعبادات
اشرف طاعات واقرب طرق نیل سعادات مقرر گردانیده
واز حضرت رسول خدا وائمهٔ هدی صلوات الله و
سلامه علیه وعلیهم اجمعین ادعیه واعمال بسیار
منقول گردیده که کتب دعا مشحونست از انها واین
خادم اخبار ائمهٔ اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار
اکثر انها را در کتاب بحار الانوار ایراد نموده ام و
اکثر خلق را باعتبار اشتغال بانواع اشغال دنیویه
وغیرها تحصیل انها وعمل بجمیع انها میسر نیست
خواستم منتخبی از اعمال سال وفضائل ایام ولیالی
شریفه واعمال انها که باسانید صحیحه ومعتبره وارد
شده است در این رساله ایراد نمایم که عامهٔ خلق
از برکات انها محروم نباشند شاید این بندهٔ عاصی
را بدعا مغفرت یاد نمایند ومسمی گردانیدم انرا
به زاد المعاد عسی الله ان یهدینا وایاهم
الی سبیل الرشاد وچون اتمام این رساله واغاز
وانجام این عجاله در زمان دولت عدالت نشر
واوان سلطنت سعادت اثر اعلیحضرت سید سلاطین زمان وسرور
خواقین دوران شهزاده اورنگ ملت ودین نقاوهٔ احفاد سید المرسلین

دیباچه کتاب مستطاب

آب رنگ گلستان مصطفوی چشم وچراغ دودمان مرتضوی آن سلطان جم
خدم وخاقان فریدون حشم شجاعت نژادی که تیغ آبداریش بر سرهای گردنکشان
بکوداد بوار وحشمتانش باریش بر خرمن حیات مخالفان
ومعاندان مصداق (یرسل علیکما شواظ من نار)
دستهای ادعیان مزید رفعت شان ذاتش را رفیع البنیان
باکف الخضیب هندستان وخروش صوفیان صفوت
نشان بزمزمهٔ دعای خلود دولت ابد توامان با عندلیبان
اغصان سدرة المنتهی همداستان هرکه تیغ خلاف
از نیام کین برکشید چون بید بر خود بلرزید وهرکه
چهرهٔ آینهٔ نفاق در برکشید صورت مرگ خود را در آن
دید گره جبین قهرش عقده کشای گرههای کار بستگان
کشادکی کف دریا نوالش سحاب مزارع املهای پژمردگان
مؤسس قواعد ملت ودین مروج شریعت آباء طاهرین
جباه حشمت سایان درگاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه سلاطین
زمان لبریز ۴ وخواقین دوران در صرح ممرد عزت
وجلالش بزبان بندای (قد مسنا الضر ایها العزیز)
اعنی السلطان الاعظم والخاقان الاعدل الاکرم ملجأ
الاکاسرة وملاذ القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغراء
ومشید قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان
والخاقان بن الخاقان (الشاه سلطان حسین) الموسوی
الحسینی الصفوی بهادرخان لازالت رایات دولته
مرفوعة وهامات اعدائه مقموعة میسر گردید تحفه
ان بارگاه خلایق امیدگاه گردانید ۴ امید که
مقبول طبع اشرف گردد وان اعلیحضرت از فوایدان منتفع گردند
بمحمد واله الطاهرین والله الموفق والمعین وان مشتملست بر چهار باب وخاتمه

باب اول

١
کتاب مستطاب زاد المعاد
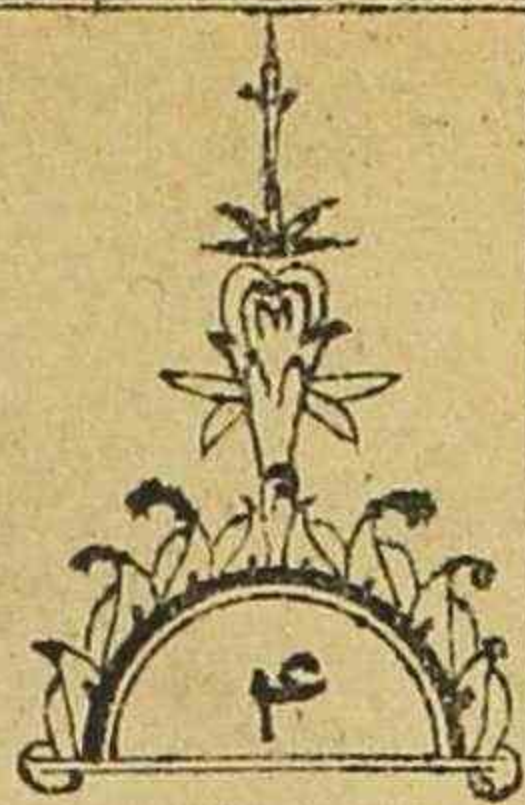
باب اول
در فضایل و اعمال ماه مبارک
رجبست و آن مشتمل بر پنج فصل است

فصل اول

در بیان فضایل این ماه و عبادات آن است بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین ماههای سال اند و از حضرت رسالت پناه صلعم منقولست که هر که حرمت ماه رجب و شعبان را بداند و وصل نماید روزهٔ آنها را بروزهٔ ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد حق تعالی و در آن روز منادی از افق اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شما ها و طاعت او از برای خدا همهٔ آن ماهها گواهی دهند و گویند که این بنده توشه گرفت در ما ها برای طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما یافتیم این بنده را مگر طلب کنندهٔ طاعت و خوشنودی تو و امیدوار رحمت و آمرزش تو بود و آنچه نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیده بودی بسوی آنها مسارعت نمود و روزهٔ کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها با تشنگی بشب رسانید و در شبها خود را بتعب انداخت برای بندگی تو و تصدق بفقرا

و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت ببندگان تو نمود و با این ماهها مصاحبت
نیکو کرد و چون از اینها جدا شد وداع نیکو کرد و بعد از رفتن اینها پیرامون محرمات
تو نگردید و نیکو بنده بود این بنده پس حقتعالی میفرماید که ببرید این بنده را بسوی
بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا بتحفها و کرامتها و او را بر شتران و اسبان
نور سوار کنند و ببرند بسوی نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود
و سرائی که جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز
ایشان را تعب نمیباشد و از عذاب ایمن میکردند و مشقت حسابی از برای ایشان
نیست و ایضاً از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خدا است
و ماهی در حرمت و فضیلت بآن نمیرسد و قتال با کافران در اینماه حرام است
و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسی که
یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب
الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و بسند
معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد
آتش جهنم یکساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آن روزه دارد بهشت
او را واجب میشود و ایضاً فرمود که رجب نام نهریست در بهشت از شیر
سفیدتر و از عسل شیرین تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن
نهر بیاشامد و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول
فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش
کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا
در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید (اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْئَلُهُ
التَّوْبَةَ) و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سه روز از
ماه رجب روزه بدارد بهر روز ثواب روزهٔ یکسال برای او بنویسند و هر که هفت
روز از آن روزه بدارد هفت در جهنم بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز
از آن روزه دارد در بهشت بر روی او گشاده شود و هر که پانزده روز
از آن روزه بدارد خدا حساب او را آسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد

حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای او بنویسد هرگز او را عذاب نکند ❀ و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق ع در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا عظیم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقی مانده اینماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر اینماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا کنند ❀ و ایضا از حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده است که هر که یکروز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه دارد گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر ماه رجب را روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و هر که یک شب از اینماه را احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول فرماید شفاعت او را در حق هفتاد مرد گناهکار و هر که در اینماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند باو عطا فرماید که چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد ❀ و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت نموده که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند که نور روی ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل باشد بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ همه او را ندا کنند که گوارا باد
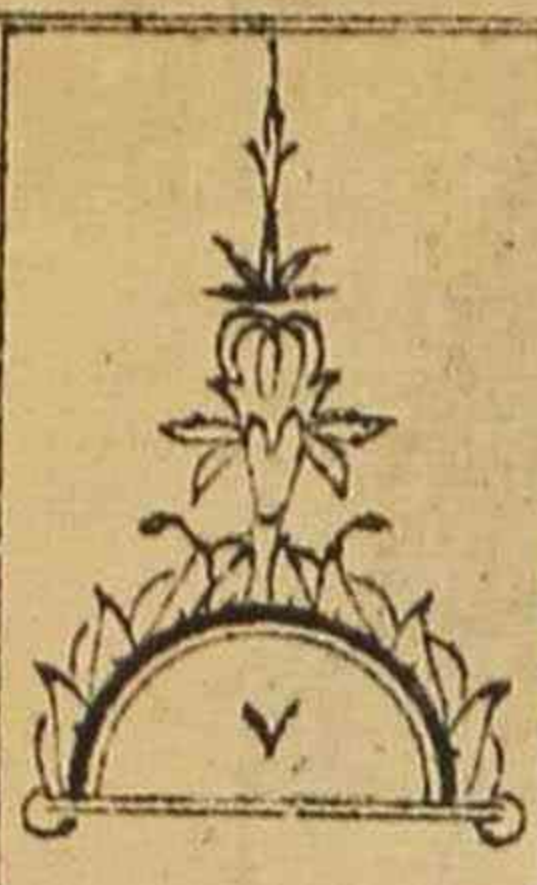
نور اکرامهای حقتعالی ای بندهٔ خدا پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را که ای
بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را در مأوای نیکو
ساکن کردانم و عطاهای شما را بزرگ نمایم و عطا کنم از بهشت غرفها که نهرها
در زیر آنها جاری باشد و همیشه در آن غرفها باشید و نیکو مزد بهشت مزد
کارکنان از برای من بی آنکه بر شما واجب کردانم روزه داشتید از برای من
در ماهی که حرمت آنرا عظیم کردانیده بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای ملائکه
من بندگان و کنیزان مرا داخل بهشت کردانید پس حضرت فرمود که این همه
ثوابها برای کسیست که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه دارد اگرچه یکروز
باشد از اولش یا میانش یا آخرش ❦ و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع
روایتست که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حقتعالی در قیامت از او
خوشنود باشد و هر که دو روز را روزه دارد خدای تعالی بغایت از او خوشنود
و راضی کردد و او را خوشنود کرداند و هر که سه روز را روزه دارد خداوند
کریم از او راضی شود و خصمان او را از او راضی کرداند در قیامت و هر که هفت
روز را روزه بدارد چون بمیرد درهای هفت آسمان برای روح او کشوده شود
تا بملکوت اعلی برسد و هر که هشت روز را روزه بدارد هشت در بهشت برروی
او کشوده شود و هر که پانزده روز را روزه بدارد هر حاجت که از حقتعالی طلبد
برآورد مگر آنکه سؤال او برای کناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام
ماه را روزه بدارد از کناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده
باشد و از آتش جهنم آزاد کردد و داخل بهشت شود با برگزیدگان و نیکوکاران
و احادیث در این باب بسیار است و این رساله کنجایش ذکر آنها را ندارد

فصل دوم

در بیان اعمالی است که کسی از روزه عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض آن بعمل
آورد ❦ در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه مستحب
یکدرهم تصدق کند که موافق درهای این زمان تقریبا هفتاد دینار بوده باشد
❦ و بروایت دیگر عوض روزه یکمد کندم یا جو وارد شده است و احوط

باب اوّل
در اعمال ماه رجب است

در مقصد درم شاه است وظاهراً صدقه درم کهنه کافی باشد و در روایتی
در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک گرده نان نیز وارد شده است اگر قادر
بر روزه نباشد وحمل کرده اند بر کسیکه پریشان باشد وقادر بر درهم ومدّ
نباشد وایضاً در خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول وارد
شده است که بعوض روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحرا
بخواند تا ثواب روزه را دریابد

سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا
لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ

و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود
وارد شود وقصد روزه سنّت کرده باشد واو طعامی حاضر سازد واورا
تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر
واگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است وبرابر یکسال روزه است
وزن را روزه سنّت داشتن بیرخصت شوهر وغلام وکنیز را بیرخصت مالک
وفرزند را بی رخصت پدر ومادر ومهمانرا بیرخصت مهماندار ومهماندار را
بیرخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست ومشهور میان علما آنست
که روزه سنّت مملوک بدون اذن مالک باطلست وهمچنین روزه سنّت
زن بیرخصت شوهر صحیح نیست ودر پدر ومادر مشهور آنست که روزه سنّت
فرزند بدون اذن ایشان مکروهست وباطل نیست وبعضی گفته اند بیرخصت
پدر باطلست واحوط آن است که بدون اذن پدر ومادر روزه سنّت ندارد ودر
روزه سنّت مهمان بدون رخصت مهماندار نیز خلافست واحوط آن است که مهمان
ومهماندار هیچیک بیرخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگرچه اظهر آنستکه مکروه است

فصل سیم

(در بیان اعمال هر شب وهر روز است) بسند معتبر منقولست که حضرت
امام زین العابدین علیه السّلام در روز اوّل ماه رجب این دعا را میخواندند
وعلما ذکر کرده اند که در هر روز سنّت است خواندن

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَاَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وبسند معتبر منقولست که حضرت صادق در هر روز ماه رجب این دعا میخواندند

خَابَ الْوَافِدُونَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ الْاِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اَللّٰهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ

وایضا بسند معتبر منقولست که محمد بن ذکوان بخدمت حضرت صادق عرض کرد که فدای تو شوم اینماه رجبست مرا دعائی تعلیم نما که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز از ماه رجب در صبح و پیشین و بعد از همه نمازها در شب و روز این دعا را بخوان

يَا مَنْ اَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَئَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِي بِمَسْئَلَتِي اِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا

مباحٌ ید

مَن ید
ق

الخیرات ید
ن
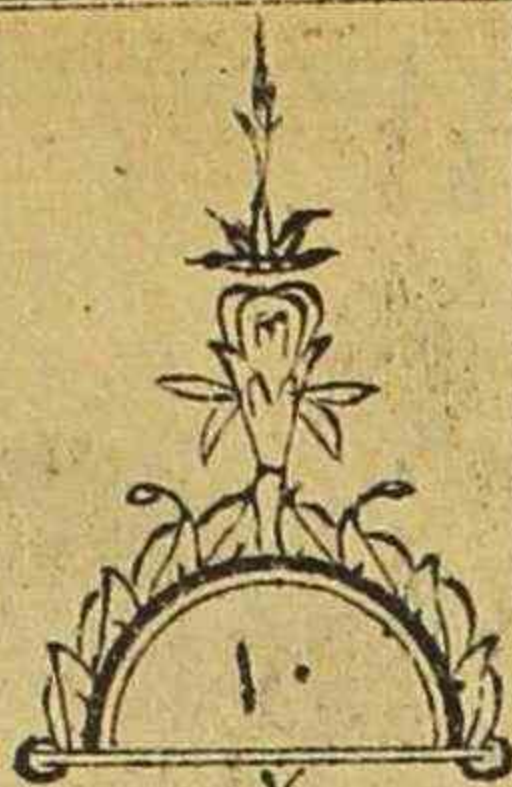
وَجَمِيعِ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ

پس حضرت ریش مبارک خود را بدست چپ گرفتند وانگشت سبابهٔ دست راست خود را بجانب راست وچپ حرکت میدادند واین دعا را میخواندند

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا النَّعْمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ

ودست برنداشت تا آب دیده اش بر ریش مبارک ریخت وشیخ طوسی بسند معتبر روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام بمعلی بن خنیس گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

واز روایت سید بن طاوس ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاهاست ودر همه اوقات میتوان خواند وشیخ طوسی وسید ودیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب الامر روایت کرده اند که سنت است در هر روز از روز ماه مبارک رجب این دعا را بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرَبِ

جمیع نخ ق
شبابی نخ ق
الاوصیاء نخ ق

در اعمال ماه رجب
و [illegible] رجب

يَا مَنْ اِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِيمَا لَدَيْهِ رُغِبَ اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ اَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَاَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْئَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ فَاَنْتَ يَا مَوْلَايَ اَعْظَمُ اَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْاٰخِرَةِ وَمَا هِيَ اِلَيْهَا صَائِرَةٌ

اِلَيْهِ نو

و از حضرت رسول صلعم منقولست که در جمیع ماه رجب هر بامداد و پیشین هفتاد مرتبه بگوید «اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ» پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید «اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ» و این استغفار در جمیع ایام سال سنتست و هزار مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دران وارد شده اگر خواهد در یکروز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد و ایضا منقولست که هر کس هزار مرتبه «لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ» در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حقتعالی در بهشت شهری از برای او بنا کند و در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه «لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ» وارد شده است و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست و در جمیع ماه اگر چهارصد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله

احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند و سه مرتبه بگوید ﴿ سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ ﴾ و سه مرتبه بگوید ﴿ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ﴾ و سه مرتبه بگوید ﴿ اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ ﴾ و چهارصد مرتبه بگوید ﴿ اَستَغفِرُ اللهَ وَاَتوبُ اِلَیهِ ﴾ گناهانش را خدا بیامرزد اگرچه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد و در روز عید حقتعالی او را ندا کند که براستی تو دوست منی و بهر حرفی ترا شفاعتی میدهم در حق برادران و خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمر یکبار این را بعمل آورد حقتعالی بهر حرفی هفتاد هزار حسنه با و عطا کند که هر حسنه از جمیع کوههای دنیا سنگین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر و مثل آنرا در وقت پرواز کردن نامههای اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان و نزد صراط برآورد و او را در سایهٔ عرش خود جای دهد و حساب کند او را حساب آسانی و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد

فصل چهارم

﴿ در بیان فضایل و اعمال شب و روز اول است تا روز پانزدهم ﴾ در شب اول ماه غسل سنّت است ﴿ و منقول است که هر که در شب اول ماه رجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و در وقت دیدن ماه دعای صحیفهٔ کامله را بخواند که بهترین دعاهاست و هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در هر ماهی این سنّت است ﴿ و منقول است که چون ماه رجب برسد بگوید

﴿ اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَینا بِالاَمنِ وَالاِیمانِ وَالسَّلامَةِ وَالاِسلامِ رَبّی وَرَبُّکَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ﴾

و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین ع فضیلت بسیار دارد

در اعمال شب و روز اول تا پانزدهم است
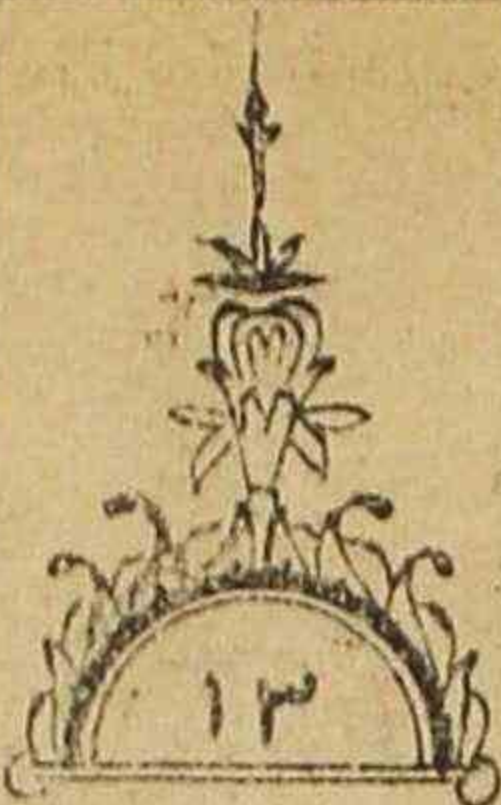
و در حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب غسل کند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده است و هر که زیارت امام حسین کند بهشت او را واجب شود البته و احیاء شب اول سنت است و از حضرت صادق منقولست که تا توانی محافظت نما بر احیاء شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب نیمه شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيكٌ وَاَنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُونُ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّی وَرَبِّكَ لِيُنْجِحَ بِكَ طَلِبَتِی اَللّٰهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتِی

پس حاجات خود را طلب نماید و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت امام موسی ع در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند

این دعا را در سجده میخواندند

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْمَحْمَدَةُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِی وَلَا لِغَيْرِی فِی اِحْسَانٍ اِلَّا بِكَ يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشِی عِيشَةً نَقِيَّةً وَمِيتَتِی مِيتَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِی مُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ

فقدیر نسخه

لی نسخه

باب اول
در اعمال ماه رجب است

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الْاَئِمَّةِ يَنَابِيعِ الْحِكْمَةِ وَاُولِي النِّعْمَةِ
وَمَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ وَلَا تَأْخُذْنِي عَلٰى غِرَّةٍ
وَلَا عَلٰى غَفْلَةٍ وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَاِنَّ
مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ
وَاَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَاِنَّكَ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَ
اَعْطِنِي السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ وَ
الشُّكْرَ وَالْمُعَافَاةَ وَالتَّقْوٰى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اَوْلِيَائِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَهْلِي وَوَلَدِي
وَاِخْوَانِي فِيكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

وایضا بسند معتبر منقولست که مستحب است بعد از سلام
گفتن از نماز و ترجیح آنکه نشسته است این دعا را بخواند

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ وَلَا يَخَافُ اٰمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَكَبْتُ
الْمَعَاصِيَ فَذٰلِكَ ثِقَةٌ بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ
وَتَعْفُو عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ فَاِنَّكَ مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ
وَمِنْهُ قَرِيبٌ فَاَنَا تَائِبٌ اِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا وَرَاغِبٌ اِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ
حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدٍ يَا
مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْاُمُورِ
فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلٰى نَعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ

وایضا از حضرت امام علی النقی منقولست که بعد از نماز و تر این دعا را بخوانند

اَلْوَاسِعُ

در اعمال شب و روز اول ماه رجب است

یا نور النور یا مدبر الامور یا مجری البحور یا باعث من فی القبور
یا کهفی حین تعیینی المذاهب وکنزی حین تعجزنی المکاسب وموئلی
حین تجفونی الاباعد وتملنی الاقارب ومنزهی بمجالسة اولیائه
ومرافقة احبائه فی ریاضه وساقی بمؤانسته من نمیر حیاضه
ودافعی بمجاورته من ورطة الذنوب الی ربوة التقریب ومبدلی
بولایته عزة العطایا من ذلة الخطایا اسئلک یا مولای بالفجر
واللیالی العشر والشفع والوتر واللیل اذا یسر وبما جری به قلم
الاقلام بغیر کف ولا ابهام وباسمائک العظام وبحججک علی جمیع
الانام علیهم منک افضل السلام وبما استحفظتهم من اسمائک
الکرام ان تصلی علیهم وترحمنا فی شهرنا هذا وما بعده من الشهور
والایام وان تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا وفی کل عام یا ذا
الجلال والاکرام والمنن الجسام وعلی محمد واله منا
افضل السلام

و اعمال و ادعیهٔ این شب بسیار است و روزه روز اول فضیلت بسیار دارد
و از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که در روز اول ماه رجب نوح ع بکشتی سوار
شد و امر کرد جمیع جن و انس را که با او در کشتی بودند روزه بدارند و هر که
این روز را روزه بدارد آتش جهنم یکسال راه از او دور گردد و از حضرت
امام رضا منقولست که هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب را از برای رغبت
در ثواب خدا بهشت او را واجب میشود و هر که یکروز از وسط اینماه روزه بدارد
حقتعالی شفاعت او را قبول نماید در مانند ربیعه و مضر که دو قبیلهٔ عظیمند
از قبایل عرب و هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد حقتعالی او را از پادشاهان
بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر

باب اول در اعمال ماه رجب است

وعمو وعمه وخالو وخاله او وجمیع همسایگان واشنایان او هرچند همه مستوجب
جهنم شده باشند ع وشیخ طوسی ودیگران از سلمان فارسی رض روایت
کرده اند که گفت در اخر روز جمادی الثانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه
حضرت فرمود که ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه
که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت یکمرتبه سوره حمد وسه مرتبه
سوره قل هو الله احد وسه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته حقتعالی
محو کند از نامه عمل او هر گناهی را که در کودکی وبزرگی کرده باشد وخدا عطا کند
باو ثواب کسیرا که تمام انماه را روزه گرفته باشد وتا سال اینده حقتعالی اورا
از نمازگذارندگان بنویسد ودر هر روز انماه ثواب شهیدی از شهیدان جنگ
بدر برای او باسمان برند وبهر روز که در انماه روزه بدارد ثواب عبادت یکساله در نامه
عمل او بنویسند وهزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند واگر تمام ماه را روزه بدارد
خدا اورا از اتش جهنم نجات دهد وبهشت را از برای او واجب گرداند
ای سلمان جبرئیل این نماز را برای من اورد وگفت یا محمد این علامتی است میان
شما ومنافقان زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفتم یا رسول الله چگونه
این نماز را بکنم ودر چه وقت بجا اورم فرمود که در روز اول ماه ده رکعت نماز
بجا می اوری یعنی هر دو رکعت بیکسلام ودر هر رکعت یکمرتبه سوره حمد وسه مرتبه
سوره قل هو الله احد وسه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی وبعد از هر سلام دست
بسوی اسمان بلند کن وبگو

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ
وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ
لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

پس دستها را بر روی خود میکشی ودر روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت
نماز بجا میاوری وبعد از هر سلام دستها را بسوی اسمان برمیداری ومیگوئی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ

در فضیلت ایام البیض ماه رجب است

وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیءٍ قدیر الهاً واحداً
احداً فرداً صمداً لم یتخذ صاحبةً ولا ولداً

پس دستها را بر روی خود میکشی و در روز آخر ماه باز همان
نحو ده رکعت میکنی و بعد از هر سلام دست برمیداری و میگویی

لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت
وهو حیّ لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیءٍ قدیر وصلی الله
علی محمد وآله الطاهرین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

پس دستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بخواه که البته برآورده است
و حقتعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندقی بقدر ما بین
آسمان و زمین بوده باشد و بعدد هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل
تو مینویسند و برات بیزاری از جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسند
و منقولست که هر که در روز جمعهٔ ماه رجب صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد
بخواند حقتعالی با و در قیامت نوری عطا کند که بآن نور داخل بهشت گردد
و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر ع در روز جمعه
اول ماه رجب متولد شده است و موجب بادنی شرف این روز گردیده و در
روایتی وارد شده است که ولادت حضرت امام علی نقی ع در روز دوم ماه رجب
واقع شده و بروایت دیگر در روز سیم ماه رجب واقع شده و بروایت
ابرهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز سیم واقع شده است و ابن عیاش
گفته است که ولادت آنحضرت در پنجم اینماه واقع شده است و ولادت امام محمد تقی
در دهم اینماه شده است و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد
شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب یعنی سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم احادیث معتبره وارد شده است و بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق ع منقولست که حقتعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است
که باحدی از امتهای گذشته نداده است (ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان) و

باب اول
در اعمال ماه رجب

سه شب با این امت داده است که با امتهای دیگر نداده است (شب سیزدهم و
شب چهاردهم و شب پانزدهم) و سه سوره با این امت داده که مثل آنها با امتهای
پیش نداده (سوره یس و سوره تبارک الذی بیده الملک و سوره قل هو الله احد)
پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد
بود پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هر یک از این سوره ها دو رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از سوره حمد این سه سوره را بخواند و در شب
چهاردهم چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سوره ها را
بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد بسه سلام و در هر رکعت بعد از
حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش
آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا ❦ و از حضرت صادق منقولست که هر که ایام البیض
ماه رجب را روزه دارد حق تعالی بهر روزی عبادت یکساله و روزه یکساله برای او
بنویسد و در قیامت او را در محل ایمنان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد
❦ و مشهور آن است که ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین ع در میان کعبه معظمه
در روز سیزدهم ماه رجب بود دوازده سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلعم
❦ و علی ابن ابراهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی نقی نیز در روز سیزدهم ماه
رجب بود در سال دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه
است و غسل در آن سنتست و احیا آن بعبادت فضیلت بسیار دارد ❦ و از
حضرت رسول صلعم منقولست که در شب نیمه رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر گناهی
که در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند ❦ و ایضا از آنحضرت منقولست که
هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبهای اینها مشغول
عبادت باشد از دنیا نرود مگر با توبه نصوح و بهر روز که روزه داشته هفتاد گناه
کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت او بر آورده شود در وقتیکه از قبر بیرون میآید
و نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده
باشد و شفاعت او را قبول کند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق
جهنم شده باشند و حق تعالی بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر
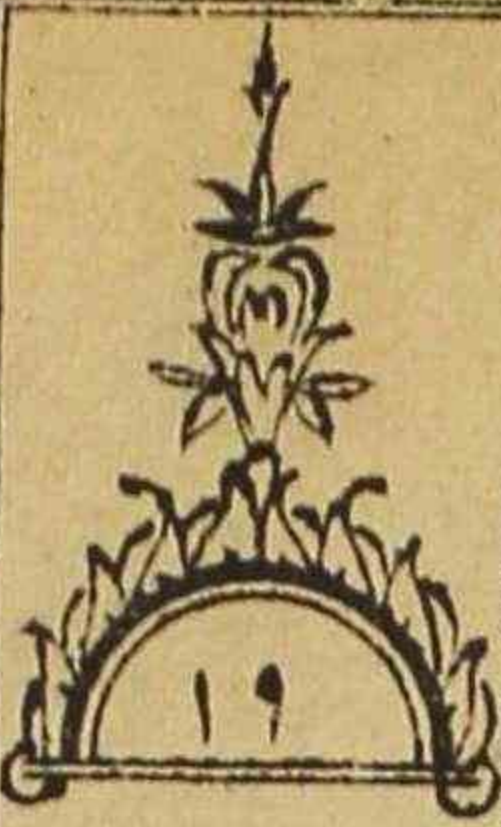
و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد ❀ و شیخ طوسی بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا میآوری یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی (سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ) پس میگوئی (اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشرِكُ بِهِ شَیئاً وَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ) و در شب و روز پانزدهم زیارت امام حسین سنت مؤکد است ❀ و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا ع سؤال کردم که زیارت امام حسین ع در کدام وقت بهتر است فرمود که نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بکیفیتی که گذشت ❀ و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا گردد این دعا را بخواند البته کرب و شدت او زایل گردد ❀ و این چهار رکعت را بدو سلام میکنی و هر سوره که خواهد بعد از حمد بخواند و دعا اینست ❀

اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَیا مُعِزَّ المُؤمِنینَ اَنتَ کَهفی حینَ تُعیینِی المَذاهِبُ وَاَنتَ بارِئُ خَلقی رَحمَةً بی وَقَد کُنتَ عَن خَلقی غَنِیّاً وَلَولا رَحمَتُكَ لَکُنتُ مِنَ الهالِکینَ وَاَنتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصرِ عَلی اَعدائی وَلَولا نَصرُكَ اِیّایَ لَکُنتُ مِنَ المَفضوحینَ یا مُرسِلَ الرَّحمَةِ مِن مَعادِنِها وَمُنشِئَ البَرَکَةِ مِن مَواضِعِها یا مَن خَصَّ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفعَةِ فَاَولِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزونَ یا مَن وَضَعَت لَهُ المُلوكُ نیرَ المَذَلَّةِ عَلی اَعناقِهِم فَهُم مِن سَطَواتِهِ خائِفونَ اَسئَلُكَ بِکَینونِیَّتِكَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن کِبرِیائِكَ وَاَسئَلُكَ بِکِبرِیائِكَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن عِزَّتِكَ وَاَسئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِی استَوَیتَ بِها

المقبوحين
خ نفسه

عَلىٰ عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهٰا جَمیعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ

پس حاجات خود را از حقتعالی طلب نماید و بعد آنکه عمدهٔ اعمال نصف رجب دعای ام داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید بن طاوس رض بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسرزادهٔ امام حسن مجتبیٰ ع دایهٔ حضرت امام جعفر صادق ع بود و بشیر داود انحضرت را شیر داده بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرده بود و منصور دوانقی لشکر فرستاد و او را کشتند و ابرهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسینی را باغل و زنجیر از مدینه بعراق بردند و او نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و از او خبری بمن نمیرسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلحا و نیکان و برادران مؤمن استدعای دعا مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر استجابت نمی یافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی میگفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارت زنده گذاشتند و روز بروز مصیبت من عظیمتر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم کداختم و پیر شدم و از ملاقات او ناامید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق را علتی عارض شده بعیادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من بشیر داود را بآنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود کجاست او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کردم و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید که او برادر رضاعی شماست حضرت فرمود چرا غافلی از دعای استفتاح و دعای اجابت و نجاح و آن دعائیست که درهای آسمان برای آن گشوده میشود و ملائکه استقبال میکنند خوانندهٔ آنرا و بشارت میدهند او را باجابت و آن دعائیست که از مجیب الدعوات محجوب نمیگردد و خوانندهٔ آنرا ثوابی نیست بغیر از بهشت ام داود گفت ای فرزند

طاهرین و دانستکو یا ن چکونه است آن دعا حضرت فرمود که ام داود ماه محرم
یعنی ماه رجب نزدیک شده و آن ماهیست مبارک و حرمت آن عظیم است و دعاها
در آن مستجابست چون آن ماه درآید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا که ایام البیض‌اند
روزه بدار پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن و هیچ
کس تعلیم مکن که میترسم بدست کسی افتد که برای امر باطلی و نامشروعی این دعا را
بخواند بدرستیکه این دعا بسیار شریفست و مشتملست بر اسم اعظم خدا که هر که
بخواند البته حاجت او برآورده میشود و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته شود
و دریاها حایل باشند میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البته حق تعالی اسباب
میکرداند رسیدن ترا بمطلب تو و حاجت ترا برمی‌آورد و هر که این دعا را بخواند خدا
مستجاب میکرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو
باشند خداوند فاد کفایت شر ایشان میکند و زبان ایشان را می بندد و ایشان
منقاد فرزند تو میکرداند ام داود گفت که حضرت این دعا را برای من نوشت و بخانه
برگشتم چون ماه رجب داخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب پانزدهم
نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب
رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهداء و عباد را که من برایشان صلوات
فرستاده بودم و حضرت رسول صلعم مرا خطاب فرمود که ام داود بشارت باد ترا
که اینجماعت که می بینی همه برادران و یاوران و شفیعان تو اند و از برای تو طلب آمرزش
میکنند و بشارت میدهند ترا بانکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد ترا
بآمرزش و خوشنودی خدا و خدا ترا جزای خیر دهد و شاد باش که حق تعالی
فرزند ترا حفظ میکند و بتو برمیکرداند انشاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب
بیدار شدم و بعد از آن بانقدر زمانی که سوار تندروی از عراق بمدینه آید داود
بنزد من آمد و گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی بند و زنجیر
بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد در خواب دیدم که بلندیهای
زمین پست شد و ترا دیدم که بر روی حصیری از خود نشسته بودی و با تو مردانی
چند بودند که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح

و نیز بر خدا میکردند پس یکی از ایشان که از همه خوشروتر و خوشبوتر و جامهایش
بسیار پاکیزه در بر داشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه صلعم است خطاب
کرد بمن که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزهٔ صالحه که حقتعالی دعای مادر ترا در
حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانیقی بدر زندان رسیده
بطلب من آمده بودند در میان شب مرا نزدیک او بردند پس امر کرد تا زنجیرها را
برداشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بود بحساب آنزمان بمن عطا
کرد و فرمود که مرا بر شتر رهوای سوار کنند و بسرعت تمام بمدینه بیاورند ام داود
گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق ع بردم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن
بود که منصور حضرت امیر المؤمنین ع را در خواب دید که با او فرمود رها کن فرزند مرا
و اگر نکنی ترا در آتش میاندازم چون نظر کرد دریای آتش در زیر پای خود دید پس
از وحشت بیدار شد و از کردهٔ خود پشیمان گردید و ترا رها کرد

و اما کیفیت این عمل شریف ام داود گفت که حضرت صادق ع فرمود که در ماه
مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم
در وقت زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون
زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بخانهٔ خلوتی برو و سعی کن
که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن گوید و هشت رکعت نافله
زوال را بعمل آور و رکوع و سجود آنها را خوب بعمل آور و بعد از نماز فریضهٔ ظهر
دو رکعت نماز بکن بهر سوره که خواهی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی
حوائج الطالبین پس هشت رکعت نافلهٔ عصر را با آداب بجا میاوری

السائلین ند

و در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافلهٔ عصر
بعد از حمد سه مرتبه قل هو الله احد یکمرتبه سورهٔ انا اعطیناک الکوثر بخوان
پس نماز عصر را با خشوع و آداب بجا آور و در روایتی وارد شده است
که رو بقبله پاکیزه بنشین پس صد مرتبه سورهٔ حمد و صد مرتبه سورهٔ قل هو الله
احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخوان پس هر یک از این سورها را یکمرتبه بخوان سورهٔ
انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و الصافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان

در کیفیت عمل ام داود است

وَاْنا فتحنا واذا وقعت وتبارك الذی بیده الملك ون والقلم واذا السماء انشقت تا اخر قران واگر نتوانی این سوره ها را از روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان ﷺ وشیخ مفید گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه سورهٔ حمد وده مرتبه ایة الکرسی وهزار مرتبه قل هو الله احد بخوان واین احوطست ﷺ و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید (سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ) وبعد از ایة الکرسی صد مرتبه بگوید (اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ) واگر ایة الکرسی را نیز درست نتواند بخواند صد مرتبه سورهٔ حمد وهزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دعا را بخواند وایة الکرسی ابهتر آن است که تا هم فیها خالدون بخواند دعا این است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۷ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ ۷ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعَظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْاِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرٰى وَلَكَ مَا لَا يُرٰى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَلَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰى وَلَكَ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى وَلَكَ مَا تَرْضٰى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ

عَلٰی اَمْرِکَ وَالْمُطَاعِ فِیْ سَمٰوٰتِکَ وَمَحَالِّ کَرَامَاتِکَ الْمُتَحَمِّلِ لِکَلِمَاتِکَ
النَّاصِرِ لِاَنْبِیَائِکَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مِیْکَائِیْلَ
مَلَکِ رَحْمَتِکَ وَالْمَخْلُوْقِ لِرَاْفَتِکَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِیْنِ لِاَهْلِ طَاعَتِکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اِسْرَافِیْلَ حَامِلِ عَرْشِکَ وَصَاحِبِ الصُّوْرِ الْمُنْتَظِرِ
لِاَمْرِکَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِیْفَتِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عِزْرَائِیْلَ مَلَکِ
الْمَوْتِ الْمُوَکَّلِ عَلٰی عَبِیْدِکَ وَاِمَائِکَ الْمُطِیْعِ فِیْ اَرْضِکَ وَسَمٰوٰتِکَ
وَقَابِضِ اَرْوَاحِ جَمِیْعِ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِیْنَ
وَعَلٰی مَلٰٓئِکَةِ الذِّکْرِ اَهْلِ التَّاْمِیْنِ عَلٰی دُعَاءِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَعَلَی السَّفَرَةِ
الْکِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّیِّبِیْنَ وَعَلٰی مَلٰٓئِکَتِکَ الْکِرَامِ الْکَاتِبِیْنَ وَعَلٰی
مَلٰٓئِکَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّیْرَانِ وَمَلَکِ الْمَوْتِ وَالْاَعْوَانِ یَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَبِیْنَا اٰدَمَ بَدِیْعِ فِطْرَتِکَ
الَّذِیْ کَرَّمْتَهٗ بِسُجُوْدِ مَلٰٓئِکَتِکَ وَاَبَحْتَهٗ جَنَّتَکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
اُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ
الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَیْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی هَابِیْلَ وَ
شَیْثٍ وَاِدْرِیْسَ وَنُوْحٍ وَهُوْدٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرٰهِیْمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَ
اِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَیُوْسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوْطٍ وَشُعَیْبٍ وَاَیُّوْبَ وَمُوْسٰی
وَهٰرُوْنَ وَیُوْشَعَ وَمِیْشَا وَالْخِضْرِ وَذِی الْقَرْنَیْنِ وَیُوْنُسَ وَاِلْیَاسَ
وَالْیَسَعَ وَذِی الْکِفْلِ وَطَالُوْتَ وَدَاوٗدَ وَسُلَیْمٰنَ وَزَکَرِیَّا وَشَعْیَا
وَیَحْیٰی وَتُوْرَخَ وَمَتّٰی وَاِرْمِیَا وَحَیْقُوْقَ وَدَانْیَالَ وَعُزَیْرٍ وَعِیْسٰی
وَشَمْعُوْنَ وَجِرْجِیْسَ وَالْحَوَارِیِّیْنَ وَالْاَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَ

لِاَوْلِیَائِکَ ۱۲
الرحمۃ ۱۲
عبادک ۱۲
واصف ۱۲
حنوق ۱۲

لِسانٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ الَ مُحَمَّدٍ وَ بارِكْ
عَلى مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَ رَحِمْتَ وَ بارَكْتَ عَلى اِبْرهِيمَ وَ الِ
اِبْرهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَوْصِياءِ وَ السُّعَداءِ
وَ الشُّهَداءِ وَ اَئِمَّةِ الْهُدى اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدالِ وَ الْاَوْتادِ
وَ السُّيّاحِ وَ الْعُبّادِ وَ الْمُخْلِصِينَ وَ الزُّهّادِ وَ اَهْلِ الْجِدِّ وَ الْاِجْتِهادِ
وَ اخْصُصْ مُحَمَّداً وَ اَهْلَ بَيْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَ اَجْزَلِ كَراماتِكَ
وَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ مِنّي تَحِيَّةً وَ سَلاماً وَ زِدْهُ فَضْلاً وَ شَرَفاً
وَ كَرَماً حَتّى تُبَلِّغَهُ اَعْلى دَرَجاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْاَفاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّهُمَّ وَ صَلِّ عَلى مَنْ سَمَّيْتُ
وَ مَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَ اَنْبِيائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ اَهْلِ طاعَتِكَ
وَ اَوْصِلْ صَلَواتي اِلَيْهِمْ وَ اِلى اَرْواحِهِمْ وَ اجْعَلْهُمْ اِخْواني فيكَ
وَ اَعْواني عَلى دُعائِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْتَشْفِعُ بِكَ اِلَيْكَ وَ بِكَرَمِكَ
اِلى كَرَمِكَ وَ بِجُودِكَ اِلى جُودِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ اِلى رَحْمَتِكَ وَ بِاَهْلِ
طاعَتِكَ اِلَيْكَ وَ اَسْئَلُكَ اَللّهُمَّ بِكُلِّ ما سَئَلَكَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ
مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَ بِما دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجابَةٍ
غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ يا رَحِيمُ يا حَلِيمُ يا كَرِيمُ يا عَظِيمُ يا جَلِيلُ يا
مُنِيلُ يا جَمِيلُ يا كَفِيلُ يا وَكِيلُ يا مُقِيلُ يا مُجِيرُ يا خَبِيرُ يا مُنِيرُ يا مُبِيرُ
يا مَنِيعُ يا مُدِيلُ يا مُحِيلُ يا كَبِيرُ يا قَدِيرُ يا بَصِيرُ يا شَكُورُ يا بَرُّ يا طُهْرُ
يا طاهِرُ يا قاهِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا ساتِرُ يا مُحِيطُ يا مُقْتَدِرُ يا حَفِيظُ
يا مُتَجَبِّرُ يا قَرِيبُ يا وَدُودُ يا حَمِيدُ يا مَجِيدُ يا مُبْدِئُ يا مُعِيدُ يا شَهِيدُ

وَ رَحِمْتَ . نخ
وَ اَجْسادِهِمْ
طاعَتِكَ . نخ
يا نَصِيرُ . نخ
يا طَهُورُ . نخ

باب اول در اعمال ماه رجب

یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا قابض یا باسط یا هادی یا مرسل
یا مرشد یا مسدد یا معطی یا مانع یا دافع یا رافع یا باقی یا واقی یا خلاق
یا وهاب یا تواب یا فتاح یا نفاح یا مرتاح یا من بیده کل مفتاح یا
نفاع یا رؤف یا عطوف یا کافی یا شافی یا معافی یا مکافی یا وفی
یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر یا سلام یا مؤمن یا احد یا صمد
یا نور یا مدبر یا فرد یا وتر یا قدوس یا ناصر یا مونس یا باعث یا وارث
یا عالم یا حاکم یا بادی یا متعالی یا مصور یا مسلم یا متحبب یا قائم
یا دائم یا علیم یا حکیم یا جواد یا باری یا بار یا سار یا عدل یا فاصل
یا دیان یا حنان یا منان یا سمیع یا بدیع یا خفیر یا معین یا ناشر یا غافر
یا قدیم یا مسهل یا میسر یا ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر
یا مسبب یا مغیث یا مغنی یا مقنی یا خالق یا راصد یا واحد یا
حاضر یا جابر یا حافظ یا شدید یا غیاث یا عائد یا قابض یا منیب
یا مبین یا طاهر یا مجیب یا متفضل یا مستجیب یا عادل یا بصیر یا
مؤمل یا مسک یا آواب یا وافی یا راشد یا ملک یا رب یا مذل یا
معز یا ماجد یا رازق یا ولی یا فاضل یا سبحان یا من علا فاستعلی
فکان بالمنظر الاعلی یا من قرب فدنی و بعد فنای و علم السر
واخفی یا من الیه التدبیر و له المقادیر یا من العسیر علیه سهل
یسیر و یا من هو علی ما یشاء قدیر یا مرسل الریاح یا فالق الاصباح
یا باعث الارواح یا ذا الجود و السماح یا راد ما قد فات یا ناشر
الاموات یا جامع الشتات یا رازق من یشاء بغیر حساب و یا فاعل

یا رزاق ۲
یا مغیر
یا مسدد
یا راشد
والطول

ما یشاء

کیفیت دو دعا عمل ام داود

ما یشاء کیف یشاء یا ذا الجلال والاکرام یا حی یا قیوم یا حی
حین لا حی یا حی یا محیی الموتی یا حی لا اله الا انت بدیع السموات
والارض یا الهی و سیدی صل علی محمد وال محمد وارحم محمدا وال
محمد وبارک علی محمد وال محمد کما صلیت وبارکت وترحمت علی
ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید وارحم ذلی وفاقتی وفقری
وانفرادی ووحدتی وخضوعی بین یدیک واعتمادی علیک
وتضرعی الیک ادعوک دعاء الخاضع الذلیل الخاشع الخائف المشفق
البائس المهین الحقیر الجائع الفقیر العائذ المستجیر المقر بذنبه
المستغفر منه المستکین لربه دعاء من اسلمته ثقته ورفضته
احبته وعظمت فجیعته دعاء حرق حزین ضعیف مهین بائس
مسکین بک مستجیر اللهم واسئلک بانک ملیک وانک ما
تشاء من امر یکن وانک علی ما تشاء قدیر واسئلک بحرمة هذا
الشهر الحرام والبیت الحرام والبلد الحرام والرکن والمقام و
المشاعر العظام وبحق نبیک محمد علیه واله السلام یا من وهب
لادم شیث ولابرهیم اسمعیل واسحق ویا من رد یوسف علی
یعقوب ویا من کشف بعد البلاء ضر ایوب یا راد موسی علی امه
ویا زائد الخضر فی علمه ویا من وهب لداود سلیمان ولزکریا
یحیی ولمریم عیسی یا حافظ بنت شعیب ویا کافل ولد ام موسی
اسئلک ان تصلی علی محمد وال محمد وان تغفر لی ذنوبی کلها و
تجیرنی من عذابک وتوجب لی رضوانک وامانک واحسانک

ورحمتہ نفسہ حریق مستکین یکون والمشعر الحرام

وغفرانك وجنانك واسئلك ان تفك عني كل حلقة ضيق بيني و
بين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل لي
كل عسير وتخرس عني كل ناطق بشر وتكف عني كل باغ وتكبت
لي كل عدو لي وحاسد وتمنع مني كل ظالم وتكفيني كل عائق يحول
بيني وبين ولدي ويحاول ان يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني
عن عبادتك يا من الجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين و
اذل رقاب المتجبرين ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين
اسئلك بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك لما تشاء كيف تشاء
ان تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء

وحاجتي[7] اخواني من المؤمنين والمؤمنات وقال [illegible]

پس بسجده برو وپهلوی روی خود را بر خاك بگذار وبگو

اللهم لك سجدت وبك آمنت فارحم ذلي و
فاقتي واجتهادي وتضرعي ومسكنتي وفقري اليك يا رب

پس حضرت فرمود که سعی کن آب از دیدهات بیرون آید اگرچه بقدر سر مگسی
بوده باشد که آن علامت اجابت دعا است ودر روایت دیگر وارد
شده است که در سجده این دعا را بخواند

اللهم لك سجدت وبك آمنت فارحم ذلي وخضوعي بين يديك
وفقري وفاقتي اليك وارحم انفرادي وخشوعي واجتهادي بين
يديك وتوكلي عليك اللهم بك استفتح وبك استنجح وبمحمد
عبدك ورسولك وآله اتوجه اليك اللهم سهل لي كل حزونة
وذلل لي كل صعوبة واعطني من الخير اكثر مما ارجو وعافني من

الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّی السُّوءَ

و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید

یا قاضِیَ حَوائِجِ الطّالِبینَ اِقْضِ حاجَتی بِلُطْفِکَ یا خَفِیَّ الْاَلْطافِ

و در روایت معتبره وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض
کرد که ای سید و آقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند فرمود بلی
در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمی
شود مگر آنکه او را خدا می آمرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض آن ماه را روزه
بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحویکه ذکر کردم حاجتش برآورده شود
و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود در روز عرفه و هر روز که
این دعا را بخواند حاجت او برآورده میشود **مؤلف گوید** که از این احادیث
ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض آن یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم روزه
بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوب فایز گردد و دور نیست که اگر
در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بجا آورد خوب
باشد و اگر در غیر اشهر حُرُم که ذیقعده و ذیحجه و محرّم و ماه رجبست این دعا را
بخواند بجای (بحرمة هذا الشهر الحرام) بگوید (بحرمة الشهر الحرام) و هذا
را بیندازد بهتر باشد

فصل پنجم

در بیان فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجبست شیخ طوسی و دیگران
گفته اند که در روز هجدهم این ماه ابرهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت پس حزن
و اندوه و لعن برآنها که در این مصیبت شماتت کرده اند مناسبست خصوصاً عایشه
و ابن عیاش که یکی از محدثان شیعه است گفته که حضرت فاطمه در بیست و یکم
ماه رجب بعالم قدس ارتحال نمود اگرچه خلاف مشهور است امّا لعن بر قاتلان
و ظالمان آن جگر گوشه حضرت رسالت که عمدهٔ آنها عمر بن الخطابست ثواب دارد
و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسبست بنحویکه مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی

و شیخ مفید گفته است که در بیست و دوم این ماه معویه بجهنم واصل
شده است و مستحب است که این روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست
و سیم این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بر ران مبارک حضرت امام حسن مجتبی زدند
زیارت آنحضرت و لعن بر ظالمان و قاتلان آنحضرت مناسبست و در روز بیست و
چهارم این ماه فتح خیبر بر دست معجز نمای علی بن ابیطالب جاری شد و مرحب یهودی
بر دست آنحضرت کشته شد و گفته اند روزه این روز بشکر این نعمت و زیارت
آنحضرت مناسبست و شیخ ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم ع در روز
بیست و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت این روز
و ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او
که حضرت رسول ص در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث برسالت شد و این مخالف
مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت
روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که روزه اش
کفاره دویست سال گناه است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا ع
مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب را روزه بدارد حقتعالی روزه او را
کفاره هفتاد سال گناه گرداند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حقتعالی روزه او را کفاره هشتاد سال
گناه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیاد عظیم است و روزیست
که حضرت رسول ص در آن روز برسالت بر امت مبعوث گردید و جبرئیل بپیغمبری بر
آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارکیست و بسندهای معتبر از
حضرت امام محمد تقی ع منقولست که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای
مردم از آنچه آفتاب بر آن میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است و در صبح
آنشب حضرت رسول ص برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند اینشب را مثل اجر
شصت سال عبادت خدا باو عطا میفرماید پرسیدند که عمل آنشب چیست
فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش
از نصف شب خواه بعد از آن برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو

رکعت سلام بکو و در هر رکعت بعد از حمد یکسوره از سورهای کوچک بعد از
یٰس را بخوان و چون از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه فی لیلة القدر
و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان

الحمد لله الذی لم یتّخذ ولداً ولم یکن له شریک فی الملک ولم
یکن له ولیّ من الذّل وکبّره تکبیراً اللّهمّ انّی اسئلک بمعاقد
عزّک علی ارکان عرشک ومنتهی الرّحمة من کتابک وباسمک
الاعظم الاعظم الاعظم وبذکرک الاعلی الاعلی الاعلی وبکلماتک التّامات
کلّها ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تفعل بی ما انت اهله

صاحبةً ولا

الاعلیٰ

التی تمّت صدقاً وعدلاً

پس هر حاجت که داری بخواه که هر چه بطلبی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی بطلبی
یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش را روزه بدار که از برای تو
حساب میشود بروزه یکسال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر منقول است
که در شب بیست و هفتم رجب هر وقت شب که باشد دوازده رکعت نماز بجا
آورد و در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت فارغ شوی در همان
مکان چهار مرتبه بکو

لا اله الّا الله والله اکبر والحمد لله وسبحان
الله ولا حول ولا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم

پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که بهر یک از این دو روایت که
عمل کند خوبست و اگر هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز شب نصف رجب را
که بسند صحیح مذکور شد در اینشب بجا آورد خوبست و در آن روایت وارد
شده است که در اینشب نیز بجا آورند و شیخ طوسی گفته است که غسل در این
شب مستحبست و زیارت حضرت رسول صلعم و حضرت امیر المؤمنین ع در اینشب

مناسبست واين دعا نيز وارد شده كه در ليلهٔ بعث بخوانند

اللّهمّ انّي اسئلك بالتّجلّي الاعظم في هذه اللّيلة من الشّهر المعظّم
والمرسل المكرّم ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تغفر لنا ما انت
به منّا اعلم يا من يعلم ولا نعلم اللّهمّ بارك لنا في ليلتنا هذه
الّتي بشرف الرّسالة فضّلتها وبكرامتك اجللتها وبالمحلّ الشّريف
احللتها اللّهمّ فانّا نسئلك بالمبعث الشّريف والسّيّد اللّطيف
والعنصر العفيف ان تصلّي على محمّد وآله وان تجعل اعمالنا في هذه
اللّيلة وفي سائر اللّيالي مقبولة وذنوبنا مغفورة وحسناتنا
مشكورة وسيّئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة
وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللّهمّ انّك ترى ولا ترى
وانت بالمنظر الاعلى وانّ اليك الرّجعى والمنتهى وانّ لك الممات
والمحيا وانّ لك الآخرة والاولى اللّهمّ انّا نعوذ بك من ان نذلّ ونخزى
وان نأتي ما عنه تنهى اللّهمّ انّا نسئلك الجنّة برحمتك
ونستعيذ بك من النّار فاعذنا منها بقدرتك ونسئلك من الحور
العين فارزقنا بعزّتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سنّنا
واحسن اعمالنا عند اقتراب آجالنا واطل في طاعتك وما يقرّب
اليك ويحظي عندك ويزلف لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا
وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد من خلقك فمنّ علينا وتفضّل
علينا بجميع حوائجنا للدّنيا والآخرة وابدء بآبائنا وامّهاتنا وجميع
اخواننا المؤمنين في جميع ما سئلناك لانفسنا يا ارحم الرّاحمين

التّجلّي د

وابنائنا خ

دعای مبعث حضرت رسول صلعم

اللهم انا نسئلك باسمك العظيم و ملكك القديم ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تغفر لنا الذنب العظيم انه لا يغفر العظيم الا العظيم اللهم و هذا رجب المكرم الذي اكرمتنا به اول اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود و الكرم فاسئلك به و باسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد و اهل بيته الطاهرين و ان تجعلنا من العاملين فيه بطاعتك و الاملين فيه لشفاعتك اللهم اهدنا الى سواء السبيل و اجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل و ملك جزيل فانك حسبنا و نعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا و لا ضالين برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك و بواجب رحمتك السلامة من كل اثم و الغنيمة من كل بر و الفوز بالجنة و النجاة من النار اللهم دعاك الداعون و دعوتك و سئلك السائلون و سئلتك و طلب اليك الطالبون و طلبت اليك اللهم انت الثقة و الرجاء و اليك منتهى الرغبة و الدعاء اللهم فصل على محمد و آله و اجعل اليقين في قلبي و النور في بصري و النصيحة في صدري و ذكرك في الليل و النهار على لساني و رزقا واسعا غير ممنون و لا محظور فارزقني و بارك لي فيما رزقتني و اجعل غناي في نفسي و رغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين

پس بسجده برو و بگو

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهٖ وَخَصَّنَا بِوِلَایَتِهٖ وَوَفَّقَنَا لِطَاعَتِهٖ

پس بگو (شُکْرًا شُکْرًا) صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِیْ وَاعْتَمَدْتُ عَلَیْكَ بِمَسْئَلَتِیْ وَتَوَجَّهْتُ اِلَیْكَ بِاَئِمَّتِیْ وَسَادَتِیْ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِیْ زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

و در روز بیست و هفتم غسل سنتست و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسندهای معتبر از حضرت صادق منقولست که روزه اش برابر است با روزهٔ هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و ایضا منقولست که حسن بن راشد از حضرت صادق سؤال کرد که آیا غیر عیدها که مشهور است عید دیگر هست حضرت فرمود بلی شریفتر و فاضلتر از همه روزیست که حضرت رسالت پناه برسالت مبعوث گردیده است و آن روز بیست و هفتم ماه رجب است باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و امیر المومنین در این روز منقولست و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز بکنند خوبست و بسند معتبر از ریان بن الصلت منقولست که چون حضرت امام محمد تقی ببغداد تشریف بردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و هر سوره که خواهند بخوانند و چون از همه فارغ شوند سورهٔ حمد و توحید و معوذتین هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

پس چهار مرتبه بگویند اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّیْ لَا اُشْرِكُ بِهٖ شَیْئًا

پس چهار مرتبه بگویند لَا اُشْرِكُ بِرَبِّیْ اَحَدًا و بسند معتبر دیگر از حضرت

در اعمال و دعای روز مبعث

صاحب الامر منقولست که در این روز دوازده رکعت نماز بجا میاوری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا میخوانی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا یَا عُدَّتِیْ فِیْ مُدَّتِیْ یَا صَاحِبِیْ فِیْ شِدَّتِیْ یَا وَلِیِّیْ فِیْ نِعْمَتِیْ یَا غِیَاثِیْ فِیْ رَغْبَتِیْ یَا نَجَاحِیْ فِیْ حَاجَتِیْ یَا حَافِظِیْ فِیْ غَیْبَتِیْ یَا کَالِئِیْ فِیْ وَحْدَتِیْ یَا اُنْسِیْ فِیْ وَحْشَتِیْ اَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقِیْلُ عَثْرَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاسْتُرْ عَوْرَتِیْ وَاٰمِنْ رَوْعَتِیْ وَاَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ وَاصْفَحْ عَنْ جُرْمِیْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِیْ فِیْ اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِیْ کَانُوْا یُوْعَدُوْنَ

یا مجیبی ۷ دد

المنفس ۷ دد

وچون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه میخوانی پس هفت مرتبه میگوئی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ

پس هفت مرتبه میگوئی (اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّیْ وَلَا اُشْرِکُ بِهٖ شَیْئًا)

پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که سنت است این دعا را در روز مبعث بخواند

یَا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ وَضَمِنَ عَلٰی نَفْسِهِ الْعَفْوَ وَالتَّجَاوُزَ یَا مَنْ عَفٰی وَتَجَاوَزَ اُعْفُ عَنِّیْ وَتَجَاوَزْ یَا کَرِیْمُ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَکْدَی الطَّلَبُ وَاَعْیَتِ الْحِیْلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْاٰمَالُ وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَجِدُ سُبُلَ

المطالب الیک مشرعة ومناهل الرجاء لدیک مترعة وابواب الدعاء
لمن دعاک مفتّحة والاستعانة لمن استعان بک مباحة واعلم انّک
لداعیک بموضع اجابة وللصّارخ الیک بمرصد اغاثة وانّ فی اللهف
الی جودک والضمان بعدتک عوضاً من منع الباخلین ومندوحة
عمّا فی ایدی المستأثرین وانّک لا تحتجب عن خلقک الّا ان تحجبهم الاعمال
دونک وقد علمت انّ افضل زاد الرّاحل الیک عزم ارادة وقد ناجاک
بعزم الارادة قلبی فاسئلک بکلّ دعوة دعاک بها راج بلّغته امله
او صارخ الیک اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرّجت عن
قلبه او مذنب خاطئ غفرت له او معافی اتممت نعمتک علیه او
فقیر اهدیت غناک الیه ولتلک الدعوة علیک حقّ وعندک منزلة
الّا صلّیت علی محمّد وآله وقضیت حوائجی حوائج الدنیا والآخرة
وهذا رجب المرجّب المکرّم الذی اکرمتنا به اوّل اشهر الحرم
اکرمتنا به من بین الامم یا ذا الجود والکرم فاسئلک به وباسمک
الاعظم الاعظم الاعظم الاجلّ الاکرم الذی خلقته فاستقرّ فی ظلّک
فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلّی علی محمّد واهل بیته الطاهرین و
تجعلنا من العاملین فیه بطاعتک والآملین فیه لشفاعتک اللّهم
واهدنا الی سواء السبیل واجعل مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظلّ
ظلیل فانّک حسبنا ونعم الوکیل والسلام علی عباده المصطفین وصلواته
علیهم اجمعین اللّهم وبارک لنا فی یومنا هذا الذی فضّلته وبکرامتک
جلّلته وبالمنزل العظیم منک انزلته وصلّ علی من فیه الی عبادک ارسلته

الیک ١٢
لا تحجب ١٢
یختار لک بها ١٢
کربته ١٢
اللهمّ ١٢
الاعلی ١٢

در نمازهای مخصوصه شبهای اینماه

وبالمحل الکریم احللته اللهم صل علیه صلوة دائمة
تکون لک شکرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا یسرا واختم
لنا بالسعادة الی منتهی اجالنا وقد قبلت الیسیر من اعمالنا
وبلغنا برحمتک افضل امالنا انک علی کل شیء قدیر وصلی
الله علی سیدنا محمد واله وسلم

وبسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که
روز بیست وهشتم ماه رجب را روزه بدارد کفاره نود سال گناه او گردد
وهر که روز بیست ونهم را روزه بدارد کفاره صد سال گناه او باشد وهر که
روز سی ام اینماه را روزه بدارد حقتعالی گناهان گذشته وآینده او را بیامرزد
ودر روز آخر ماه نماز سلمان سنتست بنحوی که در اول مذکور شد واگر
احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست ونهم نیز احتیاطا بکند
ودر کتب دعوات از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند اما چون
سند معتبر بنظر نرسیده نخواستیم ایراد نمائیم وچون بسیار مشهور است ایراد
مینمائیم بر سبیل اجمال واگر کسی بقصد آنکه مطلق صلوة خوبست بکند
بد نیست شب اول سی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه جحد یعنی
قل یا ایها الکافرون وسه مرتبه توحید یعنی قل هو الله احد شب دویم
ده رکعت با حمد وجحد شب سیوم ده رکعت با حمد وپنج مرتبه سوره اذا
جاء نصر الله در هر رکعت شب چهارم صد رکعت در هر دو رکعت در
اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق ودر دویم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس
شب پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست وپنج مرتبه توحید
شب ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت نوبت آیة الکرسی
بخواند شب هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید ومعوذتین
هر یک سه مرتبه وبعد از نماز ده مرتبه صلوات وده مرتبه تسبیحات اربعه
شب هشتم بیست رکعت در هر رکعت بحمد وهر یک از چهار قل سه مرتبه

باب اول در
فضائل و اعمال ماه رجب

شب نهم دو رکعت بحمد و پنج نوبت الهیکم التکاثر شب دهم دوازده رکعت

بعد از نماز مغرب با حمد و سه مرتبه
توحید شب یازدهم دوازده رکعت
با حمد و دوازده مرتبه آیة الکرسی
شب دوازدهم دو رکعت با حمد و آیه
آمن الرسول ده مرتبه شب سیزدهم
ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت
اول بعد از حمد سوره والعادیات و
در دویم سوره الهیکم التکاثر شب
چهاردهم سی رکعت در هر رکعت بعد
از حمد سوره توحید و آیه قل انما انا بشر
مثلکم تا آخر سوره شب پانزدهم
و شانزدهم و هفدهم سی رکعت
با حمد و ده مرتبه سوره توحید در هر
رکعت شب هجدهم دو رکعت در
هر رکعت بعد از حمد سوره توحید و
معوذتین هر یک ده مرتبه شب نوزدهم
چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
پانزده مرتبه سوره توحید و آیة الکرسی
شب بیستم دو رکعت در هر رکعت
سوره حمد و پنج مرتبه سوره انا انزلناه
شب بیست و یکم شش رکعت در
هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا
اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید

شب بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد

وهفتم شب سوره جحد و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده

مرتبه استغفار شب بیست و سیم دو رکعت
در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والضحی
شب بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت
بعد از حمد آیهٔ آمن الرسول و سوره توحید یک مرتبه
شب بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز
شام و خفتن و در هر رکعت بعد از حمد
آیهٔ آمن الرسول و سوره توحید یک مرتبه
شب بیست و ششم دوازده رکعت
در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید
شب بیست و هفتم و بیست و هشتم
و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت
بعد از حمد ده مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه
انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد
مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد
مرتبه استغفار کند شب سی‌ام ده رکعت
در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید
و در هر یک از این نمازها ثوابهای بسیار
مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر
نکردم و جمیع نوافل که مذکور شد هر دو رکعت
بیک سلام است و بعضی که طولی دارد و
میان نماز شام و خفتن واقع شده است و باید
بعد از داخل شدن وقت خفتن و فعشو کردنش
خالی از اشکالی نیست لهذا از مشهورات شب

رغائب را در این رساله ایراد نمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده و معتبر نیست تمّ بالخیر

باب دوم

در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در آن نیز پنج فصل است

فصل اول

(در بیان فضیلت این ماه و ثواب روزه آن) بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است
و منسوبست بحضرت سید انبیاء ص چنانچه از حضرت امام جعفر صادق ع
منقولست که چون حضرت رسول ص ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود که ندا کننده را
که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا ص بسوی شما
و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من
پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود از روزیکه ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزه شعبان را
ترک نکردم و تا زنده ام ترک نخواهم کرد انشاء الله و فرمود که روزه ماه شعبان و ماه
رمضان توبه ایست از جانب خدا برای جمیع گناهان و ایضا منقولست از ام سلمه
که حضرت رسول ص هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که از او وصل
میکرد بماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤال کردند که کدام
روزه از روزه های سنت افضلست فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان
و از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که حضرت رسول ص شعبان را روزه میداشت
و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خدا است و روزه هر دو کفاره
گناهان گذشته و آینده است و ایضا از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که

در فضیلت ماه مبارک شعبان

هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزشی و از قسمهای معصیت
و از قسمهای در وقت غضب و از حضرت رسالت پناه صلعم منقولست که ماه
شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند و حق
و حرمت آنرا میشناسند و آن ماهیست که زیاده میشود در آن روزیهای بندگان از برای
ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کردند برای آنکه منشعب
و بسیار میگردد در آن روزیهای مومنان و حسنه در این ماه مضاعف میگردد هفتاد برابر
و گناه در آن پست میگردد و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند
جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباهات میکند بایشان
با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز این ماه آنقدر فرمود که ذکرش موجب
تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق ؑ منقولست که روزه شعبان
ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در ماه شعبان روزه بسیار بگیرد
البته حق تعالی امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را
و کمتر ثوابی که بروزه دار روزی از شعبان میدهند آنست که بهشت از برای او واجب
میگردد و بسندهای معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول ص فرمود که شعبان
ماه منست و رمضان ماه خداست پس هر که یکروز از ماه من روزه بدارد من شفیع
او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشته او آمرزیده
شود و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ
گناه نداری و بسند عالی از حضرت امام رضا ؑ منقولست که هر که یکروز از ماه
شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل بهشت شود و هر که در یکروز از شعبان هفتاد
مرتبه استغفار کند در قیامت در زمره حضرت رسول ص محشور شود و گرامی داشتن خدا
او را واجب گردد و هر که در شعبان تصدق کند اگر چه بقدر نصف دانه خرما باشد
خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز از آخر شعبان را روزه دارد
و وصل کند بماه رمضان خدا ثواب روزه دو ماه متصل برای او بنویسد
و ابن بابویه ره روایت کرده است که از اسامه پرسیدند کدام ماه را حضرت رسول ص
زیاده از ماههای دیگر روزه میگرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند

باب دویم در فضایل و اعمال ماه شعبان

و آن ماهیست که در آن عملهای بندگان بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم
که عمل من بالا رود در وقتیکه روزه باشم ۞ و ایضاً روایت کرده است که از آن
حضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی افضل است
از آن ۞ و ایضاً روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر صلعم که فرمود شعبان
ماه منست هر که یکروز از ماه من روزه بدارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز
روزه دارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را
روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند
داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد ۞ و بسند صحیح از حضرت صادق
روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب
گردد و رسول خدا صلعم شفیع او باشد در قیامت ۞ و ایضاً بسند بسیار معتبر از
حضرت صادق ع روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین
اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهیست این
ماه شعبانست و حضرت رسول صلعم میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه
از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خداوندیکه جان
علی بن الحسین بدست قدرت او است سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن
علی ع که گفت شنیدم از امیر المؤمنین ع که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت
پیغمبر خدا صلعم و از برای تقرب بخدا خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت
خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب گرداند ۞ و ایضاً از حضرت
امیر المؤمنین ع روایت کرده است که حضرت رسول خدا صلعم فرمود شعبان ماه منست و
ماه رمضان ماه خدا است پس هر که ماه مرا روزه بدارد من شفاعت کنم او را در روز
قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس او گردد در وحشت قبر
و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی سفید نورانی و نامه
عمل او را بدست راست او دهند و نامه مخلد بودن او در بهشت بدست چپ
او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا کند که ای
بندهٔ من او بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داشتی از برای من

گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگیرید دست بنده مرا
و ببرید بنزد پیغمبر من پس بیاورند او را بنزد من من با او گویم ماه مرا روزه داشتی او
گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو میکنم پس حقتعالی فرماید که من حقوق
خود را ببنده خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند من از نقد عوض
باو بدهم که او راضی شود پس من دست او را بگیرم و بیاورم بنزد صراط پس ببینم که صراط
لغزنده است و میلرزد و پای گناهکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را بگیرم ملکی
که موکلست بر صراط گوید کیست این نزد من گویم این فلانکس است از امت من که در دنیا
ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای
طلب وعده خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانم
پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را برای امت تو میگشایم و او را داخل بهشت
کنم پس حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که روزه بدارید ماه حضرت رسول را تا شفیع شما گردد در
قیامت و روزه بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سربمهر بهشت

فصل دوم

(در بیان اعمال هر روز ماه شعبانست) بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست
که هر که هر روز هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد
ستارهای آسمان باشد ❧ و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق ع منقولست که
حضرت رسول ص فرمود شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار صلوات بفرستید بر من و بر
آل من و شعبان ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسیرا که در این ماه
صلوات براو و بر آل او بفرستد ❧ و از حضرت صادق ع منقولست که بهترین دعاها
در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار
کند چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی
پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو (أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ) و بسند
معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید
(أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ) بنویسد خدا برای او بیزاری از آتش جهنم و
بگذراند او را از صراط و داخل بهشت گرداند ❧ و بسندهای معتبر منقولست

باب دوم در بیان فضیلت و اعمال ماه شعبان

که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید (أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) خدا روح او را در افق مبین جا دهد
و آن فضائیست وسیع پیش عرش و در آن فضا نهرها جاریست و قدحها در
کناران نهرها هست بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات الحی القیوم پیش از
الرحمن الرحیم است و هر دو خوبست ﴿ و بسند معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین
در هر روز از ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را میخواندند ﴾

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ
الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ
لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَإِ الْهَارِبِينَ وَمُنْجِي
الْخَائِفِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً
طَيِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًى وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَ
قُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ
الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوِلَايَتَهُمْ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ
وَارْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ
فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا
شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَعْبَانُ الَّذِي
حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ يَدْأَبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِي

والصدقة

المضطرين والمساكين بد

الطاهرين بد
حقهم بد
ومودتهم
ولا تخزني بد

رسولك صلواتك بد

مناجات حضرت امیر و امامان در ماه شعبان

اکرامه واعظامه الی محل حمامه اللهم فاعنا علی الاستنان بسنته
فیه ونیل الشفاعة لدیه اللهم فاجعله لی شفیعاً مشفعاً وطریقاً
الیک مهیعاً واجعلنی له متبعاً حتی القاک یوم القیمة عنی راضیاً
وعن ذنوبی غاضیاً قد اوجبت لی منک الرحمة والرضوان وانزلتنی
دار القرار ومحل الاخیار

وسید بن طاوس بسند معتبر از ابن خالویه روایت
کرده است که این مناجات حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
و امامان از فرزندان او است که در ماه شعبان میخواندند

اللهم صل علی محمد وال محمد واسمع دعائی اذا دعوتک و
اسمع ندائی اذا نادیتک واقبل علی اذا ناجیتک فقد هربت
الیک ووقفت بین یدیک مستکیناً لک متضرعاً الیک راجیاً
لما لدیک ثوابی وتعلم ما فی نفسی وتخبر حاجتی وتعرف ضمیری ولا
یخفی علیک امر منقلبی ومثوای وما ارید ان ابدئ به من منطقی و
اتفوه به من طلبتی وارجوه لعاقبتی وقد جرت مقادیرک علی
یا سیدی فیما یکون منی الی اخر عمری من سریرتی وعلانیتی وبیدک
لا بید غیرک زیادتی ونقصی ونفعی وضری الهی ان حرمتنی فمن ذا
الذی یرزقنی وان خذلتنی فمن ذا الذی ینصرنی الهی اعوذ بک من
غضبک وحلول سخطک الهی ان کنت غیر مستاهل لرحمتک فانت
اهل ان تجود علی بفضل سعتک الهی کانی بنفسی واقفة بین یدیک
وقد اظلها حسن توکلی علیک فقلت ما انت اهله وتغمدتنی
بعفوک الهی ان عفوت فمن اولی منک بذلک وان کان قد دنی

مستکیناً در
ترانی در
لعاقبت امری در
ففعلت در

اجلی

اجلی و لم یدننی منک عملی فقد جعلت الاقرار بالذنب الیک وسیلتی
الهی قد جرت علی نفسی فی النظر لها فلها الویل ان لم تغفر لها الهی لم یزل
برک علی ایام حیوتی فلا تقطع برک عنی فی مماتی الهی کیف آیس من
حسن نظرک لی بعد مماتی وانت لم تولنی الا الجمیل فی حیوتی الهی
تول من امری ما انت اهله وعد بفضلک علی مذنب قد غمره جهله
الهی قد سترت علی ذنوبا فی الدنیا وانا احوج الی سترها علی منک
فی الاخری الهی قد احسنت الی اذ لم تظهرها لاحد من عبادک الصالحین
فلا تفضحنی یوم القیمة علی رؤس الاشهاد الهی جودک بسط املی و
عفوک افضل من عملی الهی فسرنی بلقائک یوم تقضی فیه بین عبادک
الهی اعتذاری الیک اعتذار من لم یستغن عن قبول عذره یا کریم
فاقبل عذری یا اکرم من اعتذر الیه المسیئون الهی لا ترد حاجتی
ولا تخیب طمعی ولا تقطع منک رجائی واملی الهی لو اردت هوانی
لم تهدنی ولو اردت فضیحتی لم تعافنی الهی ما اظنک تردنی فی حاجة
قد افنیت عمری فی طلبها منک الهی فلک الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا
یزید ولا یبید کما تحب وترضی الهی ان اخذتنی بجرمی اخذتک بعفوک
وان اخذتنی بذنوبی اخذتک بمغفرتک وان ادخلتنی النار اعلمت
اهلها انی احبک الهی ان کان صغر فی جنب طاعتک عملی فقد کبر فی
جنب رجائک املی الهی کیف انقلب من عندک بالخیبة محروما وقد
کان حسن ظنی بجودک ان تقلبنی بالنجاة مرحوما الهی وقد افنیت
عمری فی شرة السهو عنک وابلیت شبابی فی سکرة التباعد منک
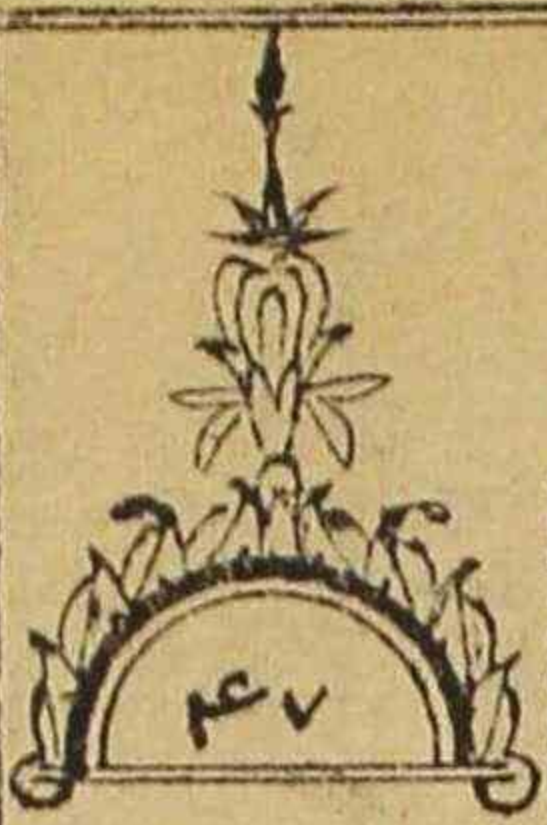
عبدكُ
فكلما
يرفعه

الهي فلم استيقظ ايام اغتراري بك وذنوبي الى سبيل سخطك الهي
وانا عبدك وابن عبدك قائم بين يديك متوسل بكرمك
اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت اواجهك به من قلة
استحيائي من نظرك واطلب العفو منك اذ العفو نعت لكرمك
الهي لم يكن لي حول فانتقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني
لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت فشكرتك بادخالي في كرمك ولتطهير
قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي نظر من ناديته فاجابك
واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا يبعد عن المغتر به ويا جوادا
لا يبخل عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا يرفع
اليك صدقه ونظرا يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير
مجهول ومن لاذ بك غير مخذول ومن اقبلت عليه غير مملوك الهي
ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك لمستجير وقد لذت بك
يا الهي فلا تخيب ظني من رحمتك ولا تحجبني عن رأفتك الهي اقمني في اهل
ولايتك مقام من رجا الزيادة من محبتك الهي والهمني ولها بذكرك الى
ذكرك واجعل همتي في روح نجاح اسمائك ومحل قدسك الهي بك
عليك الا الحقتني بمحل اهل طاعتك والمثوى الصالح من مرضاتك
فاني لا اقدر لنفسي دفعا ولا املك لها نفعا الهي انا عبدك الضعيف
المذنب ومملوكك المنيب المعيب فلا تجعلني ممن صرفت عنه وجهه
وحجبه سهوه عن عفوك الهي هب لي كمال الانقطاع اليك وانر ابصار
قلوبنا بضياء نظرها اليك حتى تخرق ابصار القلوب حجب النور فتصل

باب دوم در بیان فضائل و اعمال ماه شعبان

إلى معدن العظمة وتصير أرواحنا معلقة بعز قدسك إلهي و
اجعلني ممن ناديته فأجابك ولاحظته فصعق لجلالك فناجيته
سرا وعمل لك جهرا إلهي لم أسلّط على حسن ظني قنوط الأياس
ولا انقطع رجائي من جميل كرمك إلهي إن كانت الخطايا قد أسقطتني
لديك فاصفح عني بحسن توكلي عليك إلهي إن حطتني الذنوب من
مكارم لطفك فقد نبهني اليقين إلى كرم عطفك إلهي إن
أنامتني الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبهتني المعرفة بكرم
آلائك إلهي إن دعاني إلى النار عظيم عقابك فقد دعاني إلى الجنة
جزيل ثوابك إلهي فلك أسئل وإليك أبتهل وأرغب وأسئلك أن
تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعلني ممن يديم ذكرك ولا ينقض
عهدك ولا يغفل عن شكرك ولا يستخف بأمرك إلهي وألحقني
بنور عزك الأبهج فأكون لك عارفا وعن سواك منحرفا ومنك خائفا
مراقبا يا ذا الجلال والإكرام وصلى الله على محمد رسوله وآله
الطاهرين وسلم تسليما كثيرا

اقطع

واین از مناجاتهای جلیل القدر ائمه است و بر مضامین عالیه مشتملست
و در همه اوقات که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسبست ❦ و از حضرت
رسول ص منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید (لا إله
إلا الله ولا نعبد إلا إياه مخلصين له الدين ولو كره المشركون)
حقتعالی عبادت هزار ساله در نامه عمل او بنویسد و گناه هزار ساله از
او محو کند و از قبر بیرون آید با روی نورانی مانند ماه شب چهارده و او را
صدیق بنویسند ❦ و بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق ع سؤال
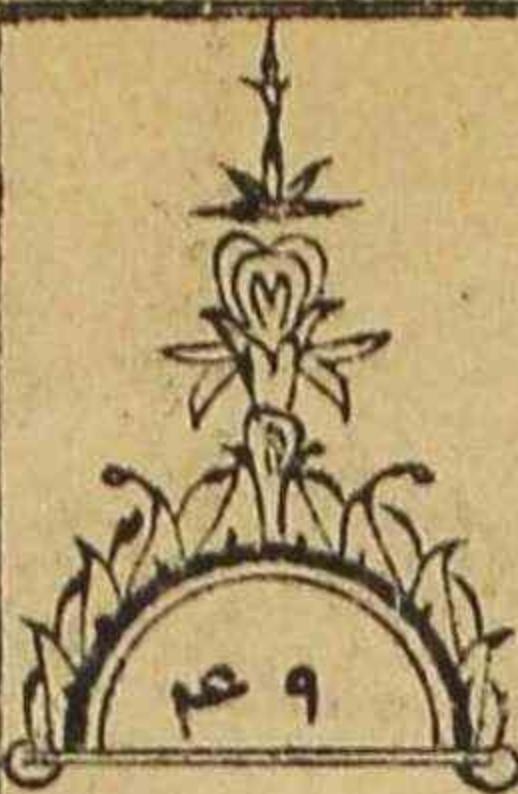
کردند از فضیلت روزهٔ رجب حضرت فرمود چرا غافل گردیده اید از روزهٔ شعبان
راوی گفت یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یک روز از شعبان را روزه دارد
گفت والله بهشت ثواب او است گفت یا ابن رسول الله بهترین عملها در اینماه چیست
فرمود تصدق کردن وطلب آمرزش نمودن هر که در اینماه تصدقی بکند حقتعالی
آنرا تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچهٔ خود را تربیت میکند تا آنکه در قیامت
مانند کوه احد بصاحبش برسد

فصل سیوم
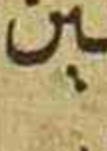
(در بیان فضایل واعمال ایام مخصوصه اول ماه است تا ایام البیض) بسندهای
معتبر منقولست از حضرت صادق که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت
او را واجب گردد البته و از حضرت امام رضا منقولست استحباب روزه
سه روز اول وسه روز میان وسه روز آخر ماه و از حضرت امیرالمؤمنین منقولست
که رسول خدا فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس
ملائکه میگویند خداوندا بیامرز روزه داران اینروز را و دعای ایشانرا مستجاب
گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارکیست و موافق مشهور روز ولادت
حضرت امام حسین است و از حضرت صاحب الامر فرمانی بیرون آمد که روز سیم ماه شعبان
روز ولادت حضرت امام حسین است پس روزه بدارید و این دعا بخوانید

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ
قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتْهُ السَّمٰاءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ
وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَاُ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ
بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْكَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَ
الشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ
بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّٰی یُدْرِكُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَ
یُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَكُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ

اللیل والنهار اللهم فبحقهم الیک اتوسل واسئل سؤال مقترف معترف مسیء الی نفسه مما فرط فی یومه وامسه یسئلک العصمة الی محل رمسه اللهم صل علی محمد وعترته واحشرنا فی زمرته وبوئنا معه دار الکرامة ومحل الاقامة اللهم وکما اکرمتنا بمعرفته فاکرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا ممن یسلم لامره ویکثر الصلوة علیه عند ذکره و علی جمیع اوصیائه واهل اصطفائه الممدودین منک بالعدد الاثنی عشر النجوم الزهر والحجج علی جمیع البشر اللهم وهب لنا فی هذا الیوم خیر موهبة وانجح لنا فیه کل طلبة کما وهبت الحسین لمحمد صلی الله علیه وآله جده وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد تربته وننتظر اوبته آمین رب العالمین

وسابقته

اصفیائه نسخه

و زیارت آنحضرت و غسل زیارت در این روز مستحبست و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی ره روایت نقل کرده است که حضرت امام حسین ع در روز پنجم این ماه متولد شده است و اگر احتیاطا هر دو روز را حرمت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند خصوصا زیارت بهتر است و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین ع در روز هفتم ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روزه و زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را نیز در این روز بعمل آورند مناسبست

فصل چهارم

(در اعمال ایام البیض ماه شعبانست) یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در اعمال ماه رجب مذکور شد که سنتست در شب سیزدهم دو رکعت و در شب

چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورند و در هر رکعت
بعد از حمد سورهٔ یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در تمام
سنت سوره که از حفظ نتوانند خواند از روی قرآن میتوان خواند و روزهٔ
این هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم زیاده از آن است
که در این رساله احصا توان نمود و اکتفا مینمایم بانچه صحیح است از حضرت
امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که چون شب نصف شعبان
شود شب را بعبادت بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستیکه از اول
تا آخر اینشب از جانب حق تعالی ندا میرسد که آیا استغفار کننده هست که طلب
آمرزش کند از گناهان خود تا گناهان او را بیامرزیم آیا کسی هست که از ما
طلب روزی کند تا روزی او را فراخ کردانیم و غسل در این شب سنت است
و از حضرت صادق ع منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب
نیمهٔ آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما باشد و رحمت الهی شما را دریابد
و از جملهٔ اعمال اینشب زیارت حضرت امام حسین ع است و از حضرت امام زین العابدین
منقولست که هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر
پس زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران
در اینشب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت آنحضرت بیایند و رخصت می یابند
پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او مصافحه کنند و از جملهٔ ایشانند پنج
پیغمبر اولو العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین
که مبعوث کردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان و از حضرت
صادق ع منقولست که در شب نیمهٔ شعبان میامرزند جمیع گناهان کسیرا که زیارت
آنحضرت کند در آنشب و اقل زیارت آنحضرت آنستکه بیامی بام بصحن گشاده در آید
و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و ببالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره
کند بجانب راست قبله و بگوید (اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ)

واگر یکی از زیارات منسوره را بعمل آورد بهتر است و از جملهٔ آنها این است

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ
نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسٰى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِيسٰى رُوحِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرٰى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ
وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ
الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ وَرَسُولَهُ
حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ
وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ
اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ
لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدِّينِ وَاَرْكانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ
الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَاَعْلامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى
وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيا وَاُشْهِدُ اللهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ وَ
رُسُلَهُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دِينِي وَخَواتِيمِ
عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلٰى اَرْواحِكُمْ وَعَلٰى اَجْسادِكُمْ وَعَلٰى شاهِدِكُمْ
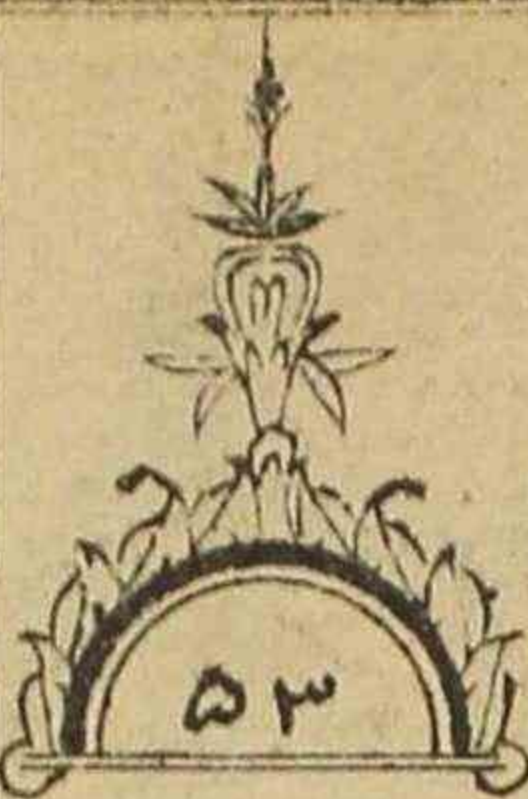
وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ

پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر نماز را پیش از زیارت بکند نیز خوبست اگر از دور زیارت کند پس قصد زیارت حضرت علی بن الحسین الشهید علیهما السلام کند و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ وَابْنَ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ

پس قصد زیارت سایر شهداء رض کند و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ وَاَحِبَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللهِ وَاَوِدَّائَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللهِ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ

و در شب اول و پانزدهم ماه رجب و در شب نیمه ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان و شبهای عید و سایر اوقات که زیارت آنحضرت مستحبست بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارات مخصوصه و مبسوطه را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بآن کتاب رجوع نماید و از جمله

باب دویم در بیان فضائل و اعمال ماه شعبان

برکات این شب آن است که ولادت وافر السعادة حضرت صاحب الامر ع در این شب
واقع شده و باین سبب سنت است که این دعا را در این شب بخوانند که
بمنزله زیارت آن حضرت است

اللهم بحق ليلتنا هذه ومولودها وحجتك وموعودها التي
قرنت الى فضلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل
لكلماتك ولا معقب لآياتك نورك المتألق وضياؤك المشرق
والعلم النور في طخياء الديجور الغائب المستور جل مولده وكرم
محتده والملائكة شهده والله ناصره ومؤيده اذا آن ميعاده
والملائكة امداده فسيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا يخبو
وذو الحلم الذي لا يصبو مدار الدهر ونواميس العصر وولاة الامر
والمنزل عليهم الذكر وما ينزل في ليلة القدر واصحاب الحشر
والنشر تراجمة وحيه وولاة امره ونهيه اللهم فصل على
خاتمهم وقائمهم المستور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه و
ظهوره وقيامه واجعلنا من انصاره واقرن ثارنا بثاره واكتبنا
في اعوانه وخلصائه واحينا في دولته ناعمين وبصحبته غانمين
وبحقه قائمين ومن السوء سالمين يا ارحم الراحمين والحمد لله
رب العالمين وصلى الله على محمد خاتم النبيين والمرسلين وعلى
اهل بيته الصادقين وعترته الناطقين والعن جميع الظالمين
واحكم بيننا وبينهم يا احكم الحاكمين

و در بلد شهید ره روایت کرده است که پدرم امام زین العابدین ع همه ما ها
در شب نیمه شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصه میکرد در ثلث اول

در نماز شب نیمهٔ ماه مبارک شعبان

نماز میکرد و در ثلث دوم دعا میکرد و ما آمین میگفتیم بر دعا او ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای اینشب بسیار است و از جملهٔ آنها چهار رکعتست هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام این نماز را از آن حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِکَ خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلْ اِسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تَجْهَدْ بَلائی رَبِّ لا تُشْمِتْ بی اَعْدائی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عِقابِکَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذابِکَ وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ ثَناؤُکَ اَنْتَ کَما اَثْنَیْتَ عَلی نَفْسِکَ وَفَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ فیکَ

و بروایت دیگر باز چهار رکعتست بدو سلام در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد مرتبه یا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَاِنّی مِنْ عَذابِکَ خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلْ اِسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تَجْهَدْ بَلائی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذابِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ جَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اُحْصی مِدْحَتَکَ وَلَا الثَّناءَ عَلَیْکَ اَنْتَ کَما اَثْنَیْتَ عَلی نَفْسِکَ وَفَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا

وبجای وافعل بی کذا وکذا حاجات خود را یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه

باب دویم در بیان فضائل و اعمال ماه شعبان

قل هو الله احد بعمل آورد موافق مشهور با نماز حضرت امیرالمؤمنین ع و در فضیلت
این احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که
شب نیمهٔ شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حقتعالی فضل خود را در این شب
ببندگان عطا میکند و باحسان خود گناهان ایشان را میآمرزد پس سعی کنید در
عبادات در این شب که این شبیست که حقتعالی بذات مقدس خود سوگند یاد
کرده است که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید
و این شب را خدا برای ما اهلبیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما
قرار داده پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه
هر که در این شب صد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه
اَللهُ اَكْبَرُ و صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوید حقتعالی گناهان گذشتهٔ او را بیامرزد و
حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد خواه طلب نماید و خواه نماید راوی پرسید
که بهترین دعاها در این شب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز
بکن در رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سورهٔ
قل هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه بگو سُبْحَانَ اللهِ و سی و سه مرتبه
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ و اگر بترتیب تسبیح فاطمه سلام الله
علیها بخواند ظاهرا خوب باشد پس این دعا بخوان

یلجأ ۲ د

يَا مَنْ اِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبَادِ فِي الْمُهِمَّاتِ وَاِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمَّاتِ
يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ وَيَا مَنْ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْاَوْهَامِ
وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
الْاَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ اَنْتَ اللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَيْكَ
بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَيَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعَائَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ
اسْتِقَالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ

جزيلة فقد استجرت بك من ذنوبي والتجأت اليك في ستر عيوبي
اللهم فجد علي بكرمك وفضلك واحطط خطاياي بحلمك وعفوك
وتغمدني في هذه الليلة بسابغ كرامتك واجعلني فيها من اوليائك
الذين اجتبيتهم لطاعتك واخترتهم لعبادتك وجعلتهم
خالصتك وصفوتك اللهم اجعلني ممن سعد جده وتوفر من
الخيرات حظه واجعلني ممن سلم فنعم وفاز فغنم واكفني شر ما
اسلفت واعصمني من الازدياد في معصيتك وحبب الي طاعتك
وما يقربني منك ويزلفني عندك سيدي اليك ملجأ الهارب ومنك
ملتمس الطالب وعلى كرمك يعوّل المستقيل التائب ادبت عبادك
بالتكرم وانت اكرم الاكرمين وامرت بالعفو عبادك وانت
الغفور الرحيم اللهم فلا تحرمني ما رجوت من كرمك ولا تؤيسني
من سابغ نعمك ولا تخيبني من جزيل قسمك في هذه الليلة لاهل
طاعتك واجعلني في جنة من شرار بريتك ربّ ان لم اكن من اهل
ذلك فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة وجد علي بما انت اهله
لا بما استحقه فقد حسن ظني بك وتحقق رجائي لك وعلقت
نفسي بكرمك وانت ارحم الراحمين واكرم الاكرمين اللهم و
اخصصني من كرمك بجزيل قسمك واعذني بعفوك من عقوبتك
واغفر لي الذنب الذي يحبس علي الخلق ويضيق علي الرزق حتى
اقوم بصالح رضاك وانعم بجزيل عطائك واسعد بسابغ نعمائك
فقد لذت بحرمك وتعرضت لكرمك واستعذت بعفوك من عقوبتك

نجات د د
لدیک د د
یلجأ د د
یلتمس د د
اعوذ د د

وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ لِي بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ
أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ

پس بسجده میروی و میگوئی (یَا رَبِّ) بیست مرتبه (یَا اَللهُ) هفت مرتبه (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ) هفت مرتبه (مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ) ده مرتبه (لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ) ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرست پس هر حاجت که خواهی از خدا بطلب بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا بآنها برساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد و شیخ گفته است پس بگو

إِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَلَكَ فِي هٰذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلَىٰ مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا أَنَا ذَا عُبَيْدُكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيِّرِينَ الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا إِنَّ اللهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

مؤلف گوید که این دعای بسیار خوبیست و از دعاهای این شب است اما ظاهراً جزو آن عمل سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول نازل شد و گفت یا محمد امت خود را

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا

فیه

در نمازهای شب نیمهٔ ماه مبارک شعبان

امر کن که در شب نیمهٔ شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در
هر رکعتی بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله بخوانند پس بسجده روند و در سجده بگویند

اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوَادِی وَخَیَالِی وَ
بَیَاضِی یَا عَظِیمَ کُلِّ عَظِیمٍ اِغْفِرْ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیمَ
فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُهُ غَیْرُكَ یَا عَظِیمُ

پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حقتعالی از او هفتاد و دو هزار گناه را
و مثل آن حسنه در نامهٔ عمل او بنویسد و محو کند از پدر و مادرش هفتاد هزار گناه را
و نماز دیگر نمازیست که عامه و خاصه از حضرت رسول ﷺ روایت کرده اند که حضرت
فرمود در شب نیمهٔ شعبان در خواب بودم که جبرئیل ع بر من نازل شد و گفت ای محمد
آیا بخواب میروی در این شب گفتم این چه شبیست گفت شب نیمهٔ شعبان است پس
برخیزانید مرا و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه
این شبیست که درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و
درهای خوشنودی خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درهای
توبه و درهای نعمت و درهای جود و بخشش و میآمرزد حقتعالی از بندگان در این
شب بعدد موهای چهارپایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را
بگفتن (اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ) و نماز کردن و قرآن
خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد
و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت
نماز بکند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ
قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه
سورهٔ حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حقتعالی صد گناه کبیرهٔ هلاک
کنندهٔ او را بیامرزد و بعدد هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند
و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانهٔ او و خویشان او و شریک
گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران اینماه و عبادت کنندگان

باب دوم در بیان فضائل و اعمال ماه شعبان

این ماه را با و عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس احیا کن اینشب را
ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت
آن بدرستیکه اینشبی است بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو میآمدم جمیع ملائکه
آسمانها پاهای خود را صف (جفت ۱۲) کرده بودند و نزد خدا مشغول بعبادت بودند
بعضی ایستاده بودند و بعضی در رکوع بودند و بعضی در سجود و بعضی مشغول
بودند بدعا و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستیکه
حقتعالی در اینشب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و میآمرزد هر مؤمن
و مؤمنه را که بنماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول بتسبیح باشد یا در رکوع
و سجود باشد یا مشغول یاد خدا باشد و اینشبیست که هر که دعا کند البته
دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند با و عطا کرده میشود و هر که استغفار
کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم کسیست
که از خیر اینشب محروم گردد ❦ و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که هر که
در شب نیمه شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت
ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزیکه دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه
صد ملک را ببیند که او را ایمن گردانند از عذاب الهی سی نفر از ایشان بشارت
دهند او را ببهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه
میداشتند و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکردند
در ساعات شب و روز و ده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان ❦ و منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در اینشب این دعا میخواندند

اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنَ الْيَقِينِ مَا يُهَوِّنُ
عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا اَللّٰهُمَّ امْنَعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى
مَنْ ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي

مَتِّعْنَا ۱۲
وَاجْعَلْهُ ۱۲

دعای شریف کمیل علیه الرحمة

دِينِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيا اَكْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ
عَلَيْنا مَنْ لا يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

واین دعای جامع کاملیست ومتضمن جمیع مطالب دنیا وآخرتست وچون
دعای کمیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر المؤمنین است بهترین
دعاهاست واز دعاهای اینشبست ودر اوقات دیگر نیز میتوان خواندن
با ترجمه در اینجا ایراد مینمایم که در وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش
تمام تر وثوابش عظیم تر باشد بدانکه سید جلیل ابن طاوس در کتاب اقبال
روایت کرده است که کمیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین
در مسجد بصره نشسته بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده
آنشب را بعبادت احیا کند ودعای حضرت خضر را در آنشب بخواند البته دعای او مستجاب
کردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخدمتش رفتم چون مرا دید پرسید
بچکار آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر آمده ام فرمود بنشین
ای کمیل چون این دعا را حفظ نمائی در هر شب جمعه یا در هر ماهی یکمرتبه یا در سالی
یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود ویاری کرده شوی
وروزی داده شوی والبته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت وخدمت تو
موجب آن شد که ترا بچنین نعمتی وکرامتی ممتاز وسرافراز کردانم پس گفت
بنویس دعا را تلقین من نمود ودعا این است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوند بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتی وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِكَ
خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم از تو بحق رحمت تو که فراگرفته است هر چیز را وبتوانائی تو

الَّتی قَهَرْتَ بِها كُلَّ شَیْءٍ وَخَضَعَ لَها كُلُّ شَیْءٍ وَذَلَّ لَها كُلُّ
که قهر کرده بآن هر چیز را ومنقاد کردیده است برای او هر چیز وخوار شده است برای او هر

شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتی غَلَبْتَ بِها كُلَّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتی
چیز وببزرکواری تو که غالب شده بآن هر چیز را وبعزت تو که

عَلَتْ ـ غَلَبَتْ

لا يَقُومُ لَها شَيْءٌ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطانِكَ
برابر آن نمی ایستد چیزی و بعظمت و بزرگواری تو که پر کرده است هر چیزی را و به پادشاهی تو
الَّذِي عَلا كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْباقِي بَعْدَ فَناءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ
که برتر است هر چیزی را و بذات مقدس تو که باقیست بعد فانی شدن هر چیز و
بِأَسْمائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحاطَ
بنامهای تو که پر کرده اند اجزا و ارکان هر چیز را و بدانائی تو که فرا گرفته است
بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يا نُورُ يا قُدُّوسُ
هر چیز را و بروشنی ذات تو که روشن شده است هر چیز را ای نور ای پاکیزه از بدیها
يا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيا آخِرَ الْآخِرِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
ای پیش تر از پیشینیان و ای پستر از پسینیان خداوندا بیامرز برای من گناهانی
الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ
که میدرد پرده های عصمت را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که فرود می آورد عذابهای خدا
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که تغییر میدهد نعمتهای خدا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را
الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجاءَ
که حبس میکند دعا را خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که قطع میکند امید را
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
خداوندا بیامرز برای من گناهانی را که نازل میکند بلا را خداوندا بیامرز برای من
كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُها اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
هر گناهی که کرده ام و هر خطائی که بنادانی بجا آورده ام خداوندا بدرستیکه من نزدیکی میجویم
إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلىٰ نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ
بسوی تو بیاد کردن تو و شفیع میگردانم ترا بسوی تو و سؤال میکنم از تو بسبب بخشش تو
أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي
که نزدیک گردانی مرا بقرب خود و توفیق دهی مرا برای شکر خود و الهام نمائی مرا برای

ذلیلٍ متضرّعٍ الأمور
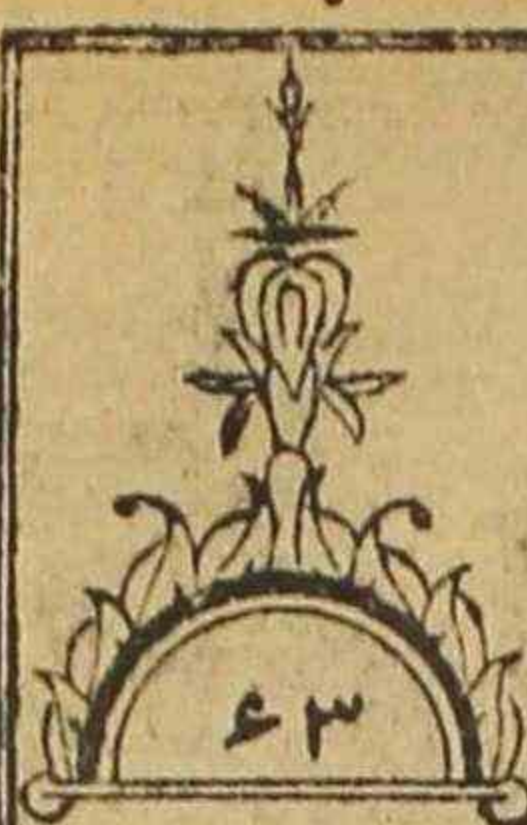
ذِکْرَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ سُؤالَ خاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خاشِعٍ اَنْ
ذکر خود خداوندا بدرستیکه سؤال میکنم مانند سؤال کسی که باخضوع باشد و اظهار ذلت و خشوع کند باآنکه

تُسامِحَنی وَتَرْحَمَنی وَتَجْعَلَنی بِقِسْمِكَ راضِیاً قانِعاً وَفی جَمیعِ
با من مسامحه نمائی و رحم کنی مرا و بگردانی مرا بقسمت تو که برای من کرده خشنود و قناعت کننده و در تمام

الْاَحْوالِ مُتَواضِعاً اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ سُؤالَ مَنِ اشْتَدَّتْ
احوال تواضع کننده خداوندا سؤال میکنم از تو سؤال کسی که سخت شده است

فاقَتُهُ وَاَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدائِدِ حاجَتَهُ وَعَظُمَ فیما عِنْدَكَ
فقر او و فرود آورده است بتو نزد سختیها حاجت خود را و بزرگ شده است در آنچه نزد تست

رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ سُلْطانُكَ وَعَلا مَکانُكَ وَخَفِیَ مَکْرُكَ
از تو آرزوها خواهش او خداوندا بزرگست پادشاهی تو و بلند است مکان تو و پنهانست مکر تو

وَظَهَرَ اَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلا یُمْکِنُ الْفِرارُ
و هویداست امر تو و غالب است قهر تو و جاریست قدرت تو و ممکن نیست گریختن

مِنْ حُکُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لا اَجِدُ لِذُنُوبی غافِراً وَلا لِقَبائِحی
از حکومت تو خداوندا نمی یابم برای گناهان خود آمرزنده و نه برای قبایح خود

ساتِراً وَلا لِشَیْءٍ مِنْ عَمَلِیَ الْقَبیحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَیْرَكَ لا اِلٰهَ
پوشنده و نه از برای چیزی از اعمال قبیح من بعمل نیک بدل کننده غیر تو نیست خدا

اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسی وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلی وَ
بجز تو پاکی یاد میکنم ترا و بحمد تو مشغولم ستم کردم نفس خود را و بسیار جرأت کردم بنادانی خود

سَکَنْتُ اِلی قَدیمِ ذِکْرِكَ لی وَمَنِّكَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ مَوْلایَ کَمْ مِنْ
و اعتماد کردم برآنکه پیوسته یاد کردی مرا و انعام کردی بر من خداوندا ای آقای من چه بسیار از

قَبیحٍ سَتَرْتَهُ وَکَمْ مِنْ فادِحٍ مِنَ الْبَلاءِ اَقَلْتَهُ وَکَمْ مِنْ عِثارٍ
قبیح که پوشانیدی آنرا و چه بسیار از گران از بلاها که زایل کردی آنرا و چه بسیار از لغزشها

وَقَیْتَهُ وَکَمْ مِنْ مَکْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَکَمْ مِنْ ثَناءٍ جَمیلٍ لَسْتُ اَهْلاً
که نگاهداشتی آنرا و چه بسیار از ناخوش که دفع کردی آنرا و چه بسیار ثنای نیکو که من نبودم سزاوار

لَدُنْ تَشْرِيْرٌ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلَآئِیْ وَاَفْرَطَ بِیْ سُوْٓءُ حَالِیْ وَقَصُرَتْ
آن و پهن کردی آنرا خداوندا بزرگ شده است بلای من و از حد گذشته است بدی حال من و نارسا است

بِیْ اَعْمَالِیْ وَقَعَدَتْ بِیْ اَغْلَالِیْ وَحَبَسَنِیْ عَنْ نَفْعِیْ بُعْدُ اٰمَالِیْ وَ
مرا از کردارهای من و عاجز است مرا غلهای من و منع کرده است مرا از نفع خود آرزوهای دور من و

خَدَعَتْنِی الدُّنْیَا بِغُرُوْرِهَا وَنَفْسِیْ بِجِنَایَتِهَا وَمِطَالِیْ یَا سَیِّدِیْ
بازی داده است مرا دنیا بفریب خود و فریب داده است مرا جنایات خود و پس انداختن عمل من ای آقای من

فَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ اَنْ لَا یَحْجُبَ عَنْكَ دُعَآئِیْ سُوْٓءُ عَمَلِیْ وَفِعَالِیْ
پس سؤال میکنم از تو بعزت تو که منع نکند از تو دعای مرا بدی عمل مرا و کردار مرا

وَلَا تَفْضَحْنِیْ بِخَفِیِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنْ سِرِّیْ وَلَا تُعَاجِلْنِیْ
و رسوا مکن مرا به پنهان آنچه مطلع شده بر آن از راز من و زود مکن مرا

بِالْعُقُوْبَةِ عَلٰی مَا عَمِلْتُهٗ فِیْ خَلَوَاتِیْ مِنْ سُوْٓءِ فِعْلِیْ وَاِسَآئَتِیْ
بعقوبت بر آنچه کرده ام آنرا در خلوتهای خود از بدی کردار خود و گناه خود

وَدَوَامِ تَفْرِیْطِیْ وَجَهَالَتِیْ وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِیْ وَغَفْلَتِیْ وَكُنِ اللّٰهُمَّ
و دائم بودن تقصیر خود و نادانی خود و بسیاری شهوتهای خود و غفلت خود و باش خداوندا

بِعِزَّتِكَ لِیْ فِی الْاَحْوَالِ كُلِّهَا رَؤُفًا وَعَلَیَّ فِیْ جَمِیْعِ الْاُمُوْرِ عَطُوْفًا
بعزت خود برای در احوال همه رحم کننده و بر من در همه امور مهربان

اِلٰهِیْ وَرَبِّیْ مَنْ لِیْ غَیْرُكَ اَسْئَلُهٗ كَشْفَ ضُرِّیْ وَالنَّظَرَ فِیْ اَمْرِیْ
ای پروردگار من کیست مرا بغیر از تو که از و سؤال کنم گشودن بدحالی خود را و نظر کردن در کار خود را

اِلٰهِیْ وَمَوْلَایَ اَجْرَیْتَ عَلَیَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِیْهِ هَوٰی نَفْسِیْ وَلَمْ
ای خداوند من و آقای من جاری ساختی بر من حکمی را که پیروی کردم در آن خواهش نفس خود را و نکردم

اَحْتَرِسْ فِیْهِ مِنْ تَزْیِیْنِ عَدُوِّیْ فَغَرَّنِیْ بِمَا اَهْوٰی وَاَسْعَدَهٗ
نگاهداری خود را در آن حکم از زینت دادن دشمن خود پس فریب داد مرا بآنچه خواست و یاری او کرد

عَلٰی ذٰلِكَ الْقَضَآءُ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرٰی عَلَیَّ مِنْ ذٰلِكَ بَعْضَ
بر این امر قضای خدا پس درگذشتم بآنچه جاری کرد بر من از قضا پاره

وَقَصُرَتْ فِیْ
وَقَعَدَتْ فِیْ
بِجِنَایَتِهَا
سِرِّیْ
عَمِلْتُهٗ
فِیْ كُلِّ الْاَحْوَالِ
مِنْ نَقْضٍ

حُدُودَكَ وَخالَفْتُ بَعْضَ أَوامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذلِكَ

حدهای تو را و مخالفت کردم پاره امرهای ترا پس برای تو حمد لازم است بر من در همه این احوال

وَلا حُجَّةَ لِي فِيما جَرى عَلَيَّ فِيهِ قَضاؤُكَ وَأَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَ

و نیست حجتی برای من در آنچه جاری شد بر من در آن قضای تو و لازم گردانید بر من حکم تو و

بَلاؤُكَ وَقَدْ أَتَيْتُكَ يا إِلهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرافِي عَلى نَفْسِي

امتحان تو بخشش که آمده ام نزد تو ای خدای من بعد از تقصیر خود و بسیار ضرر رسانیدن بر نفس خود

مُعْتَذِراً نادِماً مُنْكَسِراً مُسْتَقِيلاً مُسْتَغْفِراً مُنِيباً مُقِرّاً

عذرخواهنده پشیمان شکسته خواهان عفو طلب کننده آمرزش توبه کننده اقرار کننده

مُذْعِناً مُعْتَرِفاً لا أَجِدُ مَفَرّاً مِمّا كانَ مِنِّي وَلا مَفْزَعاً أَتَوَجَّهُ

بگناه تصدیق کننده بآن اعتراف کننده نمی یابم گریزگاهی از آنچه صادر شد از من و نه پناهی که رو کنم

إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَإِدْخالِكَ إِيّايَ فِي سَعَةٍ

بسوی او در کار خود بغیر قبول کردن تو عذر مرا و داخل کردن تو مرا در گشادگی

مِنْ رَحْمَتِكَ اللّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَ

از رحمت تو بار خدایا پس قبول کن عذر مرا و رحم کن شدت بدحالی مرا و

فُكَّنِي مِنْ شَدِّ وَثاقِي يا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ جِلْدِي

رها کن از بستن بند گرانهای مرا پروردگارا رحم کن ضعف بدن مرا و تنکی پوست مرا

وَدِقَّةَ عَظْمِي يا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَتِي وَبِرِّي وَتَغْذِيَتِي

و باریکی استخوان مرا ای آنکه ابتدا کردی آفریدن مرا و یاد کردن مرا و تربیت کردن و نیکی مرا و غذا دادن مرا

هَبْنِي لِابْتِداءِ كَرَمِكَ وَسالِفِ بِرِّكَ بِي يا إِلهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي

ببخش مرا برای ابتدا کردن کرم خود و برای نیکیهای پیش که بمن کرده ای خدای من و ای آقای من و ای پروردگار

أَتُراكَ مُعَذِّبِي بِنارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا انْطَوى

آیا می بینی خود را که مرا معذب کنی باتش خود بعد از اقرار من به یگانگی تو و بعد از آن که پیچیده شده است

عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهِجَ بِهِ لِسانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ

بر آن دل من از شناخت تو و گویا شده است بآن زبان من از یاد تو و محکم کرده است او را

باب دوم
در اعمال ماه شعبان

ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً
دل من از محبت تو وبعد از راستی اعتراف من ودعا کردن من از روی خشوع
لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مَنْ رَبَّيْتَهُ أَوْ تُبْعِدَ
از برای پروردگاری تو دور است این سخن تو کریم تری از آنکه ضایع گردانی کسی را که خود تربیت کرده یا دور گردانی
مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ
کسی را که نزدیک گردانیده او را یا برانی کسی را که جا داده او را یا بگذاری بسوی بلاء کسی را که دفع شر از او کرده
وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَإِلٰهِي وَمَوْلايَ أَتُسَلِّطُ
ورحم کرده وکاش میدانستم ای بزرگ من وخدای من وآقای من آیا مسلط خواهی کرد
النَّارَ عَلَى وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى أَلْسُنٍ نَطَقَتْ
آتش را بر روهائیکه در افتاده اند نزد عظمت تو سجده کنندگان وبر زبانها که گویا شده اند
بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ
بیگانگی تو راست گویان وبشکر تو مدح گویان وبر دلهائیکه اعتراف کرده اند
بِإِلٰهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ
بخدائی تو از روی یقین وبر خاطرهائیکه احاطه کرده اند از دانائی بتو تا آنکه گردیده اند
خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً
با خشوع وبر عضوی چند که سعی کرده اند بسوی محلهای عبادت تو بطوع ورغبت
وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْعِنَةً مَا هٰكَذَا الظَّنُّ بِكَ وَ
واشاره کرده اند بطلب آمرزش از تو از روی اذعان نیست چنین گمان بتو وچنین
لا أُخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي
خبر نداده اند ما را بفضل تو از تو ای صاحب کرم ای پروردگار من وتو میدانی ناتوانی مرا
عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ
از اندکی از بلاهای دنیا وعقوبتهای آن وآنچه جاری میشود در دنیا از
الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذٰلِكَ بَلاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْثُهُ
مکروهات بر اهل آن با آنکه این بلائی وناخوشیست که اندک است ماندن او

توحيدك نه

حلوله د

بقائه د

للعقوبات د

يَسِيرٌ بَقآؤُهُ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ احْتِمالِى لِبَلآءِ الْآخِرَةِ وَ
وكمست بقای آن وكوتاهست مدت آن پس چگونه است تاب آوردن من بلای آخرت را
جَلِيلِ وُقُوعِ الْمَكارِهِ فِيها وَهُوَ بَلآءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَدُومُ
بزرگ واقع شدن ناخوشیهائیکه در آن میباشد وحال آنکه بلائیست که طولانیست مدت آن ودائمست
مَقامُهُ وَلا يُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لا يَكُونُ اِلّا عَنْ غَضَبِكَ
اقامت آن وسبک نمیشود از اهل آن زیراکه آن نمیباشد مگر از غضب تو
وَانْتِقامِكَ وَسَخَطِكَ وَهذا ما لا تَقُومُ لَهُ السَّمواتُ وَ
وانتقام کشیدن تو وخشم تو وچنین امری نمیتواند در برابر آن ایستاد وتاب آن آورد آسمانها
الْاَرْضُ يا سَيِّدِى فَكَيْفَ بِى وَاَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
وزمین ای آقای من پس چگونه من تاب آورم وحال آنکه من بندهٔ توام ناتوان وخوار
الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يا اِلهِى وَرَبِّى وَسَيِّدِى وَمَوْلاىَ
وبیمقدار وتنگدست وشکستگی کننده ای خدای من وپروردگار من وآقای من وآقای من
لِاَىِّ الْاُمُورِ اِلَيْكَ اَشْكُو وَلِما مِنْها اَضِجُّ وَاَبْكِى لِاَلِيمِ
برای کدام یک از امور بسوی تو شکایت کنم وبرای کدام یک از آنها بخروشم وبگریم آیا برای
الْعَذابِ وَشِدَّتِهِ اَمْ لِطُولِ الْبَلآءِ وَمُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَيَّرْتَنِى
عذاب الیم دردناک وسختی آن یا برای درازی بلا ومدت آن پس اگر برگردانی مرا
فِى الْعُقُوباتِ مَعَ اَعْدآئِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِى وَبَيْنَ اَهْلِ بَلآئِكَ
در عقوبتها با دشمنان خود وجمع کنی میان من ومیان اهل بلای خود
وَفَرَّقْتَ بَيْنِى وَبَيْنَ اَحِبّآئِكَ وَاَوْلِيآئِكَ فَهَبْنِى يا اِلهِى وَ
وجدائی افکنی میان من ومیان دوستان خود واولیای خود پس گرفتم ای خدای من
سَيِّدِى وَمَوْلاىَ وَرَبِّى صَبَرْتُ عَلى عَذابِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ
وسید من وآقای من وپروردگار من صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم
عَلى فِراقِكَ وَهَبْنِى صَبَرْتُ عَلى حَرِّ نارِكَ فَكَيْفَ اَصْبِرُ عَنِ
بر فراق تو وگرفتم که صبر کردم بر گرمی آتش تو پس چگونه صبر کنم از
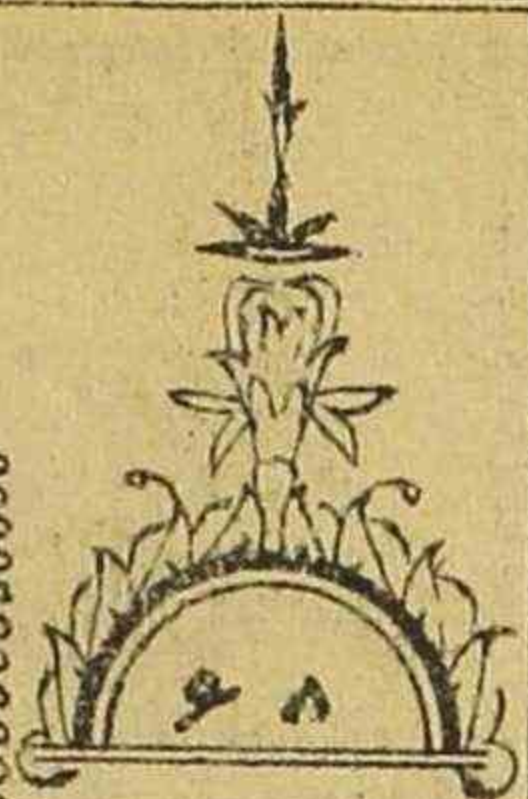
النَّظَرِ اِلٰی کَرامَتِكَ اَمْ کَیْفَ اَسْکُنُ فِی النّارِ وَرَجائی
نظر که بسوی گرامی داشتن تو یا چگونه ساکن شوم در آتش و حال آنکه امید من
عَفْوُكَ فَبِعِزَّتِكَ یا سَیِّدی وَمَوْلایَ اُقْسِمُ صادِقاً لَئِنْ
آن بود که عفو کنی از من پس بعزت تو ای آقای من و صاحب اختیار من قسم میخورم براستی که اگر مرا
تَرَکْتَنی ناطِقاً لَاَضِجَّنَّ اِلَیْكَ بَیْنَ اَهْلِها ضَجیجَ الْاٰمِلینَ وَ
وابگذاری سخن گو هرآینه خروش برآورم بسوی تو میان اهل جهنم خروش امیدواران
لَاَصْرُخَنَّ اِلَیْكَ صُراخَ الْمُسْتَصْرِخینَ وَلَاَبْکِیَنَّ عَلَیْكَ
ناله کنم بسوی تو ناله استغاثه کنندگان و بگریم بر محرومی از رحمت و لطف تو
بُکاءَ الْفاقِدینَ وَلَاُنادِیَنَّكَ اَیْنَ کُنْتَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ
گریستن آنانکه دوست خود را گم کرده باشند البته ندا کنم که کجائی تو ای دوست مؤمنان
یا غایَةَ اٰمالِ الْعارِفینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا حَبیبَ
ای نهایت آرزوی عارفان ای فریادرس یاری جویان ای دوست
قُلُوبِ الصّادِقینَ وَیا اِلٰهَ الْعالَمینَ اَفَتُراكَ سُبْحانَكَ
دلهای راست گویان وای خداوند عالمیان آیا پس می بینی خود را تنزیه میکنم ترا
یا اِلٰهی وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فیها صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فیها
ای خدای من و بحمد تو مشغولم که بشنوی در جهنم صوت بنده مسلمانرا که در زندان باشد
بِمُخالَفَتِهِ وَذاقَ طَعْمَ عَذابِها بِمَعْصِیَتِهِ وَحُبِسَ بَیْنَ
بسبب مخالفت او و چشیده باشد مزه عذاب آنرا بنافرمانی خود و بند کرده باشند او را در میان
اَطْباقِها بِجُرْمِهِ وَجَریرَتِهِ وَهُوَ یَضِجُّ اِلَیْكَ ضَجیجَ مُؤَمِّلٍ
طبقات جهنم بجرم او و جنایت او و او خروش کند بسوی تو خروش کسی که امیدوار
لِرَحْمَتِكَ وَیُنادیكَ بِلِسانِ اَهْلِ تَوْحیدِكَ وَیَتَوَسَّلُ
رحمت تو باشد و ندا کند ترا بزبان یگانه پرستان تو و توسل جوید
اِلَیْكَ بِرُبُوبِیَّتِكَ یا مَوْلایَ فَکَیْفَ یَبْقیٰ فِی الْعَذابِ وَهُوَ
بسوی تو به پروردگاری تو ای آقای من پس چگونه باقی ماند در عذاب و حال آنکه او

الآلمین ند

الصّافین ند

یسجن ند یسجر ند

يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُؤْلِمُهُ

امید دارد آنچه را پیش بوده است از بردباری تو و مهربانی تو و رحم کردن تو یا چگونه بسوزد آنرا

النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَأَنْتَ

آتش و او امید دارد فضل تورا و رحم کردن تورا یا چگونه بسوزد اورا زبانه آتش و تو

تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ

بشنودی صدای اورا و بینی جای اورا یا چگونه مشتمل شود براو زبانهای صاحب صدای آنها و تو

تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلْغَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ

دانی ناتوانی اورا یا چگونه مضطرب باشد درمیان طبقات جهنم و تو دانی راستگوئی او را

أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو

یا چگونه زجر نماید اورا زبانیه جهنم و او ندا کند که ای پروردگار من یا چگونه امید دارد

فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُكُهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ

فضل تورا در آزاد کردن او از جهنم پس خواهی که بگذاری او را در جهنم دور است اینحال چنین نیست گمان

بِكَ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ

بتو و نه شناخته شده است از فضل تو و نه شبیه است بآنچه معامله کرده بآن یگانه پرستان

مِنْ بِرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ

از نیکی تو و احسان تو پس بیقین قطع دارم که اگرنه آن بود که حکم کرده بآن که

تَعْذِيبِ جَاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ

عذاب کنی منکران خداوندی خودرا و مقرر گردانیده بآن که همیشه در جهنم معاندان خودرا هرآینه میگردانیدی

النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مُقَامًا

آتش را همه برد و سلامت و نبود احدی را در آن محل قراری و جای اقامتی

لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ

لیکن تو که مقدس است نامهای تو قسم یاد کرده که پرکنی جهنم را از کافران

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ

از جنیان و مردمان همه و آنکه بداری در جهنم معاندانرا و تو

- لهيبها ٧ ده
- يتقلقل ٧ ده
- تنزله فيها وهو ٧
- بشبه ٧ ده

جل ثناؤك قلت مبتدئا وتطولت بالانعام متكرما افمن
بزرگست ستایش تو گفتی ابتدا کننده و سربلند گرداینده بنعمت دادن کرم کننده آیا پس کسیکه

كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون الهي وسيدي فاسئلك
باشد مومن چون کسیست که باشد فاسق یکسان نیستند پروردگارا وسیدمن پس سوال میکنم از تو

بالقدرة التي قدرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت
بتوانائی که مقدر کرده تو آنرا و بحکمی که حتم کرده آنرا و حکم کرده و غالب شده

من عليه اجريتها ان تهب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة
بانکه براو جاری کرده آنرا آنکه ببخشی مرا در این شب و در این ساعت

كل جرم اجرمته وكل ذنب اذنبته وكل قبيح اسررته وكل جهل
هر گناهی که کرده ام آنرا و هر بدی که مرتکب آن شده ام و هر قبیح که پنهان کرده ام آنرا و هر نادانی

عملته كتمته او اعلنته اخفيته او اظهرته وكل سيئة امرت
که کرده ام آنرا پنهان یا آشکارا خواه مخفی کرده و خواه ظاهر و هر گناهیکه امر کرده

باثباتها الكرام الكاتبين الذين وكلتهم بحفظ ما يكون مني
بثبت کردن آن بزرگواران نویسندگان را آنانکه موکل کرده ایشانرا بحفظ آنچه بباشد از من

وجعلتهم شهودا علي مع جوارحي وكنت انت الرقيب علي من
و گرداینده ایشانرا گواهان برمن با اعضای من و هستی تو نگهبان بر من از

ورائهم والشاهد لما خفي عنهم وبرحمتك اخفيته وبفضلك
عقبشان و گواه مرآنچه که پنهانست از ایشان و برحمت خود پنهان کرده آنرا و بفضل خود

سترته وان توفر حظي من كل خير تنزله او احسان تفضله
پوشیده آنرا و آنکه بسیار گردانی بهره مرا از هر خوبی که فرود فرستی آنرا یا احسانی که زیادکنی آنرا

او بر تنشره او رزق تبسطه او ذنب تغفره او خطاء تستره
یا نیکی که پهن کنی آنرا یا روزی که گشایش دهی آنرا یا گناهی که بیامرزی آنرا یا خطائی که بپوشی آنرا

يا رب يا رب يا الهي وسيدي ومولاي ومالك رقي
ای پروردگار من پروردگار من ای خدا و بزرگ و آقای من و مالک بندگی من

بقدرتك د
اجرمته د
او زلة فضلته د
تنشره تبسطه د
رقي

دعای شریف کمیل علیه الرحمة

یا مَنْ بِیَدِهِ ناصِیَتی یا عَلیماً بِضُرّی وَمَسْکَنَتی یا خَبیراً بِفَقْری
ای آنکه بدست اوست موی پیشانی من ای دانا بِبدحالی و بیچارگی من ای آگاه بدرویشی

وَفاقَتی یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ
و بینوائی من ای پروردگار من پروردگار من پروردگار من میخواهم از تو بحق تو و تقدس و پاکی تو

وَاَعْظَمِ صِفاتِكَ وَاَسْمائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقاتی فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ
و بزرگترین صفات تو و نامهای تو آنکه بگردانی اوقات مرا در شب و روز

بِذِکْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَاَعْمالی عِنْدَكَ مَقْبُولَةً
بیاد کردن تو آبادان و بخدمت تو پیوندسته و اعمال مرا نزد خود پسندیده

حَتّی تَکُونَ اَعْمالی وَاَوْرادی کُلُّها وِرْداً واحِداً وَحالی فی خِدْمَتِكَ
تا آنکه بوده باشد کارهای من و وردهای من همه یک ورد و حال من در خدمت تو

سَرْمَداً یا سَیِّدی یا مَنْ عَلَیْهِ مُعَوَّلی یا مَنْ اِلَیْهِ شَکَوْتُ اَحْوالی
پیوسته ای خداوند من ای آنکه بر اوست اعتماد من ای آنکه بسوی او شکایت کنم حال خود را

یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ قَوِّ عَلی خِدْمَتِكَ جَوارِحی وَاشْدُدْ عَلَی الْعَزیمَةِ
ای پروردگار من توانائی ده بر خدمت خود اعضای مرا و سخت کن بر عزیمت

جَوانِحی وَهَبْ لِیَ الْجِدَّ فی خَشْیَتِكَ وَالدَّوامَ فِی الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ
دل مرا و ببخش مرا سعی در ترس از تو و مداومت در متصل بودن بخدمت تو

حَتّی اَسْرَحَ اِلَیْكَ فی مَیادینِ السّابِقینَ وَاُسْرِعَ اِلَیْكَ فِی الْمُبادِرینَ
تا آنکه روان شوم بسوی تو در میدانهای پیشینیان و پیشی گیرم بسوی تو در پیشی گیرندگان

وَاَشْتاقَ اِلی قُرْبِكَ فِی الْمُشْتاقینَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصینَ
و اشتیاق ورزم بسوی نزدیکی تو در مشتاقان و نزدیک شوم از تو نزدیکی مخلصان

وَاَخافَكَ مَخافَةَ الْمُوقِنینَ وَاَجْتَمِعَ فی جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنینَ
و بترسم از تو ترسیدن صاحبان یقین و گرد آیم در همسایگی تو با مؤمنان

اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنی بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ کادَنی فَکِدْهُ وَاجْعَلْنی
خدایا و هر که اراده کند مرا ببدی پس اراده کن او را و کسیکه مکر کند بمن پس مکر کن او را و بگردان مرا

وَاِرادَتی ٧ ه

اَقْوی ٢ ه

الْمُبادِرینَ ٧ ه
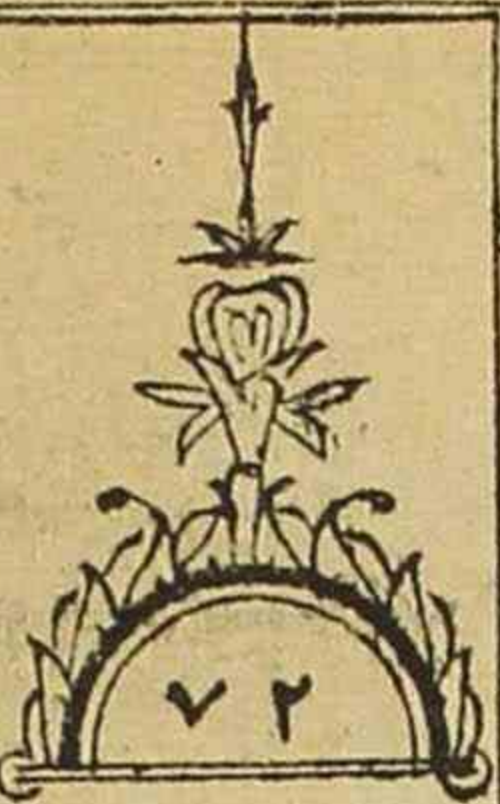
من احسن

مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخَصِّهِمْ

از نیکوتر بندگان خود بهره نزد تو و نزدیکترین ایشان بمنزلت از تو و مخصوص‌ترین ایشان

زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذٰلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ

در قرب نزد تو پس بدرستیکه نمیرسد آن مگر بفضل تو و ببخش مرا بجود خود

وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ

و مهربانی کن برمن ببزرگی خود و نگاه دار مرا برحمت خود و بگردان زبان مرا بیاد خود

لَهِجاً وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي

گویا و دل مرا بدوستی خود بیتاب و منت نه برمن بنیکی اجابت خود و درگذر از لغزش من

وَاغْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ

و بیامرز گناه مرا بدرستیکه تو حکم کرده بر بندگان خود ببندگی خود و امر کردی ایشان را

بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي

بدعای خود و ضامن شده برای ایشان اجابت را پس بسوی تو ای پروردگار من باز داشته ام روی خود را

وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَ

و بسوی تو ای پروردگار من کشیده ام دست خود را پس بعزت خود مستجاب کن دعای مرا و

بَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ

برسان مرا بآرزوی من و مبُر از فضل خود امید مرا و باز دار از من شر جن

وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ

و آدمیان از دشمنان من ای زود خوشنود شونده بیامرز هر کسیرا که هیچ ندارد مگر دعا

فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ

پس بدرستیکه تو کننده آنچه را که میخواهی ای آنکه نام او دواست و یاد او شفاست و فرمانبری او

غِنًى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ

بی‌نیازی رحم کن برکسیکه سرمایه او امید است و حربه او گریه است ای خداوند نعمت

يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِماً لَا يُعَلَّمُ

ای بردارنده بدیها ای روشنی وحشت یافتگان در تاریکیها ای دانائی که نیاموخته

یا سریع

صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ

درود فرست بر محمد وآل محمد وبکن بمن آنچه تو سزاوار آنی ودرود فرستد خدا

عَلى رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَيامينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً

بر پیغمبرش وپیشوایان با میمنت از آل او ودرود فرستد درود فرستادنی بسیار

فصل پنجم

(در اعمال بقیه این ماه است) ※ از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که
سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد وبماه مبارک رمضان وصل کند حقتعالی
ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد ※ وابو الصلت هروی روایت
کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا رفتم حضرت فرمود
که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت واین جمعه آخر آنست پس تدارک وتلافی
کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهائی که در ایام گذشته این ماه کرده وبر تو باد
که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو در آخرت ودعا واستغفار بسیار بکن و
تلاوت قرآن مجید بسیار بکن وتوبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه
مبارک در آید خالص کرده باشی خود را از برای خدا ومگذار در گردن خود
امانت وحق کسی را مگر آنکه ادا کنی ومگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه
بیرون کنی ومگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی واز خدا بترس وتوکل کن
بر خدا در پنهان وآشکار امور خود وهر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را
وبسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را ※ اَللّهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا
فيما مَضى مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فيما بَقِيَ مِنْهُ ※ بدرستیکه حقتعالی در این ماه
آزاد میکرداند بنده‌های بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان
※ وبسند بسیار معتبر منقولست که حضرت صادق ع در شب آخر
ماه شعبان وشب اول ماه رمضان این دعا میخواندند

اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَتْ فيهِ الْقُرْآنُ

وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ
فَسَلِّمْنَا فِيْهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ
اَخَذَ الْقَلِيْلَ وَشَكَرَ الْكَثِيْرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيْرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ
تَجْعَلَ لِي اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيْلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
يَا مَنْ عَفٰى عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ
الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيْمُ اِلٰهِي وَعَظْتَنِي فَلَمْ اَتَّعِظْ وَ
زَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيْمُ
عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ
عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا
اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ
ابْنُ عَبْدِكَ ابْنِ اَمَتِكَ ضَعِيْفٌ فَقِيْرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰى
وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ
اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقًا مِنْ
بَعْدِ خَلْقٍ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ
وَكُلُّنَا فُقَرَاءُ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ
صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اِلٰهِي اَبْقِنِي
خَيْرَ الْبَقَاءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلٰى مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
اَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوْعِ وَالْوَفَاءِ وَ
التَّسْلِيْمِ لَكَ وَالتَّصْدِيْقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ
مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيْبَةٍ اَوْ جُحُوْدٍ اَوْ قُنُوْطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ

وَسَلِّمْنَا مِنْهُ
وَشَكَرَهُ وَيَسَّرَ الْكَثِيْرَ وَغَفَرَهُ اِغْفِرْ لِي الْكَثِيْرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيْرَ مِنْ طَاعَتِكَ
التَّجَاوُزَ
قَدَرِكَ
فَقِيْرٌ
اَللّٰهُمَّ
وَالْوَفَاءِ
اَوْ مَرَحٍ

در نمازهای مخصوصه شبهای ماه شعبان

او بطر او خیلاء او ریاء او سمعة او شقاق او نفاق او کفر او فسوق او عصیان او شیء لا تحب فاسئلک یا رب ان تبدلنی مکانه ایماناً بوعدک و وفاءً بعهدک و رضیً بقضائک و زهداً فی الدنیا و رغبةً فیما عندک و اثرةً و طمأنینةً و توبةً نصوحاً اسئلک ذلک یا رب العالمین الهی انت من حلمک تعصی فکانک لم تر و من کرمک و جودک تطاع فکانک لم تعص و انا و من لم یعصک سکان ارضک فکن علینا بالفضل جواداً و بالخیر عواداً یا ارحم الراحمین و صلی الله علی محمد و آله صلوة دائمة لا تحصی و لا تعد و لا یقدر قدرها غیرک یا ارحم الراحمین

او فجرة کبیرة

یا رب بیمنک و رحمتک یا ارحم الراحمین

و اما نمازهای مخصوص شبها که با سانید معتبر وارد نشده و علماء ذکر کرده اند شب اول صد رکعت با حمد و توحید یکمرتبه و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه سورهٔ حمد شب دوم پنجاه رکعت با حمد و توحید و معوذتین هر یک یکمرتبه شب سیم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنجمرتبه توحید شب چهارم چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنجمرتبه توحید شب پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد شب ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید شب هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید شب هشتم دو رکعت در رکعت اول حمد و آیهٔ امن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد و آیهٔ قل انما انا بشر مثلکم و پانزده مرتبه توحید شب نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه

باب دوم در اعمال ماه شعبان است

اذا جاء نصر الله شب دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیة الکرسی
یکمرتبه و سوره انا اعطیناک الکوثر
سه مرتبه شب یازدهم هشت رکعت
در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها
الکافرون شب دوازدهم دوازده
رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره
الهیکم التکاثر شب سیزدهم دو رکعت
در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره والتین
شب چهاردهم چهار رکعت در
هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره والعصر
شب پانزدهم چهار رکعت در میان
نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد
و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه
یا رب اغفر لنا و ده مرتبه یا رب
ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا
و بیست و یکمرتبه توحید و ده مرتبه
(سبحان الله الذی یحیی الموتی)
(و یمیت الاحیاء و هو علی)
(کل شیء قدیر)
شب شانزدهم دو رکعت در
هر رکعت حمد و یکمرتبه آیة الکرسی و
پانزده مرتبه توحید شب هفدهم
دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد
و یکمرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد
مرتبه استغفار شب هیجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید
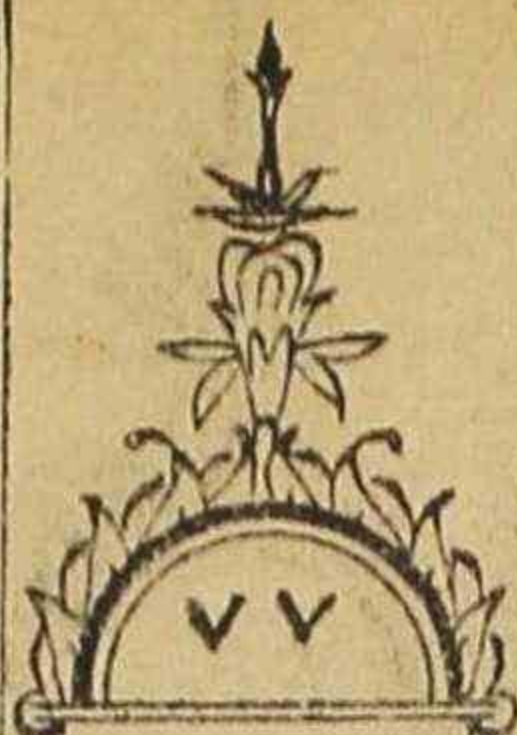
در نمازهای مخصوصه شبهای ماه شعبان

شب نوزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه قل اللهم مالک

الملک شب بیستم چهار رکعت در هر رکعت
حمد و پانزده مرتبه سوره اذا جاء نصر الله
شب بیست و یکم هشت رکعت در هر رکعت
حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین شب بیست
و دویم دو رکعت در هر رکعت حمد و
یکمرتبه قل یا ایها الکافرون و پانزده مرتبه
توحید شب بیست و سیم سی رکعت
در هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره اذا زلزلت
شب بیست و چهارم دو رکعت در
هر رکعت حمد و یکمرتبه سوره اذا جاء نصر
الله شب بیست و پنجم ده رکعت
در هر رکعت حمد و یکمرتبه الهیکم التکاثر
شب بیست و ششم ده رکعت در هر
رکعت حمد و ده مرتبه آمن الرسول
شب بیست و هفتم دو رکعت
در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک
الاعلی شب بیست و هشتم چهار رکعت در
هر رکعت حمد و یکمرتبه توحید و معوذتین
شب بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت
حمد یکمرتبه و از هر یک از الهیکم التکاثر و توحید
و معوذتین ده مرتبه شب سی ام دو رکعت
در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم
ربک الاعلی و بعد از سلام صد مرتبه

اللهم صل علی محمد و آل محمد ❖ تمام شد باب دویم بدست احقر انام احمد تفرشی

باب سیوم

(در بیان مجملی از فضایل و اعمال ماه مبارک رمضان است و در آن هشت فصل است)

فصل اول

(در بیان فضیلت اینماه مبارکست) باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند
عالمیانست و شریفترین ماههاست چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا
روایت کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه در جمعهٔ آخر ماه شعبان خطبه خواندند
و فرمودند که ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت
و رحمت و آمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماههاست و روزهایش
بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعتهای آن بهترین
ساعتهاست و آن ماهیست که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا
و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد
و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبولست و دعای شما در آن
مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای پاکیزه
از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت
کردن قرآن در آن بدرستی که شقی و بدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش
خدا در اینماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در اینماه گرسنگی و تشنگی
روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران

خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید
زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال
نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال
نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد
از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید
دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین
ساعتهاست نظر میکند حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود
و جواب میگوید ایشانرا هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشانرا
هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ایگروه مردمان
بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای شماست پس از گرو بدر آورید بطلب
آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید
آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت
و جلال خود که عذاب نکند نمازگذارندگان و سجده کنندگان در اینماه را و نترساند
ایشانرا باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه از شما افطار نماید روزه دار
مؤمنرا در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش
گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم
حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم با فطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه
خرما باشد و اگرچه بیک شربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسی را
که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هرکه خلق خود را در اینماه
نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزیکه قدمها بر آن لغزد و هرکه سبک
گرداند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان گرداند و هرکه
در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت ازو باز دارد و
هرکه در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هرکه در
اینماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت
و هرکه در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت

باب پنجم در اعمال ماه رمضان

خود از او بکند و هر که نماز سنتی در اینماه بکند خدا برای او برات بیزاری از
آتش جهنم بنویسد و هر که در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب
هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در اینماه بسیار صلوات بر من
و آل من فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزیکه ترازوهای اعمال
سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در اینماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای
دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در اینماه گشاده است
پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در اینماه بسته است
از خدا سؤال کنید که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در اینماه غل میکنند پس سؤال
کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند   و ایضا از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که در ماه رمضان خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس این ماهیست
که خدا آنرا بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت ما
اهل بیت بر سایر مردم و در اینماه گشوده میشود درهای آسمان و درهای بهشت
و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در اینماه شنیده میشود نداهای
مؤمنان و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکنند گریههای ایشان را
و در اینماه شبی هست که در آنشب ملائکه از آسمانها بزمین میایند و سلام
میکنند بر مردان و زنان روزه دار برخصت پروردگار خود تا طلوع صبح و آنشب
قدر است که حقتعالی مقدر کرده است در آنشب ولایت و امامت ما را پیش
از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال و عبادت آنشب بهتر است از عبادت هزار
ماه و روزه روزش بهتر است از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای
ماه رمضان و ماههای آن طالع میشوند بر مردان و زنان روزه دار بار رحمت و اینماه
شما مانند ماههای دیگر نیست روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین
شبهاست و دیوان و شیاطین در اینماه غل کرده و در زندانند و زیاده میکند
خدا در اینماه روزیها و عمرها را و مینویسد و مقدر میگرداند در اینماه حاجیان
بیت الله را و در اینماه حقتعالی رو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش و فیروزی و
رحمت و روزی و خوشنودی خداوند جزا دهنده ای روزه دار بپرهیز بسر کار

خود بکن بدرستیکه در اینماه مهمان پروردگار خودی نظر کن و تامل نما که چگونه
خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از
معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزها غافل
از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان تو بر تو باقی مانده باشد پس در
هنگامی که روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جملهٔ زیانکاران باشی و در وقتی
که بکرامت آقای خود فایز گردند تو از جملهٔ محرومان باشی و در روزیکه سعادتمند
گردند بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از رانده شدها باشی ای روزه دار
اگر ترا آقای تو از درگاه خود برگرداند بکدام درگاه رو خواهی آورد و اگر محروم
گرداند ترا پروردگار تو که روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا خوار کند که ترا گرامی
خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز خواهد کرد و اگر او ترا واگذارد
که ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا از بندگان خود قبول نکند بندگی کدام خداوند
را اختیار خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامرزد امید بکه خواهی داشت
برای آمرزش گناهان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده از تو طلب نماید
چه جواب در برابر خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجو بسوی خدا بتلاوت کردن
کتاب خدا در شبها و روزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست
که شفاعت او را قبول میکند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت
آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت آیات فرقان ای روزه دار
بشارت باد ترا که هر نفسی که در اینماه میکشی ثواب تسبیحی در نامهٔ عمل تو مینویسند
و خواب تو در اینماه عبادتست و طاعت تو در اینماه مقبولست و گناهان تو در
اینماه آمرزیده است و آوازهای تو در اینماه شنیده شده است و مناجات و رازی که
با خدا میگوئی بر تو رحم میکند بدرستیکه شنیدم از حبیب خود حضرت رسول (ص)
که خداوند عالمیان را در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کرده هاست
از آتش جهنم که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند چون شب آخر ماه میشود
در آنشب می آمرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است (ع) و ایضا فرمود که
هر که ماه رمضان را روزه دارد و نفس خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است

باب سیم در اعمال ماه رمضان است

نگاه دارد بهشت البته او را واجب گردد و هر که در این ماه روزه دارد و در هیچ
شب از شبهای آن بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر ع
فرمود که شنیدم از سید انبیاء ص که فرمود بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین
ماهها شهید خواهد شد گفتم بهترین ماهها کدام است و بهترین اوصیا کیست
فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیا توئی یا علی گفتم یا رسول
الله این البته خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدرستیکه بر انگیخته میشود
بدبخت ترین امت من جفت پی کننده ناقه صالح و ضربتی بر سر تو خواهد زد
که ریش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت
از منبر بزیر آمد ❧ و ایضا از حضرت رسول ص منقولست بسندهای معتبر که فرمود
ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزهای او را و بایستد
بنماز و عبادت قدر مقرری از شبهای او و نمازهارا در اوقات فضیلت بجا آورد
و مبادرت کند بنماز جمعه آن و بامداد بنماز عید آن حاضر شود پس دریافته خواهد
بود ثواب شب قدر را و فایز میگردد بجایزها و بخششهای بزرگ خدا و بخششهای
خدا مانند بخششهای بندگان نیست

فصل دویم

(در بیان حقیقت روزه و آنچه در آن معتبر است) بدانکه روزه باز داشتن
خود است از چیزی چند که روزه را میشکند از طلوع صبح صادق تا بر طرف شدن
سرخی از جانب مشرق بنا بر مشهور یا پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن
شعاع آن از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوطست با نیت قربت پس باید
که بداند آن چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علماء اختلاف بسیار هست در
آنها اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی باشد اما بهتر است
که آنچه متفق باشد وجوب ترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان وجوب و آنچه
خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه ببد غدغه مکروه باشد قصد
ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع محرمات را ضم کند بهتر است و اما آنها
که واجبست ترک آنها کردن اول و دویم چیزی خوردن و چیزی آشامیدنست
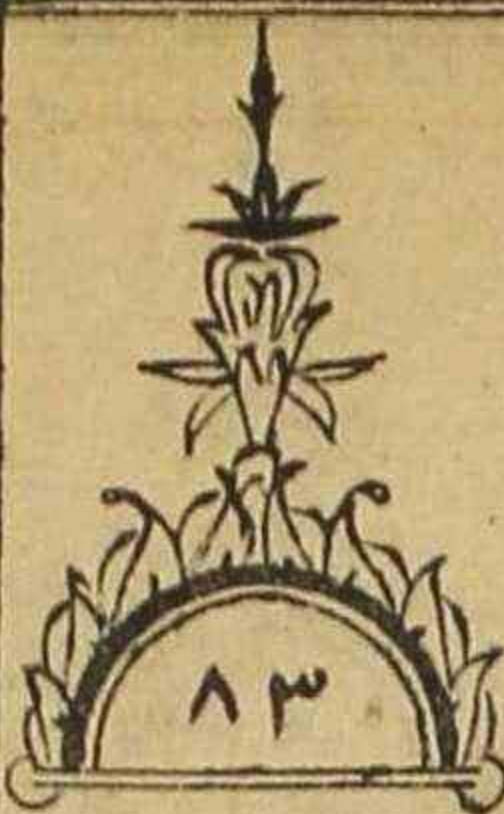
و چیزیکه خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست
که مبطل صوم است و موجب قضا و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معتاد بخورد و
اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش بچکاند چیزیرا و بحلق داخل شود
محل خلافست و همچنین خلافست در خوردن و آشامیدن چیزی چند که معتاد
مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک و گیاهها و آب
فشرده شده از گیاههای غیر معتاد و اظهر آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب
از آن واجبست و احوط آنست که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سیوم**
جماع کردن در قبل زنست مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن موجب
قضا و کفاره میشود بی خلاف و جماع در دبر زن هرگاه انزال شود روزه را باطل
میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در دبر بدون انزال
نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل نمیدانند و اول اقوی است
چهارم باقی ماندنست بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که مبطل است
و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضای تنها
واجب دانسته اند و احوط آنست که اگر زن حایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند
و اگر نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بدارد و قضا
نیز بکند و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط آن است که تیمم کند و تیمم را نشکند
تا صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد
و احتمال بیدار شدن داشته باشد جایز است و مشهور آن است که اگر تا صبح بیدار
نشود قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است
و مشهور آن است که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا و کفاره
لازم است و این احوطست اگر چه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب دویم
وجوب قضاست و این قول قویست بلکه خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب
را اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصبح رسد قضا و کفاره هر دو واجبست
و اقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین را اعتقاد آن است که خواب
بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر اختیار

نموده است و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه در روزهای
دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلافست که آیا باید صبح را پاک دریابد یا نه و حق
اینست که در قضای ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط
آن است که اگر صبح طاهر نباشد و واجب معین نباشد آن روز را روزه ندارد
و اگر معین باشد آن روز را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اگر عمدا کرده باشد
دور نیست که کفاره در کار نباشد و اگر بدهد احوط است و در روزه سنت اگر
عمدا در جنابت بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بگمان
فقیر روزه اش صحیح است و در واجب معین اگر عمدا نیت را ترک کند و پیش از
زوال نیت کند مشهور آنست که روزه اش باطل است و قضا میکند و کفاره
واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد
و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد اگرچه قضای ماه رمضان باشد
و در روزه سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده باشد و مفطری
بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافست و
بعضی گفته اند که تا نزدیک شام نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علماء باین قائلند
و نزد فقیر اقوی نیست و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند
که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز را می یابد و اگر بعد از زوال
نیت کند ثواب روزه بعد از نیت تا شام را می یابد پنجم رسانیدن غبار
غلیظ است بحلق و بعضی این را موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی قضای تنها
و بگمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متاخرین ملحق ساخته اند
بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ و اگر از آن اجزاء منفصل شود چون دود تنور
و بخار دیگ و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتنابست حتی از دود تنباکو ششم
استمنا است یعنی طلب نزول منی کردن با حیوان و موجب قضا و کفاره است
و مشهور آنست که هرگاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه باطل میشود و قضا
و کفاره لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصا وقتی که نسبت بحلال خود
باشد و عادت او انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا

و در نظر کردن بزن حلال یا حرام یا صدای او را شنیدن یا بخیال خود در آوردن
هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و بآن معتاد نباشد خلاف
و اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است **هفتم** قی کردن است عمداً و اکثر موجب
قضا تنها میدانند و بعضی قضا و کفاره هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک
را واجب نمیدانند و مسئله مشکلست و وجوب قضا تنها خالی از قوتی نیست
و مشهور آنست که هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضائی نیست و بعضی قضا را واجب
دانسته اند و این قول ضعیف است **هشتم** حقنه است و بعضی موجب قضا و کفاره
هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضای تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچیک
ندانسته اند و بعضی حقنهٔ مایع را موجب قضا دانسته اند و حقنهٔ جامد را مانند
شیاف مکروه دانسته اند و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول اقوی نیست
و احوط آنست که بدون ضرورت حقنه بمایع نکند و اگر بکند قضا کند و اشهر و
اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود و سعوط در بینی
هرگاه تعدی بحلق نکند ایضا اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره
دانسته اند و اگر بحلق رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن بر خدا و رسول
خدا ص و ائمهٔ هدی است بانکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئلهٔ خلاف واقعی
بگوید بلکه کسی که اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد و مسئله بگوید در حرمت
آن شکی نیست و بعضی در روزه موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند
موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوتی نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا
بکند و کفاره بدهد **دهم** سر فرو بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا
و کفاره میدانند و بعضی موجب قضای تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب
هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرمت است و عدم وجوب قضا
و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آب باشد
باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را
دفعةً هرچند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد و این احوط است و
احوط آن است که در روزهٔ سنت نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و

احوط ترک است پانزدهم بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن
آن علما را سه قول است اول جواز ابتلاع آنچه بیرون نیاید از سینه مادام که از
دهن منفصل نشود و عدم جواز از آن قسم دیگر دوم جواز ابتلاع هر دو قسم
مادام که بدهن نرسد و تحریم ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز
کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی که
حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای تنها قائل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب
میدانند و بعضی بکفاره جمع قائل شده اند و گمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود
اما احتیاط آن است که بعد از آنکه بفضای دهن بیاید فرو نبرد **دوازدهم**
مشهور میان علما آنست که مکروهست زن روزه دار را در میان آب نشستن و بعضی
گفته اند هرگاه تا کمر در آب بنشیند قضا بر آن لازم است و بعضی کفاره را نیز
لازم دانسته اند و قول اول اظهر است و در خائیدن قند آن و مصطکی که
آبش را فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز
است و مشهور میان علما آن است که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست
بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص
شود و اگر معلوم شود که صبح بوده است آنوقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه
کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه نکرده خورده
باشد قضا واجبست و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه کند جهت
وضوی نماز واجب و آب بی اختیار بحلق او رود قضا بر او واجب نیست و اگر
جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجبست و اگر عبث مضمضه
کند و آب بحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند و این احوط است و اظهر
عدم وجوبست مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه
آب دهن را بیندازد و این احوط است

فصل سوم

(در سنتها و آداب روزه است) مکروهست روزه دار را بوسیدن زنان
و دست ببدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و قریب آن است

که کراهیت مخصوص بصورتیست که اینها محرك شهوت او باشند و خوف وقوع
در جماع داشته باشد و مکروهست بچشم کشیدن چیزی که از طعمی باشد
که بحلق برسد یا در آن مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خونیست
از بدن که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکروهست بوئیدن گلها خصوصاً نرگس
و بهتر آنستکه مشك را هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنتست
و از حضرت صادق ع منقولست که طیب تحفهٔ صائم است و فرمود که هر
روزه دار که در اول روز خود را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر و اقوی
آنستکه بوئیدن رایحهٔ غلیظه مفطر نیست و بعضی گفته اند بوئیدن رایحهٔ
غلیظه که بجوف برسد موجب قضا و کفاره میشود و احوط آن است که بوی خوش
سائیده که بدماغ بالا رود نبوید چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروهست
که صائم جامه که ملاصق بدنست تر کند و مکروهست زن صائم را که در آب
نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق ع منقولست که هرگاه روزه
داری میباید که روزه باشد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو
یعنی از محرمات بلکه از مکروهها و فرمود که باید روز روزهٔ تو مانند روز
افطار تو نباشد و ایضاً از آنحضرت منقولست که فرمود روزه نه همین
از خوردن و آشامیدنست تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان
خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید
و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه
سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی
مکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید
از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر
و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد
بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و
منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد ص باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید
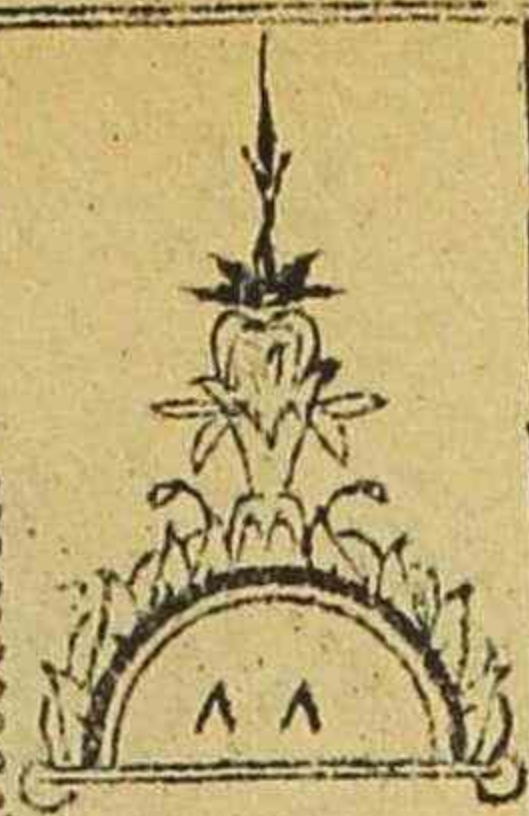
و توشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بآرام دل و آرام تن
و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بندهٔ که از آقای خود میترسد
ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد
ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن
تو از کثافتها و بیزاری بجوی بسوی خدا از آنچه غیر او است و در روزه و لای
خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است
ترا از آن در آشکارا و پنهان و بترسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن
او است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عز و جل در ایام
روزهٔ خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت و یاد او و بدن خود را
بکار فرمائی در آنچه خدا ترا امر کرده است بآن و خوانده است بسوی آن اگر همه
اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را
اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ
تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم گفت رسول خدا صلعم شنید
که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید و آن
زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریهٔ خود را
دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی
روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه
بسیار کمند روزه داران و بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت
امیر المؤمنین ع فرمود که چه بسیار روزه داری که بهره نیست او را از روزه
بغیر تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت
بغیر تعب خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا
افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است زیرا که خواب مقربان
چون بنیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود از جملهٔ عبادات ایشانست بلکه ارواح
ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مؤمنان محشور میگردند
و بر اسرار غیب برؤیای صادقه مطلع میشوند و راهی از راههای قرب ایشان است

و افطار خردمندان چون از روی دانائیست و بوجهی که حقتعالی خواسته افطار
مینمایند بهتر است از روزه احمقان که روزه را دستگاه خود فروشی کرده اند و
بریا و عجب ممزوج میکردانند و بشرایط صوم عمل نمیکنند

فصل چهارم

(در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضانست) سنتست طلب هلال
ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که چون هلال ماه رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال کن و رو بقبله کن و
دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو

رَبِّی وَرَبُّكَ اللهُ رَبُّ العالَمِینَ اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ
وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ اِلی ما تُحِبُّ وَتَرْضی
اَللّهُمَّ بارِكْ لَنا فی شَهْرِنا هذا وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ
عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ

و بهترین دعاها دعای هلال صحیفه کامله است و ابن ابی عقیل
این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک رمضان واجب دانسته است

دعای رؤیت هلال صحیفه کامله در ملحقات این کتاب در صفحه چهارصد ۴۱۹ مسطور است اوّل آن (ایها الخلق المطیع) الخ

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی خَلَقَنی وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَ مَنازِلَكَ وَجَعَلَكَ
مَواقِیتَ لِلنّاسِ اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا اِهْلالاً مُبارَكاً اَللّهُمَّ
اَدْخِلْهُ عَلَیْنا بِالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْیَقینِ وَالْاِیمانِ
وَالْبِرِّ وَالتَّقْوی وَالتَّوْفیقِ لِما تُحِبُّ وَتَرْضی

و در شب اول ماه رمضان جماع با حلال خود سنتست و غسل در شب اول
سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند در شب
اول ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی
باشد تا ماه رمضان آینده و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب
اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضا

باب سیم در اعمال ماه رمضان است

منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را وصیت
میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در اینماه در عبادت که در اینماه روزیها قسمت می
شود و اجلها و عمرها نوشته میشود و حاجیان در اینماه مقدر میشوند که بحج بروند و در اینماه
شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که بر شما
باد در ماه رمضان باستغفار و دعا بدرستیکه دعا دفع میکند بلا را از شما و
استغفار محو میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین ع در شب اول
ماه سنتست و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
یا در شب میان یا در شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزد مانند برگ
از درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و ثواب
حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در اول
اینماه سوره انا فتحنا در نماز نافله بخواند در آنسال از بلاها محفوظ گردد
و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت
نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که خدا
از او کفایت شر بکند خدا او را کفایت کند از آنچه میترسد در اینماه و حفظ کند
او را از آنچه میترسد از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان کرد و
سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام
ماه را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت چنین میکند که قصد
کند که فردا روزه رمضان میدارم واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنتست
که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق ع منقولست
که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن
باشد و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در روز اول اینماه کفی
از گلاب بر رو بزند از خواری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز
از این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف گلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در
آنسال از مرض سرسام ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی ع
منقولست که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد

در آداب دخول ماه رمضان است

از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلنا
بخواند و بعد از نماز تصدق بآنچه میسر میشود بکند سلامتی تمام ماه را خریده است
و در روز اول ماه خواندن این دعا سنت

اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ
وَاَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَ
الْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ
مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و ایضا از حضرت صادق ع منقولست که چون ماه مبارک
داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا میخواندند

اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي
شَهْرِ رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا

و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که نزد داخل
شدن ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت
اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دویم هر سوره که خواهد
حقتعالی جمیع بدیها را از آنسال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد
تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین
دعاهاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند
که حضرت امام موسی کاظم ع فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز
اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخواند و فرمود که هر که این دعا را از
برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریا بخواند در آنسال باو نرسد فتنه
و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند بدین او و بدن او و حقتعالی او را حفظ کند از شر
آنچه در آنسال واقع میشود از بلاها و دعا این است

عنایه

دعای صحیفه کامله در ملحقات این کتاب در صفحه چهار صد و نود ۴۹۰ مسطور است

باب نهم
دعاء ماه مبارک رمضان

اللهم اني اسئلك باسمك الذي دان له كل شيء وبرحمتك التي
وسعت كل شيء وبعظمتك التي تواضع لها كل شيء وبعزتك التي
قهرت كل شيء وبقوتك التي خضع لها كل شيء وبجبروتك التي
غلبت كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء يا نور يا قدوس
يا اول قبل كل شيء ويا باقي بعد كل شيء يا الله يا رحمن صل على
محمد وال محمد واغفر لي الذنوب التي تغير النعم واغفر لي الذنوب
التي تنزل النقم واغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء واغفر لي الذنوب
التي تديل الاعداء واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب
التي يستحق بها نزول البلاء واغفر لي الذنوب التي تحبس غيث
السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب
التي تعجل الفناء واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر
لي الذنوب التي تهتك العصم والبسني درعك الحصينة التي
لا ترام وعافني من شر ما احاذر بالليل والنهار في مستقبل سنتي
هذه اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما
فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم ورب السبع المثاني و
القرآن العظيم ورب اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد
صلى الله عليه واله سيد المرسلين وخاتم النبيين اسئلك
بك وبما سميت به نفسك يا عظيم انت الذي تمن بالعظيم و
تدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف من الحسنات بالقليل
وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على محمد و

تنزل البلاء

واغفر لي الذنوب التي تظلم الهواء

واغفر لي الذنوب التي ترفع القسم

تسميت به

الكثير بالقليل

اَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَلْبِسْنِيْ فِيْ مُسْتَقْبَلِ سَنَتِيْ هٰذِهٖ سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهِيْ
بِنُوْرِكَ وَاَحْبِبْنِيْ بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِيْ رِضْوَانَكَ وَشَرِيْفَ كَرَامَتِكَ
وَجَسِيْمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنِيْ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ مُعْطِيْهِ
اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِيْ مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى
وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاۤءُ مِنْ بَلِيَّةٍ
يَا كَرِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِيْ عَلٰى مِلَّةِ اِبْرٰهِيْمَ وَفِطْرَتِهٖ وَعَلٰى
دِيْنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسُنَّتِهٖ وَعَلٰى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِيْ
مُوَالِيًا لِاَوْلِيَاۤئِكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَاۤئِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِيْ فِيْ هٰذِهِ
السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِيْ مِنْكَ وَاجْلِبْنِيْ اِلٰى كُلِّ
عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِيْ مِنْكَ فِيْ هٰذِهِ السَّنَةِ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ
وَامْنَعْنِيْ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُوْنُ مِنِّيْ اَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهٖ
وَاَخَافُ مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ حِذَارًا اَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيْمَ
عَنِّيْ فَاَسْتَوْجِبُ بِهٖ نَقْصًا مِنْ حَظٍّ لِيْ عِنْدَكَ يَا رَؤُوْفُ يَا رَحِيْمُ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ فِيْ مُسْتَقْبَلِ سَنَتِيْ هٰذِهٖ فِيْ حِفْظِكَ وَفِيْ جِوَارِكَ
وَفِيْ كَنَفِكَ وَجَلِّلْنِيْ سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِيْ كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ
وَجَلَّ ثَنَاۤؤُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ تَابِعًا لِصَالِحِ مَنْ
مَضٰى مِنْ اَوْلِيَاۤئِكَ وَاَلْحِقْنِيْ بِهِمْ وَاجْعَلْنِيْ مُسَلِّمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ
عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَاَعُوْذُ بِكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تُحِيْطَ بِيْ خَطِيْۤئَتِيْ وَظُلْمِيْ وَ
اِسْرَافِيْ عَلٰى نَفْسِيْ وَاتِّبَاعِيْ لِهَوَايَ وَاشْتِغَالِيْ بِشَهَوَاتِيْ فَيَحُوْلَ
ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَاَكُوْنَ مَنْسِيًّا عِنْدَكَ

اَحْبِبْنِيْ نـ بَلِّغْنِيْ
جَزِيْلِ عَطَاۤئِكَ
سِوٰى مَنْ لَا يَعْدِلُهٗ
عِنْدَكَ اَحَدٌ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

وَامْنَعْنِيْ مِنْ كُلِّ عَمَلٍ نـ

سُوْءِ نـ

يَا اِلٰهِيْ نـ

وَاشْتِغَالِ الشَّهَوَاتِيْ نـ

مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنَقِمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ
عَنِّي وَقَرِّبْنِي اِلَيْكَ زُلْفَى اَللّٰهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَقْتَهُ وَعْدَكَ
وَاَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اَللّٰهُمَّ فَبِذٰلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ هٰذِهِ السَّنَةِ وَ
اٰفَاتِهَا وَاَسْقَامَهَا وَفِتْنَتَهَا وَشُرُورَهَا وَاَحْزَانَهَا وَضِيقَ الْمَعَاشِ
فِيهَا وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي اِلَى
مُنْتَهَى اَجَلِي اَسْئَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ
وَاَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلٰئِكَتِكَ عَلَيَّ وَاَنْ تَعْصِمَنِي اِلٰهِي مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا
بَقِيَ مِنْ عُمْرِي اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاٰتِنِي كُلَّ مَا سَئَلْتُكَ وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيهِ
فَاِنَّكَ اَمَرْتَنِي بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ لِي بِالْاِجَابَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل پنجم

(در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضانست) از حضرت
صادق و کاظم علیهما السلام منقول است که بعد از هر نماز در
ماه مبارک این دعا بخوانند

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ اَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهٰذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَ
شَرَّفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ
صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ هُدًى
لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ

نقمتک ۱۲
کرمه ۱۲
وفتنها ۱۲
اللهم ۱۲
یا شکور ۱۲

در اعمال شب و روز ماه رمضان

وَجَعَلْتَها خَيْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فَيا ذَا الْمَنِّ وَلا يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَىَّ بِفِكاكِ رَقَبَتى مِنَ النّارِ فيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَاَدْخِلْنِى الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

و دعای بسیار خوبیست و اقلا شبی یکمرتبه خوبست خوانده شود و بسند صحیح منقولست که هر که در هر شب این ماه مبارک این دعا را بخواند گناه چهل ساله او آمرزیده شود

اَللّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذى اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلى عِبادِكَ فيهِ الصِّيامَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنى حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ فى عامى هذا وَفى كُلِّ عامٍ وَاغْفِرْ لى تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا رَحْمنُ يا عَلّامُ

و ایضا هزار مرتبه سوره انا انزلناه در هر شب سنتست خواندن و صد مرتبه سوره حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارک مستحب است و از حضرت رسول صلعم منقولست که ترک نکنند امت من سحور خوردن را اگرچه بیکدانه خرمای زبون باشد و ایضا از انحضرت منقولست که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند برانها که استغفار می کنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگرچه بیکشربت اب باشد و بهترین سحورها و نشت و خرما و ایضا فرمود که سحور بخورید اگر چه بیکجرعه ابی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور خورندگان و از حضرت صادق ع منقولست که هر که سوره انا انزلناه در وقت افطار و وقت سحور بخواند در ما بین این دو حالت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا اخر شب نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه میگیرد و از برای خدا میگیرد بس است و اما اداب افطار سنتست که اول نماز شام را بکند و بعد از ان افطار کند مگر انکه جمعی انتظار او برند یا انکه گرسنگی

بسم الله الرحمن الرحیم الهی وقف السائلون ببابك ولاذ الفقراء بجنابك ووقفت سفینة المساکین علی ساحل بحر کرمك وجودك یرجون الجواز الی ساحة رحمتك ونعمتك الهی ان کنت لا ترحم الا من اخلص لك في صیامه وقیامه فمن للمقصر اذا غرق في بحر ذنوبه واثامه الهی ان کنت لا ترحم الا المطیعین فمن للعاصین وان کنت لا تقبل الا من العاملین فمن للمقصرین الهی ربح الصائمون وفاز القائمون ونجی المخلصون ونحن عبیدك المذنبون فارحمنا برحمتك واعتقنا من النار بعفوك واغفر لنا ذنوبنا ولکافة المومنین والمومنات برحمتك یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد واله الطاهرین

یا تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز که در این
دو صورت افطار را مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره انا
انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول صلعم
منقولست که هر که در وقت افطار بگوید

یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ اَنْتَ اِلٰهِی لَا اِلٰهَ لِی غَیْرُکَ اِغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ
الْعَظِیمَ اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ اِلَّا الْعَظِیمُ

از گناهان بیرون رود مانند روزیکه از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسین
منقولست که هر روزه داری را در وقت افطار دعای مستجابی هست پس باید در لقمه اول بگوید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اِغْفِرْ لِی

و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسیٰ منقولست که در وقت افطار بگوید

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلٰی رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ

تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است
و در روایت دیگر منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله وسلامه علیه در
وقت افطار بدو زانو می نشستند و چون خوان را میگذاشتند میگفتند

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلٰی رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا
فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ

و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت رسالت پناه صلعم
افطار میکردند بخرما و آب و یا برطب و آب و در حدیث دیگر منقولست
که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا میفرمودند و اگر نمییافتند بنبات یا قند یا خرما
افطار میکردند و اگر حاضر نبود باب نیم گرم افطار میکردند و میفرمودند که آب نیم گرم
پاک میکند معده را و قوت میدهد جگر را و بینائی را زیاد میکند و گناهان را میشوید
و عروق را ساکن میگرداند و صفرای غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را
و اطفای حرارت میکند و صداع را برطرف میکند و ایضا از حضرت رسول
منقولست که هر که بخرمای حلالی افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف بگردد

و از حضرت صادق ع منقولست که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید ❀ و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین ع دوست میداشت که افطار نماید بشیر ❀ و از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل ع در نامه عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآنست و بسیار باید خواند چون قرآن در اینماه نازل شده است ❀ و در حدیث است که هر چیزی را بهاریست و بهار قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر در هر ماهی یکختم سنتست و در ماه مبارک در هر سه روز یکختم سنتست و اقلش شش روز است و اگر هر روز یکختم تواند کرد خوبست ❀ و در حدیث است که بعضی از ائمه ع در اینماه چهل ختم و زیاده میکرده اند اگر هر ختمی را ثوابش را بروح مقدس امامی از ائمه و رسول خدا و فاطمه زهراء علیها هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمد و آل او بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافلهای شب و روز را ترک نباید کرد و در شبهای طاق اینماه غسل سنتست خصوصا شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و در دهه آخر در شبهای جفت نیز غسل سنتست خصوصا شب آخر و در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است ❀ و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر ع منقولست که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخوانید که دعای اینماه را ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند و دعا اینست

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّنٰاءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوٰابِ بِمَنِّكَ وَاَیْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعٰاقِبینَ فی مَوْضِعِ النَّكٰالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْكِبْرِیٰاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعٰائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ یٰا سَمیعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ یٰا رَحیمُ

دعوتی واقِل یا غفور عثرتی فکم یا الٰهی من کربة قد فرجتها وهموم
قد کشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة بلاء قد فککتها
الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریك فی الملك
ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا الحمد لله بجمیع محامده کلها علی
جمیع نعمه کلها الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملکه ولا منازع له فی
امره الحمد لله الذی لا شریك له فی خلقه ولا شبیه له فی عظمته
الحمد لله الفاشی فی الخلق امره وحمده الظاهر بالکرم مجده الباسط
بالجود یده الذی لا تنقص خزائنه ولا تزیده کثرة العطاء الا جودا
وکرما انه هو العزیز الوهاب اللهم انی اسئلك قلیلا من کثیر مع
حاجة بی الیه عظیمة وغناك عنه قدیم وهو عندی کثیر وهو
علیك سهل یسیر اللهم ان عفوك عن ذنبی وتجاوزك عن
خطیئتی وصفحك عن ظلمی وسترك علی قبیح عملی وحلمك عن کثیر
جرمی عندما کان من خطای وعمدی اطمعنی فی ان اسئلك ما لا
استوجبه منك الذی رزقتنی من رحمتك وارتنی من قدرتك
وعرفتنی من اجابتك فصرت ادعوك امنا واسئلك مستانسا
لا خائفا ولا وجلا مدلا علیك فیما قصدت فیه الیك فان ابطا
عنی عتبت بجهلی علیك ولعل الذی ابطا عنی هو خیر لی لعلمك
بعاقبة الامور فلم ار مولی کریما اصبر علی عبد لئیم منك علی
یا رب انك تدعونی فاولی عنك وتتحبب الی فاتبغض الیك
وتتودد الی فلا اقبل منك کان لی التطول علیك فلم یمنعك

وغموم ۷ د
شبیه ۷ د
علی قبیح ۷ د
کبیر ۷ د
مؤملا ۷ د
ثم لو ۷ د

دعای شریف افتتاح

ذلك من الرحمة بي والاحسان الي والتفضل علي بجودك وكرمك
فارحم عبدك الجاهل وجد عليه بفضل احسانك انك جواد
كريم الحمد لله مالك الملك مجري الفلك مسخر الرياح فالق
الاصباح ديان الدين رب العالمين الحمد لله على حلمه بعد
علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته
في غضبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق
فالق الاصباح ذي الجلال والاكرام والفضل والانعام الذي
بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي
ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا ظهير يعاضده
قهر بعزته الاعزاء وتواضع لعظمته العظماء فبلغ بقدرته ما
يشاء الحمد لله الذي يجيبني حين اناديه ويستر علي كل عورة
وانا اعصيه ويعظم النعمة علي فلا اجازيه فكم من موهبة
هنيئة قد اعطاني وعظيمة مخوفة قد كفاني وبهجة مونقة قد
اراني فاثني عليه حامدا واذكره مسبحا الحمد لله الذي لا يهتك
حجابه ولا يغلق بابه ولا يرد سائله ولا يخيب امله الحمد
لله الذي يؤمن الخائفين وينجي الصالحين ويرفع المستضعفين
ويضع المستكبرين ويهلك ملوكا ويستخلف اخرين والحمد لله
قاصم الجبارين مبير الظالمين مدرك الهاربين نكال
الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد
المؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد السماء وسكانها و

القادر
والتفضل والاحسان
شبيه — ظهير
ولا يخيب عامله
الظالين — الضالين
المتكبرين
الظلمة

ترجف الارض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في غمراتها الحمد
لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله
الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم
ويميت الاحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على
كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وامينك و
صفيك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ
رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب
واطهر واسنى واكثر ما صليت وباركت وترحمت وتحننت
وسلمت على احد من عبادك وانبيائك ورسلك وصفوتك
واهل الكرامة عليك من خلقك اللهم صل على علي امير
المؤمنين ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك و
اخي رسولك وحجتك على خلقك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم
وصل على الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء سيدة نساء
العالمين وصل على سبطي الرحمة وامامي الهدى الحسن و
الحسين سيدي شباب اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين
علي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر
وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي
والخلف الهادي المهدي حججك على عبادك وامنائك في
بلادك صلوة كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك
القائم المؤمل والعدل المنتظر وحفه بملائكتك المقربين

يسبح
ولا يخلق
خليلك
رسالاتك
واكثر
خلقك
احففه

دعای شریف افتتاح
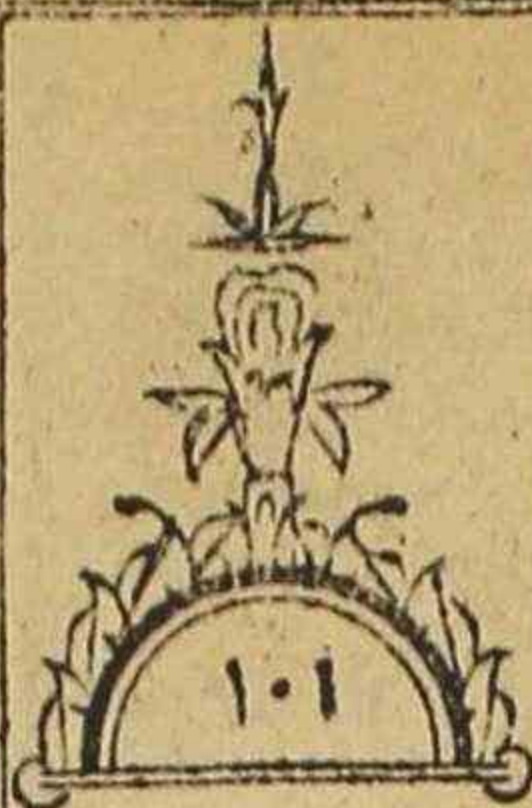
وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ
اِلىٰ كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ
بَعْدِ خَوْفِهِ اَمْناً يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئاً اللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ
وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً
يَسِيراً وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً اللّٰهُمَّ اَظْهِرْ
بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ
اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا
الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا
مِنَ الدُّعَاةِ اِلىٰ طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلىٰ سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا
كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَ
مَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا
وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا
وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ
عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَ
اَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَ
بَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اٰمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا
يَا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَاَذْهِبْ
بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ
اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلىٰ عَدُوِّكَ

قَصَرْنَا ۔۔
وَاعْزِزْ بِهِ ۔۔

وَعَدُوِّنا اِلَى الْحَقِّ آمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنا صَلَواتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنا وَقِلَّةَ عَدَدِنا وَشِدَّةَ
الْفِتَنِ بِنا وَتَظاهُرَ الزَّمانِ عَلَيْنا فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِنّا عَلى
ذٰلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطانِ حَقٍّ
تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُناها وَعافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُناها بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

الخلق د — اماماً منا د

وبسند بسیار معتبر بلکه صحیح از حضرت صادق منقولست که در هر شب این ماه این دعا بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ فِيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ
فِى الْاَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذى لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنى مِنْ
حُجّاجِ بَيْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ
الْمُكَفَّرِ عَنْ سَيِّئاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيما تَقْضى وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرى
فى خَيْرٍ وَعافِيَةٍ وَتُوَسِّعَ فى رِزْقى وَتَجْعَلَنى مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ
وَلا تَسْتَبْدِلْ بى غَيْرى

عنهم سيئاتهم د

و این دعای عالیة المضامین نیز در هر شب وارد شده است

اَللّٰهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِى الصّالِحِينَ فَاَدْخِلْنا وَفى عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنا وَ
بِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنا وَمِنَ الْوِلْدانِ الْمُخَلَّدِينَ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ
فَاَخْدِمْنا وَمِنْ ثِمارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَاَطْعِمْنا وَمِنْ ثِيابِ السُّنْدُسِ
وَالْحَرِيرِ وَالْاِسْتَبْرَقِ فَاَلْبِسْنا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ
وَقَتْلاً فى سَبِيلِكَ فَوَفِّقْ لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ

لنا واذا جمعت الاولین والآخرین یوم القیمة فارحمنا وبرائة
من النار فاکتب لنا وفی جهنم فلا تغلنا وفی عذابك وهوانك
فلا تبتلنا ومن الزقوم والضریع فلا تطعمنا ومع الشیاطین فلا
تجعلنا وفی النار علی وجوهنا فلا تکبنا ومن ثیاب النار و
سرابیل القطران فلا تلبسنا ومن کل سوء یا لا اله الا انت
بحق لا اله الا انت فنجنا

یا خالقنا اسمع واستجب لنا

بجمعنا . . تکبنا

و اما دعاهای سحر — بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا فرمود
این دعائیست که حضرت امام محمد باقر در سحرها میخواندند و میفرمودند
که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابتش را هر اینه بشمشیر بر
طلب این دعا با یکدیگر قتال کنند و اگر سوگند یاد کنم که اسم اعظم خدا در این دعا است
گفته باشم پس چون این دعا را بخوانید باهتمام تمام و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید و این است

اللهم انی اسئلك من بهائك بابهاه وکل بهائك بهی اللهم
انی اسئلك ببهائك کله اللهم انی اسئلك من جمالك باجمله
وکل جمالك جمیل اللهم انی اسئلك بجمالك کله اللهم انی
اسئلك من جلالك باجله وکل جلالك جلیل اللهم انی اسئلك
بجلالك کله اللهم انی اسئلك من عظمتك باعظمها وکل
عظمتك عظیمة اللهم انی اسئلك بعظمتك کلها اللهم انی
اسئلك من نورك بانوره وکل نورك نیر اللهم انی اسئلك
بنورك کله اللهم انی اسئلك من رحمتك باوسعها وکل
رحمتك واسعة اللهم انی اسئلك برحمتك کلها اللهم انی
اسئلك من کلماتك باتمها وکل کلماتك تامة اللهم انی

اَسْئَلُکَ بِکَلِماتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ کَمالِکَ بِاَکْمَلِهِ وَ
کُلُّ کَمالِکَ کامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِکَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ اَسْمائِکَ بِاَکْبَرِها وَ کُلُّ اَسْمائِکَ کَبیرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِاَسْمائِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِزَّتِکَ بِاَعَزِّها وَ کُلُّ عِزَّتِکَ
عَزیزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ
بِاَمْضاها وَ کُلُّ مَشِیَّتِکَ ماضِیَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّها
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ قُدْرَتِکَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِها عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ وَ کُلُّ قُدْرَتِکَ مُسْتَطیلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِقُدْرَتِکَ
کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عِلْمِکَ بِاَنْفَذِهِ وَ کُلُّ عِلْمِکَ نافِذٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِلْمِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ قَوْلِکَ بِاَرْضاهُ
وَ کُلُّ قَوْلِکَ رَضِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِقَوْلِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
مِنْ مَسائِلِکَ بِاَحَبِّها اِلَیْکَ وَ کُلُّ مَسائِلِکَ اِلَیْکَ حَبیبَةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَسائِلِکَ کُلِّها اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ شَرَفِکَ
بِاَشْرَفِهِ وَ کُلُّ شَرَفِکَ شَریفٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِشَرَفِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ سُلْطانِکَ بِاَدْوَمِهِ وَ کُلُّ سُلْطانِکَ دائِمٌ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِسُلْطانِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مُلْکِکَ
بِاَفْخَرِهِ وَ کُلُّ مُلْکِکَ فاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمُلْکِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ عُلُوِّکَ بِاَعْلاهُ وَ کُلُّ عُلُوِّکَ عالٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِعُلُوِّکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ مَنِّکَ بِاَقْدَمِهِ وَ کُلُّ مَنِّکَ
قَدیمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ آیاتِکَ

وَ کُلُّها نـ

بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ اَبْوَابِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاٰيَاتِكَ كُلِّهَا
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّاْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ
بِكُلِّ شَاْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا
تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اَسْئَلُكَ فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ

پس هر حاجت که دارد از خدا بطلبد که البته بر آورده است ؏ و از جملهٔ ادعیهٔ مشهوره
سحر دعائیست که شیخ طوسی ره و دیگران از ابو حمزه ثمالی ره روایت کرده اند که حضرت
امام زین العابدین علیه السلام در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب را
نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا را میخواندند

اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِي
الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ
اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي اَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي
اَسَاءَ وَاجْتَرَءَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ

انقدر بگوید که نفس منقطع شود و بعد از آن بگوید

بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ
لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ
يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ
يَسْتَقْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو بِهِ
حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
اَدْعُوهُ وَلَا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَرْجُوهُ وَلَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ
رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ

فهبنی و الحمد لله الذی تحبب الیّ و هو غنیّ عنی و الحمد لله الذی
یحلم عنی حتی کانی لا ذنب لی فربی احمد شیء عندی و احق بحمدی
اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة و مناهل الرجاء
الیک مترعة و الاستعانة بفضلک لمن املک مباحة و ابواب
الدعاء الیک للصارخین مفتوحة و اعلم انک للراجین بموضع
اجابة و للملهوفین بمرصد اغاثة و ان فی اللهف الی جودک و الرضا
بقضائک عوضا عن منع الباخلین و مندوحة عما فی ایدی المستاثرین
و ان الراحل الیک قریب المسافة و انک لا تحتجب عن خلقک الا
ان تحجبهم الآمال دونک و قد قصدت الیک بطلبتی و توجهت
الیک بحاجتی و جعلت بک استغاثتی و بدعائک توسلی من غیر
استحقاق لاستماعک منی و لا استیجاب لعفوک عنی بل لثقتی
بکرمک و سکونی الی صدق وعدک و لجائی الی الایمان بتوحیدک
و یقینی بمعرفتک منی ان لا رب لی غیرک و لا اله الا انت وحدک
لا شریک لک اللهم انت القائل و قولک حق و وعدک صدق
و اسئلوا الله من فضله ان الله کان بکم رحیما و لیس من صفاتک یا
سیدی ان تامر بالسؤال و تمنع العطیة و انت المنان بالعطیات
علی اهل مملکتک و العائد علیهم بتحنن رافتک الهی ربیتنی
فی نعمک و احسانک صغیرا و نوهت باسمی کبیرا فیا من ربانی
فی الدنیا باحسانه و تفضله و نعمه و اشار لی فی الآخرة الی عفوه
و کرمه معرفتی یا مولای دلیلی علیک و حبی لک شفیعی الیک

لدیک ٤ د
الاعمال السیئة د
استغاثتی د
ثقتی د
بالعطایا د
و بفضله د
دلیلی ٤ د

وأنا واثق من دليلي بدلالتك وساكن من شفيعي إلى شفاعتك
أدعوك يا سيدي بلسان قد أخرسه ذنبه رب أناجيك بقلب
قد أوبقه جرمه أدعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا
إذا رأيت مولاي ذنوبي فزعت وإذا رأيت كرمك طمعت فإن
عفوت فخير راحم وإن عذبت فغير ظالم حجتي يا الله في جرأتي
على مسألتك مع إتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي في
شدتي مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت أن لا
تخيب بين ذين وذين منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير
من دعاه داع وأفضل من رجاه راج عظم يا سيدي أملي
وساء عملي فأعطني من عفوك بمقدار أملي ولا تؤاخذني
بأسوء عملي فإن كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك
يكبر عن مكافاة المقصرين وأنا يا سيدي عائذ بفضلك هارب
منك إليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن أحسن بك ظنا وما
أنا يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك
أي رب جللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع
اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته
لا لأنك أهون الناظرين إلي وأخف المطلعين علي بل لأنك
يا رب خير الساترين وأحكم الحاكمين وأكرم الأكرمين ستار العيوب
غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة
بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك

عفوك ج د
غفرت ج د
فصل على محمد وآل محمد وحقق ج د
لسوء ج د
متنجزا ج د
سترك ج د
وأحلم الأحلمين ج د

وَيَحْمِلُنِي وَيُجَرِّئُنِي عَلىٰ مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي وَيَدْعُونِي اِلىٰ قِلَّةِ الْحَيَاءِ
سَتْرُكَ عَلَيَّ وَيُسْرِعُنِي اِلَى التَّوَثُّبِ عَلىٰ مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ
وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ
التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْاِحْسَانِ اَيْنَ سَتْرُكَ الْجَمِيلُ اَيْنَ عَفْوُكَ
الْجَلِيلُ اَيْنَ فَرَجُكَ الْقَرِيبُ اَيْنَ غِيَاثُكَ السَّرِيعُ اَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ
اَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ اَيْنَ مَوَاهِبُكَ الْهَنِيئَةُ اَيْنَ صَنَائِعُكَ السَّنِيَّةُ
اَيْنَ فَضْلُكَ الْعَظِيمُ اَيْنَ مَنُّكَ الْجَسِيمُ اَيْنَ اِحْسَانُكَ الْقَدِيمُ اَيْنَ
كَرَمُكَ يَا كَرِيمُ بِهِ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَنْقِذْنِي وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي
يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْنَا نَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلىٰ
اَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِاَنَّكَ اَهْلُ التَّقْوىٰ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
تُبْدِئُ بِالْاِحْسَانِ نِعَماً وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَماً فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ
اَجَمِيلَ مَا تَنْشُرُ اَمْ قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ اَمْ عَظِيمَ مَا اَبْلَيْتَ وَاَوْلَيْتَ اَمْ
كَثِيرَ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ اِلَيْكَ وَيَا قُرَّةَ
عَيْنِ مَنْ لَاذَ بِكَ وَانْقَطَعَ اِلَيْكَ اَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسِيئُونَ
فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَاَيُّ جَهْلٍ
يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ اَوْ اَيُّ زَمَانٍ اَطْوَلُ مِنْ اَنَاتِكَ وَمَا قَدْرُ
اَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَكَيْفَ نَسْتَكْثِرُ اَعْمَالاً نُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ
بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ
يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوِ انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ
مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهىٰ اِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ

يا موصوفاً بالاحسان
يا جليل د
وبه وبهم د
يا متفضّل د
لسنا نتّكل د
نبتدئ د
تستكثر اعمال
وصفته د
يا سيّدي

وكرمك وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف
تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا تسئل عن فعلك
ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في امرك ولا تضاد في حكمك
ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر تباركت
يا رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك
والف احسانك ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك و
لا ينقص فضلك ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح
القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افتراك يا رب تخلف
ظنوننا او تخيب آمالنا كلا يا كريم فليس هذا ظننا بك ولا
هذا طمعنا فيك يا رب ان لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا فيك
رجاء عظيما عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك و
نحن نرجو ان تستجيب لنا فحقق رجائنا يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب
باعمالنا ولكن علمك فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة
اليك وان كنا غير مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود علينا
وعلى المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت اهله
وجد علينا فانا محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك اهتدينا
وبفضلك استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا بين
يديك نستغفرك اللهم منها ونتوب اليك تتحبب الينا بالنعم
ونعارضك بالذنوب خيرك الينا نازل وشرنا اليك صاعد
ولم يزل ولا يزال ملك كريم ياتيك عنا في كل يوم بعمل

تبارك الله رب العالمين
انت احسن الخالقين ورب العالمين

كبيرا بك

وفي نعمك

قبیح فلا یمنعک ذلک من ان تحوطنا بنعمائک وتتفضل علینا
بآلائک فسبحانک ما احلمک واعظمک واکرمک مبدئا و
معیدا تقدست اسماؤک وجل ثناؤک وکرم صنائعک وفعالک
انت الٰهی اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقایسنی بفعلی وخطیئتی
فالعفو العفو العفو سیدی سیدی سیدی اللهم اشغلنا بذکرک
واعذنا من سخطک واجرنا من عذابک وارزقنا من مواهبک و
انعم علینا من فضلک وارزقنا حج بیتک وزیارة قبر نبیک
صلواتک ومغفرتک ورحمتک وبرکاتک ورضوانک علیه
وعلی اهل بیته انک قریب مجیب وارزقنا عملا بطاعتک و
توفنا علی ملتک وسنة نبیک صلی الله علیه وآله اللهم اغفر
لی ولوالدی وارحمهما کما ربیانی صغیرا واجزهما بالاحسان احسانا
وبالسیئات غفرانا اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات الاحیاء
منهم والاموات وتابع بیننا وبینهم بالخیرات اللهم اغفر لحینا ومیتنا
وشاهدنا وغائبنا ذکرنا وانثانا صغیرنا وکبیرنا حرنا ومملوکنا کذب
العادلون بالله وضلوا ضلالا بعیدا وخسروا خسرانا مبینا اللهم
صل علی محمد وآل محمد واختم لی بخیر واکفنی ما اهمنی من امر دنیای
وآخرتی ولا تسلط علی من لا یرحمنی واجعل علی منک جنة
واقیة باقیة ولا تسلبنی صالح ما انعمت به علی وارزقنی
من فضلک رزقا واسعا حلالا طیبا اللهم احرسنی بحراستک
واحفظنی بحفظک واکلأنی بکلائتک وارزقنی حج بیتک الحرام

ما بالی بتنا من
بنعمتک
واکرم صنائعک
وفعالک
عقابک
صل علی محمد وآله
والمسلمین والمسلمات
الواسع

فی عامنا هذا و فی کل عام و زیارة قبر نبیک و الائمة علیهم السلم
و لا تخلنی یا رب من تلک المشاهد الشریفة و المواقف الکریمة اللهم
تب علی حتی لا اعصیک و الهمنی الخیر و العمل به و خشیتک باللیل
و النهار ابدا ما ابقیتنی یا رب العالمین اللهم انی کلما قلت قد
تهیات و تعبات و قمت للصلوة بین یدیک و ناجیتک القیت
علی نعاسا اذا انا صلیت و سلبتنی مناجاتک اذا انا ناجیت
ما لی کلما قلت قد صلحت سریرتی و قرب من مجالس التوابین مجلسی
عرضت لی بلیة ازالت قدمی و حالت بینی و بین خدمتک سیدی
لعلک عن بابک طردتنی و عن خدمتک نحیتنی او لعلک رایتنی
مستخفا بحقک فاقصیتنی او لعلک رایتنی معرضا عنک فقلیتنی
او لعلک وجدتنی فی مقام الکاذبین فرفضتنی او لعلک رایتنی
غیر شاکر لنعمائک فحرمتنی او لعلک فقدتنی من مجالس العلماء
فخذلتنی او لعلک رایتنی فی الغافلین فمن رحمتک ایستنی او
لعلک رایتنی الف مجالس البطالین فبینی و بینهم خلیتنی او لعلک
لم تحب ان تسمع دعائی فباعدتنی او لعلک بجرمی و جریرتی کافیتنی
او لعلک بقلة حیائی منک جازیتنی فان عفوت یا رب فطال
ما عفوت عن المذنبین قبلی لان کرمک ای رب یجل عن مجازاة
المذنبین و حلمک یکبر عن مکافاة المقصرین و انا عائذ بفضلک
هارب منک الیک متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بک ظنا
الهی انت اوسع فضلا و اعظم حلما من ان تقایسنی بعملی او ان

ما ابقیتنا ...
ما لی ...
ناجیتک ...
قدمی ...
الکذابین ...
عارف ...
مستنجز ...

تسترني بخطيئتي وما انا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك يا
سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم
وجهك سيدي انا الصغير الذي ربيته وانا الجاهل الذي علمته
وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعته وانا الخائف
الذي امنته وانا الجائع الذي اشبعته والعطشان الذي ارويته
والعاري الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي قويته
والذليل الذي اعززته والسقيم الذي شفيته والسائل الذي اعطيته
والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي اقلته وانا القليل الذي كثرته
والمستضعف الذي نصرته وانا الطريد الذي آويته وانا يا رب
الذي لم استحيك في الخلاء ولم اراقبك في الملاء انا صاحب الدواهي
العظمى انا الذي على سيده اجترى انا الذي عصيت جبار السماء
انا الذي اعطيت على المعاصي جليل الرشى انا الذي حين بشرت بها
خرجت اليها اسعى انا الذي امهلتني فما ارعويت وسترت علي
فما استحييت وعلمت بالمعاصي فتعديت واسقطتني من عينك
فما باليت فبحلمك امهلتني وبسترك سترتني حتى كانك اغفلتني
ومن عقوبات المعاصي جنبتني حتى كانك استحييتني الهي لم اعصك
حين عصيتك وانا بربوبيتك جاحد ولا بامرك مستخف ولا
لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون ولكن خطيئة عرضت
وسولت لي نفسي وغلبني هواي واعانني عليها شقوتي وغرني
سترك المرخى علي فقد عصيتك وخالفتك بجهدي فالآن من

الجليل خ ل

وعملت خ ل

عذابك من يستنقذني ومن ايدي الخصماء غدا من يخلصني وبحبل من
اتصل ان انت قطعت حبلك عنى فواسوأتا على ما احصى كتابك من
عملي الذي لو لا ما ارجو من كرمك وسعة رحمتك ونهيك اياى عن
القنوط لقنطت عند ما اتذكرها يا خير من دعاه داع وافضل من
رجاه راج اللهم بذمة الاسلام اتوسل اليك وبحرمة القرآن
اعتمد عليك وبحبي للنبي الامي القرشي الهاشمي العربي التهامي
المكي المدني ارجو الزلفة لديك فلا توحش استيناس ايماني ولا
تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فان قوما آمنوا بالسنتهم ليحقنوا به
دماءهم فادركوا ما املوا وانا آمنا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو
عنا فادرك بنا ما املنا وثبت رجائك في صدورنا ولا تزغ
قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب فوعزتك لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت عن
تملقك لما الهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى من يذهب
العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الا الى خالقه الهي لو
قرنتني بالاصفاد ومنعتني سيبك من بين الاشهاد ودللت
على فضائحي عيون العباد وامرت بي الى النار وحلت بيني وبين
الابرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت وجه تاميلي للعفو
عنك ولا خرج حبك عن قلبي انا لا انسى اياديك عندي وسترك
علي في دار الدنيا صل على محمد وآل محمد واخرج حب الدنيا من
قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم

نواسفی؛ د

فادرکنا؛ د

باسیدی؛

الهی؛

سیدی؛

النبیین محمد صلی الله علیه واله وانقلنی الی درجة التوبة الیک و
اعنی بالبکاء علی نفسی فقد افنیت بالتسویف والامال عمری وقد نزلت
منزلة الآیسین من خیری فمن یکون اسوء حالا منی ان انا نقلت علی
مثل حالی الی قبر لم امهده لرقدتی ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتی
ومالی لا ابکی ولا ادری الی ما یکون مصیری واری نفسی تخادعنی و
ایامی تخاتلنی وقد خفقت عند راسی اجنحة الموت فمالی لا ابکی ابکی
لخروج نفسی ابکی لظلمة قبری ابکی لضیق لحدی ابکی لسؤال منکر ونکیر
ایای ابکی لخروجی من قبری عریانا ذلیلا حاملا ثقلی علی ظهری انظر
مرة عن یمینی واخری عن شمالی اذ الخلائق فی شان غیر شانی لکل امرء
منهم یومئذ شان یغنیه وجوه یومئذ مسفرة ضاحکة مستبشرة ووجوه
یومئذ علیها غبرة ترهقها قترة وذلة سیدی علیک معولی ومعتمدی
ورجائی وتوکلی وبرحمتک تعلقی تصیب برحمتک من تشاء وتهدی
بکرامتک من تحب فلک الحمد علی ما نقیت من الشرک قلبی ولک الحمد
علی بسط لسانی افبلسانی هذا الکال اشکرک ام بغایة جهدی فی عملی
ارضیک وما قدر لسانی یا رب فی جنب شکرک وما قدر عملی فی جنب
نعمک واحسانک الی الا ان جودک بسط املی وشکرک قبل عملی
سیدی الیک رغبتی ومنک رهبتی والیک تاملی وقد ساقنی الیک
املی وعلیک یا واحدی عکفت همتی وفیما عندک انبسطت رغبتی و
لک خالص رجائی وخوفی وبک انست محبتی والیک القیت بیدی
وبحبل طاعتک مددت رهبتی یا مولای بذکرک عاش قلبی وبمناجاتک

نفسی
خوبی
قبری
اللهم
رغبتی

فصل پنجم
در دعای ابو حمزہ ثمالی

بردت الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤملی ویا منتهی سؤلی صل علی محمد
وآل محمد وفرق بینی وبین ذنبی المانع لی من لزوم طاعتک فانما اسئلک
لقدیم الرجاء فیک وخوفی الیک وعظیم الطمع منک الذی اوجبته
علی نفسک من الرافة والرحمة والامر لک وحدک لاشریک لک و
الخلق کلهم عیالک وفی قبضتک وکل شیء خاضع لک تبارکت
یا رب العالمین الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکل عن جوابک لسانی
وطاش عند سؤالک ایای لبی فیا عظیم رجائی لاتخیبنی اذا اشتدت
فاقتی الیک ولاتردنی لجهلی ولاتمنعنی لقلة صبری واعطنی لفقری
وارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعولی ورجائی وتوکلی
وبرحمتک تعلقی وبفنائک احط رحلی وبجودک اقصد طلبتی و
بکرمک ای رب استفتح دعائی ولدیک ارجو جبر فاقتی وبغناک
اجبر عیلتی وتحت ظل عفوک قیامی والی جودک وکرمک ارفع بصری
والی معروفک ادیم نظری فلاتحرقنی بالنار وانت موضع املی و
لاتسکنی الهاویة فانک قرة عینی یا سیدی لاتکذب ظنی باحسانک
ومعروفک فانک ثقتی ورجائی ولاتحرمنی ثوابک فانک العارف
بفقری الهی ان کان قد دنا اجلی ولم یقربنی منک عملی فقد جعلت
الاعتراف الیک بذنبی وسائل عللی الهی ان عفوت فمن اولی منک
بالعفو وان عذبت فمن اعدل منک فی الحکم ارحم فی هذه الدنیا
غربتی وعند الموت کربتی وفی القبر وحدتی وفی اللحد وحشتی و
اذا نشرت للحساب بین یدیک ذل موقفی واغفر لی ما خفی علی الآدمیین

فیک ن د

عبادک ن د

عظیما برجی لکل عظیم انت رجائی فلا تخیبنی ن د

ضیافتی ن د

اللهم فارحم ن د

بالغفران ن د

باب سیوم
دعاء ماه رمضان

من علی و ادم لی ما به سترتنی و ارحمنی صریعا علی الفراش تقلبنی ایدی
احبتی و تفضل علی ممدودا علی المغتسل یغسلنی صالح جیرتی و تحنن
علی محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتی وجد علی منقولا قد نزلت
بک وحیدا فی حفرتی و ارحم فی ذلک البیت الجدید غربتی حتی لا استانس
بغیرک یا سیدی فانک ان وکلتنی الی نفسی هلکت سیدی فبمن استغیث
ان لم تقلنی عثرتی والی من افزع ان فقدت عنایتک فی ضجعتی والی من
التجی ان لم تنفس کربتی سیدی من لی و من یرحمنی ان لم ترحمنی و فضل من
اؤمل ان عدمت فضلک یوم فاقتی و الی من الفرار من الذنوب اذا انقضی
اجلی سیدی لا تعذبنی و انا ارجوک اللهم حقق رجائی و امن خوفی فان کثرة
ذنوبی لا ارجو فیها الا عفوک سیدی انا اسئلک ما لا استحق و انت اهل
التقوی و اهل المغفرة فاغفرلی و البسنی من نظرک ثوبا یغطی علی الذنوب
و التبعات و تغفرها لی و لا اطالب بها انک ذو من قدیم و صفح عظیم
و تجاوز کریم الهی انت الذی تفیض سیبک علی من لا یسئلک و علی
الجاحدین بربوبیتک فکیف سیدی بمن سئلک و ایقن ان الخلق لک
و الامر الیک تبارکت و تعالیت یا رب العالمین الهی و سیدی عبدک
ببابک اقامته الخصاصة بین یدیک یقرع باب احسانک بدعائه و
یستعطف جمیل نظرک بمکنون رجائه فلا تعرض علی بوجهک الکریم
عنی و اقبل منی ما اقول فقد دعوتک بهذا الدعاء و انا ارجو ان لا
تردنی معرفة منی برافتک و رحمتک الهی انت الذی لا یحفیک سائل
و لا ینقصک نائل انت کما تقول و فوق ما نقول اللهم انی اسئلک

بقلبنی د

فقدت غفرانک او خ

وارحمنی خ

لم یسئلک د

یقول القائلون د

صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَاَجْرًا عَظِيمًا اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ
الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَئَلَكَ مِنْهُ
عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَاَجْوَدَ مَنْ اَعْطٰى اَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ
اَهْلِي وَوَلَدِي وَوَالِدَيَّ وَاَهْلِ حُزَانَتِي وَاِخْوَانِي فِيكَ وَاَرْغِدْ عَيْشِي وَاَظْهِرْ
مُرُوَّتِي وَاَصْلِحْ جَمِيعَ اَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اَطَلْتَ عُمْرَهُ وَحَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَ
اَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَاَحْيَيْتَهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً فِي اَدْوَمِ
السُّرُورِ وَاَسْبَغِ الْكَرَامَةِ وَاَتَمِّ الْعَيْشِ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ
مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللّٰهُمَّ وَخُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا
اَتَقَرَّبُ بِهِ فِي اٰنَاءِ اللَّيْلِ وَاَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَلَا اَشَرًا وَلَا
بَطَرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللّٰهُمَّ اَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْاَمْنَ
فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمُقَامَ فِي نِعَمِكَ عِنْدِي
وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ
وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي
وَاجْعَلْنِي مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ فِي
شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا
وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا
مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَاصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْاَسْوَاءَ وَاقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ
الظُّلَامَاتِ حَتّٰى لَا اَتَاَذّٰى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِاَسْمَاعِ وَاَبْصَارِ اَعْدَائِي
وَحُسَّادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَاَقِرَّ عَيْنِي وَحَقِّقْ ظَنِّي وَ

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
مُرُوَّتِي
نِعْمَتَكَ
وَاَنْتَ مُنْزِلُهُ
حَلَالًا طَيِّبًا
اَعْدَائِي وَاَبْصَارِ حُسَّادِي

فرج قلبی واجعل لی من همّی وکربی فرجا ومخرجا واجعل من ارادنی بسوء
من جمیع خلقک تحت قدمی واکفنی شر الشیطان وشر السلطان وسیّئات
عملی وطهّرنی من الذنوب کلّها واجرنی من النار بعفوک وادخلنی الجنّة
برحمتک وزوّجنی من الحور العین بفضلک والحقنی باولیائک الصالحین
محمّد وآله الابرار الطیّبین الطاهرین الاخیار صلواتک علیهم وعلی ارواحهم
واجسادهم ورحمة الله وبرکاته الهی وسیّدی وعزّتک وجلالک لئن طالبتنی
بذنوبی لاطالبنّک بعفوک ولئن طالبتنی بلؤمی لاطالبنّک بکرمک
ولئن ادخلتنی النار لاخبرنّ اهل النار بحبّی لک الهی وسیّدی ان کنت لا
تغفر الّا لاولیائک واهل طاعتک فالی من یفزع المذنبون وان کنت
لاتکرم الّا اهل الوفاء بک فبمن یستغیث المسیئون الهی ان ادخلتنی
النار ففی ذلک سرور عدوّک وان ادخلتنی الجنّة ففی ذلک سرور
نبیّک وانا والله اعلم انّ سرور نبیّک احبّ الیک من سرور عدوّک
اللّهمّ انّی اسئلک ان تملأ قلبی حبّا لک وخشیة منک وتصدیقا
بکتابک وایمانا بک وفرقا منک وشوقا الیک یا ذا الجلال والاکرام
حبّب الیّ لقائک واحبب لقائی واجعل لی فی لقائک الراحة والفرج
والکرامة اللّهمّ الحقنی بصالح من مضی واجعلنی من صالح من بقی و
خذ بی سبیل الصالحین واعنّی علی نفسی بما تعین به الصالحین علی
انفسهم واختم عملی باحسنه واجعل ثوابی منه الجنّة برحمتک یا ارحم
الراحمین واعنّی علی صالح ما اعطیتنی وثبّتنی یا ربّ ولا تردّنی
فی سوء استنقذتنی منه ابدا اللّهمّ انّی اسئلک ایمانا لا اجل له دون

علیه و ۃ

بحرمی د

یا ربّ العالمین

در دعایست ابو حمزه ثمالی

لقائك احيني ما احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني
اذا بعثتني عليه وابرء قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك
حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك
وفقها في علمك وكفلين من رحمتك وورعا يحجزني عن معصيتك
وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك وتوفني في سبيلك
وعلى ملة رسولك صلى الله عليه واله اللهم اني اعوذ بك
من الكسل والفشل والهم والحزن والجبن والبخل والغفلة والقسوة
والذلة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش ما ظهر
منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا
يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا رب
على نفسي وولدي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم
انك انت السميع العليم اللهم انه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك
ملتحدا فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني
بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري
ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي
رضاك والجنة واعطني يا رب جميع ما سئلتك وزدني من فضلك
اني اليك راغب يا رب العالمين اللهم انك انزلت في كتابك
العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا
فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلا عن ابوابنا وقد جئتك
سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت

معاصيك

كلها

من الله

ومن المامورين

ایماناً و نحن ارقاؤک فاعتق رقابنا من النّار یا مفزعی عند کربتی
و یا غوثی عند شدّتی الیک فزعت و بک استغثت و بک لذت
لا الوذ بسواک و لا اطلب الفرج الّا منک فاغثنی و فرّج عنّی یا من
یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر اقبل منّی الیسیر و اعف عنّی الکثیر انّک
انت الغفور الرّحیم اللّهمّ انّی اسئلک ایماناً تباشر به قلبی و یقیناً
صادقاً حتّی اعلم انّه لن یصیبنی الّا ما کتبت لی و رضّنی من العیش
بما قسمت لی یا ارحم الرّاحمین

دعای سحر این است و مختصر این

یا مفزعی عند کربتی و یا غوثی عند شدّتی الیک فزعت و بک
استغثت و بک لذت لا الوذ بسواک و لا اطلب الفرج الّا منک
فاغثنی و فرّج عنّی یا من یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر اقبل منّی الیسیر
و اعف عنّی الکثیر انّک انت الغفور الرّحیم اللّهمّ انّی اسئلک ایماناً
تباشر به قلبی و یقیناً صادقاً حتّی اعلم انّه لن یصیبنی الّا ما کتبت
لی و رضّنی من العیش بما قسمت لی یا ارحم الرّاحمین یا عدّتی
فی کربتی و یا صاحبی فی شدّتی و یا ولیّی فی نعمتی و یا غایتی فی رغبتی
انت السّاتر عورتی و الآمن روعتی و المقیل عثرتی فاغفر لی
خطیئتی یا ارحم الرّاحمین

و امّا دعاهای هر روز ماه مبارک رمضان بسند معتبر منقولست که
حضرت امام زین العابدین و امام محمّد باقر در هر روز ماه مبارک این دعا را میخوانده‌اند

اللّهمّ هذا شهر رمضان الّذی انزلت فیه القرآن هدیً للنّاس
و بیّنات من الهدی و الفرقان و هذا شهر الصّیام و هذا شهر القیام

فصلّ علی محمّد و آله

وهذا شهر الإنابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة و
هذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فيه ليلة القدر
التي هي خير من ألف شهر اللهم فصل على محمد وآل محمد وأعني على
صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه وأعني عليه بأفضل عونك
ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك وأوليائك صلوات الله عليهم
وفرغني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وأعظم لي فيه البركة
وأحسن لي فيه العافية وأحرز لي فيه التوبة وأصح لي فيه بدني و
أوسع لي فيه رزقي واكفني فيه ما أهمني واستجب فيه دعائي و
بلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد وأذهب عني فيه
النعاس والكسل والسآمة والفترة والقسوة والغفلة والغرة
وجنبني فيه العلل والأسقام والهموم والأحزان والأعراض و
الأمراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه السوء والفحشاء و
الجهد والبلاء والتعب والعناء إنك سميع الدعاء اللهم صل على محمد
وآل محمد وأعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه و
وسوسته وتثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وأمانيه
وغروره وفتنته وشركه وأحزابه وأتباعه وأشياعه وأوليائه و
شركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه
وصيامه وبلوغ الأمل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا
واحتسابا وإيمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالأضعاف الكثيرة و
الأجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج

وتسلّمه منّي

العاقبة

ورجله

وخيله ورجله وأعوانه

والعزة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة والتوفيق
والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة والتضرع والخشوع والرقة
والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل
عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي
ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض
ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد
والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد واقسم لي فيه افضل ما
تقسمه لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اوليائك المقربين
من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية
والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والاخرة اللهم
صل على محمد وال محمد واجعل دعائي فيه اليك واصلا ورحمتك وخيرك
الي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا
حتى يكون نصيبي فيه الاكبر (كثيرا) وحظي فيه الاوفر اللهم صل على محمد وال
محمد ووفقني فيه لليلة القدر على افضل حال تحب ان يكون عليها
احد من اوليائك وارضاها (لك) ثم اجعلها لي خيرا من الف شهر وارزقني فيها
افضل ما رزقت احدا ممن بلغته اياها واكرمته بها واجعلني فيها من
عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك و
رضوانك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا
هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب الفجر

الدعاء ٧

بحقك عليهم و
بحقهم عليك و
بحقك العظيم عليهم نسخہ
نسخۃ
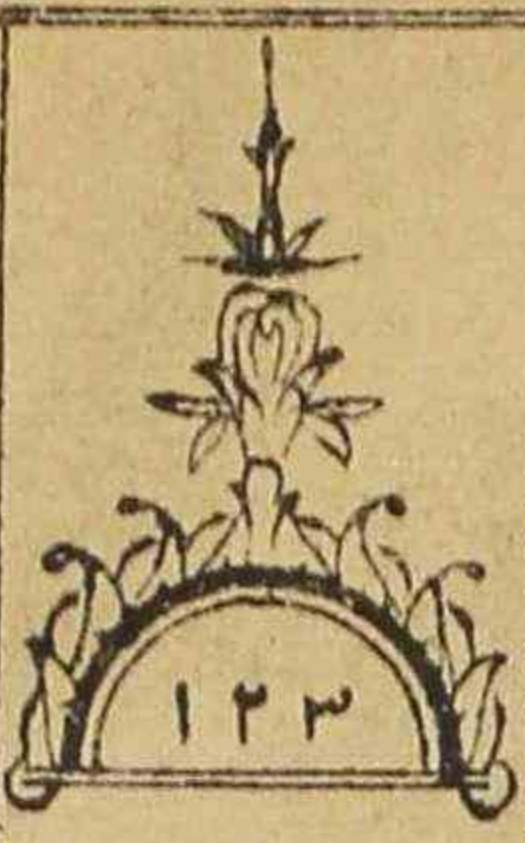
ولیال عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من القران
ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين ورب
ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع النبيين و
المرسلين ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وعليهم اجمعين
واسئلك بحقهم عليك وبحقك العظيم عليهم لما صليت عليه واله
وعليهم اجمعين ونظرت الى نظرة رحيمة ترضى بها عنى رضى لاسخط
على بعده ابدا واعطيتنى جميع سؤلى ورغبتى وامنيتى وارادتى
وصرفت عنى ما اكره واحذر واخاف على نفسى وما لا اخاف وعن
اهلى ومالى واخوانى وذريتى اللهم اليك فررنا من ذنوبنا
فاونا تائبين وتب علينا مستغفرين واغفر لنا متعوذين واعذنا
مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وامنا راغبين
وشفعنا سائلين واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب اللهم انت
ربى وانا عبدك واحق من سئل العبد ربه ولم يسئل العباد مثلك
كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين
ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجا الهاربين
ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب
المكروبين ويا فارج هم المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله
يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد واغفر لى
ذنوبى وعيوبى واسائتى وظلمى وجرمى واسرافى على نفسى وارزقنى
من فضلك ورحمتك فانه لا يملكها غيرك واعف عنى واغفر لى

مسلمين
نسخہ

لا يملكهما

كُلَّ ما سَلَفَ مِن ذُنُوبي واعْصِمْني فيما بَقِيَ مِن عُمْري واسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلى والِدَيَّ

وَوَلَدي وَقَرابَتي وَاَهْلِ حُزانَتي وَمَن كانَ مِنّي بِسَبيلٍ مِنَ المُؤمِنينَ وَالمُؤمِناتِ

في الدُّنيا وَالآخِرَةِ فَاِنَّ ذلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَاَنْتَ واسِعُ المَغْفِرَةِ فَلا

تُخَيِّبْني يا سَيِّدي وَلا تَرُدَّ دُعائي وَلا يَدي اِلى نَحْري حَتّى تَفْعَلَ ذلِكَ

بي وَتَسْتَجيبَ لي جَميعَ ما سَأَلْتُكَ وَتَزيدَني مِن فَضْلِكَ فَاِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيءٍ

قَديرٌ وَنَحْنُ اِلَيْكَ راغِبُونَ اَللّهُمَّ لَكَ الاَسْماءُ الحُسْنى وَالاَمْثالُ العُلْيا وَ

الكِبْرِياءُ وَالآلاءُ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ في

هذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ المَلائِكَةِ وَالرُّوحِ فيها اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَنْ تَجْعَلَ اسْمي فِي السُّعَداءِ وَرُوحي مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْساني في عِلِّيّينَ

وَاِسائَتي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لي يَقيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبي وَاِيماناً لا يَشُوبُهُ

شَكٌّ وَرِضىً بِما قَسَمْتَ لي وَآتِني فِي الدُّنيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً

وَقِني عَذابَ النّارِ وَاِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ في هذِهِ اللَّيْلَةِ تَنَزُّلَ المَلائِكَةِ

وَالرُّوحِ فيها فَاَخِّرْني اِلى ذلِكَ وَارْزُقْني فيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطاعَتَكَ

وَحُسْنَ عِبادَتِكَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ يا اَرْحَمَ

الرّاحِمينَ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِغْضَبِ اليَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَ

لِاَبْرارِ عِتْرَتِهِ وَاقْتُلْ اَعْدائَهُمْ بَدَداً وَاَحْصِهِمْ عَدَداً وَلا تَدَعْ عَلى

ظَهْرِ الاَرْضِ مِنْهُمْ اَحَداً وَلا تَغْفِرْ لَهُمْ اَبَداً يا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يا خَليفَةَ النَّبِيّينَ

اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ البَدِيءُ البَديعُ الَّذي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيءٌ وَالدّائِمُ

غَيْرُ الغافِلِ وَالحَيُّ الَّذي لا يَمُوتُ اَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ في شَأنٍ اَنْتَ خَليفَةُ مُحَمَّدٍ

وَناصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ اَسْأَلُكَ اَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَليفَةَ مُحَمَّدٍ وَ

وثوثيتني ع ٥

در ادعیه و تسبیحات صلوات ماه رمضان

القائم بالقسط من اوصیاء محمد صلواتك علیه وعلیهم اعطف علیهم نصرك یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل علی محمد و ال محمد واجعلنی معهم فی الدنیا والاخرة واجعل عاقبة امری الی غفرانك ورحمتك یا ارحم الراحمین وكذلك نسبت نفسك یا سیدی باللطیف بلی انك لطیف فصل علی محمد و ال محمد والطف بی انك لطیف لما تشاء اللهم صل علی محمد و ال محمد وارزقنی الحج والعمرة فی عامنا هذا وفی كل عام وتطول علی بجمیع

پس سه مرتبه بگوید حوائجی للدنیا والاخرة

استغفر الله ربی واتوب الیه ان ربی قریب مجیب استغفر الله ربی واتوب الیه ان ربی رحیم ودود استغفر الله ربی واتوب الیه انه كان غفارا اللهم اغفر لی انك ارحم الراحمین رب انی عملت سوء وظلمت نفسی فاغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الحلیم العظیم العلیم الكریم الغفار للذنب العظیم واتوب الیه استغفر الله ان الله كان غفورا رحیما

پس ابتدا نماز بخواند

اللهم انی اسئلك ان تصلی علی محمد و ال محمد وان تجعل فیما تقضی وتقدر من الامر العظیم المحتوم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تكتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعیهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سیئاتهم وان تجعل فیما تقضی وتقدر ان تطیل عمری وتوسع رزقی وتؤدی عنی امانتی ودینی امین رب العالمین اللهم اجعل لی من امری فرجا ومخرجا وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث

بقضاء ادعیه

باب سیم در اعمال ماه رمضان

لا اَخیب و اخرسنی من حیث اخرس و من حیث لا اخرس و صلی الله
علی محمد و آله و سلم تسلیماً کثیراً

و این تسبیحاتیست بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که در هر روز از ماه بخوانند

سُبحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الاَزواجِ
کُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوی
سُبحانَ اللهِ خالِقِ کُلِّ شَیءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبحانَ
اللهِ مِدادَ کَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمینَ سُبحانَ اللهِ السَّمیعِ الَّذی
لَیسَ شَیءٌ اَسمَعَ مِنهُ یَسمَعُ مِن فَوقِ عَرشِهِ ما تَحتَ سَبعِ اَرَضینَ وَ
یَسمَعُ ما فی ظُلُماتِ البَرِّ وَالبَحرِ وَیَسمَعُ الاَنینَ وَالشَّکوی وَیَسمَعُ السِّرَّ
وَاَخفی وَیَسمَعُ وَساوِسَ الصُّدُورِ وَلا یُصِمُّ سَمعَهُ صَوتٌ سُبحانَ
اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الاَزواجِ کُلِّها
سُبحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوی
سُبحانَ اللهِ خالِقِ کُلِّ شَیءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبحانَ
اللهِ مِدادَ کَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمینَ سُبحانَ اللهِ البَصیرِ الَّذی
لَیسَ شَیءٌ اَبصَرَ مِنهُ یُبصِرُ مِن فَوقِ عَرشِهِ ما تَحتَ سَبعِ اَرَضینَ وَیُبصِرُ
ما فی ظُلُماتِ البَرِّ وَالبَحرِ لا تُدرِکُهُ الاَبصارُ وَهُوَ یُدرِکُ الاَبصارَ وَهُوَ
اللَّطیفُ الخَبیرُ لا تُغشی بَصَرَهُ الظُّلمَةُ وَلا یُستَتَرُ مِنهُ بِسترٍ وَلا یُواری
مِنهُ جِدارٌ وَلا یَغیبُ عَنهُ بَرٌّ وَلا بَحرٌ وَلا یَکُنُّ مِنهُ جَبَلٌ ما فی اَصلِهِ
وَلا قَلبٌ ما فیهِ وَلا جَنبٌ ما فی قَلبِهِ وَلا یَستَتِرُ مِنهُ صَغیرٌ وَلا کَبیرٌ
وَلا یَخفی عَلَیهِ شَیءٌ فِی الاَرضِ وَلا فِی السَّماءِ هُوَ الَّذی یُصَوِّرُکُم فِی الاَرحامِ

وَیَعلَمُ خائِنَةَ الاَعیُنِ وَما تُخفِی الصُّدُورُ

یُبصِرُ

وَلا تُغشی ة

وَلا یَستَخفی مِنهُ صَغیرٌ لِصِغَرِهِ

درادعیۂ وتسبیحات صلوٰۃ ہمہ روزہ

كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ
الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ
النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا
لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ
أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ
مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي
يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ
مَا يَشَاءُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ

وَيُنَزِّلُ ن د قبل

بِكَلِمَاتِهِ ن د قبل

وَيَبْسُطُ الرِّزْقَ بِعِلْمِهِ ن د قبل

سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوی سُبحانَ اللهِ خالِقِ کُلِّ شَیءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبحانَ اللهِ مِدادَ کَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمینَ سُبحانَ اللهِ مالِکِ المُلکِ تُؤتِی المُلکَ مَن تَشاءُ وَتَنزِعُ المُلکَ مِمَّن تَشاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشاءُ بِیَدِکَ الخَیرُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ تُولِجُ اللَّیلَ فِی النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیلِ وَتُخرِجُ الحَیَّ مِنَ المَیِّتِ وَتُخرِجُ المَیِّتَ مِنَ الحَیِّ وَتَرزُقُ مَن تَشاءُ بِغَیرِ حِسابٍ سُبحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الاَزواجِ کُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوی سُبحانَ اللهِ خالِقِ کُلِّ شَیءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبحانَ اللهِ مِدادَ کَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمینَ سُبحانَ اللهِ الَّذی عِندَهُ مَفاتِحُ الغَیبِ لا یَعلَمُها اِلّا هُوَ وَیَعلَمُ ما فِی البَرِّ وَالبَحرِ وَما تَسقُطُ مِن وَرَقَةٍ اِلّا یَعلَمُها وَلا حَبَّةٍ فی ظُلُماتِ الاَرضِ وَلا رَطبٍ وَلا یابِسٍ اِلّا فی کِتابٍ مُبینٍ سُبحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبحانَ اللهِ المُصَوِّرِ سُبحانَ اللهِ خالِقِ الاَزواجِ کُلِّها سُبحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبحانَ اللهِ فالِقِ الحَبِّ وَالنَّوی سُبحانَ اللهِ خالِقِ کُلِّ شَیءٍ سُبحانَ اللهِ خالِقِ ما یُری وَما لا یُری سُبحانَ اللهِ مِدادَ کَلِماتِهِ سُبحانَ اللهِ رَبِّ العالَمینَ سُبحانَ اللهِ الَّذی لا یُحصی مِدحَتَهُ القائِلُونَ وَلا یَجزی بِآلائِهِ الشّاکِرُونَ وَالعابِدُونَ وَهُوَ کَما قالَ وَفَوقَ ما نَقُولُ وَاللهُ سُبحانَهُ کَما اَثنی عَلی نَفسِهِ وَلا یُحیطُونَ بِشَیءٍ مِن عِلمِهِ اِلّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرسِیُّهُ السَّمواتِ وَالاَرضَ وَلا یَؤُدُهُ حِفظُهُما وَهُوَ العَلِیُّ العَظیمُ سُبحانَ اللهِ بارِئِ

ورد نه عرشیه
۳ اقبال

التسنیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق
کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته
سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی یعلم ما یلج فی الارض وما
یخرج منها وما ینزل من السماء وما یعرج فیها ولا یشغله ما یلج فی الارض
وما یخرج منها عما ینزل من السماء وما یعرج فیها ولا یشغله ما ینزل من
السماء وما یعرج فیها عما یلج فی الارض وما یخرج منها ولا یشغله علم
شیء عن علم شیء ولا یشغله خلق شیء عن خلق شیء ولا حفظ شیء عن
حفظ شیء ولا یساویه شیء ولا یعدله شیء لیس کمثله شیء وهو السمیع
العلیم سبحان الله باری التسنیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج
کلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی
سبحان الله خالق کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله
مداد کلماته سبحان الله رب العالمین سبحان الله فاطر السموات والارض
جاعل الملائکة رسلا اولی اجنحة مثنی وثلاث ورباع یزید فی الخلق
ما یشاء ان الله علی کل شیء قدیر ما یفتح الله للناس من رحمة فلا ممسک
لها وما یمسک فلا مرسل له من بعده وهو العزیز الحکیم سبحان الله باری
التسنیم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج کلها سبحان الله
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوی سبحان الله خالق
کل شیء سبحان الله خالق ما یری وما لا یری سبحان الله مداد کلماته
سبحان الله رب العالمین سبحان الله الذی یعلم ما فی السموات وما فی

البصر ۲

باب سیم
در اعمال ماہ رمضان

الارض ما یکون من نجوی ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنی من ذلک ولا اکثر الا هو معهم اینما کانوا ثم ینبئهم بما عملوا یوم القیمة ان الله بکل شیء علیم

وایضا مستحب است که این صلوات را در هر روز از ایام ماه و در هر روز جمعه در تمام سال بخوانند

ان الله وملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین امنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما لبیک یا رب وسعدیک وسبحانک اللهم صل علی محمد وال محمد وبارک علی محمد وال محمد کما صلیت وبارکت علی ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید اللهم ارحم محمدا وال محمد کما رحمت ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید اللهم سلم علی محمد وال محمد کما سلمت علی نوح فی العالمین اللهم امنن علی محمد وال محمد کما مننت علی موسی وهرون اللهم صل علی محمد وال محمد کما هدیتنا به اللهم صل علی محمد وال محمد کما شرفتنا به اللهم صل علی محمد وال محمد وابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاولون والاخرون علی محمد واله السلم کلما طلعت شمس او غربت علی محمد واله السلام کلما طرفت عین او برقت علی محمد واله السلام کلما طرفت عین او ذرفت علی محمد واله السلام کلما ذکر السلام علی محمد واله السلام کلما سبح الله ملک او قدسه السلام علی محمد واله فی الاولین السلام علی محمد واله فی الاخرین السلام علی محمد واله فی الدنیا والاخرة السلم علی محمد واله ورحمة الله وبرکاته اللهم رب البلد الحرام ورب الرکن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ نبیک محمدا واله عنا السلم

فی کل وقت وحین السلام علی محمد واله ، کفعمی

اللهم اعط محمدا من البهاء والسرور والنضرة والكرامة والغبطة و
الوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك يوم
القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق
من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد وال محمد
اطيب واطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد من الاولين
والاخرين وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي
امير المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
على من شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد عليه و
اله السلام والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على الحسن والحسين
امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف العذاب
على من شرك في دمهما اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
صل على محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه
وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امام
المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال من
والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه
وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على محمد بن علي
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على

مضاعفة ن

ووال من والاها وعاد من عاداها فضاعف العذاب على من ظلمها نـ بدل

ظلمه ر

الرضا نـ بدل

من ظلمه اللهم صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على
الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه اللهم صل على القاسم
والطاهر ابني نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من آذى
نبيك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك والعن من آذى
نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك في
اهل بيته اللهم مكن لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم و
مددهم وانصارهم على الحق في السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم
ووترهم ودمائهم وكف عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس
كل باغ وطاغ وكل دابة انت آخذ بناصيتها انك انت اشد
بأسا واشد تنكيلا

الحجة من ة / قبل

واشياعهم و / اتباعهم ة

ودر اقبال وبعضی از نسخهای دیگر این دعا از حضرت علی بن الحسین تا امام
حسن عسکری بجای علی من ظلمه چنین است علی من شرك فی دمه و از جمله
دعاهای هر روز ماه مبارك رمضان دعائیست که سید بن طاوس فضیلت بسیار
از جهت آن روایت کرده است ودر استجابت دعوات مجربست وبر مضامین
عالیه مشتملست ودعا این است

سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی
پس بگوید اللهم انی اسئلك من بهائك بابهاه وكل بهائك بهی
اللهم انی اسئلك ببهائك كله اللهم انی اسئلك من جلالك باجله

وکل جلالک جلیل اللهم انی اسئلک بجلالک کله اللهم انی اسئلک
من جمالک باجمله وکل جمالک جمیل اللهم انی اسئلک بجمالک کله
پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
پس بگوید اللهم انی اسئلک من عظمتک باعظمها وکل عظمتک عظیمة
اللهم انی اسئلک بعظمتک کلها اللهم انی اسئلک من نورک بانوره
وکل نورک نیر اللهم انی اسئلک بنورک کله اللهم انی اسئلک
من رحمتک باوسعها وکل رحمتک واسعة اللهم انی اسئلک برحمتک
کلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
پس بگوید اللهم انی اسئلک من کمالک باکمله وکل کمالک کامل اللهم انی
اسئلک بکمالک کله اللهم انی اسئلک من کلماتک باتمها وکل کلماتک
تامة اللهم انی اسئلک بکلماتک کلها اللهم انی اسئلک من اسمائک
باکبرها وکل اسمائک کبیرة اللهم انی اسئلک باسمائک کلها پس سه مرتبه بگوید
اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی پس بگوید اللهم انی
اسئلک من عزتک باعزها وکل عزتک عزیزة اللهم انی اسئلک بعزتک
کلها اللهم انی اسئلک من مشیتک بامضاها وکل مشیتک ماضیة
اللهم انی اسئلک بمشیتک کلها اللهم انی اسئلک بقدرتک التی
استطلت بها علی کل شیء وکل قدرتک مستطیلة اللهم انی اسئلک
بقدرتک کلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی
کما وعدتنی پس بگوید اللهم انی اسئلک من علمک بانفذه وکل علمک نافذ
اللهم انی اسئلک بعلمک کله اللهم انی اسئلک من قولک بارضاه

وكلّ قولك رضيّ اللّهمّ انّي اسئلك بقولك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك
من مسائلك باحبّها اليك وكلّ مسائلك اليك حبيبة اللّهمّ انّي
اسئلك بمسائلك كلّها پس سہ بار بگوید اللّهمّ انّي ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللّهمّ انّي اسئلك من شرفك باشرفه
وكلّ شرفك شريف اللّهمّ انّي اسئلك بشرفك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك
من سلطانك بادومه وكلّ سلطانك دائم اللّهمّ انّي اسئلك بسلطانك
كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من ملكك بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّهمّ انّي
اسئلك بملكك كلّه پس سہ بار بگوید اللّهمّ انّي ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللّهمّ انّي اسئلك من علائك باعلاه
وكلّ علائك عالٍ اللّهمّ انّي اسئلك بعلائك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك
من منّك باقدمه وكلّ منّك قديم اللّهمّ انّي اسئلك بمنّك كلّه اللّهمّ
انّي اسئلك من آياتك باعجبها وكلّ آياتك عجيبة اللّهمّ انّي اسئلك
بآياتك كلّها پس سہ بار بگوید اللّهمّ انّي ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما
وعدتني پس بگوید اللّهمّ انّي اسئلك من فضلك بافضله وكلّ
فضلك فاضل اللّهمّ انّي اسئلك بفضلك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك
من رزقك باعمّه وكلّ رزقك عامّ اللّهمّ انّي اسئلك برزقك
كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من عطائك باهنئه وكلّ عطائك هنيّ
اللّهمّ انّي اسئلك بعطائك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من خيرك
باعجله وكلّ خيرك عاجل اللّهمّ انّي اسئلك بخيرك كلّه اللّهمّ انّي
اسئلك من احسانك باحسنه وكلّ احسانك حسن اللّهمّ انّي
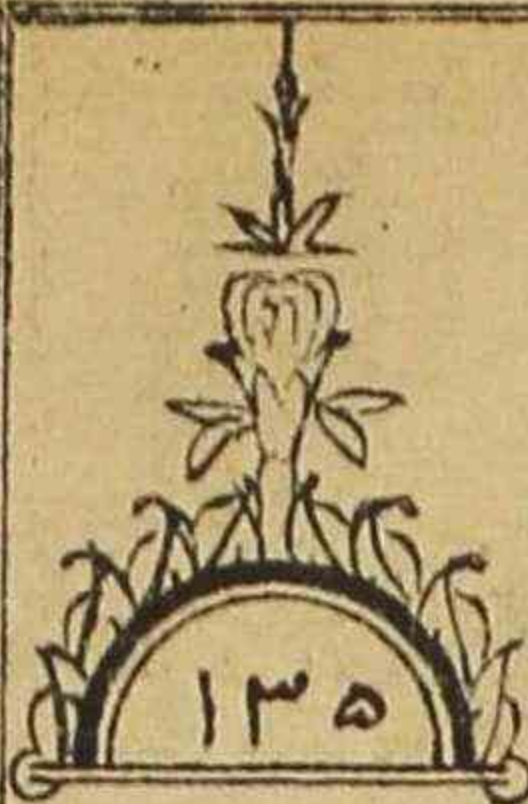
أَسْئَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ
أَدْعُوكَ فَأَجِبْنِي يَا اللهُ نَعَمْ دَعَوْتُكَ يَا اللهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا أَنْتَ
فِيهِ مِنَ الشُّئُونِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَجَبَرُوتٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِشَأْنِكَ وَجَبَرُوتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا
تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْئَلُكَ بِهِ فَأَجِبْنِي يَا اللهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پس هر حاجت که داری بطلب پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ
بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْإِيتِمَامِ بِالْأَئِمَّةِ
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْئَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ
فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ
وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ
وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ
مِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ

مُصِيبَةٍ

باب ستم دعا ماه رمضان

اللّٰهمّ اِن کانت ذنوبی قد اخلقت وجهی عندک وحالت بینی وبینک او غیّرت حالی عندک فانّی اسئلک بنور وجهک الکریم الذی لم یطفا وبوجه حبیبک محمّد المصطفی وبوجه ولیّک علیّ المرتضی وبحقّ اولیائک الذین انتجبتهم ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تغفر لی ولوالدیّ وما ولدا وللمؤمنین والمؤمنات وما توالدوا ذنوبا کلّها صغیرها وکبیرها وان تختم لنا بالصّالحات وان تقضی لنا الحاجات والمهمّات وصالح الدّعاء والمسئلة فاستجب لنا بحقّ محمّد وآله اللّٰهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد آمین آمین آمین ما شاء الله کان لا حول ولا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم سبحان ربّک ربّ العزّة عمّا یصفون وسلام علی المرسلین والحمد لله ربّ العالمین

پس دست‌ها را بجانب آسمان بلند کن و مباده کردن را بسوی
دوش چپ خود و کرد کن و اگر بهتا بد خود را کربد رد بس تکو

یا لا اله الّا انت اسئلک بحقّ من حقّه علیک عظیم یا لا اله الّا انت اسئلک ببهائک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بجلالک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بجمالک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بنورک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بکمالک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بعزّتک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بعظمتک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بنوالک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بشرفک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک بعلائک لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلک

یا لا اله الا انت یا لا اله الا انت یا ربّاه یا ربّاه انقدر بگوید که یک نفس وفا کند
پس بگوید برهان خالقی که تو کردن کجکرده بسود و شرح جیب اسئلک یا سیدی پس بگوید
یا الله یا ربّاه انقدر که یک نفس وفا کند پس بگوید یا سیّداه یا مولاه یا غیاثاه
یا ملجاه یا منتهی غایة رغبتاه یا ارحم الراحمین اسئلک فلیس کمثلک
شیء واسئلک بکل دعوة مستجابة دعاک بها نبیّ مرسل او ملک
مقرّب وعبد مؤمن امتحنت قلبه للایمان واستجبت دعوته منه و
اتوجه الیک بمحمد نبیّک نبیّ الرحمة واقدمه بین یدی حوائجی یا محمد
یا رسول الله بابی انت وامّی اتوجه بک الی ربک وربی واقدمک
بین یدی حوائجی یا ربّاه یا ربّاه یا ربّاه اسئلک بک فلیس کمثلک
شیء واتوجه الیک بمحمد حبیبک وبعترته الهادیة واقدمهم بین
یدی حوائجی واسئلک اللهم بحیوتک التی لا تموت وبنور وجهک
الذی لا یطفا وبعینک التی لا تنام واسئلک بحق من حقه علیک
عظیم ان تصلی علی محمد وال محمد قبل کل شیء وبعد کل شیء وعدد
کل شیء وزنة کل شیء وملاء کل شیء اللهم انی اسئلک ان تصلی
علی محمد عبدک المصطفی ورسولک المرتضی وامینک المصطفی و
نجیبک دون خلقک وحبیبک وخیرتک من خلقک اجمعین النذیر
البشیر السراج المنیر وعلی اهل بیته الطیبین الطاهرین المطهرین
الاخیار الابرار وعلی ملائکتک الذین استخلصتهم لنفسک و
حجبتهم عن خلقک وعلی انبیائک الذین ینبئون بالصدق عنک
وعلی عبادک الصالحین الذین ادخلتهم فی رحمتک الائمة المهتدین

۷ الملائکة

الراشدين المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل واسرافيل وملك
الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار والروح القدس
وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين الحافظين علىّ بالصلوة
التى تحب ان تصلى بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة زاكية
نامية طاهرة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على الاولين و
الاخرين اللهم انى اسئلك ان تسمع صوتى وتجيب دعوتى وتغفر
ذنوبى وتنجح طلبتى وتقضى حاجتى وتقبل قصتى وتنجز لى ما وعدتنى
وتقيلنى عثرتى وتتجاوز عن خطيئتى وتصفح عن ظلمى وتعفو عن جرمى
وتقبل علىّ ولا تعرض عنى وترحمنى ولا تعذبنى وتعافينى ولا تبتلينى
وترزقنى من اطيب الرزق واوسعه واهنئه وامرئه واسبغه واكثره
ولا تحرمنى يا رب النظر الى وجهك الكريم والفوز بالجنة والعتق
من النار واقض عنى يا رب دينى وامانتى وضع عنى وزرى ولا تحملنى
ما لا طاقة لى به يا مولاى وادخلنى فى كل خير ادخلت فيه محمدا وآل
محمد واخرجنى من كل سوء اخرجتهم منه ولا تفرق بينى وبينهم طرفة
عين ابدا فى الدنيا والاخرة پس مى‌گويى اللهم انى ادعوك
كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگويد اللهم انى اسئلك قليلا
من كثير مع حاجة بى اليه عظيمة وغناك عنه قديم وهو عندى
كثير وهو عليك سهل يسير فامنن به علىّ انك على كل شىء قدير
اللهم برحمتك فى الصالحين فادخلنا وفى عليين فارفعنا وبكاس
من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك

وعزرائيل د
الجان د

فزوّجنا ومن ولدانٍ مخلّدين كانّهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار
الجنّة ولحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس والحرير والاستبرق
فالبسنا وليلة القدر وحجّ بيتك الحرام وقتلاً في سبيلك مع
وليّك فوفّق لنا وصالح الدعاء والمسئلة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع
واستجب لنا واذا جمعت الاوّلين والاخرين يوم القيمة فارحمنا وبرائة
من النار وامانا من العذاب فاكتب لنا وفي جهنّم فلا تجعلنا ومع الشياطين
في النار فلا تقرنّا وفي هوانك وعذابك فلا تقلّبنا ومن الزقّوم
والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبّنا ومن ثياب النار
وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كلّ سوءٍ يا لا اله الّا انت بحقّ
لا اله الّا انت فنجّنا اللهمّ انّي اسئلك ولم يسئل مثلك وارغب
اليك ولم يرغب الى مثلك يا ربّ انت موضع مسئلة السائلين
ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك اللهمّ بافضل اسمائك كلّها و
انجحها يا الله يا رحمن وباسمائك المخزون المصون الاعزّ الاجلّ الاعظم
الذي تحبّه وتهواه وترضى عمّن دعاك به وتستجيب له دعائه وحقّ عليك
يا ربّ ان لا تحرم سائلك اللهمّ انّي اسئلك بكلّ اسم هو لك دعاك
به عبد هو لك في برّ او بحر او سهل او جبل او عند بيتك الحرام او في
شيءٍ من سبلك فادعوك يا ربّ دعاء من قد اشتدّت فاقته وعظم
جرمه وضعف كدحه واشرفت على الهلكة نفسه ولم يثق بشيءٍ من
عمله ولم يجد لما هو فيه سادّاً ولا لذنبه غافراً ولا لعثرته مقيلاً
غيرك هاربا اليك متعوّذاً بك متعبّداً لك غير مستنكف ولا مستكبر

وَلَا مُسْتَخِيرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُتَعَظِّمٍ بَلْ بَائِسٍ فَقِيرٍ خَائِفٍ مُسْتَجِيرٍ أَسْئَلُكَ
يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً نَامِيَةً
زَاكِيَةً شَرِيفَةً أَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هٰذَا وَتَرْحَمَنِي وَتُعْتِقَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ
مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي
أَرْضَكَ إِلٰى يَوْمِي هٰذَا بَلِ اجْعَلْهُ عَلَيَّ أَتَمَّهُ نِعْمَةً وَأَعَمَّهُ عَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ
رِزْقاً وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَأَهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
مُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هٰذَا أَوْ تَنْقَضِيَ بَقِيَّةُ هٰذَا
الْيَوْمِ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ أَوْ يَخْرُجَ هٰذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ
أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ تُوقِفَنِي
بِهَا مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ أَلْقَاكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِهَمٍّ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ
إِلَّا بِكَ وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ إِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ
لَا يَقْضِيهَا دُونَكَ اللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ
وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْإِسْتِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ
بِهِ وَالنَّجَاةُ لِي فِيمَا فَزِعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ يَا كَاشِفَ
الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ يَعْقُوبَ وَمُنَفِّسَ كَرْبِ
يُوسُفَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ
التَّقْوٰى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اللّٰهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ

الکروب العظیم ۷ ند

شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِی فِی کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِی ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ مِنْهُ
الْفُؤادُ وَتَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَةُ وَیَخْذُلُ فِیهِ الصَّدِیقُ وَیَشْمِتُ فِیهِ الْعَدُوُّ
اَنْزَلْتُهُ بِکَ وَشَکَوْتُهُ اِلَیْکَ رَغْبَةً مِنِّی فِیهِ اِلَیْکَ عَمَّنْ سِواکَ فَفَرَّجْتَهُ
وَکَشَفْتَهُ وَکَفَیْتَنِیهِ فَاَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبُ کُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ
رَغْبَةٍ اَعُوذُ بِکَلِماتِ اللّٰهِ التَّامّاتِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ مِنْ شَیْءٍ اَللّٰهُمَّ عافِنِی
فِی یَوْمِی هذا حَتّی اُمْسِیَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بَرَکَةَ یَوْمِی هذا وَما نَزَلَ
فِیهِ مِنْ عافِیَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوانٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ تَبْسُطُهُ
عَلَیَّ وَعَلی والِدَیَّ وَوَلَدِی وَاَهْلِی وَعِیالِی وَاَهْلِ حُزانَتِی وَمَنْ اَحْبَبْتُ
وَاَحَبَّنِی وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الشَّکِّ وَالشِّرْکِ
وَالْحَسَدِ وَالْبَغْیِ وَالْحَمِیَّةِ وَالْغَضَبِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
الْاَرَضِینَ السَّبْعِ وَما فِیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکْفِنِی اَللّٰهُمَّ مِنْ اَمْرِی بِما شِئْتَ وَکَیْفَ شِئْتَ

پس بخوان سوره حمد و آیة الکرسی را و بگو

اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ لِنَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَسَوْفَ یُعْطِیکَ
رَبُّکَ فَتَرْضی اَللّٰهُمَّ اِنَّ نَبِیَّکَ وَرَسُولَکَ وَحَبِیبَکَ وَخِیَرَتَکَ مِنْ
خَلْقِکَ لا یَرْضی بِاَنْ تُعَذِّبَ اَحَداً مِنْ اُمَّتِهِ دانَکَ بِمُوالاتِهِ وَمُوالاةِ
الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ وَاِنْ کانَ مُذْنِباً خاطِئاً فِی نارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْنِی
یا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذابِها وَهَبْنِی لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ یا
جامِعاً بَیْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلی تَاَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَ
نازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجاعِلَهُمْ اِخْواناً عَلی سُرُرٍ مُتَقابِلِینَ ...

بَیْنَ اَهْلِ طاعَتِهِ وَبَیْنَ مَنْ خَلَقَها لَهُ وَیا مُفَرِّجَ حُزْنِ کُلِّ مَحْزُونٍ وَ
یا مَنْهَلَ کُلِّ غَریبٍ یا راحِمی فی غُرْبَتی وَفی کُلِّ اَحْوالی یُحْسِنَ الْحِفْظَ وَ
الْکِلاءَةَ لی یا مُفَرِّجَ ما بی مِنَ الضّیقِ وَالْخَوْفِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْمَعْ بَیْنی وَبَیْنَ اَحِبَّتی فی قادَتی وَسادَتی وَهُداتی وَمَوالِیَّ
یا مُؤَلِّفاً بَیْنَ الْاَحِبّاءِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَفْجَعْنی بِانْقِطاعِ رُؤْیَةِ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنّی وَلا بِانْقِطاعِ رُؤْیَتی عَنْهُمْ فَبِکُلِّ مَسائِلِکَ یا رَبِّ
اَدْعُوکَ اِلهی فَاسْتَجِبْ دُعائی اِیّاکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِانْقِطاعِ حُجَّتی وَوُجُوبِ حُجَّتِکَ اَنْ تَغْفِرَ لی اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ
بِکَ مِنْ خِزْیِ یَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ ما بَقِیَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْاَعْداءِ
وَصَغارِ الْفَناءِ وَعُضالِ الدّاءِ وَخَیْبَةِ الرَّجاءِ وَزَوالِ النِّعْمَةِ وَفُجاءَةِ
النِّقْمَةِ اَللّهُمَّ اجْعَلْ لی قَلْباً یَخْشاکَ کَاَنَّهُ یَراکَ اِلی یَوْمِ یَلْقاکَ

و دور نیست که در اوقات دیگر هرگاه شکری رو دهد
یا حاجت ضروری بهم رسد این دعا را توان خواند

فصل ششم

در اعمال مخصوصه شبها و روزهای مخصوص این ماه مبارکست   در روایتی
وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی ع در ششم این ماه نازل شد و بروایتی دیگر
در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم   و شیخ مفید نقل کرده است
که در روز ششم این ماه مامون خائن ملعون با حضرت امام رضا ع بیعت کرد
و مروی است که هر که در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد
از حمد بیست و پنج مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق
آنحضرت را ادا کرده خواهد بود   و بروایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سوره یس

وتبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار
رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت
وشب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین مستحب است در ان
چنانچه مذکور شد   و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت
رسول فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت
بیکسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خدا ده ملک
فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و ادمیان و در هنگام
مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند ببهشت و سی ملک که او را ایمن
گردانند از اتش جهنم   و ایضا از انحضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان
زیارت حضرت امام حسین بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر انحضرت
بکند و در هر رکعتی سوره حمد و ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند تمام در خواب
ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را ببهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند
او را از جهنم   و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکیست و در انشب لشکر حضرت رسول
با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد خدا
لشکر انحضرت را بر کافران ظفر داد و ان اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت
در انشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و خدا میفرماید
انا انزلناه فی لیلة القدر یعنی ما فرستادیم قران را در شب قدر یعنی شبی که در
نزد خدا قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در ان میشود یا زمین تنگ
میشود از بسیاری نزول ملائکه وما ادریک ما لیلة القدر و چه چیز تو را اعلام
کرده است که چه چیز است شب قدر لیلة القدر خیر من الف شهر شب قدر بهتر است
از هزار ماه یعنی عبادت در ان بهتر است از عبادت در هزار ماه تنزل الملئکة
والروح فیها فرود میایند ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است در این شب
باذن ربهم برخصت پروردگار ایشان من کل امر بسبب تقدیر هر امری   احادیث
بسیار وارد شده است که ملائکه و روح در اینشب بر امام زمان نازل میشوند
و انچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است بر امام ع عرض میکنند سلام

باب سیم در اعمال ماه رمضان

هِیَ حَتّی مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام
میکنند بر امام و بر مؤمنان که در این شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان
شیعه و سنی در شب قدر خلاف بسیار است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر
در زمان حضرت رسول صلعم بود و بعد از آن حضرت برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند
که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنهانست و در
همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند
در ماه شعبان و رمضان پنهانست و بعضی گفته اند شب نیمه شعبان است و بعضی
گفته اند شب اول رمضانست و بعضی گفته اند شب نیمه و بعضی شب هفدهم
و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست و سیم و بعضی بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند
و اکثر سنیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه
امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون نیست
و بعضی مردد میان شب بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث
معتبره دلالت میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم
و بیست و یکم و بیست و سیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و
در بعضی احادیث معتبره تعیین شب بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در بعضی
تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقولست که آن شب جهنی است
و او اعرابی بود بحضرت رسول صلعم عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را
میخواهم از برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آن شب بخدمت تو
برسم حضرت شب بیست و سیم را از برای او تعیین فرمود و او پیوسته در آن
شب با خیل و اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد
برمیگشت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدرند و در شب
اول تقدیر امور میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادات ممکن است بعضی
تغییر بیابد و در شب سیم ختم میشود و تغییر نمییابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه
مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییرش آسانست و بعد از آن
ثبت دفاتر میشود و تغییرش دشوارتر است اما تا بمهر مهر آثار تزیین نکرده باشند

باز ممکن است

باز ممکن است تغییر یابد چون بمهر اشرف سید بمنزلهٔ ختم است و تغییرش در غایت
صعوبتست و خدا را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر
اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعت استجابت دعا در
هر شب و در روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم
ساختن اینها آنستکه بر همه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه
نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال
خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبهائیکه احتمال آن دارد همه را
احیا کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کس بداند
گاه باشد بعضی از نفوس شریره از او وسیله حصول مطالب دنیه کنند چنانچه از بلعم
نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص آنها را دانند
ممکن است که امور غیر مشروعه با ضررهای عظیم نسبت ببعضی از مسلمانان استدعا
کنند و اگر بخصوص دانند باید البته مستجاب گردد و دیگر آنکه مغرور باعمال خود نگردند
و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد پس مؤمن باید این سه
شب را احیا کند و اهتمام در عبادات و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد
و در دو شب آخر اهتمام بیشتر کند و در شب بیست و سیم که احادیث بسیار در
تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است سعی بیشتر کند و فواید عبادات شب قدر بسیار است
و از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را دریابد بنص قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه
که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر میفرمایند و دیگر آنکه چون تقدیرات
همه امور از عمر و مال و فرزند و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور دیگر در
اینشب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در اینشب کرده خواهد بود و ممکن است
که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد و در اینشب تغییر یابد و از زمرهٔ سعادتمندان
نوشته شود چنانچه اینمضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است و دیگر
آنکه چون حضرت صاحب الامر در تمام اینشب با ملائکه مقربین محشور است و فوج فوج
بخدمت او میایند و بر او سلام میکنند و تقدیراتی که از برای او و سایر خلق شده است
بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی تاسی بامام خود نکنند و بغفلت

باب سیم در اعمال ماه رمضان

بسر آورند ﴿ و از حضرت رسول منقولست که چون شب قدر میشود فرود میآیند
ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیلست و با خود علمها می آورد
و یک علم را بر قبر منور من نصب میکند و یکی را بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را
در طور سینا و نمیگذارند هیچ مؤمن و زن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند
و ایضا از حضرت رسول منقولست که بهشت را هر سال از برای داخل شدن ماه مبارک
رمضان زینت میکنند چون شب اول ماه شود نسیمی از زیر عرش میوزد که آنرا مثیره
میگویند و بصدا میآورد درختان و حلقهای درهای بهشت را پس نغمه از آن میشنوند
که هرگز شنوندگان از آن خوشتر نغمه نشنیده اند پس حوریان از غرفهای
بهشت بیرون می آیند و ندا میکنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند
از خدا باعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت میپرسند که این چه شب است
رضوان میگوید لبیک ای نیکورویان و نیکوکاران این شب اول ماه رمضان است
درهای بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد پس حق تعالی میفرماید
که ای رضوان بگشا درهای بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از روزه
داران امت محمد ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زنجیر کن شیاطین متمرد را و غلها
در گردن ایشان گذار و ایشان را در لجههای دریا ببند تا فاسد نگردانند بر امت
حبیب من محمد روزهای ایشانرا و حضرت فرمود که خدا در هر شب از شبهای ماه
رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که او را عطا کنم آیا توبه
کننده هست که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهش را بیامرزم
کیست که قرض دهد بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود و وفا کننده است
بوعدهای خود و ستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان
در وقت افطار خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز
جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب
عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد
میکند و چون شب قدر میشود خدا امر میکند جبرئیل را که بزمین میآید با لشکر عظیم از
ملائکه و با خود علم سبزی می آورد و بر بالای کعبه معظمه نصب میکند و او ششصد بال

دارد و دو بال سرا نمیکشاید مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بالرا میکشاید
از مشرق و مغرب میکذراند و پهن میکند جبرئیل آن ملائکه را در این شب در اطراف
زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند
و با ایشان مصافحه میکنند و چون ایشان دعا میکنند ملائکه آمین میکویند و
پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود ندا میکند جبرئیل
که ای کروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه میکویند ای جبرئیل خدا چه کرد
در حوائج مؤمنان از امت محمد صلعم جبرئیل میکوید خدا کناهان همه را آمرزید مکر کسیکه
همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت
کند و چون شب عید فطر میشود و آن شب جوایز میکویند خدا اجر میدهد عمل کنندکان
ماه رمضانرا بی حساب و چون بامداد روز عید میشود خدا ملائکه بسیار در جمیع
شهرها میفرستد که بزمین میایند و بر سر کوچها و بازارها و راهها می ایستند
و میکویند ای امت محمد بیرون روید بسوی درکاه پروردکار کریمی که عطاهای
بزرک میبخشد و کناهان عظیم را میامرزد پس چون بمصلی میروند بجهت نماز عید
خدا بملائکه میکوید که ای ملائکه من چیست جزای مزدور هر کاه عمل خودرا
بکند ملائکه میکویند ای خداوند ما و آقای ما جزای او آنست که مزدش تمام داده شود
خدا میفرماید که ای ملائکه من شما را کواه میکیرم که ثواب ایشانرا از روزه روزهای
ماه رمضان و عبادات شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی شدم و کناهان ایشانرا
آمرزیدم پس ندا میفرماید مؤمنانرا که در آن مجمع حاضر شده اند که ای بندکان من
هر چه خواهید از من سؤال کنید بعزت و جلال خود سوکند یاد میکنم که در این مجمع
شما هر حاجتی که برای دنیا و آخرت خود سؤال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شمارا
میپوشانم تا از من روکردان نشوید و مزدهای شما را مضاعف میدهم و شما را در میان
کناهکاران رسوا نمیکردانم برکردید از مصلی آمرزیده بدرستیکه خوشنود کردانیدید
مرا و خوشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور و شاد میشوند و یکدیکررا مبارکباد
میکویند بانچه حق تعالی بامت محمد صلعم عطا کرد   و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقولست که هر که احیا کند شب قدررا کناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارهای

باب ششم در اعمال ماه رمضان

آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد و اما اعمال آن سه شب پس دو نوع است
اول آنکه در هر سه شب باید کرد دوم آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول
از حضرت رسول منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعتی
بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه
اَستَغفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَیهِ بگوید از جای خود بر نخیزد تا حق تعالی او را و پدر و
مادرش را بیامرزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال
آینده و ملکی بفرستد بسوی بهشت که درختها برای او غرس نماید و قصرها برای او
بنا کنند و نهرها برای او جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده نماید
و غسل در این سه شب سنت مؤکد است و غسل این شبها را مقارن غروب
آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند و مستحب است که در این شبها
قرآن مجید را بدست بگیرند و بگشایند و این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ بِكِتابِكَ المُنزَلِ وَما فیهِ وَفیهِ
اِسمُكَ الاَكبَرُ وَاَسماؤُكَ الحُسنی وَما یُخافُ وَیُرجی اَن
تَجعَلَنی مِن عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ وَتَقضِیَ حَوائِجی لِلدُّنیا وَالآخِرَةِ

الأعظم

طلقائك در

پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله بر آورده شود و این دعا از
حضرت امام محمد باقر منقول است و از حضرت امام جعفر صادق منقولست که مصحف بگیر و بر سر بگذار و بگو

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا القُرآنِ وَبِحَقِّ مَن اَرسَلتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤمِنٍ
مَدَحتَهُ فیهِ وَبِحَقِّكَ عَلَیهِم فَلا اَحَدَ اَعرَفُ بِحَقِّكَ مِنكَ پس
ده مرتبه بگو بِكَ یا اَللهُ وده مرتبه بِمُحَمَّدٍ وده مرتبه بِعَلِیٍّ وده مرتبه بِفاطِمَةَ
وده مرتبه بِالحَسَنِ وده مرتبه بِالحُسَینِ وده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ الحُسَینِ
وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ وده مرتبه بِجَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ وده مرتبه بِموسَی
بنِ جَعفَرٍ وده مرتبه بِعَلِیِّ بنِ موسی وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ

در اعمال شب بیست ایام و لیالی قدر و غیره
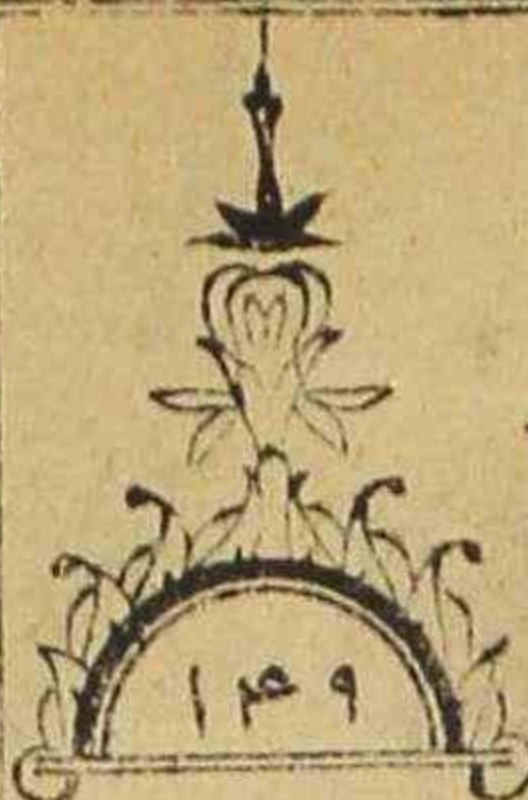
و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ

پس هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین ع در هر یک
از این سه شب مستحب مؤکد است و در هر یک خصوصا شب بیست و سیم صد رکعت
نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
قل هو الله احد میخواند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بهفت مرتبه
یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد اکتفا میتوان کرد و احادیث بسیار
در فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که این صد رکعت غیر نافله
شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند کرد و بهترین
اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است
و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان و اذکار
و صلوات بر محمد و آل محمد آنچه میسر شود و در بعضی از روایات وارد شده است
که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند و اما دعوات پس اعمال مخصوص
شب نوزدهم آن است که صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ
و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ فِیمَا تَفْرُقُ
مِنَ الْاَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا
یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ
سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِیمَا
تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطِیلَ عُمْرِی وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِی وَ تَفْعَلَ
بِی فِی جَمِیعِ اُمُورِی مَا هُوَ خَیْرٌ لِی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی یَا اَرْحَمَ

پس حوائج خود را | الرَّاحِمِینَ | از خدا طلب نماید

و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال بقیه
همه را باید بعمل آورد و در این دهه آخر اعتکاف در مساجد جامعه سنت است

دعای جوشن کبیر در ملحقات این کتاب در صفحه پانصد و سی و یک ۵۳۱ سطر ۲ مسطور

ودهم استجابت دعاست ❦ وبسند بسیار معتبر از حضرت امام موسی منقولست که در
شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
سوره قل هو الله بخوان ❦ و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر
این دو شب را احیا میکردند و در نصف اول شب مشغول دعا میشدند و در نصف
آخر مشغول نماز ❦ وبسند موثق از حضرت صادق مرویست که اگر توانی در شب
بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر سیزده رکعت
نماز شب و نافله صبح و تا صبح بیدار باش و مستحبست که مشغول نماز و دعا و تضرع
باشی بدرستیکه امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه
و فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امریکه در آنسال واقع میشود در شب
قدر مقدر میشود و دعای این شب در ضمن دعاهای دهه آخر مذکور خواهد شد انشاء الله
و اما شب بیست و سیوم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از شب
قدر است و در آن دو غسل سنتست یکی در اول شب و دیگری در آخر شب
و حضرت صادق فرمود که شب بیست و سیم شب جهنی است و در آنشب جمیع امور
بر وفق حکمت مقدر میگردد و در آنشب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و
روزیها و قضاها و آنچه در آنسال واقع میشود تا شب قدر آینده پس خوشحال
کسیکه احیا کند آنشب را و بیدار باشد بعبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در
سجود و گناهان خود را در برابر دیدهای خود ممثل گرداند و بر آنها بگرید چون
چنین کند امیدوارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله تعالی و فرمود
که خدا امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت
باد شما را ای بندگان من که بخشیدم گناهان گذشته شما را و در شب قدر شفاعت
شما را در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را در حق یکدیگر مستجاب می
گردانم مگر کسیکه روزه را افطار کند بر مست کننده یا کینه مومنی را در دل
داشته باشد ❦ وبسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سوره عنکبوت
و روم را در شب بیست و سیم بخواند والله که او از اهل بهشتست و استثنا
نمیکنم در آن احدی را و نمیترسم که خدا در این سوگند بر من گناهی بنویسد این دو سوره را

زد خدا منزلت عظیم هست   و ایضاً از آنحضرت بسند معتبر منقولست که هر که
در شب بیست و سیم این ماه هزار مرتبه سورهٔ انا انزلناه را بخواند هر آینه صبح کند
با یقین شدید باعتراف بآنچه مخصوص بما است از کرامتها در این شب بسبب
آنچه در خواب ببیند و سورهٔ حم دخان نیز سنتست که در این شب بخواند
و از حضرت امام محمد تقی ع منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را
در شب بیست و سیم که امید شب قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود
مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در این شب رخصت میطلبند
از حقتعالی در زیارت آنحضرت   و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع مرویست که
هر که احیا کند شب بیست و سیم ماه رمضان را و صد رکعت نماز بکند خدا روزی
او را فراخ گرداند در دنیا و شر دشمنان را از او کفایت کند و پناه دهد او را
از غرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان
و دفع کند از او هول منکر و نکیر را و از قبر بیرون آید و او را نوری باشد که روشنی
بخشد اهل محشر را و نامه اش را بدست راستش بدهند و بنویسند برای او
برات بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر صراط و ایمنی از عذاب و داخل بهشت شود
بی حساب و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان
گردانند و نیکو رفیقانند ایشان   و دعای این شب را از جمله دعاهای دهه
آخر بخوانند   و ایضاً این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمْرِی وَ اَوْسِعْ لِی فِی رِزْقِی وَ اَصِحَّ جِسْمِی وَ
بَلِّغْنِی اَمَلِی وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیَآءِ فَامْحُنِی مِنَ الْاَشْقِیَآءِ وَ اكْتُبْنِی
مِنَ السُّعَدَآءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِی كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰی نَبِیِّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ یَمْحُو اللّٰهُ مَا یَشَآءُ وَ یُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ
و ایضاً بگوید   اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ اَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِیبًا مِنْ كُلِّ
خَیْرٍ اَنْزَلْتَهُ فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ اَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ تَهْدِی بِهٖ

المُرْسَلَة

أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ أَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ
وَاكْتُبْ لِي مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا
مِنْكَ الثَّوَابَ وَأَمِنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابَ يَا كَرِيمُ
يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وهر قدر از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوص دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز باید بسحر داشت و بعبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارم نیز بخصوص غسل سنت است و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد شده است و منقولست که خدای عز و جل در این شب دفع میکند بدیها و گناهان و جمیع انواع بلاها را از روزه داران ماه رمضان پس عطا میکند حق تعالی بایشان نوری در گوشها و دیدهای ایشان و در شب بیست و هفتم نیز غسل بخصوص وارد شده است و منقولست که حضرت امام زین العابدین در این شب مکرر این دعا را میخواندند از اول شب تا آخر شب

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِيَ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِنَابَةَ
إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْاسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ

و در شب بیست و نهم نیز غسل بخصوص وارد شده است و هم چنین در شب آخر نیز غسل سنت است و زیارت حضرت امام حسین سنت است و وداع ماه مبارک رمضان سنت مؤکد است برای اظهار آنکه روزه و عبادات این ماه بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان آن بودیم و از مفارقت آن آزرده و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آن را در دنیا و عقبی دانسته است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس باید این ماه وافر البرکات را بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را

دعای مکارم الاخلاق صحیفهٔ کامله در ملحقات این کتاب در صفحهٔ چهارصد و نود و سه مسطور است که اول آن (اللهم صل علی محمد و آله) میباشد

دعای توبهٔ صحیفه در ملحقات در صفحهٔ چهارصد و نود و نه مسطور است

دعای وداع شهر رمضان

در هنگام مفارقت وداع میکنند معلوم است که غلامی که از خدمت آقای خود شاد و خوشحال
باشد از ترک خدمت او دلگیر نباشد مثل غلامی نیست که از روی محبت کند و بان راضی
نباشد دعاهای وداع را در شب آخر سنت است خواندن و اگر در روز آخر نیز بخوانند
خوب است و در حدیث است که اگر آخر ماه مشتبه باشد در شب سی و هم احتیاطا سنت است خواندن
و دعاهای وداع بسیار است و بهترین دعاهای وداع دعای صحیفهٔ کامله است و بسندهای معتبر
بسیار از حضرت امام جعفر صادق این دعای وداع منقول است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ
عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَقَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ
رَمَضَانَ الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمَ وَانْقَضَتْ اَيَّامُهُ وَ
لَيَالِيْهِ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ اِنْ كَانَ
بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِيْ اَوْ تُرِيْدُ اَنْ تُعَذِّبَنِيْ عَلَيْهِ اَوْ تُقَايِسَنِيْ بِهِ
اَنْ لَا يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ يَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ
لِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا اَوَّلِهَا وَاٰخِرِهَا
مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُوْنَ الْمُجْتَهِدُوْنَ
الْمُعَدِّدُوْنَ الْمُؤْثِرُوْنَ فِيْ ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ لَكَ الَّذِيْنَ اَعَنْتَهُمْ عَلٰى
اَدَاءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَالنَّبِيِّيْنَ
وَالْمُرْسَلِيْنَ وَاَصْنَافِ النَّاطِقِيْنَ الْمُسَبِّحِيْنَ لَكَ مِنْ جَمِيْعِ الْعَالَمِيْنَ
عَلٰى اَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ
جَزِيْلِ قِسَمِكَ وَاِحْسَانِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ فَذٰلِكَ لَكَ مُنْتَهَى
الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِيْ لَا يَنْفَدُ طُوْلَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُ

دعای شریف صحیفهٔ کامله در ملحقات این کتاب در صفحه ۵۰۳ و پانصد سه سطور است که اولش (اللهم یا من لا یرغب الخ)

یتصرم نـد

المعدودون نـد قبل

المستجیرین بك نـد قبل

فبذلك نـد

اعنتنا عليه حتى قضيت عنا صيامه وقيامه من صلوة و
ما كان منا فيه من بر او شكر او ذكر اللهم فتقبله منا باحسن
قبولك وتجاوزك وعفوك وصفحك وغفرانك وحقيقة رضوانك
حتى تظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجزيل عطاء موهوب وتؤمننا
فيه من كل امر مرهوب وذنب مكسوب اللهم انى اسئلك بعظيم
ما سئلك احد من خلقك من كريم اسمائك وجزيل ثنائك
وخاصة دعائك ان تصلى على محمد وال محمد وان تجعل شهرنا
هذا اعظم شهر رمضان مر علينا منذ انزلتنا الى الدنيا بركة
فى عصمة دينى وخلاص نفسى وقضاء حاجتى وتشفعنى فى مسائلى
وتمام النعمة على وصرف السوء عنى ولباس العافية لى وان
تجعلنى برحمتك ممن حزت له ليلة القدر وجعلتها له خيرا
من الف شهر فى اعظم الاجر وكريم الذخر وطول العمر وحسن الشكر
ودوام اليسر اللهم واسئلك برحمتك وطولك وعفوك
ونعمائك وجلالك وقديم احسانك وامتنانك ان لا
تجعله اخر العهد منا لشهر رمضان حتى تبلغناه من قابل
على احسن حال وتعرفنى هلاله مع الناظرين اليه والمتعرفين
له فى اعفى عافيتك وانعم نعمتك واوسع رحمتك واجزل
قسميك اللهم يا ربى الذى ليس لى رب غيره لا يكون هذا
الوداع منى وداع فناء ولا اخر العهد من اللقاء حتى ترينيه
من قابل فى اسبغ النعم وافضل الرجاء وانا لك على احسن الوفاء

تسئلك ، د
تؤمننا ، د
وتشفعنى ، د
وكرائم ، د
وانعم ، د
قبال

دعای وداع ماه رمضان

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِي
لَكَ وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسْلِمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا
وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَامْنُنْ
عَلَيَّ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ
وَأَنَا مُعَافًا مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى بَلَّغَنَا
آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ وَأَرْضَى
مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ
الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ وَلَا آخِرَ صَوْمِي لَكَ وَ
ارْزُقْنِي الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ
وَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ
رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَ
الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ
يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ

سلم ۷ ذ

وداع ۷ ذ قبول

یا رب العالمین یا رب لیلة القدر وجاعلها خیرا من الف شهر ۷ ذ قبول

باب سیم
دعاء غرهٔ ماه رمضان

ان تؤتینی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وان تقینی عذاب
النار الحریق اللهم اجعل فیما تقضی وتقدر من الامر المحتوم وفیما
تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد ولا
یبدل ولا یغیر ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم
المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم واجعل
فیما تقضی وتقدر ان تطیل عمری وان تعتق رقبتی من النار یا ارحم
الراحمین اللهم انی اسئلک ولم یسئل العباد مثلک جودا
وکرما وارغب الیک ولم یرغب الی مثلک انت موضع مسئلة
السائلین ومنتهی رغبة الراغبین اسئلک باعظم المسائل
کلها وافضلها وانجحها التی ینبغی للعباد ان یسئلوک بها یا
الله یا رحمن وباسمائک ما علمت منها وما لم اعلم وباسمائک
الحسنی وامثالک العلیا وبنعمک التی لا تحصی وباکرم اسمائک
علیک واحبها الیک واشرفها عندک منزلة واقربها منک
وسیلة واجزلها منک ثوابا واسرعها لدیک اجابة وباسمک
المکنون المخزون الحی القیوم الاکبر الاجل الذی تحبه وتهویه
وترضی به عمن دعاک به وتستجیب له دعائه وحق علیک ان لا تحرم
سائلک واسئلک بکل اسم هو لک فی التوریة والانجیل والزبور
والفرقان وبکل اسم دعاک به حملة عرشک وملائکة سمواتک
وجمیع الاصناف من خلقک من نبی او صدیق او شهید وبحق الراغبین
الیک المقربین منک المتعوذین بک وبحق مجاوری بیتک الحرام

فی خ د

وبنعمتک خ د

واجلها خ د

المقربین خ د

حجاجا

دعای وداع شهر رمضان

حجاجا ومعتمرين ومقدسين والمجاهدين في سبيلك وبحق كل عبد متعبد لك في بر او بحر او سهل او جبل ادعوك دعاء من قد اشتدت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف كدحه دعاء من لا يجد لنفسه سادا ولا لضعفه مقويا ولا لذنبه غافرا غيرك هاربا اليك متعوذا بك متعبدا لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفا بائسا فقيرا مستجيرا بك اسئلك بعزتك وعظمتك وجبروتك وسلطانك وبملكك وبهائك وجودك وكرمك وبالائك وحسنك وجمالك وبقوتك على ما اردت من خلقك ادعوك يا رب خوفا وطمعا ورهبة ورغبة وتخشعا وتملقا وتضرعا والحافا والحاحا خاضعا لك لا اله الا انت وحدك لا شريك لك يا قدوس يا قدوس يا قدوس يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا رب يا رب يا رب يا رب اعوذ بك يا الله الواحد الاحد الصمد الوتر المتكبر المتعال واسئلك بجميع ما دعوتك به وباسمائك التي تملاء اركان عرشك كلها ان تصلي على محمد وال محمد واغفر لي ذنبي وارحمني واوسع علي من فضلك العظيم وتقبل مني شهر رمضان وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي وارحمني واعف عني ولا تجعله اخر شهر رمضان صمته لك وعبدتك فيه ولا تجعل وداعي اياه وداع خروجي من الدنيا اللهم اوجب لي من رحمتك ومغفرتك ورضوانك وخشيتك افضل ما اعطيت احدا من عبدك فيه اللهم لا تجعلني

معولاً نذ
قبل
متكبر نذ
اقبل

الكبير نذ
اقبل
اركان عرشك
نذ قبل

باب سیم
در اعمال ماه رمضان

آخر من سئلك فيه واجعلني ممن اعتقته في هذا الشهر من النار وغفرت له ما تقدم من ذنبه وما تأخر واوجبت له افضل ما رجاك وامل منك يا ارحم الراحمين اللهم ارزقني العود في صيامه لك وعبادتك فيه واجعلني ممن كتبته في هذا الشهر من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المغفور لهم ذنبهم المتقبل عملهم امين امين رب العالمين اللهم لا تدع لي فيه ذنبا الا غفرته ولا خطيئة الا محوتها ولا عثرة الا اقلتها ولا دينا الا قضيته ولا عيلة الا اغنيتها ولا هما الا فرجته ولا فاقة الا سددتها ولا عريانا الا كسوته ولا مرضا الا شفيته ولا داء الا اذهبته ولا حاجة من حوائج الدنيا والاخرة الا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهم لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلنا بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ رفعتنا ولا تهنا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغير شيئا من نعمك علينا واحسانك الينا لشيء كان من ذنوبنا ولا لما هو كائن منا فان في كرمك وعفوك و فضلك سعة لمغفرة ذنوبنا فاغفر لنا وتجاوز عنا ولا تعاقبنا عليها يا ارحم الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تهينني بعدها ابدا واعزني عزا لا تذلني بعده ابدا وعافني عافية لا تبتليني بعدها ابدا وارفعني رفعة لا تضعني بعدها ابدا و

املي . د

ولا عريانا . د

اصرف عنی شر کل شیطان مرید وشر کل جبار عنید وشر کل قریب او بعید وشر کل صغیر او کبیر وشر کل دابة انت اخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم اللهم وما کان فی قلبی من شک او ریبة او جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او بذخ او خیلاء او ریاء او سمعة او شقاق او نفاق او کفر او فسوق او معصیة او شیء لا تحب علیه ولیا لک فاسئلک ان تصلی علی محمد و ال محمد وان تمحوه من قلبی وتبدلنی مکانه ایمانا بوعدک ورضی بقضائک ووفاء بعهدک ووجلا منک وزهدا فی الدنیا و رغبة فیما عندک وثقة بک وطمانینة الیک وتوبة نصوحا الیک اللهم ان کنت بلغتناه والا فاخر عنا اجالنا الی قابل حتی تبلغناه فی یسر منک وعافیة یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد واله کثیرا ورحمة الله وبرکاته علیهم

ودر جمعهٔ اخر نیز وداع جمعها بد نیست واز جابر بن عبد الله انصاری منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلعم در جمعهٔ اخر رمضان چون نظر انحضرت بر من افتاد فرمود که این اخر جمعه ایست از ماه رمضان پس او را وداع کن وبگو

اللهم لا تجعله اخر العهد من صیامنا ایاه فان جعلته فاجعلنی مرحوما ولا تجعلنی محروما

زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر می یابد یا برسیدن ماه رمضان اینده یا بامرزش خدا ورحمت بی انتها وبسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در شب اخر رمضان این دعا بخواند

اللهم لا تجعله اخر العهد من صیامی لشهر رمضان واعوذ بک ان

یطلع فجر هذه اللیلة الا و قد غفرت لی

حقتعالی پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه و انابت روزی کند و ایضا سنت است که این دعا را بخوانند

اللهم انی اسئلک باحب ما دعیت به و ارضی ما رضیت
به عن محمد و عن اهل بیت محمد علیه و علیهم السلام
ان تصلی علیه و علیهم و لا تجعل اخر وداع شهری هذا
وداع خروجی من الدنیا و لا وداع اخر عبادتک و
وفقنی فیه للیلة القدر و اجعلها لی خیرا من الف شهر
مع تضاعف الاجر و الاجابة و العفو عن الذنب برضی الر

و از جمله چیزهائی که سنت است در شب اخر بجا اورند
ازاد کردن بنده ها است زیرا که شبی است که حقتعالی بنده بسیار از اتش جهنم
ازاد میگرداند هر گاه بنده ضعیف و مایه بندگان از قید رقیت ازاد
کند امید هست که خداوند قادر بیزوال با ان وسعت کمال او را از اتش
جهنم ازاد گرداند و نام او را از جراید عاصیان محو نماید چنانچه منقول است
که حضرت امام زین العابدین ع بنده هائیکه در عرض سال تحصیل میکرد بیست
نفر و زیاده و کم در شب اخر ماه رمضان ازاد مینمودند و میفرمودند که شماها را ازاد
کردم بامید آنکه خداوند رحیم از تقصیرات من در گذرد و مرا از عذاب جحیم
ازاد گرداند و چون عید میشد جایزه های عظیم بایشان می بخشید که از ایشان بی نیاز باشند
از سؤال کردن از مردم و میگفت که حقتعالی در هر شب ماه مبارک رمضان در هنگام افطار
هزار هزار کس را ازاد میکند از انها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب اخر مثل
انچه در جمیع ماه ازاد کرده است ازاد میکند و حضرت هیچ غلامی و کنیزی را زیاده
از یکسال خدمت نفرمودند در روز عرفه در عرفات نیز بنده های خود را ازاد میفرمودند
و روایتی وارد شده است که سنت است که در شب اخر سوره انعام

فصل هفتم در دعاهای شبهای دهۀ آخر

وکهف و یٰس بخوانند و صبح بگویند (اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ)

فصل هفتم

(در بیان دعاهائی که مخصوص شبهای دهۀ آخر ماه مبارک رمضان است) و ذکر دعائی که در هر شب از دهۀ آخر این ماه منزلہ باید خواند بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که آنحضرت در هر شب از شبهای دهۀ آخر این دعا را میخواندند

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِيْ كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَخَصَصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَيَالِيْهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ يَا اِلٰهِيْ مِنْهُ اِلٰى مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ وَاَحْصٰى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ فَاَسْئَلُكَ بِمَا سَئَلَكَ بِهِ مَلٰٓئِكَتُكَ الْمُقَرَّبُوْنَ وَاَنْبِيَآئُكَ الْمُرْسَلُوْنَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِلٰهِيْ وَاَعُوْذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيْمِ اَنْ يَنْقَضِيَ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلَيَالِيْهِ وَلَكَ قِبَلِيْ تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِيْ بِهِ اَوْ خَطِيْئَةٌ تُرِيْدُ اَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّيْ لَمْ تَغْفِرْهَا لِيْ سَيِّدِيْ سَيِّدِيْ سَيِّدِيْ اَسْئَلُكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِذْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضِيْتَ عَنِّيْ فِيْ هٰذَا الشَّهْرِ فَزِدْ عَنِّيْ رِضًا وَّاِنْ لَّمْ تَكُنْ رَضِيْتَ عَنِّيْ فَمِنَ الْاٰنَ فَارْضَ عَنِّيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

الْمُنْزَلِ ؏

بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبِيْ وَتَسْتَجِيْبَ دُعَآئِيْ وَتَمُنَّ عَلَيَّ ؏ ل

یا اَللهُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُوًا اَحَدٌ (وبسیار میگفتند) یا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِداوُدَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا کاشِفَ الضُّرِّ وَالْکُرَبِ الْعِظامِ عَنْ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ عَلَیْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَما اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ

وبسند معتبر از آنحضرت منقولست که در هر شب ماه رمضان این دعا بخوانند

اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هٰذِهِ وَبَقِیَ لَکَ عِنْدی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ یَوْمَ اَلْقاکَ

وبسندهای معتبر در هر شب از ده آخر دعای مخصوص از حضرت صادق وارد شده است بر مطالب دنیا و آخرت مشتملست

دعای شب بیست و یکم یا مُولِجَ اللَّیْلِ فِی النَّهارِ وَیا مُولِجَ النَّهارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ یا رازِقَ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللهُ یا رَحیمُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَ

ترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک و
الرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمداً وآل
محمد علیه وعلیهم السلام **دعای شب بیست و دوم** یا سالخ النهار
من اللیل فاذا نحن مظلمون ومجری الشمس لمستقرها بتقدیرک
یا عزیز یا علیم ومقدر القمر منازل حتی عاد کالعرجون
القدیم یا نور کل نور ومنتهی کل رغبة وولی کل نعمة
یا الله یا رحمن یا الله یا قدوس یا احد یا واحد یا فرد یا الله
یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء
والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد واهل بیته وان تجعل
اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء و
احسانی فی علیین واساءتی مغفورة وان تهب لی یقینا
تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی وترضینی بما قسمت
لی وآتنا فی الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النار
الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة
والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمداً وآل محمد علیه وعلیهم
السلام **دعای شب بیست و سیم** یا رب لیلة القدر وجاعلها
خیراً من الف شهر ورب اللیل والنهار والجبال والبحار و
الظلم والانوار والارض والسماء یا باریء یا مصور یا حنان
یا منان یا الله یا رحمن یا الله یا قیوم یا الله یا بدیع یا الله یا الله

یا اللہ لک الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الآلاء
اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی ہذہ اللیلۃ
فی السعداء و روحی مع الشہداء و احسانی فی علیین و اسائتی
مغفورۃ و ان تہب لی یقینا تباشر بہ قلبی و ایمانا یذہب
الشک عنی و ترضینی بما قسمت لی و آتنا فی الدنیا حسنۃ
و فی الآخرۃ حسنۃ و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی فیہا
ذکرک و شکرک و الرغبۃ الیک و الانابۃ و التوبۃ و التوفیق
لما وفقت لہ محمدا و آل محمد صلواتک علیہ و علیہم **دعای**
شب چہارم یا فالق الاصباح و یا جاعل اللیل سکنا و الشمس
و القمر حسبانا یا عزیز یا علیم یا ذا المن و الطول و القوۃ و الحول
و الفضل و الانعام یا ذا الجلال و الاکرام یا اللہ یا رحمن یا
اللہ یا فرد یا وتر یا اللہ یا ظاہر یا باطن یا حی لا الہ الا انت لک
الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریاء و الآلاء
اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی ہذہ
اللیلۃ فی السعداء و روحی مع الشہداء و احسانی فی علیین
و اسائتی مغفورۃ و ان تہب لی یقینا تباشر بہ قلبی و
ایمانا یذہب الشک عنی و ترضینی بما قسمت لی و آتنا فی الدنیا
حسنۃ و فی الآخرۃ حسنۃ و قنا عذاب النار الحریق و ارزقنی
فیہا ذکرک و شکرک و الرغبۃ الیک و الانابۃ و التوبۃ و
التوفیق لما وفقت لہ محمدا و آل محمد صلواتک علیہ و علیہم

السلام ۶

یا اللہ یا اللہ یا اللہ ۷

فصل هفتم
در دعاهای شبهای ماه

دعای شب بیست و پنجم يا جاعل الليل لباسا والنهار معاشا والارض
مهادا والجبال اوتادا يا الله يا قاهر يا الله يا جبار يا الله يا
سميع يا الله يا قريب يا الله يا مجيب يا الله يا الله يا الله لك
الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء
اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين
واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا
يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك
وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما
وفقت له محمدا وآل محمد عليه وعليهم السلام **دعای شب بیست و ششم**
يا جاعل الليل والنهار آيتين يا من محا آية الليل وجعل آية
النهار مبصرة لتبتغوا فضلا منه ورضوانا يا مفصل كل شيء
تفصيلا يا الله يا ماجد يا وهاب يا الله يا جواد يا الله يا الله
يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء و
الآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في
هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني
في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به
قلبي وايمانا يذهب الشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق

وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة
والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد عليه وعليهم
السلام **دعای بیست وهفتم** يا ماد الظل ولو شئت جعلته
ساكناً وجعلت الشمس عليه دليلاً ثم قبضته اليك قبضاً
يسيراً يا ذا الحول والطول والكبرياء والآلاء لا اله الا
انت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم لا اله الا انت يا قدوس
يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا عزيز يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق
يا بارئ يا مصور يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل
محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي
يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني وترضيني
بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا
عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة
اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل
محمد صلى الله عليه وعليهم **دعای بیست وهشتم** يا خازن
الليل في الهواء وخازن النور في السماء ومانع السماء ان تقع
على الارض الا باذنه وحابسهما ان تزولا يا عليم يا عظيم
يا غفور يا دائم يا الله يا وارث يا باعث من في القبور يا الله
يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء

جملته

والآلاء اسئلك ان تصلى على محمد وال محمد وان تجعل اسمى
فى هذه اللیلة فى السعداء وروحى مع الشهداء واحسانی فی
علیین واسائتى مغفورة وان تهب لى يقيناً تباشر به
قلبى وايماناً يذهب الشك عنى وترضينى بما قسمت لى واتنا
فى الدنيا حسنة وفى الاخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق
وارزقنى فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والرهبة
منك والتوبة والانابة والتوفيق لما وفقت له محمداً وال
محمد صلى الله عليه وعليهم السلام

دعای شب بیست و نهم

يا
مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عليم
يا حكيم يا رب الارباب وسيد السادات لا اله الا انت يا من
هو اقرب الى من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله لك الاسماء
الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك
ان تصلى على محمد وال محمد وان تجعل اسمى فى هذه الليلة
فى السعداء وروحى مع الشهداء واحسانی فی علیین و
اسائتى مغفورة وان تهب لى يقيناً تباشر به قلبى وايماناً
يذهب الشك عنى وترضينى بما قسمت لى واتنا فى الدنيا
حسنة وفى الاخرة حسنة وقنا عذاب النار الحريق وارزقنا
فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والتوبة والانابة
والتوفيق لما وفقت له محمداً وال محمد صلى الله عليه وعليهم

دعای شب سی ام

الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما ينبغى لكرم

وَجْهِهٖ وَعَزَّ جَلالِهٖ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهٗ يَا قُدُّوْسُ يَا نُوْرُ يَا نُوْرَ الْقُدُسِ
يَا سُبُّوْحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيْحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اَللّٰهُ يَا
عَلِيْمُ يَا كَبِيْرُ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيْفُ يَا جَلِيْلُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا سَمِيْعُ يَا
بَصِيْرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَآءُ وَالْاٰلَآءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَجْعَلَ اسْمِيْ فِيْ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَآءِ وَرُوْحِيْ مَعَ الشُّهَدَآءِ
وَاِحْسَانِيْ فِيْ عِلِّيِّيْنَ وَاِسَائَتِيْ مَغْفُوْرَةً وَاَنْ تَهَبَ لِيْ يَقِيْنًا
تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِيْ وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّيْ وَتُرْضِيَنِيْ بِمَا قَسَمْتَ
لِيْ وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيْقِ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهٗ مُحَمَّدًا وَ
اٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

فصل هشتم

(در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزهاست) که مشهور است و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست **نماز شب اوّل** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد یازده مرتبه توحید **دوّیم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیّم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه (اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ) **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سورهٔ تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت

فصل ششم
در بیان نماز شبهای رمضان

حمد و ده مرتبه توحید بعد از سلام هزار مرتبه (سبحان الله) **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **هجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکلست در یک شب و هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم و بیست و یکم و بیست و دویم و بیست و سیم و بیست و چهارم** در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسر شود **بیست و پنجم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **بیست و هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید **بیست و هشتم** شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **بیست و نهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی ام** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه

در بیان دعاهای ماه رمضان

مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است و اما دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول فضیلت بسیار از برای روزهٔ هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار از برای ان دعا ذکر کرده اند و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم

دعای روز اول اللّٰهمّ اجعل صیامی فیه صیام الصّائمین وقیامی فیه قیام القائمین ونبّهنی فیه عن نومة الغافلین وهب لی جرمی فیه یا اله العالمین واعف عنّی یا عافیاً عن المجرمین **روز دوم** اللّٰهمّ قرّبنی فیه الی مرضاتك وجنّبنی فیه من سخطك ونقماتك ووفّقنی فیه لقرائة آیاتك برحمتك یا ارحم الرّاحمین **روز سیم** اللّٰهمّ ارزقنی فیه الذّهن والتّنبیه وباعدنی فیه من السّفاهة والتّمویه واجعل لی نصیباً من کلّ خیر تنزل فیه بجودك یا اجود الاجودین **روز چهارم** اللّٰهمّ قوّنی فیه علی اقامة امرك واذقنی فیه حلاوة ذکرك واوزعنی فیه لاداء شکرك بکرمك واحفظنی فیه بحفظك وسترك یا ابصر النّاظرین **روز پنجم** اللّٰهمّ اجعلنی فیه من المستغفرین واجعلنی فیه من عبادك الصّالحین القانتین واجعلنی فیه من اولیائك المقرّبین برأفتك یا ارحم الرّاحمین **روز ششم** اللّٰهمّ لا تخذلنی فیه لتعرّض معصیتك ولا تضربنی بسیاط نقمتك وزحزحنی فیه من موجبات سخطك بمنّك وایادیك

کتابك
انزل
ووفّقنی فی هذا الیوم
المتّقین
یا اکرم الاکرمین
اعذنی فیه من سیاط

فصل ششم
در دعاهای سی روز رمضان

يا منتهى رغبة الراغبين ❦ روز هفتم ❦ اللهم اعنّي فيه
على صيامه وقيامه وجنّبني فيه من هفواته وآثامه وارزقني فيه
ذكرك وشكرك بدوامه بتوفيقك يا هادي المضلّين ❦ روز هشتم ❦
اللهم ارزقني فيه رحمة الايتام واطعام الطعام و
افشاء السلام وفي صحبة الكرام بطولك يا ملجأ الآملين
❦ روز نهم ❦ اللهم اجعل لي فيه نصيباً من رحمتك
الواسعة واهدني فيه لبراهينك الساطعة وخذ بناصيتي
الى مرضاتك الجامعة بمحبّتك يا امل المشتاقين ❦ روز دهم ❦
اللهم اجعلني فيه من المتوكّلين عليك واجعلني فيه من
الفائزين لديك واجعلني فيه من المقرّبين اليك باحسانك
يا غاية الطالبين ❦ روز يازدهم ❦ اللهم حبّب اليّ فيه
الاحسان وكرّه اليّ فيه الفسوق والعصيان وحرّم عليّ
فيه السخط والنيران بعونك يا غياث المستغيثين ❦
روز دوازدهم ❦ اللهم زيّني فيه بالستر والعفاف واسترني
فيه بلباس الصبر والقنوع والكفاف واحملني فيه على
العدل والانصاف وآمنّي فيه من كلّ ما اخاف بعصمتك
يا عصمة الخائفين ❦ روز سيزدهم ❦ اللهم طهّرني فيه
من الدنس والاقذار وصبّرني فيه على كائنات الاقدار
ووفّقني فيه للتقى وصحبة الابرار بعونك يا قرّة عين المساكين
❦ روز چهاردهم ❦ اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني

مجانبة اللئام
وارزقني فيه نـ

القاطعة نـ

لديك نـ

بقوّتك نـ

وجنّبني فيه مما احذره
واخافه نـ

فیہ من الخطایا والہفوات ولا تجعلنی فیہ غرضا للبلایا و
الآفات بعزتک یا عز المسلمین   روز پانزدہم   اللّٰہم

ارزقنی فیہ طاعۃ الخاشعین
واشرح فیہ صدری بانابۃ
المخبتین بامانک یا امان
الخائفین   روز شانزدہم
اللّٰہم وفقنی فیہ لموافقۃ
الابرار وجنبنی فیہ مرافقۃ
الاشرار وآونی فیہ برحمتک
الی دار القرار بالٰہیتک یا
الٰہ العالمین   روز ہفدہم
اللّٰہم اہدنی فیہ لصالح
الاعمال واقض لی فیہ الحوائج
والآمال یا من لا یحتاج الی
التفسیر والسؤال یا عالما بما
فی صدور العالمین صل علی
محمد وآلہ الطاہرین   روز
ہجدہم   اللّٰہم نبہنی فیہ

لبرکات اسحارہ ونور فیہ قلبی بضیاء انوارہ وخذ بکل
اعضائی الی اتباع آثارہ بنورک یا منور قلوب العارفین

وامْلَأ فیہ قلبی من خشوع الخاشعین نـ

اہدنی فی ہذا الیوم بفعل الابرار نـ

الصائمین نـ

ہیئنی نـ

فصل ششم در دعاهای روزه رمضان

روز نوزدهم اللهم وفر فیه حظی من برکاته وسهل
سبیلی الی خیراته ولا تحرمنی قبول حسناته یا هادیا الی الحق
المبین روز بیستم اللهم
افتح لی فیه ابواب الجنان و
اغلق عنی فیه ابواب النیران
ووفقنی فیه لتلاوة القرآن
یا منزل السکینة فی قلوب المؤمنین
روز بیست و یکم اللهم اجعل
لی فیه الی مرضاتک دلیلا
ولا تجعل للشیطان فیه علی
سبیلا واجعل الجنة لی منزلا
ومقیلا یا قاضی حوائج الطالبین
روز بیست و دوم اللهم افتح
لی فیه ابواب فضلک وانزل علی
فیه برکاتک ووفقنی فیه لموجبات
مرضاتک واسکنی فیه بحبوحات
جناتک یا مجیب دعوة المضطرین
روز بیست و سوم اللهم اغسلنی
فیه من الذنوب وطهرنی فیه من العیوب وامتحن قلبی فیه
بتقوی القلوب یا مقیل عثرات المذنبین روز بیست و چهارم

حبائک

لمرضاتک

علی فیه للسلطان
سبیلا

ببرکته
بحبوحة جنانک

باب سیم
در اعمال ماه رمضان

اللهم انی اسئلک فیه ما یرضیک واعوذ بک مما یوذیک واسئلک التوفیق فیه لان اطیعک ولا اعصیک

یا جواد السائلین روز بیست و پنجم اللهم اجعلنی فیه محبا لاولیائک ومعادیا لاعدائک مستنا بسنة خاتم انبیائک یا عاصم قلوب النبیین روز بیست و ششم اللهم اجعل سعیی فیه مشکورا وذنبی فیه مغفورا وعملی فیه مقبولا وعیبی فیه مستورا یا اسمع السامعین روز بیست و هفتم اللهم ارزقنی فیه فضل لیلة القدر وصیر اموری فیه من العسر الی الیسر واقبل معاذیری وحط عنی الذنب والوزر یا رؤفا بعباده الصالحین

روز بیست و هشتم اللهم وفر حظی فیه من النوافل واکرمنی فیه باحضار المسائل وقرب فیه وسیلتی

متمسکاً

یا عظیما فی قلوب المؤمنین

فضائل

یا رحیما

الاحلام فی

فصل سیم
در دعاهای روز ماه رمضان

الیک من بین الوسائل یا من لا یشغله الحاح الملحین

روز بیست و نهم   اللهم غشّنی فیه بالرحمة وارزقنی فیه التوفیق والعصمة و طهّر قلبی من غیاهب التهمة یا رحیماً بعباده المؤمنین

روز سیام   اللهم اجعل صیامی فیه بالشکر والقبول علی ما ترضاه ویرضاه الرسول محکمة فروعه بالاصول بحق سیدنا محمد وآله الطاهرین والحمد لله رب العالمین

مؤلف گوید که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبارات هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش را معتبر نمیدانستم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و سیم خواندن دور نیست که انسب باشد

بحمد الله وحسن توفیقه وعونه تمام شد باب سیم از کتاب مستطاب زاد المعاد ومسئول از حضرت باری توفیق و یاری در اتمام تتمه ابواب آن خواهانم

باب چهارم در اعمال ماه شوال المکرم

باب چهارم

(در اعمال لیالی و ایام متبرکه ماه شوال و ماه ذی القعده است) و از جمله
ایام متبرکه ماه شوال روز عید فطر است و شبش از جمله لیالی شریفه است و
در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار است و از حضرت
رسول ﷺ منقول است که هر که احیا کند شب عید فطر را نمیرد دل او در روزی که
دلها از ترس بمیرد و از حضرت امام محمد باقر ع مرویست که گفت پدرم علی بن
الحسین ع شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام آن شب در مسجد میماند
و میگفت ای فرزند ما شب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنت است
و شخصی بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که مردم میگویند که آمرزش نازل میشود
بر کسی که روزه دارد ماه رمضان را در شب قدر حضرت فرمود که کارگر مزدش را میدهند
مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن شب عید است و گفت که چه کار سزاوار
است که در آن شب بکنیم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضه
مغرب و نافله آن را بجای آوردی دستها بسوی آسمان بلند کن و بگو

يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس بسجده برو و صد مرتبه در سجده بگو اَتُوبُ اِلَی الله پس هر حاجتی داری از حقتعالی طلب کن که انشاء الله بر آورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و در رکعت دویم یکمرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند و بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اَتُوبُ اِلَی الله پس میگفتند

یا ذَا الْمَنِّ وَ الْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ یا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

پس حاجات خود را از خدا میطلبیدند پس سر از سجده بر میداشتند و میفرمودند بحق خداوندیکه جانم بدست قدرت اوست که هر که این نماز را بکند هر حاجتیکه از حقتعالی بطلبد البته او را روا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و بعد از نماز سنتست که این دعا را بخوانند

یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللهُ یا مَلِکُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ یا اَللهُ یا سَلامُ یا اَللهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللهُ یا مُهَیْمِنُ یا اَللهُ یا عَزِیزُ یا اَللهُ یا جَبّارُ یا اَللهُ یا مُتَکَبِّرُ یا اَللهُ یا خالِقُ یا اَللهُ یا بارِئُ یا اَللهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللهُ یا عالِمُ یا اَللهُ یا عَظِیمُ یا اَللهُ یا کَرِیمُ یا اَللهُ یا حَلِیمُ یا اَللهُ یا حَکِیمُ یا اَللهُ یا سَمِیعُ یا اَللهُ یا بَصِیرُ یا اَللهُ یا قَرِیبُ یا اَللهُ یا مُجِیبُ یا اَللهُ یا جَوادُ یا اَللهُ یا واجِدُ یا اَللهُ یا وَلِیُّ یا اَللهُ یا وَفِیُّ یا اَللهُ یا مَوْلی یا اَللهُ یا قاضِی یا اَللهُ یا سَرِیعُ یا اَللهُ یا شَدِیدُ یا اَللهُ یا رَؤُفُ یا اَللهُ یا رَقِیبُ یا اَللهُ یا مُجِیبُ یا اَللهُ یا

یا حَنّانُ یا اَللهُ

یا مُکْرِمُ یا اَللهُ

باب چهارم
در اعمال ماہ شوال

جواد یا اللہ یا ماجد یا اللہ یا علی یا اللہ یا حفیظ یا اللہ
یا محیط یا اللہ یا سیّد السادات یا اللہ یا اوّل یا اللہ یا
آخر یا اللہ یا ظاہر یا اللہ یا باطن یا اللہ یا فاخر یا اللہ یا
قاہر یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا
ربّاہ یا اللہ یا ربّاہ یا اللہ یا ودود یا اللہ یا نور یا اللہ یا
دافع یا اللہ یا مانع یا اللہ یا فاتح یا اللہ یا نفّاع یا اللہ یا
جلیل یا اللہ یا جمیل یا اللہ یا شہید یا اللہ یا شاہد یا اللہ
یا حبیب یا اللہ یا فاطر یا اللہ یا مطہّر یا اللہ یا مالک یا اللہ
یا مقتدر یا اللہ یا قابض یا اللہ یا باسط یا اللہ یا محیی یا اللہ
یا ممیت یا اللہ یا مجیب یا اللہ یا باعث یا اللہ یا معطی یا اللہ
یا مفضّل یا اللہ یا منعم یا اللہ یا حقّ یا اللہ یا مبین یا اللہ یا
طبیب یا اللہ یا محسن یا اللہ یا مبدی یا اللہ یا معید یا
اللہ یا باری یا اللہ یا بدیع یا اللہ یا ہادی یا اللہ یا کافی
یا اللہ یا شافی یا اللہ یا علیّ یا اللہ یا حنّان یا اللہ یا منّان
یا اللہ یا ذا الطول یا اللہ یا متعالی یا اللہ یا عدل یا اللہ یا ذا المعارج
یا اللہ یا صادق یا اللہ یا دیّان یا اللہ یا باقی یا اللہ یا ذا
الجلال یا اللہ یا ذا الاکرام یا اللہ یا معبود یا اللہ یا محمود
یا اللہ یا صانع یا اللہ یا معین یا اللہ یا مکوّن یا اللہ یا
فعّال یا اللہ یا لطیف یا اللہ یا جلیل یا اللہ یا غفور یا
اللہ یا شکور یا اللہ یا نور یا اللہ یا حنّان یا اللہ یا قدیر یا اللہ

یا نافع یا اللہ

یا مجمل یا اللہ

یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ
یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا رَبّاهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ وَ تَعْفُوَ
عَنّی بِحِلْمِکَ وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ مِنْ
حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی
اَحَدٌ سِواکَ وَ لا اَحَداً اَسْئَلُهُ غَیْرَکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
ما شاءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ

پس بسجده میرود و میگوید

یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا رَبُّ یا اَللّٰهُ یا رَبُّ یا اَللّٰهُ یا رَبُّ یا اَللّٰهُ
یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ
فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ الْاَسْماءِ الْمَشْهُوراتِ عِنْدَکَ
الْمَکْتُوبَةِ عَلیٰ سُرادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَقَبَّلَ مِنّی شَهْرَ رَمَضانَ وَ تَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلیٰ
بَیْتِکَ الْحَرامِ وَ تَصْفَحَ لی عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ وَ تَسْتَخْرِجَ یا رَبِّ
کُنُوزَکَ یا رَحْمٰنُ

و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه قل هو الله احد نیز صد مرتبه
وارد شده است و ایضاً سنّت مؤکّد است گفتن بعد از نماز شام
و خفتن و صبح شب عید و نماز عید این تکبیرات را بگوید

اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ
اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَ لِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلیٰ ما هَدانا

و امّا اعمال روز عید پس زکوة فطر واجب مؤکّد است و ترکش با تحقق شرط

ولا احداً احداً نسخه

بیتک نسخه

الله اکبر نسخه

وله الشکر علی ما ابلانا نسخه

موجب گناه کبیر است و شرط قبول روزه ماه مبارک است چنانچه
از حضرت صادق منقولست که از تمامی روزه دادن زکوة است یعنی فطره چنانچه
صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که روزه بدارد و زکوة
فطره ندهد روزه او مقبول نیست هرگاه عمدا ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند
در تشهد نمازش مقبول نیست و حق تعالی زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در اینجا که فرموده است
(قد افلح من تزکی و ذکر اسم ربه فصلی) یعنی بتحقیق که رستگاری یافت
هر که زکوة فطره داد و پروردگار خود را یاد کرد باین تکبیرات که مذکور شد
پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود
و مال از تلف محفوظ میماند چنانکه منقولست که هیچ مال در دریا و صحرا
تلف نمیشود مگر بندادن زکوة و همچنین فطره زکوة بدن است و بدن را پاکیزه
میگرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و او را تا سال دیگر از بلاها
حفظ میکند ✿ چنانچه بسند معتبر منقولست که حضرت صادق
با معتب وکیل خرج خود فرمود که برو و فطره جمیع عیال و غلامان و کنیزان
ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن که زکوة او را ندهی زیرا که اگر یکی را
ترک کنی میترسم در عرض سال بمیرد و بدانکه زکوة فطره بر مال نابالغ
و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند
بر او واجب است که فطره ایشان را بدهند و زکوة بنده را آقایش بدهد بنا
بر مشهور مگر آنکه در آن شب عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که
در وجوب فطره توانگری شرط است و توانگری موافق مشهور آنست که قوت یکساله
خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او
و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و
عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجب است و اظهر آنست که بر او
سنت است و اگر فقیر یک فطره را با عیال خود دست بدست بگرداند و بعد
از آن بفقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره را مییابند و باید که غنی اخراج فطره
کند از خود و هر کس که واجب النفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد

در شب

در بیان اعمال روز عید فطر است

در شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجب است و همچنین باید بدهد
از هر کس که در خانهٔ او باشد از مهمانان و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان پیش
از شام در آن خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند
یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل خانه شود و
افطار از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن
دیگری بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقهٔ زکوة
او را بدهد و در خانهٔ دیگری باشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر
در شب عید پیش از شام از جهة همسایها طعامی بفرستند یا فقیر را
چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد و در شب عید در
جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانهٔ او آید یا چیزی
نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط آنست
که در صورت آخر هر دو بدهند بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد خود نیز
بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب عید است
تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در
شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب
است و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز دادن و بیرون یا روز دیگر برای
حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تأخیر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند تا ظهر
روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد
بقصد قربة بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که این را میدهد
که اگر قضای فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و پدر
و مادر و جد و جده و فرزندان و فرزندزادگان هر گاه فقیر باشند نفقهٔ
ایشان بر او واجب است پس اگر نفقهٔ او را خورند فطره بر او است و اگر عیال شخص
دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند اشهر و احوط
آنست که او فطرهٔ ایشان را بدهد **و اما** جنس فطره مشهور آنست که هرچه قوت غالب
او باشد میتواند داد و احوط آنست که جو یا گندم یا خرما یا مویز یا کشک بدهد

باب چهارم در اعمال ماه شوال

و بهتر آنست که خرما بدهند و بعد از آن مویز است و بعد از آن هرچه قوت غالب او
باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان گندم است بهتر آنست که
گندم بدهند و مردم دهات که غالبا نان جو میخورند جو بدهند ودر
حدیث است که اگر یکصاع خرما بدهم در فطره دوستر میدارم از آنکه یک
صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یکصاع باید داد و صاع
موافق حساب مشهور ظاهرا یک من تبریز و چهارده مثقال و ربع مثقال است
و احوط آنست که یک من و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یک من
شاه بدهند و باید بکسی بدهند که قوت سالیانه خود و عیال خود را
نداشته باشد و سائل بکف نباشد و احوط آنست که متظاهر
بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در زمان غیبت امام بمجتهد
جامع الشرایط عادل بدهند که او بمستحقان برساند چون مصارف را او بهتر
میداند و بعضی از علما این را واجب دانسته اند و احوط آنست که فقیر را
کمتر از یکصاع ندهند و بیک کس چند سر میتوان داد و فطره را بواجب
النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه دادن بهتر است و بعد
از آن بهمسایه گان پریشان و بعد از آن بکسانیکه فاضلتر و صالح تر و
پریشان تر باشند و فطره غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطره سید را بسید
و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش از نماز عید
در اول روز افطار کنند و سنت است که بر خرما افطار کنند و غسل روز
عید سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند ❦ و از حضرت صادق
منقول است که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو

اَللّٰهُمَّ اِیمَاناً بِکَ وَ تَصْدِیقاً بِکِتَابِکَ وَ اتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

پس بسم الله بگو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ کَفَّارَةً لِذُنُوبِی وَ طَهِّرْ دِینِی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ

و زیارت حضرت امام حسین ع در روز عید نیز سنّت مؤکّد است و ثواب بسیار
در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام ع واجب است و
در زمان غیبت امام اکثر علما سنّت میدانند و بجماعت کردن را سنّت
میدانند و میگویند تنها نیز میتوان کردن و بگمان حقیر واجب است که بجماعت
بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و اگر نتوانند حاضر شد تنها
کردن سنّت است و نماز عید دو رکعت است و در رکعت اوّل بعد از
قرائت پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخواند و در رکعت
دوم بعد از قرائت چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت
مخصوصی دارد و اگر کسی آن را نداند آنچه در قنوت نمازهای دیگر میخواند
بخواند و هرگاه بجماعت کنند پیشنماز دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت
مخصوص نماز عید اینست

اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ
وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ
بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِى جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَلِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ ذُخْرًا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً وَمَزِيدًا اَنْ
تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِى فِى كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ
فِيهِ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِى مِنْ كُلِّ سُوٓءٍ اَخْرَجْتَ
مِنْهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ
اِنِّىٓ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ
اَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الْمُخْلَصُونَ

و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و بهترین دعاها
دعای صحیفهٔ کامله است و بسند صحیح از حضرت امام محمّد باقر ع

انتَ ۷/۴

اجمعین ۷/۴

دعای شریف صحیفهٔ کامله
در ملحقات همین کتاب
در صفحهٔ ۵۴۸ پانصد و...
مسطور است که اوّلش
(یا من یرحم الخ)

منقولست که در روز جمعه و عید فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیای
رفتن بسوی نماز جمعه و عید فطر و عید قربان میشوی این دعا بخوان

اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّأَ فِی هٰذَا الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّأَ
اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰی مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ
وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَایَاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یَا سَیِّدِی تَهْیِئَتِی وَتَعْبِئَتِی
وَاِعْدَادِی وَاسْتِعْدَادِی رَجَاءَ رِفْدِکَ وَجَوَائِزِکَ وَ
نَوَافِلِکَ وَفَوَاضِلِکَ وَفَضَائِلِکَ وَعَطَایَاکَ وَقَدْ غَدَوْتُ
اِلٰی عِیدٍ مِنْ اَعْیَادِ اُمَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَلَمْ اَفِدْ اِلَیْکَ الْیَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ
بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلٰکِنْ اَتَیْتُکَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوبِی وَاِسَاءَتِی
اِلٰی نَفْسِی فَیَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ اغْفِرْ لِیَ الْعَظِیمَ مِنْ ذُنُوبِی فَاِنَّهُ لَا
یَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

یا عظیم

و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست که بعد از نماز صبح روز فطر این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنِّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِی وَعَلِیٍّ مِنْ خَلْفِی وَ
عَنْ یَمِینِی وَاَئِمَّتِی عَنْ یَسَارِی اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِکَ وَاَتَقَرَّبُ
اِلَیْکَ زُلْفٰی لَا اَجِدُ اَحَدًا اَقْرَبَ اِلَیْکَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِی فَآمِنْ
بِهِمْ خَوْفِی مِنْ عِقَابِکَ وَسَخَطِکَ وَاَدْخِلْنِی بِرَحْمَتِکَ فِی
عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ اَصْبَحْتُ بِاللّٰهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلٰی
دِینِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰی دِینِ عَلِیٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلٰی دِینِ الْاَوْصِیَاءِ
وَسُنَّتِهِمْ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِیَتِهِمْ وَاَرْغَبُ اِلَی اللّٰهِ تَعَالٰی فِیمَا رَغِبَ

فی فطرة

الجنة

فيه اليه محمد وعلى والاوصياء ولا حول ولا قوة الا
بالله ولا عزة ولا منعة ولا سلطان الا لله الواحد القهار
العزيز الجبار توكلت على الله ومن يتوكل على الله فهو حسبه
ان الله بالغ امره اللهم انى اريدك فاردنى واطلب ما
عندك فيسره لى واقض لى حوائجى فانك قلت فى كتابك
وقولك الحق شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن هدى
للناس وبينات من الهدى والفرقان فعظمت حرمة شهر
رمضان بما انزلت فيه من القرآن وخصصته وعظمته
بتصييرك فيه ليلة القدر فقلت ليلة القدر خير من
الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من
كل امر سلام هى حتى مطلع الفجر اللهم وهذه ايام شهر
رمضان قد انقضت ولياليه قد تصرمت وقد صرت منه
يا الهى الى ما انت اعلم به منى واحصى بعدده من عددى
فاسئلك يا الهى بما سئلك به عبادك الصالحون ان تصلى
على محمد وال محمد واهل بيت محمد وان تتقبل منى ما تقربت
به اليك وتتفضل على بتضعيف عملى وقبول تقربى و
قرباتى واستجابة دعائى وهب لى منك عتق رقبتى من النار
ومن على بالفوز بالجنة والامن يوم الخوف من كل فزع ومن
كل هول اعددته ليوم القيمة اعوذ بحرمة وجهك الكريم
وحرمة نبيك وحرمة الصالحين ان ينصرم هذا اليوم ولك

المتكبر

تقبل

قبلى

قبلي تبعة تريد ان تؤاخذني بها او ذنب تريد ان تقاصّني
به او تكشفني وتفضحني به او خطيئة تريد ان تقايسني بها و
تنقصها مني لم تغفرها لي واسئلك بحرمة وجهك الكريم
الفعال لما يريد الذي يقول للشيء كن فيكون لا اله الا
هو اللهم اني اسئلك بلا اله الا انت ان كنت رضيت
عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عمري رضا وان
كنت لم ترض عني في هذا الشهر فمن الآن فارض عني الساعة
الساعة الساعة واجعلني في هذه الساعة وفي هذا
المجلس من عتقائك من النار وطلقائك من جهنم و
سعداء خلقك بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اني اسئلك بحرمة وجهك الكريم ان تجعل شهري
هذا خير شهر رمضان عبدتك فيه وصمته لك و
تقربت به اليك منذ اسكنتني فيه اعظمه اجرا واتمه
نعمة واعمه مغفرة واكمله رضوانا واقربه الى ما تحب و
ترضى اللهم لا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وارزقني
العود فيه ثم العود فيه حتى ترضى وبعد الرضا وحتى
تخرجني من الدنيا سالما وانت عني راض وانا لك مرضي
اللهم اجعل فيما تقضي وتقدر من الامر المحتوم الذي لا
يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام في هذا العام
وفي كل عام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم

٧ ورضوانك ؏

٧ عافية واوسع رزقا وافضله عتقا من النار واوجبه رحمة واعظمه ؏

٧ وان تجعلني من نصيب وتنجي وتقضي له وتزيد وتحبه وترضى ؏

دعائی مرجو مائی صونی

اَلْمُتَقَبَّلِ مَناسِكُهُمُ الْمُعافَيْنَ عَلى اَسْفارِهِمُ الْمُقْبِلِينَ عَلى نُسُكِهِمُ
الْمَحْفُوظِينَ فى اَنْفُسِهِمْ وَاَمْوالِهِمْ وَذَراريهِمْ وَكُلِّ مااَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنى مِنْ مَجْلِسى هٰذا فى شَهْرى هٰذا فى
يَوْمى هٰذا فى ساعَتى هٰذِهِ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً لى مَغْفُوراً
ذَنْبى مُعافاً مِنَ النّارِ وَمُعْتَقاً مِنْها عِتْقاً لارِقَّ بَعْدَهُ اَبَداً
وَلارَهْبَةَ يارَبَّ الْاَرْبابِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ
فيما شِئْتَ وَاَرَدْتَ وَقَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَتَمْتَ وَاَنْفَذْتَ
اَنْ تُطيلَ عُمْرى وَتُنْسِئَ فى اَجَلى وَاَنْ تُقَوِّىَ ضَعْفى وَاَنْ
تُغْنِىَ فَقْرى وَاَنْ تَجْبُرَ فاقَتى وَاَنْ تَرْحَمَ مَسْكَنَتى وَاَنْ تُعِزَّ ذُلّى
وَاَنْ تَرْفَعَ ضَعَتى وَاَنْ تُغْنِىَ عائِلَتى وَاَنْ تُؤْنِسَ وَحْشَتى وَاَنْ
تُكَثِّرَ قِلَّتى وَاَنْ تُدِرَّ رِزْقى فى عافِيَةٍ وَيُسْرٍ وَخَفْضٍ وَاَنْ
تَكْفِيَنى ما اَهَمَّنى مِنْ اَمْرِ دُنْياىَ وَآخِرَتى وَلا تَكِلَنى اِلى
نَفْسى فَاَعْجِزَ عَنْها وَلا اِلَى النّاسِ فَيَرْفُضُونى وَاَنْ تُعافِيَنى
فى دينى وَبَدَنى وَجَسَدى وَرُوحى وَوُلْدى وَاَهْلى وَ
اَهْلِ مَوَدَّتى وَاِخْوانى وَجيرانى مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ
وَالْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ الْاَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَاَنْ
تَمُنَّ عَلَىَّ بِالْاَمْنِ وَالْايمانِ ما اَبْقَيْتَنى فَاِنَّكَ وَلِيّى وَمَوْلاىَ
وَثِقَتى وَرَجائى وَمَعْدِنُ مَسْئَلَتى وَمَوْضِعُ شَكْوىٰ وَمُنْتَهى
رَغْبَتى وَلا تُخَيِّبْنى فى رَجائى ياسَيِّدى وَمَوْلاىَ وَلا
تُبْطِلْ طَمَعى وَرَجائى فَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وقدّمتهم

وقدمتهم الیک امامی وامام حاجتی وطلبتی وتضرعی ومسئلتی
فاجعلنی بهم وجیها فی الدنیا والاخرة ومن المقربین فانک مننت
علی بمعرفتهم فاختم لی بالسعادة والسلامة والامن
والایمان والمغفرة والرضوان والسعادة والحفظ یا الله انت
لکل حاجة لنا فصل علی محمد واله وعافنا ولا تسلط علینا احدا
من خلقک بما لا طاقة لنا به واکفنا کل امر من امر الدنیا والاخرة
یا ذا الجلال والاکرام صل علی محمد وال محمد وترحم علی محمد وال
محمد وسلم علی محمد وال محمد کافضل ما صلیت وبارکت وترحمت (وسلمت)
وتحننت علی ابرهیم وال ابرهیم انک حمید مجید

واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است
ونهی از ان نیز وارد شده است وظاهرا روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در
میان سنیان مشهور است و ترکش بهتر است و همچنین کراهیت نکاح کردن در میان
عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماه
شوال چون عقد عایشه در ان واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام بران مترتب شد
واز بعضی روایات کراهت مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است

واما اعمال ماه ذی القعده

بدانکه اول ماههای حرامست که حقتعالی در قران یاد فرموده وانها ذی القعده
وذی الحجه ومحرم وماه رجب است ودر این ماهها ابتدای قتال با کافران نباید
کرد و شیخ مفید وغیر او از حضرت رسول روایت کرده اند که هر که در یکی
از این ماههای حرام پنجشنبه وجمعه وشنبه را روزه بدارد ثواب نهصد سال
عبادة برای او نوشته شود و در روایتی از حضرت رسول منقولست که
در شب پانزدهم ماه ذی القعده حقتعالی بسوی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند که کسی

در بیان اعمال ماه ذی القعده

امشب را بعبادت بسر آورد ثواب صد عابد باو عطا کنند که در یک چشم زدن معصیت
خدا نکرده باشد چون نصف شب بگذرد شروع کن بعبادت و نماز و حاجات خود را
از حقتعالی طلب کن که هر حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد ❦ و بعضی از علما گفته‌اند
که در روز بیست و سیم ماه ذی القعده زیارت حضرت امام رضا ع از نزدیک و دور سنت
است و در روز بیست و پنجم ذی القعده روز دحو الارض است یعنی پهن شدن
زمین از زیر کعبه بروی آب و روز بسیار مبارکیست ❦ و کلینی از محمد بن عبدالله
روایت کرده است که حضرت امام رضا ع در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی القعده
بیرون آمدند فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم فدای
تو شویم امروز چه روز است فرمودند که امروز روزیست که رحمت در این روز منتشر
گردیده است و زمین در این روز پهن شده است و کعبه در این روز نصب شده است
و حضرت آدم ع در این روز بزمین فرود آمده است ❦ و ابن بابویه روایت کرده است
از حسن وشا که گفت من با پدرم در خدمت امام رضا ع شام خوردیم در شب بیست و
پنجم ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم ع و حضرت عیسی ع متولد شده اند و
زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنانست که شصت
ماه را روزه داشته است در این روز حضرت قائم ع ظاهر خواهد شد و از حضرت
رسول ص منقولست که حقتعالی رحمت خود را بر بندگان در این روز فرستاده است و
روزه اش مثل روزه هفتاد سال است ❦ و بروایت دیگر رحمت از آسمان در این شب
نازل شده است تعظیم کعبه برای آدم ع در این روز نازل شده است و هر که این روز را روزه
بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است برای او استغفار کنند طلب آمرزش نمایند
❦ و از حضرت امیر المؤمنین ع مرویست اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شده
روز بیست و پنجم ماه ذی القعده بود هر که این روز را روزه بدارد و شب آنرا
بعبادت بایستد از برای او عبادت صد سال نوشته شود که روزها را روزه
داشته باشد و شبها بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این روز جمع شوند
برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجات ایشان بر آورده شود
و در این روز هزار هزار رحمت از جانب حقتعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه

رحمت از آنها مخصوص جمعی است که مجتمع کردند و بذکر خدا مشغول کردند و روز آن را روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب است در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنج مرتبه سوره والشمس بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ یَا مُقِیْلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِیْ عَثْرَتِیْ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِیْ یَا سَامِعَ الدَّعَوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِیْ وَارْحَمْنِیْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ

و شیخ طوسی گفته است که در این روز این دعا بخوانند

اَللّٰهُمَّ دَاحِیَ الْکَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَکَاشِفَ کُلِّ کُرْبَةٍ اَسْئَلُکَ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ مِنْ اَیَّامِکَ الَّتِیْ اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَدِیْعَةً وَاِلَیْکَ ذَرِیْعَةً وَبِرَحْمَتِکَ الْوَسِیْعَةِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیْثَاقِ الْقَرِیْبِ یَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ کُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰی کُلِّ حَقٍّ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الْاَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِیْ یَوْمِنَا هٰذَا مِنْ عَطَائِکَ الْمَخْزُوْنِ غَیْرَ مَقْطُوْعٍ وَلَا مَمْنُوْنٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ یَا خَیْرَ مَدْعُوٍّ وَاَکْرَمَ مَرْجُوٍّ یَا کَفِیُّ یَا وَفِیُّ یَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِیٌّ اُلْطُفْ لِیْ بِلُطْفِکَ وَاَسْعِدْنِیْ بِعَفْوِکَ وَاَیِّدْنِیْ بِنَصْرِکَ وَلَا تُنْسِنِیْ کَرِیْمَ ذِکْرِکَ بِوُلَاةِ اَمْرِکَ وَحَفَظَةِ سِرِّکَ وَاحْفَظْنِیْ مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلٰی یَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَاَشْهِدْنِیْ اَوْلِیَائَکَ عِنْدَ خُرُوْجِ نَفْسِیْ وَحُلُوْلِ رَمْسِیْ وَانْقِطَاعِ عَمَلِیْ وَانْقِضَاءِ اَجَلِیْ اَللّٰهُمَّ وَاذْکُرْنِیْ

روز دحو الارض
بیست و پنجم ماه ذی القعده

على طول البلى اذا حللت بين اطباق الثرى ونسيني الناسون
من الورى فاحللني دار المقامة وبوئني منزل الكرامة واجعلني
من مرافقي اوليائك واهل اجتبائك واصفيائك وبارك لي في
لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الاجل بريئا من الزلل وسوء
الخطل اللهم واوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه وآله
واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا اظمأ بعده ولا احلأ
ورده ولا عنه اذاد واجعله لي خير زاد واوفى ميعاد يوم يقوم
الاشهاد اللهم والعن جبابرة الاولين والآخرين وبحقوق
اوليائك المستأثرين اللهم واقصم دعائمهم واهلك اتباعهم
وعاملهم وعجل مهالكهم واسلبهم ممالكهم وضيق عليهم
مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم وعجل فرج
اوليائك واردد عليهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله
لدينك منتصرا وبامرك في اعدائك مؤتمرا اللهم احففه
بملائكة النصر وبما القيت اليه من الامر في ليلة القدر منتقما
لك حتى ترضى ويعود دينك به وعلى يديه جديدا غضا و
يمحض الحق محضا ويرفض الباطل رفضا اللهم صل عليه
وآله وعلى جميع آبائه واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا في
كرته حتى نكون في زمانه من اعوانه اللهم
ادرك بنا قيامه واشهدنا
ايامه وصل عليه واردد الينا سلامه والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته

بريئا
وعاملهم
احفظه
وعليه السلام

باب پنجم

باب پنجم

در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی حجه است و در آن پنج فصل است

فصل اول

(در بیان فضایل ماه ذی حجه و دهه اول و اعمال آنست) ایام این دهه
همه در نهایت فضیلت و برکتاند و حق تعالی فرموده است وَاذْكُرُوا اللّٰهَ
فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ یعنی یاد کنید خدا را در روزی چند شمرده شده
یعنی کم و باز فرموده است وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى
مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ یعنی اعلام کن مردم را که بیایند بحج
تا آنکه بیابند منفعتهای دنیا و آخرت و یاد کنند خدا را در روزی چند
معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشانرا از گوشت چهارپایان که گاو
و شتر و گوسفند و بز است و در احادیث معتبره بسیار از ائمه اطهار (ع)
منقولست که ایام معلومات ده روز اول ماه ذی حجه است و ایام معدودات
روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی حجه است و از
حضرت رسول (ص) منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی
محبوب تر نیست از ده روز اول ذی حجه و چون این ماه داخل میشد صلحای
صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت میکردند و بسند معتبر منقولست از

حضرت امام جعفر صادق ع که پدرم حضرت امام محمد باقر ع با من گفت ای
فرزند گرامی البته در هر شبی ده اول ذی حجه دو رکعت نماز بجا آور در
میان نماز شام و نماز خفتن و در هر رکعت بعد از سوره حمد و سوره
قل هو الله احد و این آیه بخوان

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

چون چنین کنی با حاجیان در
ثواب حج شریک خواهی بود هر چند بحج نروی و روز اول ذی حجه روز
مبارکیست و در روایتی وارد شده است که حضرت ابراهیم خلیل الله
علیه السلام در این روز متولد شده است و در این روز حق تعالی حضرت
ابراهیم ع را خلیل خود گردانید و بسند معتبر از حضرت موسی بن
جعفر سلام الله علیهما منقولست که هر که روز اول ذی حجه را روزه
بدارد حق تعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و ایضا
از حضرت امام موسی ع منقولست که هر که نه روز اول ماه ذی حجه را روزه
بدارد حق تعالی ثواب روزه تمام عمر او را برای او بنویسد و شیخ
طوسی علیه الرحمه گفته است که از روز اول ذی حجه تا روز نهم روزه
مستحب است و اگر نتواند روز اول را روزه بدارد و در روز اول ذی حجه حضرت
رسالت پناه ص حضرت فاطمه ع را بحضرت امیر المؤمنین ع تزویج نمود
و بروایت دیگر در روز ششم تزویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه
رمضان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت چنانچه علما گفته اند
و احادیث صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات که بر منع وارد شده
است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیه چنانچه در کتب مبسوطه دلائل
آنرا ایراد نموده ام و باز شیخ ره فرموده است که مستحب است که در روز اول

نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بجا آورد و در روایت شده است
که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین و بدو سلام و در هر
رکعت بعد از سورهٔ حمد پنجاه مرتبه سورهٔ قل هو الله احد میخواند و بعد از
سلام تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را میخواند و تسبیح اینست

سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ
الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى
أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ

مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد که نماز
حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها دو رکعت است در رکعت اول بعد
از حمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبه قل هو الله
احد و اگر هر دو را بعمل آورد و این دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است
و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از آن
این دعا را بخواند شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده
است که مستحب است در روز اول نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز
بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ توحید و ده مرتبه
آیة الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر
وارد شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذی حجه بگوید حَسْبِي
حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي حق تعالی کفایت شر آن ظالم را از او
بکند و شیخ و تلعکبری و سید بن طاوس بسندهای معتبر روایت
کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع در روز اول ذی حجه تا روز عرفه هر روز
بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام این دعا را میخواندند

اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى غَيْرِهَا مِنَ الْأَيَّامِ

وَشَرِّفْنِيهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ
بَرَكَاتِكَ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ
الْهُدٰى وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى وَالْعَمَلَ
فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى
وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ
وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوَفِّقَنَا
فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى وَعَلٰى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ
وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ وِلَايَتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ
لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنْزِلُ
فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ وَأَوْجِبْ
لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا دَيْنًا
إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَدْنَيْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اَللّٰهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ
يَا رَبَّ الْأَرَضِينَ وَالسَّمٰوَاتِ يَا مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ

وَاسْتَجِبْ نسخہ
يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ نسخہ
تُنْزِلُ نسخہ
أَدْنَيْتَهُ نسخہ
يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ نسخہ

مِنَ النّارِ وَالفائِزينَ بِجَنَّتِكَ النّاجينَ بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجمَعينَ وَسَلَّمَ تَسليماً

و شیخ مفید و سیّد بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده اند که جبرئیل ع از جانب خداوند جلیل برای حضرت عیسی ع پنج دعا را بهدیه آورد و گفت یا عیسی این پنج دعا را در دهه اول ذی حجه بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی نزد خداوند تعالی محبوبتر نیست از عبادت کردن در این دهه

اوّل اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ بِيَدِهِ الخَيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ دوّم اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَم يَتَّخِذ صاحِبَةً وَلا وَلَداً سیّم اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَم يَلِد وَلَم يولَد وَلَم يَكُن لَهُ كُفُواً اَحَدٌ چهارم اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ المُلكُ وَلَهُ الحَمدُ يُحيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَموتُ بِيَدِهِ الخَيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ پنجم حَسبِيَ اللّهُ وَكَفى سَمِعَ اللّهُ لِمَن دَعا لَيسَ وَراءَ اللّهِ مُنتَهى اَشهَدُ لِلّهِ بِما دَعا وَاَنَّهُ بَريءٌ مِمَّن تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّهِ الآخِرَةَ وَالاُولى

پس حواریون گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی علیه گفت که هر که دعای اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچ یک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن روز و روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد و هر که دعای دوم را صد مرتبه بخواند چنان
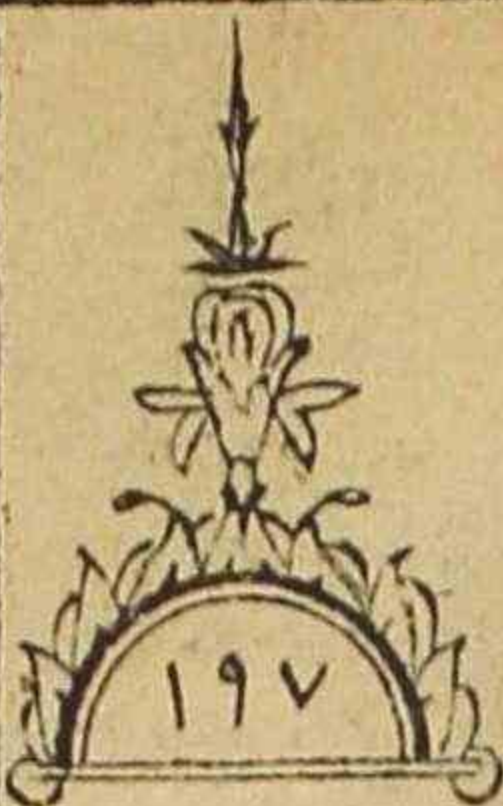
باشد که دوازده مرتبه توریة و انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را باو
بدهند حضرت عیسی علیه السلام گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریة و انجیل
چیست جبرئیل گفت طاقت برداشتن یک حرف توریة و انجیل را ندا شته هرکه
در آسمانهای هفت گانه است از ملائکه تا آنکه مبعوث شدم من و اسرافیل
زیرا که اسرافیل اول گوینده بود که گفت لا حول ولا قوة الا بالله و هر که دعای
سیوم را صد مرتبه بخواند حقتعالی بنویسد از برای او باین دعا ده هزار هزار
حسنه و محو کند از او ده هزار هزار سیئه و بلند کند از برای او در بهشت
ده هزار هزار درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار ملک که در دستها
برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد خوانده
است پس عیسی علیه السلام گفت ای جبرئیل با ملائکه صلوات میفرستند بر غیر
پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد با نچه پیغمبران از جانب خدا
آورده اند و تغییری ندهد شریعت ایشان را حقتعالی ثواب پیغمبران باو
عطا میفرماید و هر که دعای چهارم را صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال
نماید ملکی و بالا برد بسوی حقتعالی پس خدا نظر کند بسوی گوینده این دعا برحمت
و هر که را خدا نظر رحمت براو کند هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت
عیسی علیه السلام گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل گفت این
دعا منست و حق تعالی مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بگویم مؤلف
گوید که اگر هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند دور نیست
که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک از این دعاها را صد مرتبه
بخواند بهتر خواهد بود **سیم** و شیخ و ابن بابویه و سید بن طاوس ره از
حضرت امیر المؤمنین ع روایت کرده اند که هر که در هر روز از دهه اول
ذی حجه این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حقتعالی عطا کند او را بهر تهلیلی
درجه در بهشت از مروارید و یاقوت و زمرد میان هر درجه تا درجه دیگر
صد سال راه باشد برفتار سوار دیگر بتازد و در هر درجه شهری بوده باشد
و در آن شهر قصری بوده باشد از یک جوهر که در آن فصلی نباشد و در

باب پنجم در اعمال ماه ذی حجه

هر شهری از ان شهرها از انواع جواهر و غرفها و خانها و فرشها و کرسیها
و تختها و حوریان و نهالیها و متکاها و خانها و خدمتکاران و درختها و
نهرها و زیورها و حلّها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف انها
نباشد و چون از قبر بیرون اید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد منادی
نمایند بوی او و هفتاد هزار ملک و از پیش رو و از جانب راست و جانب
چپ و راه روند تا او را در بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود
او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا انکه بشهری برسد که بروجش
از یاقوت سرخ باشد و ایوانش از زبرجد سبز و در ان شهر بوده باشد
هر نعمتی که در بهشت حق تعالی خلق کرده است پس باو گویند که ای دوست
خدا میدانی که این شهر چیست گوید نه و شما کیستید گویند ما ملکی چندیم
که حاضر بودیم در هنگامیکه تو ان تهلیلها را میخواندی در دنیا و این شهر
و انچه در این هست از نعمتهای الهی پاک ثواب تو است بر خواندن ان تهلیلها
و بشارت باد ترا به بهتر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت الهی خواهم
بود و در دار السلام که بلائی و مکروهی و غمی در ان نمیباشد و نعمتها
و رحمتهای خدا هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات این است

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیَالِی وَالدُّهُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ اِذَا عَسْعَسَ
وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیَاحِ وَالْبَرَارِی
وَالصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ

و از بعضی روایات مستفاد میشود که بکمتر نیز اکتفا میتوان کرد و الله اعلم

فصل دوم

فصل دوم
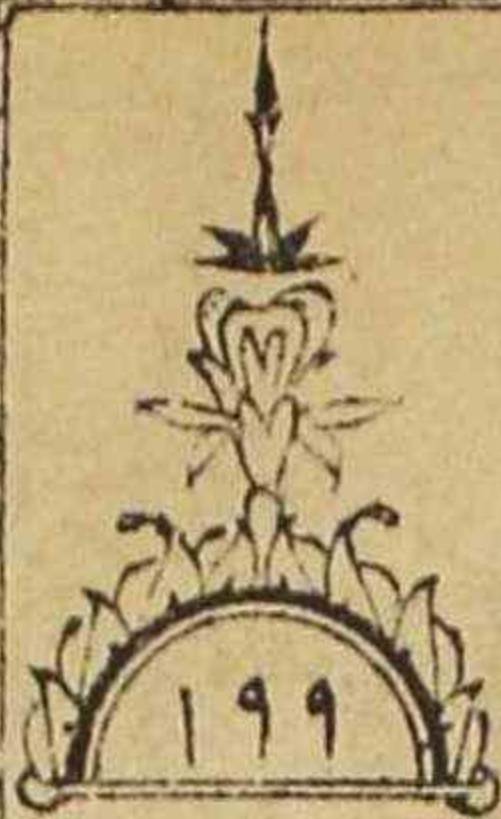
(در اعمال روز ترویه و روز عرفه است) روز ترویه روز هشتم ذی الحجه است
و روز مبارکیست ۲ و ابن بابویه از حضرت امام موسیٰ روایت کرده است
که حضرت رسول فرمود که حقتعالی برگزیده است از روزها چهار روز را روز
جمعه و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان ۵ و ایضاً از حضرت
صادق روایت کرده است که روزه روز ترویه کفاره شصت سال گناه
است و شب عرفه از لیالی متبرکه است ۲ و از حضرت رسول منقولست
که در شب عرفه دعا مستجاب است و کسیکه آنشب را بعبادت بسر آورد اجر صد
هفتاد سال عبادت دارد و آن شب مناجات با قاضی الحاجات است
و هر که در آن شب توبه کند توبه اش قبولست ۵ و از حضرت صادق
منقولست که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا را بخواند
حقتعالی گناهانش را بیامرزد

اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَ مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَ عالِمَ کُلِّ
خَفِیَّةٍ وَ مُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبادِ
یا کَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَنْ لا یُواری مِنْهُ
لَیْلٌ داجٍ وَ لا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَ لا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَ لا ظُلَمٌ
ذاتُ ارْتِتاجٍ یا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیاءٌ اَسْئَلُکَ بِنُورِ
وَجْهِکَ الْکَریمِ الَّذی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَ خَرَّ
مُوسی صَعِقاً وَ بِاسْمِکَ الَّذی رَفَعْتَ بِهِ السَّمواتِ بِلا عَمَدٍ
وَ سَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلی وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ
الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذی اِذا دُعیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَ
اِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَ بِاسْمِکَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ

الذی هو نور علی کل نور و نور من کل نور یضیئ منه کل نور
اذا بلغ الارض انشقت واذا بلغ السموات فتحت واذا
بلغ العرش اهتز وباسمک الذی ترتعد منه فرائص
ملائکتک واسئلک بحق جبرئیل ومیکائیل واسرافیل
وبحق محمد المصطفی صلی الله علیه واله وعلی جمیع الانبیاء
وجمیع الملائکة وبالاسم الذی مشی به الخضر علی قلل
الماء کما مشی به علی جدد الارض وباسمک الذی فلقت
به البحر لموسی واغرقت فرعون وقومه وانجیت به موسی بن
عمران ومن معه وباسمک الذی دعاک به موسی بن عمران
من جانب الطور الایمن فاستجبت له والقیت علیه محبة
منک وباسمک الذی احیی به عیسی بن مریم الموتی وتکلم
فی المهد صبیا وابرئ الاکمه والابرص باذنک وباسمک
الذی دعاک به حملة عرشک وجبرئیل ومیکائیل واسرافیل
وحبیبک محمد صلی الله علیه واله وملائکتک المقربون
وانبیاؤک المرسلون وعبادک الصالحون من اهل السموات
والارضین وباسمک الذی دعاک به ذوالنون اذ ذهب
مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه فنادی فی الظلمات ان
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبت له
ونجیته من الغم وکذلک ننجی المؤمنین وباسمک العظیم
الذی دعاک به داود وخر لک ساجدا فغفرت له ذنبه

دعای مخصوص شب عرفه و شب جمعه
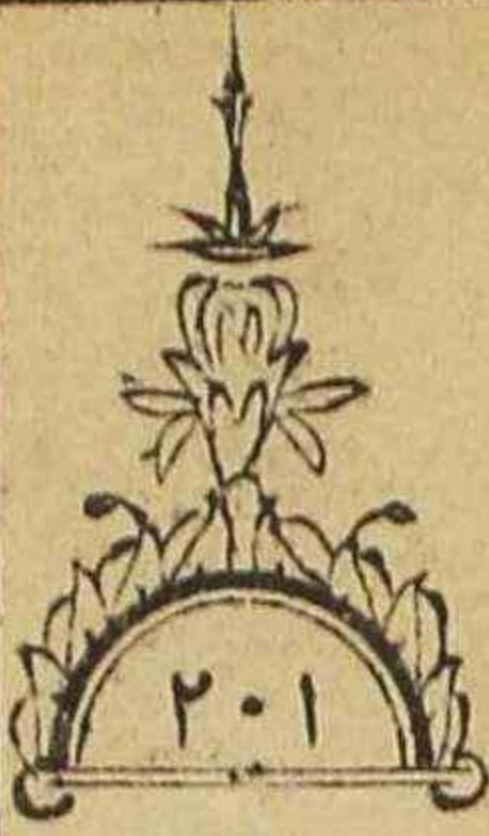
وباسمك الذي دعاك به اسية امرأة فرعون اذ قالت رب
ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون وعمله ونجني
من القوم الظالمين واستجبت لها دعائها وباسمك الذي
دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فعافيته واتيته اهله
ومثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى للعابدين وباسمك
الذي دعاك به يعقوب فرددت عليه بصره وقرة عينه
يوسف وجمعت شمله وباسمك الذي دعاك به سليمان
فوهبت له ملكا لا ينبغي لاحد من بعده انك انت الوهاب
وباسمك الذي سخرت به البراق لمحمد صلى الله عليه واله
اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام
الى المسجد الاقصى وقوله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا
له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون وباسمك الذي نزل به
جبرئيل على محمد صلى الله عليه واله وباسمك الذي دعاك
به ادم فغفرت له ذنبه واسكنته جنتك واسئلك بحق
القران العظيم وبحق محمد خاتم النبيين وبحق ابرهيم وبحق
فصلك يوم القضاء وبحق الموازين اذا نصبت والصحف
اذا نشرت وبحق القلم وما جرى واللوح وما احصى وبحق
الاسم الذي كتبته على سرادق العرش قبل خلقك الخلق
والدنيا والشمس والقمر بالفي عام واشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده ورسوله واسئلك

نزل به

باب پنجم در اعمال ماه ذی حجه

بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفًى وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طه وَيس وَكهيعص وَحمعسق وَبِحَقِّ تَوْرٰيةِ مُوسٰى وَاِنْجِيلِ عِيسٰى وَزَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيًا شَرَاهِيًا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلٰى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَاِلَيْهِ يُلْجَاُ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلٰى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ

شَقَقْتَ

الْعَرْشِ

الْكَرُوبِيِّينَ

والمسبحين لك بالليل والنهار لا يفترون وبحق ابرهيم
خليلك وبحق كل ولي يناديك بين الصفا والمروة و
تستجيب له دعائه يا مجيب نسئلك بهذه الاسماء وبهذه
الدعوات ان تغفر لنا ما قدمنا وما اخرنا وما اسررنا وما
اعلنا وما ابدينا وما اخفينا وما انت اعلم به منا انك
على كل شيء قدير برحمتك يا ارحم الراحمين يا حافظ كل
غريب يا مونس كل وحيد يا قوة كل ضعيف يا ناصر كل مظلوم
يا رازق كل محروم يا مونس كل مستوحش يا صاحب كل مسافر
يا عماد كل حاضر يا غافر كل ذنب وخطيئة يا غياث المستغيثين
يا صريخ المستصرخين يا كاشف كرب المكروبين يا فارج هم
المهمومين يا بديع السموات والارضين يا منتهى غاية
الطالبين يا مجيب دعوة المضطرين يا ارحم الراحمين يا رب
العالمين يا ديان يوم الدين يا اجود الاجودين يا اكرم الاكرمين
يا اسمع السامعين يا ابصر الناظرين يا اقدر القادرين اغفر
لي الذنوب التي تغير النعم واغفر لي الذنوب التي تورث
الندم واغفر لي الذنوب التي تورث السقم واغفر لي الذنوب
التي تهتك العصم واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي
الذنوب التي تحبس قطر السماء واغفر لي الذنوب التي تعجل
الفناء واغفر لي الذنوب التي تجلب الشقاء واغفر لي الذنوب
التي تظلم الهواء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر

بحق هذه

لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ
لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا
وَأَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ
اللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي
وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ
تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ
وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي
كُلَّ سُرُورٍ وَاقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ
وَالْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ
عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجِرْنِي مِنْ
عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَاقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ
وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ
وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنْزَلِ اللّٰهُمَّ
لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي
صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً
تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ
عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ
وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا

نقمتك

هديتهم لدينك وعلمتهم كتابك فاهدنا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك وصنعك عندي خاصة كما خلقتني فاحسنت خلقي وعلمتني فاحسنت تعليمي وهديتني فاحسنت هدايتي فلك الحمد على انعامك علي قديما وحديثا فكم من كرب يا سيدي قد فرجته وكم من غم يا سيدي قد نفسته وكم من هم يا سيدي قد كشفته وكم من بلاء يا سيدي قد صرفته وكم من عيب يا سيدي قد سترته فلك الحمد على كل حال في كل مثوى وزمان ومنقلب ومقام وعلى هذه الحال وكل حال اللهم اجعلني من افضل عبادك نصيبا في هذا اليوم من خير تقسمه او ضر تكشفه او سوء تصرفه او بلاء تدفعه او خير تسوقه او رحمة تنشرها او عافية تلبسها فانك على كل شيء قدير وبيدك خزائن السموات والارض وانت الواحد الكريم المعطي الذي لا يرد سائله ولا يخيب امله ولا ينقص نائله ولا ينفد ما عنده بل يزداد كثرة وطيبا وعطاء وجودا وارزقني من خزائنك التي لا تفنى ومن رحمتك الواسعة ان عطائك لم يكن محظورا وانت على كل شيء قدير برحمتك يا ارحم الراحمين

في هذه الليلة ظ

واحاديث بسيار در فضيلت زيارت امام حسين عليه السلام در شب و روز عرفه وارد شده است و زيارت مخصوص آن را در كتاب تحفة الزائر ذكر كرده ام و زيارت و ان شاء الله بعد از اين مذكور خواهد شد و پيشتر

زيارت تحفة الزائر عليه السلام در ملحقات اين كتاب در صفحه پانصد و چهل و هشت مسطور است ۵۴۸
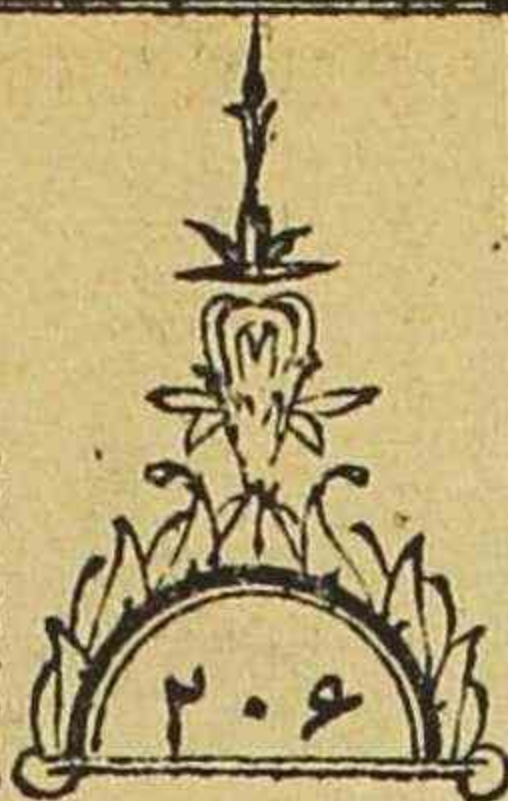
نیز زیارت آنحضرت مذکور شد ❦ و اما روز عرفه از اعیاد عظیمه است و کسی که
توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال
در این روز دعا است و مستحب است که جمع کنند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت
و نافله و اذان عصر ساقط میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام
و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد ❦ چنانچه در حدیث
صحیح منقول است که ابرهیم بن هاشم گفت که من عبد الله بن جندب را دیدم در
موقف عرفات و حال هیچ کس را از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی
آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود تا بزمین میرسید چون
مردم فارغ شدند گفتم وقوف هیچکس را بهتر از وقوف تو ندیدم گفت بخدا
سوگند که دعا نکردم مگر از برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی ع
شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود در غیبت وا از عرش ندا باو
رسد که از برای تو صد هزار برابر او باد پس من نخواستم که دست بردارم از صد
هزار برابر دعای ملک که البته مستجابست برای یک دعای خود که نمیدانم مستجاب
خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قبه مقدسه
حضرت امام حسین ع باشد ثوابش کمتر نیست از کسیکه در عرفات باشد بلکه زیاده است
❦ چنانچه از حضرت صادق ع منقول است که هر که در روز عرفه بزیارت آنحضرت
برود و حق او را شناسد و او را امام واجب الاطاعه داند بنویسد حقتعالی از برای
او ثواب هزار حج و دو هزار عمره مقبوله و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی کرده باشد
یا با امام عادلی راوی گفت کجاست ثواب وقوف عرفات حضرت از روی غضب
بسوی او نظر کرده و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر
آنحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت شود هر گامی که
برمیدارد ثواب یک حج و عمره برای او مینویسند ❦ و در روایت دیگر فرمود
که در روز عرفه حقتعالی اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین ع میکند
و گناهان ایشانرا میآمرزد و حاجات ایشانرا برمیآورد و بعد از آن متوجه اهل
عرفات میگردد زیرا که در میان زوار آنحضرت حرامزاده و فرزند زنا نیست

در فضیلت و اعمال روز عرفه

و در میان اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک از اینها نیافته باشد باید
که در سایر بلاد غسل بکند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت حضرت
علیه السلام بکند و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس
مشغول دعا شوند تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها شریک
شوند ❁ چنانچه از حضرت صادق منقولست و احادیث در باب روزه
روز عرفه مختلفست و اکثر علماء جمع میان احادیث باین روش کرده اند
که اگر اشتباهی در ماه نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نکرداند سنتست
و الا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است ❁ و در روایتی واقع
شده است که روزه روز عرفه برابر است با روزهٔ یکسال و اگر اشتباه
در ماه باشد یا با روزه از دعا خواندن ضعیف شود روزه نگرفتن بهتر است
❁ و از حضرت صادق منقولست که هر که در روز عرفه پیش از
آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند
نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای خود فائز گردد به ثواب اهل
عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد ❁ و شیخ مفید
علیه الرحمه این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است
که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند ❁ و
در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که چون خواهد که مشغول دعا
شود اول صد مرتبه اَللهُ اَکبَرُ و صد مرتبه اَلحَمدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه
سُبحانَ اللهِ و صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ و صد مرتبه قُل هُوَ اللهُ و صد
مرتبه ... سورهٔ اِنّا اَنزَلناهُ بخواند و در روایت دیگر فرموده که صد مرتبه
آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ بگوید و صد مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بگوید پس مشغول دعا شود و بهترین
دعاها دعای صحیفهٔ کامله است او را با خشوع و خضوع و تأنی و وقت بخواند
که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت ❁ و شیخ طوسی بسند معتبر از
حضرت صادق دعائی ذکر کرده است که حضرت رسول صلعم بحضرت امیر المؤمنین

دعای شریف صحیفهٔ کامله
در ملحقات این کتاب در
صفحهٔ پانصد و سیزده ۵۱۳
مسطور است که اول آن
(الحمد لله رب العالمین)

گفت میخواهی تورا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از منست میگوئی

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي تَقُولُ وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ وَفَوْقَ
مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ
وَمَمَاتِي وَلَكَ بَرَائَتِي وَبِكَ حَوْلِي وَمِنْكَ قُوَّتِي اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسَاوِسِ الصُّدُورِ وَمِنْ شَتَاتِ
الْاَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ الرِّيَاحِ
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَجِيءُ بِهِ الرِّيَاحُ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ
اللَّيْلِ وَخَيْرَ النَّهَارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي
نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي لَحْمِي نُورًا وَفِي دَمِي وَعِظَامِي وَ
عُرُوقِي وَمَقَامِي وَمَقْعَدِي وَمَدْخَلِي وَمَخْرَجِي نُورًا وَاَعْظِمْ
لِيَ النُّورَ يَا رَبِّ يَوْمَ اَلْقَاكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لی نوراً ۱۲ د

و از حضرت امام رضا منقولست که این دعا را در روز عرفه بخوانند

اَللّٰهُمَّ كَمَا سَتَرْتَ عَلَيَّ مَا لَمْ اَعْلَمْ فَاغْفِرْ لِي
مَا تَعْلَمُ وَكَمَا وَسِعَنِي عِلْمُكَ فَلْيَسَعْنِي عَفْوُكَ وَكَمَا بَدَأْتَنِي
بِالْاِحْسَانِ فَاَتِمَّ نِعْمَتَكَ بِالْغُفْرَانِ وَكَمَا اَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ
فَاشْفَعْهَا بِمَغْفِرَتِكَ وَكَمَا عَرَّفْتَنِي وَحْدَانِيَّتَكَ فَاَكْرِمْنِي
بِطَاعَتِكَ وَكَمَا عَصَمْتَنِي مِمَّا لَمْ اَكُنْ اَعْتَصِمُ مِنْهُ اِلَّا بِعِصْمَتِكَ

امرتنی ۱۲ د
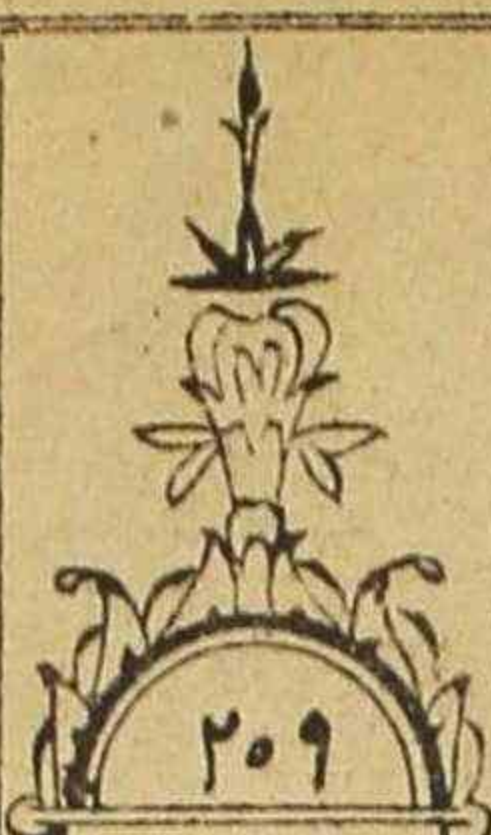
فاغفر لی

فَاغْفِرْ لِی مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِی مِنْهُ یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِکْرَامِ

و از حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقولست

اَللّٰهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ إِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِأُمُورٍ قَدْ سَلَفَتْ مِنِّی وَأَنَا بَیْنَ یَدَیْکَ بِرُمَّتِی وَإِنْ تَعْفُ عَنِّی فَأَهْلُ الْعَفْوِ أَنْتَ یَا أَهْلَ الْعَفْوِ یَا أَحَقَّ مَنْ عَفَا اغْفِرْ لِی وَلِإِخْوَانِی

مؤلف گوید این جز نیستی از دعا طولانی که از حضرت صادق علیه السلام منقولست و از جمله دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهداء امام حسین علیه السلام است و بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد این دعا را خواندند (اینست دعا)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَأَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا یَخْفَی عَلَیْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَرَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْکِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَلِلْمُطِیعِینَ نَافِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَلِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ وَرَاحِمُ عَبْرَةِ کُلِّ ضَارِعٍ وَدَافِعُ ضَرْعَةِ کُلِّ ضَارِعٍ فَلَا

ولاصحابی

آتی بالکتاب الجامع وبشرع الاسلام النور الساطع وهو للخلیقة صانع وهو المستعان علی الفجائع

غيره ولا شيء يعدله وليس كمثله شيء وهو السميع البصير اللطيف
الخبير وهو على كل شيء قدير اللهم إني أرغب إليك وأشهد
بالربوبية لك مقرا بأنك ربي وأن إليك مردي ابتدأتني
بنعمتك قبل أن أكون شيئا مذكورا وخلقتني من التراب
ثم أسكنتني الأصلاب آمنا لريب المنون واختلاف الدهور
فلم أزل ظاعنا من صلب إلى رحم في تقادم الأيام الماضية
والقرون الخالية لم تخرجني لرأفتك بي ولطفك لي و
إحسانك إلي في دولة أيام الكفرة الذين نقضوا عهدك
وكذبوا رسلك لكنك أخرجتني رأفة منك وتحننا علي
للذي سبق لي من الهدى الذي يسرتني وفيه أنشأتني ومن قبل
ذلك رؤفت بي بجميل صنعك وسوابغ نعمتك فابتدعت
خلقي من مني يمنى ثم أسكنتني في ظلمات ثلاث من لحم وجلد
ودم لم تشهرني بخلقي ولم تجعل إلي شيئا من أمري ثم أخرجتني
إلى الدنيا تاما سويا وحفظتني في المهد طفلا صبيا ورزقتني
من الغذاء لبنا طريا وعطفت علي قلوب الحواضن وكفلتني
الأمهات الرحائم وكلأتني من طوارق الجان وسلمتني من
الزيادة والنقصان فتعاليت يا رحيم يا رحمن حتى إذا استهللت
ناطقا بالكلام أتممت علي سوابغ الإنعام فربيتني زائدا في
كل عام حتى إذا اكملت فطرتي واعتدلت سريرتي أوجبت
علي حجتك بأن ألهمتني معرفتك وروعتني بعجائب فطرتك

رسولك
تشوهني
واعتدلت
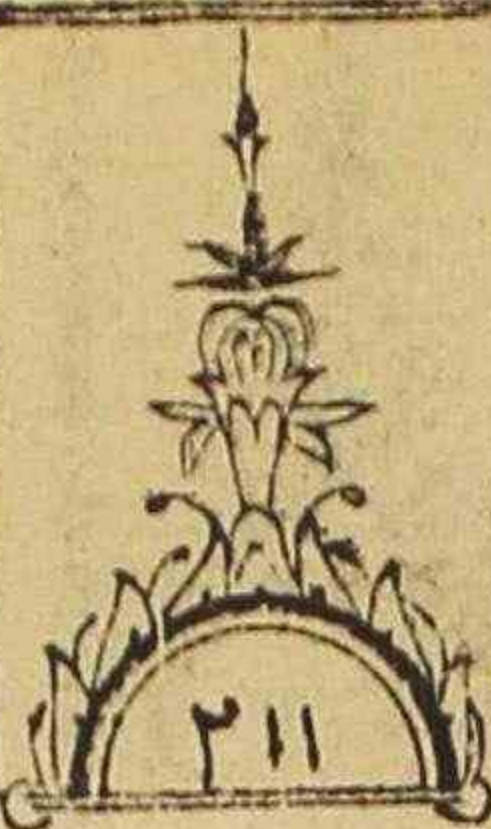
وانطقتني لما ذرأت في سمائك وارضك من بدائع خلقك
ونبهتني لذكرك وشكرك وواجب طاعتك وعبادتك
واوجبت علي طاعتك وعبادتك وفهمتني ما جائت به
رسلك ويسرت لي تقبل مرضاتك ومننت علي في جميع ذلك
بعونك ولطفك ثم اذ خلقتني من خير الثرى لم ترض لي
يا الهي بنعمة دون اخرى ورزقتني من انواع المعاش و
صنوف الرياش بمنك العظيم علي واحسانك القديم الي
حتى اذا اتممت علي جميع النعم وصرفت عني كل النقم لم يمنعك
جهلي وجرأتي عليك ان دللتني على ما يقربني اليك
ووفقتني لما يزلفني لديك فان دعوتك اجبتني وان
سئلتك اعطيتني وان اطعتك شكرتني وان شكرتك
زدتني كل ذلك اكمالا لانعمك علي واحسانك الي فسبحانك
سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدست اسمائك
وعظمت آلائك فاي نعمة يا الهي احصي عددا او ذكرا ام اي
عطائك اقوم بها شكرا وهي يا رب اكثر من ان يحصيها
العادون او يبلغ علما بها الحافظون ثم ما درأت وصرفت
عني اللهم من الضر والضراء اكثر مما ظهر لي من العافية
والسراء وانا اشهد لك يا الهي بحقيقة ايماني وعقد عزمات
يقيني وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون ضميري
وعلائق مجاري نور بصري واسارير صفحة جبيني وخرق

في جميع نخ

فاي انعمك نخ

اي عطاياك نخ

ثم ما صرفت ودرأت نخ

ومسارب

مسارب نفسي وخذاريف مارن عرنيني ومسارب صماخ
سمعي وما ضمت واطبقت عليه شفتاي وحركات لفظ
لساني ومغرز حنك فمي وفكي ومنابت اضراسي وبلوغ
حبائل بارع عنقي ومساغ مأكلي ومشربي وحمالة ام رأسي
وجمل حمائل حبل وتيني وما اشتمل عليه تامور صدري ونياط
حجاب قلبي وافلاذ حواشي كبدي وما حوته شراسيف اضلاعي
وحقاق مفاصلي واطراف اناملي وقبض عواملي ولحمي ودمي وشعري
وبشري وعصبي وقصبي وعظامي ومخي وعروقي وجميع جوارحي
وما انتسج على ذلك ايام رضاعي وما اقلت الارض مني ونومي
ويقظتي وسكوني وحركتي وحركات ركوعي وسجودي ان لو
حاولت واجتهدت مدى الاعصار والاحقاب لو عمرتها
ان اؤدي شكر واحدة من انعمك ما استطعت ذلك الا بمنك
الموجب علي شكرا آنفا جديدا وثناء طارفا عتيدا اجل ولو
حرصت انا والعادون من انامك ان نحصي مدى انعامك سالفه
وآنفه لما حصرناه عددا ولا احصيناه امدا هيهات انى ذلك
وانت المخبر عن نفسك في كتابك الناطق والنبأ الصادق
وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها صدق كتابك اللهم وانباؤك
وبلغت انبياؤك ورسلك ما انزلت عليهم من وحيك وشرعت
لهم من دينك غير اني يا الهي اشهد بجهدي وجدي ومبالغ
طاقتي ووسعي واقول موقنا مؤمنا الحمد لله الذي لم يتخذ

وعاء

ولدا فیکون موروثا ولم یکن له شریک فی الملک فیضادّه
فیما ابتدع ولا ولیّ من الذّل فیرفده فیما صنع سبحانه سبحانه
سبحانه لو کان فیهما آلهة الّا الله لفسدتا وتفطّرتا فسبحان
الله الواحد الحقّ الاحد الصّمد الّذی لم یلد ولم یولد ولم یکن
له کفوا احد الحمد لله حمدا یعدل حمد ملائکته المقرّبین
وانبیائه المرسلین وصلّی الله علی خیرته من خلقه محمّد
خاتم النّبیّین وآله الطّیّبین الطّاهرین المخلصین

خیر خلقه (نسخه بدل)

پس شروع فرمودان حضرت در سؤال واهتمام نمود
در دعا وآب از دیده‌های مبارکش جاری بود پس گفت

اللّهمّ اجعلنی اخشاک کانّی اراک واسعدنی بتقواک ولا
تشقنی بمعصیتک وخرلی فی قضائک وبارک لی فی قدرک
حتّی لا احبّ تعجیل ما اخّرت ولا تاخیر ما عجّلت اللّهمّ اجعل غنای
فی نفسی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والنّور فی بصری
والبصیرة فی دینی ومتّعنی بجوارحی واجعل سمعی وبصری الوارثین
منّی وانصرنی علی من ظلمنی وارزقنی فیه مآربی وثاری واقرّ
بذلک عینی اللّهمّ اکشف کربتی واستر عورتی واغفرلی خطیئتی
واخسأ شیطانی وفکّ رهانی واجعل لی یا الهی الدّرجة العلیا
فی الآخرة والاولی اللّهمّ لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی سمیعا
بصیرا ولک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی حیّا سویّا رحمة لی وکنت
عن خلقی غنیّا ربّ بما برأتنی فعدّلت فطرتی ربّ بما انشأتنی

فَحَسَّنْتَ صُورَتِي رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ بِي وَفِي نَفْسِي عَافَيْتَنِي رَبِّ بِمَا كَلَأْتَنِي
وَوَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَوْلَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ
آتَيْتَنِي وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَ
أَقْنَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِي وَأَعْزَزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِكَ الصَّافِي
وَيَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنِّي عَلَى
بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَصُرُوفِ الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي وَنَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا
وَكُرُبَاتِ الْآخِرَةِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ
مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَمَا أَحْذَرُ فَقِنِي وَفِي نَفْسِي وَدِينِي فَاحْرُسْنِي
وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَفِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي فَاخْلُفْنِي وَفِيمَا
رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي
وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْنِي وَبِذُنُوبِي فَلَا تَفْضَحْنِي وَبِسَرِيرَتِي
فَلَا تُخْزِنِي وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَنِعَمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَإِلَى غَيْرِكَ فَلَا
تَكِلْنِي إِلَهِي إِلَى مَنْ تَكِلُنِي إِلَى الْقَرِيبِ يَقْطَعُنِي أَمْ إِلَى الْبَعِيدِ يَتَجَهَّمُنِي
أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعِفِينَ لِي وَأَنْتَ رَبِّي وَمَلِيكُ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ
غُرْبَتِي وَبُعْدَ دَارِي وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَّكْتَهُ أَمْرِي اللَّهُمَّ فَلَا
تُحْلِلْ بِي غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أُبَالِي سِوَاكَ
غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِي فَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ
لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ وَانْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ
أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا تُمِيتَنِي عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تُنْزِلْ
بِي سَخَطَكَ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ

تبتلینی
یتجهمنی
الٰهی
یا ربّ

البلد الحرام والمشعر الحرام والبیت العتیق الذی احللته البرکة
وجعلته للناس امنة یا من عفی عن العظیم من الذنوب بحلمه
یا من اسبغ النعمة بفضله یا من اعطی الجزیل بکرمه یا عدتی
فی شدتی یا صاحبی فی وحدتی یا غیاثی فی کربتی یا مونسی فی حفرتی
یا ولی نعمتی یا الهی واله ابائی ابرهیم واسمعیل واسحق و
یعقوب ورب جبرئیل ومیکائیل واسرافیل ورب محمد خاتم
النبیین واله المنتجبین ومنزل التورية والانجیل والزبور
والفرقان ومنزل کهیعص وطه ویس والقران الحکیم انت
کهفی حین تعیینی المذاهب فی سعتها وتضیق علی الارض برحبها
ولولا رحمتک لکنت من الهالکین وانت مقیل عثرتی ولولا
سترک ایای لکنت من المفضوحین وانت مؤیدی بالنصر علی الاعداء
ولولا نصرک ایای لکنت من المغلوبین یا من خص نفسه بالسمو
والرفعة فاولیاؤه بعزه یعتزون یا من جعلت له الملوک
نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته خائفون تعلم
خائنة الاعین وما تخفی الصدور وغیب ما تاتی به الازمان
والدهور یا من لا یعلم کیف هو الا هو یا من لا یعلم ما یعلمه
الا هو یا من کبس الارض علی الماء وسد الهواء بالسماء یا من
له اکرم الاسماء یا ذا المعروف الذی لا ینقطع ابدا یا مقیض الرکب
لیوسف فی البلد القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية
ملکا یا راد یوسف علی یعقوب بعد ان ابیضت عیناه من الحزن

بمارحبت ۔د

یتعززون ۔د

وضعت ۔د

فهو كظيم يا كاشف الضر والبلاء عن ايوب يا ممسك يدي ابراهيم
من الذبح عن ابنه بعد ان كبر سنه وفني عمره يا من استجاب
لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من اخرج يونس
من بطن الحوت يا من فرق البحر لبني اسرائيل فانجاهم وجعل
فرعون وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات
بين يدي رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من
استنقذ السحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا في نعمته ياكلون
رزقه ويعبدون غيره وقد حادوه ونادوه وكذبوا رسله
يا الله يا بدئ لا بدء لك يا دائما لا نفاد لك يا حي حين لا حي
يا محيي الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل
له شكري فلم يحرمني وعظمت عنده خطيئتي فلم يفضحني ورآني
على المعاصي فلم يخذلني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في
كبري يا من اياديه عندي لا تحصى يا من نعمه عندي لا تجازى يا من
عارضني بالخير والاحسان وعارضته بالاساءة والعصيان
يا من هداني بالايمان قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته
مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فاطعمني وعطشانا
فارواني وذليلا فاعزني وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني
وغائبا فردني ومقلا فاغناني ومنتصرا فنصرني وغنيا
فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك فابتدانى فلك الحمد يا من
اقال عثرتي ونفس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي و
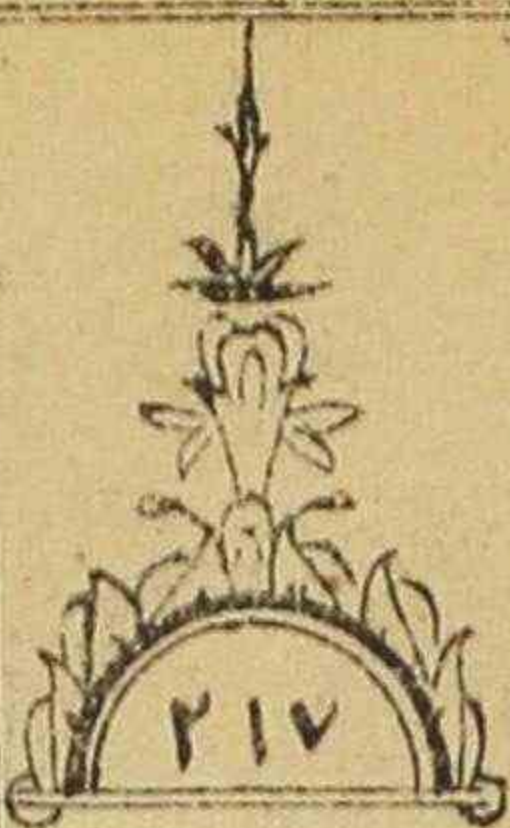
عن ذبح ابنه ن خ

لا يعجل ن خ
عقوبة ن خ

يا قيوم ن خ

فلم تجزني ن خ

فابتدأتني ن خ

غَفَرْتَ ذُنُوبِي وَبَلَّغْتَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرْتَنِي عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ أَعُدَّ
نِعَمَكَ وَمِنَنَكَ وَكَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا أُحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ
الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ
أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَغْنَيْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ
أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْزَزْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ
الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ
الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ رَبِّي وَتَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَلَكَ
الشُّكْرُ وَاصِباً أَبَداً ثُمَّ أَنَا يَا إِلٰهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي
أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي أَغْفَلْتُ أَنَا
الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ
أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا
الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ أَنَا يَا إِلٰهِي أَعْتَرِفُ بِنِعَمِكَ عِنْدِي
وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحاً
بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلٰهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي
فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ

بنعمتك ن د
فرکبت ن د

فانتصر فبای شیء استقبلک یا مولای ابسمعی ام ببصری ام
بلسانی ام بیدی ام برجلی الیس کلها نعمک عندی وبکلها
عصیتک یا مولای فلک الحجة والسبیل علیّ یا من سترنی
من الآباء والامهات ان یزجرونی ومن العشائر والاخوان
ان یعیرونی ومن السلاطین ان یعاقبونی ولو اطلعوا یا مولای
علی ما اطلعت علیه منی اذاً ما انظرونی ولرفضونی وقطعونی
فها انا ذا بین یدیک یا سیدی خاضعاً ذلیلاً حصیراً حقیراً لا ذو
براءة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر ولا حجة لی فاحتج بها ولا
قائل لم اجترح ولم اعمل سوءاً وما عسی الجحود لو جحدت یا
مولای ینفعنی فکیف وانّی ذلک وجوارحی کلها شاهدة علیّ
بما قد عملت وعلمت یقیناً غیر ذی شک انک سائلی من عن
عظائم الامور وانک الحکیم العدل الذی لا یجور وعدلک
مهلکی ومن کل عدلک مهربی فان تعذبنی فبذنوبی یا الهی
بعد حجتک علیّ وان تعف عنی فبحلمک وجودک وکرمک لا اله
الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین لا اله الا انت سبحانک
انی کنت من المستغفرین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من
الموحدین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الخائفین
لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الوجلین لا اله الا انت کنت
سبحانک انی کنت من السائلین لا اله الا انت سبحانک انی
من الراجین الراغبین لا اله الا انت سبحانک انی کنت من

فینفعنی ید

مولای ید

الْمُهَلِّلِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّي وَ رَبُّ اٰبَائِيَ الْاَوَّلِينَ
اَللّٰهُمَّ هٰذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّدًا وَ اِخْلَاصِي لِذِكْرِكَ مُوَحِّدًا
وَ اِقْرَارِي بِاٰلَائِكَ مُعَدِّدًا وَ اِنْ كُنْتُ مُقِرًّا اَنِّي لَا اُحْصِيهَا
لِكَثْرَتِهَا وَ سُبُوغِهَا وَ تَظَاهُرِهَا وَ تَقَادُمِهَا اِلٰى حَادِثٍ مَا لَمْ
تَزَلْ تَتَعَمَّدُنِي بِهِ مَعَهَا مُذْ خَلَقْتَنِي وَ بَرَأْتَنِي مِنْ اَوَّلِ الْعُمْرِ
مِنَ الْاِغْنَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَ كَشْفِ الضُّرِّ وَ تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَ دَفْعِ
الْعُسْرِ وَ تَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَ الْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَ السَّلَامَةِ فِي
الدِّينِ وَ لَوْ رَفَدَنِي عَلٰى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ جَمِيعُ الْعَالَمِينَ
مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ لَمَا قَدَرْتُ وَ لَا هُمْ عَلٰى ذٰلِكَ تَقَدَّسْتَ
وَ تَعَالَيْتَ مِنْ رَبٍّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ لَا تُحْصٰى اٰلَاؤُكَ وَ لَا
يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَ لَا تُكَافٰى نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَ اَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَ اَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاكَ وَ
تَكْشِفُ السُّوْءَ وَ تُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ
وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ تُعِينُ الْكَبِيرَ وَ لَيْسَ دُونَكَ
ظَهِيرٌ وَ لَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ
الْاَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَعْطِنِي
فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ مَا اَعْطَيْتَ وَ اَنَلْتَ اَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ
مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَ اٰلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا وَ كُرْبَةٍ

تکشفها و دعوة تسمعها و حسنة تتقبلها و سیئة تغفرها
انك لطیف خبیر و علی کل شیء قدیر اللهم انك اقرب من
دعی و اسرع من اجاب و اکرم من عفی و اوسع من اعطی
و اسمع من سئل یا رحمن الدنیا و الاخرة و رحیمهما لیس
کمثلك مسئول و لا سواك مامول دعوتك فاجبتنی و
سئلتك فاعطیتنی و رغبت الیك فرحمتنی و وثقت بك
فنجیتنی و فزعت الیك فکفیتنی اللهم فصل علی محمد عبدك
و رسولك و نبیك و علی آله الطیبین الطاهرین اجمعین
و تمم لنا نعمائك و هنئنا عطائك و اجعلنا لك شاکرین
و لالائك ذاکرین آمین آمین یا رب العالمین اللهم یا من
ملك فقدر و قدر فقهر و عصی فستر و استغفر فغفر یا غایة
رغبة الراغبین و منتهی امل الراجین یا من احاط بکل
شیء علما و وسع المستقیلین رافة و رحمة و حلما اللهم انا
نتوجه الیك فی هذه العشیة التی شرفتها و عظمتها بمحمد
نبیك و رسولك و خیرتك من خلقك و امینك علی
وحیك اللهم فصل علی البشیر النذیر السراج المنیر الذی
انعمت به علی المسلمین و جعلته رحمة للعالمین اللهم
فصل علی محمد و آله کما محمد اهل ذلك یا عظیم فصل علیه
و علی آله المنتجبین الطیبین الطاهرین اجمعین و تغمدنا
بعفوك عنا فالیك عجت الاصوات بصنوف اللغات
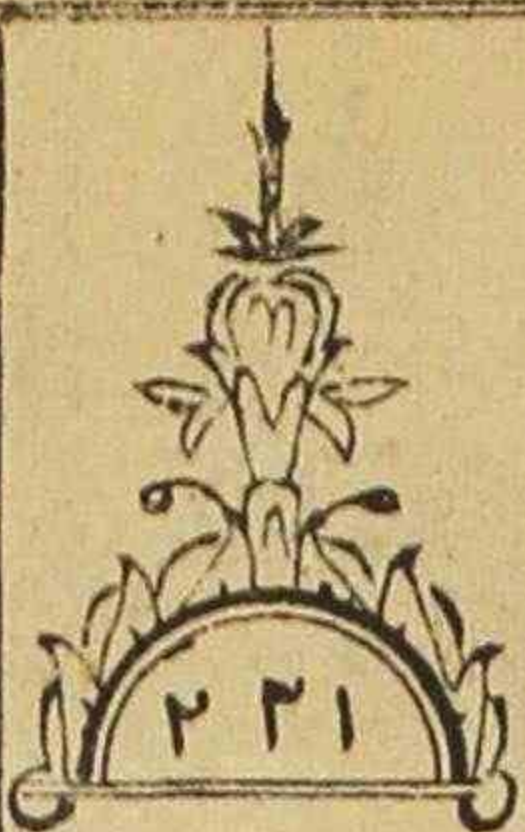
واجعل لنا في هذه العشية نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي
به ورحمة تنشرها وعافية تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطه
يا ارحم الراحمين اللهم اقلبنا في هذا الوقت منجحين مفلحين
مبرورين غانمين ولا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك
ولا تحرمنا ما نؤمله من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك
مطرودين ولا تجعلنا من رحمتك محرومين ولا لفضل ما
نؤمله من عطاياك قانطين يا اجود الاجودين ويا اكرم الاكرمين
اليك اقبلنا موقنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا
على مناسكنا واكمل لنا حجنا واعف عنا وعافنا فقد
مددنا اليك ايدينا وهي بذلة الاعتراف موسومة اللهم
فاعطنا في هذه العشية ما سألناك واكفنا ما استكفيناك
فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك محيط بنا
علمك عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من اهل
الخير اللهم اوجب لنا بجودك عظيم الاجر وكريم الذخر
ودوام اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع
الهالكين ولا تصرف عنا رأفتك برحمتك يا ارحم الراحمين
اللهم اجعلنا في هذا الوقت ممن سألك فاعطيته وشكرك
فزدته وتاب اليك فقبلته وتنصل اليك من ذنوبه كلها
فغفرتها له يا ذا الجلال والاكرام اللهم وفقنا وسددنا
واعصمنا واقبل تضرعنا يا خير من سئل ويا ارحم من استرحم

اللهم ة

مؤمنين د

الموقف د

فعفوتها د

یا مَن لا یَخفی عَلَیهِ اِغماضُ الجُفُونِ وَلا لَحظُ العُیُونِ وَلا ما اسْتَقَرَّ فی
المَکنُونِ وَلا ما انطَوَتْ عَلَیهِ مُضمَراتُ القُلُوبِ اَلا کُلُّ ذلِکَ
قَد اَحصاهُ عِلمُکَ وَوَسِعَهُ حِلمُکَ سُبحانَکَ وَتَعالَیتَ عَمّا
یَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً کَبیراً تُسَبِّحُ لَکَ السَّمواتُ السَّبعُ وَالاَرَضُونَ
وَمَن فیهِنَّ وَاِن مِن شَیءٍ اِلّا یُسَبِّحُ بِحَمدِکَ فَلَکَ الحَمدُ وَالمَجدُ وَ
عُلُوُّ الجَدِّ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ وَالفَضلِ وَالاِنعامِ وَ
الاَیادِی الجِسامِ وَاَنتَ الجَوادُ الکَریمُ الرَّؤُفُ الرَّحیمُ اَللّهُمَّ
اَوسِع عَلَیَّ مِن رِزقِکَ الحَلالِ وَعافِنی فی بَدَنی وَدینی وَآمِن
خَوفی وَاَعتِق رَقَبَتی مِنَ النّارِ اَللّهُمَّ لا تَمکُر بی وَلا تَستَدرِجنی
وَلا تَخذُلنی وَادرَء عَنّی شَرَّ فَسَقَةِ الجِنِّ وَالاِنسِ

پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیدهای
مبارکش آب میریخت مانند دو مشك و بصدای بلند گفت

یا اَسمَعَ السّامِعینَ وَیا اَبصَرَ النّاظِرینَ وَیا اَسرَعَ الحاسِبینَ
وَیا اَرحَمَ الرّاحِمینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ المَیامینِ
وَاَسئَلُکَ اَللّهُمَّ حاجَتِیَ الَّتی اِن اَعطَیتَنیها لَم
یَضُرَّنی ما مَنَعتَنی وَاِن مَنَعتَنیها لَم یَنفَعنی ما اَعطَیتَنی اَسئَلُکَ
فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ وَحدَکَ لا شَریکَ لَکَ
لَکَ المُلکُ وَلَکَ الحَمدُ وَاَنتَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ

پس مکرر میگفت (یا رَبِّ) و صداها بگریه بلند شد
و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند . و سید بن طاوس بسند معتبر

المجدِ د

ابن دعا
در کتاب اقبال اقبال تمام
بلکه در زیاد بر اینجا که
چون کفعمی در بلد الامین
و صاحب اقبال در مصباح
الزائر این زیاده را نقل
نفرموده اند و مرحوم مولف
احتمال میداد که این زیاده
از معصوم نباشد چنانچه
در کتاب بحار اشاره
فرموده اند
لذا در اینجا نقل نفرموده اند

دعای حضرت صادق ع در روز عرفه

روایت کرده است از حضرت امام جعفر صادق ع که در روز عرفه چون زوال
شمس شود نماز ظهر و عصر را بکن بزودی و بعجل و قوف و صد مرتبه (الله اکبر)
و صد مرتبه (الحمد لله) و صد مرتبه (سبحان الله) و صد مرتبه (لا اله
الا الله) و صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و صد مرتبه سورهٔ انا انزلنا

بخوان پس این دعا را بخوان

لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم و
سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضين السبع و ما
فيهن و ما بينهن و هو رب العرش العظيم و الحمد لله رب
العالمين اللهم اياك اعبد و اياك استعين اللهم اني
اريد ان اثني عليك و ما عسى ان ابلغ من مدحتك مع
قلة عملي و قصر رأيي و انت الخالق و انا المخلوق و انت
المالك و انا المملوك و انت الرب و انا العبد و انت
العزيز و انا الذليل و انت القوي و انا الضعيف و انت
الغني و انا الفقير و انت المعطي و انا السائل و انت
الغفور و انا الخاطئ و انت الحي الذي لا تموت و انا
خلق اموت اللهم انت الله لا اله الا انت رب العالمين
و انت الله لا اله الا انت العزيز الحكيم و انت الله لا اله
الا انت العلي العظيم و انت الله لا اله الا انت الغفور الرحيم
و انت الله لا اله الا انت مالك يوم الدين و انت الله
لا اله الا انت منك بدء الخلق و اليك يعود و انت الله
لا اله الا انت لم تزل و لا تزال و انت الله لا اله الا انت

خالق الجنة والنار وانت الله لا اله الا انت خالق
الخير والشر وانت الله لا اله الا انت الواحد الاحد الفرد
الصمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد وانت
الله لا اله الا انت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم
وانت الله لا اله الا انت الملك القدوس السلام المؤمن
المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون
وانت الله لا اله الا انت الخالق البارئ المصور لك
الاسماء الحسنى يسبح لك ما في السموات والارض وانت
العزيز الحكيم وانت الله لا اله الا انت الكبير المتعال و
الكبرياء رداؤك اللهم انك سابغ النعماء حسن
البلاء جزيل العطاء مقسط القضاء باسط اليدين
بالرحمة نفاع بالخيرات كاشف الكربات رفيع الدرجات
منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات
مخرج من في الظلمات الى النور مبدل السيئات حسنات
وجاعل الحسنات درجات اللهم انك دنوت في علوك
وعلوت في دنوك فدنوت فليس دونك شيء وارتفعت
فليس فوقك شيء ترى ولا ترى وانت بالمنظر الاعلى
فالق الحب والنوى لك ما في السموات العلى ولك الكبرياء
في الآخرة والاولى اللهم انك غافر الذنب شديد
العقاب ذو الطول لا اله الا انت اليك المصير وسعت

النبیٔ

مسقط ن د

فتاح ن د

مخرج من النور الى الظلمات ن د

قابل التوب

الذنوب ن د

رحمتک کل شیء و بلغت حجتک و لا معقب لحکمک و انت لا
تخیب سائلک و انت الذی لا رافع لما وضعت و لا واضع لما
رفعت انت الذی اثبت کل شیء بحکمتک و احصیت کل شیء
بعلمک و ابرمت کل شیء بحکمک و لا یفوتک شیء بعلمک و لا
یمتنع عنک شیء انت الذی لا یعجزک هارب و لا یرتفع صریعک
و لا یحیی قبیلک انت علوت فقهرت و ملکت فقدرت و بطنت
فخبرت و علی کل شیء ظهرت علمت خائنة الاعین و ما تخفی
الصدور و تعلم ما تحمل کل انثی و ما تضع و ما تغیض الارحام
و ما تزداد و کل شیء عندک بمقدار انت الذی لا تنسی من ذکرک
و لا تضیع من توکل علیک انت الذی لا یشغلک ما فی جوار ضک
عما فی جو سموانک و لا یشغلک ما فی جو سموانک عما
فی جو ارضک انت الذی تعززت فی ملکک و لم یشرکک
احد فی جبروتک انت الذی علا کل شیء ملکک و ملک کل
شیء امرک انت الذی ملکت الملوک بقدرتک و استعبدت
الارباب بعزتک و انت الذی قهرت کل شیء بقوتک و علوت
کل شیء بفضلک انت الذی لا یستطاع کنه وصفک
و لا منتهی لما عندک انت الذی لا یصف الواصفون عظمتک
و لا یستطیع المزائلون تحویلک انت شفاء لما فی الصدور
و هدی و رحمة للمؤمنین انت الذی لا یحفیک سائل
و لا ینقصک نائل و لا یبلغ مدحک مادح و لا قائل

بحکمک ن د
بحلمک ن د

اَنْتَ الْکَائِنُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَالْمُکَوِّنُ لِکُلِّ شَیْءٍ وَالْکَائِنُ بَعْدَ
کُلِّ شَیْءٍ اَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ
لَکَ کُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً السَّمٰوَاتُ
وَمَنْ فِیهِنَّ لَکَ وَالْاَرَضُونَ وَمَنْ فِیهِنَّ لَکَ وَمَا بَیْنَهُنَّ
وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی اَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ وَاَحَطْتَ بِهِ عِلْماً وَاَنْتَ
تَزِیدُ فِی الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَاَنْتَ الَّذِی لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ
یُسْئَلُونَ وَاَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِیدُ وَاَنْتَ الْقَرِیبُ وَاَنْتَ
الْبَعِیدُ وَاَنْتَ السَّمِیعُ وَاَنْتَ الْبَصِیرُ وَاَنْتَ الْمَاجِدُ وَاَنْتَ
الْوَاجِدُ وَاَنْتَ الْعَلِیمُ وَاَنْتَ الْحَکِیمُ وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنْتَ الْکَرِیمُ
وَاَنْتَ الْبَارِیُٔ وَاَنْتَ الرَّحِیمُ وَاَنْتَ الْقَادِرُ وَاَنْتَ الْقَاهِرُ
لَکَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی کُلُّهَا وَاَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِی لَا یَبْخَلُ وَاَنْتَ
الْعَزِیزُ الَّذِی لَا یَذِلُّ وَاَنْتَ مُمْتَنِعٌ لَا تُرَامُ یُسَبِّحُ لَکَ مَا فِی
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ بِالْخَیْرِ اَجْوَدُ مِنْکَ بِالشَّرِّ اَنْتَ
رَبِّی وَرَبُّ آبَائِیَ الْاَوَّلِینَ اَنْتَ تُجِیبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاکَ
اَنْتَ نَجَّیْتَ نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ وَاَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذَنْبَهُ
وَاَنْتَ نَفَّسْتَ عَنْ ذِی النُّونِ کَرْبَهُ وَاَنْتَ کَشَفْتَ عَنْ اَیُّوبَ
ضُرَّهُ وَاَنْتَ رَدَدْتَ مُوسٰی عَلٰی اُمِّهِ وَاَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ
السَّحَرَةِ اِلَیْکَ حَتّٰی قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِینَ وَاَنْتَ وَلِیُّ
نِعْمَةِ الصَّالِحِینَ لَا یُذْکَرُ مِنْکَ اِلَّا الْحَسَنُ الْجَمِیلُ وَمِنْ اِلَّا
یُذْکَرُ اَکْثَرُ لَکَ الْاٰلَاءُ وَالنِّعَمُ وَاَنْتَ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ لَا

تُبلغ مِدحتَكَ ولا الثناء عليكَ انتَ كما اثنيتَ على نفسكَ
سُبحانكَ وبحمدكَ تباركت اسماؤكَ وجلَّ ثناؤكَ ما
اعظمَ شأنكَ واجلَّ مكانكَ وما اقربكَ من عبادكَ
والطفكَ بخلقكَ وامنعكَ بقوّتكَ انتَ اعزُّ واجلُّ
واسمعُ وابصرُ واعلى واكبرُ واظهرُ واشكرُ واقدرُ و
اعلمُ واجبرُ واكبرُ واعظمُ واقربُ واملكُ واوسعُ و
امنعُ واعطى واحكمُ وافضلُ واحمدُ من ان تدرِكَ الغنا
عظمتكَ او تصِفَ الواصِفونَ صِفتكَ او يبلغوا غايتكَ
اللّهمَّ انتَ اللهُ الذى لا اِلهَ الّا انتَ اجلُّ من ذُكِرَ و
اشكرُ من عُبِدَ وارءفُ من مَلَكَ واجودُ من سُئِلَ واوسعُ
من اعطى تحلُمُ بعدَ ما تعلَمُ وتعفو وتغفِرُ بعدَ ما تقدِرُ لم
تُطَعْ قطُّ الّا باِذنِكَ ولم تُعصَ قطُّ الّا بعِلمِكَ تُطاعُ
ربَّنا فتشكرُ وتُعصى ربَّنا فتغفِرُ اللّهمَّ انتَ اقربُ حفيظٍ
وادنى شهيدٍ حلتَ بينَ القلوبِ واخذتَ بالنّواصى واحصيتَ
الاعمالَ وعلِمتَ الاخبارَ وبيدِكَ المقاديرُ والقلوبُ
اِليكَ مُقصِدةٌ والسِّرُّ عندكَ علانيةٌ والمهتدى من هديتَ
والحلالُ ما حلّلتَ والحرامُ ما حرّمتَ والدّينُ ما شرعتَ
والامرُ ما قضيتَ تقضى ولا يُقضى عليكَ اللّهمَّ انتَ الاوّلُ
فليسَ قبلكَ شئٌ وانتَ الآخِرُ فليسَ بعدكَ شئٌ وانتَ
الظّاهِرُ فليسَ فوقكَ شئٌ وانتَ الباطِنُ فليسَ دونكَ شئٌ

الاخبار

وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اَللّٰهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ النَّصْرِ
وَالْخِذْلَانِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَبِيَدِكَ
مَقَادِيْرُ الْمَوْتِ وَالْحَيٰوةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيْرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيْ كُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهٗ فِيْ ظُلَمِ
اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهَارِ عَمْدًا اَوْ خَطَاءً سِرًّا اَوْ عَلَانِيَةً اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُثْنِيْ عَلَيْكَ بِاَحْسَنِ مَا اَقْدِرُ
عَلَيْهِ وَاَشْكُرُكَ بِمَا مَنَنْتَ بِهٖ عَلَيَّ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ شُكْرِكَ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلٰى نَعْمَائِكَ كُلِّهَا وَعَلٰى
جَمِيْعِ خَلْقِكَ حَتّٰى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ لَكَ اِلٰى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَعَدَدَ مَا ذَرَأْتَ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ مَا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا اَحْصَيْتَ وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْاَ
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ (پس دو مرتبہ بگو) لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ
لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ (و دہ مرتبہ بگو)
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَاَتُوْبُ
اِلَيْهِ (پس بگو) يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ (دہ مرتبہ) يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ
(دہ مرتبہ) يَا رَحِيْمُ يَا رَحِيْمُ (دہ مرتبہ) يَا بَدِيْعَ السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرضِ (دہ مرتبہ) یَاذَاالْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ (دہ مرتبہ)
یَاحَنَّانُ یَامَنَّانُ (دہ مرتبہ) یَاحَیُّ یَاقَیُّوْمُ (دہ مرتبہ)
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (دہ مرتبہ) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ (دہ مرتبہ) بیا بیا ئی اَللّٰھُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَلِیَّ
الْحَمْدِ وَمُنْتَھَی الْحَمْدِ وَفِیَّ الْعَھْدِ عَزِیْزَ الْجُنْدِ قَدِیْمَ الْمَجْدِ اَلْحَمْدُ
لِلّٰہِ الَّذِیْ کَانَ عَرْشُہٗ عَلَی الْمَآءِ حِیْنَ لَا شَمْسٌ تُضِیْءُ وَلَا قَمَرٌ
یَسْرِیْ وَلَا بَحْرٌ یَجْرِیْ وَلَا رِیَاحٌ تَذْرِیْ وَلَا سَمَآءٌ مَبْنِیَّۃٌ
وَلَا اَرْضٌ مَدْحِیَّۃٌ وَلَا لَیْلٌ یُجِنُّ وَلَا نَھَارٌ یُکِنُّ وَلَا
عَیْنٌ تَدْمَعُ وَلَا صَوْتٌ یُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ مُرْسًی وَلَا سَحَابٌ مُنْشًی
وَلَا اِنْسٌ مَبْرُوْءٌ وَلَا جِنٌّ مَذْرُوْءٌ وَلَا مَلَکٌ کَرِیْمٌ وَلَا شَیْطَانٌ
رَجِیْمٌ وَلَا ظِلٌّ مَمْدُوْدٌ وَلَا شَیْءٌ مَعْدُوْدٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ
اَسْتَحْمِدُ اِلٰی مَنِ اسْتَحْمَدَہٗ مِنْ اَھْلِ مَحَامِدِہٖ لِیَحْمَدُوْہُ عَلٰی مَا
بَذَلَ مِنْ نَوَافِلِہِ الَّذِیْ فَاقَ مَدْحَ الْمَادِحِیْنَ مَاٰثِرُ مَحَامِدِہٖ
وَعَلَا وَصْفَ الْوَاصِفِیْنَ ھَیْبَۃُ جَلَالِہٖ ھُوَ اَھْلٌ لِکُلِّ حَمْدٍ
وَمُنْتَھٰی کُلِّ رَغْبَۃٍ وَقَاضِیْ کُلِّ حَاجَۃٍ اَلْوَاحِدُ الَّذِیْ لَا بَدْءَ
لَہُ الْمَلِکُ الَّذِیْ لَا زَوَالَ لَہٗ الرَّفِیْعُ الَّذِیْ لَیْسَ فَوْقَہٗ
نَاظِرٌ ذُوالْمَغْفِرَۃِ وَالرَّحْمَۃِ الْمَحْمُوْدُ لِبَذْلِ نَوَالِہِ الْمَعْبُوْدُ
لِھَیْبَۃِ جَلَالِہِ الْمَذْکُوْرُ بِحُسْنِ اٰلَآئِہِ الْمَنَّانُ بِسَعَۃِ فَوَاضِلِہٖ
الْمَرْغُوْبُ اِلَیْہِ فِیْ تَمَامِ الْمَوَاھِبِ مِنْ خَزَآئِنِہِ الْعَظِیْمُ الشَّاْنِ
الْکَرِیْمُ فِیْ سُلْطَانِہِ الْعَلِیُّ فِیْ مَکَانِہِ الْمُحْسِنُ فِیْ اِمْتِنَانِہِ الْجَوَادُ

الحمد ۱۲

تسبع ۱۲

لہ الملک ۱۲

فی فواضله الحمد لله باری خلق المخلوقین بعلمه و مصوّر
اجساد العباد بقدرته و مخالف صور من خلق من خلقه
و نافخ الارواح فی خلقه بعلمه و معلم من خلق من عباده
اسمه و مدبر خلق السموات و الارض بعظمته الذی
وسع کل شیء خلق کرسیه و علا بعظمته فوق الاعلین
و قهر الملوک بجبروته الجبار الاعلی المعبود فی سلطانه
المتسلط بقوته المتعالی فی دنوّه المتدانی من کل شیء
فی ارتفاعه الذی نفذ بصره فی خلقه و حارت الابصار
بشعاع نوره الحمد لله الحلیم الرشید القوی الشدید المبدئ
المعید الفعال لما یرید الحمد لله منزل الآیات و کاشف
الکربات و مؤتی السؤلات الحمد لله فی کل مکان و فی کل
زمان و فی کل اوان الحمد لله الذی لا ینسی من ذکره و لا
یخیب من دعاه (رجاه) و لا یبذل من والاه الذی یجزی بالاحسان
احسانا و بالصبر نجاة الحمد لله الذی له ما فی السموات و ما
فی الارض و له الحمد فی الآخرة و هو الحکیم الخبیر الحمد لله
فاطر السموات و الارض جاعل الملائکة رسلا
اولی اجنحة مثنی و ثلاث و رباع یزید فی الخلق ما یشاء
ان الله علی کل شیء قدیر سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا
الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
و سبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد فی السموات

معطی د

دعای حضرت صادق در روز عرفه

والارض وعشیاً وحین تظهرون وسبحان الله آناء اللیل
واطراف النهار وسبحان الله بالغدو والاصال وسبحان
ربک رب العزة عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد
لله رب العالمین والحمد لله کما یحب ربنا ویرضی حمداً کثیراً
طیباً وسبحان الله کلما سبح الله شیء وکما یحب الله ان
یسبح والحمد لله کلما حمد الله شیء وکما یحب الله ان یحمد
ولا اله الا الله کلما هلل الله شیء وکما یحب الله ان یهلل
والله اکبر کلما کبر الله شیء وکما یحب الله ان یکبر ولا
حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

پس بخوان این دعای مخزون را

اللهم انی اسئلک یا الله یا رحمن (هفت مرتبه) باسمائک
الرضیة المرضیة المکنونة یا الله اللهم انی اسئلک
باسمائک الکبیرة الکبر بآیتک اللهم انی اسئلک باسمائک
العزیزة المنیعة واسئلک باسمائک التامة الکاملة المشهورة
یا الله واسئلک باسمائک التی هی رضاک یا الله واسئلک
باسمائک التی لا ترد ها دونک احد یا الله واسئلک
من مسائلک بما عاهدت اوفی العهد یا الله ان لا تخیب
سائلک یا الله واسئلک بجملة مسائلک التی لا ینبغی تحملها
شیء غیرک یا الله (هفت مرتبه) واسئلک بکل اسم
اوجبته وبکل اسم هو لک وکل مسئلة حتی ینتهی الی

المعهودة ن د

اذا دعیت به اجبته ن د

اسمك الاعظم الاعظم الاكبر الاكبر العلي الاعلى الذى
استويت به على عرشك واستقللت به على كرسيك و
هو اسمك الفاضل الكامل الذى فضلته على جميع
اسمائك يا رحمن (هفت مرتبه) واسئلك بما لا اعلم
ما لو علمته لسئلتك به يا الله وبكل اسم استأثرت به
في علم الغيب عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلى على محمد
عبدك ورسولك ونبيك وامينك وحبيبك و
صفوتك من خلقك وخاصتك من بريتك ونجيك
وحبيبك وصفيك وعلى اهل بيت محمد وترحم على محمد
واهل بيت محمد كافضل واجمل وازكى واطهر واعظم
واكثر واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك
يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وال محمد
في الاولين وصل على محمد وال محمد في الاخرين وصل
على محمد وال محمد في الملاء الاعلى وصل على محمد واله
في النبيين والمرسلين اللهم اعط محمدا صلواتك عليه
واله الوسيلة والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة
اللهم اكرم مقامه وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه
وبيض وجهه واعل كعبه وافلج حجته واظهر عذره
ودعوته وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك وتلا
اياتك وامر بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك

ونجيك — ونجيبك ن د

وَانْهَى عَنْهَا فِي سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهَدَ حَقَّ الْجِهَادِ فِيكَ
وَعَبَدَكَ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى
أَهْلِهِ اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ عَلَيْهِ الْأَوَّلُونَ
وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا
بِسُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي شِيعَتِهِ وَاحْشُرْنَا
فِي زُمْرَتِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتَّبِعُهُ وَلَا تَحْجُبْنَا عَنْ رُؤْيَتِهِ
وَلَا تُحَرِّمْنَا مُرَافَقَتَهُ حَتَّى تُسْكِنَنَا غُرَفَهُ وَتُخَلِّدَنَا فِي جِوَارِهِ

تسکینا

رَبِّ إِنِّي أَحْبَبْتُهُ فَأَحِبَّنِي لِذَلِكَ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ
طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً
اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُمْ فَتْحاً يَسِيراً وَانْصُرْهُمْ نَصْراً عَزِيزاً وَاجْعَلْ
لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
وَاجْعَلْهُمْ أَئِمَّةً وَاجْعَلْهُمُ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ أَرِهِمْ فِي عَدُوِّهِمْ
مَا يَأْمُلُونَ وَأَرِ عَدُوَّهُمْ مِنْهُمْ مَا يَحْذَرُونَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ
بَيْنَهُمْ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اللَّهُمَّ عَجِّلِ الرَّوْحَ وَالْفَرَجَ لِآلِ
مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْمَعْ عَلَى الْهُدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ عَلَى
قُلُوبِ خِيَارِهِمْ وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَمَا وَلَدَا وَأَعْتِقْهُمَا مِنَ النَّارِ وَارْحَمْهُمَا وَارْضِهِمَا عَنِّي
وَاغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ لِي دَخَلَ فِي الْإِسْلَامِ وَلِأَهْلِي وَوُلْدِي

وجمیع قراباتی اِنّکَ علی کُلِّ شیءٍ قدیرٌ اللّهمّ اجعلنی وجمیع
ورثتی ابی واخوانی فیکَ مِن اهلِ ولایتِکَ ومحبّتِکَ فانّه
لایقدِرُ علی ذلکَ غیرُکَ یا رحمنُ اللّهمّ اوزِعنی ان اشکُرَ
واشکُر نعمتکَ التی انعمتَ علیَّ وعلی والدیَّ وان اعمَلَ
صالحاً ترضیهُ واصلِح لی فی ذرّیّتی انّی تبتُ الیکَ وانّی
مِنَ المُسلمینَ واجزِ والدیَّ خیرَ ماجزیتَ والداً عن ولدِهِ واجعل
ثوابهما عنّی جنّاتِ النّعیمِ واغفِر لنا ولاخوانِنا الّذینَ
سبقونا بالایمانِ ولا تجعل فی قلوبِنا غلّاً للّذینَ امنوا
ربّنا انّکَ رؤفٌ رحیمٌ واغفِر لنا وللمؤمنینَ والمؤمناتِ
الاحیاءِ منهم والامواتِ اللّهمّ اصلِح ذاتَ بینِهم واجمع
علی الهدی امرَهُم واجعلنی وایّاهم علی طاعتِکَ ومحبّتِکَ
اللّهمّ والمُم شعثَهُم واحقِن دِماءَهُم وولِّ امرَهُم خیارَهُم
واهلَ الرّأفةِ والرّحمةِ والمعدلةِ علیهم انّکَ علی کُلِّ شیءٍ
قدیرٌ یا ربِّ یا ربِّ یا ربِّ اللّهمّ بدیعَ السّمواتِ والارضِ
عالِمَ الغیبِ والشّهادةِ ذا الجلالِ والاکرامِ والجودِ والقوّةِ
والسّلطانِ والجبروتِ والملکوتِ والکبریاءِ والعظمةِ
والقدرةِ والمدحةِ والرّهبةِ والرّغبةِ والجودِ والعلوِّ
والحجّةِ والهدی والطّاعةِ والعبادةِ والامرِ والخلقِ و
کُلُّ شیءٍ لکَ یا ربَّ العالمینَ یا ربِّ یا ربِّ یا ربِّ اسألکَ
یا ربِّ سؤالَ الضّارعِ عن المتضرّعِ عن المساکینِ المستکینینَ

دعای حضرت صادق در روز عرفه

الرّاغبين الرّاهبين الّذين لا يجدون سواك يا من يجيب المضطرّ و يكشف الضّرّ و يجيب الدّاعي و يعطي السّائل اسئلك يا ربّ سؤال من لم يجد لضعفه مفوّقاً و لا لذنبه غافراً و لا لفقره سادّاً غيرك اسئلك سؤال من اشتدّت فاقته و ضعفت قوّته و كثرت ذنوبه يا ذا الجلال و الاكرام يا ربّ يا ربّ اسئلك يا ربّ مسئلة كلّ سائل و رغبة كلّ راغب تبذل اذا دعيت اجبت و بحقّ السّائلين عليك و بحقّ صفوتك من عبادك و منتهى العزّ من عرشك و منتهى الرّحمة من كتابك ان لا تستدرجني بخطيئتي و لا تجعل مصيبتي في ديني و اذكرني يا ربّ برضاك و لا تنسني حين تنشر رحمتك و اقبل عليّ بوجهك الكريم و امنن عليّ بكرامتك يا كريم العفو و استجب دعائي و ارحم تضرّعي فانّي يائس فقير خائف مستجير من عذابك لا اثق بعملي و لكنّي اثق برحمتك يا ربّ يا ربّ يا ربّ اللّهمّ كن بي حفيّاً و لا تجعلني بدعائك ربّ شقيّاً و امنن عليّ بعافيتك و اعتق رقبتي من النّار فانّي لا استغيث بغيرك و استجيرك فاجرني من كلّ هول و مشقّة و خوف و امن خوفي و شجّع جبني و قوّ ضعفي و سدّ فاقتي و اصلح لي جميع اموري يا ربّ اعوذ بك من هول المطّلع و من شدّة الموقف يوم الدّين فانّك تجير و لا يجار عليك يا ربّ

بيدك و انت ـ نـ د

و لكنّني ـ نـ د

یا ربّ یا ربّ اللّٰھُمّ لا تعرض عنی حین ادعوک ولا تصرف
عنی وجھک حین نسئلک فلا ربّ لی سواک واعطنی
مسئلتی وآمن خوفی یوم القاک اللّٰھُمّ انی اعوذ بک
فاعذنی فانی ضعیف خائف مستجیر بائس فقیر یا ربّ
یا ربّ یا ربّ اللّٰھُمّ اکشف ضرّ ما استعذتک منہ و
البسنی رحمتک وجللنی عافیتک وآمنی برحمتک فانک
تجیر ولا یجار علیک اللّٰھُمّ انی اعوذ بک من وحشۃ القبر
ومن خلوتہ ومن ظلمتہ وضیقہ وعذابہ ومن ھول ما
اتخوف بعدہ یا ربّ العالمین یا ربّ یا ربّ یا ربّ اللّٰھُمّ
انی اسئلک ان تصلی علی محمد واھل بیتہ صفوتک و
خیرتک من خلقک وان تستجیب لی دعائی وتعطینی سؤلی
واکفنی امر آخرتی ودنیای وارحم فاقتی واغفر ذنوبی
ما تقدم منھا وما تاخر وآتنی فی الدنیا حسنۃ وفی الآخرۃ
حسنۃ وقنی برحمتک عذاب النار اللّٰھُمّ ارزقنی صلۃ
قرابتی وحجا مقبولا وعملا صالحا مبرورا ترضاہ ممن عمل
بہ واصلح لی اھلی وولدی واسئلک ان تجعل لی عقبا
صالحا یلحقنی من دعائھم رضوانا ومغفرۃ وزیادۃ فی کرامتک
انک علی کل شیء قدیر وانت ارحم الراحمین یا ربّ یا ربّ
یا ربّ اللّٰھُمّ وکلما کان فی قلبی من شک او ریبۃ او جحود
او قنوط او فرح او مرح او بطر او فخر او خیلاء او جبن او خیفۃ

اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ
اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ مِمَّا لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ اَوْلِيَاءَكَ فَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تَمْحُوَ ذٰلِكَ مِنْ قَلْبِي وَاَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ
اِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا
مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَ
طُمَأْنِينَةً اِلَيْكَ وَتَوْبَةً اِلَيْكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَمْ اَكُ شَيْئًا مَذْكُورًا فَاَعِنِّي عَلَى
اَهْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرَبِ
الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْاَيَّامِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ
الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِي فِي قَدَرِكَ وَرَضِّنِي
بِقَضَائِكَ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَارْزُقْنِي
شُكْرًا وَتَوْفِيقًا وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اطَّلِعْ عَلَيَّ الْيَوْمَ اطِّلَاعَةً تُدْخِلُنِي
بِهَا الْجَنَّةَ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْهُ مِنِّي وَاجْعَلْهُ
دُعَاءً جَامِعًا يُوَافِقُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَاِنَّ كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ
بِمِقْدَارٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ شَأْنِكَ فَاِنَّكَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ
اَللّٰهُمَّ وَاكْتُبْهُ لِي فِي عِلِّيِّينَ فِي كِتَابٍ لَا يُمْحَى وَلَا يُبَدَّلُ
بِاَنْ تَقُولَ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا
تَاَخَّرَ وَاسْتَجَبْتُ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَاصْطَفَيْتُهُ لِنَفْسِي
وَكَرَّمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَعَصَمْتُهُ وَهَدَيْتُهُ وَزَكَّيْتُهُ

وَاَصْلَحْتَهُ وَاسْتَخْلَصْتَهُ وَغَفَرْتَ لَهُ وَعَفَوْتَ عَنْهُ
اٰمِيْن يَارَبِّ يَارَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فِيْ خَلَاصِيْ وَ
خَلَاصِ وَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَاَهْلِيْ وَوُلْدِيْ وَجَمِيْعِ ذُرِّيَّةِ
اَبِيْ وَاِخْوَانِيْ فِيْكَ وَجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ
وَالِدٍ لِيْ دَخَلَ فِي الْاِسْلَامِ مِنْ اَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَمِنْ
شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُوْمِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَهْوَالِهَا
وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِيْ عِزَّهَا وَتَصْرِفَ عَنِّيْ شَرَّهَا وَ
وَتُثَبِّتَنِيْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ
اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
كَثِيْرًا وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْٓ اَسْئَلُكَ اَنْ تَصْرِفَ عَنِّيْ شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ
وَشَيْطَانٍ مَّرِيْدٍ وَشَرَّ كُلِّ ضَعِيْفٍ مِّنْ خَلْقِكَ وَشَدِيْدٍ
وَمِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَالْهَامَّةِ وَاللَّامَّةِ وَالْخَاصَّةِ وَالْعَامَّةِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ صَغِيْرَةٍ اَوْ كَبِيْرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ خَيْرِ مَخْلُوْقٍ
دَعَا اِلٰى خَيْرِ مَعْبُوْدٍ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَارَبِّ

شَرِّ كُلِّ

یا رب یا رب اللهم وما کان من خیر او عمل صالح اسئلک
به و اکون من فی رضوانک و عافیتک وما صلح من ذلک
من البر فامنن علی به انی الیک راغب وبک مستجیر
اللهم ما استعفیتک منه ومالم استعفک منه و
توجب علی به النار و سخطک فعافنی منه وما عذبت
من المخازی یوم القیمة وسوء المطلع الی ما فی القبور
فاعذنی منه اللهم وما اندم علیه من فعلی له و
اجازی علیه یوم المعاد او ترانی فی الدنیا علی الحال
التی تورث سخطک فاسئلک بوجهک الکریم ان تعظم
عافیتی من جمیع ذلک یا ولی العافیة یا رب یا رب
یا رب و اسئلک یا رب مع ذلک العافیة من جهد
البلاء و سوء القضاء و شماتة الاعداء و ان تحملنی
ما لا طاقة لی به و ان تسلط علی ظالما او تبتلینی
بما لا طاقة لی به و تناقشنی فی الحساب یوم الحساب
مناقشة بمساوی احوج ما اکون الی عفوک وتجاوزک
اسئلک بوجهک الکریم ان تعظم عافیتی فی جمیع ذلک
یا ولی العافیة ای من عفی عن السیئات و لم یجازبها
ارحم عبدک یا رب یا رب یا رب یا الله یا الله یا الله
نفسی نفسی ارحم عبدک یا سیداه عبدک بین یدیک
یا رباه یا رباه یا رباه یا منتهی رغبتاه یا مجری الدم

فاعفنی ن د

فی عروقی عبدک عبدک یا سیداه یا مالک عبده
یا سیداه یا مالکاه یا هو یا رباه لا حیلة لی ولا
غنا بی عن نفسی ولا استطیع لها ضرا ولا نفعا ولا
رجاء لی ولا اجد احدا اصانعه تقطعت اسباب
الخدائع واضمحل عنی کل باطل افردنی الدهر الیک
فقمت هذا المقام الهی بعلمک فکیف انت صانع بی
لیت شعری ولا اشعر کیف تقول لدعائی اتقول نعم
او تقول لا فان قلت لا فیا ویلتا یا ویلتاه یا ویلتاه
یا عولتاه یا عولتاه یا عولتاه یا شقوتاه یا شقوتاه
یا شقوتاه یا ذلاه یا ذلاه یا ذلاه الی من والی عند
من او کیف او بماذا او الی ای شیء ومن ارجوا ومن
یعود علی ان رفضتنی یا واسع المغفرة وان قلت نعم
کما الظن بک فطوبی لی انا السعید فطوبی لی انا
المرحوم یا مترحم یا مترئف یا متعطف یا متجبر یا
متملک یا متسلط لا عمل لی ارجو به نجاح حاجتی
ولا احد انفع لی منک یا من عرفنی نفسه یا من امرنی
بطاعته یا مدعو یا مسئول یا مطلوب الیه رفضت
وصیتک التی اوصیتنی ولو اطعتک لکفیتنی ما
قمت الیک فیه من قبل ان اقوم وانا مع معصیتی
لک راج فلا تحل بینی وبین ما رجوته واردد یدی

انا المسعود فطوبی لی

تحل ند
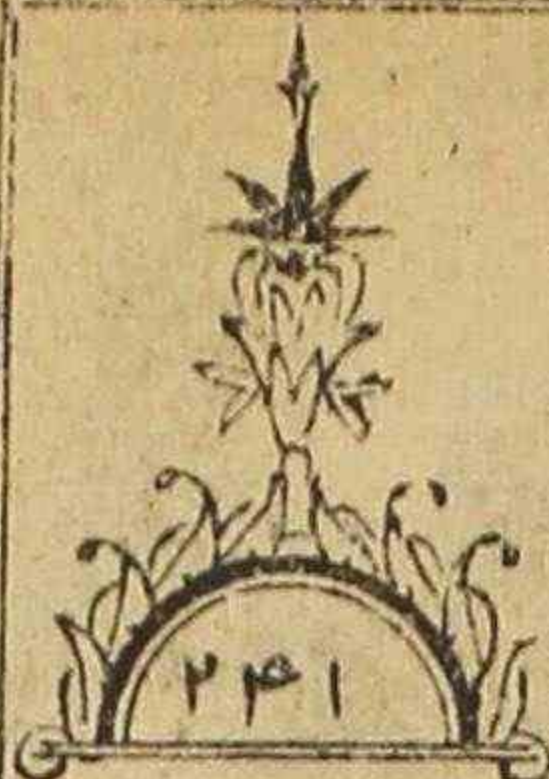
ملاءٌ من خیرک بحقک یا سیدی یا ولیی انا من قد
عرفت شر عبدٍ و انت خیر ربٍ یا مخشی الانتقام
یا ربِ یا رب یا ربِ یا الله یا الله یا الله یا محیط بملکوت
السموات و الارض اصلحنی لدنیای و اصلحنی لدینی
و اصلحنی لاخرتی و اصلحنی لاهلی و اصلحنی لولدی
و اصلح لی ما خولتنی یا الهی و اصلحنی من خطایای
یا حنان یا منان تفضل علیّ برحمتک و امنن علیّ
باجابتک و صل اللهم علی محمدٍ النبی و اهله
و سلم و حل بینی و بین ما حلت بینه و بین اهل بیت
محمد من الباطل و اتنا فی الدنیا حسنة و فی الاخرة
حسنة یا ارحم الراحمین

پس بگو

بسم الله الرحمن الرحیم و الهکم اله واحد لا اله
الا هو الرحمن الرحیم الله لا اله الا هو الحی القیوم
لا تاخذه سنة و لا نوم له ما فی السموات و ما فی
الارض من ذا الذی یشفع عنده الا باذنه یعلم
ما بین ایدیهم و ما خلفهم و لا یحیطون بشیءٍ من
علمه الا بما شاء و سع کرسیه السموات و الارض
و لا یؤده حفظهما و هو العلی العظیم الم الله لا اله
الا هو الحی القیوم هو الذی یصورکم فی الارحام

كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم الذين يقولون
ربنا اننا امنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار
الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين و
المستغفرين بالاسحار شهد الله انه لا اله الا هو والملئكة
واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم
ان الدين عند الله الاسلام الله لا اله الا هو ليجمعنكم
الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن اصدق من الله
حديثا ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل
شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل اتبع ما اوحي
اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين
قل يا ايها الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي
له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت
فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله
وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا
الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون لقد
جائكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم
حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم فان تولوا فقل
حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب
العرش العظيم حتى اذا ادركه الغرق قال امنت انه
لا اله الا الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين

فَاِنْ لَمْ یَسْتَجِیبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَیْهِ مَتَابِ اَنْ اَنْذِرُوا اَنَّهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنَا فَاتَّقُونِ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
فَاسْتَمِعْ لِمَا یُوحٰى اِنَّنِي اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِي
وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي اِنَّمَا اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِي اِلَیْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُونِ
وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَیْهِ
فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ
مِنَ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي
الْمُؤْمِنِینَ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِیمِ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَهُوَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُولٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَاِلَیْهِ تُرْجَعُونَ یَا اَیُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ
هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَیْرُ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا قِیلَ لَهُمْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ یَسْتَكْبِرُونَ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ
شَدِیدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَیْهِ الْمَصِیرُ

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

پس هفت مرتبه بگو

وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

پس بگو

آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلٰى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا

اوتی النبیون من ربہم لا نفرق بین احد منہم ونحن له
مسلمون ربنا رب السموات والارض لن ندعو من دونه
الٰہا لقد قلنا اذا شططا الحمد للہ الذی ھدٰنا لھٰذا
وما کنا لنھتدی لو لا ان ھدٰنا اللہ لقد جاءت
رسل ربنا بالحق صلی اللہ علیہم اجمعین

پس بگو

السلام علیک یا رسول اللہ السلام علیک یا نبی اللہ السلام
علیک یا خیرة اللہ من خلقه وامینه علی وحیه السلام
علیک یا مولای یا امیر المؤمنین السلام علیک یا مولای
انت حجة اللہ علی خلقه وامینه علی وحیه وباب علمه و
وصی نبیه والخلیفة من بعده فی امته لعن اللہ امة
غصبتک حقک وقعدت مقعدک انا بریٔ منھم و
من شیعتھم الیک السلام علیک یا فاطمة البتول السلام
علیک یا زین نساء العالمین السلام علیک یا بنت رسول
اللہ رب العالمین صلی اللہ علیک وعلی ابیک السلام علیک یا
ام السبطین الحسن والحسین لعن اللہ امة غصبتک حقک
ومنعتک ما جعله اللہ لک حلالا انا بریٔ الیک منھم
ومن شیعتھم السلام علیک یا مولای یا ابا محمد ن الحسن الزکی
السلام علیک یا مولای لعن اللہ امة قتلتک وبایعت
فی امرک وشایعت انا بریٔ الیک منھم ومن شیعتھم السلام

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه

عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللّٰهِ
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أَبِيكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللّٰهُ
أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَبَاحَتْ حَرِيمَكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ
قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللّٰهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ
جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ
مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
عِتْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوَالِيَّ كُونُوا شُفَعَائِي فِي حَطِّ وِزْرِي وَخَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَبِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَأَتَوَالَىٰ
آخِرَكُمْ بِمَا أَتَوَالَىٰ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ
وَالْعُزَّىٰ يَا مَوَالِيَّ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَلَعَنَ
اللّٰهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ
وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللّٰهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ

وكفى بك شهيدا واشهد محمدا صلى الله عليه وآله وعليا
والائمة من ذريتهما والثمانية حملة عرشك والاربعة
الاملاك خزنة علمك اني بريء من اعدائهم فعلى محمد
وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين الصلوة والسلام اللهم اقرر
عيني بصلاته وصلاة اهل بيته واجعل ما هديتني اليه
من الحق والمعرفة بهم مستقرا لا مستودعا يا ارحم الراحمين
اللهم وعرفني نفسك وعرفني رسلك وعرفني ملائكتك
وعرفني ولاة امرك اللهم اني لا آخذ الا ما اعطيت ولا اوقى
الا ما وقيت اللهم لا تحرمني منازل اوليائك ولا تزغ قلبي
بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب
وهيئ لي من امري رشدا اللهم وعلمني ناطق التنزيل و
خلصني من المهالك اللهم وخلصني من الشيطان وحزبه و
من السلطان وجنده ومن الجبت وانصاره بحق محمد المحمود و
بعلي المقصود وبحق شبر وشبير وبحق اسمائك الحسنى صل على
محمد افضل الصفوة انك على كل شيء قدير وانت بكل شيء محيط
يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رباه يا رباه يا رباه
يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولاياه يا مولاياه يا مولاياه يا
عماد من لا عماد له يا سند من لا سند له يا ذخر من لا ذخر له انت
ربي وانا عبدك على عهدك ووعدك اللهم اجعله موقفا
محمودا ولا تجعله آخر العهد منا واشركنا في صالح دعاء من

وان فرض صلواتي لوجهك ونوافلي وزكواتي وما طاب من قول وعمل عندك فعلى محمد واهل بيته الطيبين الطاهرين نخ

وافرا ورشدا نخ

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه است

دعائک بمنی وعرفات ومزدلفة وعند قبر نبیک علیه
وآله السلام وعند زمزم والمقام اللهم لک الحمد حیث
رفعت اقدارنا عن شدّ الزنانیر فی الاوساط والخواتیم فی
الاعناق ولک الحمد حیث لم تجعلنا زنادقة مضلّین ولا عبدة
شاکّین مرتابین ولا معاندین ولا عن اهل بیت نبیک صلی
الله علیه وآله منحرفین اللهم کما بلّغتنا هذا الیوم المبارک
من شهرنا هذا وسنتنا هذه المبارکة فبلّغنا آخرها فی عافیة
وبلّغنا اعواما کثیرة برحمتک یا ارحم الراحمین یا ربّ یا ربّ
یا ربّ یا الله یا الله یا الله یا ربّاه یا ربّاه یا ربّاه یا سیّداه یا
سیّداه یا سیّداه یا مولاه یا مولاه یا مولاه اللهم وما
قسمت لی فی هذه الساعة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر وفی
هذه السنة من خیر او برکة او عافیة او مغفرة او رأفة او
رحمة او عتق من النار او رزق واسع حلال طیّب او توبة
نصوح فاجعل لنا فی ذلک اوفر النصیب واجزل الحظ اللهم
وما انزلت فی هذه الساعة وفی هذا الیوم وفی هذا الشهر
وفی هذه السنة من حرق او شرق او غرق او هدم او ردم
او خسف او قذف او رجف او مسخ او صیحة او زلزلة او فتنة
او صاعقة او برد او جنون او جذام او برص او اکل سبع او
میتة سوء وجمیع انواع البلاء فی الدنیا والآخرة فاصرفه
عنا کیف شئت وانّی شئت وعن جمیع المؤمنین فی کل ا

[7] ولا بذی عبادة مشهورین

دعای حضرت صادق در روز عرفه

وَمَنزِلٍ فِی شَرقِ الاَرضِ وَغَربِهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ
لَا اِلٰهَ غَیرُكَ وَحدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالاَرضِ
عَالِمَ الغَیبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَیءٍ وَمَلِیكَهُ اَشهَدُ اَن لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّی اللهُ عَلَیهِ
وَاٰلِهِ عَبدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشهَدُ اَنَّ الجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِیَةٌ لَا رَیبَ فِیهَا وَاَنَّ اللهَ یَبعَثُ مَن فِی القُبُورِ اَشهَدُ اَن لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ عَلَیهَا اَحیَا وَعَلَیهَا اَمُوتُ وَعَلَیهَا
اُبعَثُ حَیًّا اِن شَاءَ اللهُ رَضِیتُ بِاللهِ رَبًّا وَبِالاِسلَامِ دِینًا وَ
بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَاٰلِهِ نَبِیًّا وَبِعَلِیٍّ وَلِیًّا وَبِالقُراٰنِ
كِتَابًا وَبِالكَعبَةِ قِبلَةً وَبِاِبرٰهِیمَ عَلَیهِ السَّلَامُ لِنَبِیِّنَا اَبًا وَ
بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَاٰلِهِ نَبِیًّا وَبِاَمِیرِ المُؤمِنِینَ عَلَیهِ السَّلَامُ
لِلحَقِّ مُوضِحًا وَلِلجَنَّةِ وَالنَّارِ قَاسِمًا وَبِالاَوصِیَاءِ مِن ذُرِّیَّتِهِ
اَئِمَّةً وَبِالمُؤمِنِینَ مِن شِیعَتِهِ اِخوَانًا لَا اُشرِكُ بِاللهِ شَیئًا وَ
لَا اَتَّخِذُ مِن دُونِهِ وَلِیًّا وَلَا اَدَّعِی مَعَهُ اِلٰهًا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ
لَا شَرِیكَ لَهُ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا فَردًا صَمَدًا لَم یَتَّخِذ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسئَلُكَ بِالعَظِیمِ مِنَ الاٰئِكَ وَالقَدِیمِ
مِن نَعمَائِكَ وَالمَخزُونِ مِن اَسمَائِكَ وَمَا وَارَتِ الحُجُبُ مِن بَهَائِكَ
وَمَعَاقِدِ العِزِّ مِن عَرشِكَ وَمُنتَهَی الرَّحمَةِ مِن كِتَابِكَ وَبِكَ
وَحدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ اَن تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَرحَمَ
هٰذِهِ النَّفسَ الجَزُوعَةَ وَهٰذَا البَدَنَ الهَلُوعَ الَّذِی لَا یُطِیقُ حَرَّ

٧ اِمَامًا وَ
قول

٧ وَبِمَا وَارَتهُ
نخ

شمسك فكيف يطيق حر نارك انك تعلم انى لا يزيد فى ملكك شئ
احسانى بطيبى وان تعف عنى لا ينقص من ملكك شئ انت يا ربّ
بخلقك ارحم و بعبادك اعلم و بسلطانك اوف و بملكك
اقدم و بعفوك اكرم و على عبادك انعم و لا يزيد فى ملكك
طاعة المطيعين و لا ينقص منه معصية العاصين و اعف
عنى يا اكرم الاكرمين و يا ارحم الراحمين الوذ بعزتك و استظل
بفنائك و استجير بقدرتك و استغيث برحمتك و اعتصم بحبلك
و لا اثق الا بك فلا الجأ الا اليك يا عظيم الرجاء يا كاشف البلاء و
يا احق من تجاوز و عفا اللهم ان ظلمى مستجير بعفوك و خوفى مستجير بامانك
و فقرى مستجير بغناك و وجهى الفانى البالى مستجير بوجهك الدائم الباقى
الذى لا يفنى و لا يزول يا من لا يشغله شأن عن شأن و لا
تجعل مصيبتنا فى ديننا و لا تجعل الدنيا اكبر همنا و لا تسلّط
علينا من لا يرحمنا و عد بحلمك على جهلنا و باحسانك على
اسائتنا و بقوتك على ضعفنا و بغناك على فقرنا و اعذنا
من الاذى و القذى و الضر و سوء القضاء و شماتة الاعداء
و سوء المنظر فى المال و الدين و الاهل و الولد و عند معاينة
ملك الموت اللهم يا رب نشكو اليك غيبة نبينا عنا و
قلة ناصرنا و كثرة عدونا و شدة الزمان علينا و وقوع الفتن
بنا و تظاهر الخلق علينا اللهم صل على محمد و ال محمد و افرج
ذلك بفرج منك تعجله و نصر تعزه و حق تظهره اللهم

المذنبين

و القذى

وَابْعَثْ بِقائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلنَّصْرِ لِدينِكَ وَاِظْهارِ حُجَجِكَ
وَالْقِيامِ بِاَمْرِكَ وَتَطْهيرِ اَرْضِكَ مِنْ اَرْجاسِها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ
الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُوالِيَ لَكَ عَدُوّاً اَوْ اُعادِيَ
لَكَ وَلِيّاً اَوْ اَسْخَطَ لَكَ رِضاً اَوْ اَرْضى لَكَ سَخَطاً اَوْ اَقُولَ لِلْحَقِّ هذا
باطِلٌ اَوْ اَقُولَ لِلْباطِلِ هذا حَقٌّ اَوْ اَقُولَ لِلَّذينَ كَفَرُوا هؤُلاءِ
اَهْدى مِنَ الَّذينَ آمَنُوا سَبيلاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنا
فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ

و سابقاً مذکور شد که عمل استفتاح را نیز در این روز بعمل آوردن مستحب است

فصل سیم

(در بیان اعمال مختصر شب عید قربان و روزش و ایام تشریق است) اعنی یازدهم
و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید اضحی از جملهٔ چهار شبی است که احیای
آنها سنت مؤکد است و منقول است که در این شب درهای آسمان بسته نمیشود
برای آنکه صدای دعاهای حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است
مانند صدای مگس عسل در میان کندو و حق تعالی حاجیان را ندا میکند که منم
پروردگار شما و شمائید بندگان من و حق مرا ادا کردید بر من لازم است که دعاهای شما
مستجاب گردانم پس هر که مستحق آمرزش است همهٔ گناهان او را می آمرزد و هر که سزاوار
این نیست گناهانش را کم میکند پس هر که با ایشان در دعا و عبادت شریک شود در ثواب
با ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین ع در این شب سنت است
و منقول است که هر که آنحضرت را در این شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
آمرزیده شود و اما اعمال روز عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند
و بهتر آنست که پیش از نماز عید غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان غیبت امام سنت
مؤکد است و گمان فقیر واجب است بشرایط مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که در عید
فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید در آنجا مذکور شد و دعاهای بعد از
آن نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بهتر این

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه

دعا هاده دعاء چهل و هشتم صحیفهٔ کامله است که اولش اینست) اللهم هذا یوم مبارک
و اگر دعاء چهل و ششم را که اولش (یا من یرحم من لا یرحمه العباد) است نیز
بخواند بهتر است بلکه بعضی از نسخ قدیمهٔ صحیفه مستحب است خواندن این دعا نیز وارد شده
و دعائیکه بهتر است دعاها و در بروز تا اعیاد است خواندن چنانچه انشاء الله
بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد شد و در این عید سنت است که افطار بعد از
نماز از گوشت قربانی بشود و از جملهٔ احکام این عید قربانی است و آن سنت مؤکد است
و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد ۷ و از حضرت
صادق منقول است که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که اگر ابتدا زیر اخود بکن و از برای
عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه زوجهٔ رسول منقول است که با آن حضرت
عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بخرم
حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر است که در روز عید
بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتواند کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم
نیز میتواند کشت و بهتر است که در دههٔ ذی الحجه خریده باشد و مکروه است قربانی
کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا شتر یا گاو یا گوسفند یا بز
بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنجسال تمام
داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز بوده باشد میباید یک سالش تمام باشد و داخل
در سال دوم باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند باشد
شش ماه کافی است و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر است و میباید نقصی در
اعضایش نباشد کور یکچشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن
برا و دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده و جدا نشده باشد باکی
نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر پوستش
نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر است که بیمار و بسیار پیر نباشد و سنت است که فربه
بوده باشد و باید که بسیار لاغر نبوده باشد که پیه بر گرده اش نباشد و باید که خصی
نباشد یعنی خصیه اش را نبریده باشند و مکروه است اگر خصیه اش را مالیده باشند و اگر
بغیر خصی هم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنت است که اگر قربانی شتر یا گاو باشد
ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند

دعاء چهل و هشتم صحیفهٔ کامله در ملحقات همین کتاب در صفحهٔ پانصد و بیست و شش مسطور است

دعاء چهل و ششم صحیفهٔ کامله در ملحقات همین کتاب در صفحهٔ پانصد و ده مسطور است

دست بر روی دست قصاب بگذارد و نیت بکند و طریق کشتن آنست که اگر شتر باشد
نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در گودال پائین گردنش فرو برد و
اگر بعوض آن ذبح کند حرام میشود و واجب است که رو بقبله بدارد آنرا و نام
خدا ببرد و سنت است که آنرا ایستاده بدارد رو بقبله و هر دو دستش را
از سر پا تا زانو بر پیسمانی با ریسمه ببندد و آنکه نحر کند در جانب راست
شتر بایستد و حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد
باید که چهار رگ را از گردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رگ بزرگ که در دو
جانب حلقوم است و رگی که در پشت حلقوم است که آب و علف از آن
رگ بجوفان میرود و اگر اینها را نحر کند حرام میشوند و سنت است که
دعا بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق ع منقول
است که چون قربانی را بخری روی آنرا بقبله کن و در وقت نحر یا ذبح بگو

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ

پس نحر یا ذبح بکند و بگوید (اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي) و فرمود که تا نمیرد
سرش را جدا مکن و چون پوست بکند سنت است که یکحصه را خود و اهل
خانه اش بخورند و بهتر آنست که خود بآن افطار کند و یکحصه را برای همسایگان
بهدیه بفرستند و اگر پریشان باشند بهتر است و یکحصه را بفقراء و سؤال
کننده گان بدهد و اگر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد و سنت است
که پوست و کله و جمیع اجزای حلال آنرا تصدق کند و تصرف نکند
و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدق باو بدهد
و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را میتواند با غنم
کند و بر روی او نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است

که قیمتش و سطش را تصدق کنند اگر یک حیوان برای خود و عیال بکشد خوبست
کافی است و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعدد
عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان
که مرده باشند قربانی کردن خوبست و اگر از برای حضرت رسول و ائمه قربانی
بکشد ظاهراً خوبست و منقولست که حضرت رسول ص دو گوسفند قربانی
کردند و در اول فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است
از اهلبیت و در دوم فرمودند که خداوندا این از من و از هر که قربانی نکرده است
از امتمن و حضرت امیرالمؤمنین ع هر سال اول یک گوسفند قربانی میکرد
و میفرمود خداوندا این از پیغمبر تو است پس یک گوسفند دیگر از برای خود
قربانی میکرد و میفرمود خداوندا تقبل منی و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است
که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حقتعالی فرموده
است که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روز چند شمرده شده
و در احادیث معتبر منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام
تشریق پس هر که در منی باشد در عقب پانزده نماز بگوید که اولش ظهر روز عید
است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقب ده نماز که از ظهر
روز عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور استحباب است و بعضی واجب
دانسته اند و اقلش بعد از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است
و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست و طریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست

اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ
اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلٰی مَا هَدٰینَا اَللّٰهُ اَکْبَرُ
عَلٰی مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِیمَةِ الْاَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اَبْلَانَا

فصل چهارم

(در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است) **بدانکه** روز عید غدیر
هیجدهم این ماه است و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق خاصه

در فضیلت روز عید غدیر است

وعامه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا است و در این مقام
بچند حدیث اکتفا مینمایم بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه التحیة والثنا
منقولست که چون روز قیامت شود چهار روز را بسوی عرش الهی برند با زینت
تمام مانند عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و
روز جمعه و روز عید غدیر و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه باشد
در میان ستاره کان و آن روزیست که حقتعالی ابرهیم خلیل علیه السلام را
از آتش نجات داد و ابرهیم روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزیست که
خدای تعالی در آن روز کامل کردانید دین را با آنکه حضرت رسول ص
حضرت امیر المؤمنین ع را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن
او را ظاهر کردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل
شدن دین است و روزیست که بینی شیطان بر خاک مالیده شده است
و روزیست که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد صلی الله علیه و آله در این
روز مقبول میشود و این روزیست که حقتعالی عملهای مخالفان و سنیان را
باطل میکرداند مانند ذره ها که در میان هوا پراکنده میشود و این
روزیست که حقتعالی امر میکند جبرئیل ع را که نصب کند کرسی کرامت
خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل ع بر آن کرسی بالا میرود و ملائکه از
جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند و ثنا میکنند بر محمد و آل محمد و استغفار
میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست که امر میکند حقتعالی
ملائکه نویسند کان اعمال را که قلم بردارند از محبان اهلبیت و شیعیان
ایشان تا سه روز از روز عید غدیر و ننویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت
محمد و علی و فاطمه و ائمه صلوات الله علیهم و این روزیست که خدا مخصوص محمد و
آل او و شیعیان ایشان کردانیده و این روزیست که خدا زیاد میکرداند مال
کسی را که عبادت خدا میکند در این روز و توسعه مینهد در روز بر عیال
خود و برادران مؤمن خود و او را آزاد میکند از آتش جهنم و این روزیست که خدا

سعی شیعیان را شکر میکند یعنی مزد میدهد و گناهان ایشان را می‌آمرزد و عمل ایشان را قبول میکند و این روزیست که خدا غمهای شیعیان را زایل میگرداند و گناهان ایشان را کم میکند و روز بخشش است و روز عطیه است و روز پهن کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روزیست که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقف بزرگ است و روز پوشیدن جامه‌های نیکو است و روز بخشیدن گناهان شیعیان امیر المؤمنین ع است و روزیست که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد ص و روز خشنودی است و روز عید اهلبیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مؤمنان است و روز سوداگری ایشان است و روز دوستی کردن شیعیان است با یکدیگر و روز رسیدن برحمت خدا است و روز ترک کبایر و صغایر گناهان است و روز عبادت است و روز افطار فرمودن روزه داران است پس هر که روزه داری را در این روز افطار فرماید چنانست که ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار کس است و روز تهنیت و مبارک باد است پس هر مؤمنی که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّکِینَ بِوِلَایَةِ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

یعنی حمد و سپاس خداوندی را سزاست که گردانید ما را از آنها که چنگ زدند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی برادر مؤمن خود در روز عید غدیر حقتعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و برآورد هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی گرداند و این روز زینت است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حقتعالی بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است از صغیره یا کبیره

در فضایل شب و روز عید غدیر

دهند و حق تعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسند برای او حسنات و بلند
کردانند برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد
و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی کند و هر که طعام
دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد که طعام داده باشد جمیع پیغمبران
و صدیقان را و هر که اراده دیدن کند در این روز مؤمنی را داخل گرداند
خدا تعالی در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت
کنند او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را
به بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت
ما اهل بیت را بر اهل آسمانهای هفتگانه پس پیشی گرفتند باقرار بان
اهل آسمان هفتم پس زینت داد ایشانرا بعرش پس بعد از آن سبقت گرفتند
اهل آسمان چهارم باقرار بان پس زینت داد ایشانرا به بیت المعمور پس سبقت
گرفت باقرار بما اهل بیت اهل آسمان اول پس زینت بخشید ایشانرا بستارگان
پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بان
مکه معظمه پس زینت داد ایشانرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت
داد ایشانرا بمحمد ص پس سبقت کرد بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد ایشانرا بقبر حضرت
امیر المؤمنین ع پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار
کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جوهرها
در آنها بهم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن
طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکردند معدن هیچ
چیز نگردیدند و باز در روز غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول
کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را
بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر که قبول نکرد
لال و بد آواز گردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین
علیه السلام در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سجده
حضرت آدم ع و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر

مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم در روز غدیر این آیه نازل شد

الْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ
نِعْمَتِی وَ رَضِیتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِیناً

یعنی امروز کامل گردانیدیم از برای شما دین شما را و تمام گردانیدیم بر شما نعمت
خود را و پسندیدیم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود نفرستاده است
خدا پیغمبری را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرده است
و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام
پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی
هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن
روزیست که نصب کرد رسول خدا ص امیر المؤمنین ع را بخلافت خود و فرمود
که هر که من مولا و آقای اویم پس علی مولا و آقا و پیشوای او است و آن روز هجدهم
ذی حجه است راوی گفت چکار در آن روز باید کرد فرمود باید که روزه بدارید
و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات
بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین ع را
که این روز را عید گرداند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که
این روز را عید گردانند **حدیث** و بروایت دیگر فرمود که روزه روز
غدیر کفاره گناهان شصت ساله است **حدیث** و بروایت دیگر منقول است
که مفضل از حضرت صادق ع پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم
فرمود آری والله آری والله آری والله بدرستی که در این روز خدا توبه حضرت
آدم را قبول کرد و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت
ابرهیم را از آتش نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و در این روز حضرت
موسی هرون را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت
و در این روز حضرت عیسی ع وصیت و وصی خود شمعون الصفا را ظاهر گردانید
و این روز را بشکر حق تعالی روزه داشت و در این روز حضرت رسول صلی الله

علیه و آله حضرت امیر المؤمنین ع را وصی و جانشین و خلیفه خود گردانید
و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را بشکر این نعمتها روزه
داشت و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و روز طعام دادن
است و روز نیکی کردن است با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان
خشنود میگردد و بینی شیطان بر خاک مالیده میشود ۞ و بسند معتبر از
ابن ابی نصر منقولست که گفت روزی در خدمت حضرت امام رضا ع بودم
و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از
حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرد که
روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین و بدرستیکه خدا را در فردوس
اعلی قصری هست که یک خشتش از طلاست و یک خشتش از نقره و در آن قصر
صد هزار قبه است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش
مشک و عنبر است و در آن قصر چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و
نهری از شیر و نهری از عسل و در دور آن درختان هست از انواع میوه ها
و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدنهای آنها از مروارید است و
بالهای آنها از یاقوت و بانواع نغمها خوانندگی میکنند و چون روز عید
غدیر میشود در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس
و تهلیل حق تعالی میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آن آب فرو
میروند و بر آن مشک و عنبر میغلطند و چون ملائکه جمع میشوند پرواز میکنند
و مشک و عنبر بر آنها می افشانند و در این روز نثار حضرت فاطمه صلوات
الله علیها را که در شب زفاف آن حضرت سدرة المنتهی و درخت طوبی
نثار کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند و چون آخر این روز میشود ندا از جانب
رب العلی بایشان میرسد که برگردید بسوی درجها و مرتبه های خود پس بتحقیق
که ایمن گردیدید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده برای
کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما و آلهما پس حضرت فرمود که ای پسر
ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلم

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه است

حاضر شوی بدرستیکه خدا درین روز می آمرزد از هر مرد مؤمن وزن مؤمنه
گناه شصت ساله ایشانرا و آزاد میکند از آتش جهنم و برابر آنچه آزاد
کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یک درهم که درین روز
به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی
و احسان کن درین روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن
وزن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند
چنانچه باید هر اینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند
و زیارت حضرت امیر المؤمنین ع درین روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک
و دور موافق روایت صفوانی و غیر آن اگر از دور زیارت کنند دو رکعت
نماز زیارت بجا آورند در رکعت اول سوره انا انزلناه و در رکعت دوم
سوره قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَاَخِى نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ وَحَبِيبِهِ
وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِيَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَ
صِفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَاَمِينِهِ وَوَلِيِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِينَ
اٰمَنُوا بِهِ وَاَبِى ذُرِّيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِى
اِلٰى شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِى عَلٰى سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلٰى اُمَّتِهِ سَيِّدِ
الْمُسْلِمِينَ وَاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهِ مَا حُمِّلَ وَرَعٰى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ
حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ اَحْكَامَكَ وَدَعَا اِلٰى سَبِيلِكَ
وَوَالٰى اَوْلِيَائَكَ وَعَادٰى اَعْدَائَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ

سبیلك والقاسطین والمارقین عن امرك صابراً محتسباً مقبلاً غیر مدبر لا تاخذه فی الله لومة لائم حتی بلغ فی ذلك الرضا وسلم الیك القضاء وعبدك مخلصاً ونصح لك مجتهداً حتی اتاه الیقین فقبضته الیك شهیداً سعیداً ولیاً تقیاً رضیاً زکیاً هادیاً مهدیاً اللهم صل علی محمد واله وعلیه افضل ما صلیت علی احد من انبیائك واصفیائك یا رب العالمین

واگر اشاره کند با نگشت شهادت بجانب قبر شریف بخصوص این زیارت را نیز بخواند بهتر است

السلام علیك یا امیر المؤمنین ورحمة الله وبرکاته السلام علیك یا امین الله فی ارضه وحجته علی عباده اشهد لقد جاهدت یا امیر المؤمنین فی الله حق جهاده وعملت بکتابه واتبعت سنن نبیه صلی الله علیه واله حتی دعاك الله الی جواره فقبضك الیه باختیاره لك کریم ثوابه والزم اعدائك الحجة فی قتلهم ایاك مع ما لك من الحجج البالغة علی جمیع خلقه اللهم صل علی محمد واله واجعل نفسی مطمئنة بقدرك راضیة بقضائك مولعة بذکرك ودعائك محبة لصفوة اولیائك محبوبة فی ارضك وسمائك صابرة علی نزول بلائك شاکرة لفواضل نعمائك ذاکرة لسوابغ آلائك مشتاقة الی فرحة لقائك متزودة التقوی لیوم جزائك مستنة بسنن اولیائك مفارقة

لاخلاق اعدائك مشغولة عن الدنيا بحمدك وثنائك اللهم ان قلوب المخبتين اليك والهة وسبل الراغبين اليك شارعة واعلام القاصدين اليك واضحة وافئدة العارفين منك فازعة واصوات الداعين اليك صاعدة وابواب الاجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاك مستجابة وتوبة من اناب اليك مقبولة وعبرة من بكى من خوفك مرحومة والاغاثة لمن استغاث بك موجودة والاعانة لمن استعان بك مبذولة وعداتك لعبادك منجزة وزلات من استقالك مقالة واعمال العاملين لديك محفوظة وارزاق الخلائق من لدنك نازلة وعوائد المزيد اليهم واصلة وذنوب المستغفرين مغفورة وحوائج خلقك عندك مقضية وجوائز السائلين عندك موفرة وعوائد المزيد متواترة وموائد المستطعمين معدة ومناهل الظماء لديك مترعة اللهم فاستجب دعائي واقبل ثنائي واجمع بيني وبين اوليائي واحبائي بحق محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة من ذرية الحسين صلوات الله وسلامه عليهم اجمعين انك ولي نعمائي ومنتهى مناي وغاية رجائي في منقلبي ومثواي

الوافدين اليك خ ل

فارغة خ ل

واعطني جزائي خ ل

وزلل خ ل

واگر بعد از نماز اول این زیارت را بعمل آورد و آخر اندعا را بخواند شاید بهتر باشد و شب عید غدیر نیز شب بسیار مبارکیست و در این شب نیز مناسبست که این زیارت را بعمل آورند و نمازی در این شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم * واما فضیلت روزه داشتن وتصدق کردن

در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر

وافطار روزه دار نمودن در این روز در این ابواب احادیث بسیار است از جمله
آنها این روایت است که حضرت صادق ع فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است
با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر نماید و روزه بدارد
همه روزه این روز برابر است با ثواب او و روزه اش برابر است نزد خدا با صد
حج و صد عمره و این عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است پیغمبری را
مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمتش را دانسته است و نامش در
آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ و
جمع مشهود است و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید ثواب کسی
دارد که ده فئام را طعام دهد که هر فئامی صد هزار کس است و ثواب
کسی دارد که طعام دهد و آب دهد باین عدد که مذکور شد از پیغمبران
و اوصیا ایشان و شهیدان و صالحان را در سال قحط و یک درهم که درین
روز تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق
کنند پس فرمود شاید گمان کنی که خدا روزی را خلق کرده است که حرمتش
از این روز بیشتر باشد نه والله نه والله نه والله و بروایت دیگر فرمود
که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود
که روز عید روز سرور و شادیست و بسند معتبر از فیاض بن
محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر در مرو در خدمت حضرت امام
رضا ع بودم و آن حضرت در آن روز مخصوصان خویشان و اصحاب خود را جمع
کرده بود و ایشان را نگاه داشته بود که در شب افطار کنند و بخانهای ایشان
طعام و زرها و خلعتها فرستاد حتی انگشتر و کفش نیز فرستاد و با ایشان
خلعتهای فاخر شفقت فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود را جامهای
نو بسیار بنفس خود پوشانیده بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میفرمود
از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع شد پس بعد از پنج
ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت و خطبه طولانی خواند و فضایل

بعد عید غدیر را بیان فرمود و نامهای عید را از برای این روز ذکر
کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید بخانه‌های خود و توسعه
کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت به برادران مؤمن خود و در
خانه‌های خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکوئی با ایشان بکنید و اظهار
تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن در این روز مال را و
عمر را زیاد میکند و مهربانی با یکدیگر کردن موجب زیادتی رحمت الهی است
و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود و برادران مؤمن خود و
اظهار شادی و خوشحالی کنید و هر که امید احسان از شما دارد در حق
او تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود برابر
کنید بدرستیکه دادن یکدرهم درین روز برابر است با دویست هزار درهم
و حقتعالی زیاده نیز عطا میکند و روزه این روز را حق تعالی سنت کردانید
و ثوابش را مانند ثواب کسی کردانیده که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند
با آنکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت بایستد و کسی که براورد حاجت برادر
مؤمنی را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند
چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده
باشد و هر که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر
و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل
احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هر گاه چنین کند
من ضامنم بر خدا که امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آن شب
یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر آینده بدون آنکه کبیره یا بدی
بکند البته اجرش بر خدا است و هر که قرضی بکند درین روز برای برادران
مؤمن خود من ضامنم بر خدا که اگر او زنده بدارد یا بمیراند قرض را
از او متحمل شود و از دوش او بردارد و چون با یکدیگر ملاقات کنید مصافحه
کنید و با نهایت یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه گفتم حاضران بغائبان بگویند
و توانگران رعایت کنند فقیران را و اقویا دستگیری کنند ضعیفان را حضرت

در کیفیت نماز عید و دعای نماز عید یوم غدیر

رسول صلی الله علیه و آله مرا بهمه اینها امر فرموده و بدانکه غسل در اول این روز سنت مؤکد است

(واما کیفیت نماز روز عید غدیر) نماز مشهور و شرایط آن چنانست که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد یکمرتبه و قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون هر یک را ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حقتعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجت از حاجتهای دنیا و آخرت که از خداوند کریم سؤال کند البته باسانی و رواست برآورده شود و چون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو

وجعلنا من المؤمنین

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَکْرَمَنَا بِهٰذَا الْیَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِینَ بِعَهْدِهِ الَّذِی عَهِدَهُ اِلَیْنَا وَمِیثَاقِهِ الَّذِی وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَایَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِینَ وَالْمُکَذِّبِینَ بِیَوْمِ الدِّینِ

یعنی سپاس خداوندی را سزا است که ما را گرامی داشت باین روز و گردانید ما را از ایمان آورندگان و گردانید ما را از وفا کنندگان بعهد خود که عهد گرفته است بما و پیمانی که محکم گردانیده است بما که ولایت والیان امر امامت است و آنها که حکم میکنند بعدالت در میان خلق و نگردانید ما را از انکار کنندگان و تکذیب کنندگان بروز جزا و فرموده که بعد از نماز این دعا بخواند

چون این دعا بطرق متعدده در اینجا نقل شده با اقبال و بجا اختلاف داشت لهذا با مصباح متهجد و کفعمی مقابله شد

رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِیًا یُنَادِی لِلْاِیمَانِ اَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَکَفِّرْ عَنَّا سَیِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰی رُسُلِکَ وَلَا تُخْزِنَا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعَادَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُشْهِدُکَ وَکَفٰی بِکَ شَهِیدًا وَاُشْهِدُ مَلَائِکَتَکَ وَاَنْبِیَائَکَ

وحملۃ عرشک وسکان سمواتک وارضیک بانک انت
اللہ لا الہ الا انت المعبود فلا نعبد سواک فتعالیت عما
یقول الظالمون علوا کبیرا واشہد ان محمدا عبدک ورسولک
واشہد ان امیر المؤمنین عبدک ومولٰنا ربنا سمعنا و
اجبنا وصدقنا المنادی رسولک صلی اللہ علیہ وآلہ
اذ نادی بنداء عنک بالذی امرتہ ان یبلغ ما انزلت الیہ
من ولایۃ ولی امرک وحذرتہ وانذرتہ ان لم یبلغ ما امرتہ
بہ ان تسخط علیہ ولما بلغ رسالاتک عصمتہ من الناس
فنادی مبلغا عنک الا من کنت مولاہ فعلی مولاہ ومن
کنت ولیہ فعلی ولیہ ومن کنت نبیہ فعلی امیرہ ربنا قد
اجبنا داعیک النذیر محمدا عبدک ورسولک الی الہادی
المہدی عبدک الذی نعمت علیہ وجعلتہ مثلا لبنی
اسرآئیل علی امیر المؤمنین ومولٰہم وولیہم ربنا واتبعنا
مولانا وولینا وہادینا وداعینا وداعی الانام وصراطک
المستقیم وحجتک البیضاء وسبیلک الداعی الیک علی بصیرۃ
ہو ومن اتبعہ وسبحان اللہ عما یشرکون واشہد انہ الامام
الہادی الرشید امیر المؤمنین الذی ذکرتہ فی کتابک وقولک
الحق وذلک قلت وانہ فی ام الکتاب لدینا لعلی حکیم اللہم
فانا نشہد بانہ عبدک والہادی من بعد نبیک النذیر المنذر
وصراطک المستقیم وامیر المؤمنین وقائد الغر المحجلین و

امتنا

حجتک البالغة ولسانک المعبر عنک فی خلقک وانه
القائم بالقسط فی بریتک ودیان دینک وخازن علمک
وامینک المامون الماخوذ میثاقه ومیثاق رسولک علیهما
السلام من جمیع خلقک وبریتک شاهدا بالاخلاص
لک والوحدانیة والربوبیة بانک انت الله لا اله الا انت
وان محمدا عبدک ورسولک وان علیا امیر المؤمنین
جعلته ولیک والاقرار بولایته تمام وحدانیتک وکمال
دینک وتمام نعمتک علی جمیع خلقک وبریتک فقلت و
قولک الحق الیوم اکملت لکم دینکم واتممت علیکم نعمتی ورضیت
لکم الاسلام دینا فلک الحمد بموالاته واتمام نعمتک علینا
بالذی جددت لنا من عهدک ومیثاقک وذکرتنا ذلک
وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصدیق بمیثاقک ومن اهل
الوفاء بذلک ولم تجعلنا من اتباع المغیرین والمبدلین
والمحرفین والمبتکین اذان الانعام والمغیرین خلق الله و
من الذین استحوذ علیهم الشیطان فانسیهم ذکر الله وصدهم
عن السبیل والصراط المستقیم اللهم العن الجاحدین و
والناکثین والمغیرین والمبدلین والمکذبین بیوم الدین من
الاولین والاخرین اللهم فلک الحمد علی انعامک علینا
بالهدی الذی هدیتنا به الی ولاة امرک من بعد
نبیک صلی الله علیه واله الائمة الهداة الراشدین و

بالاخذ الذی

اعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى والعروة الوثقى وكمال
دينك وتمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم رضيت
لنا الاسلام دينا ربنا فلك الحمد آمنا وصدقنا بمنك
علينا بالرسول النذير المنذر ووالينا وليهم وعادينا عدوهم
وبرئنا من الجاحدين والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما
كان ذلك من شانك يا صادق الوعد يا من لا يخلف الميعاد
يا من هو كل يوم في شان اذ اتممت علينا نعمتك بموالات
اوليائك المسئول عنهم عبادك فانك قلت ثم لتسئلن
يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحق وقفوهم انهم مسئولون
ومننت علينا بشهادة الاخلاص لك وبموالات اوليائك
الهداة بعد النذير المنذر السراج المنير فاكملت لنا بهم
الدين واتممت علينا بهم النعمة وجددت لنا عهدك وذكرتنا
ميثاقك المأخوذ منا في مبتدء خلقك ايانا وجعلتنا من اهل
الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك من بني
آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم
قالوا بلى شهدنا بمنك ولطفك بانك انت الله لا اله الا انت
ربنا ومحمد عبدك ورسولك ونبينا وعلي امير المؤمنين
عبدك الذي انعمت به علينا وجعلته آية لنبيك صلى
الله عليه وآله وآيتك الكبرى وصراطك المستقيم و
النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعنه مسئولون اللهم

دعای
بعد از نماز عید غدیر

فکما کان من شأنك ان انعمت علینا بالهدایة الی معرفتهم
فلیکن من شأنك ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تبارك
لنا فی یومنا هذا الذی اکرمتنا به وذکرتنا فیه عهدك
ومیثاقك واکملت دیننا واتممت علینا نعمتك وجعلتنا
بمنك من اهل الاجابة لك والبرائة من اعدائك واعداء
اولیائك المکذبین بیوم الدین فاسئلك یا رب تمام ما
انعمت وان تجعلنا من الموفین ولا تلحقنا بالمکذبین
واجعل لنا قدم صدق مع المتقین واجعل لنا مع المتقین
اماما یوم ندعوا کل اناس بامامهم واحشرنا فی زمرة اهل
بیت نبیك الائمة الصادقین واجعلنا من البراء من الذین
هم دعاة الی النار ویوم القیمة هم من المقبوحین واحینا
علی ذلك ما احییتنا واجعل لنا مع الرسول سبیلا واجعل
لنا قدم صدق فی الهجرة الیهم واجعل محیانا خیر المحیا و
مماتنا خیر الممات ومنقلبنا خیر المنقلب علی موالاة اولیائك
ومعاداة اعدائك حتی توفانا وانت عنا راض قد اوجبت
لنا جنتك برحمتك یا ارحم الراحمین والمثوی فی جوارك فی
دار المقامة من فضلك لا یمسنا فیها نصب ولا یمسنا فیها
لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا
مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا علی رسلك ولا تخزنا
یوم القیمة انك لا تخلف المیعاد اللهم احشرنا مع الائمة
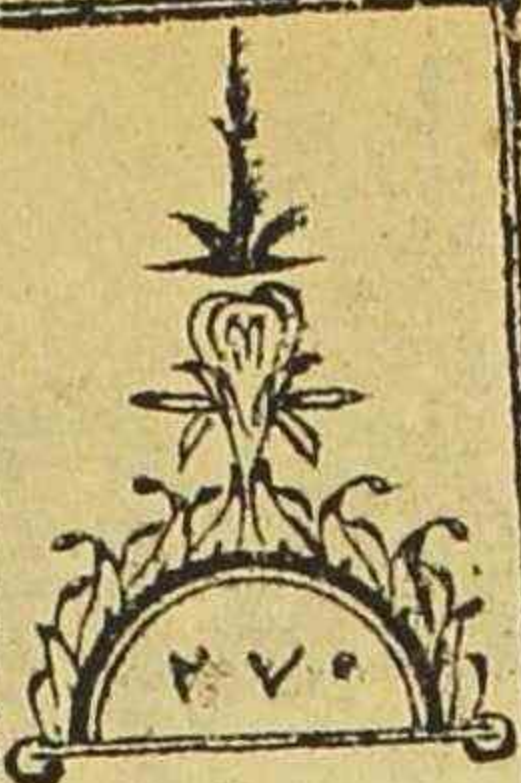
وابادنیك ٢

الهداة

الهداة من آل رسولك نؤمن بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم اللهم اني اسئلك بالحق الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم به على العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا فيه بالموافاة بعهدك الذي عهدت الينا والميثاق الذي واثقتنا به من موالاة اوليائك والبرائة من اعدائك ان تتم علينا نعمتك ولا تجعله مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة وليك الهادي المهدي الى الهدى وتحت لوائه وفي زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك انك على كل شئ قدير

و اگر این عمل بر او دشوار باشد باین روایت عمل کند که شیخ مفید ره و دیگران از حضرت صادق ع روایت کرده اند که هر که در روز غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که خواهد و اگر نزدیک بزوال بکند که در آن ساعت حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را در غدیر خم برای مردم بامامت و خلافت نصب کرد بهتر است یعنی بهر سوره که خواهد و اگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است پس بسجده رود و صد مرتبه (شکرا لله شکرا) بگوید چون سر از سجده بردارد این دعا را بخواند

اللهم اني اسئلك بان لك الحمد وحدك لا شريك لك وانك واحد احد صمد لم تلد ولم تولد ولم يكن له كفوا احد وان محمدا عبدك ورسولك صلواتك عليه واله يا من هو كل يوم في شان كما كان من شانك ان تفضلت

علی بان جعلتنی من اهل اجابتک واهل دینک واهل
دعوتک ووفقتنی لذلک فی مبتدء خلقی تفضلا منک
وکرما وجودا ثم اردفت الفضل فضلا والجود جودا و
الکرم کرما رافة منک ورحمة الی ان جددت ذلک العهد
لی تجدیدا بعد تجدیدک خلقی وکنت نسیا منسیا ناسیا
ساهیا غافلا فاتممت نعمتک بان ذکرتنی ذلک ومننت
به علی وهدیتنی له فلیکن من شانک یا الهی وسیدی و
مولای ان تتم لی ذلک ولا تسلبنیه حتی تتوفانی علی
ذلک وانت عنی راض فانک احق المنعمین ان تتم نعمتک
علی اللهم سمعنا واطعنا واجبنا داعیک بمنک فلک
الحمد غفرانک ربنا والیک المصیر امنا بالله وحده لا شریک
له وبرسوله محمد صلی الله علیه واله وصدقنا واجبنا
داعی الله واتبعنا الرسول فی موالات مولانا ومولی المؤمنین
امیر المؤمنین علی بن ابی طالب عبد الله واخی رسوله والصدیق الاکبر
والحجة علی بریته المؤید به نبیه ودینه الحق المبین علما
لدین الله وخازنا لعلمه وعیبة غیب الله وموضع سر الله
وامین الله علی خلقه وشاهده فی بریته اللهم ربنا اننا
سمعنا منادیا ینادی للایمان ان امنوا بربکم فامنا ربنا
فاغفر لنا ذنوبنا وکفر عنا سیئاتنا وتوفنا مع الابرار
ربنا واتنا ما وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة

باب پنجم
دعای عید ماه ذی حجه

إنك لا تخلف الميعاد فإنا ربنا بمنك ولطفك أجبنا داعيك
واتبعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولى المؤمنين وكفرنا
بالجبت والطاغوت فولنا ما تولينا واحشرنا مع أئمتنا فإنا بهم
مؤمنون موقنون ولهم مسلمون آمنا بسرهم وعلانيتهم و
شاهدهم وغائبهم وحيهم وميتهم ورضينا بهم أئمة
وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله دون خلقه
لا نبتغي بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم وليجة وبرئنا إلى
الله من كل من نصب لهم حربا من الجن والإنس من الأولين
والآخرين وكفرنا بالجبت والطاغوت والأوثان الأربعة
وأشياعهم وأتباعهم وكل من والاهم من الجن والإنس من أول
الدهر إلى آخره اللهم إنا نشهدك أنا ندين بما دان به محمد
وآل محمد صلى الله عليه وعليهم وقولنا ما قالوا وديننا ما دانوا
به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنا وما أنكروا أنكرنا ومن والوا
والينا ومن عادوا عادينا ومن لعنوا لعنا ومن تبرؤوا منه
تبرأنا منه ومن ترحموا عليه ترحمنا عليه آمنا وسلمنا
ورضينا واتبعنا موالينا صلوات الله عليهم اللهم فتمم
لنا ذلك ولا تسلبناه واجعله مستقرا ثابتا عندنا ولا
تجعله مستعارا وأحينا ما أحييتنا عليه وأمتنا إذا أمتنا
عليه آل محمد أئمتنا فبهم نأتم وإياهم نوالي وعدوهم
عدو الله نعادي فاجعلنا معهم في الدنيا والآخرة

ونبوا الائمه

دعای روز عید غدیر است

وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَأَنَا بِذَلِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس باز بسجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکرا لله بگوید پس حضرت
فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر
حضرت رسول صلعم حاضر شده باشد و با حضرت رسول صلعم و حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه بولایت آنحضرت بیعت کرده باشد و درجه او در بهشت
با درجه راستگویان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و حضرت
رسول صلعم در آن روز از روی اخلاص کرده اند مانند سلمان و ابوذر و مقداد
رضی الله عنهم و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین و حسن و حسین علیهم الصلوة
والسلام و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر علیه السلام
در زیر خیمه آنحضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و یکی از اصحاب
آنحضرت و ایضا شیخ مفید رضی الله عنه روایت
کرده است که سنت است این دعا را در روز غدیر بخوانند

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّأْنِ
وَالْقَدْرِ الَّذِي خَصَصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلِيٍّ وَأَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدُّعَاةِ السَّادَةِ وَالنُّجُومِ
الظَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ
الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِينَةِ النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ فِي
اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ
عِلْمِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِنِ
كَرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

عليهما وعلى ذريتهما
در

الانبیاء والانقیاء والنجباء والابرار والباب المبتلی
به الناس من اتیه نجا ومن ابیه هوی اللهم صل علی محمد
وال محمد اهل الذکر الذین امرت بمسئلتهم وذوی القربی الذین
امرت بمودتهم وفرضت حقهم وجعلت الجنة معاد من اقتص
آثارهم اللهم صل علی محمد وال محمد کما امروا بطاعتک
ونهوا عن معصیتک ودلوا عبادک علی وحدانیتک
اللهم انی اسئلک بحق محمد نبیک ونجیبک وصفوتک
وامینک ورسولک الی خلقک وبحق امیر المؤمنین ویعسوب
الدین وقائد الغر المحجلین الوصی الوفی والصدیق الاکبر
والفاروق بین الحق والباطل والشاهد لک والدال
علیک والصادع بامرک والمجاهد فی سبیلک لم تاخذه
فیک لومة لائم ان تصلی علی محمد وال محمد وان تجعلنی
فی هذا الیوم الذی عقدت فیه لولیک العهد فی اعناق
خلقک واکملت لهم الدین من العارفین بحرمته والمقرین
بفضله ومن عتقائک وطلقائک من النار ولا تشمت بی
حاسدی النعم اللهم فکما جعلته عیدک الاکبر وسمیته
فی السماء یوم العهد المعهود وفی الارض یوم المیثاق
الماخوذ والجمع المسئول صل علی محمد وال محمد واقرر
به عیوننا واجمع به شملنا ولا تضلنا بعد اذ هدیتنا و
اجعلنا لانعمک من الشاکرین یا ارحم الراحمین الحمد لله الذی

ونجیبک ۳
الاعظم ۲
وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب ۴

عَرَّفَنا فَضْلَ هٰذَا الْیَوْمِ وَبَصَّرَنا حُرْمَتَهُ وَکَرَّمَنا بِهِ وَشَرَّفَنا
بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدانا بِنُورِهِ یا رَسُولَ اللهِ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ
عَلَیْکُما وَعَلیٰ عِتْرَتِکُما وَعَلیٰ مُحِبّیکُما مِنّی اَفْضَلُ السَّلامِ ما بَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهارُ وَبِکُما اَتَوَجَّهُ اِلَی اللهِ رَبّی وَرَبِّکُما فی
نَجاحِ طَلِبَتی وَقَضاءِ حَوائِجی وَتَیْسیرِ اُمُوری اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْیَوْمِ وَاَنْکَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ
عَنْ سَبیلِکَ لِاِطْفاءِ نُورِکَ فَاَبَی اللهُ اِلّا اَنْ یُتِمَّ نُورَهُ
اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَاکْشِفْ عَنْهُمْ وَ
بِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنینَ الْکُرُباتِ اَللّٰهُمَّ امْلَاءِ الْاَرْضَ بِهِمْ
عَدْلاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَنْجِزْ لَهُمْ ما وَعَدْتَهُمْ اِنَّکَ
لا تُخْلِفُ الْمیعادَ

واگر بعد از این دعا بسجود رود و صد مرتبه (شُکْراً) و صد مرتبه (اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ) بگوید و صد مرتبه شکراً با آنچه تواند بگوید

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ اِکْمالِ الدّینِ وَاِتْمامِ النِّعْمَةِ وَرِضَی الرَّبِّ الْکَریمِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَالصَّلٰوةُ عَلیٰ خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطّاهِرینَ

بهتر خواهد بود چنانکه سید بن باقی و کفعمی روایت کرده اند اما شیخ مفید رحمه الله این زیادتی را نقل نکرده است

فصل پنجم

(در فضیلت و اعمال روز مباهله است تا آخر ماه) و در تعیین روز مباهله میان علما خلاف است و اشهر و اقوی آنست که روز بیست و چهارم است و بعضی

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه

بیست و پنجم و بعضی بیست و هفتم و بعضی بیست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک
از اینها اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهارم
است و سبب فضیلت روز مباهله آنست که چون حضرت رسول صلعم رسولان
فرستاد بسوی نصارای نجران که اعظم ترسایان عرب بودند و ایشان بکتب خود
رجوع کردند و اوصاف حضرت رسول را در جمیع کتب انبیا مشاهده کردند
حب نبی بر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان نیاوردند و هفتاد نفر
از علما و عظماء خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت
دیده اند مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند و صفات را موافق یافتند و
حضرت رسول صلعم حجتهای شافی بر ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حب
ریاست و اغراض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی این آیه را فرستاد

مَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَ
أَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

یعنی پس هر که با تو مجادله کند در امر عیسی ع بعد از آنچه
آمده است بسوی تو از علم و برهان و القا کردی بر ایشان و قبول نکردند پس
بگو ای محمد بیائید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و زنان
شما را و جانهای خود را و جانهای شما را یعنی آنها که بمنزله جان ما باشند و آنها
که بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت خدا و دوری از رحمت
خدا را بر آنها که دروغ گویند از شما و ما پس حضرت رسول صلعم عبائی بر دوش
مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله
علیهم را در زیر عبا داخل کرد و گفت پروردگارا هر پیغمبری را اهلبیتی بوده
است که مخصوص ترین خلق بودند با او خداوندا اینها اهلبیت من اند پس
از ایشان برطرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل
نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد
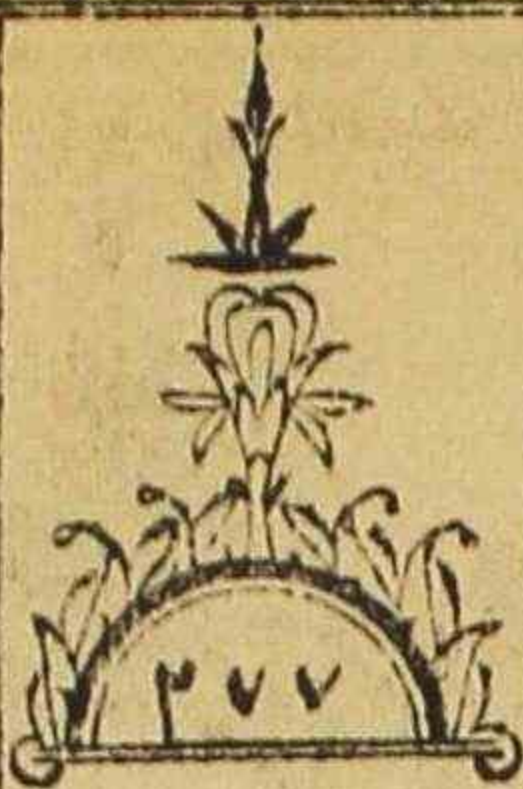
انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت ویطهرکم تطهیرا

یعنی نیست جز اینکه اراده دارد حق تعالی که زائل کرداند از شما ای
اهلبیت بدی وشک را و پاک کرداند شما را از کناهان پاک کردانیدنی پس حضرت
رسول ص وعلی وفاطمه وحسن وحسین صلوات الله علیهم را باخود بیرون
برد از مدینه برای مباهله وچون نصاری حقیت آنحضرت را دانسته
بودند وبعد از ایستادن آنحضرت با آن بزرکواران در مقام مباهله آثار
نزول عذاب در زمین واسمان ظاهر شد وعالم بزرک ایشان کفت بخدا
سوکند که من روی چند می بینم که اکر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود
کنده خواهد شد پس جرأت نکرده اند بر مباهله واستدعای مسالمه ومصالحه
کردند وقبول کردند که هر سال جزیه بدهند وحضرت ایشان را نفرین نکرده
وبامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد وحضرت فرمود که بخدا سوکند که هلاک
وعذاب نزدیک شد بر اهل نجران واکر مباهله میکردم هر اینه همه این جماعت
میمون وخوک میشدند واین وادی بر ایشان آتش میشد وسرایت میکرد
بنجران وهمه ترسایان نجران میسوختند وپیش از انکه سال تمام شود جمیع
نصاری میمردند ویک نصرانی بروی زمین زنده نمیماند وباین سبب چند
امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیت آنحضرت زیرا که اکر اعتماد بر حقیت
خود نمیداشت خود را وعزیزترین اهل خود را در معرض مباهله در نمیاورد
واکر انجماعت را حقیت آنحضرت بر ایشان ظاهر نشده بود مباهله میکردند
ومذلت وخواری جزیه را بر خود قرار نمیدادند دوم آنکه ظاهر
شد که آل عبا علیهم السلام بزرکوارترین خلق بودند نزد آنحضرت که ایشانرا
آنحضرت در دعا با خود شریک کردانید سیوم انکه ایشان عزیزترین خلق بودند
نزد آنحضرت که برای اظهار حقیت خود ایشانرا در معرض نفرین بد در آورد
زیرا که بنا است که آدمی خود را بمهالک می افکند اما اعزه عیال خود را
راضی نمیشود که در معرض خطر در آورد چنانچه صاحب کشاف وغیر او
از متعصبان سنیان اعتراف باین نموده اند چهارم انکه حسن وحسین

علیهما السلام فرزند حقیقی آن حضرت اند و در شأن ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده
است نزد خدا و رسول با آن صغر سن **پنجم** آنکه حضرت فاطمه صلوات الله علیها
بهترین زنان بوده و از زوجات و سایر قرابات بآن حضرت اخص و اقرب بوده
و منزلت او نزد حقتعالی از همه بیشتر است **ششم** آنکه باتفاق عامه و خاصه
حضرت امیرالمؤمنین ع در مباهله داخل بود و داخل ابناء و نساء نیست پس باید داخل
انفسنا باشد و حقیقت را اینجا مراد نمیتوان بود زیرا که اتحاد دو نفس محال است
پس مراد آنست که اختصاص آن حضرت بحضرت رسالت ع در کمالات و صفات
بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت رسول
بود باید که در آن حضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع صحابه
و جمیع پیغمبران بغیر آن حضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد بآن حضرت و
اعز خلق باشد بنزد او و روایات مفصله این قصه شریفه و فوائدی که از آن
مستفاد میشود در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها
ندارد **و از جمله** اموریکه در روز بیست و چهارم واقع شده و موجب مزید
فضل آن گردیده آنست که در این روز حضرت امیرالمؤمنین ع در رکوع نماز انگشتر
خود را بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا کرد

اِنَّمَا وَلِیُّکُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِینَ اٰمَنُوا الَّذِینَ
یُقِیمُونَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُونَ الزَّکٰوةَ وَهُمْ رَاکِعُونَ

یعنی نیست ولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که
ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند و چنانچه میباید بجا می آورند و
زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریح است بر امامت آن حضرت چنانچه
در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت است و زیارت حضرت
امیرالمؤمنین ع را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب
است و روزه این روز مستحب است تأسی بمولای خود حضرت امیرالمؤمنین کردن
در تصدق بفقرا و ارباب حاجات بآنچه مقدور و میسر باشد مطلوب است
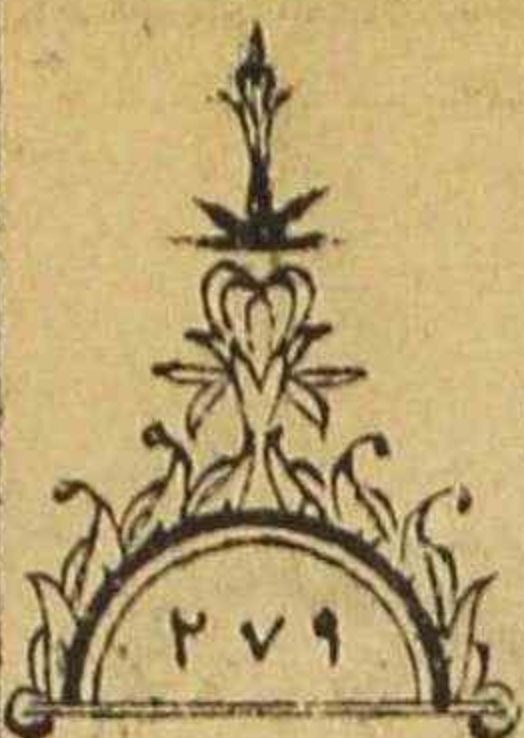
و اعمال این روز مبارک بسیار است **عمل اوّل** شیخ طوسی ره از حضرت
صادق ع روایت کرده است که در این روز پیش از زوال بر نیم ساعت دو رکعت
نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از سوره حمد هر یک
از سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و سوره انا انزلنا
ده مرتبه بخواند اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و
صد هزار عمره و هر حاجتی از حاجتهای دنیا و آخرت که از حق تعالی سؤال
کند البته بر آورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است
که در اعمال روز عید غدیر مذکور شد **عمل دوّم** از اعمال این روز
دعائیست که شیخ طوسی و سیّد بن طاوس بسندهای معتبر از حضرت
صادق ع روایت کرده اند و آن حضرت از پدر بزرگوار خود حضرت امام محمّد باقر
علیه السّلام روایت کرده است که آن حضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم
اعظم حق تعالی است هر آینه راست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا
در اجابت چگونه تأثیر مینماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی مینمایند در
تحصیل آن هر چند باید که قتال کنند و مرا هر حاجت که عارض میشود
این دعا را میخوانم و بعد از آن حاجت خود را می طلبم و البته مستجاب میگردد
و این دعائیست که در وقتیکه آیه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند
جلیل بر حضرت سیّد رسل ص نازل شد و این دعا را آورد و گفت برای مباهله
بیرون رو و وصی خود علی بن ابیطالب ع و سیّدة النساء فاطمه زهرا علیها السّلام
را و دو نور دیده و فرزند پسندیده خود حسن و حسین علیهما السّلام را با خود
ببر و این دعا را بخوان و با ترسایان مباهله کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت
امام جعفر صادق ع گفت که هر گاه که این دعا را بخوانید جهد و سعی کنید
در دعا و تضرّع و این دعا را شفیع خود گردانید در حاجتها و از کسی که
اهلش نباشد از سفیهان و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم منمائید
که از علمهای مخزون است و هر کس قابل این گوهر گرانمایه نیست
و دعا اینست

اللهم

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجه

اللهم انی اسئلک من بهائک بابهاه و کل بهائک بهی
اللهم انی اسئلک ببهائک کله اللهم انی اسئلک من
جلالک باجله و کل جلالک جلیل اللهم انی اسئلک
بجلالک کله اللهم انی اسئلک من جمالک باجمله و کل
جمالک جمیل اللهم انی اسئلک بجمالک کله اللهم
انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی
اسئلک من عظمتک باعظمها و کل عظمتک عظیمة اللهم
انی اسئلک بعظمتک کلها اللهم انی اسئلک من نورک
بانوره و کل نورک نیر اللهم انی اسئلک بنورک کله اللهم
انی اسئلک من رحمتک باوسعها و کل رحمتک واسعة اللهم
انی اسئلک برحمتک کلها اللهم انی ادعوک کما امرتنی
فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی اسئلک من کمالک باکمله
و کل کمالک کامل اللهم انی اسئلک بکمالک کله اللهم
انی اسئلک من کلماتک باتمها و کل کلماتک تامة اللهم
انی اسئلک بکلماتک کلها اللهم انی اسئلک من اسمائک
باکبرها و کل اسمائک کبیرة اللهم انی اسئلک باسمائک
کلها اللهم انی ادعوک کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی
اللهم انی اسئلک من عزتک باعزها و کل عزتک عزیزة
اللهم انی اسئلک بعزتک کلها اللهم انی اسئلک
من مشیتک بامضاها و کل مشیتک ماضیة اللهم

رضا ۷

انی اسئلك بمشیتك كلها اللهم انی اسئلك بقدرتك
التی استطلت بها علی كل شیء وكل قدرتك مستطیلة اللهم
انی اسئلك بقدرتك كلها اللهم انی ادعوك كما
امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم انی اسئلك من علمك
بانفذه وكل علمك نافذ اللهم انی اسئلك بعلمك كله
اللهم انی اسئلك من قولك بارضاه وكل قولك رضی
اللهم انی اسئلك بقولك كله اللهم انی اسئلك
من مسائلك باحبها الیك وكل مسائلك حبیبة اللهم انی
اسئلك بمسائلك كلها اللهم انی ادعوك كما امرتنی
فاستجب لی كما وعدتنی اللهم انی اسئلك من شرفك باشرفه
وكل شرفك شریف اللهم انی اسئلك بشرفك كله
اللهم انی اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك
دائم اللهم انی اسئلك بسلطانك كله اللهم انی
اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم
انی اسئلك بملكك كله اللهم انی ادعوك كما امرتنی
فاستجب لی كما وعدتنی اللهم انی اسئلك من علائك
باعلاه وكل علائك عال اللهم انی اسئلك بعلائك
كله اللهم انی اسئلك من آیاتك باعجبها وكل آیاتك عجیبة
اللهم انی اسئلك بآیاتك كلها اللهم انی اسئلك
من منك باقدمه وكل منك قدیم اللهم انی اسئلك

باب پنجم

در اعمال ماه ذی الحجه

بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما
وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِما اَنْتَ فیهِ مِنَ الشُّؤُنِ
وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ
لَكَ اَللّٰهُمَّ وَاِنّی اَسْئَلُكَ بِما تُجیبُنی بِهِ حینَ اَسْئَلُكَ یا
اَللّٰهُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِبَهاءِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِجَلالِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی
فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعَمِّهِ
وَكُلُّ رِزْقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَطائِكَ بِاَهْنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنیءٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
مِنْ خَیْرِكَ بِاَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَیْرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِخَیْرِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِاَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ
فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنی عَلَی الْاِیمانِ بِكَ وَالتَّصْدیقِ بِرَسُولِكَ
عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَالْوِلایَةِ لِعَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَالْبَراءَةِ
مِنْ عَدُوِّهِ وَالْاِئْتِمامِ بِالْاَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ
فَاِنّی قَدْ رَضیتُ بِذٰلِكَ یا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِی الْاَوَّلینَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَاءِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي
فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ
وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ
وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ
كُلِّ سَعَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الشَّهْرِ وَفِي
هٰذِهِ السَّنَةِ اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي
عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ
فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ

(حاشیه: ٨ وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ)

حَبیبِکَ الْمُصْطَفی وَ بِوَجْهِهِ وَلِیّکَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی وَ بِحَقِّ اَوْلِیائِکَ الَّذینَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لی ما مَضی مِنْ ذُنُوبی وَ اَنْ تَعْصِمَنی فیما بَقِیَ مِنْ عُمْری وَ اَعُوذُ بِکَ اَللّٰهُمَّ اَنْ اَعُودَ فی شَیْءٍ مِنْ مَعاصیکَ اَبَداً ما اَبْقَیْتَنی حَتّی تَتَوَفّانی وَ اَنَا لَکَ مُطیعٌ وَ اَنْتَ عَنّی راضٍ وَ اَنْ تَخْتِمَ لی عَمَلی بِاَحْسَنِهِ وَ تَجْعَلَ لی ثَوابَهُ الْجَنَّةَ وَ اَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَهْلَ التَّقْوی وَ یا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

بعد از آن هر حاجت که داری از حقتعالی طلب کن که ان شاء الله بر آورده است **مؤلف گوید** که خواندن این دعا در روز مباهله انسب است و شیخ طوسی رحمه الله نیز در این روز روایت کرده است و از روایت مذکوره معلوم میشود که در همه وقت میتوان خواندن و در دعا اختلافی هست میان روایات و آنچه در اینجا مذکور شده است موافق روایت شیخ است **پنجم** و روایت دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ایراد نموده ام و شبیه باین دعا در سحرهای ماه مبارک رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و از عظیم‌ترین دعاهاست **عمل ششم** آنست که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر روایت کرده اند که روز مباهله روز بیست و چهارم ماه ذی حجه است و در این روز آنچه خواهی از نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه (اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ) بگو پس میایستی بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی **هفتم** و بروایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباهله است باید که این روز را روزه بداری برای شکر حقتعالی بر این نعمت عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوشی و آنچه توانی از بوی خوش خود را خوشبو کن و باید که با آرام دل

در دعای روز مباهله است

وارام تن باشی واگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد ان ضریح مقدس حاضر
شوی والا بجای خلوتی بروی یا بر کوه بلندی بر ائی یا بصحرائی بروی و باید
که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامه های خود را بپوشد
وچون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند باداب و شرایط
وبعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجانب اسمان
نظر کند واین دعا را بخواند وبعد از ان فرمود که پس هر دعائی که خواهی
بکنی باز دو رکعت نماز بکن و دعا بکن و دعا اینست

الحمد لله رب العالمين الحمد لله فاطر السموات والارض
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض الحمد لله
الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور
ثم الذين كفروا بربهم يعدلون الحمد لله الذي عرفني
ما كنت به جاهلا ولولا تعريفه اياي لكنت هالكا اذ
قال وقوله الحق قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في
القربى فبين لي القرابة وقال سبحانه انما يريد الله ليذهب
عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا فبين لي اهل
البيت بعد القرابة ثم قال تعالى مبينا عن الصادقين
الذين امرنا بالكون معهم والرد اليهم بقوله سبحانه يا
ايها الذين امنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين فاوضح عنهم
وابان عن صفتهم بقوله جل ثناؤه فقل تعالوا ندع ابنائنا
وابنائكم ونسائنا ونسائكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل
فنجعل لعنة الله على الكاذبين فلك الشكر يا رب ولك المن

حيث هديتني وارشدتني حتّى لم يخف على الاهل والبيت
والقرابة فعرّفتني نسائهم واولادهم ورجالهم اللّهمّ
انّي اتقرّب اليك بذلك المقام الّذي لا يكون اعظم منه
فضلاً للمؤمنين ولا اكثر رحمة لهم بتعريفك ايّاهم شأنه
وابانتك فضل اهله الّذين بهم ادحضت باطل اعدائك
وثبّت بهم قواعد دينك ولولا هذا المقام المحمود الّذي
انقذتنا به ودللتنا على اتّباع المحقّين من اهل بيت نبيّك
الصّادقين عنك الّذين عصمتهم من لغو المقال ومدانس
الافعال لخصم اهل الاسلام وظهرت كلمة اهل الالحاد
وفعل اولي العناد فلك الحمد ولك المنّ ولك الشّكر على
نعمائك واياديك اللّهمّ فصلّ على محمّد وآل محمّد الّذين
افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم
واكرمتنا بمعرفتهم وشرّفتنا باتّباع آثارهم وثبّتنا بالقول
الثّابت الّذي عرّفوناه فاعنّا على الاخذ بما بصّروناه واجز
محمّداً عنّا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبذل وسعه في ابلاغ
رسالاتك واخطر بنفسه في اقامة دينك وعلى اخيه ووصيّه
والهادي من بعده الى دينه والمقيم سنّته علي امير المؤمنين
صلوات الله عليه وصلّ على الائمّة من ابنائه الصّادقين
الّذين وصلت طاعتهم بطاعتك وادخلنا بشفاعتهم
دار الكرامة يا ارحم الرّاحمين اللّهمّ هؤلاء اصحاب الكساء

المحقّين ٧ د

والمقيم بسنّته ٧ د

كرامتك ٧ د

والعباء یوم المباهلة اللهم اجعلهم شفعائنا واسئلك
بحق ذلك المقام المحمود والیوم المشهود ان تغفر لی وتتوب
علیّ انك انت التواب الرحیم اللهم انی اشهد ان ارواحهم
وطینتهم واحدة وهی الشجرة التی طاب اصلها وفرعها و
اغصانها واوراقها اللهم ارحمنا بحقهم واجرنا من مواقف
الخزی فی الدنیا والاخرة بولایتهم واوردنا موردا الامن
من اهوال یوم القیمة بحبهم واقرارنا بفضلهم واتباعنا
اثارهم واهتدائنا بهداهم واعتقادنا ما عرفوناه من
توحیدك ووقفونا علیه من تعظیم شانك وتقدیس
اسمائك وشکر الائك ونفی الصفات ان تحلك والعلم
ان یحیط بك والوهم ان یقع علیك فانك اقمتهم حججا
علی خلقك ودلائل علی توحیدك وهداة تنبه علی امرك
وتهدی الی دینك وتوضح ما اشکل علی عبادك وبابا
للمعجزات التی یعجز عنها غیرك وبها تبین حجتك وتدعوا
الی تعظیم السفیر بینك وبین خلقك وانت المتفضل علیهم
حیث قربتهم من ملکوتك واختصصتهم بسرك واصطفیتهم
لوحیك واورثتهم غوامض تاویلك رحمة بخلقك ولطفا
بعبادك وحنانا علی بریتك وعلما بما تنطوی علیه ضمائر
امنائك وما یکون من شان صفوتك وطهرتهم فی منشئهم
ومبتدئهم وحرستهم من نفث نافث الیهم واریتهم برهانا

موارد ۷

علی من

علی من عرض بنوره لهم فاستجابوا لامرك وشغلوا انفسهم بطاعتك وملؤا اجزائهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم امرك وجزؤا اوقاتهم فيما يرضيك واخلوا دخائلهم من معاريض الخطرات الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكامن لارادتك وعقولهم مناصب لامرك ونهيك والسنتهم تراجمة لسنتك ثم اكرمتهم بنورك حتى فضلتهم من بين اهل زمانهم والاقربين اليهم فخصصتهم بوحيك وانزلت اليهم كتابك وامرتنا بالتمسك بهم والرد اليهم والاستنباط منهم اللهم فانا قد تمسكنا بكتابك وبعترة نبيك صلواتك عليهم الذين اقمتهم لنا دليلا وعلما وامرتنا باتباعهم اللهم فانا قد تمسكنا بهم فارزقنا شفاعتهم حين يقول الخائبون فما لنا من شافعين ولا صديق حميم واجعلنا من الصادقين المصدقين لهم المنتظرين لايامهم الناظرين الى شفاعتهم ولا تضلنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب امين رب العالمين اللهم صل على محمد نبيك وعلى اخيه وصنوه امير المؤمنين وقبلة العارفين وعلم المهتدين وثاني الخمسة الميامين الذين فخر بهم الروح الامين وباهل الله تعالى بهم المباهلين فقال وهو اصدق القائلين فمن حاجك فيه من بعد ما جائك من العلم فقل تعالوا ندع ابنائنا وابنائكم ونسائنا ونسائكم وانفسنا

شفيع

وال محمد

وَأَنفُسَکُم ثُمَّ نَبتَهِل فَنَجعَل لَعنَةَ اللّهِ عَلَی الکاذِبینَ ذلِکَ الإمامُ
المَخصُوصُ بِمُؤاخاتِهِ یَومَ الإخاءِ وَالمُؤثِرُ بِالقُوتِ بَعدَ ضُرِّ الطَّوی
وَمَن شَکَرَ اللّهُ سَعیَهُ فی هَل أتی وَمَن شَهِدَ بِفَضلِهِ مُعادُوهُ
وَأقَرَّ بِمَناقِبِهِ جاحِدُوهُ مَولَی الأنامِ وَمُکَسِّرُ الأصنامِ
وَمَن لَم تَأخُذهُ فِی اللّهِ لَومَةُ لائِمٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیهِ وَآلِهِ ما طَلَعَت
شَمسُ النَّهارِ وَأورَقَتِ الأشجارُ وَعَلَی النُّجُومِ المُشرِقاتِ مِن
عِترَتِهِ وَالحُجَجِ الواضِحاتِ مِن ذُرِّیَّتِهِ

و این دعا بحسب سند و متن اصح ادعیه است و دیگر از ایام متبرکه روز بیست و
پنجم است و مشهور آنست که در این روز سوره کریمه هل اتی در شأن حضرت امیر
المؤمنین و فاطمه زهراء و امام حسن و امام حسین ع نازل شده بسبب آنکه حسن و حسین
بیمار شدند و حضرت سید رسل ص بعیادت ایشان رفت و امر فرمود که حضرت
امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین ع نذر کنند که اگر خدا ایشانرا عافیت
دهد سه روز روزه بگیرند و چون حق تعالی عافیت کرامت کرد آن چهار بزرگوار با فضه
خادمه ایشان روزه گرفتند و نداشتند چیزی که بآن افطار نمایند پس حضرت
امیر قدری پشم از شمعون یهودی گرفت با سه صاع جو که حضرت فاطمه ع هر روز
ثلث آن پشم را بریسد و یک صاع از آن جو را بمزد خود بردارد پس در روز اول
فاطمه ع قدر ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت و آرد
کرد و پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت رسول ص نماز شام کرد
و بخانه برگشت و حضرت فاطمه پنج گرده نانرا حاضر کرده و خواستند افطار
نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من مسکینم
از مساکین مسلمانانم مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائدههای
بهشت طعام دهد پس حضرت امیر المؤمنین ع ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را
میدهم و سایر اهل بیت ع با فضه با آنحضرت موافقت کردند و نانهای

باب پنجم
در اعمال ماه ذی حجة

خود را بسائل دادند و باب افطار کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت
فاطمه علیها السلام بمزد رشتن ثلث دیگر از پشم یکصاع دیگر از جو برداشته
آورد کرد و پنج کرده دیگر پخت و چون خواستند
افطار کنند سائلی بر در خانه آمد و صدا
زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من
یتیمم از اولاد مهاجرین و پدرم در
روز عقبه شهید شده است مرا طعام
دهید تا خدا شما را از خوانهای بهشت
طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان صلوات
الله علیه اول نان خود را داد و بعد از
او فاطمه زهرا و بعد از او دو گوشواره
عرش خدا و بعد از ایشان فضه سعادت
مند همگی نانهای خود را به یتیم دادند
و به آب افطار نمودند و در روز سیم
روزه داشتند و باز حضرت سیدة النساء
فاطمه زهرا سلام الله علیها در روز سیم
بقیه پشم را رشت و بقیه جو را گرفت و
در آسیا خورد کرد و باز پنج کرده نان پخت
و چون حضرت امیر کبیر صلوات الله علیه
از نماز برگشت حضرت فاطمه سلام الله
علیها طعام را حاضر ساخت که افطار
نمایند ناگاه اسیری از اسیران کفار
ندا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد
ما را اسیر میکنید و می‌بندید و طعام نمیدهید بخود هم پس بنحو شبهای سابق
همه کرده های نان را بسائل دادند و به آب بخته افطار نمودند چو صبح شد حق

در فضیلت روز بیست و پنجم

تعالی سوره که هل اتی را در شان ایشان فرستاد و در آن ستود شان را به این فضیلت

یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیرًا وَیُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَی حُبِّهِ مِسْکِینًا وَیَتِیمًا وَأَسِیرًا إِنَّمَا نُطْعِمُکُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِیدُ مِنْکُمْ جَزَاءً وَلَا شُکُورًا إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِیرًا

یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند از
روزیکه شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است
و میخورانند طعام را با خواهش و محبت
آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و
یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود
و نیت ایشان اینست که ما طعام میدهیم
شما را مگر از برای رضای خدا نمیخواهیم
از شما نه جزا و پاداشی را و نه شکر و ثنائی
را ما میترسیم از روز قیامت که در نهایت
شدت و هولست و چون در روز چهارم
که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره هل اتی
در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول
بخانه اهل بیت آمد و ایشان را با آن شدت
گرسنگی و آن حالت غریب مشاهده نمود
گریست و فرمود که این چه حالتست که
در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین علیهما السلام را دید که
از نقاهت بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون آید میلرزند

وحضرت

وحضرت فاطمه را دید در محراب عبادت ایستاده بود واز گرسنگی شکم مبارکش
به پشت چسبیده بود وچشمهایش فرو رفته بود وچون از نماز فارغ شد
حقتعالی خوانی از بهشت برای فاطمه
فرستاد که در ان کاسه بود وگوشت و
ترید گرم در ان میان بود که هیچ شیئ بوی
بهتر از مشک از ان ساطع بود پس
حضرت فاطمه ان خوان را بنزد حضرت رسول
صلی الله علیه وآله آورد وحضرت فرمود
که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از
از جانب خدا آمده است خدا هر کرا خواهد
روزی میدهد بی حساب حضرت فرمود
که الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت
خود شبیه مریم مادر عیسی را دیدم پس از ان تناول نمودند وتا هفت روز از
ان میخوردند واخر نمیشد وحضرت صادق
علیه السلام فرمود که ان کاسه نزد ماست
وحضرت صاحب الامر انرا ظاهر خواهد کرد
وطعام بهشت از ان تناول خواهد نمود
وسنیان نیز این روایت با نزول مائده
بطرق بسیار نقل کرده اند وتفصیل
این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس سزاوار
انست که شیعیان اهل بیت در این ایام
تاسی نمایند بموالی خود در تصدق کردن
بر مساکین ویتیمان وسعی نمایند در اطعام
ایشان وشیخ مفید گفته است که مستحب است که این روز را روزه بدارند
برای شکر نزول هل اتی در شان ال عبا وایضا مناسب است غسل باید

و زیارت ائمه و زیارت جامعه خواندن در این روز مناسب است و چون بعض
از علماء این روز را روز مباهله میدانند دعاهای مباهله را در این روز نیز
خواندن خوبست و روز بیست و ششم بنا
بر مشهور عمر را خنجر بر شکمش زدند و باین
سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست و
هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است
بجهنم واصل شد و دولت ملعونه بنی امیه
لعنهم الله برطرف شد پس در این روز شکر
این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت
امام علی نقی ع در این روز متولد شده است
و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر
باسفل درک منتقل شده است و باین سبب
فضیلت عظیم دارد و در روز آخر ذی الحجه که آخر سال عربست روایت کرده
اند که سنتست که دو رکعت نماز بجا آورند
و در هر رکعت یکمرتبه سوره حمد و ده
مرتبه سوره قل هو الله احد و ده مرتبه
آیة الکرسی بخوانند و بعد از سلام این
دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِی هٰذِهِ السَّنَةِ
مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنِی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ
وَنَسِیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِی
اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِی عَلَیْکَ
اَللّٰهُمَّ فَاِنِّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِی وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
یُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنِّی وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْکَ یَا کَرِیمُ

باب ششم

در بیان اعمال ماه محرم است

و در آن سه فصل است

فصل اول

(در اعمال دهه اول ماه محرم است) از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند و چون از نماز
فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند و این دعا را سه مرتبه میخواندند

اللهم انت الاله القديم وهذه سنة جديدة
فاسئلك فيها العصمة من الشيطان والقوة على هذه
النفس الامارة بالسوء والاشتغال بما يقربني اليك
يا كريم يا ذا الجلال والاكرام يا عماد من لا عماد له يا ذخيرة
من لا ذخيرة له يا حرز من لا حرز له يا غياث من لا غياث له
يا سند من لا سند له يا كنز من لا كنز له يا حسن البلاء يا عظيم الرجاء
يا عز الضعفاء يا منقذ الغرقى يا منجي الهلكى يا منعم يا مجمل يا مفضل يا محسن

الله در
والعون در

أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ
لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْراً مِمَّا يَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ
وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

وچون حضرت سید الشهداء ع در دهم این ماه بسعادت
شهادت فائز گردیده و در اکثر این دهه محزون و غمگین بودند و اخبار موحشه
بایشان میرسید باید که شیعیان ایشان در مجموع این ده روز بلوازم تعزیت
آنحضرت قیام نمایند و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیث
که مشتمل بر ذکر مصائب ایشان باشد بخوانند و بعضی از علما گفته‌اند که
ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت امام رضا ع منقولست
که ماه محرم ماهی بود که کافران در این ماه جنگ کردن را حرام میدانستند
و منافقان این امت در این ماه خون ما را حلال دانستند و هتک حرمت
ما کردند و زنان و فرزندان ما را اسیر کردند و آتش در خیمهای ما زدند
و اموال و اسباب ما را غارت کردند و حرمت حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله را در باب ما رعایت نکردند بدرستیکه مصیبت امام حسین ع
چشمهای ما را مجروح گردانید و آب دیده های ما را جاری ساخت و عزیز
ما را ذلیل گردانید و واقعه کربلا کرب و بلا برای ما مهیا کرد تا روز
قیامت پس باید که بر مصیبت آنحضرت گریه کنندگان بگریند بدرستی
که گریه بر آنحضرت گناهان بزرگ را بر طرف میکند پس فرمود که پدرم
امام موسی ع چون ماه محرم داخل میشد کسی آنحضرت را خندان نمیدید

و اثر حزن و اندوه بر آن حضرت ظاهر میشد در مجموع دهه اول ماه و چون
روز دهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت
امام حسین ع است و در حدیث دیگر فرمود که چون جدم حسین شهید
شد آسمان خون و خاک سرخ بارید اگر بر آن حضرت آنقدر گریه کنی که آب از دیده
بر روی تو جاری گردد حق تعالی جمیع گناهان کوچک و بزرگ ترا بیامرزد پس
فرمود که اگر خواهی که چون بمیری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین ع
را و اگر خواهی که در غرفه های بهشت با حضرت رسول ص و آل او باشی لعنت کن
قاتلان حسین را و اگر خواهی ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت
آن حضرت بیاد آوری بگو (یَا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً) یعنی
ای کاشکی میبودم با ایشان پس رستگاری می یافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی
که در درجات عالیه بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک و از برای
شادی ما شاد باش **و بدانکه** روزه روز اول محرم مستحب است و از حضرت
امام رضا ع منقولست که در روز اول محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا
فرزند طلبید و حق تعالی دعای او را مستجاب گردانید و حضرت یحیی را باو عطا
کرد پس هر که این روز را روزه دارد و دعا کند حق تعالی دعای او را مستجاب
گرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید ره گفته که روز
سیم محرم روز مبارکیست و در آن روز حضرت یوسف از چاه بیرون آمد
هر که آن روز را روزه دارد حق تعالی کارهای صعب برو آسان گرداند و
غمهای او را زایل گرداند و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارد
زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن حضرت روزه می
داشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت
رسول بسته اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزه این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا
بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه
ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که
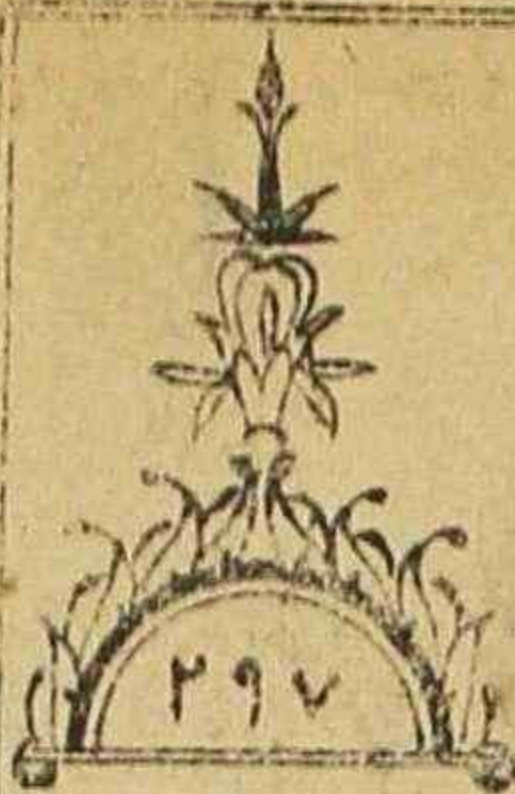
ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کاری نرود حق تعالی حوائج دنیا
و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد
حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش
در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای
منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برا و مبارک نگرداند
و در روز قیامت با یزید و عبیدالله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه
محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای
دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه
خود را که تعزیه آن حضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم
عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آن روز امساک از خوردن و
آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند
اگرچه بشربتی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه مخصوص آن روز روزه واجبی
داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید
بگیرد و در آن روز از برای خود در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و
لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن حضرت لعنت کند و بگوید (اَللّٰهُمَّ
اُلعَنْ قَتَلَةَ الحُسَینِ ع) و در روایتی وارد شده است از حضرت صادق ع که
هر که در روز عاشورا هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت
بسوی او بکند و هر که خدا نظر رحمت بسوی او بکند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا
نیز باید که احیا کند بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین ع
و اصحاب او که در آن شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بیحیا
تا صبح احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت شهادت میکردند

فصل دوم

(در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب
و روز عاشورا) به سند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که در
روز عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز

باب ششم
در اعمال ماه محرم

قیامت محشور گردد بخون خود آلوده و بهیئت شهدای کربلا در میان ایشان محشور
گردد و هر که در شب روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش
روی آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست
که هر که حضرت امام حسین ع را در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب
گردد و اما زیارت مشهوره آنحضرت شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روایت
کرده اند از صیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمة
بن محمد حضرمی و هر دو از مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که
زیارت کند حضرت امام حسین ع را در روز دهم محرم یا نزد قبر آنحضرت گریان
شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار
هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را با رسول خدا ص و ائمه طاهرین ع
کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسیکه در شهرهای
دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در
آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بلندترین بام خانه خود و اشاره
کند بسوی قبر آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین بر قاتلان آنحضرت و بعد
از آن دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول روز پیش از پیشین
پس ندبه و نوحه و گریه کند بر حسین ع و امر کند هر کرا که در خانه او ست
و از او تقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی برپا دارد
باظهار جزع بر آنحضرت و ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانه های
خود بگریه کردن و تعزیت گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت
پس من ضامنم بر خدا که هرگاه این کارها را بکنند حقتعالی جمیع این ثوابها را
بایشان عطا فرماید مالک گفت که تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان باین ثواب
فرمود که بلی پرسید که چگونه یکدیگر را
تعزیت بگویند فرمود که میگویند

عَظَّمَ اللهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا
وَاِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبِينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ

من آل محمد علیهم السلام

واگر توانی در آن روز از برای هیچ کاری از خانه بیرون مرو که آن روز نحسی است که حاجت
هیچ مؤمنی در آن روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست
و در آن خیری و رشدی نیست و ذخیره مکن از برای منزل خود چیزی که هر کس در
این روز چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست آنچه ذخیره کرده است و
اهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای ایشان
پس کسی که چنین کند از برای او نوشته میشود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار
عمره و هزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا کرده باشد و از برای او خواهد
بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد
یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز فنا علقمة
بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر ع که تعلیم نما بمن دعائی که
بخوانم در این روز هرگاه که خواهم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعائی
که هرگاه در شهرهای دور باشم خواهم که اشاره کنم و آنحضرت را زیارت
کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی این دو رکعت را بعد از آنکه اشاره
کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز این قول
را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که ملائکه میخوانند
در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند و مینویسد خدا برای تو بان زیارت
هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو
در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین
بن علی تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و نشناسند ترا مگر
از آنها که با آنحضرت شهید شده اند و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری
و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزی که شهید
شده است و میگوئی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السلام علیک یابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام
علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور السلام علیک
وعلی الارواح التی حلت بفنائک علیکم منی جمیعا سلام
الله ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنهار یا ابا عبدالله لقد
عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک علینا وعلی جمیع اهل
الاسلام وجلت وعظمت مصیبتک فی السموات علی
جمیع اهل السموات فلعن الله امة اسست اساس الظلم و
الجور علیکم اهل البیت ولعن الله امة دفعتکم عن مقامکم
وازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم الله فیها ولعن الله امة قتلتکم ولعن
الله الممهدین لهم بالتمکین من قتالکم برئت الی الله والیکم
منهم ومن اشیاعهم واتباعهم واولیائهم یا ابا عبدالله
انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم الی یوم القیمة ولعن
الله آل زیاد وآل مروان ولعن الله بنی امیة قاطبة ولعن الله
بن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن الله
امة اسرجت والجمت وتنقبت ونهیأت لقتالک بابی
انت وامی لقد عظم مصابی بک فاسئل الله الذی اکرم
مقامک واکرمنی بک ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور
من اهل بیت محمد صلی الله علیه واله اللهم اجعلنی عندک
وجیها بالحسین فی الدنیا والآخرة یا ابا عبدالله انی اتقرب
الی الله والی رسوله والی امیر المؤمنین والی فاطمة والی

الحسن والنبات بموالاتک وبالبرائة ممن قاتلک ونصب
لک الحرب وبالبرائة ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم
وابرء الی الله والی رسوله ممن اسس اساس ذلک وبنی
علیه بنیانه وجری فی ظلمه وجوره علیکم وعلی اشیاعکم
برئت الی الله والیکم منهم واتقرب الی الله ثم الیکم
بموالاتکم وموالاة ولیکم وبالبرائة من اعدائکم و
الناصبین لکم الحرب وبالبرائة من اشیاعهم واتباعهم
انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم وولی لمن والاکم
وعدو لمن عاداکم فاسئل الله الذی اکرمنی بمعرفتکم
ومعرفة اولیائکم ورزقنی البرائة من اعدائکم ان یجعلنی
معکم فی الدنیا والاخرة وان یثبت لی عندکم قدم صدق
فی الدنیا والاخرة واسئله ان یبلغنی المقام المحمود الذی
لکم عند الله وان یرزقنی طلب ثاری مع امام مهدی ظاهر
ناطق منکم واسئل الله بحقکم وبالشان الذی لکم عنده
وان یعطینی بمصابی بکم افضل ما یعطی مصابا بمصیبة مصیبة
ما اعظمها واعظم رزیتها فی الاسلام وفی جمیع اهل السموات
والارض اللهم اجعلنی فی مقامی هذا ممن تناله منک
صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محیای محیا محمد
وال محمد ومماتی ممات محمد وال محمد اللهم ان هذا
یوم تبرکت به بنوامیة وابن اکلة الاکباد اللعین بن اللعین

فمالها من مصیبة

واگر در غیر روز عاشورا باشد بجای هذا یوم قتل الحسین بگوید

عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ فِیْ کُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِیْہِ نَبِیُّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ اَبَا سُفْیَانَ وَمُعٰوِیَۃَ بْنَ اَبِیْ سُفْیَانَ وَیَزِیْدَ بْنَ مُعٰوِیَۃَ عَلَیْھِمْ مِنْکَ اللَّعْنَۃُ اَبَدَ الْاٰبِدِیْنَ وَھٰذَا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِہٖ اٰلُ زِیَادٍ وَّاٰلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِھِمُ الْحُسَیْنَ صَلَوَاتُ اللّٰہِ عَلَیْہِ اَللّٰھُمَّ فَضَاعِفْ عَلَیْھِمُ اللَّعْنَ مِنْکَ وَالْعَذَابَ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ فِیْ ھٰذَا الْیَوْمِ وَفِیْ مَوْقِفِیْ ھٰذَا وَاَیَّامِ حَیٰوتِیْ بِالْبَرَائَۃِ مِنْھُمْ وَاللَّعْنَۃِ عَلَیْھِمْ وَبِالْمُوَالَاتِ لِنَبِیِّکَ وَاٰلِ نَبِیِّکَ عَلَیْہِمُ السَّلَامُ

پس صد مرتبہ میگوئی

اَللّٰھُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاٰخِرَ تَابِعٍ لَّہٗ عَلٰی ذٰلِکَ اَللّٰھُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَۃَ الَّتِیْ جَاھَدَتِ الْحُسَیْنَ عَلَیْہِ السَّلَامُ وَشَایَعَتْ وَبَایَعَتْ عَلٰی قَتْلِہٖ اَللّٰھُمَّ الْعَنْھُمْ جَمِیْعًا

پس صد مرتبہ میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰہِ وَعَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِیْ حَلَّتْ بِفِنَائِکَ عَلَیْکَ مِنِّیْ سَلَامُ اللّٰہِ اَبَدًا مَّا بَقِیْتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّھَارُ وَلَا جَعَلَہُ اللّٰہُ اٰخِرَ الْعَھْدِ مِنِّیْ لِزِیَارَتِکُمْ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ وَعَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَعَلٰی اَوْلَادِ الْحُسَیْنِ وَعَلٰی اَصْحَابِ الْحُسَیْنِ

پس میگوئی

اَللّٰھُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّیْ وَابْدَأْ بِہٖ اَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِیَ ثُمَّ الثَّالِثَ ثُمَّ الرَّابِعَ اَللّٰھُمَّ الْعَنْ یَزِیْدَ بْنَ مُعٰوِیَۃَ خَامِسًا وَّالْعَنْ عُبَیْدَ اللّٰہِ بْنَ زِیَادٍ وَّابْنَ مَرْجَانَۃَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَّشِمْرًا وَّاٰلَ اَبِیْ سُفْیَانَ وَاٰلَ زِیَادٍ وَّاٰلَ مَرْوَانَ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَۃِ

پس بسجدہ

ص
واگر در غیر روز عاشورا بخوانند بجای (وَھٰذَا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِہٖ) بگوید وَیَوْمُ قَتْلِ الْحُسَیْنِ یَوْمٌ فَرِحَتْ بِہٖ

وَتَابَعَتْ

وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِکَ

پس بسجده میروی و میگوئی

اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله
على عظيم رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين عليه السلام
يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع الحسين و
اصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه
السلام

علقمه گفت که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که اگر توانی هر روز زیارت آن حضرت را
باین کیفیت زیارت کنی بکن که جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود
و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان جمال
و جماعتی از اصحاب خود رفتیم بسوی نجف بعد از آنکه حضرت صادق ع بیرون
رفته بود از حیره بمدینه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیر المؤمنین ع
فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین ع و گفت زیارت کنید
حضرت امام حسین ع را از این مکان از بالای سر امیر المؤمنین که حضرت امام جعفر صادق ع
چنین کرد در وقتی که من در خدمت آنحضرت باین مکان تشریف آورده بودیم
پس خواند صفوان این زیارت را که علقمه از امام محمد باقر ع برای روز عاشورا
روایت کرده است پس دو رکعت نماز زیارت کرد نزد سر امیر المؤمنین و وداع
کرد و بعد از نماز امیر المؤمنین ع رو بجانب قبر امام حسین کرده و آنحضرت را
نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این دعا بود

يا الله يا الله يا الله يا مجيب دعوة
المضطرين يا كاشف كرب المكروبين يا غياث المستغيثين
ويا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب الي من حبل
الوريد ويا من يحول بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر

الاعلی و بالافق المبین و یا من هو الرحمن الرحیم علی العرش
استوی و یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور و یا
من لا تخفی علیه خافیة و یا من لا تشتبه علیه الاصوات و
یا من لا تغلطه الحاجات و یا من لا یبرمه الحاح الملحین یا مدرک
کل فوت و یا جامع کل شمل و یا باری النفوس بعد الموت و
یا من هو کل یوم فی شأن یا قاضی الحاجات یا منفس الکربات
یا معطی السؤلات یا ولی الرغبات یا کافی المهمات یا من یکفی
من کل شیء و لا یکفی منه شیء فی السموات و الارض
اسئلک بحق محمد و علی و بحق فاطمة بنت نبیک و بحق الحسن
و الحسین فانی بهم اتوجه الیک فی مقامی هذا و بهم
اتوسل و بهم اتشفع الیک و بحقهم اسئلک و اقسم و اعزم
علیک و بالشأن الذی لهم عندک و بالقدر الذی لهم
عندک و بالذی فضلتهم علی العالمین و باسمک الذی
جعلته عندهم و به خصصتهم دون العالمین و به ابنتهم
و ابنت فضلهم من فضل العالمین حتی فاق فضلهم فضل
العالمین ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تکشف عنی غمی
و همی و کربی و تکفینی المهم من اموری و تقضی عنی دینی
و تجیرنی من الفقر و تجیرنی من الفاقة و تغنینی عن المسئلة
الی المخلوقین و تکفینی هم من اخاف همه و عسر من اخاف
عسره و حزونة من اخاف حزونته و شر من اخاف شره

علی

ومکر من اخاف مکره وبغی من اخاف بغیه وجور من اخاف
جوره وسلطان من اخاف سلطانه وکید من اخاف کیده و
مقدرة من اخاف بلاء مقدرته علی وترد عنی کید الکیدة
ومکر المکرة اللهم من ارادنی بسوء فارده ومن کادنی فکده واصرف
عنی کیده ومکره وباسه وامانیه وامنعه عنی کیف شئت و
انی شئت اللهم اشغله عنی بفقر لا تجبره وببلاء لا تستره
وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافیه وذل لا تعزه وبمسکنة
لا تجبرها اللهم اضرب بالذل نصب عینیه وادخل علیه
الفقر فی منزله والعلة والسقم فی بدنه حتی تشغله عنی بشغل
شاغل لا فراغ له وانسه ذکری کما انسیته ذکرک وخذ
عنی بسمعه وبصره ولسانه ویده ورجله وقلبه وجمیع جوارحه
وادخل علیه فی جمیع ذلک السقم ولا تشفه حتی تجعل ذلک له
شغلا شاغلا به عنی وعن ذکری واکفنی یا کافی ما لا یکفی
سواک فانک الکافی لا کافی سواک ومفرج لا مفرج سواک
ومغیث لا مغیث سواک وجار لا جار سواک خاب من کان
رجاؤه سواک ومغیثه سواک ومفزعه الی سواک ومهربه و
ملجاؤه الی غیرک ومنجاه من مخلوق غیرک فانت ثقتی ورجائی
ومفزعی ومهربی وملجای ومنجای فبک استفتح وبک
استنجح وبمحمد وآل محمد اتوجه الیک واتوسل واتشفع
فاسئلک یا الله یا الله یا الله فلک الحمد ولک الشکر والیک

جاره ۲ د

باب ششم
در اعمال ماه محرم

اَلْمُشْتَكىٰ وَاَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَاَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنِّيْ غَمِّيْ وَهَمِّيْ وَ
كَرْبِيْ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهٗ وَغَمَّهٗ وَكَرْبَهٗ
وَكَفَيْتَهٗ هَوْلَ عَدُوِّهٖ فَاكْشِفْ عَنِّيْ كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنِّيْ
كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَاكْفِنِيْ كَمَا كَفَيْتَهٗ وَاصْرِفْ عَنِّيْ هَوْلَ مَا اَخَافُ
هَوْلَهٗ وَمَؤُنَةَ مَا اَخَافُ مَؤُنَتَهٗ وَهَمَّ مَا اَخَافُ هَمَّهٗ بِلَا مَؤُنَةٍ
عَلىٰ نَفْسِيْ مِنْ ذٰلِكَ وَاصْرِفْنِيْ بِقَضَاءِ حَوَائِجِيْ وَكِفَايَةِ مَا
اَهَمَّنِيْ هَمُّهٗ مِنْ اَمْرِ اٰخِرَتِيْ وَدُنْيَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَيَا
اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْكُمَا مِنِّيْ سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِيْ وَ
بَيْنَكُمَا اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ حَيٰوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَمِتْنِيْ مَمَاتَهُمْ وَ
تَوَفَّنِيْ عَلىٰ مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِيْ
وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَيَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَتَيْتُكُمَا

(و اگر از دور خواند تَوَجَّهْتُ اِلىٰ ضَرِيْحِكُمَا بگوید)

زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمَا وَمُتَوَجِّهًا اِلَيْهِ بِكُمَا
وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمَا اِلَى اللّٰهِ فِيْ حَاجَتِيْ هٰذِهٖ فَاشْفَعَا لِيْ فَاِنَّ
لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ وَالْجَاهَ الْوَجِيْهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيْعَ
وَالْوَسِيْلَةَ اِنِّيْ اَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِرًا لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ وَقَضَائِهَا
وَنَجَاحِهَا مِنَ اللّٰهِ بِشَفَاعَتِكُمَا لِيْ اِلَى اللّٰهِ فِيْ ذٰلِكَ فَلَا اَخِيْبُ وَلَا

یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ

بَقِیَ وَ

اِلَى اللّٰهِ

يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَباً خَائِباً خَاسِراً بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَباً
رَاجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً لِي بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَ تَشَفَّعَا لِي
إِلَى اللَّهِ انْقَلِبُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
مُفَوِّضاً أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجِئاً ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلاً عَلَى اللَّهِ
وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَ
وَرَائَكُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهًى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوْدِعُكُمَا اللَّهَ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمَا انْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمَا مُتَّصِلٌ
مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمَا غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكُمَا
سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمَا أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ
فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدَيَّ عَنْكُمَا تَائِباً حَامِداً لِلَّهِ شَاكِراً
رَاجِياً لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ آيِسٍ وَلَا قَانِطٍ آئِباً عَائِداً رَاجِعاً إِلَى زِيَارَتِكُمَا
غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكُمَا وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمَا بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمَا وَإِلَى زِيَارَتِكُمَا
بَعْدَ أَنْ زَهِدَ فِيكُمَا وَفِي زِيَارَتِكُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا فَلَا خَيَّبَنِيَ اللَّهُ
مِمَّا رَجَوْتُ وَمَا أَمَّلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

سیف بن عمیره گفت که من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از امام محمد
باقر از برای ما روایت کرده این دعا را نقل نکرده صفوان گفت من وارد
شدم با سید خود امام جعفر صادق ع باین مکان پس کرد آنچه ما کردیم در
زیارت و این دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آنکه آن دو رکعت نماز

را کرد و ان وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق عم بمن
گفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که
من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک
یا دور اینکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد داده شود و سلامش بانحضرت
برسد و محجوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد بر آورده شود هر چند
حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم
و پدرم از علی بن الحسین ع با همین ضامنی و او از امام حسین ع با همین ضامنی
و او از امام حسن ع با همین ضامنی و او از پدرش امیر المؤمنین ع با همین ضامنی
و امیر المؤمنین ع از رسول خدا ص با همین ضامنی و رسول خدا ص از جبرئیل با همین ضامنی
و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و بتحقیق که حقتعالی قسم بذات مقدس خود
خورده است که هر که حضرت امام حسین ع را باین روش زیارت کند
از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارتش را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد
بر آورم هر چند بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه من
نا امید برنگردد و او را برگردانم شاد و خوشحال به بر آمدن حاجتش و فایز
شدن ببهشت و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را
قبول کنم مگر کسیکه دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر آنچه
گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل گفت یا رسول الله
حقتعالی مرا بسوی تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو
و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان
از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق ع فرمود که ای صفوان هر
گاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا که باشی و این
دعا را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البته بر آورده میشود
و حقتعالی خلف وعده خود نمیفرماید **مؤلف گوید** که چون عبارت
حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت
(السَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ) تا (وَ آلِ نَبِیِّكَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ)

بخواند و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و
اگر بعد از صد مرتبه لعنت بار دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام
بار دیگر نماز کند و متصل بسجده رود و بعد از سجده نیز نماز بکند تا
بجمیع احتمالات عمل کرده شود و اگر اول یکی از این زیارات بعیده را بعمل
آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهرا کافی باشد
و اگر زیارت امیر المؤمنین ع را با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصا
هرگاه این زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین ع بعمل آورد و چون در حدیث
تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا
کند بجای (اللهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیة) بگوید (اللهم ان یوم
قتل الحسین صلواتک علیه یوم تبرکت به بنو امیة)

فصل سیوم

(در سایر زیارات این روز است) **و از جمله** آنها زیارتیست که سید
صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفتم بخدمت حضرت صادق ع در روز عاشورا
و آنحضرت را شکسته رنگ و اندوهناک یافتم و آب از دیدهای مبارک آنحضرت
مانند مروارید میریخت گفتم یا ابن رسول الله سبب گریه شما چیست خدا هرگز
دیدهای شما را گریان نگرداند حضرت فرمود مگر غافلی و نمیدانی که در مثل این روز
حضرت امام حسین ع شهید شده است گفتم ای سید من چه میفرمائید در روزه
فرمود که روزه بدار بی آنکه شب نیت روزه بکنی و افطار بکن نه از روی شماتت
و یک روز تمام روزه مگیر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد بیک ساعت
بشربتی از آب زیرا که در این وقت جنگ بر طرف شد از آل رسول و در زمین سی نفر
از اهل بیت و موالیان ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در آنها حضرت
رسالت بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود باید آنحضرت را برای ایشان تعزیت
بگویند پس آنحضرت چندان گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش تر شد پس
حضرت فرمود که بهترین کاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاکیزه بپوشی
و بندها وا بگشائی و آستینها را تا مرفق بالا کنی بروش مصیبت زدگان پس

بیرون رو یا بسوی بیابان یا بجائی که کسی ترا نبیند یا خانه خالی از برای تعقیبه از
سنتهان دو وقت چاشت پس چهار رکعت بجا آوری با خشوع و خضوع و رکوع
نیکو و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل
یا ایها الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در دو رکعت
دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوانی و در رکعت دوم سوره اذا
جاءک المنافقون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوان پس بگردانی رو
خود را بجانب روضه مقدسه آنحضرت و بخواطر آوری شهادت امام
مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجناب را و سلام کنی بر او و صلوات فرستی
بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان الخ و بروایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی
بر قاتلان آنحضرت که بهر لعنی هزار حسنه برای تو نوشته میشود و هزار گناه
از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر آنست که
هزار مرتبه بگوئی (اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ وَاَصْحَابِهِ) پس فرمود که
بعد از آن از موضعی که ایستاده چند گام پیش روی و بگوئی (اِنَّا لِلّٰهِ وَ
اِنَّا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ رِضًا بِقَضَائِهِ وَتَسْلِیمًا لِاَمْرِهِ) و اگر هفت مرتبه چنین
کند بهتر است و فرمود که در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک و گریان
باشی پس بجای خود برگردی و بگوئی

اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ الْفَجَرَةَ الَّذِینَ شَاقُّوا رَسُولَکَ وَحَارَبُوا اَوْلِیَاءَکَ
وَعَبَدُوا غَیْرَکَ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَکَ وَالْعَنِ الْقَادَةَ وَالْاَتْبَاعَ
وَمَنْ کَانَ مِنْهُمْ فَخَبَّ وَاَوْضَعَ مَعَهُمْ اَوْ رَضِیَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا
کَثِیرًا اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِکَ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمْ وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ اَیْدِی الْمُنَافِقِینَ الْمُضِلِّینَ وَالْکَفَرَةِ
الْجَاحِدِینَ وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا یَسِیرًا وَاَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِیبًا
وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْکَ عَلٰی عَدُوِّکَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِیرًا

لهم مجتبا ن

پس دست بدعا بردار و قصد کن دشمنان آل محمد را و بگو

اللهم إن كثيراً من الامة ناصبت المستحفظين من الائمة
وكفرت بالكلمة وعكفت على القادة الظلمة وهجرت الكتاب
والسنة وعدلت عن الحبلين الذين أمرت بطاعتهما والتمسك
بهما فأماتت الحق وحادت عن القصد وما لأت الاحزاب وحرفت
الكتاب وكفرت بالحق لما جاءها وتمسكت بالباطل لما
اعترضها وضيعت حقك وأضلت خلقك وقتلت أولاد
نبيك وخيرة عبادك وحملة علمك وورثة حكمتك ووحيه
اللهم فزلزل أقدام أعدائك وأعداء رسولك وأهل
بيت رسولك اللهم وأخرب ديارهم وأفلل سلاحهم و
خالف بين كلمتهم وفت في أعضادهم وأوهن كيدهم
واضربهم بسيفك القاطع وارمهم بحجرك الدامغ وطمهم
بالبلاء طما وغمهم بالعذاب غما وعذبهم عذابا نكرا
وخذهم بالسنين والمثلات التي أهلكت بها أعداءك إنك
ذو نقمة من المجرمين اللهم إن سنتك ضائعة وأحكامك
معطلة وعترة نبيك في الارض هائمة اللهم فأعن
الحق وأهله واقمع الباطل وأهله ومن علينا بالنجاة واهدنا
إلى الايمان وعجل فرجنا وانظمه بفرج أوليائك واجعلهم
لنا وداً واجعلنا لهم وفداً اللهم وأهلك من جعل
يوم قتل ابن نبيك وخيرتك عيداً واستهل به فرحاً ومرحاً

وَخُذْ آخِرَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ أَوَّلَهُمْ وَضَاعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ وَ
التَّنْكِيلَ عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَأَهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ وَ
قَادَتَهُمْ وَأَبِرْ حُمَاتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ اللَّهُمَّ وَضَاعِفْ
صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ الْعِتْرَةِ
الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ بَقِيَّةِ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ
الْمُبَارَكَةِ وَأَعْلِ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ
الْبَلَاءَ وَاللَّأْوَاءَ وَحَنَادِسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ وَ
ثَبِّتْ قُلُوبَ شِيعَتِهِمْ وَحِزْبِكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِهِمْ وَ
نُصْرَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَأَعِنْهُمْ وَامْنَحْهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى
فِيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً وَأَوْقَاتًا مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً
يُوشِكُ فِيهَا فَرَجُهُمْ وَتُوجِبُ فِيهَا تَمْكِينَهُمْ وَنَصْرَهُمْ كَمَا
ضَمِنْتَ لِأَوْلِيَائِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ
الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَاكْشِفْ غُمَّتَهُمْ
يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ السَّائِلُ
لَكَ الْمُقْبِلُ عَلَيْكَ اللَّاجِئُ إِلَى فِنَائِكَ الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاسْمَعْ نِدَائِي يَا إِلَهِي

علانیتی ونجوای واجعلنی ممن رضیت عمله وقبلت نسکه
ونجیته برحمتک انک انت العزیز الکریم اللهم وصل
اولا واخرا علی محمد وال محمد وبارک علی محمد وال محمد
وارحم محمدا وال محمد باکمل وافضل ما صلیت وبارکت
وترحمت علی انبیائک ورسلک وملائکتک وحملة
عرشک بلا اله الا انت اللهم ولا تفرق بینی وبین
محمد وال محمد صلواتک علیه وعلیهم واجعلنی یا مولای
من شیعة محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین وذریتهم
الطاهرة المنتجبة وهب لی التمسک بحبلهم والرضا بسبیلهم
والاخذ بطریقتهم انک جواد کریم

اجمعین

بجملهم

پس بسجده برود وطرف روی خود را برخاک بگذارد بگوید

یا من یحکم ما یشاء ویفعل ما یرید انت حکمت فلک الحمد
محمودا مشکورا فعجل یا مولای فرجهم وفرجنا بهم فانک
ضمنت اعزازهم بعد الذلة وتکثیرهم بعد القلة واظهارهم
بعد الخمول یا اصدق الصادقین ویا ارحم الراحمین فاسئلک
یا الهی وسیدی متضرعا الیک بجودک وکرمک بسط املی
والتجاوز عنی وقبول قلیل عملی وکثیره والزیادة فی
ایامی وتبلیغی ذلک المشهد وان تجعلنی ممن یدعی فیجیب
الی طاعتهم وموالاتهم ونصرهم وترینی ذلک قریبا
سریعا فی عافیة انک علی کل شیء قدیر

باب ششم
در اعمال ماه محرم است

پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن و بگو

اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَکُونَ مِنَ الَّذِینَ لَا یَرْجُونَ اَیّامَكَ فَاَعِذْنی یا اِلٰهی بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذٰلِكَ

چون چنین کنی این عمل بهتر است از برای تو از حجهای بسیار و عمره های بسیار
که مال بسیار در آن صرف نمائی و بدن خود را در آنها بتعب افکنی و از اهل و عیال
و فرزندان خود جدا شوی و بدانکه کسی که این نماز را در این روز بکند و این دعا را
از روی اخلاص بخواند و این عمل را با یقین و تصدیق بجا آورد حق تعالی ده
خصلت باو عطا کند که از جمله آنها آنست که او را از مردنهای بد حفظ کند
مانند غرق شدن و سوختن و در زیر عمارت ماندن و امثال اینها و نامردان
دشمنی بر او مسلط نگرداند و نگاه دارد او را از دیوانگی و خوره و پیسی در
خودش و فرزندانش تا چهار پشت و شیطان و دوستان و یاوران شیطان را
مسلط نگرداند بر او و نسل او تا چهار پشت **زیارت دیگر** زیارتیست که مشتمل
است بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت حضرت رسول خدا و ائمه هدی
صلوات الله علیهم است و مناسب است که در این روز خوانده شود و اگر
در آخر روز خوانده شود شاید انسب باشد و زیارت اینست

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْرٰهِیمَ
خَلِیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلِیمِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا وارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَلِیِّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِیدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْبَشِیرِ

النذیر و بن سید الوصیین السلام علیک یا بن فاطمة سیدة
نساء العالمین السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک
یا خیرة الله و ابن خیرته السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره السلام
علیک ایها الوتر الموتور السلام علیک ایها الامام الهادی
الزکی و علی ارواح حلت بفنائک و اقامت فی جوارک و
فدت مع زوارک السلام علیک منی ما بقیت و بقی اللیل
و النهار فلقد عظمت بک الرزیة و جل المصاب فی المؤمنین
و المسلمین و فی اهل السموات اجمعین و فی سکان الارضین
فانا لله و انا الیه راجعون و صلوات الله و برکاته و تحیاته
علیک و علی آبائک الطیبین المنتجبین و علی ذراریهم الهداة
المهدیین السلام علیک یا مولای و علیهم و علی روحک
و علی ارواحهم و علی تربتک و علی تربتهم اللهم لقهم
رحمة و رضوانا و روحا و ریحانا السلام علیک یا مولای
یا ابا عبد الله یا بن خاتم النبیین و یا بن سید الوصیین
و یا بن سیدة نساء العالمین السلام علیک یا شهید یا بن
الشهید یا اخ الشهید یا ابا الشهداء اللهم بلغه عنی فی
هذه الساعة و فی هذا الیوم و فی هذا الوقت و فی کل وقت
تحیة کثیرة و سلاما سلام الله علیک و رحمة الله و برکاته
یا بن سید العالمین و علی المستشهدین معک سلاما متصلا
ما اتصل اللیل و النهار السلام علی الحسین بن علی الشهید

الطاهرین

السلام علی علی بن الحسین الشهید السلام علی العباس بن
امیر المؤمنین الشهید السلام
علی الشهداء من ولد امیر
المؤمنین السلام علی الشهداء
من ولد الحسن السلام علی
الشهداء من ولد الحسین
السلام علی الشهداء من
ولد جعفر و عقیل السلام
علی کل مستشهد معهم
من المؤمنین اللهم صل
علی محمد و آل محمد و بلغهم
عنی تحیة کثیرة و سلاما
السلام علیک یا رسول
الله احسن الله لک العزاء
فی ولدک الحسین السلام
علیک یا فاطمة احسن
الله لک العزاء فی ولدک
الحسین السلام علیک یا
امیر المؤمنین احسن الله لک
العزاء فی ولدک الحسین السلام علیک یا ابا محمد الحسن

در زیارت روز عاشورست
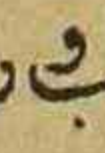
اَحسَنَ اللهُ لَكَ العَزآءَ فی اَخیكَ الحُسَینِ یا مَولایَ یا اَبا عَبدِ اللهِ اَنا ضَیفُ اللهِ وَضَیفُكَ وَجارُ اللهِ وَجارُكَ وَلِكُلِّ ضَیفٍ وَجارٍ قِرىً وَقِرایَ فی هٰذَا الوَقتِ اَن تَسئَلَ اللهَ سُبحانَهُ وَتَعالیٰ اَن یَرزُقَنی فَكاكَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ اِنَّهُ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ

وشیخ مفید رحمه الله گفته است که در شب بیست و یکم ماه محرم زفاف حضرت فاطمه و امیر المؤمنین علیه السلام واقع شد باید که این روز برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند و شیخ طوسی گفته است که در روز هفدهم ماه محرم اصحاب فیل بجهة خراب کردن کعبه آمده بودند بر کشتند و عذاب برایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم این ماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام بعالم اعلی ارتحال نمود

تمام شد باب ششم از کتاب مستطاب زاد المعاد بید اقل العباد مصطفی محمد النجم آبادی

باب هفتم

(در اعمال ماه صفر است) و این ماه مشهور است بنحوست و دو وجه میتوان داشت
اول آنکه موافق قول علمای شیعه وفات حضرت رسالت پناه ص در این ماه واقع
شده و دویم آنکه در سه ماه متوالی که اشهر حرم الله چون عرب قتال نمیکردند
و در اینماه شروع بقتال میکردند لهذا نحس شمرده اند و در احادیث شیعه
ندیدم چیزیکه دلالت بر نحوست کند و در روایات غیر معتبر
عامه وارد شده است و سید بن طاوس از بعضی کتب معتبر روایت
کرده است که در روز سیم اینماه مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت
اول بعد از حمد سورهٔ انا فتحنا بخوانند و در رکعت دویم سورهٔ توحید
بعد از سلام صد مرتبه بگویند (اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ) و
صد مرتبه (اَللّٰهُمَّ الْعَنْ آلَ اَبِی سُفْیَانَ) و صد مرتبه (اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
رَبِّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ) و در روز بیستم اینماه مشهور است بروز اربعین یعنی
روز چهلم شهادت حضرت امام حسین ع و در کتب معتبر از حضرت
امام حسن عسکری روایت کرده اند که علامات مومن پنج چیز است نماز
پنجاه و یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز و زیارت اربعین و
انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده شکر بر خاک گذاشتن

در زیارت روز اربعین است

و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن ❦ وکیفیت زیارت بسند معتبر منقولست
از صفوان جمال که گفت مولای من حضرت صادق ع بمن گفت که در زیارت اربعین
هر که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شده باشد میگوئی

السلام علی ولی الله وحبیبه السلام علی خلیل الله و
نجیبه السلام علی صفی الله وابن صفیه السلام علی الحسین
المظلوم الشهید السلام علی اسیر الکربات وقتیل العبرات
اللهم انی اشهد انه ولیک وابن ولیک وصفیک وابن
صفیک الفائز بکرامتک اکرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة
واجتبیته بطیب الولادة وجعلته سیدا من السادة وقائدا
من القادة وذائدا من الذادة واعطیته مواریث الانبیاء و
جعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی الدعاء و
منح النصح وبذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهالة
وحیرة الضلالة وقد توازر علیه من غرته الدنیا وباع حظه
بالارذل الادنی وشری آخرته بالثمن الاوکس وتغطرس و
تردی فی هواه واسخطک واسخط نبیک واطاع من عبادک
اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبین النار
فجاهدهم فیک صابرا محتسبا حتی سفک فی طاعتک دمه
واستبیح حریمه اللهم فالعنهم لعنا وبیلا وعذبهم عذابا
الیما السلام علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن
سید الاوصیاء اشهد انک امین الله وابن امینه عشت

نجیبه

للنار

سعیداً و مضیت حمیداً و مت فقیداً مظلوماً شهیداً و اشهد
ان الله منجز لک ما وعدک و مهلک من خذلک و معذب
من قتلک و اشهد انک وفیت بعهد الله و جاهدت فی
سبیل الله حتی اتیک الیقین فلعن الله من قتلک و لعن الله
من ظلمک و لعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به اللهم
انی اشهدک انی ولی لمن والاه و عدو لمن عاداه بابی
انت و امی یا ابن رسول الله اشهد انک کنت نوراً فی الاصلاب
الشامخة و الارحام الطاهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها
و لم تلبسک المدلهمات من ثیابها و اشهد انک من دعائم
الدین و ارکان المسلمین و معقل المؤمنین و اشهد انک
الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی و اشهد
ان الائمة من ولدک کلمة التقوی و اعلام الهدی و العروة
الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا و اشهد انی بکم مؤمن و بایابکم
موقن بشرایع دینی و خواتیم عملی و قلبی لقلبکم سلم و امری
لامرکم متبع و نصرتی لکم معدة حتی یاذن الله لکم فمعکم
معکم لا مع عدوکم صلوات الله علیکم و علی ارواحکم و اجسادکم
و شاهدکم و غائبکم و ظاهرکم و باطنکم آمین رب العالمین

و دو رکعت نماز میکنی و هر دعا که خواهی میکنی و بر میگردی
و سید بن طاوس گفته است که من برای این زیارت وداعی
یافته ام که مخصوص است باین زیارت باید که بایستی پیش روی ضریح و بگوئی

السلام علیک یا ابن رسول الله السلام

علیک یا بن علی المرتضی وصی رسول الله السلام علیک یا بن
فاطمة الزهرآء سیدة نساء العالمین السلام علیک یا وارث
الحسن الزکی السلام علیک یا حجة الله فی ارضه وشاهده
علی خلقه السلام علیک یا ابا عبد الله الشهید السلام
علیک یا مولای وابن مولای اشهد انک قد اقمت الصلوة
واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وجاهدت
فی سبیل الله حتی اتیک الیقین واشهد انک علی بینة من
ربک اتیتک

واگر انروز زیارت کند بجای (اتیتک) بگوید

توجهت الیک یا مولای زائرا وافدا راغبا مقرا لک
بالذنوب هاربا الیک من الخطایا لتشفع لی عند ربک
یا بن رسول الله صلی الله علیک حیا ومیتا فان لک
عند الله مقاما معلوما وشفاعة مقبولة لعن الله من
ظلمک لعن الله من حرمک وغصب حقک ولعن الله
من قتلک ولعن الله من خذلک ولعن الله من دعوته فلم
یجبک ولم یعنک ولعن الله من منعک من حرم الله وحرم
رسوله وحرم ابیک واخیک ولعن الله من منعک من شرب
ماء الفرات لعنا کثیرا یتبع بعضها بعضا اللهم فاطر
السموات والارض عالم الغیب والشهادة انت تحکم
بین عبادک فیما کانوا فیه یختلفون وسیعلم الذین ظلموا ای

محمود داماد

منقلب ینقلبون اللهم لا تجعله آخر العهد من زیارته
وارزقنیه ابداً ما بقیت وحییت یا رب ولو مت فاحشرنی
فی زمرته یا ارحم الراحمین

واگر زیارت آخر روز عاشورا نیز در این روز
بخواند مناسبست و بدانکه مشهور
آنست که سبب تأکید زیارت آنحضرت در
این روز آنستکه حضرت امام زین العابدین
با سایر اهل بیت در این روز بعد از مراجعت
از شام بکربلای معلی وارد شدند و سرهای
مقدس شهدا را ببدنهای مطهر ایشان
ملحق کردند و این بنا بعید است از جهات
بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است و بعضی گفته اند که در این روز اهل بیت
وارد مدینهٔ طیبه شدند و این نیز بسیار
بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت
امام زین العابدین باعجاز و طی الارض
مخفی بکربلا رفته باشند از شام و سرها را
ببدنها ملحق کرده باشند و این ممکن است
اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است
بلکه بعضی از روایات منافی فی الجمله با این
دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود
آنستکه اول کسیکه از صحابهٔ حضرت رسالت
بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله
انصاری بود و او در این روز بکربلا رسید و آنحضرت را با شهدا زیارت
کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود

در بیان روز وفات حضرت امام حسن مجتبی

که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد و شاید وجوه دیگر
داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم
باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست و
مشهور میان علمای امامیه آنست که وفات
حضرت سید انبیاء در روز بیست و هشتم ماه
صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمع دیگر گفته
اند که شهادت امام حسن مجتبی ع نیز در این
روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این
دو بزرگوار روز زیارت ایشان از نزدیک و دور
مناسبست و بدانکه در میان عوام بلکه
خواص نحوست چهارشنبه آخر ماه صفر اشتهار
دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزیکه
دلالت بر این کند بنظر نرسیده و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً
چهارشنبه آخر هر ماه وارد شده است و چون
اینماه بنا بر اسبابیکه مذکور شد فی الجمله نحوستی
دارد ممکن است که چهارشنبه آخر آن نحوستش
از سایر چهارشنبه ها بیشتر باشد اگر در
آن روز از قبیل احتراز از طیره استدفاع بلا
با تصدقات و ادعیه و استعاذاتی که از
ائمه ع وارد شده است بکنند و توکل نمایند بر
جناب مقدس الهی که کفاره طیره است مناسب
است و اگر بلائی متوجه باشد باینها دفع
میشود نه آنکه بروش جهال عجم متابعت مجوسیان
کنند بلهو و لعب و سور و سرور و شادی و ساز و اعمال قبیحه مشغول شوند
که موجب مزید استحکام قضاهای آسمانی و تقدیرات ربانی گردد (تم بالخیر)

باب هشتم

در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول است و در آن دو فصل است

فصل اول

(در فضیلت و اعمال روز اول تا روز شانزدهم است) شیخ مفید و
شیخ طوسی و دیگران گفته اند که حضرت رسالت پناه ص در شب اول ماه ربیع
الاول اراده هجرت نمود از مکه معظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب بغار رفت
و حضرت امیر المؤمنین ع جان شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول
کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای کین قبایل مشرکین پروا نکرد
و فضل او بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگان ظاهر گردید و حقتعالی
با ملائکه سموات با آنحضرت مباهات نمود و آیه کریمه (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي
نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ) در شان او نازل شد چنانکه تفصیلش در حیات
القلوب مذکور است و چون حقتعالی آن جان مقدس بنیان را از کید کافران
حفظ کرد گفته اند که روزش را که روز اول ماه ربیع اول است مستحب است که برای
شکر این نعمت عظیمه روزه بدارند و هرچند علما در این روز زیارت ذکر
نکرده اند اما زیارت حضرت رسول ص و حضرت امیر المؤمنین ع در این روز
مناسبت بجهاتی که مذکور شد و شیخ طوسی رحمه الله در مصباح
گفته است که در روز اول این ماه حضرت امام حسن عسکری بعالم بقا رحلت نمود

وحضرت صاحب الامر بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس زیارت آن دو امام عالی
مقدار در این روز نیز مناسب است و اما شیخ ره در تهذیب و کلینی و
محمد بن جریر طبری و ابن الخشاب و شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات
حضرت امام حسن عسکری ع در روز هشتم این ماه بود پس در آن روز زیارت
آن دو امام ع انسب است و اما روز نهم این ماه باید دانست که در میان علمای خاصه
و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب خلافست مشهور میان فریقین آنست که
قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شده چنانچه سابقا اشاره
باز شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل مورخان
است و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال میان
عوام شیعه مشهور است قتل او در روز نهم ماه ربیع الاول واقع شده
و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است و
سید بزرگوار علی بن طاوس در کتاب اقبال اشاره نموده است باینکه ابن
بابویه ره روایتی از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که آن
ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل جحیم متوجه شده است و از
نقل او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق و چنین اعتقاد داشته است هم
چنین سید خود این حدیث را تأویلات نموده است و ایضا سید خود
ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته آن روز باین سبب تعظیم و
تکریم نموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس در کتاب زوائد
الفوائد همین مذهب را تقویت کرده است و روایت معتبر در این باب ایراد نموده
است چنانچه گفته است که روایت کرده اند که محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن
محمد بن جریح بغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب
علیه اللعنة و العذاب و رفتیم بشهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص اصحاب
حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری ع بود و بخدمت حضرت صاحب الامر
نیز رسیده بود و چون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون آمد و احوال احمد
را از او پرسیدیم گفت که او امروز مشغول اعمال عید است و آن روز نهم ماه

ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان چهار است عید فطر و
عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام
علی نقی ع روایت میکند که امروز روز عید است بهترین عیدها است نزد
اهل بیت رسالت و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد
او آییم چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و
عبائی بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود ما گفتیم این چه
حالت است که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شده‌ام
گفتیم امروز مگر عید است گفت بلی و ما را بخانه خود درآورد و بر روی
کرسیها نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای خود امام
حسن عسکری ع رفتیم در سر من رای در مثل این روز که شما بنزد من آمده‌اید
چون رخصت یافتیم و بخدمت آن حضرت رسیدیم دیدیم که آنحضرت مجلس
خود را آراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک خود
عود در آن مجمره می اندازد و مجلس خود را مزین گردانیده است و بر غلامان و
خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم یا بن رسول الله
پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فرحی تازه روی
داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظیم‌تر
است بدرستیکه خبر داد مرا پدرم که حذیفه بن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول
داخل شد بر جدم حضرت رسول خدا حذیفه گفت که دیدم حضرت امیرالمؤمنین
و حضرت امام حسن ع و امام حسین ع را که با حضرت رسالت پناه ص طعام
تناول میفرمودند و آنحضرت بروی ایشان تبسم مینمود و با امام حسن
و امام حسین ع میگفت بخورید گوارا باد از برای شما برکت و سعادت این
روز بدرستیکه این روزیست که حقتعالی هلاک میکند در این روز دشمن
خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این روز دعای مادر شما را
بخورید که این روزیست که حقتعالی در این روز قبول میکند اعمال محبان
و شیعیان شما را بخورید که این روزیست که ظاهر میشود راستی گفته خدا که

میفرماید (فَتِلْکَ بُیُوتُهُمْ خَاوِیَةً بِمَا ظَلَمُوا) یعنی اینست خانهای ایشان
که خالی گردیده بسبب ستمهای ایشان بخور بدکه این روزیست که شکسته میشود
درین روز شوکت دشمنان جد شما و یاری کننده دشمن شما بخور بدکه
این روزیست که در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کنند
بر ایشان و غصب کننده حق ایشان بخور بدکه این روزیست که حقتعالی
عملهای دشمنان شما را باطل و هبا میگرداند حذیفه گفت که من گفتم یا
رسول الله یا در میان امت تو کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید حضرت
فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی ریاست
در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد کرد و تازیانه
ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد کشید و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد
و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد و میراث فرزند
مرا متصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادتی بر وصی
من علی بن ابیطالب خواهد کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد
و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدروغ
نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد پس دختر من او را
نفرین خواهد کرد و حقتعالی نفرین او را در این روز مستجاب خواهد کرد حذیفه
گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی که او را حقتعالی در حیات تو هلاک کند حضرت
فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرات کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم
تغییر امری را که در علم او گذشته است ولیکن از حقتعالی سؤال کردم که فضیلت
دهد آن روز را که در آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن
روز سنتی گردد در میان دوستان و شیعیان اهل بیت من پس حقتعالی وحی کرد
بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که در یابد تو را و اهل بیت
تو را محنتهای دنیا و بلاها و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از
بندگان من آن منافقانی که تو خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند
و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی

و ایشان دشمنی تو را بدل گرفتند و تو ایشانرا خوشنود کردانیدی و ایشان تو را
تکذیب کردند و تو ایشانرا برگزیدی و ایشان تو را در بلیه گذاشتند و سوگند
یاد میکنم بحول و قوه و پادشاهی خود که البته بگشایم بر روح کسیکه غصب کند
حق علی را که وصی تست بعد از تو هزار در از پست‌ترین طبقهای جهنم که
انرا فیلوق میگویند و او را و اصحاب او را در قعر جهنم جا دهم که شیطان از مرتبه
خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافقان را در قیامت عبرتی
کردانم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بودند و برای سایر دشمنان
دین و ایشانرا و دوستان ایشانرا بسوی جهنم برم با دیدهای کبود و روهای
زشت با نهایت مذلت و خواری و پشیمانی و ایشانرا ابدالآباد در عذاب خود
بدارم ای محمد نمیرسد علی بمنزلت تو مگر آنچه میرسد باو از بلاها از فرعون
او و غصب کننده حق او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و
شرک بمن میآورد و مردم را منع میکند از راه رضای من و گوساله از برای امت
تو برپا میکند که آن ابوبکر است و کافر میشود بمن در عرش و عظمت و جلال
من بدرستیکه امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای شیعیان و
محبان در این روز عید کنند از روز یکه آن ملعون کشته میشود و امر کرده ام
ایشانرا که کرسی کرامت مرا نصب کنند در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بر من
و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام
ملائکه نویسندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و
ننویسند گناهان ایشانرا برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روز را عید کردانیدم
برای تو و اهل بیت تو و برای هرکه تابع ایشان است از مؤمنان و شیعیان
ایشان و سوگند یاد میکنم بعزت خود و جلال خود و علو منزلت و مکان خود
که عطا کنم کسیرا که عید کند این روز را از برای من ثواب آنها که بدور عرش
احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را
اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد
هزار هزار کس را از موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد کردانم و اعمال
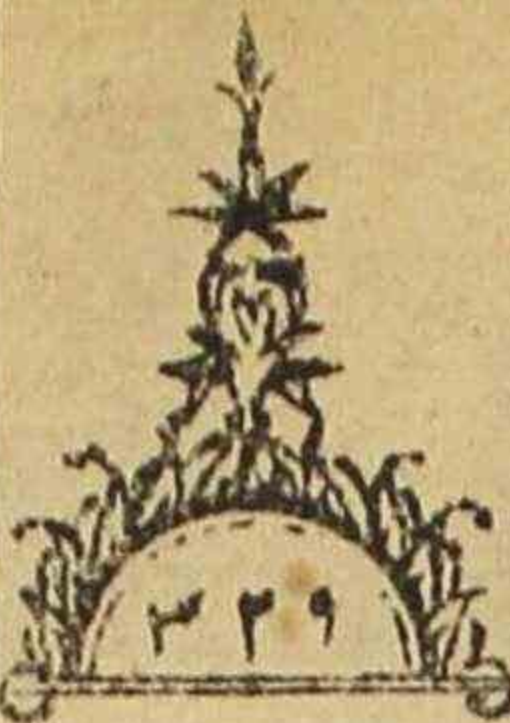
ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را بیامرزم حذیفه گفت که پس برخواستند و رسول
خدا صلی الله علیه و آله بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم
در کفر عمر تا آنکه بعد از وفات رسول خدا دیدم که او چه فتنها برانگیخت
و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامان بیحیائی در وقاحت
برای غصب امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانه
وحی و رسالت زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر
داد و سنتهای آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت امیر المؤمنین ع را رد
کرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و
یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و نور دیده مصطفی را بخشم آورد
و رضا جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع سنتهای رسول ص را برطرف
کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین ع کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه
کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال
کرد و حکم کرد که از پوست شتر درهم و دینار بسازند و خرج کنند و در
بر روی و بر شکم فاطمه زهرا زدند و بر منبر حضرت رسالت بغصب و جور بالا
رفت و بر حضرت امیر المؤمنین ع افترا بست و با آن حضرت معاوضه کرد
و رای آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت که پس حقتعالی
دعای برگزیده خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب گردانید
و قتل او را بر دست کشنده او رحمة الله جاری ساخت پس رفتم بخدمت
حضرت امیر المؤمنین ع که آنحضرت را تهنیت و مبارک باد بگویم بآنکه
آن منافق کشته شد و بعذاب حقتعالی واصل گردید چون حضرت مرا
دید گفت ای حذیفه یاد در خاطر داری آن روزی را که آمدی بنزد سید من
رسول خدا و من و دو سبط او حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او طعام
میخوردیم پس ترا دلالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر رسول
خدا حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روزیست که حقتعالی دیده آل
رسول را روشن کرده است و من برای این روز هفتاد و دو نام میدانم حذیفه

گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این
روز استراحتست که مومنان از شر این منافق امان یافتند و روز زایل شدن
کرب و غمست و روز غدیر دوم است و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز
اختیار نیکوئی برای مؤمنانست و روز برداشتن قلم از شیعیان است و روز
برهم شکستن بنای کفر و عدوانست و روز عافیتست و روز برکتست
و روز طلب خونهای مؤمنانست و روز عید بزرگ است و روز مستجاب
شدن دعاست و روز موقف اعظم است و روز وفای بعهد است و روز
شرطست و روز کندن جامه سیاه است و روز ندامت ظالمست و روز شکسته
شدن شوکت مخالفانست و روز نفی هموم است و روز فتح است و روز عرض
اعمال کافرانست و روز ظهور قدرت خداست و روز عفو از گناه شیعیانست
و روز فرح ایشانست و روز توبه است و روز انابت بسوی حق تعالی است و روز
زکوة بزرگست و روز فطر دوم است و روز اندوه یاغیانست و روز
گره شدن آب دهان در گلوی مخالفانست و روز خشنودی مؤمنانست
و روز عید اهل بیتست و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعونست و روز
مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن تصدقاتست و
روز زیادتی مثوباتست و روز قتل منافق است و روز وقت معلوم است
و روز سرور اهل بیتست و روز مشهود است و روز قهر بر دشمن است
و روز خراب شدن بنیان ضلالتست و روز ایست که ظالم انگشت
ندامت بدندان میگزد و روز تنبیه است و روز شرفست و روز خنک
شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادتست و روز درگذشتن
از گناه مؤمنانست و روز تازگی بوستان اهل ایمانست و روز شیرینی
کام ایشانست و روز خوشی دلهای مؤمنانست و روز برطرف شدن
پادشاهی منافقانست و روز توفیق اهل ایمانست و روز رهائی مؤمنان
از شر کافرانست و روز مظاهره است و روز مفاخره است و روز قبول
اعمال است و روز تبجیل و تعظیم است و روز بذل و عطاست و روز شکر

حق تعالی است و روز یاوری مظلومان است و روز یاری کردن مؤمنان است
و روز محبت کردن ایشان است و روز رسیدن رحمتهای الهی است و روز پاک گردانیدن اعمال است
و روز رفع کردن زیانهاست و روز برطرف شدن بدعتهاست و روز ترک گناهان
کبیره است و روز ندا کردن بحق است و روز عبادت است و روز موعظه و نصیحت
است و روز تغییر دادن پیشوایان دین است حذیفه گفت که پس از خدمت حضرت
امیرالمؤمنین ع برخاستم و گفتم اگر دریابم از افعال خیر و آنچه امید ثواب
آن دارم مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز را هر آینه منتهای آرزوی
من خواهد بود پس محمد و یحیی راویان این حدیث گفتند که چون این حدیث را
از احمد بن اسحق شنیدیم هر یک برخاستیم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حمد و
شکر میکنیم خداوندی را که برانگیخت تو را از برای ما تا آنکه فضیلت این روز
را بما رسانیدی پس بخانههای خود برگشتیم و این روز را عید کردیم و صاحب کتاب
زوائد الفوائد گفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد بن طی ره نوشتم و
در کتب دیگر تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این یافتم پس اعتماد بر
این روایات نمودم و سزاوار است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند و
اظهار سرور و شادی در این روز بکنند و شیخ ابرهیم بن علی
کفعمی در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت
کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند حق تعالی
گناهان او را بیامرزد و مستحب است در این روز طعام دادن مؤمن و خوشبو
گردانیدن ایشان و توسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامههای
نو و شکر و عبادت حق تعالی و این روز برطرف شدن غمهاست و روزه
داشتن نیست **مؤلف گوید** که از نقل این بزرگواران معلوم شد که بر
فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن احادیث بسیار وارد شده
است و در اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلاف آن روایتی
بنظر این قاصر نرسیده و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه
نمیکند و اگر کسی استبعاد کند که چنین واقعه عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور

جمعی کرده چون می‌خواند بود که مضبوط نماند جواب آنست که این واقعه از واقعهٔ وفات
حضرت رسالت و شهادت حضرت امیرالمؤمنین ع عظیم‌تر نیست و در هر یک
از اینها خلاف میان خاصه و عامه هست و در واقعهٔ قتل اتفاق دارند عامه بر
خلاف این مختار شیعه است و اگر گویند که باعث بر افترای ایشان در اینجا نیست
جواب می‌گوییم که شبهه در هر دو جا هست و باعث قوی در اینجا هست زیرا که
ممکن است که برای رفع شماتت شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای حال
چون مدار علمای خاصه و عامه بر آنست که در مستحبات باحادیث ضعیفه متمسک
می‌شوند بنا بر احادیث صحیحه که از ائمهٔ طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد
شده است که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی و او بجا آورد آن ثواب باو
داده می‌شود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اگر اعمال این روز
که نوعش از شارع وارد شده باشد و مخالفتی بآیات و اخبار نداشته باشد
کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی می‌گویند
که عمر بن سعد علیه اللعنه در این روز بجهنم واصل شده است و اگر چنین
باشد این شرافت نیز برای او کافیست و شیخ مفید ره گفته است
که در روز نهم این ماه حضرت رسول ص خدیجه کبری رضی الله عنها را تزویج نمود
و مستحب است برای شکر این مواصلت عظیم البرکه شیعیان روزه بدارند و گفته
است که در روز دوازدهم این ماه حضرت رسول ص داخل مدینه طیبه شد و از
شر دشمنان ایمن گردید و باین جهت روز مبارکیست و ایضا دولت
بنی مروان که از بقیهٔ بنی امیه و از دشمنان اهلبیت ع بودند در این روز
ایشان بنهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای
این روز و اکثر سنیان ولادت باسعادت حضرت رسول ص را در این روز می‌دانند
و محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کتاب کافی چنین قایل شده است
و بعضی از ارباب حساب موافق فحوای بعضی از روایات این را اظهر می‌دانند
و اگر چه خلاف مشهور میان علمای امامیه است اما اگر روزه و غسل و زیارت
و سایر اعمال که در هفدهم مذکور خواهد شد در این روز نیز بعمل آورند

با احتیاط اقربست و سید بن طاوس ره از بعضی علمای عجم روایت کرده
است که سنت است که در روز دوازدهم اینماه دو رکعت نماز بجا آورند در
رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت دویم سه
مرتبه قل هو الله احد بخوانند و ایضاً شیخ مفید و شیخ طوسی روایت
کرده اند که یزید پلید علیه اللعنه والعذاب الشدید در روز چهاردهم
اینماه باسفل درک جهنم منتقل شده باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک
دانند و شکر حق تعالی را بر این نعمت عظمی ادا کنند
و بعضی روزه این روز را سنت دانسته اند

فصل دویم

(در فضایل و اعمال روز هفدهم این ماهست) و مشهور میان علمای
شیعه است که ولادت کثیر السعادت حضرت رسالت پناه ص در روز
جمعه هفدهم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده
است که عروج آنحضرت باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب
و روزش هر دو مبارکست و زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المؤمنین ع
مناسبست و علما ذکر کرده اند و روزه آن روز فضیلت بسیار دارد
و شیخ مفید گفته است که این روز شریفیست و پیوسته فرقه محقه شیعه
از قدیم الایام الی الان تعظیم آن میکرده اند و حق آنرا میشناخته اند و
روزه میداشته اند و از ائمه هدی ع روایت کرده اند که هر که
این روز را روزه دارد ثواب روزه یکساله برای او نوشته شود و مستحبست
که تصدقات بارباب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند
و بزیارت مشاهد مشرفه بروند خصوصاً مرقد مطهر حضرت رسالت
پناه ص و ضریح منور حضرت امیر المؤمنین ع و شیخ مفید و شیخ شهید
و سید بن طاوس ره گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت
رسول ص را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر در پیش روی خود بساز و اسم
مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه

باب ہشتم
در اعمال ماہ ربیع الاول

آنحضرت گردان و بگو

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ[۲] (پس بگوید) اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَشِّرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللّٰهِ الَّذِي يُسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلٰى اَبِيكَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اُمِّكَ اٰمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ[۲] اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ اَبِي طَالِبٍ اَلسَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ فِي جِنَانِ الْخُلْدِ

[۲] الطاہرین

[۲] السلام علی عمک عباس بن عبد المطلب

در زیارت حضرت رسول در روز هفدهم

السلام علیک یا محمد السلام علیک یا احمد السلام علیک
یا حجة الله علی الاولین والآخرین والسابق فی طاعة رب
العالمین والمهیمن علی رسله والخاتم لانبیائه والشاهد
علی خلقه والشفیع الیه والمکین لدیه والمطاع فی ملکوته
الاحمد من الاوصاف المحمد لسائر الاشراف الکریم عند
الرب والمکلم من وراء الحجب الفائز بالسباق والفائت
عن اللحاق تسلیم عارف بحقک معترف بالتقصیر فی قیامه
بواجبک غیر منکر ما انتهی الیه من فضلک موقن بالمزید
من ربک مؤمن بالکتاب المنزل علیک محلل حلالک محرم
حرامک اشهد یا رسول الله مع کل شاهد واتحملها عن کل
جاحد انک قد بلغت رسالات ربک ونصحت لامتک
وجاهدت فی سبیل ربک وصدعت بامره واحتملت
الاذی فی جنبه ودعوت الی سبیله بالحکمة والموعظة الحسنة
الجمیلة وادیت الحق الذی کان علیک وانک قد رؤفت
بالمؤمنین وغلظت علی الکافرین وعبدت الله مخلصا
حتی اتاک الیقین فبلغ الله بک اشرف محل المکرمین
واعلی منازل المقربین وارفع درجات المرسلین
حیث لا یلحقک لاحق ولا یفوقک فائق ولا یسبقک
سابق ولا یطمع فی ادراکک طامع الحمد لله الذی
استنقذنا بک من الهلکة وهدانا بک من الضلالة ونورنا

حاشیه: المکلم در — متکبر در

بك من الظلمة فجزاك الله يا رسول الله من مبعوث افضل ما جازى
نبيا عن امته ورسولا عمن ارسل اليه بابي انت وامي يا
رسول الله زرتك عارفا بحقك مقرا بفضلك مستبصرا
بضلالة من خالفك وخالف اهل بيتك عارفا بالهدى
الذي انت عليه بابي انت وامي ونفسي واهلي ومالي
وولدي انا اصلي عليك كما صلى الله عليك وصلى عليك
ملائكته وانبياؤه ورسله صلوة متتابعة وافرة
متواصلة لا انقطاع لها ولا امد ولا اجل صلى الله عليك
وعلى اهل بيتك الطيبين الطاهرين كما انتم اهله

پس دستہا را بکشا و بگو

اللهم اجعل جوامع صلواتك ونوامي بركاتك وفواضل
خيراتك وشرائف تحياتك وتسليماتك وكراماتك
ورحماتك وصلوات ملائكتك المقربين وانبيائك
المرسلين وائمتك المنتجبين وعبادك الصالحين واهل
السموات والارضين ومن سبح لك يا رب العالمين
من الاولين والآخرين على محمد عبدك ورسولك وشاهدك
ونبيك ونذيرك وامينك ومكينك ونجيك ونجيبك
وحبيبك وخليلك وصفيك وصفوتك وخاصتك
وخالصتك ورحمتك وخير خيرتك من خلقك نبي الرحمة
وخازن المغفرة وقائد الخير والبركة ومنقذ العباد من

الملائكة باذنك وداعيهم الى دينك القيّم بامرك اوّل
النبيين ميثاقا واخرهم مبعثا الذي غمسته في بحر الفضيلة
والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة
واودعته في الاصلاب الطاهرة ونقلته منها الى الارحام
المطهرة لطفا منك له وتحنّنا منك عليه اذ وكّلت لصونه
وحراسته وحفظه وحياطته من قدرتك عينا عاصمة حجبت
بها عنه مدانس العهر ومعائب السفاح حتى رفعت به نواظر
العباد واحييت به ميت البلاد بان كشفت عن نور ولادته
ظلم الاستار والبسته حرمك به حلل الانوار اللهم
فكما خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه
المنقبة العظيمة صلّ عليه كما وفى بعهدك وبلّغ رسالاتك
وقاتل اهل الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في اعزاز
دينك ولبس ثوب البلوى في مجاهدة اعدائك واوجبت
له بكلّ اذى مسّه او كيد احسّ به من الفئة التي حاولت
قتله فضيلة تفوق الفضائل وتملك بها الجزيل من نوالك
وقد اسرّ الحسرة واخفى الزفرة وتجرّع الغصّة ولم يتخطّ ما
مثّل له وحيك اللهم صلّ عليه وعلى اهل بيته صلوة
ترضاها لهم وبلّغهم منّا تحية كثيرة وسلاما وآتنا
من لدنك في موالاتهم فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا
انك ذو الفضل العظيم

للمنزلة
المنيعة
فلعنة
وجهك طيبة
اللهم

باب هشتم
در اعمال ماه ربیع اول

پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام با هر سوره که خواهی و چون
فارغ شوی تسبیح فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان پس بگو

اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه وآله ولو
انهم اذ ظلموا انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر
لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما ولم احضر زمان رسولك
عليه وآله السلام اللهم وقد زرته راغبا تائبا من سيئ
عملي ومستغفرا لك من ذنوبي ومقرا لك بها وانت اعلم
بها مني ومتوجها اليك بنبيك نبي الرحمة صلواتك عليه
وآله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته عندك وجيها
في الدنيا والآخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله بابي
انت وامي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني اتوجه بك الى الله
ربك وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل مني عملي ويقضي لي
حوائجي فكن لي شفيعا عند ربك وربي فنعم المسئول المولى
ربي ونعم الشفيع انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام
اللهم واوجب لي منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع
الطيب النافع كما اوجبت لمن اتى نبيك محمدا صلواتك
عليه وآله وهو حي فاقر له بذنوبه واستغفر له رسولك عليه
وآله السلام فغفرت له برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم
وقد املتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت اليك
عمن سواك وقد املت جزيل ثوابك واني لمقر غير منكر
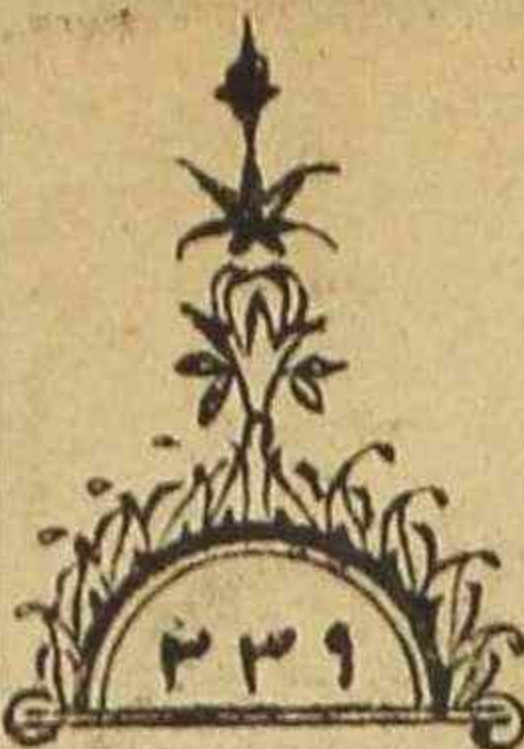
نعم الرب

وَتائِبًا اِلَيْكَ مِمّا اقْتَرَفْتُ وَعائِذًا بِكَ فى هٰذَا الْمَقامِ مِمّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمالِ الَّتى تَقَدَّمْتَ اِلَىَّ فيها وَنَهَيْتَنى عَنْها وَاَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقابَ وَاَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقيمَنى مَقامَ الْخِزْىِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فيهِ الْاَسْتارُ وَتَبْدُو فيهِ الْاَسْرارُ وَالْفَضائِحُ وَتَرْعَدُ فيهِ الْفَرائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدامَةِ يَوْمَ الْاٰفِكَةِ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ يَوْمَ التَّغابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزاءِ يَوْمًا كانَ مِقْدارُهُ خَمْسينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النّاسُ لِرَبِّ الْعالَمينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخيهِ وَاُمِّهِ وَاَبيهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنيهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنافُ السَّماءِ يَوْمَ تَأْتى كُلُّ نَفْسٍ تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ لا يُغْنى مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ رَحِمَ اللّٰهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلىٰ عالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعًا كَاَنَّهُمْ اِلىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ وَكَاَنَّهُمْ جَرادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعينَ اِلَى الدّاعِ اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْواقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجًّا يَوْمَ تَكُونُ السَّماءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبالُ كَالْعِهْنِ وَلا يُسْئَلُ حَميمٌ حَميمًا يَوْمَ الشّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلائِكَةُ صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفى فى ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفى فى هٰذَا الْيَوْمِ وَلا تُخْزِنى فى ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِما

جنبت على نفسي واجعل يا ربّ في ذلك اليوم مع أوليائك
منطلقي وفي زمرة محمّد وأهل بيته عليهم السلام محشري
واجعل حوضه موردي وفي الغرّ الكرام مصدري وأعطني
كتابي بيميني حتى أفوز بحسناتي وتبيضّ به وجهي وتيسّر به
حسابي وترجّح به ميزاني وأمضي مع الفائزين من عبادك
الصالحين إلى رضوانك وجنانك إله العالمين اللهمّ
إني أعوذ بك من أن تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق
بجريرتي أو أن ألقى الخزي والندامة بخطيئتي أو أن تظهر فيه سيّئاتي
على حسناتي أو أن تنوّه بين الخلائق باسمي يا كريم يا كريم العفو
العفو الستر الستر اللهمّ وأعوذ بك من أن يكون في ذلك
اليوم في مواقف الأشرار موقفي أو في مقام الأشقياء مقامي
وإذا ميّزت بين خلقك فسقت كلاًّ بأعمالهم زمراً إلى منازلهم
فسقني برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة أوليائك
المتّقين إلى جنانك يا ربّ العالمين

یدیّ

جنانك

پس وداع کن آنحضرت را و بگو

السلام عليك يا رسول الله السلام عليك أيّها البشير
النذير السلام عليك أيّها السراج المنير السلام عليك
أيّها السفير بين الله وبين خلقه أشهد يا رسول الله أنّك
كنت نوراً في الأصلاب الشامخة والأرحام المطهّرة
لم تنجّسك الجاهليّة بأنجاسها ولم تلبسك من مدلهمّات

ثیابها و اشهد یا رسول الله انی مؤمن بک و بالائمة من اهل بیتک موقن بجمیع ما اتیت به راض مؤمن و اشهد ان الائمة من اهل بیتک هم اعلام الهدی و العروة الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا اللهم لا تجعله اخر العهد من زیارة نبیک علیه و اله السلام و ان توفیتنی فانی اشهد فی مماتی علی ما اشهد علیه فی حیوتی انک انت الله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک و ان محمدا عبدک و رسولک و ان الائمة من اهل بیته اولیاؤک و انصارک و حججک علی خلقک و خلفاؤک فی عبادک و اعلامک فی بلادک و خزان علمک و حفظة سرک و تراجمة وحیک اللهم صل علی محمد و ال محمد و بلغ روح نبیک محمد و اله فی ساعتی هذه و فی کل ساعة تحیة منی و سلاما و السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته و لا جعله الله اخر تسلیمی علیک

تجعله نـ

مؤلف گوید که این زیارت اگر چه سندش بنظر فقیر نرسیده و لهذا در تحفة الزائر ایراد نکرده ام اما زیارت جامع کاملیست و در همه اوقات میتوان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت مختصری که بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علماء ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین ع در این روز سنت است و خصوص این زیارت را در این روز ذکر کرده اند و از بعضی روایات خصوص این روز معلوم نمیشود و بهترین زیارات آنحضرت از جهت لفظ و معنی لفظ و معنی و سند بسیار معتبر منقولست و در همه ایام و اوقات از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصا در این روز چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاوس رحمهم الله روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع

باب هشتم در اعمال ماه ربیع الاول

زیارت کردن حضرت امیرالمؤمنین ع را در هفدهم ماه ربیع الاول با این زیارت
و تعلیم فرمود زیارت را براوی ثقهٔ عظیم الشأن محمد بن مسلم ثقفی و فرمود
که چون بیائی بمشهد امیرالمؤمنین ع غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامه‌های
خود را بپوش و بعد از آن بوی خوش خود را خوشبو کن و برو با وقار و آرام دل و آرا
تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاه روضهٔ مقدسه که ضریح مقدس
نمایان میشود پس رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو

اَلسَّلامُ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلٰى خِيَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَى
الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّراجِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلا
عَلٰى اَنْبِياۤءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبادِ اللّٰهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ
عَلٰى مَلاۤئِكَةِ اللّٰهِ الْحافِّينَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِيحِ اللّائِذِينَ بِهِ

الحافظین خ ل

پس نزدیک قبر برو و بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْاَوْصِياۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِمادَ
الْاَتْقِياۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ الْاَوْلِياۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا سَيِّدَ الشُّهَداۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا آيَةَ اللّٰهِ الْعُظْمٰى اَلسَّلا
مُ عَلَيْكَ يا خامِسَ اَهْلِ الْعَباۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قاۤئِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِينَ الْاَنْقِياۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الْاَوْلِياۤءِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النُّجَباۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خالِصَ
الْاَخِلّاۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا والِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَناۤءِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا صاحِبَ الْحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواۤءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَظىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ
وَمِنىٰ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَهْفَ الْفُقَراۤءِ اَلسَّلا

واللظی خ ل

زیارت حضرت امیر در روز هفدهم

عليك يا من ولد في الكعبة وزوّج في السماء بسيّدة النساء
وكان شهودها الملائكة الأصفياء السّلام عليك
يا مصباح الضياء السّلام عليك يا من خصّه النبي بجزيل
الحباء السّلام عليك يا من بات على فراش خاتم الأنبياء
ووقاه بنفسه شرّ الأعداء السّلام عليك يا من ردّت له
الشمس فسامى شمعون الصفا السّلام عليك يا من أنجى الله
سفينة نوح باسمه واسم أخيه حيث التطم الماء حولها وطمى
السّلام عليك يا من تاب الله به وبأخيه على آدم إذ غوى السّلا
عليك يا فلك النجاة الذي من ركبه نجا ومن تأخّر عنه هوى
السّلام عليك يا من خاطب الثعبان وذئب الفلا السّلا
عليك يا أمير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السّلام عليك يا حجّة
الله على من كفر وأناب السّلام عليك يا إمام ذوي الألباب
السّلام عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب السّلام عليك
يا من عنده علم الكتاب السّلام عليك يا ميزان يوم الحساب السّلام
عليك يا فاصل الحكم الناطق بالصواب السّلام عليك
أيّها المتصدّق بالخاتم في المحراب السّلام عليك يا من كفى الله
المؤمنين القتال به يوم الأحزاب السّلام عليك يا من أخلص لله
الوحدانيّة وأناب السّلام عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب السّلام
عليك يا من دعاه خير الأنام للمبيت على فراشه فأسلم نفسه للمنيّة
وأجاب السّلام عليك يا من له طوبى وحسن مآب ورحمة الله و

عند مبادرة الأعداء

بركاته السّلام عليك يا وليّ عصمة الدّين و يا سيّد السّادات السّلام عليك يا صاحب المعجزات السّلام عليك يا من نزلت في فضله سورة العاديات السّلام عليك يا من كتب اسمه في السّماء على السّرادقات السّلام عليك يا مظهر العجائب و الآيات السّلام عليك يا امير الغزوات السّلام عليك يا مخبرا بما غبر و بما هو آت السّلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات السّلام عليك يا خاتم الحصى و مبيّن المشكلات السّلام عليك يا من عجب من حملاته في الوغا ملائكة السّموات السّلام عليك يا من ناجى الرّسول فقدّم بين يدي نجواه الصّدقات السّلام عليك يا والد الائمّة البررة السّادات و رحمة الله و بركاته السّلام عليك يا تالي المبعوث السّلام عليك يا وارث علم خير موروث و رحمة الله و بركاته السّلام عليك يا امام المتّقين السّلام عليك يا غياث المكروبين السّلام عليك يا عصمة المؤمنين السّلام عليك يا مظهر البراهين السّلام عليك يا طه و يس السّلام عليك يا حبل الله المتين السّلام عليك يا من تصدّق في صلاته بخاتمه على المسكين السّلام عليك يا قالع الصّخرة عن فم القليب و مظهر الماء المعين السّلام عليك يا عين الله النّاظرة و يده الباسطة و لسانه المعبّر عنه في بريّته اجمعين السّلام عليك يا وارث علم النّبيّين

صدقات در

في العالمين

ومستودع

ومستودع علم الاولين والآخرين وصاحب لواء الحمد و
ساقي اوليائه من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا
يعسوب الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرضيين
ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه
المضيء وجنبه القوي وصراطه السوي السلام على الامام
التقي المخلص الصفي السلام على الكوكب الدري السلام
على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله وبركاته السلام
على امام الهدى ومصباح الدجى وعلم التقى ومنار الهدى
وذوي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى والحجة على اهل
الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الانوار وحجة
الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم الجنة والنار المخبر
عن الآثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من
عظيم الاوزار السلام على المخصوص بالطاهرة النقية
ابنة المختار المولود في البيت ذي الاستار المزوج في السماء
بالبرة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار ورحمة
الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون
وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله الانور
وضيائه الازهر ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا
ولي الله وحجته وخالصة الله وخاصته اشهد يا ولي الله
لقد جاهدت في سبيل الله حق جهاده واتبعت منهاج رسول

الائمة مصابيح
واعلام

التقية

والد الائمة

اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَهُ
وَشَرَعْتَ اَحْكامَهُ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ صابِراً
ناصِحاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً عِنْدَ اللهِ عَظيمَ الاَجْرِ حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ
فَلَعَنَ اللهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزالَكَ عَنْ مَقامِكَ وَلَعَنَ
اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذلِكَ فَرَضِىَ بِهِ اُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِكَتَهُ وَاَنْبِيائَهُ
وَرُسُلَهُ اَنّى وٰالٍ لِمَنْ والاكَ وَعادٍ لِمَنْ عاداكَ السَّلامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ كَلامى وَتَشْهَدُ مَقامى وَاَشْهَدُ لَكَ يا وَلِىَّ
اللهِ بِالْبَلاغِ وَالاَداءِ يا مَوْلاىَ يا حُجَّةَ اللهِ يا اَمينَ اللهِ يا وَلِىَّ اللهِ
اِنَّ بَيْنى وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرى وَمَنَعَتْنى
مِنَ الرُّقادِ وَذِكْرُها يُقَلْقِلُ اَحْشائى وَقَدْ هَرَبْتُ اِلَى اللهِ
عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ اَمْرَ
خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَكَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَكَ بِمُوالاتِهِ كُنْ
لى اِلَى اللهِ شَفيعاً وَمِنَ النّارِ مُجيراً وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهيراً

پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

يا وَلِىَّ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ يا بابَ حِطَّةِ اللهِ وَلِيُّكَ وَزائِرُكَ وَ
اللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالْمُنيخُ رَحْلَهُ فى جِوارِكَ
يَسْئَلُكَ اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَى اللهِ فى قَضاءِ حاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ

٧ حَرامَ اللهِ ند

٤ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللهِ

فِی الدُّنیا وَ الْآخِرَةِ فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجاهَ الْعَظیمَ وَ الشَّفاعَةَ
الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنی یا مَوْلایَ مِنْ هَمِّکَ وَ اَدْخِلْنی فی حِزْبِکَ
وَ السَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلیٰ ضَجیعَیْکَ آدَمَ وَ نُوحٍ وَ السَّلامُ عَلَیْکَ
وَ عَلیٰ وَلَدَیْکَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلَی الْاَئِمَّةِ الطّاهِرینَ مِنْ
ذُرِّیَّتِکَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ

پس از روی تضرع و خشوع هر حاجت که داری از حق تعالی بطلب مؤلف
گوید که چون زائر روز زیارت کند و بهذا الحرم و بهذا الضریح قصد روضه
و ضریح حضرت امیر المؤمنین ع میکند و زیارتها و دعاها را متصل بیکدیگر میخواند
و نزدیک رفتن و بوسیدن نمیباشد علی بعوض آنها در کار نیست کی خیری بعمل
اورد و سید بن طاوس گفته است که مستحبست درین روز دو رکعت نماز بکند
و در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه قل هو الله
احد بخواند و چون سلام میگوید در جای نماز خود بنشیند و این دعا بخواند

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَیٌّ لا تَمُوتُ وَ خالِقٌ لا
تُغْلَبُ وَ بَدیءٌ لا تَنْفَدُ وَ قَریبٌ لا تَبْعُدُ وَ قادِرٌ لا تُضادُّ
وَ غافِرٌ لا تَظْلِمُ وَ صَمَدٌ لا تُطْعَمُ وَ قَیُّومٌ لا تَنامُ وَ عالِمٌ لا تُعَلَّمُ
وَ قَوِیٌّ لا تَضْعُفُ وَ عَظیمٌ لا تُوصَفُ وَ وَفِیٌّ لا تُخْلِفُ وَ غَنِیٌّ
لا تَفْتَقِرُ وَ حَکیمٌ لا تَجُورُ وَ مَنیعٌ لا تُقْهَرُ وَ مَعْرُوفٌ لا تُنْکَرُ
وَ وَکیلٌ لا تَخْفیٰ وَ غالِبٌ لا تُغْلَبُ وَ فَرْدٌ لا تَسْتَشیرُ وَ وَهّابٌ
لا تَمَلُّ وَ سَریعٌ لا تَذْهَلُ وَ جَوادٌ لا تَبْخَلُ وَ عَزیزٌ لا تَذِلُّ وَ حافِظٌ
لا تَغْفُلُ وَ قائِمٌ لا تَزُولُ وَ مُحْتَجِبٌ لا تُریٰ وَ دائِمٌ لا تَفْنیٰ وَ
باقٍ لا تَبْلیٰ وَ واحِدٌ لا تُشَبَّهُ وَ مُقْتَدِرٌ لا تُنازَعُ اَللّٰهُمَّ

اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَقُدْرَتِکَ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ
اَنْ تُحْیِیَنِیْ مَا عَلِمْتَ الْحَیٰوةَ خَیْرًا لِیْ وَاَنْ تَتَوَفَّانِیْ اِذَا کَانَتِ الْوَفَاةُ
خَیْرًا لِیْ وَاَسْئَلُکَ الْخَشْیَةَ فِی الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ وَاَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ
کَلِمَةَ الْحَقِّ فِی الْغَضَبِ وَالرِّضَا وَاَسْئَلُکَ نَعِیْمًا لَا یَنْفَدُ وَاَسْئَلُکَ
الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَآءِ وَاَسْئَلُکَ بَرْدَ الْعَیْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَاَسْئَلُکَ
لَذَّةَ النَّظَرِ اِلٰی وَجْهِکَ الْکَرِیْمِ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُکَ بِمَنِّکَ الْکَرِیْمِ وَفَضْلِکَ الْعَظِیْمِ اَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَتَرْحَمَنِیْ
یَا لَطِیْفُ اُلْطُفْ بِیْ فِیْ کُلِّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ
فِعْلَ الْخَیْرَاتِ وَتَرْکَ الْمُنْکَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاکِیْنِ وَمُخَالَطَةَ الصَّالِحِیْنَ
وَاَنْ تَغْفِرَ لِیْ وَتَرْحَمَنِیْ وَاِذَا اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَفِنِیْ غَیْرَ مَفْتُوْنٍ وَ
اَسْئَلُکَ حُبَّکَ وَحُبَّ مَنْ یُحِبُّکَ وَحُبَّ کُلِّ عَمَلٍ یُقَرِّبُنِیْ اِلٰی حُبِّکَ
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ حَبِیْبِکَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلِکَ
وَصَفِیِّکَ وَبِحَقِّ مُوْسٰی کَلِیْمِکَ وَبِحَقِّ عِیْسٰی رُوْحِکَ وَاَسْئَلُکَ
بِصُحُفِ اِبْرٰهِیْمَ وَتَوْرٰیةِ مُوْسٰی وَاِنْجِیْلِ عِیْسٰی وَزَبُوْرِ دَاوٗدَ وَ
فُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاَسْئَلُکَ بِکُلِّ وَحْیٍ اَوْحَیْتَهٗ
وَبِحَقِّ کُلِّ قَضَآءٍ قَضَیْتَهٗ وَبِکُلِّ سَآئِلٍ اَعْطَیْتَهٗ وَاَسْئَلُکَ بِکُلِّ
اِسْمٍ اَنْزَلْتَهٗ فِیْ کِتَابِکَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمَآئِکَ الَّتِیْ اسْتَقَلَّ بِهَا عَرْشُکَ
وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمَآئِکَ الَّتِیْ وَضَعْتَهَا عَلَی النَّارِ فَاسْتَنَارَتْ وَاَسْئَلُکَ
بِاَسْمَآئِکَ الَّتِیْ وَضَعْتَهَا عَلَی اللَّیْلِ فَاَظْلَمَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمَآئِکَ
الَّتِیْ وَضَعْتَهَا عَلَی النَّهَارِ فَاَضَآءَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمَآئِکَ الَّتِیْ

فتوفّنی

استقرّ

وَضَعْتَهَا عَلَى الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ
الَّذِىْ مَلَاَ اَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ
الْمُبَارَكِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَسْئَلُكَ
بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَبْلَغِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاَسْمَائِكَ
الْعِظَامِ وَجَدِّكَ الْاَعْلٰى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ اَنْ تَرْزُقَنَا حِفْظَ
الْقُرْاٰنِ وَالْعَمَلَ بِهٖ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَاَنْ تُثْبِتَ
ذٰلِكَ فِىْ اَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَاَنْ تَخْلِطَ ذٰلِكَ بِلَحْمِىْ وَدَمِىْ وَ
مُخِّىْ وَشَحْمِىْ وَاَنْ تَسْتَعْمِلَ بِذٰلِكَ بَدَنِىْ وَقُوَّتِىْ فَاِنَّهٗ لَا يَقْوٰى عَلٰى
ذٰلِكَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ يَا اَللّٰهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ
الْقَدِيْرُ يَا اَللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ
يَا اَللّٰهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ يَا اَللّٰهُ الْمَلِكُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ
اِغْفِرْلِىْ وَارْحَمْنِىْ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ قُلْتَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ اُدْعُوْنِىْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ فَاَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ بِاِسْمِكَ
الَّذِىْ دَعَاكَ بِهٖ اٰدَمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ فَاَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَ
اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذِىْ دَعَاكَ بِهٖ شِيْثُ بْنُ اٰدَمَ فَجَعَلْتَهٗ وَصِىَّ
اَبِيْهِ بَعْدَ اَنْ تَسْتَجِيْبَ دُعَاۤءَنَا وَاَنْ تَرْزُقَنَا اِنْفَاذَ كُلِّ وَصِيَّةٍ
لِاَحَدٍ عِنْدَنَا وَاَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا اَمَامَنَا وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ
الَّذِىْ دَعَاكَ بِهٖ اِدْرِيْسُ فَرَفَعْتَهٗ مَكَانًا عَلِيًّا وَاَنْ تَرْفَعَنَا
اِلٰى اَحَبِّ الْبِقَاعِ اِلَيْكَ وَتَمُنَّ عَلَيْنَا بِمَرْضَاتِكَ وَتُدْخِلَنَا
الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذِىْ دَعَاكَ بِهٖ نُوْحٌ

وعظامی
المقدسه

فنجّیته من الغرق و اهلکت القوم الظالمین ان تنجّینا ممّا نحن
فیه من البلاء و اسئلک باسمک الذی دعاک به هود علیه
السّلام فنجّیته من الرّیح العقیم ان تنجّینا من بلاء الدّنیا
والاخرة و عذابهما و اسئلک باسمک الذی دعاک به صالح
فنجّیته من خزی یومئذ ان تنجّینا من خزی الدّنیا والاخرة
و عذابهما و اسئلک باسمک الذی دعاک به لوط فنجّیته
من المؤتفکة و المطر السّوء ان تنجّینا من مخازی الدّنیا والاخرة
و اسئلک باسمک الذی دعاک به شعیب فنجّیته من عذاب
یوم الظّلّة ان تنجّینا من العذاب الی روحک و رحمتک
و اسئلک باسمک الذی دعاک به ابرهیم فجعلت النّار
علیه بردا و سلاما ان تخلّصنا کما خلّصته و ان تجعل ما
نحن فیه بردا و سلاما کما جعلتها علیه و اسئلک باسمک
الذی دعاک به اسمعیل عند العطش و اخرجت من زمزم
الماء الرّوی ان تجعل مخرجنا الی خیر و ان ترزقنا المال
الواسع برحمتک و اسئلک باسمک الذی دعاک به یعقوب
فرددت علیه بصره و ولده و قرّة عینه ان تخلّصنا و
تجمع بیننا و بین اولادنا و اهالینا و اسئلک باسمک الذی
دعاک به یوسف فاخرجته من السّجن ان تخرجنا من السّجن و
تملکنا نعمتک الّتی انعمت بها علینا و اسئلک باسمک الذی
دعاک به الاسباط فتبت علیهم و جعلتهم انبیاء ان

وقرت عینه

نتوب علينا وترزقنا طاعتك وعبادتك والخلاص مما نحن فيه
واسئلك باسمك الذي دعاك به ايوب اذ حل به البلاء فقال
ربّ اني مسّني الضر وانت ارحم الراحمين فاستجبت له وكشفت
عنه ضرّه ورددت عليه اهله ومثلهم معهم رحمة منك
وذكرى للعابدين اللهم اني اقول كما قال ربّ اني مسّني الضر
وانت ارحم الراحمين فاستجب لنا وارحمنا وخلصنا وردّ علينا
اهلنا ومالنا ومثلهم معهم رحمة منك واجعلنا من
العابدين لك واسئلك باسمك الذي دعاك به موسى و
هرون فقلت عزّ من قائل قد اجيبت دعوتكما ان تستجيب
دعاءنا وتنجينا كما نجيتهما واسئلك باسمك الذي دعاك به داود
فغفرت ذنبه وتبت عليه ان تغفر ذنبي وتتوب علي انك انت
التواب الرحيم واسئلك باسمك الذي دعاك به سليمان فرددت
عليه ملكه وامكنته من عدوه وسخرت له الجن والانس والطير
ان تخلصنا من عدونا وترد علينا نعمتك وتستخرج لنا
من ايديهم حقنا وتخلصنا منهم انك على كل شيء قدير و
اسئلك باسمك الذي دعاك به الذي عنده علم من الكتاب
على عرش ملكة سبا ان تحمل له فاذا هو مستقر عنده ان تحملنا
من عامنا هذا الى بيتك الحرام حجاجا وزوارا لقبر نبيك
عليه واله السلام واسئلك باسمك الذي دعاك به يونس
بن متى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من

٧ مابه من ضره نخ

الظالمين فاستجبت له ونجيته من بطن الحوت ومن الغم وقلت
عززت من قائل وكذلك ننجي المؤمنين فنشهد انا مؤمنون
ونقول كما قال لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
فاستجب لي ونجني من غم الدنيا والاخرة كما ضمنت ان تنجي المؤمنين
واسئلك باسمك الذي دعاك به زكريا وقال رب لا تذرني
فردا وانت خير الوارثين فاستجبت له ووهبت له يحيى واصلحت
له زوجه وجعلتهم يسارعون في الخيرات ويدعونك رغبا
ورهبا وكانوا لك خاشعين فاني اقول كما قال رب لا تذرني
فردا وانت خير الوارثين فاستجب لي واصلح لي شاني وجميع
ما انعمت به علي وخلصني مما انا فيه وهب لي كرامة الدنيا
والاخرة واولادا صالحين بررة بي واجعلنا ممن يدعوك
رغبا ورهبا ومن الخاشعين المطيعين لك واسئلك
باسمك الذي دعاك به يحيى فجعلته بر الفهمة ولم يعمل
معصية ولم يهم بها ان تعصمني من اقتراف المعاصي حتى
تلقاك طاهرين ليس لك قبلنا معصية واسئلك باسمك
الذي دعتك به مريم فنطق ولدها بحجتها ان توفقنا و
تخلصنا بحجتنا عندك وعند كل ملمة حتى نظهر حجتنا على
ظالمينا واسئلك باسمك الذي دعاك به عيسى بن مريم
فاحيى به الموتى وابرء الاكمه والابرص ان تخلصنا وتبرئنا
من كل سوء وآفة وألم وتحيينا حيوة طيبة في الدنيا و

والآخرة وان ترزقنا العافية في ابداننا واسئلك باسمك
الذي دعاك به الحواريون فاعنتهم حتى بلغوا عن عيسى ما امرهم
به وصرفت عنهم كيد الجبارين وتوليتهم ان تخلصنا وتجعلنا
منا لدعاة الى طاعتك واسئلك باسمك
الذي دعاك به جرجيس فرفعت عنه الم
العذاب ان ترفع عنا الم العذاب في
الدنيا والآخرة وان لا تبتلينا وان
ابتليتنا فصبرنا والعافية احب الينا
واسئلك باسمك الذي دعاك به الخضر
حتى ابقيته وان تفرج عنا وتنصرنا على من ظلمنا وتردنا
الى مأمنك واسئلك باسمك الذي دعاك به حبيبك محمد
صلى الله عليه واله فجعلته سيد
المرسلين وايدته بعلي سيد الوصيين
ان تصلي عليهما وعلى ذريتهما الطاهرة
وان تقبلني في هذا اليوم عثرتي وتغفر
لي ما سلف من ذنوبي وخطاياي ولا
تصرفني من مقامي هذا الا بسعي مشكور
وذنب مغفور وعمل مقبول ورحمة ومغفرة ونعيم موصول
بنعيم الآخرة برحمتك يا حنان يا منان يا ذا الجلال والاكرام
انك على كل شيء قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

باب نهم

در بیان اعمال ماه ربیع الثانی وجمادی الاولی وجمادی الثانیه است ودر آن سه فصل است

فصل اول

(در اعمال ماه ربیع الثانی است) سید بن طاوس روایت کرده است که در روز اول این ماه مستحب است که این دعا بخوانند

اللّهُمَّ اَنْتَ اِلهُ کُلِّ شَیْءٍ وَخالِقُ کُلِّ حَیٍّ وَرَبُّ کُلِّ شَیْءٍ اَسْئَلُکَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی وَالْغایَةِ وَالْمُنْتَهی وَبِما خالَفْتَ بِهِ بَیْنَ
الْاَنْوارِ وَالظُّلُماتِ وَالْجَنَّةِ وَالنّارِ وَالدُّنْیا وَالْآخِرَةِ
وَبِاَعْظَمِ اَسْمائِکَ فِی اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَاَتَمِّ اَسْمائِکَ فِی التَّوْریةِ
نُبْلاً وَاَزْهَرِ اَسْمائِکَ فِی الزَّبُورِ عِزّاً وَاَجَلِّ اَسْمائِکَ فِی الْاِنْجیلِ
قَدْراً وَاَرْفَعِ اَسْمائِکَ فِی الْقُرْآنِ ذِکْراً وَاَعْظَمِ اَسْمائِکَ
فِی الْکُتُبِ الْمُنْزَلَةِ وَاَفْضَلِها وَاَسَرِّ اَسْمائِکَ فِی نَفْسِکَ الَّذی
لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَاَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَقُدْرَتِکَ وَبِالْعَرْشِ

وَمالِکُ کُلِّ شَیْءٍ

دعای روز اول ربیع الثانی

العظیم وما حمل وبالکرسی الکریم وما وسع ان تصلی علی
محمد وآل محمد وتتیح لی من عندک فرجک القریب العظیم
الاعظم اللهم انعم علی احسانک القدیم الاقدم و
تابع الی معروفک الدائم الادوم وانعشنی بعز جلالک
الکریم الاکرم والهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم
الله لا اله الا هو الحی القیوم لا تاخذه سنة ولا نوم الٓمٓ
الله لا اله الا هو الحی القیوم هو الذی یصورکم فی الارحام
کیف یشاء لا اله الا هو العزیز الحکیم شهد الله انه لا اله
الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو
العزیز الحکیم الله لا اله الا هو لیجمعنکم الی یوم القیمة لا ریب
فیه ذلکم الله ربکم لا اله الا هو خالق کل شیء فاعبدوه
وهو علی کل شیء وکیل اتبع ما اوحی الیک من ربک لا اله
الا هو واعرض عن المشرکین قل یا ایها الناس انی رسول الله
الیکم جمیعا الذی له ملک السموات والارض لا اله الا
هو یحیی ویمیت فآمنوا بالله ورسوله النبی الامی الذی
یؤمن بالله وکلماته واتبعوه لعلکم تهتدون وما امروا
الا لیعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما یشرکون
فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو
رب العرش العظیم حتی اذا ادرکه الغرق قال آمنت انه لا اله
الا الذی آمنت به بنوا اسرائیل وانا من المسلمین قل هو ربی

لا اله الا هو علیه توکلت والیه متاب تنزل الملائکة بالروح
من امره علی من یشاء من عباده ان انذروا انه لا اله الا انا
فاتقون وان تجهر بالقول فانه یعلم السر واخفی الله لا اله الا
هو له الاسماء الحسنی وانا اخترتک فاستمع لما یوحی انني انا
الله لا اله الا انا فاعبدنی واقم الصلوة لذکری انما الهکم
الله الذی لا اله الا هو وسع کل شیء علما وما ارسلنا من قبلک
من رسول الا نوحی الیه انه لا اله الا انا فاعبدون و
ذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه فنادی
فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
فتعالی الله الملک الحق لا اله الا هو رب العرش الکریم
الله لا اله الا هو رب العرش العظیم وهو الله لا اله الا هو
له الحمد فی الاولی والاخرة وله الحکم والیه ترجعون ولا
تدع مع الله الها اخر لا اله الا هو کل شیء هالک الا وجهه
له الحکم والیه ترجعون یا ایها الناس اذکروا نعمت الله علیکم
هل من خالق غیر الله یرزقکم من السماء والارض لا اله الا
هو فانی تؤفکون ذلکم الله ربکم له الملک لا اله الا هو فانی
تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شدید العقاب ذی الطول
لا اله الا هو الیه المصیر ذلکم الله ربکم خالق کل شیء لا اله
الا هو فانی تؤفکون ذلکم الله ربکم فتبارک الله رب العالمین
هو الحی لا اله الا هو فادعوه مخلصین له الدین الحمد لله رب

العالمین رب السموات والارض وما بینهما ان کنتم موقنین لا اله
الا هو یحیی و یمیت ربکم ورب آبائکم الاولین فاتیهم اذا
جاءتهم ذکریهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبک
وللمؤمنین والمؤمنات هو الله الذی لا اله الا هو عالم
الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم هو الله الذی لا اله الا
هو الملک القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار
المتکبر سبحان الله عما یشرکون الله لا اله الا هو وعلی الله
فلیتوکل المؤمنون اللهم انی اسئلک عفوا لیس بعده عقوبة
ورضا لیس بعده سخط وعافیة لیس بعدها بلاء وسعادة
لیس بعدها شقاء وهدی لا یکون بعده ضلالة وایمانا
لا یداخله کفر وقلبا لا یداخله فتنة اللهم انی اسئلک
التبعة فی القبر والحجة البالغة والقول الثابت وان
تنزل علی الامان والفرج والسرور ونضرة النعیم اللهم
صل علی محمد وآل محمد وعرفنی برکة هذا الشهر ویمنه
وارزقنی خیره واصرف عنی شره واجعلنی فیه من الفائزین
برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انت وهاب الخیر فهب لی
شوقا الی لقائک واشفاقا من عذابک وحیاء منک وتوقیرا
واجلالا حتی یوجل من ذلک قلبی ویقشعر منه جلدی ویتجافی
له جنبی وتدمع منه عینی ولا اخلو من ذکرک فی لیلی و
نهاری یا ارحم الراحمین اللهم انی اثنی علیک وما عسی

فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة

ان يبلغ مدحي وثنائي مع قلة عملي وقصر رأيي وانت الخالق
وانا المخلوق وانت المالك وانا المملوك وانت الرب وانا العبد
وانت العزيز وانا الذليل وانت القوي وانا الضعيف و
انت الغني وانا الفقير وانت المعطي وانا السائل وانت الحي الذي
لا يموت وانا خلق اموت فاغفر لي وارحمني واعطني سؤلي في
دنياي وآخرتي وتجاوز عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات اللهم صل
على محمد عبدك ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من
خلقك اللهم ارفع درجته وكرم مقامه واجزل ثوابه و
افلج حجته واظهر عذره وعظم نوره وادم كرامته والحق به
امته وذريته واقرر بذلك عينه اللهم اجعل محمدا اكرم
النبيين تبعا واعظمهم منزلة واشرفهم كرامة واعلاهم
درجة وافسحهم في الجنة منزلا اللهم بلغ محمدا درجة
الوسيلة وشرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وتقبل شفاعته
في امته وتقبل صلوة امته عليه اللهم صل على محمد
كما بلغ رسالاتك وتلا آياتك ونصح لعبادك وجاهد
في سبيلك حتى اتاه اليقين اللهم زد محمدا مع كل شرف شرفا
ومع كل فضل فضلا ومع كل كرامة كرامة ومع كل سعادة
سعادة حتى تجعل محمدا في الشرف الاعلى من الدرجات
العلى اللهم صل على محمد وآل محمد وسهل لي محبتي وبلغني

اُمنِیَتی وَ وَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی وَاقْضِ عَنّی دَیْنی وَفَرِّجْ عَنّی غَمّی وَهَمّی وَکَرْبی وَبَشِّرْ لی اِرادَتی وَاَوْصِلْنی اِلی بُغْیَتی سَریعاً عاجِلاً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

وشیخ مفید گفته است که در روز دهم ماه ربیع الثانی سال دویست و دو از هجرت نبویه حضرت امام حسن عسکری متولد شده است و روز شریف بسیار مبارکیست و مستحبست که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و گفته‌اند زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر در این روز بابرکت مناسب است

فصل دویم

(در اعمال ماه جمادی الاولی است) سید بن طاوس رضی الله عنه از بعضی کتب معتبره نقل کرده است که در روز اول این ماه مستحبست که این دعا را بخوانند

اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ وَاَنْتَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَیْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزیزُ وَاَنْتَ الْجَبّارُ وَاَنْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَاَنْتَ الْخالِقُ وَاَنْتَ الْبارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَالْاخِرُ وَالظّاهِرُ وَالْباطِنُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی اَسْئَلُکَ یا رَبِّ بِحَقِّ هذِهِ الْاَسْماءِ وَبِحَقِّ اَسْمائِکَ کُلِّها اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِنا اَللّهُمَّ فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَاخْتِمْ لَنا بِالسَّعادَةِ وَالشَّهادَةِ فی سَبیلِکَ وَعَرِّفْنا بَرَکَةَ شَهْرِنا هذا وَیُمْنَهُ وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَاصْرِفْ عَنّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنا فیهِ مِنَ الْفائِزینَ وَقِنا بِرَحْمَتِکَ عَذابَ النّارِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنَّکَ عَلی کُلِّ

شیءٍ قدیر

پس این آیات را بخوانند

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ
هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰی اَجَلًا وَاَجَلٌ مُسَمًّی عِنْدَهٗ
ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ وَهُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوٰاتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّکُمْ
وَجَهْرَکُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَکْسِبُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ
الْکِتَابَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَهٗ عِوَجًا قَیِّمًا لِیُنْذِرَ بَاْسًا شَدِیْدًا مِنْ لَدُنْهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلٰٓئِکَةِ رُسُلًا اُولِیْ اَجْنِحَةٍ مَثْنٰی وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ
مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ مَا یَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ
فَلَا مُمْسِکَ لَهَا وَمَا یُمْسِکْ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِهٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ
هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ
لِیْ عَلَی الْکِبَرِ اِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّیْ لَسَمِیْعُ الدُّعَآءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
بَلْ اَکْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ نَجّٰینَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ فَضَّلَنَا عَلٰی کَثِیْرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
سَیُرِیْکُمْ اٰیَاتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا وَمَا رَبُّکَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِیْ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَکُوْرٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

دعای روز اول جمادی الاولی

الذی صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوء من الجنة حیث
نشاء فنعم اجر العاملین وتری الملائکة حافین من حول
العرش یسبحون بحمد ربهم وقضی بینهم بالحق وقیل الحمد
لله رب العالمین فلله الحمد رب السموات ورب الارض رب
العالمین وله الکبریاء فی السموات والارض وهو العزیز
الحکیم الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا ولم یکن له شریک فی الملک
ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا اللهم اغفر لی ما
سلف من ذنوبی وتدارکنی فیما بقی من عمری وقو ضعفی للذی
خلقتنی له وحبب الی الایمان وزینه فی قلبی وقد دعوتک
کما امرتنی فاستجب لی کما وعدتنی اللهم انی اصبحت لک عبدا
لا استطیع دفع ما اکره ولا املک ما ارجو واصبحت مرتهنا
بعملی فلا فقیر افقر منی الیک یا رب العالمین اسئلک ان تشغلنی
عمل من استیقن حضور اجله لا بل عمل من قد مات فرای عمله
ونظر الی ثواب عمله انک علی کل شیء قدیر اللهم هذا مکان
العائذ برحمتک من عذابک وهذا مکان العائذ بمعافاتک
من غضبک اللهم اجعلنی ممن دعاک فاجبته وسئلک
فاعطیته وامن بک فهدیته وتوکل علیک فکفیته و
تقرب الیک فادنیته وافتقر الیک فاغنیته واستغفرک
فغفرت له ورضیت عنه وارضیته وهدیته الی مرضاتک
واستعملته بطاعتک ولذلک فرغته ابدا ما احییته فب

عَلَیَّ یَا رَبِّ وَاَعْطِنِی سُؤْلِی وَلَا تَحْرِمْنِی شَیْئاً مِمَّا سَئَلْتُکَ وَ
اکْفِنِی شَرَّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْاَرْضِ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الَّذِی لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا هُوَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنِّی عَلَی الدُّنْیَا وَارْزُقْنِی خَیْرَهَا وَکَرِّهْ
اِلَیَّ الْکُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْیَانَ وَاجْعَلْنِی مِنَ الرَّاشِدِینَ
اَللّٰهُمَّ قَوِّنِی لِعِبَادَتِکَ وَاسْتَعْمِلْنِی فِی طَاعَتِکَ وَبَلِّغْنِی الَّذِی
اَرْجُوا مِنْ رَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ الرَّیَّ
یَوْمَ الظَّمَاءِ وَالنَّجَاةَ یَوْمَ الْفَزَعِ الْاَکْبَرِ وَالْفَوْزَ یَوْمَ الْحِسَابِ
وَالْاَمْنَ یَوْمَ الْخَوْفِ وَاَسْئَلُکَ النَّظَرَ اِلٰی وَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَالْخُلُودَ
فِی جَنَّتِکَ فِی دَارِ الْمُقَامِ مِنْ فَضْلِکَ وَالسُّجُودَ یَوْمَ یُکْشَفُ
عَنْ سَاقٍ وَالظِّلَّ یَوْمَ لَا ظِلَّ اِلَّا ظِلُّکَ وَمُرَافَقَةَ اَنْبِیَائِکَ
وَرُسُلِکَ وَاَوْلِیَائِکَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِی
وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ وَمَا اَعْلَنْتُ وَمَا اَسْرَفْتُ عَلٰی
نَفْسِی وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّی وَارْزُقْنِی التُّقٰی وَالْهُدٰی وَالْعَفَافَ
وَالْغِنٰی وَوَفِّقْنِی لِلْعَمَلِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِی
دِینِیَ الَّذِی هُوَ عِصْمَةُ اَمْرِی وَاَصْلِحْ لِی دُنْیَایَ الَّتِی فِیهَا
مَعَاشِی وَاَصْلِحْ لِی آخِرَتِیَ الَّتِی اِلَیْهَا مُنْقَلَبِی وَاجْعَلِ الْحَیٰوةَ
زِیَادَةً لِی فِی کُلِّ خَیْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ اَللّٰهُمَّ
اِنِّی اَسْئَلُکَ یَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَیَا سَیِّدَ السَّادَاتِ وَیَا مَالِکَ
الْمُلُوکِ اَنْ تَرْحَمَنِی وَتَسْتَجِیبَ لِی وَتُصْلِحَنِی فَاِنَّهُ لَا یُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ

دعاء روز اول جمعۀ اولی

مِنْ عِبادِكَ اِلَّا اَنْتَ فَاِنَّكَ اَنْتَ رَبّي وَ ثِقَتي وَرَجائي وَمَوْلايَ
وَمَلْجَاي وَلا راحِمَ لي غَيْرُكَ وَلا مُغيثَ لي سِواكَ وَلا مالِكَ
سِواكَ وَلا مُجيبَ اِلَّا اَنْتَ اَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ
الْخاطِئُ الَّذي وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَاَنْتَ لَعالِمٌ بِحالي وَحاجَتي وَ
كَثْرَةِ ذُنُوبي وَالْمُطَّلِعُ عَلى اُمُوري كُلِّها فَاَسْئَلُكَ بِالَّا اِلهَ
اِلَّا اَنْتَ اَنْ تَغْفِرَ لي ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبي وَما تَاَخَّرَ اَللّهُمَّ لا
تَدَعْ لي ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلا حاجَةً هِيَ
لَكَ رِضًا اِلَّا قَضَيْتَها وَلا عَيْبًا اِلَّا اَصْلَحْتَهُ اَللّهُمَّ وَآتِنا
فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِني عَذابَ النّارِ اَللّهُمَّ
اَعِنّي عَلى اَهْوالِ الدُّنْيا وَبَوائِقِ الدُّهُورِ وَمُصيباتِ اللَّيالي وَ
الْاَيّامِ اَللّهُمَّ وَاحْرُسْني مِنْ شَرِّ ما يَعْمَلُ الظّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ
فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ ايمانًا ثابِتًا
وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا وَدُعاءً مُسْتَجابًا وَيَقينًا صادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا
وَقَلْبًا شاكِرًا وَبَدَنًا صابِرًا وَلِسانًا ذاكِرًا اَللّهُمَّ انْزِعْ
حُبَّ الدُّنْيا وَمَعاصيها وَذِكْرَها وَشَهْوَتَها مِنْ قَلْبي اَللّهُمَّ
اِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْيَسيرَ مِنْ عَمَلي فَاعْفُ لِيَ الْكَثيرَ مِنْ
ذُنُوبي وَكُنْ لي وَلِيًّا وَنَصيرًا وَمَنيعًا وَحافِظًا اَللّهُمَّ
هَبْ لي قَلْبًا اَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبي وَلِسانًا اَدْوَمَ لَكَ
ذِكْرًا مِنْ لِساني وَجِسْمًا اَقْوى عَلى طاعَتِكَ وَعِبادَتِكَ مِنْ جِسْمي
اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجاءَةِ نِقْمَتِكَ

ذنوبی ند
فاغفره ند

وَمِنْ تَحْوِیلِ عافِیَتِکَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ جَهْدِ الْبَلاءِ وَدَرَکِ الشَّقاءِ وَمِنْ شَماتَةِ الْاَعْداءِ وَسُوءِ الْقَضاءِ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْکَرِیمِ وَعَرْشِکَ الْعَظِیمِ وَمُلْکِکَ الْقَدِیمِ یا وَهّابَ الْعَطایا وَیا مُطْلِقَ الْاُساری وَیا فَکّاکَ الرِّقابِ یا کاشِفَ الْعَذابِ اَسْئَلُکَ اَنْ تُخْرِجَنِی مِنَ الدُّنْیا سالِماً غانِماً وَاَنْ تُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ اٰمِناً وَاَنْ تَجْعَلَ اَوَّلَ شَهْرِی هٰذا صَلاحاً وَاَوْسَطَهُ فَلاحاً وَاٰخِرَهُ نَجاحاً اِنَّکَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُیُوبِ

مؤلف گوید که کلینی بسند صحیح از حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت رسالت زنده بود پس بنا بر مشهور که وفات حضرت رسول ص در بیست و هشتم ماه صفر بود باید باشد که وفات حضرت فاطمه در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسبست خصوصاً در چهاردهم که ظاهرتر است و شیخ مفید ره گفته است که در شب پانزدهم این ماه حضرت امام زین العابدین ع متولد شده است و روز شریفی است و مستحبست که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی ره گفته است که فتح بصره برای امیر المؤمنین ع نیز در این روز میسر شد **مؤلف گوید** که زیارت هر دو امام در این روز مناسبست و اگر زیارت جامعه را در این قسم ایام بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد ان شاء الله بهتر است

فصل سیم

(در اعمال ماه جمادی الثانیه است) سید بن طاوس ره روایت کرده است که در این ماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت
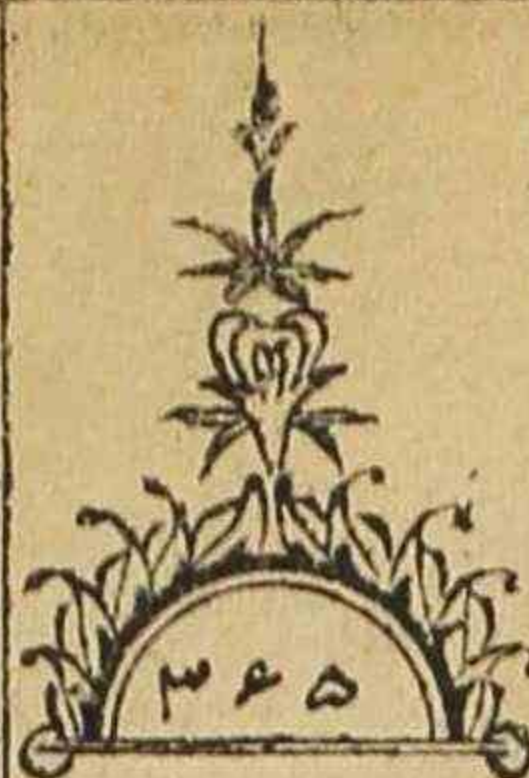
نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد یکمرتبه آیة الکرسی
بخواند و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دویم یکمرتبه الهیکم
التکاثر و بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سیوم یکمرتبه قل یا
ایها الکافرون و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت
چهارم یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس
و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید (سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ) و هفتاد مرتبه (اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ) پس سه مرتبه بگوید (اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ
الْمُؤْمِناتِ) پس سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید (یا حَیُّ یا قَیُّومُ
یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحِیمُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ) پس
هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هرکه چنین کند خدا بتعالی
خودش را و مالش را و زنان و فرزندانش را و دین و دنیای او را حفظ
کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته
باشد ❦ و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلائل الامامة
بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است که ولادت با سعادت
حضرت فاطمه ع در بیستم ماه جمادی الثانیه واقع شده و شهادت آنحضرت
در سیم این ماه واقع شده ❦ و شیخ طوسی و سید بن طاوس و
دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات منافی روایتی است که سابقا
ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در روز
سیم این ماه مراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند
و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او بکنند خصوصا
ابوبکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آنحضرت را بازیارت
کنند ❦ و چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی
بکنند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت
بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید بن طاوس روایت کرده است

باب نهم در اعمال ماه جمادی الثانیة

که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا سَيِّدَةَ نِسٰاءِ الْعٰالَمِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا وٰالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النّٰاسِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقُّهٰا (پس بگوید) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلٰوةً تُزْلِفُهٰا فَوْقَ زُلْفٰى عِبٰادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوٰاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِينَ

پس طلب آمرزش کند از خدای تعالی وحق تعالی گناهان او را بیامرزد واو را داخل بهشت گرداند واین زیارت مختصر معتبریست هم وقت میتوان کرد دویم از زیارت مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب زیارت وسندش بنظر فقیر نرسیده وآن زیارت اینست

اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ خَلِيلِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ صَفِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ اَمِينِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِيٰاءِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا سَيِّدَةَ نِسٰاءِ الْعٰالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللّٰهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ بَعْدَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبٰابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ يٰا اُمَّ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصّٰادِقَةُ الرَّشِيدَةُ اَلسَّلاٰمُ

یا ابنةَ خ ل
فی تمام الفقرة

زیارت حضرت فاطمه در سیم و بیستم جمادی الثانیة

علیکِ اَیَّتُهَا الفاضِلَةُ الزَّکِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الحَوراءُ
الاِنسِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُهَا المُحَدَّثَةُ العَلِیمَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا المَعصُومَةُ
المَظلُومَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الطّاهِرَةُ المُطَهَّرَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُهَا المُضطَهَدَةُ المَغصُوبَةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الغَرّاءُ
الزَّهراءُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ بِنتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ وَرَحمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ صَلَّی اللهُ عَلَیْکِ یا مَولاتی وَابنَةَ مَولایَ
وَعَلی رُوحِکِ وَبَدَنِکِ اَشهَدُ اَنَّکِ مَضَیتِ عَلی بَیِّنَةٍ مِن
رَبِّکِ وَاَنَّ مَن سَرَّکِ فَقَد سَرَّ رَسُولَ اللهِ وَمَن جَفاکِ فَقَد
جَفا رَسُولَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَمَن آذاکِ فَقَد آذی
رَسُولَ اللهِ وَمَن وَصَلَکِ فَقَد وَصَلَ رَسُولَ اللهِ وَمَن قَطَعَکِ
فَقَد قَطَعَ رَسُولَ اللهِ لِاَنَّکِ بَضعَةٌ مِنهُ وَرُوحُهُ الَّتی بَینَ
جَنبَیهِ کَما قالَ عَلَیْهِ اَفضَلُ الصَّلوةِ وَاَکمَلُ السَّلامِ اُشهِدُ
اللهَ وَمَلائِکَتَهُ اَنّی وَلِیٌّ لِمَن والاکِ وَعَدُوٌّ لِمَن عاداکِ
وَحَربٌ لِمَن حارَبَکِ اَنا یا مَولاتی بِکِ وَبِاَبیکِ وَبَعلِکِ وَ
الاَئِمَّةِ مِن وُلدِکِ مُوقِنٌ وَبِوِلایَتِهِم مُؤمِنٌ وَبِطاعَتِهِم مُلتَزِمٌ
اَشهَدُ اَنَّ الدّینَ دینُهُم وَالحُکمَ حُکمُهُم وَهُم قَد بَلَّغُوا عَنِ
اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوا اِلی سَبیلِ اللهِ بِالحِکمَةِ وَالمَوعِظَةِ الحَسَنَةِ
لا تَأخُذُهُم فِی اللهِ لَومَةُ لائِمٍ وَصَلَواتُ اللهِ عَلَیْکِ وَعَلی
اَبیکِ وَبَعلِکِ وَذُرِّیَّتِکِ الاَئِمَّةِ الطّاهِرینَ اَللّهُمَّ صَلِّ

المظلومة ن

فی بدنه ق

راضٍ عمن رضیتِ عنه وساخطٌ علی من سخطتِ علیه م
٤ اثبات

من زاد بلیة

عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطّاهِرَةِ الصِّدّيقَةِ الْمَعْصُومَةِ
التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ الرَّشيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ
الْمَغْصُوبَةِ حَقُّها الْمَمْنُوعَةِ اِرْثُها الْمَكْسُورِ ضِلْعُها الْمَظْلُومِ بَعْلُها
الْمَقْتُولِ وَلَدُها فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِكَ وَبِضْعَةِ لَحْمِهِ وَصَميمِ قَلْبِهِ
وَفِلْذَةِ كَبِدِهِ وَالنُّخْبَةِ مِنْكَ لَهُ وَالتُّحْفَةِ خَصَصْتَ بِها وَصِيَّهُ
وَحَبيبَةِ الْمُصْطَفى وَقَرينَةِ الْمُرْتَضى وَسَيِّدَةِ النِّساءِ وَمُبَشِّرَةِ
الْاَوْلِياءِ حَليفَةِ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ وَتُفّاحَةِ الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ
الَّتي شَرَّفْتَ مَوْلِدَها بِنِساءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْها اَنْوارَ الْاَئِمَّةِ
وَاَرْخَيْتَ دُونَها حِجابَ النُّبُوَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْها صَلوٰةً تَزيدُ
في مَحَلِّها عِنْدَكَ وَشَرَفِها لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِها مِنْ رِضاكَ وَ
بَلِّغْها مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في حُبِّها فَضْلاً
وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَريمِ

المرضية

الفضيلة

وسيد بن طاوس ره گفته است كه نماز زيارت بكن واگر بتوانى نماز
آنحضرت را بجاى آوردن دو ركعت است در هر ركعت بعد از فاتحه شصت
مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان واگر نتوانى دو ركعت بكن و در ركعت اول بعد
از فاتحه يكمرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در ركعت دويم يكمرتبه سوره
قل يا ايها الكافرون و بعد از نماز تسبيح آنحضرت را بگو و بعد اين دعا بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّنا مُحَمَّدٍ وَبِاَهْلِ بَيْتِهِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ
وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظيمِ عَلَيْهِمُ الَّذي لا يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِواكَ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظيمٌ وَبِاَسْمائِكَ الْحُسْنَى الَّتي اَمَرْتَني اَنْ اَدْعُوَكَ
بِها وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذي اَمَرْتَ بِهِ اِبْراهيمَ اَنْ يَدْعُوَ

بِهِ الطُّهْرَ فَاجابَتْهُ وَبِاسْمِكَ الْعَظيمِ الَّذي قُلْتَ لِلنّارِ بِهِ كُوني بَرْداً وَسَلاماً عَلى اِبْرهيمَ فَكانَتْ وَبِاَحَبِّ الْاَسْماءِ اِلَيْكَ وَاَشْرَفِها وَاَعْظَمِها لَدَيْكَ وَاَسْرَعِها اِجابَةً وَاَنْجَحِها طَلِبَةً وَبِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَاَرْغَبُ اِلَيْكَ وَاَتَضَرَّعُ وَاُلِحُّ عَلَيْكَ وَاَسْئَلُكَ بِكُتُبِكَ الَّتي اَنْزَلْتَها عَلى اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّوْريةِ وَالْاِنْجيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْانِ الْعَظيمِ فَاِنَّ فيهَا اسْمَكَ الْاَعْظَمَ وَبِما فيها مِنْ اَسْمائِكَ الْعُظْمى اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُفَرِّجَ عَنْ الِ مُحَمَّدٍ وَشيعَتِهِمْ وَمُحِبّيهِمْ وَعَنّي وَتَفْتَحَ اَبْوابَ السَّماءِ لِدُعائي وَتَرْفَعَهُ في عِلِّيّينَ وَتَاْذَنَ لي في هذَا الْيَوْمِ وَفي هذِهِ السّاعَةِ بِفَرَجي وَاِعْطاءِ اَمَلي وَسُؤْلي فِي الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ يا مَنْ لا يَعْلَمُ اَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقُدْرَتَهُ اِلّا هُوَ يا مَنْ سَدَّ الْهَواءَ بِالسَّماءِ وَكَبَسَ الْاَرْضَ عَلَى الْماءِ وَاخْتارَ لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْماءِ يا مَنْ سَمّى نَفْسَهُ بِالْاِسْمِ الَّذي يَقْضي بِهِ حاجَةَ مَنْ يَدْعُوهُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ ذلِكَ الْاِسْمِ فَلا شَفيعَ اَقْوى لي مِنْهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ لي حَوائِجي وَتُسْمِعَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ لِاِذْنِكَ صَلَواتُكَ وَسَلامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكاتُكَ عَلَيْهِمْ صَوْتي لِيَشْفَعُوا لي اِلَيْكَ وَتُشَفِّعَهُمْ فِيَّ وَلا تَرُدَّني خائِباً بِحَقِّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ

پس حاجتهای خود را طلب کن که برآورده شود

بَرْداً: بَرْداً
اِلَيْكَ: اِلَيْكَ
الرِّضا: الرِّضا

باب دهم

(در اعمال هر ماه است) بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب اول
وخواه در دوم وخواه در سیم مستحبست که دعاهای منقول را بخواند و
بهترین آنها دعای هلال صحیفهٔ کامله است که دعای چهل وسیم است
وهفت مرتبه سورهٔ حمد خواندن برای دفع درد چشم منقولست و اندک
پنیر خوردن گفته اند مستحبست ❦ واز حضرت صادق منقولست
که نیکو لقمه ایست پنیر دهان را شیرین وخوشبو میکند واشتهای طعام
می آورد وباعث هضم طعام میشود وهرکه در اول ماه بخورد حاجت
او رد نمیشود ❦ واز حضرت صادق منقولست که هرکه در شب اول
ماه دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره انعام بخواند واز
حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند ونبیند در
آن ماه امری را که مکروه او باشد ❦ واز حضرت امام محمد تقی منقول
است که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو رکعت نماز بکن ودر
رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم
بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان وبعد از نماز تصدق بکن چون
چنین کنی سلامتی آن ماه را از حقتعالی خریده ❦ ودر روایت دیگر

دعای شریف صحیفهٔ کامله در
ملحقات همین کتاب در صفحه
۴۸۱
چهارصد و هشتاد و یک
سطر ۲ است که اول آن
(ایها الخلق المطیع)

دعای بعد از نماز روز اول ماه
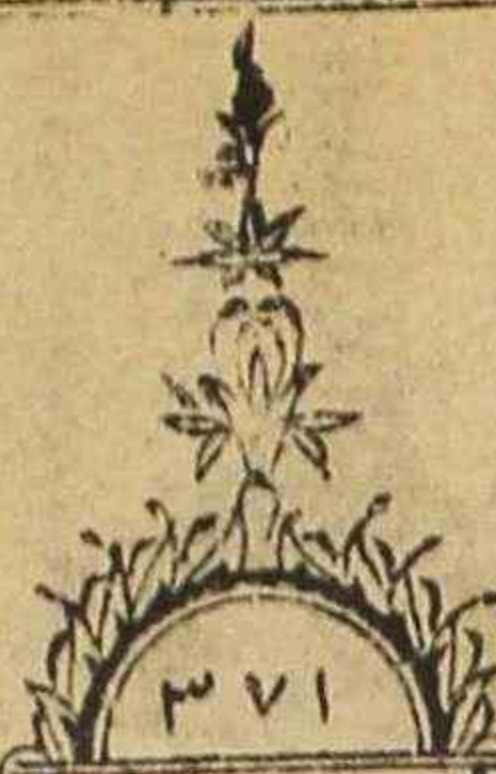
وارد شده است که مستحب است که بعد از این دو رکعت این دعا را بخوانند

بسم الله الرحمن الرحیم

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللهِ إِنَّ اللهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

و بدانکه از جملهٔ سنتهای مؤکد که حضرت رسول بر آن مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزهٔ سه روز در هر ماه است و آن موافق مشهور پنجشنبهٔ اول ماه و پنجشنبهٔ آخر ماه و چهارشنبهٔ اول از دههٔ میان ماه است و در بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهارشنبهٔ اول و چهارشنبهٔ آخر و پنجشنبهٔ اول از دههٔ میان ماه و اول هر ماه بهتر است و سنن آنحضرت تالی واجبات است در فضیلت و تأکید و آن حضرت نماز سنتی را در هر شب و روز دو برابر نماز واجب مقرر فرمود هشت رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت نیز بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر یک رکعت است و یازده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها متمم فریضه اند و در ثواب و تأکید مثل آنند و مانند فریضه اگر ترک کنند سنت است که قضا
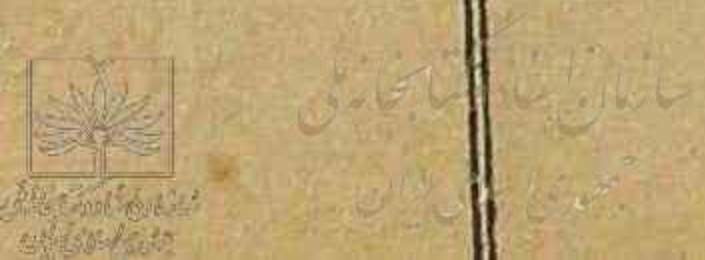
کنند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم یا جو برای نافلهٔ روز و یک مد از
برای نافلهٔ شب مقرر کرده اند و همچنین روزهٔ سنت و برابر واجب است
که تمام ماه شعبان است در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت
است که قضا کنند و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است که روزهای زمستان
قضا کنند و اگر دشوار باشد بدل هر روز یک درهم بدهند که بحساب
نود و دانگی سه بیستی و سه نار باشد و بحساب نقدهای ناقص این زمان
احوط چهار ده غازبیکی است یا یک مد گندم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان
باشد و اگر صد درم شاه بدهند احوط است و درهم دادن بهتر است
و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که حضرت رسول ص مدتی
روزهٔ سنت را بقدری گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد
و مدتی افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزهٔ سنت نخواهد گرفت
پس مدتی روزهٔ حضرت داود ع را گرفت که یک روز روزه میداشت و
یک روز افطار میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزهٔ سه روز در هر ماه
بنحوی که گذشت تا آنکه بر امت آسان باشد متابعت آنحضرت و فرمود که این
روزه ثوابش برابر است با روزه تمام سال و وسوسهٔ شیطانی را از سینه
بر طرف میکند راوی پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه اول
و چهارشنبه اول دههٔ دویم و پنجشنبه آخر پرسید که چرا این روزها را روزه
میدارند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل
میشده است پس امر کرد که این روزها را روزه بدارند برای دفع عذاب
و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که
اعمال بندگان را در این روز بر خدا عرض میکنند و چهارشنبه میان را
برای این روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است
و روزه سپر آتش جهنم است و بروایت دیگر هر عذابی که بر امتهای
گذشته نازل شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده و اگر در دههٔ
اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول را گرفتن بهتر است و اگر مبتلا شود

در فضیلت روزهٔ ایام البیض است

پنجشنبه دویم را بگیرند و اگر روز آخر دهه پنجشنبه بوده باشد موافق
مشهور پنجشنبه دویم افضلست چنانچه در حدیث صحیح وارد شده است
و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است
و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه دویم اول ماه
دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که کسی که
در هر ماه این سه روز را روزه بدارد باید که با هیچ کس مجادله نکند و سفاهت
و تندخوئی و بیخردی نکند و مبادرت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر
کسی با او سفاهت و بیخردی کند درگذرد و معارضه نکند و اگر در این
ایام روزه باشد و بخانه برادر مؤمن خود وارد شود و او را تکلیف کند
افطار کردن بهتر است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود برابر چنانکه
در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست و در حدیث
صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود و روزه باشد
و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد حقتعالی
ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر این سه روز را در اول ماه یا میان
ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوبست فی الجمله متابعت سنت کرده است ثواب
روزهٔ سال می یابد چنانکه حقتعالی فرموده است که مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ
عَشْرُ أَمْثَالِهَا یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد از برای او هست ده برابر
آن و این مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که بنحوی
باشد که اول مذکور شد و از جملهٔ روزهای سنت هر ماه روزهٔ ایام البیض
است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت این
سه روز از طرق عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایات
وارد شده است که چون حضرت آدم مرتکب آن امر مکروه شد در بهشت
او را بزمین فرستادند بدنش سیاه بود یا بعد از قبول توبه خط سیاهی از
سر تا پای او مانده بود چون ملائکه این حالت را دیدند در او خروش بر
آوردند و گریستند و استغاثه کردند بدرگاه حقتعالی پس منادی از آسمان

باب دهم در اعمال هر ماه است

ندا کرد که امروز را روزه بدار و از روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت
ثلثان سیاهی برطرف شد پس در روز چهاردهم ندا رسید که امروز را
نیز روزه بدار چون روزه داشت یک ثلث دیگر برطرف شد پس در روز
پانزدهم باز با و ندا رسید چون روزه داشت تمام سیاهی برطرف شد پس
با و ندا رسید از آسمان که ای آدم روزهٔ این سه روز را برای تو و فرزندان تو
مقرر کردم که هر که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در
تمام عمر خود روزه باشد و ابن بابویه گفته است که روزهٔ دو پنجشنبه
و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و منافات ندارد که هر دو
سنت باشد و دو پنجشنبهٔ اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد اما
اکثر احادیث ایام البیض از طرق عامه است و ابن طاوس از حضرت
رسول روایت کرده است که جبرئیل ع بر من نازل شد و گفت بگو بعلی ع که
بگیر روزه هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو بسبب روزهٔ روز اول
روزه ده هزار سال و بروزهٔ روز دوم سی هزار سال و بروزهٔ روز سیم
صد هزار سال حضرت امیرالمؤمنین ع گفت یا رسول الله این مخصوص منست
یا برای همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه
بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزها است از ماه فرمود
که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب
روزهٔ روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسیکه حاجت داشته
باشد چنانکه در ربیع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام
و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و جمعه را روزه گرفتن سنت است
مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکروهه واقع شود و بسند
صحیح از حضرت صادق ع منقولست که کسیکه اراده عمل خیری داشته باشد
مانند تصدق کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه
بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است و ابن
جنید ره گفته است که مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن واگر

در بیان فضیلت روزه گرفتن روز جمعه

ملحق سازد بآن یکروز پیش یا یکروز بعد را جایز است و گفته است که استحباب
روزه روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزه شنبه نهی از آن وارد
شده است مؤلف گوید که اکثر آنچه ابن جنید گفته است خلاف
مشهور است میان علمای ما رحمهم الله و شیخ طوسی در مصباح
گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است
و بهتر آنست که از تنها روزه ندارد مگر آنکه یکروز
پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنست که نهی از تنها
گرفتن روزه روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان
این حدیث را از ابو هریره نقل کرده اند و بعضی از علما
نهی از روزه روز جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت
آن در صورتی است که او را ضعیف گرداند از فرایض
و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست و اما
روز دوشنبه احادیث بر نهی از روزه آن وارد شده
است بهتر ترک است خصوصا هرگاه بقصد برکت
روز دوشنبه باشد مگر آنکه با روز متبرکی از روز
های ماه موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و
امثال اینها و نهی از روزه روز شنبه بنظر فقیر
نرسیده اما فضیلتی هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر
آنچه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است که هر که
در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و
ذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه بدارد
حق تعالی برای او ثواب عبادت نه صد سال
بنویسد

بحمد الله و حسن توفیقه تمام شد باب دهم از کتاب مستطاب زاد المعاد بقلم
شکسته ابن عبد خلیل مصطفی النجم آبادی و از خدا توفیق اتمام باقی ابواب را خواهانم

باب یازدهم در زیارت رسول خدا و ائمه

باب یازدهم
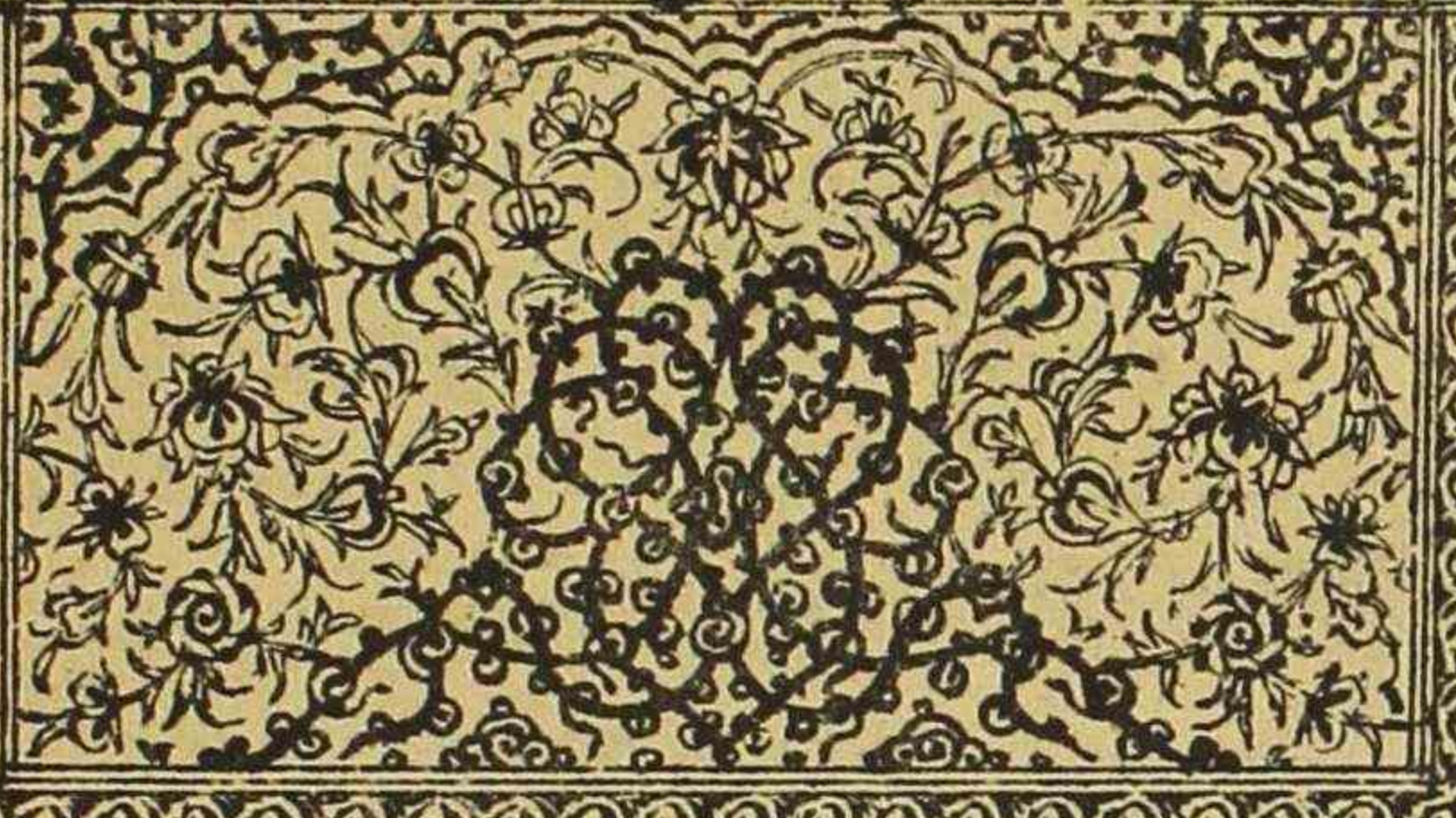
(در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است) بعضی
انچه سابقاً مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی
در همه اوقات از نزدیک و دور مستحبست و اگر بعد از غسل باشد افضل است
خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزائر
بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیارت بعید و زیارت جامعه
و دعای ندبه و صلوات فرستادن بر ایشان اکتفا مینمائیم ❁ اما زیارات
حضرت رسالت از حضرت رسول ص منقولست که خدا را ملکی چند هست که
می گردند در زمین و هر که از امتم بر من سلام میفرستد بمن میرسانند
❁ و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که ملکی از ملائکه
از خدا سؤال نمود که هر چه بندگان خدا گویند او بشنود و حق تعالی باو
عطا کرد پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید
صلی الله علی محمد و آله و سلم البته آن ملک میگوید و علیک یعنی بر تو
باد نیز سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانید بر شما
پس حضرت میفرماید و علیه السلام یعنی بر او باد نیز سلام ❁ و بسند معتبر
از حضرت امیر المؤمنین ع منقولست که حضرت رسول ص فرمود که هر که در هر جای زمین
بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام کند من میشنوم ❁ و در حدیث

در زیارت رسول خدا و ائمه هدی از دور

حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق ع مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا
بسیار نماز کنم نتوانم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف
بیائی و فرمود که نزد قبر رسول ص میروی گفتم بلی فرمود بدرستیکه سلام
از نزدیک که میکنی بآنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلام ترا بآنحضرت
میرسد و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که بروید
بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا هرچند صلوات مومنان در هر جا
که بفرستند بآنحضرت میرسد و در حدیث صحیح از آنحضرت منقول
است که صلوات فرستید بر حضرت رسول در پهلوی قبر آنحضرت هرچند
صلوات مومنان هرجا که باشند بآنحضرت میرسد و این حدیث احتمال
نماز هدیه دارد که در نزدیک دور کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس
آنحضرت کنند و احادیث صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آن
حضرت از شهرها دور بسیار است و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر
بخدمت حضرت امام رضا ع عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر
حضرت رسول ص باید فرستاد فرمود که میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَمِينَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ
وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ يَا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ
مَا جَزٰى نَبِيًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

و در روایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هرکه خواهد زیارت

مخلصات
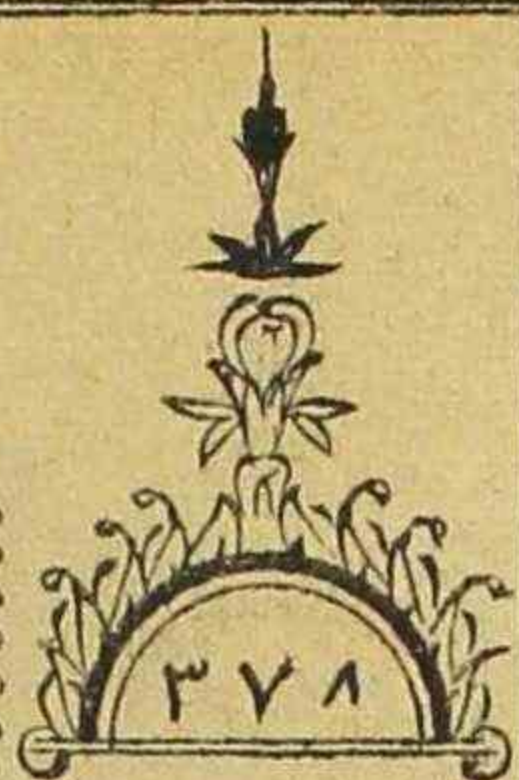
کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای
حجتهای خدا صلوات الله علیهم را و در شهرهای خود باشد پس غسل کند
در روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت
نماز بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضٰى وَالسَّيِّدَةُ
الزَّهْرَاۤءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلَادُ الْاَعْلَامُ وَالْاُمَنَاۤءُ
الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطَاعًا اِلَيْكُمْ وَاِلٰى اٰبَاۤئِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ
عَلٰى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ
اللّٰهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي لَمِنَ الْقَاۤئِلِينَ بِفَضْلِكُمْ
مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اَزْعُمُ اِلَّا مَا شَاۤءَ اللّٰهُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَاۤئِهِ جَمِيعُ
خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

و در روایت دیگر وارد است که این زیارت را در بام خانه خود بکن و زیارت حضرت
فاطمه ع سابقا مذکور شد **و اما زیارت حضرت امام حسین ع** بسندهای
معتبر از سدیر صیرفی منقولست که گفت که حضرت صادق ع بمن فرمود که چه
مانعست ترا از اینکه زیارت کنی قبر امام حسین ع را در هر هفته پنجشنبه
یا در هر روز یکمرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت فرسخهای
بسیار هست فرمود که بالا مروی ببام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست
و چپ خود پس سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر آنحضرت میکنی و میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ

علیک یا بن رسول الله السلام علیک و رحمة الله و برکاته

تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمره سدیر گفت
بسیار است که من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم
و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که کسیکه ناحیه اش بعید و خانه اش
دور باشد از ما پس بالا رود ببام خانه خود و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره
کند بسلام بسوی قبرهای ما که آن سلام بما میرسد و در حدیث
معتبر منقولست از سلیمان بن عیسی که گفت پدرم عرض کرد بخدمت حضرت
صادق ع که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که
ای عیسی هرگاه قادر بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو
بساز و بالا رو بر بام خانه خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستیکه
هر که مرا زیارت کند در حیات من چنانست که مرا زیارت کرده است بعد
از موت من و کسیکه زیارت کند مرا بعد از موت من چنانست که مرا زیارت
کرده است در حیات من **مؤلف گوید** که این حدیث دلالت میکند
بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر را در همه موضع زیارت توان
کرد و اگر رو بسامره کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از زیارات
مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله و در حدیث
معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق ع بسدیر گفت که بسیار زیارت میکنی
قبر حسین بن علی ع را گفت از بسیاری شغل مرا میسر نمیشود فرمود که میخواهی ترا
چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود
گفتم بلی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و بالا رو ببام خانه خود
و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته شود از برای تو ثواب زیارت
و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حنان بن سدیر رفت بخدمت
حضرت صادق ع و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب او حاضر بودند پس فرمود
که ای حنان زیارت حضرت امام حسین ع میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود
که هر دو ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار

جفاکار بد بستند وای خود گفت یابن رسول الله مانع من یکی کمی توشه و دوری
مسافتست فرمود که میخواهی شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد
هرچند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یابن رسول الله
فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین
جامههای خودرا و بالا رو بر بلندترین بامهای خانه خود یا برو بصحرائی و رو
بجانب قبر آنحضرت کن و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَولایَ وَابنَ مَولایَ وَسَیِّدِی وَابنَ سَیِّدِی
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَولایَ یا قَتِیلَ ابنَ القَتِیلِ الشَّهِیدَ ابنَ الشَّهِیدِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَنَا زائِرُکَ یَابنَ رَسُولِ اللهِ
بِقَلبِی وَلِسانِی وَجَوارِحِی وَاِن لَم اَزُرکَ بِنَفسِی وَالمُشاهَدَةِ
لِقُبَّتِکَ فَعَلَیکَ السَّلامُ یا وارِثَ آدَمَ صِفوَةِ اللهِ وَوارِثَ
نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ وَوارِثَ اِبرٰهِیمَ خَلِیلِ اللهِ وَوارِثَ مُوسیٰ کَلِیمِ اللهِ
وَوارِثَ عِیسیٰ رُوحِ اللهِ وَکَلِمَتِهِ وَوارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ وَ
نَبِیِّهِ وَرَسُولِهِ وَوارِثَ عَلِیٍّ اَمِیرِ المُؤمِنِینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ اللهِ
وَخَلِیفَتِهِ وَوارِثَ الحَسَنِ بنِ عَلِیٍّ وَصِیِّ اَمِیرِ المُؤمِنِینَ لَعَنَ اللهُ قاتِلِیکَ
وَجَدَّدَ عَلَیهِمُ العَذابَ وَفِی هٰذِهِ السّاعَةِ وَفِی کُلِّ ساعَةٍ
اَنَا یا سَیِّدِی مُتَقَرِّبٌ اِلَی اللهِ جَلَّ وَعَزَّ وَاِلیٰ جَدِّکَ رَسُولِ اللهِ
وَاِلیٰ اَبِیکَ اَمِیرِ المُؤمِنِینَ وَاِلیٰ اَخِیکَ الحَسَنِ وَاِلَیکَ یا مَولایَ
عَلَیکَ سَلامُ اللهِ وَرَحمَتُهُ وَبَرَکاتُهُ بِزِیارَتِی لَکَ بِقَلبِی وَ
لِسانِی وَجَمِیعِ جَوارِحِی فَکُن لِی یا سَیِّدِی شَفِیعِی لِقَبُولِ ذٰلِکَ
مِنِّی وَاَنَا بِالبَراءَةِ مِن اَعدائِکَ وَاللَّعنَةِ لَهُم وَعَلَیهِم اَتَقَرَّبُ

الی الله و الملائکة اجمعین فعلیک صلوات الله و رضوانه و رحمته

پس اندکی میگردی بجانب چپ خود و رو میگردانی
بسوی قبر علی بن الحسین که او نزد پای پدر خود مدفونست و سلام میکنی بر او
مثل این سلام پس دعا میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس چهار
رکعت نماز میکنی که نماز زیارت هشت رکعتست یا شش رکعت یا چهار
رکعت یا دو رکعت و بهتر هشت رکعتست پس رو میکنی بجانب قبر امام
حسین و میگوئی

اَنَا مُوَدِّعُکَ یا مَوْلایَ وَ ابْنَ مَوْلایَ وَ سَیِّدِی وَ ابْنَ سَیِّدِی
وَ مُوَدِّعُکَ یا سَیِّدِی وَ ابْنَ سَیِّدِی یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُوَدِّعُکُمْ
یا ساداتی یا مَعْشَرَ الشُّهَداءِ فَعَلَیْکُمْ سَلامُ اللهِ وَ رَحْمَتُهُ وَ
بَرَکاتُهُ وَ رِضْوانُهُ

مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش و اضطرابی دارد
و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را با وداع چنانچه رو بقبر
شریف میخواند رو بقبله نیز بکند و بخواند تا آنکه بهمه احتمالات عمل کرده
باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه جا یا ابن وارث بخواند
یا از وارث قصد وراثت امامت نکند زیرا که آنحضرت امام نبوده
است **و بدانکه** این حدیث دلالت میکند بر اینکه از دور که زیارت
کنند نماز زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت کرد
بر اینکه پیش باید بکنند و دور نیست که مخیر باشد و اگر این زیارت را کنند
بهمین نحو که وارد شده است بکنند و از این احادیث معلوم شد که غسل از
برای زیارت بعید مستحبست و از بعضی هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان
کرد و از بعضی عمومات مستفاد میشود که بر هر حالی میتوان کرد چنانچه
اکثر علما گفته اند و اگر در بام خانه یا صحرائی واقع سازد احوط و اولی
و در حدیث معتبر از حسین بن ثویر منقولست که بخدمت حضرت

زیارت پیغمبر و ائمه علیهم السلام از دور

صفوان عرض کرد که من بسیار امام حسین ع را یاد میکنم در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو (صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ) که سلام بآن حضرت میرسد از دور و نزدیک و شیخ طوسی ره ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد ائمه ع را از دور چنانکه از نزدیک ایشانرا زیارت میکنند اما در جائیکه (اَتَیْتُكَ زَائِرًا) باشد نگوید بلکه بگوید

فَقَدْ اَتَیْتُ بِقَلْبِی زَائِرًا اِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُوْرِ مَشْهَدِكَ وَ وَجَّهْتُ اِلَیْكَ سَلَامِی لِعِلْمِی اَنَّهُ یُبَلِّغُكَ صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَ عَزَّ

و دعا کن آنچه خواهی و بعضی از اکابر علما روایت کرده اند از ابو الحسن فارسی که گفت من بسیار بزیارت امام حسین میرفتم پس چندی بسبب پیری و کمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت رسول ص را در خواب دیدم که حضرت امام حسن و امام حسین ع در خدمت آنحضرت بودند چون من نزدیک ایشان رسیدم امام حسین گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است حضرت رسول متوجه من گردیدند و فرمودند که یا ترک زیارت مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت مال و پیری مرا مانع در یافتن سعادت گردیده است حضرت فرمودند که هر شب ببام خانه خود برو و بانگشت شهادت بسوی قبر آنحضرت اشاره کن و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلٰی جَدِّكَ وَ اَبِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلٰی اُمِّكَ وَ اَخِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ السَّاکِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صَاحِبَ الْمُصِیْبَةِ الرَّاتِبَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ کِتَابُ اللهِ فِیْكَ مَهْجُوْرًا وَ رَسُوْلُ اللهِ فِیْكَ مَوْتُوْرًا اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ

زیارت جامعهٔ کبیره

عَلیٰ اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ
اَلسَّلامُ عَلیٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِکْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ
اللهِ وَحَمَلَةِ کِتابِ اللهِ وَاَوْصِیاءِ نَبِیِّ اللهِ وَذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللهِ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ

پس هر حاجت که خواهی از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از دور و نزدیک
هر دو مقبول است واما زیارت سائر ائمه ع از نزدیک و دور بهترین آنها زیارت
جامعه است که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که
شخصی از حضرت امام علی النقی ع سؤال کرد که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم
نما سخن بلیغ کاملی که آن را بخوانم هرگاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود که چون
بدرگاه برسی بایست و بگو

اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ
لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه
(اَللهُ اَکْبَرُ) بگو پس راه برو با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر
بگذار پس بایست و سی مرتبه (اَللهُ اَکْبَرُ) بگو پس نزدیک قبر برو و چهل
مرتبه (اَللهُ اَکْبَرُ) بگو که صد مرتبه تکبیر تمام شود پس بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَ
مُخْتَلَفَ الْمَلائِکَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْیِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ
الْعِلْمِ وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ وَاُصُولَ الْکَرَمِ وَقادَةَ الْاُمَمِ وَاَوْلِیاءَ
النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْاَبْرارِ وَدَعائِمَ الْاَخْیارِ وَساسَةَ
الْعِبادِ وَاَرْکانَ الْبِلادِ وَاَبْوابَ الْاِیمانِ وَاُمَناءَ الرَّحْمٰنِ وَ
سُلالَةَ النَّبِیّینَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلینَ وَعِتْرَةَ خِیَرَةِ رَبِّ الْعالَمینَ

باب یازدهم در بیان زیارت رسول خدا و ائمه

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ
الدُّجَى وَاَعْلَامِ التُّقَى وَذَوِي النُّهَى وَاُولِي الْحِجَى وَكَهْفِ
الْوَرَى وَوَرَثَةِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلَى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنَى
وَحُجَجِ اللهِ عَلَى اَهْلِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَالْاُولَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ
حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَاَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ
وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ اِلَى اللهِ وَالْاَدِلَّاءِ عَلَى مَرْضَاةِ اللهِ وَ
الْمُنُوفِرِينَ فِي اَمْرِ اللهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللهِ وَالْمُخْلِصِينَ
فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِاَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ
الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ
الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ
اللهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ
وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ
وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى اَرْسَلَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ
اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ

الْمُقَرَّبُونَ

الْمُسْتَقِرِّينَ

وانت العزيز وانا الذليل
وانت الغني وانا الفقير و
وانت السيد وانا العبد
انت الغافر وانا المسيء
وانت العالم وانا الجاهل
وانت الحليم وانا العجول
وانت الرحمن وانا المرحوم
وانت المعافي وانا المبتلى
وانت المجيب وانا المضطر
وانا اشهد بانك انت
الله لا اله الا انت المعطي
عبادك بلا سؤال
واشهد بانك انت الله
الواحد الفرد والبك
المصير وصلى الله على
محمد واهل بيته
الطيبين الطاهرين
واغفر لي ذنوبي
واستر علي عيوبي
وافتح لي

من لدنك رحمة
ورزقا واسعا يا ارحم
الراحمين والحمد لله
رب العالمين و
حسبنا الله ونعم
الوكيل
نعم المولى و
نعم النصير
ولا حول ولا
قوة الا بالله
العلي العظيم

الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ
بِاَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِاِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اِصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ
وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ
بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَ
رَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلٰى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصَاراً لِدِينِهِ
وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ
وَاَرْكَاناً لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلٰى خَلْقِهِ وَاَعْلَاماً لِعِبَادِهِ وَ
مَنَاراً فِي بِلَادِهِ وَاَدِلَّاءَ عَلٰى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللّٰهُ مِنَ الزَّلَلِ
وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
اَهْلَ الْبَيْتِ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَاَكْبَرْتُمْ شَاْنَهُ
وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَاَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَاَحْكَمْتُمْ عَقْدَ
طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ اِلٰى سَبِيلِهِ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ
عَلٰى مَا اَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَاَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّٰى
اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَاَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ
شَرَائِعَ اَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِي ذٰلِكَ مِنْهُ اِلَى
الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضٰى
فَالرَّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ
زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ اَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ

وَاَذَمْتُمْ (نسخہ)

وَمَثْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ (نسخہ)

هذا حديث الكساء

روي عن فاطمة الزهراء سلام الله عليها قالت دخل علي ابي رسول الله في بعض الايام فقال السلام عليك يا فاطمة فقلت عليك السلام قال اني اجد في بدني ضعفا فقلت له اعيذك بالله يا ابتاه من الضعف فقال يا فاطمة ايتيني بالكساء اليماني وغطيني به قالت فاطمة سلام الله عليها فاتيته بالكساء وغطيته به فصرت انظر اليه واذا وجهه يتلألأ كانه البدر في ليلة تمامه وكماله قالت فاطمة سلام الله عليها فما كانت الا ساعة واذا بولدي الحسن قد اقبل

وقال السلام عليك يا اماه فقلت وعليك السلام يا قرة عيني وثمرة فؤادي فقال يا اماه اني اشم عندك رائحة طيبة كانها رائحة جدي رسول الله قلت نعم ان جدك تحت الكساء فاقبل الحسن نحو الكساء وقال السلام عليك يا جداه يا رسول الله اتاذن لي ان ادخل معك تحت الكساء

باب یازدهم
در زیارت رسول خدا و ائمه

وَمیراثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَکُمْ وَاِیابُ الْخَلْقِ اِلَیْکُمْ وَحِسابُهُمْ
عَلَیْکُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَکُمْ وَآیاتُ اللهِ لَدَیْکُمْ
وَعَزائِمُهُ فیکُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَکُمْ وَاَمْرُهُ اِلَیْکُمْ
مَنْ والاکُمْ فَقَدْ والَی اللهَ وَمَنْ عاداکُمْ فَقَدْ عادَی اللهَ
وَمَنْ اَحَبَّکُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ وَمَنْ اَبْغَضَکُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ
اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِکُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ اَنْتُمُ السَّبیلُ
الْاَعْظَمُ وَالصِّراطُ الْاَقْوَمُ وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ
دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآیَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْاَمانَةُ
الْمَحْفُوظَةُ وَالْبابُ الْمُبْتَلی بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاکُمْ فَقَدْ
نَجی وَمَنْ لَمْ یَأْتِکُمْ فَقَدْ هَلَکَ اِلَی اللهِ تَدْعُونَ وَعَلَیْهِ
تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِاَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَاِلی
سَبیلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْکُمُونَ سَعِدَ وَاللهِ مَنْ والاکُمْ
وَهَلَکَ مَنْ عاداکُمْ وَخابَ مَنْ جَحَدَکُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَکُمْ
وَفازَ مَنْ تَمَسَّکَ بِکُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَیْکُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَکُمْ
وَهُدِیَ مَنِ اعْتَصَمَ بِکُمْ مَنِ اتَّبَعَکُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْواهُ وَمَنْ
خالَفَکُمْ فَالنّارُ مَثْواهُ وَمَنْ جَحَدَکُمْ کافِرٌ وَمَنْ حارَبَکُمْ
مُشْرِکٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَیْکُمْ فی اَسْفَلِ دَرْکٍ مِنَ الْجَحیمِ اَشْهَدُ اَنَّ
هذا سابِقٌ لَکُمْ فیما مَضی وَجارٍ لَکُمْ فیما بَقِیَ وَاَنَّ اَرْواحَکُمْ
وَنُورَکُمْ وَطینَتَکُمْ واحِدَةٌ طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ
خَلَقَکُمُ اللهُ اَنْواراً فَجَعَلَکُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقینَ حَتّی مَنَّ عَلَیْنا بِکُمْ

فجعلکم فی

قالت فاطمة فاقبل عند ذلک الحسین علیه السلام وقال السلام علیک یا اماه فقلت وعلیک السلام یا ولدی ویا قرة عینی وثمرة فؤادی فقال یا اماه انی اشم عندک رائحة طیبة کانها رائحة جدی رسول الله صلعم فقلت نعم ان جدک واخاک تحت الکساء فاقبل الحسین نحو الکساء وقال السلام علیک یا جداه یا من اختاره الله أتأذن لی ان ادخل معکما تحت الکساء فقال وعلیک السلام یا ولدی ویا شافع امتی قد اذنت لک فدخل معهما تحت الکساء فاقبل عند ذلک ابو الحسن علی بن ابی طالب وقال السلام علیک یا بنت رسول الله فقلت وعلیک السلام یا ابا الحسن ویا امیر المؤمنین فقال یا فاطمة انی اشم عندک رائحة طیبة کانها رائحة اخی وابن عمی رسول الله صلعم فقلت نعم ها هو مع ولدیک

وَبَرَكَاتُهُ

مُسْتَمِعِينَ

جَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طِيبًا لِخَلْقِنَا
وَطَهَارَةً لِاَنْفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ
مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا اِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ
بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَرْفَعَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي اِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتّٰى لَا يَبْقٰى
مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا
عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ
وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا
خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ اِلَّا عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ اَمْرِكُمْ وَ
عِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَاْنِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ
وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ
عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِاَبِي اَنْتُمْ
وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَاُسْرَتِي اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاُشْهِدُكُمْ
اَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ
بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ
وَلِاَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِاَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا
اَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ

مُحْتَجِبٌ

باب پانزدهم

در زیارت رسول خدا و ائمہ

مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِاِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِاَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ اٰخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِاَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ عَائِذٌ بِكُمْ لَائِذٌ بِقُبُوْرِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ اِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ اَمَامَ طَلِبَتِيْ وَحَوَائِجِيْ وَاِرَادَتِيْ فِيْ كُلِّ اَحْوَالِيْ وَاُمُوْرِيْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيْهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِيْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَاْيِيْ لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يُحْيِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى دِيْنَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِيْ اَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِيْ اَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اٰمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ اٰخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَالشَّيَاطِيْنِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِيْنَ لَكُمْ وَالْجَاحِدِيْنَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِيْنَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِيْنَ لِاِرْثِكُمْ وَالشَّاكِّيْنَ فِيْكُمْ وَالْمُنْحَرِفِيْنَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيْجَةٍ دُوْنَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْاَئِمَّةِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللّٰهُ اَبَدًا مَا حَيِيْتُ عَلٰى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِيْنِكُمْ وَوَفَّقَنِيْ لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِيْ شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِيْ مِنْ خِيَارِ مَوَالِيْكُمُ التَّابِعِيْنَ لِمَا دَعَوْتُمْ اِلَيْهِ وَجَعَلَنِيْ مِمَّنْ يَقْتَصُّ اٰثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيْلَكُمْ وَيَهْتَدِيْ بِهُدَاكُمْ وَيُحْشَرُ فِيْ

قال الله تعالى هم اهل بيت
النبوة ومعدن الرسالة هم فاطمة
وابوها وبعلها وبنوها فقال
جبرئيل يا رب أتأذن لي ان اهبط
الى الارض لاكون معهم سادسا
فقال الله نعم قد اذنت لك فهبط
الامين جبرئيل وقال السلام عليك
يا رسول الله ان الله
يامن اختار عليك السلام
عز وجل يقرئك السلام
ويخصك بالتحية والاكرام
ويقول لك وعزتي
وجلالي اني ما خلقت
سماء مبنية ولا ارضا
مدحية ولا قمرا منيرا
ولا شمسا مضيئة
ولا فلكا يدور ولا بحرا يجري
ولا فلكا يسري الا لاجلكم
ومحبتكم وقد اذن لي ان ادخل
معكم فهل تأذن لي
يا رسول الله فقال رسول الله
نعم قد اذنت لك فدخل جبرئيل
معنا تحت الكساء
وقال ان الله
قد اوحى اليكم
يقول انما
يريد الله

زُمْرَتِكُمْ وَيَكُرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ
فِي عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي اَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَدًا بِرُؤْيَتِكُمْ
بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي مَنْ اَرَادَ اللهَ بَدَاَ
بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ
لَا اُحْصِي ثَنَاۤئَكُمْ وَلَا اَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ
الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَاَنْتُمْ نُوْرُ الْاَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْاَبْرَارِ
وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ
بِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاۤءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ وَبِكُمْ
يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهٖ رُسُلُهُ
وَهَبَطَتْ بِهٖ مَلَاۤئِكَتُهُ وَاِلٰى جَدِّكُمْ بُعِثَ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ

واگر زیارت حضرت امیر باشد بجا وَاِلٰى جَدِّكُمْ بُعِثَ
الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ بگو وَاِلٰى اَخِيْكَ بُعِثَ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ بگو

اٰتَاكُمُ اللهُ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِيْنَ طَاْطَاَ كُلُّ شَرِيْفٍ
لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ
وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِكُمْ وَفَازَ الْفَاۤئِزُوْنَ
بِوِلَايَتِكُمْ فَبِكُمْ يُسْلَكُ اِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلٰى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ
غَضَبُ الرَّحْمٰنِ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي
ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِيْنَ وَاَسْمَاۤؤُكُمْ فِي الْاَسْمَاۤءِ وَاَجْسَادُكُمْ
فِي الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُكُمْ فِي الْاَرْوَاحِ وَاَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوْسِ
وَاٰثَارُكُمْ فِي الْاٰثَارِ وَقُبُوْرُكُمْ فِي الْقُبُوْرِ فَمَا اَحْلٰى اَسْمَاۤئَكُمْ

ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا فقال علي يا رسول الله اخبرنا ما لجلوسنا هذا تحت الكساء من الفضل عند الله فقال رسول الله ما ذكر خبرنا هذا في محفل من محافل اهل الارض وفيه جمع من شيعتنا ومحبينا الا ونزلت عليهم الرحمة وحفت بهم الملائكة واستغفرت لهم الى ان يتفرقوا فقال علي اذاً والله فزنا وفاز شيعتنا ورب الكعبة فقال رسول الله يا علي والذي بعثني بالحق

نبيا واصطفاني بالرسالة نجيا ما ذكر خبرنا هذا في محفل من محافل اهل الارض وفيه جمع من شيعتنا ومحبينا وفيهم مهموم الا وفرج الله همه ولا مغموم الا وكشف الله غمه ولا طالب حاجة

وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ وَاَعْظَمَ شَاْنَكُمْ وَاَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَاَوْفى
عَهْدَكُمْ وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلامُكُمْ نُورٌ وَاَمْرُكُمْ رُشْدٌ
وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعادَتُكُمُ الْاِحْسانُ
وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَاْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ
حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ
اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَاْواهُ وَمُنْتَهاهُ بِاَبي
اَنْتُمْ وَاُمّي وَنَفْسي كَيْفَ اَصِفُ حُسْنَ ثَنائِكُمْ وَاُحْصي جَميلَ
بَلائِكُمْ وَبِكُمْ اَخْرَجَنَا اللهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنّا غَمَراتِ
الْكُرُوبِ وَاَنْقَذَنا بِكُمْ مِنْ شَفا جُرُفِ الْهَلَكاتِ وَمِنَ النّارِ
بِاَبي اَنْتُمْ وَاُمّي وَنَفْسي بِمُوالاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللهُ مَعالِمَ دينِنا
وَاَصْلَحَ ما كانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيانا وَبِمُوالاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ
وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطّاعَةُ
الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْواجِبَةُ وَالدَّرَجاتُ الرَّفيعَةُ
وَالْمَقامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجاهُ
الْعَظيمُ وَالشَّاْنُ الْكَبيرُ وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنا آمَنّا
بِما اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ
رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا
لَمَفْعُولاً يا وَلِيَّ اللهِ اِنَّ بَيْني وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا
يَاْتي عَلَيْها اِلّا رِضاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلى سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكُمْ

أمر خلقه وقرن طاعتكم بطاعته لما استوهبتم ذنوبي
وكنتم شفعائي فإني لكم مطيع من أطاعكم فقد أطاع الله
ومن عصاكم فقد عصى الله ومن أحبكم فقد أحب الله و
من أبغضكم فقد أبغض الله اللهم إني لو وجدت شفعاء
أقرب إليك من محمد وأهل بيته الأخيار الأئمة الأبرار
لجعلتهم شفعائي فبحقهم الذي أوجبت لهم عليك أسألك
أن تدخلني في جملة العارفين بهم وبحقهم وفي زمرة
المرحومين بشفاعتهم إنك أرحم الراحمين وصلى الله على
محمد وآله الطاهرين وسلم تسليما كثيرا وحسبنا الله ونعم
الوكيل

نعم المولى ونعم النصير

مؤلف گوید که این زیارت کاملترین زیارات است از برای نزدیک و دور
و چون منظور عمده در این رساله تعداد زیارت است زیارت وداع را ذکر نکردیم و چون
این زیارت مشتمل بر مجملی از جمیع احادیث که در مناقب ائمه وارد شده است اگر
در هر هفته بلکه در هر روز این زیارت را بخوانند و تدبر و تفکر در معانی
آن بکنند موافق آنچه فقیر مجملا ترجمه کرده‌ام و والد مرحوم مفصلا شرح نموده
برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمده ارکان ایمان معرفت
ایشانست و زیارات حضرت صاحب الامر به طرق بسیار منقول شده و در
کتاب تحفة الزائر ذکر کرده‌ام و در این مقام زیارت مختصری با تجدید عهد
امامت و ولایت آنحضرت ایراد مینمائیم که امام خود را پیوسته یاد نمایند و
از برکات هدایات آنحضرت بهره‌مند گردند سید بن طاوس ره ذکر
کرده است که مستحب است هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر را چنین زیارت کنند

اللهم بلغ مولاي صاحب الزمان صلوات

الله عليه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض
ومغاربها وبرها وبحرها وسهلها وجبلها حيهم وميتهم
وعن والدي وولدي وعني من الصلوات والتحيات زنة
عرش الله ومداد كلماته ومنتهى رضاه وعدد ما احصاه
كتابه واحاط به علمه اللهم اني اجدد له في هذا اليوم وفي كل
يوم عهدا وعقدا وبيعة له في رقبتي اللهم كما شرفتني
بهذا التشريف وفضلتني بهذه الفضيلة وخصصتني بهذه
النعمة فصل على مولاي وسيدي صاحب الزمان واجعلني
من انصاره واشياعه والذابين عنه واجعلني من المستشهدين
بين يديه طائعا غير مكره في الصف الذي نعت اهله في
كتابك فقلت صفا كانهم بنيان مرصوص على طاعتك
وطاعة رسولك واله عليهم السلام اللهم هذه بيعة
له في عنقي الى يوم القيمة

و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که چهل صباح
این عهد نامه را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد
خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد و حق تعالی بهر کلمه
هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست

اللهم رب النور العظيم ورب الكرسي
الرفيع ورب البحر المسجور ومنزل التورية والانجيل والزبور
ورب الظل والحرور ومنزل القران العظيم ورب الملائكة
المقربين والانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك

بوجهك الكريم وبنور وجهك المنير وملكك القديم يا حي
يا قيوم اسئلك باسمك الذي اشرقت به السموات والارضون
وباسمك الذي يصلح به الاولون والاخرون يا حيا قبل
كل حي ويا حيا بعد كل حي ويا حيا حين لا حي يا محيي الموتى
ومميت الاحياء يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا
الامام الهادي المهدي القائم بامرك صلوات الله عليه
وعلى آبائه الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق
الارض ومغاربها سهلها وجبلها وبرها وبحرها وعني وعن
والدي وولدي واخواني من الصلوات زنة عرش الله و
مداد كلماته وما احصاه علمه واحاط به كتابه اللهم
اني اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت من ايامي عهدا
وعقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها ولا ازول ابدا
اللهم اجعلني من انصاره واعوانه والذابين عنه والمسارعين
اليه في قضاء حوائجه والممتثلين لاوامره والمحامين عنه
والسابقين الى ارادته والمستشهدين بين يديه اللهم
ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك
حتما فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا
قناتي ملبيا دعوة الداعي في الحاضر والبادي اللهم
ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة واكحل ناظري
بنظرة مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه

ایام حیوتی در

المتمسکین در

وَاسْلُكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَانْفِذْ اَمْرَهُ وَاشْدُدْ اَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ
بِهِ بِلادَكَ وَاَحْيِ بِهِ عِبادَكَ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ
ظَهَرَ الْفَسادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما كَسَبَتْ اَيْدِي النّاسِ فَاَظْهِرِ
اللّٰهُمَّ لَنا وَلِيَّكَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمّى بِاسْمِ رَسُولِكَ
حَتّى لا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْباطِلِ اِلّا مَزَّقَهُ وَيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ
وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبادِكَ وَناصِراً لِمَنْ لا يَجِدُ
لَهُ ناصِراً غَيْرَكَ وَمُجَدِّداً لِما عُطِّلَ مِنْ اَحْكامِ كِتابِكَ وَمُشَيِّداً
لِما وَرَدَ مِنْ اَعْلامِ دينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدينَ اللّٰهُمَّ
وَسُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَمَنْ
تَبِعَهُ عَلى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكانَتَنا بَعْدَهُ اللّٰهُمَّ اكْشِفْ
هٰذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هٰذِهِ الْاُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ
يَرَوْنَهُ بَعيداً وَنَريهُ قَريباً بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی اَلْعَجَلَ
یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ ع و اما دعای ندبه که مشتملست بر عقاید حقه
و تأسف بر غیبت آنحضرت قائم بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق
منقولست که سنت است دعای ندبه را در چهار عید بخوانند یعنی در روز
جمعه در روز عید فطر و در روز عید قربان و در روز عید غدیر

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى
اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلى ما جَرى بِهِ قَضاؤُكَ في اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ

لِنَفْسِكَ وَدينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعيمِ
الْمُقيمِ الَّذي لا زَوالَ لَهُ وَلاَ اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ
الزُّهْدَ في دَرَجاتِ هذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها
فَشَرَطُوا لَكَ ذلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّناءَ الْجَلِيَّ وَاَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ
مَلائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَ
جَعَلْتَهُمُ الذَّرائِعَ اِلَيْكَ وَالْوَسيلَةَ اِلى رِضْوانِكَ
فَبَعْضٌ اَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ اِلى اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْها وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ
في فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ
بَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَليلاً وَسَأَلَكَ لِسانَ صِدْقٍ فِي
الْآخِرينَ فَاَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ
تَكْليماً وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اَخيهِ رِدْءاً وَوَزيراً وَبَعْضٌ اَوْلَدْتَهُ
مِنْ غَيْرِ اَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّناتِ وَاَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ
كُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَريعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ
اَوْصِياءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ اِلى مُدَّةٍ اِقامَةً
لِدينِكَ وَحُجَّةً عَلى عِبادِكَ وَلِئَلاّ يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَ
يَغْلِبَ الْباطِلُ عَلى اَهْلِهِ وَلا يَقُولَ اَحَدٌ لَوْلا اَرْسَلْتَ اِلَيْنا
رَسُولاً مُنْذِراً وَاَقَمْتَ لَنا عَلَماً هادِياً فَنَتَّبِعَ آياتِكَ مِنْ
قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزى اِلى اَنِ انْتَهَيْتَ بِالْاَمْرِ اِلى حَبيبِكَ وَ
نَجيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ

وقدرت خ ل

الذريعة خ ل

ولئلا خ ل

مِن خَلقِهِ وَصِفوَةَ مَنِ اصطَفَيتَهُ وَافضَلَ مَنِ اجتَبَيتَهُ وَ
اَكرَمَ مَنِ اعتَمَدتَهُ قَدَّمتَهُ عَلى اَنبِيائِكَ وَبَعَثتَهُ اِلَى الثَّقَلَينِ
مِن عِبادِكَ وَاَوطَأتَهُ مَشارِقَكَ وَمَغارِبَكَ وَسَخَّرتَ لَهُ
البُراقَ وَعَرَجتَ بِرُوحِهِ اِلى سَمائِكَ وَاَودَعتَهُ عِلمَ ما
كانَ وَما يَكُونُ اِلَى انقِضاءِ خَلقِكَ ثُمَّ نَصَرتَهُ بِالرُّعبِ وَ
حَفَفتَهُ بِجَبرَئيلَ وَميكائيلَ وَالمُسَوِّمينَ مِن مَلائِكَتِكَ وَ
وَعَدتَهُ اَن تُظهِرَ دينَهُ عَلَى الدّينِ كُلِّهِ وَلَو كَرِهَ المُشرِكُونَ
وَذلِكَ بَعدَ اَن بَوَّأتَهُ مُبَوَّءَ صِدقٍ مِن اَهلِهِ وَجَعَلتَ لَهُ
وَلَهُم اَوَّلَ بَيتٍ وُضِعَ لِلنّاسِ لَلَّذي بِبَكَّةَ مُبارَكاً وَ
هُدىً لِلعالَمينَ فيهِ آياتٌ بَيِّناتٌ مَقامُ اِبرهيمَ وَمَن
دَخَلَهُ كانَ آمِناً وَقُلتَ اِنَّما يُريدُ اللّٰهُ لِيُذهِبَ عَنكُمُ الرِّجسَ
اَهلَ البَيتِ وَيُطَهِّرَكُم تَطهيراً وَجَعَلتَ اَجرَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ
عَلَيهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُم في كِتابِكَ فَقُلتَ قُل لا اَسئَلُكُم عَلَيهِ
اَجراً اِلَّا المَوَدَّةَ فِي القُربى وَقُلتَ ما سَئَلتُكُم مِن اَجرٍ فَهُوَ
لَكُم وَقُلتَ ما اَسئَلُكُم عَلَيهِ مِن اَجرٍ اِلّا مَن شاءَ اَن يَتَّخِذَ
اِلى رَبِّهِ سَبيلاً فَكانُوا هُمُ السَّبيلَ اِلَيكَ وَالمَسلَكَ اِلى
رِضوانِكَ فَلَمَّا انقَضَت اَيّامُهُ اَقامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بنَ اَبي طالِبٍ
صَلَواتُكَ عَلَيهِما وَآلِهِما هادِياً اِذ كانَ هُوَ المُنذِرَ وَلِكُلِّ
قَومٍ هادٍ فَقالَ وَالمَلَأُ اَمامَهُ مَن كُنتُ مَولاهُ فَعَلِيٌّ مَولاهُ
اَللّٰهُمَّ والِ مَن والاهُ وَعادِ مَن عاداهُ وَانصُر مَن نَصَرَهُ

صلوات الله ع

واخذل

واخذ لمن خذله وقال من كنت انا نبيه فعلي اميره وقال
انا وعلي من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتى واحله
محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون
من موسى الا انه لا نبي بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء
العالمين واحل له من مسجده ما حل له وسد الابواب الا
بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة العلم وعلي
بابها فمن اراد الحكمة فليأتها من بابها ثم قال له انت اخي ووصيي و
وارثي لحمك من لحمي ودمك من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي
والايمان مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي
وانت تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة وجوههم
حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون
بعدي وكان بعده هدى من الضلال ونورا من العمى
وحبل الله المتين وصراطه المستقيم لا يسبق بقرابة في
رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق في منقبة من مناقبه يحذو
حذو الرسول صلى الله عليهما وآلهما ويقاتل على التأويل
ولا تأخذه في الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب
وقتل ابطالهم وناوش ذؤبانهم واودع قلوبهم
احقادا بدرية وخيبرية وحنينية وغيرهن فاضبت
على عداوته واكبت على منابذته حتى قتل الناكثين و
القاسطين والمارقين ولما قضى نحبه وقتله اشقى الاشقياء

المدينة ند

فاصبحت ند

منابذته

من الاولین والآخرین یتبع اشقی الاولین لم یمتثل امر الرسول
صلی الله علیه وآله فی الهادین بعد الهادین والامة مصرّة
علی مقته مجتمعة علی قطیعة رحمه واقصاء ولده الا القلیل
ممن وفی لرعایة الحق فیهم فقتل من قتل وسبی من سبی واقصی
من اقصی وجری القضاء لهم بما یرجی له حسن المثوبة
اذ کانت الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة
للمتقین وسبحان ربنا ان کان وعد ربنا لمفعولا ولن
یخلف الله وعده وهو العزیز الحکیم فعلی الاطائب من اهل
بیت محمد وعلی صلی الله علیهما وآلهما فلیبک الباکون
وایاهم فلیندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع
ولیصرخ الصارخون ویضج الضاجون ویعج العاجون
این الحسن این الحسین این ابناء الحسین صالح بعد صالح
وصادق بعد صادق این السبیل بعد السبیل این الخیرة
بعد الخیرة این الشموس الطالعة این الاقمار المنیرة این
الانجم الزاهرة این اعلام الدین وقواعد العلم این بقیة
الله التی لا تخلو من العترة الطاهرة این المعد لقطع دابر
الظلمة این المنتظر لاقامة الامت والعوج این المرتجی لازالة
الجور والعدوان این المدخر لتجدید الفرائض والسنن
این المتخیر لاعادة الملة والشریعة این المؤمل لاحیاء
الکتاب وحدوده این محیی معالم الدین واهله این قاصم

فلتدر ب د
الهادیة د
لقواعد د
المتخذ د
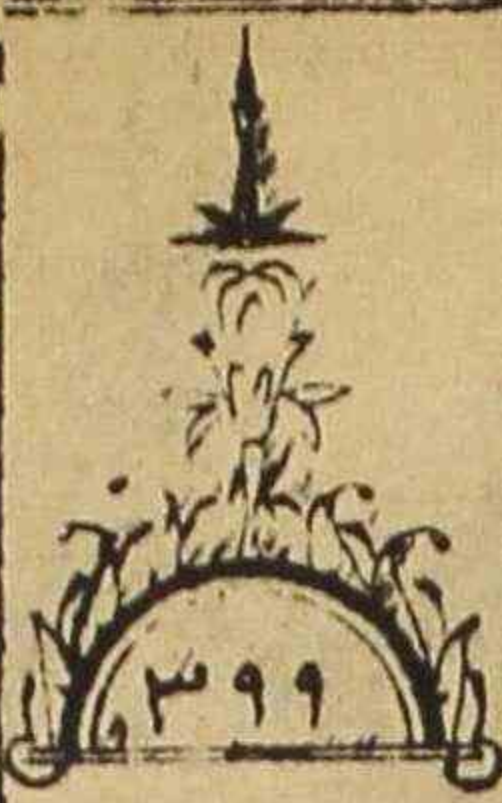
شوكة المعتدين اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد
اهل الفسوق والعصيان اين حاصد فروع الغي والشقاق
اين طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع حبائل الكذب
والافتراء اين مبيد العتاة والمردة اين مستأصل اهل
العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء ومذل
الاعداء اين جامع الكلم على التقوى اين باب الله الذي منه
يؤتى اين وجه الله الذي اليه يتوجه الاولياء اين السبب
المتصل بين اهل الارض والسماء اين صاحب يوم الفتح
وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا
اين الطالب بذحول الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب
بدم المقتول بكربلا اين المنصور على من اعتدى عليه
وافترى اين المضطر الذي يجاب اذا دعى اين صدر الخلائق
ذو البر والتقوى اين ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى
وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بابي
انت وامي ونفسي لك الوقاء والحمى يا ابن السادة المقربين
يا ابن النجباء الاكرمين يا ابن الهداة المهتدين يا ابن الخيرة
المهذبين يا ابن الغطارفة الانجبين يا ابن الخضارمة المنتجبين
يا ابن القماقمة الاكرمين يا ابن الاطائب المعظمين المطهرين
يا ابن البدور المنيرة يا ابن السرج المضيئة يا ابن الشهب
الثاقبة يا ابن الانجم الزاهرة يا ابن السبل الواضحة يا ابن الاعلام

والطغيان
المطالب
الخلائق
المهديين
الاكبرين

اللّائحة یا بن العلوم الکاملة یا بن السّنن المشهورة یا بن المعالم
المأثورة یا بن المعجزات الموجودة یا بن الدّلائل المشهودة
یا بن الصّراط المستقیم یا بن النّبأ العظیم یا بن من هو فی امّ
الکتاب لدی الله علیّ حکیم یا بن الآیات و البیّنات یا بن الدّلائل
الظّاهرات یا بن البراهین الواضحات الباهرات یا بن الحجج
البالغات یا بن النّعم السّابغات یا بن طه و المحکمات یا بن
یس و الذّاریات یا بن الطّور و العادیات یا بن من دنی فتدلّی
فکان قاب قوسین او ادنی دنوّا و اقترابا من العلیّ الاعلی
لیت شعری این استقرّت بك النّوی بل ایّ ارض تقلّك او
الثّری ابرضوی ام غیرها ام ذی طوی عزیز علیّ ان اری
الخلق و لا تری و لا اسمع لك حسیسا و لا نجوی عزیز علیّ
ان لا تحیط بی دونك البلوی و لا ینالك منّی ضجیج و لا
شکوی بنفسی انت من مغیّب لم یخل منّا بنفسی انت من نازح
ینزح عنّا بنفسی انت امنیّة شائق یتمنّی من مؤمن و مؤمنة
ذکرا فحنّا بنفسی انت من عقید عزّ لا یسامی بنفسی انت
من اثیل مجد لا یجاری بنفسی انت من تلاد نعم لا تضاهی
بنفسی انت من نصیف شرف لا یساوی الی متی احار فیك
یا مولای و الی متی و ایّ خطاب اصف فیك و ایّ نجوی
عزیز علیّ ان اجاب دونك و اناغی عزیز علیّ ان ابکیك
و یخذلك الوری عزیز علیّ ان یجری علیك دونهم ما جری

تحیط بك منّا دونی خ ل

ما نزح خ ل

هل من معين فأطيل معه العويل والبكاء هل من جزوع
فأساعد جزعه إذا خلا هل قذيت عين فتسعدها عيني
على القذى هل إليك يا ابن أحمد سبيل فتلقى هل يتصل
يومنا منك بغده فنحظى متى نرد مناهلك الروية فنروى
متى ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدى متى نغاديك
ونراوحك فنقر عيوننا متى ترانا ونراك وقد نشرت
لواء النصر ترى أترانا نحف بك وأنت تأم الملأ وقد ملأت
الأرض عدلا وأذقت أعداءك هوانا وعقابا وأبرت
العتاة وجحدة الحق وقطعت دابر المتكبرين واجتثثت
أصول الظالمين ونحن نقول الحمد لله رب العالمين اللهم
أنت كشاف الكرب والبلوى وإليك أستعدي فعندك
العدوى وأنت رب الآخرة والأولى فأغث يا غياث المستغيثين
عبيدك المبتلى وأره سيده يا شديد القوى وأزل عنه
به الأسى والجوى وبرد غليله يا من على العرش استوى
ومن إليه الرجعى والمنتهى اللهم ونحن عبيدك التائقون
إلى وليك المذكر بك وبنبيك خلقته لنا عصمة و
ملاذا وأقمته لنا قواما ومعاذا وجعلته للمؤمنين منا
إماما فبلغه منا تحية وسلاما وزدنا بذلك يا رب
إكراما واجعل مستقره لنا مستقرا ومقاما وأتمم نعمتك
بتقديمك إياه أمامنا حتى توردنا جنانك ومرافقة الشهداء

فساعدتها خ ل
فنروى خ ل
فتقر منها عينا خ ل
الكروب خ ل
جناتك خ ل

من خلصائک اللّهمّ صلّ علی حجّتک وولیّ امرک وصلّ
علی جدّه محمّد رسولک السیّد الاکبر وصلّ علی علیّ ابیه
السیّد القسور وحامل اللّواء فی المحشر وساقی اولیائه من نهر
الکوثر والامیر علی سائر البشر الّذی من امن به فقد ظفر
ومن لم یؤمن به فقد خطر وکفر صلّی الله علیه وعلی اخیه
وعلی نجلهما المیامین الغرر ما طلعت شمس وما اضاء
قمر وعلی جدّته الصدّیقة الکبری فاطمة الزّهراء بنت
محمّد المصطفی وعلی من اصطفیت من آبائه البررة وعلیه افضل
واکمل واتمّ وادوم واکثر واوفر ما صلّیت علی احد
من اصفیائک وخیرتک من خلقک وصلّ علیه صلوة
لا غایة لعددها ولا نهایة لمددها ولا نفاد لامدها
اللّهمّ واقم به الحقّ وادحض به الباطل وادل به اولیائک
واذلل به اعدائک وصل اللّهمّ بیننا وبینه وصلة
تؤدّی الی مرافقة سلفه واجعلنا ممّن یاخذ بحجزتهم ویمکث
فی ظلّهم واعنّا علی تادیة حقوقه الیه والاجتهاد فی
طاعته والاجتناب عن معصیته وامنن علینا برضاه
وهب لنا رأفته ورحمته ودعائه وخیره ما ننال به سعة
من رحمتک وفوزاً عندک واجعل صلوتنا به مقبولة و
ذنوبنا به مغفورة ودعائنا به مستجاباً واجعل ارزاقنا
به مبسوطة وهمومنا به مکفیّة وحوائجنا به مقضیّة و

واعزّ نه

ویمکث نه

در کیفیت صلوات بر رسول خدا و ائمه هدی

اَقبِل اِلَینا بِوَجهِکَ الکَریمِ وَ اَقبِل تَقرّبَنا اِلَیکَ وَانظُر اِلَینا نَظرَةً رَحیمَةً نَستَکمِلُ بِهَا الکَرامَةَ عِندَکَ ثُمَّ لا تَصرِفها عَنّا بِجُودِکَ وَاسقِنا مِن حَوضِ جَدِّهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَ الِهِ بِکَأسِهِ وَبِیَدِهِ رَیّاً رَوِیّاً هَنیئاً سائِغاً لا ظَمَأَ بَعدَهُ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

نظماء در اظماء

و اما طریق صلوات فرستادن بر ایشان

شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر روایت کرده است که عبد الله بن محمد گفت که من سؤال کردم از حضرت امام حسن عسکری که املا نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول و اوصیاء آنحضرت را و با خود حاضر کرده بودم کاغذ بزرگی را پس بر من املا فرمود بی آنکه از کتابی املا کند باین نحو

چون این صلوات منقول از شیخ است عنا و بن صلوات مطابق با مصباح متهجد نوشته شد اگرچه در زاد المعاد هم ندارد

الصلوة علی النبی صلی الله علیه و اله

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما حَمَلَ وَحیَکَ وَ بَلَّغَ رِسالاتِکَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما اَحَلَّ حَلالَکَ وَ حَرَّمَ حَرامَکَ وَعَلَّمَ کِتابَکَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما اَقامَ الصَّلوةَ وَ اَدَّی الزَّکوةَ وَ دَعا اِلی دینِکَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما صَدَّقَ بِوَعدِکَ وَ اَشفَقَ مِن وَعیدِکَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما غَفَرتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَ سَتَرتَ بِهِ العُیُوبَ وَ فَرَّجتَ بِهِ الکُرُوبَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما دَفَعتَ بِهِ الشَّقاءَ وَ کَشَفتَ بِهِ الغَمّاءَ وَ اَجَبتَ بِهِ الدُّعاءَ وَ نَجَّیتَ بِهِ مِنَ البَلاءِ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما رَحِمتَ بِهِ العِبادَ وَ اَحیَیتَ بِهِ البِلادَ وَ قَصَمتَ بِهِ الجَبابِرَةَ وَ اَهلَکتَ بِهِ الفَراعِنَةَ وَصَلِّ

علی محمد و آل محمد کما اضعفت به الاموال وحذرت به من الاهوال وکسرت به الاصنام ورحمت به الانام وصل علی محمد و آل محمد کما بعثته بخیر الادیان واعززت به الایمان وتبرت به الاوثان وعظمت به البیت الحرام وصل علی محمد واهل بیته الطاهرین الاخیار وسلم تسلیما

الصلوة علی امیر المؤمنین علیه السلام

اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب اخی نبیک ووليه ووصيه ووزيره ومستودع علمه وموضع سره وباب حكمته والناطق بحجته والداعي الى شريعته وخليفته في امته ومفرج الكرب عن وجهه قاصم الكفرة ومرغم الفجرة والذي جعلته من نبيك بمنزلة هرون من موسى اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله والعن من نصب له من الاولين والاخرين وصل عليه افضل ما صليت على احد من اوصياء انبيائك يا رب العالمين

الصلوة علی السیدة فاطمة علیها السلام

اللهم صل علی الصدیقة فاطمة الزکیة حبیبة حبیبک ونبیک وام احبائک واصفیائک التی انتجبتها وفضلتها واخترتها علی نساء العالمین اللهم کن الطالب لها ممن ظلمها واستخف بحقها وکن الثائر اللهم بدم اولادها

واخترت

وصفیه

اللهم وکما جعلتها ام الائمة الهدی وحلیلة صاحب اللواء والکریمة عند الملاء الاعلی فصل علیها و علی امها صلوة تکرم بها وجه ابیها محمد صلی الله علیه و اله و تقر بها اعین ذریتها و ابلغهم عنی فی هذه الساعة افضل التحیة و السلام

الصلوة علی الحسن و الحسین علیهما السلام

اللهم صل علی الحسن و الحسین عبدیک و ولییک و ابنی رسولک و سبطی الرحمة و سیدی شباب اهل الجنة افضل ما صلیت علی احد من اولاد النبیین و المرسلین اللهم صل علی الحسن بن علی سبط سید النبیین و وصی امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن سید الوصیین اشهد انک یا ابن امیر المؤمنین امین الله و ابن امینه عشت مظلوما و مضیت شهیدا و اشهد انک الامام الزکی الهادی المهدی اللهم صل علیه و بلغ روحه و جسده عنی فی هذه الساعة افضل التحیة و السلام اللهم صل علی الحسین بن علی المظلوم الشهید قتیل الکفرة و طریح الفجرة السلام علیک یا اباعبدالله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین اشهد موقنا انک امین الله و ابن امینه قتلت مظلوما و مضیت شهیدا و اشهد ان الله تعالی الطالب بثارک و منجز ما وعدک من النصر و التایید فی هلاک عدوک و اظهار دعوتک و اشهد انک وفیت بعهد الله و جاهدت فی سبیل الله و عبدت الله

السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین

مُخلِصاً حَتّى اَتيكَ اليَقينُ لَعَنَ اللّهُ اُمَّةً قَتَلَتكَ وَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً
خَذَلَتكَ وَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً اَلَّبَت عَلَيكَ وَاَبرَءُ اِلَى اللّهِ تَعالى
مِمَّن اَكذَبَكَ وَاستَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاستَحَلَّ دَمَكَ بِاَبى اَنتَ وَاُمّى
يا اَبا عَبدِ اللّهِ لَعَنَ اللّهُ قاتِلَكَ وَلَعَنَ اللّهُ خاذِلَكَ وَلَعَنَ اللّهُ
مَن سَمِعَ واعِيَتَكَ فَلَم يُجِبكَ وَلَم يَنصُركَ وَلَعَنَ اللّهُ مَن سَبا
نِساءَكَ اَنَا اِلَى اللّهِ مِنهُم بَرىءٌ وَمِمَّن والاهُم وَمالاهُم واَعانَهُم
عَلَيهِ اَشهَدُ اَنَّكَ وَالاَئِمَّةَ مِن وُلدِكَ كَلِمَةُ التَّقوى وَبابُ
الهُدى وَالعُروَةُ الوُثقى وَالحُجَّةُ عَلى اَهلِ الدُّنيا وَاَشهَدُ
اَنّى بِكُم مُؤمِنٌ وَبِمَنزِلَتِكُم موقِنٌ وَلَكُم تابِعٌ بِذاتِ نَفسى وَشَرايِعِ
دينى وَخَواتيمِ عَمَلى وَمُنقَلَبى فى دُنياىَ وَآخِرَتى

الصّلوة على علىّ بن الحسين عليهما السلام

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِىِّ بنِ الحُسَينِ سَيِّدِ العابِدينَ الَّذِى استَخلَصتَهُ
لِنَفسِكَ وَجَعَلتَ مِنهُ اَئِمَّةَ الهُدَى الَّذينَ يَهدُونَ بِالحَقِّ وَبِهِ يَعدِلُونَ
اختَرتَهُ لِنَفسِكَ وَطَهَّرتَهُ مِنَ الرِّجسِ وَاصطَفَيتَهُ وَجَعَلتَهُ هادِياً مَهدِيّاً
اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيهِ اَفضَلَ ما صَلَّيتَ عَلى اَحَدٍ مِن ذُرِّيَّةِ اَنبِيائِكَ
حَتّى تَبلُغَ بِهِ ما تَقَرُّ بِهِ عَينُهُ فِى الدُّنيا وَالآخِرَةِ اِنَّكَ عَزيزٌ حَكيمٌ

الصّلوة على محمّد بن على عليهما السلام

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بنِ عَلِىٍّ باقِرِ العِلمِ وَاِمامِ الهُدى وَقائِدِ
اَهلِ التَّقوى وَالمُنتَجَبِ مِن عِبادِكَ اَللّهُمَّ وَكَما جَعَلتَهُ عَلَماً
لِعِبادِكَ وَمَناراً لِبِلادِكَ وَمُستَودَعاً لِحِكمَتِكَ وَمُترجِماً

لوحیك و امرت بطاعته وحذرت من معصیته فصل علیه یا رب افضل ما صلیت علی احد من ذریته انبیائك واصفیائك ورسلك وامنائك یا رب العالمین

الصلوة علی جعفر بن محمد علیهما السلام

اللهم صل علی جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعی الیك بالحق النور المبین اللهم وکما جعلته معدن کلامك ووحیك وخازن علمك ولسان توحیدك وولی امرك ومستحفظ دینك فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اصفیائك وحججك انك حمید مجید

الصلوة علی موسی بن جعفر علیهما السلام

اللهم صل علی الامین المؤتمن موسی بن جعفر البر الوفی الطاهر الزکی النور المبین المجتهد المحتسب الصابر علی الاذی فیك اللهم وکما بلغ عن آبائه ما استودع من امرك ونهیك وحمل علی المحجة وکابد اهل العزة والشدة فیما کان یلقی من جهال قومه رب فصل علیه افضل واکمل ما صلیت علی احد ممن اطاعك ونصح لعبادك انك غفور رحیم

الصلوة علی علی بن موسی علیهما السلام

اللهم صل علی علی بن موسی الذی ارتضیته ورضیت به من شئت من خلقك اللهم وکما جعلته حجة علی خلقك وقائما بامرك

وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَاهِدًا عَلٰى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا اِلٰى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

اَلصَّلٰوةُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسٰى عَلَمِ التُّقٰى وَنُورِ الْهُدٰى وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفَرْعِ الْاَزْكِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْاَوْصِيَاءِ وَاَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدٰى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكّٰى فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّةِ اَوْصِيَائِكَ اِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

اصفیائک

اَلصَّلٰوةُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْاَوْصِيَاءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِيَاءِ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشَّرَ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرَ بَاْسَكَ وَذَكَّرَ بِآيَاتِكَ وَاَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَ شَرَائِعَكَ وَفَرَائِضَكَ وَحَضَّ عَلٰى عِبَادَتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ

بِاَيَّامِكَ

الصلوة علی الحسن بن علی بن محمد علیهم السلام

اللهم صل علی الحسن بن علی بن محمد البر التقی الصادق الوفی النور المضیء خازن علمك والمذكر بتوحيدك وولي امرك وخلف ائمة الدين الهداة الراشدين والحجة على اهل الدنيا فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين

الصلوة علی ولی الامر المنتظر علیه وعلی آبائه السلام والتحیة والاكرام

اللهم صل علی ولیك وابن اولیائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقهم واذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر به اولياءك واولياءه وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان يوصل اليه بسوء واحفظ فيه رسولك وآل رسولك واظهر به العدل وايده بالنصر وانصر ناصريه واخذل خاذليه واقصم به جبابرة الكفرة واقتل به الكفار والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا من مشارق الارض ومغاربها وبرها وبحرها واملأ به الارض عدلا واظهر به دين نبيك عليه وآله السلام واجعلني اللهم من انصاره واعوانه واتباعه وشيعته وارني في آل محمد ما يأملون وفي عدوهم ما يحذرون اله الحق آمين

وأين كانوا

باب دوازدهم
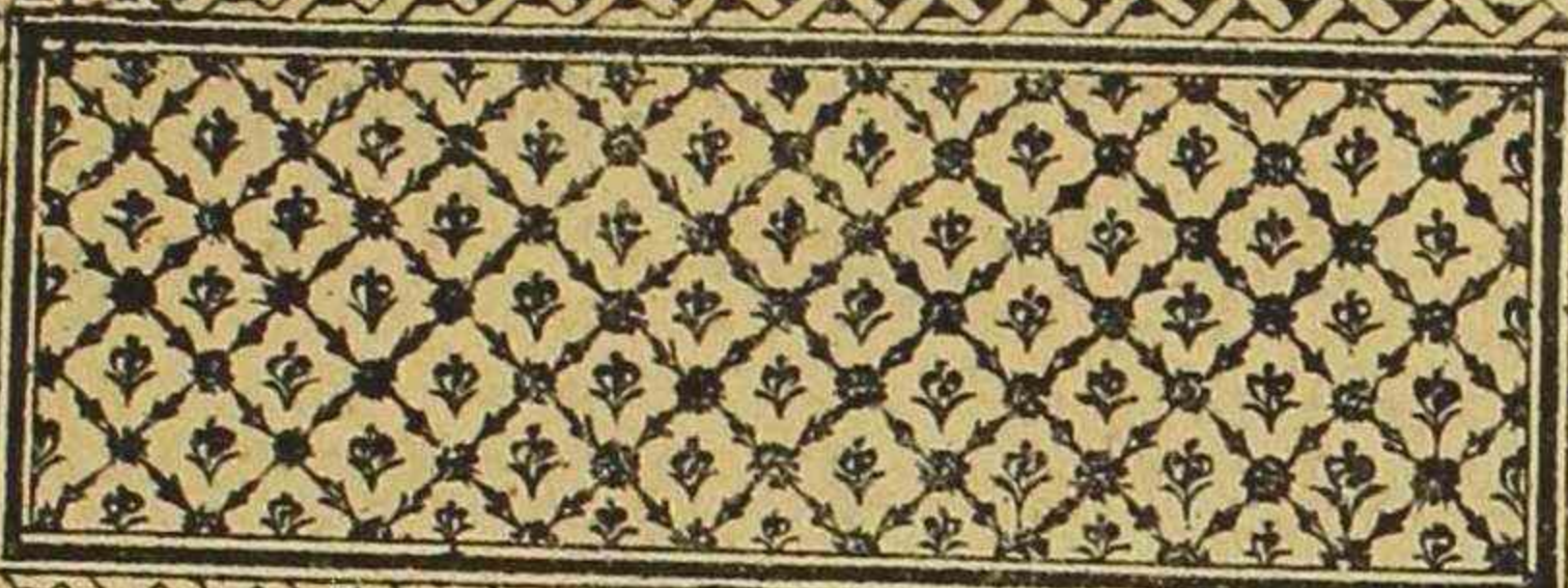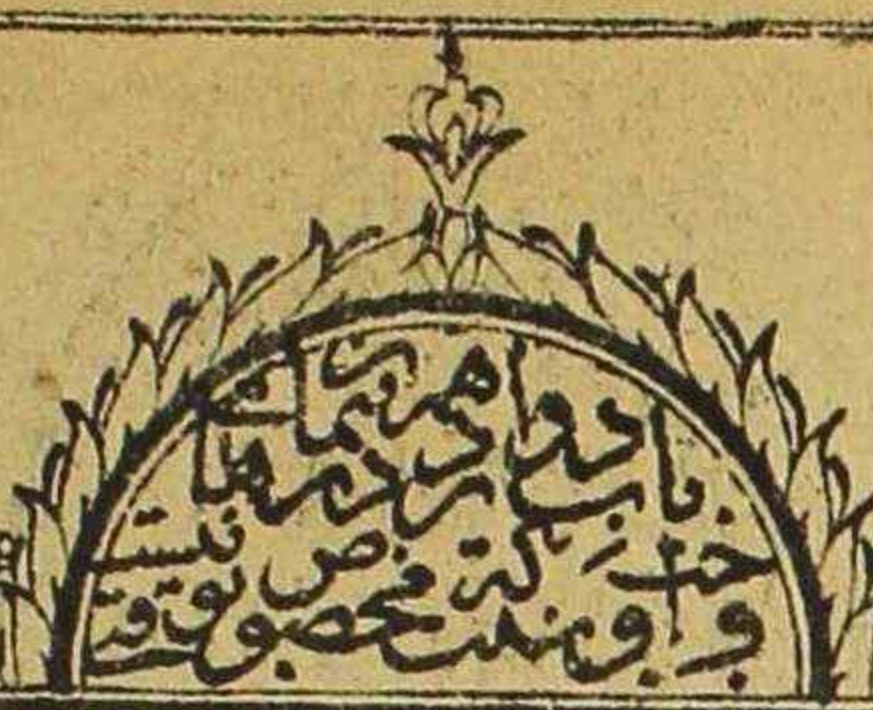
در بیان نمازهای واجبست که مخصوص روزی و ماهی نیست و نمازهای سنت که اختصاص بوقتی ندارد و اعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند و در آن هشت فصل است

فصل اول

(در بیان نماز آیاتست) بدانکه این نماز واجبست نزد کسوف آفتاب و خسوف ماه خواه کل بگیرد و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور آنست که هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و صاعقهای عظیم و رعدهای بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول اقویست و کیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات میکنم ادا از جهة آنکه واجبست برای رضای خدا قربة الی الله پس تکبیر احرام بگوید و حمد و یک سوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنتست که در هر سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سمع الله لمن حمده بگوید و بعد از آن بسجود رود و دو سجده بجا آورد پس برخیزد و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی و در سر برداشتن از رکوع دهم بجای تکبیر سمع الله لمن حمده بگوید

واگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و برکوع رود و بعد
از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعاده حمد نمیکند واگر سوره که پنج آیه
باشد تفریق کند بر رکوعها بیک حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند
و همچنین در رکعت دویم بیک حمد و سوره که تفریق کند اکتفا میتواند
کرد و بهتر آنست که بطریق اول بکند و بعد حمد و ده سوره بجا آورد مگر
آنکه وقت تنگ باشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است
و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدن است و اظهر نزد فقیر و جمعی از
محققین آنست که تا تمام منجلی نشود وقتش باقیست و نماز زلزله و آیات دیگر که وقتش
وفا بنماز نکند موافق مشهور در تمام عمر اداست و اگر کسی ترک کند نماز مذکور
را با حدوث یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علما آنست که قضا میکند
این نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناسی که فراموش کرده باشد قضا نیست
مادام که تمام قرص نگرفته باشد و عمل بمشهور احوط است و اگر مطلع نشود تا وقت بدر
رود مشهور میان اصحاب آنست که قضای کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام
قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول اقوی
و ثانی احوط است و مستحبست که این نماز را بجماعت بجا آورند و طول بدهند
بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا نشده باشد اشهر
و اقوی آنست که اعاده نماز مستحبست و بعضی واجب دانسته اند و مستحبست
خواندن سورههای طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن رکوع و سجود
با قرائت و مستحبست قنوت خواندن پیش از رکوع دویم و چهارم و ششم و هشتم
و دهم و اگر در اثناء زلزله مکرر این آیه را بخواند مناسبست

إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

و از حضرت امام رضا منقولست که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند

خانه بر سرش خراب نشود

فصل دویم

(نماز استسقا) یعنی نماز طلب باران در وقتی که باران کم آید و آب چشمها و چاهها کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتها بجای طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله است و اکثر گفته اند وقتش میان طلوع آفتاب است تا زوال و باید که امام امر کند مردم را که سه روز را روزه بدارند و در روز سیم ایشانرا بیرون برد و بهتر آنست که روز سیم روز جمعه باشد یا دوشنبه و بصحرا بیرون روند پای برهنه و با سکینه و وقار و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و ردا را برگرداند با آنکه جانب راست را بجانب چپ و جانب چپ را بجانب راست اندازد پس رو بقبله کند و باواز بلند صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه (لا اله الا الله) بگوید پس رو بمردم کند و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت کنند با او نه در گفتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب رحمت و خطبهای منقوله بهتر است و دور نیست که اگر این ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد

ودعای نوزدهم صحیفه کامله در ملحقات کتاب در صفحه پانصد و سی و پنج مسطور است اگر اول آن (اللهم اسقنا الغیث) میباشد

فصل سیم

(در بیان نماز حضرت رسول) سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلید از نماز حضرت رسول شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس این نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یکمرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سورهٔ انا انزلناه میخوانی پس

در بیان نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

در رکوع میروی و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دویم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی باقی نمیماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجتی که بطلبی روا شود و بعد از آن این دعا میخوانی

لا اله الا الله ربنا و رب آبائنا الاولین لا اله الا الله الها واحدا و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین و لو کره المشرکون لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده و نصر عبده و اعز جنده و هزم الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر اللهم انت نور السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت قیام السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت الحق و وعدک الحق و قولک الحق و انجازک حق و الجنة حق و النار حق اللهم لک اسلمت و بک امنت و علیک توکلت و بک خاصمت و الیک حاکمت یا رب یا رب یا رب اغفر لی ما قدمت و ما اخرت و اسررت و اعلنت انت الهی لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی و ارحمنی و تب علی انک انت التواب الرحیم

مؤلف گوید که این نماز از نمازهای مشهور است در کتب عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاص معلوم نمیشود و ظاهر را در سایر ایام توان کرد

فصل چهارم

باب دوازدهم در نمازهای سنت و مخصوص وقتی

(در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین است) ابن بابویه و عیاشی و کلینی

و دیگران بسندهای صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق ع روایت

کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در هر رکعت

بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد

میان او و حق تعالی گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده باشد و بسند

و شیخ از حضرت صادق ع روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز امیر المؤمنین

را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده است

و حاجتهای او بر آورده شود و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره

توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است

سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا

تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا

يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ

أَحَداً فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ

پس این دعا بخواند

يَا مَنْ عَفَى عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا ارْحَمْ عَبْدَكَ يَا اللهُ

يَا اللهُ نَفْسِي نَفْسِي أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ

يَا رَبَّاهُ بِكَ إِلَهِي بِكَيْنُونِيَّتِكَ يَا أَمَلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ

عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِيَ الدَّمِ

فِي عُرُوقِ عَبْدِكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا هُوَ

يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا أَسْتَطِيعُ

لَهَا ضَرّاً وَلَا نَفْعاً وَلَا أَجِدُ مَنْ أُصَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ

الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ

یا سیّداه

فقمت بین یدیک هذا المقام یا الٰهی بعلمک هذا کان
کله فکیف انت صانع بی ولیت شعری کیف تقول
لدعائی اتقول نعم ام تقول لا فان قلت لا فیا ویلی یا
ویلی یا ویلی یا عولی یا عولی یا عولی یا شقوتی یا شقوتی
یا شقوتی یا ذلی یا ذلی یا ذلی الی من وممن او عند من او کیف
او ماذا او الی ای شیء الجا ومن ارجو ومن یجود علی بفضله
حین ترفضنی یا واسع المغفرة وان قلت نعم کما هو الظن
بک والرجاء لک فطوبی لی انا السعید وانا المسعود
فطوبی لی وانا المرحوم یا مترحم یا مترئف یا متعطف
یا متجبر یا متملک یا مقسط لا عمل لی مع نجاح حاجتی اسئلک
باسمک الذی جعلته فی مکنون غیبک واستقر عندک
فلا یخرج منک الی شیء سواک اللهم به وبک وبک
وبه فانه اجل واشرف اسمائک لا شیء لی غیر هذا ولا
احد اعود علی منک یا کینون یا مکون یا من عرفنی نفسه
یا من امرنی بطاعته یا من نهانی عن معصیته و یا مدعو
ویا مسئول یا مطلوبا الیه رفضت وصیتک التی اوصیتنی
بها ولم اطعک لو اطعتک فیما امرتنی لکفیتنی ما قمت
الیک فیه وانا مع معصیتی لک راج فلا تحل بینی وبین ما رجوت
یا مترحما لی اعذنی من بین یدی ومن خلفی ومن فوقی و
من تحتی ومن کل جهات الاحاطة بی اللهم بمحمد سیدی وبعلی

وَلِيِّ وَبِالْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ
وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ
وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند و این دعا را بخواند
هیچ گناهی میان او و خدا نماند مگر آنکه آمرزیده شود

فصل پنجم

(در بیان فضیلت و کیفیت نماز حضرت فاطمه است) سید بن طاوس
بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که فرمود که مادرم فاطمه دو
رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود و در رکعت اول بعد از حمد
صد مرتبه سورهٔ قدر و در رکعت دوم صد مرتبه سورهٔ توحید میخواند و
چون سلام میگفت این دعا میخواند

سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ
الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ
وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ
فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ

و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح
مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن
صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستند و شیخ ره در مصباح این
نماز را مرسل روایت کرده و گفته است که چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان
و این دعا را بخوان یعنی دعائی که پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار
است برای کسی که این نماز را بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعها
خود را برهنه کند و بسجده رود و جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند
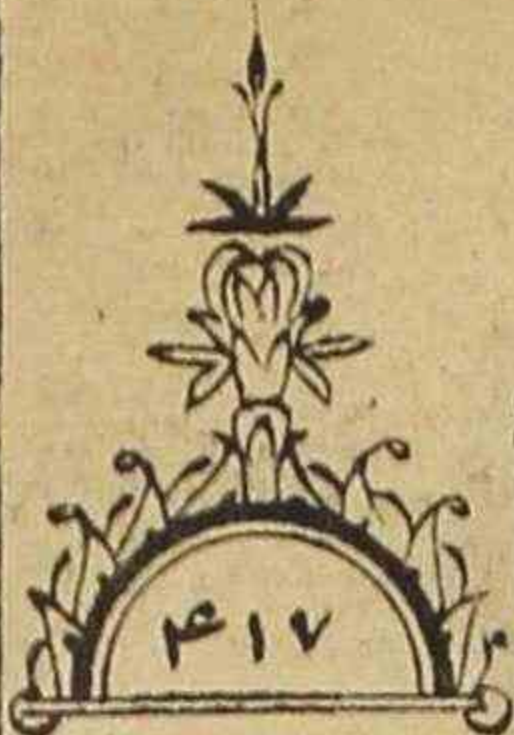
که جامه در میان مانع نشود و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در
سجده این دعا را بخواند

یَا مَنْ لَیْسَ غَیْرُهُ رَبٌّ یُدْعَی یَا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ اِلٰهٌ یُخْشَی یَا مَنْ
لَیْسَ دُونَهُ مَلِکٌ یُتَّقَی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزِیرٌ یُؤْتَی یَا مَنْ لَیْسَ
لَهُ حَاجِبٌ یُرْشَی یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ بَوَّابٌ یُغْشَی یَا مَنْ لَا یَزْدَادُ عَلَی
کَثْرَةِ السُّؤَالِ اِلَّا کَرَمًا وَجُودًا وَعَلَی کَثْرَةِ الذُّنُوبِ اِلَّا عَفْوًا
وَصَفْحًا صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا

پس بجای و افعل بی کذا و کذا حاجتهای خود را یاد کند

فصل ششم

(در بیان کیفیت و فضیلت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است) بدانکه
این نماز از جمله متواترات و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده‌اند
و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان
باعث عداوت باطنی که با امیر المؤمنین ع و اقارب آنحضرت دارند این نماز
را بعباس عم پیغمبر نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه روزی نمازی بصحت
سند و کثرت ثواب باین نماز نمیرسد و بسند معتبر از امام
زین العابدین ع منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین
از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بدست امیر المؤمنین
شده بود حضرت رسول صلعم بقدر مسافت یک تیر پرتاب باستقبال او شتافت
چون جعفر نظرش بر جمال ادب المثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آن
حضرت دوید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او در آورد و ساعتی با
او سخن گفت پس بر ناقه غضبا سوار شد و جعفر را در ردیف خود ساخت و چون
ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر میخواهی بخشش بزرگی کنم نسبت
بتو میخواهی تو را عطیه گران بهائی بدهم میخواهی ترا تحفه کنم مردم گمان کردند
که مال جزیلی از غنایم خیبر باو عطا خواهد شد فرمود جعفر گفت بلی پدر

و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را باو تعلیم نموده و حضرت صادق
فرمود که صفتش این است که چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام و در
رکعت اول بعد از حمد سورهٔ اذا زلزلت میخواند و در رکعت دویم بعد از حمد
سورهٔ والعادیات و در رکعت سیم بعد از حمد سورهٔ اذا جاء نصر الله و در رکعت
چهارم بعد از حمد سورهٔ قل هو الله و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت
پانزده مرتبه میگوید (سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ)
و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد
ده مرتبه و در سجده اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ
دویم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه و در هر
چهار رکعت چنین کند که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست
تسبیح بوده باشد ❀ و بروایت معتبر دیگر حضرت رسول فرمود که اگر
هر روز بکنی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر روز نتوانی
بکنی گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بکنی یا
در هر ماهی یا در سالی یکمرتبه بکنی هر گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده
شود ❀ و بروایت معتبرهٔ دیگر اگر بعدد کف دریاها و ریگ بیابانها
گناه بر تو باشد خدا بیامرزد و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهان است
خدا تو را بیامرزد ❀ و بروایت دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر نتوانی
هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی سالی یکبار و اگر نتوانی در عمر
خود یکبار بکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و تازه و کهنه و عمد و خطای تو را
بیامرزد و اما دعاهائی که در این نماز مستحب است ❀ کلینی بسند معتبر از حضرت
صادق روایت کرده است که در سجدهٔ آخر نماز جعفر چون از تسبیحات فارغ شوی بگو

سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ
بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ
أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي

الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ
التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

پس حاجات خود را ذکر کند و شیخ در
مصباح این دعا را روایت کرده با این زیادتی

سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ
وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

تا آخر دعا و ایضاً شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت
دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق ع نماز جعفر را بجا آوردند پس این دعا خواندند
(یَا رَبِّ یَا رَبِّ) بقدر یک نفس و فاکند (یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ) بقدر
یک نفس (رَبِّ رَبِّ) باز بقدر یک نفس (یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ) باز
بقدر یک نفس (یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ) بقدر یک نفس (یَا رَحْمٰنُ یَا رَحْمٰنُ)
هفت مرتبه (یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ) هفت مرتبه پس این دعا خواندند

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَأَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَأُمَجِّدُكَ
وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ وَأُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ
وَأَمَدَ مَجْدِكَ وَأَنَّى لِخَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَأَيُّ زَمَنٍ
لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِكَ عَوَّاداً عَلَى الْمُذْنِبِينَ
بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ
عَطُوفاً بِجُودِكَ جَوَاداً بِفَضْلِكَ عَوَّاداً بِكَرَمِكَ يَا لَا إِلٰهَ
إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

پس حضرت فرمود که ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز
جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که بر آورده میشود ان شاء الله
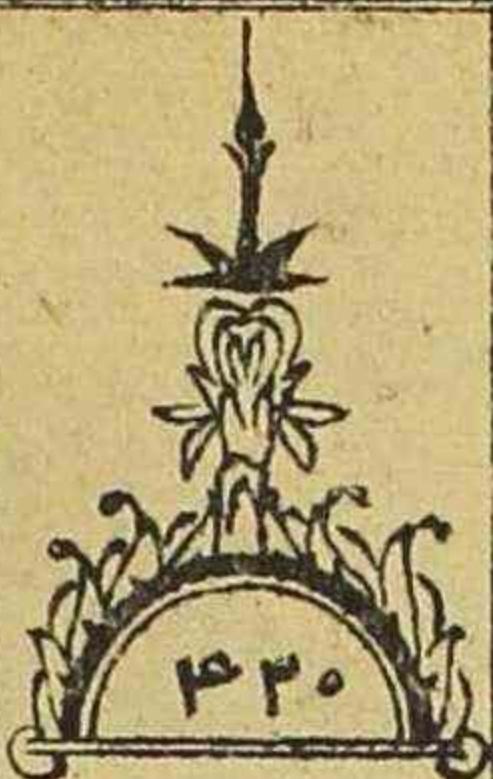
دعای دیگر بعد از این نماز بروایت شیخ و سید

سبحان من لبس العزّ وتردّى به سبحان من تعطّف بالمجد و
تكرّم به سبحان من لا ينبغي التسبيح إلّا له جلّ جلاله سبحان
من أحصى كلّ شيء بعلمه وخلقه بقدرته سبحان ذي المنّ
والنعم سبحان ذي القدرة والكرم اللّهمّ إنّي أسئلك
بمعاقد العزّ من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك
الأعظم وكلماتك التامّات التي تمّت صدقا وعدلا أن
تصلّي على محمّد وآل محمّد الطيّبين الطاهرين وأن تجمع لي
خير الدنيا والآخرة بعد عمر طويل اللّهمّ أنت الحيّ القيّوم
العليّ العظيم الخالق الرازق المحيي المميت البديء البديع
لك الكرم ولك المجد ولك المنّ ولك الجود ولك الأمر
وحدك لا شريك لك يا واحد يا أحد يا صمد يا من لم يلد
ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد يا أهل التقوى ويا أهل
المغفرة يا أرحم الراحمين يا عفوّ يا غفور يا ودود يا شكور
أنت أبرّ بي من أبي وأمّي وأرحم بي من نفسي ومن الناس أجمعين
يا كريم يا جواد اللّهمّ إنّي صلّيت هذه الصلوة ابتغاء
مرضاتك وطلب نائلك ومعروفك ورجاء رفدك
وجائزتك وعظيم عفوك وقديم غفرانك اللّهمّ فصلّ
على محمّد وآل محمّد وارفعها في علّيّين وتقبّلها منّي واجعل
نائلك ومعروفك ورجاء ما أرجو منك فكاك رقبتي

من النار والفوز بالجنة وما جمعت من انواع النعیم
من حسن الحور العین واجعل جائزتی منک العتق من النار
وغفران ذنوبی وذنوب والدیّ وما ولدا وجمیع اخوانی
واخواتی المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات
الاحیاء منهم والاموات وان تستجیب دعائی وترحم
صرختی وندائی ولا تردّنی خائبا خاسرا واقلبنی منجحا
مفلحا مرحوما مستجابا دعائی مغفورا لی یا ارحم الراحمین
یا عظیم یا عظیم یا عظیم قد عظم الذنب من عبدک فلیحسن
العفو منک یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین
بالرحمة یا نفّاحا بالخیرات یا معطی المسؤلات یا فکاک الرقاب
من النار صل علی محمد وال محمد وفکّ رقبتی من النار و
اعطنی سؤلی واستجب دعائی وارحم صرختی وتضرعی وندائی
واقض لی حوائجی کلها لدنیای واخرتی ودینی ما ذکرت
منها وما لم اذکر واجعل لی فی ذلک الخیرة ولا تردّنی
خائبا خاسرا واقلبنی مفلحا منجحا مستجابا لی دعائی مغفورا
لی مرحوما یا ارحم الراحمین یا محمد یا ابا القاسم یا رسول
الله یا امیر المؤمنین انا عبدکما ومولاکما غیر مستنکف ولا
مستکبر بل خاضع ذلیل عبد مقر متمسک بحبلکما معتصم من
ذنوبی بولایتکما اتقرب الی الله تعالی بکما واتوسل
الی الله بکما واقدمکما بین یدی حوائجی الی الله عز وجل

من عندک نـ
السؤالات نـ
ترحم نـ
یا علی یا ابا الحسن نـ

فاشفعا لی فی فکاک رقبتی من النار و غفران ذنوبی و اجابة دعائی
اللهم صل علی محمد و آله و تقبل دعائی و اغفر لی یا ارحم الراحمین

اما احکام این نماز در چند مقصد ایراد مینمایم اول
بدانکه مشهور میان علما اقوی آنست که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روز
میتوان کرد که بهر دو حساب شود و همچنین بنیت قضای نافله میتوان کرد
و احادیث باین مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند
که نماز فریضه را ادا و قضا بکیفیت نماز جعفر بکنند و خالی از قوتی نیست
ولیکن احوط ترک است دویم در روایات وارد شده است و اکثر علما
گفته اند که کسیکه ضرورتی و تعجیلی داشته باشد میتواند نماز جعفر را
بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را در راه بخواند سیم حدیث صحیح
وارد شده است که کسیکه دو رکعت از نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری
روی دهد میتواند از پی آن کار برود و دو رکعت دیگر را در وقت دیگر
کند و اگر بدون عذر چنین نکند و همه را با هم بکند بهتر است چهارم
روایت معتبری از حضرت قائم وارد شده است که کسیکه تسبیحات نماز
جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از علما
کسی متعرض این حکم نشده اگر باین روایت عمل کنند ظاهر اید نباشد پنجم
خلافست در تعیین سورها که مستحب است که در این نماز خوانده شود و مشهور
آنست که در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم والعادیات و در سیم اذا
جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد میخواند و ابن بابویه و پدرش در رکعت
اول والعادیات و در دویم اذا زلزلت گفته اند و در روایتی در اول
اذا زلزلت و در دویم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد
شده است و در روایت صحیحی وارد شده است که در هر رکعت قل
یا ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند و در روایتی وارد
شده است که هر سوره که خواهد بخواند و ابن بابویه گفته است که
همه را با سوره توحید میتوان کرد و ظاهرا همه خوبست و اگرچه اول و سیم

افضل است ششم مشهور آنست که تسبیحات بعد از سجدهٔ دوم رکعت اول
و سوم را نشسته میخواند و بعضی گفته‌اند بعد از برخاستن برکعت دیگر
پیش از قرائت میخواند و عمل بمشهور اولی است هفتم بعضی گفته‌اند
که چهار رکعت را بیک سلام میکند و مشهور اقوی دو سلام است
چنانچه گذشت هشتم مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز که پیش از
رکوع خوانند بعد از قرائت میباید بخواند ❁ و ابن بابویه موافق
بعضی از روایات قایل شده است که مخیر است میان آنکه پیش از قرائت
بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و اولی است

فصل هفتم

(در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است) بدانکه میان علما در تعیین
روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته‌اند دهم ایار است از ماههای
رومی و بعضی گفته‌اند نهم شباط است و مشهور آنست که اول انتقال شمس
است ببرج حمل چنانچه در این ازمنه معمول است و این مطلب را در کتاب بحار الانوار
بسط عظیمی داده‌ام و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بگمان فقیر همین روز
که در این ازمنه مشهور است اقرب بصواب و اضبط است بحساب اگر بنای
اعمال را بر این بگذارند ظاهراً بد نیست ❁ و اما فضایل و اعمال این روز بسند
معتبر از معلی بن خنیس که از خواص حضرت صادق ع بوده است منقول است که گفت
در روز نوروز بخدمت امام جعفر صادق ع رفتم فرمود آیا میشناسی این روز را
گفتم فدای تو شوم این روزیست که عجم آنرا تعظیم میکنند و در این روز تحفها
و هدیه‌ها برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانهٔ
کعبه که در مکهٔ معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر
میکنم آنرا برای تو تا بفهمی آنرا گفتم ای سید و آقای من دانستن این را از برکت شما به
تر است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت فرمود
که ای معلی بدرستیکه روز نوروز روزیست که حقتعالی در این روز پیمان بندگان را
گرفت از ارواح ایشان در روز الست که او را بیگانگی بپرستند و برای او شریکی

قرار ندهند و در بندگی و پرستیدن هیچ چیز را شریک و نکردانند و ایمان
بیاورند بپیغمبران و رسولان و حجتهای او بر خلق و امامان و پیشوایان دین
و ائمهٔ معصومین و این اول روزیست که در ان افتاب طلوع کرده است و
بادهای ابستن کننده و وزیده است و کلها و شکوفهای زمین افریده شد
و در این روز کشتی حضرت نوح ع بعد از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است
و این روزیست که حقتعالی حیات بخشید چندین هزار کس را که از مرگ گریختند
یعنی از طاعون و بیکدفعه خدا و ندتعالی همه را میرانید پس زمد تیها که استخوان
شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بران استخوانها گذشت و از پروردگار
خود سؤال کرد که باو بنماید که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میگرداند
پس حقتعالی وحی فرستاد بسوی او که اب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان
جاهای خود که هستند پس چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این
اول سال فرس عجم است و باین سبب سنت شد که اب بر یکدیگر بریزند با اب
خود بریزند و غسل کنند و حقتعالی در قران مجید اشاره باین قصه نموده
است در انجا که فرموده است (اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِیْنَ خَرَجُوا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ
اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوا ثُمَّ اَحْیَاهُمْ) و مفسرین گفته اند
که ان پیغمبر حضرت حزقیل بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند
و فرمود که در این روز جبرئیل بر حضرت رسول ص بوحی نازل شد یعنی روز
نوروز موافق مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجب است و فرمود
که این روزیست که حضرت رسالت پناه ص بتهای کفار قریش را در مکه شکست
و حضرت ابرهیم ع نیز در این روز بتهای کافران شکست و اول اشاره است
با انکه شیعه و سنی روایت کرده اند بطریق بسیار که شبی که حضرت رسالت
حضرت امیر المؤمنین ع را با خود بمسجد الحرام اورد و حضرت امیر المؤمنین را
امر کرد که بر دوش انحضرت بالا رفت و بتهای کافران را بزیر اورد و شکست
پس مراد اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول
امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین ع و اقرار کنند که او پادشاه

مومنان است یعنی روز غدیر این روز بوده یا آن روز که سرکرده های صحابه را
را گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگوئید (اَلسَّلامُ عَلَیكَ یا اَمیرَ
المُؤمِنینَ) این روز بود فرمود که در این روز حضرت رسول حضرت امیر را
فرستاد بوادی جنیان که از ایشان بیعت از برای او بگیرد و فرمود که در این
روز حق خلافت بامیرالمؤمنین ع برگشت و بار دیگر بعد از کشته شدن عثمان
با آن حضرت بیعت کردند و در این روز حضرت امیرالمؤمنین با خارجیان نهروان
جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سرکرده ایشان را که ذو الثدیه میگفتند
کشت و در این روز قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز امامان دیگر
بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر خواهد یافت بر دجال
و در کناسه که محله ایست از محلات کوفه او را بر دار خواهند کشید و در هیچ
روز نوروزی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که این روز از روزهای ما و روز
های شیعیان ماست این روز را عجمان حفظ کردند و حرمتش را رعایت کردند
و شما عربان آنرا ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز نوروز شود
غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش
خود را خوشبوی کن و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین
و نافلهای آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار و بدو سلام و در رکعت
اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و در رکعت دوم ده مرتبه
سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله
احد و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و
قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز بسجده شکر برو و این دعا را بخوان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
اَلْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ وَ عَلیٰ جَمیعِ اَنْبِیائِكَ وَ رُسُلِكَ
بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَ بارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِكَ وَ صَلِّ
عَلیٰ اَرْواحِهِمْ وَ اَجْسادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بارِكْ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

محمد و بارک لنا فی یومنا هذا الذی فضلته و کرمته و شرفته و عظمت خطره اللهم بارک لی فیما اعطیتنی علی حتی لا اشکر احداً غیرک و وسع علی فی رزقی یا ذا الجلال والاکرام اللهم ما غاب عنی فلا یغیبن عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلا تفقدنی عونک علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال والاکرام

وچون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو (یا ذا الجلال والاکرام) و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا بسیار بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند

یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی احسن الحال

و بروایت دیگر

یا مقلب القلوب والابصار یا مدبر اللیل والنهار یا محول الحول والاحوال حول حالنا الی احسن الحال

و ایضاً بعضی روایت کرده اند که این دعا را در روز نوروز بعد دخول سال بخوانند

اللهم ان هذه سنة جدیدة و انت ملک قدیم اسئلک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال والاکرام

اگرچه منعی در دعا نیست اما اندعای قدما خواندن هر چند نمازش کرده شود چون سند معتبر دارد بهتر است

فصل هشتم

(در اعمال ماههای رومیست) و سید جلیل علی بن طاوس روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه داخل

در اعمال آب نیسان و خواص آن

و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهم
تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا
نبوده باشد پس حضرت امیر المؤمنین ع و سلمان و دیگران سؤال نمودند
که آن دوا چیست حضرت رسول بحضرت امیر المؤمنین ع خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان
آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد بار میخوانی و بروایتی
میگوئی سوره انا انزلنا را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا
الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز
بامداد و پسین از آن آب می آشامی بحق آن خدائی که مرا براستی بر خلق مبعوث
گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل ع گفت که حقتعالی بر دارد
کسی که این آب را بیاشامد هر دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد و درد او را
بیرون کند دردها از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح محفوظ درد کوری برای او
مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر
فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را باین نیت بیاشامد او را
فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب باین
نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از
آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید (يَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا) یعنی حقتعالی میبخشد هر کرا خواهد دختر و هر کرا خواهد
پسر یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را بایشان عطا
میکند و هر که را خواهد عقیم و بی فرزند میگرداند پس حضرت فرمود که
اگر درد سر داشته باشد از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت
الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره از آن بچکاند و بیاشامد
و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن خدای تعالی شفا یابد و اگر بیاشامد
این آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند

باید درد دزهای صرعی هر که این آب را بیاشامد حق سبحانه و تعالی از مرض مخصوص نیز فراموشت

وبلغم را کوکند و نجمه وا منلا بسبب خوردن طعام و اشامیدن این اب بهم نرساند واز بادهای قولنج و غیران متاذی نکردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند واز دکام ازار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زائل کرداند و محتاج بحجامت نکردد واز مرض بواسیر و خارش بدن و ابله و دیوانکی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین کیر نشود و اب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردی بکه موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نکردد و از وسوسهای جنیان و شیاطین متاذی نکردد پس حضرت رسول ص فرمود که جبرئیل ع کفت هر که از این اب بیاشامد و بجمیع دردهائیکه در مردم باشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع انها کردد پس جبرئیل ع کفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده هر که این ایات را بر این اب بخواند و بیاشامد حقتعالی دلش را مملو کرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری کرداند و پر کند دل و را از فهم و بینائی و با و عطا کند انقدر که امتحان با حدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص

وغضب از دل او برطرف گردد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان
نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این

روایت مشهور بعبدالله عمر منتهی
میشود و باین سبب سندش ضعیف است
و فقیر بخط شیخ شهید دیدم که این روایت
را از حضرت امام جعفر صادق ع روایت
کرده بود با همین خواص و سورها اما
آیات و اذکار را باین روش روایت کرده
است که بخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب
آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و
سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب
الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو
الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و بگو هفتاد
مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه
الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل
علی محمد و ال محمد و هفتاد مرتبه سبحان
الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان
باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد
و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر
از خواص که مذکور شد در این روایت
نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک
است و منفعت دارد خواه در نیسان و خواه

در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول است
که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند

باب دوازدهم در نمازهای سنتی که مخصوص

چنانچه حقتعالی میفرماید (وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ
وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

یعنی میفرستد حقتعالی بر شما از اسمان
ابی برای انکه پاک کرداند شما را بان و ببرد
از شما وسوسه شیطان را و دلهای
شما را محکم کرداند و ثابت کرداند بان
قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر
انست که اکر جمعی خوانند هر یک مجموع
ان سورها و اذکار را هفتاد مرتبه
بخوانند و از برای انها که میخوانند فایده
اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در
این سالها بعد از بیست و سه روز از
نوروز بکذرد تقریبا داخل نیسان ماه
رومی میشوند و ماه نیسان سی روز
است و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که در هفتم
حزیران البته حجامت بکن و اکر میسر
نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران
تقریبا هشتاد چهارم نوروز است و
ان نیز سی روز است و حزیران ماه نحسی
است چنانچه در حدیث معتبر
منقولست که در خدمت حضرت صادق
علیه السلام ماه حزیران مذکور شد

حضرت فرمود که این ماهیست که حضرت موسی ع در این ماه نفرین کرد بر
بنی اسرائیل و در یکشب و یکروز سیصد هزار کس از ایشان مردند و

در اعمال سنه و تعداد ماههای رومی

بازبسند معتبر از آن حضرت منقولست که حقتعالی اجلها را در ماه حزیران
نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای
رومی بنا بر حرکت آفتاب است
و عدد آنها دوازده است باین ترتیب
تشرین اول تشرین آخر کانون اول کانون
آخر شباط آذار نیسان ایار حزیران
تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند
که آنها تشرین آخر و نیسان و حزیران
و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط
را سی و یک میگیرند و شباط را در سه
سال متوالی بیست و هشت میگیرند
و در سال چهارم که سال کبیسه
ایشانست بیست و نه میگیرند و سال
ایشان سیصد و شصت و پنج روز و
ربعی است و تشرین الاول که اول
سال ایشانست در این سالها موافق
نوزده درجه میزان است و تفصیلش
در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون
این ماهها در احادیث مذکور شده
است مجملی در اینجا ایراد نمودیم
بحمد الله و حسن توفیقه و عونه تمام
شد باب دوازدهم از کتاب مستطاب
زاد المعاد و مسئول از حضرت باری
توفیق و یاری بر اتمام سایر ابواب این کتاب و مأمول از برادران دینی و ناظرین
در این نسخه شریفه دعای خیر است و انا العبد الجانی مصطفی بن محمد النجف آبادی

باب سیزدهم

در بیان احکام اموات است و در آن پنج فصل است

فصل اول

(در بیان آداب و احکام حال احتضار است و برداشتن میت) باید که چون
در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود توبه کند
و بر کرده‌ها نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت
الهی نگردد پس وصیت کند بحقوق خدا و خلق آنچه بر ذمهٔ او باشد ادا کند و بدین
نگذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و
مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس ابرای ذمه از برادران مؤمن بطلبد
و هر که غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان
التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غائب باشند از حاضران التماس نماید که
از او نیز عفو کنند و ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان استغفار
نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب اقدس الهی با مینی
بگذارد و وصیی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد
و شهادتین و اقرار بائمه ع و ادعیه که وارد شده است که سنت است که بر
کفن نوشته شود بفرماید که بتربت حضرت امام حسین ع بر آن بنویسند و اگر
پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما مؤمن را سنت است که کفن پیوسته با او باشد

که چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که کفنش با او باشد در
خانه اش او را از غافلان ننویسند و هر گاه نظرش بران کفن افتد برای او حسنه
نوشته میشود و باید که دران وقت امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت
رسول خدا و ائمهٔ هدی بوده باشد ❀ و بسند معتبر از حضرت رسالت
پناه منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت نقص عقل
و نقص مروت و مردی اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند
فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید

❀ اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ
الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحِیْمَ اِنِّیْ اَعْهَدُ اِلَیْكَ اَنِّیْ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ وَاَنَّ السَّاعَةَ
اٰتِیَةٌ لَا رَیْبَ فِیْهَا وَاَنَّكَ تَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُوْرِ وَاَنَّ الْحِسَابَ
حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَمَا وَعَدَ اللّٰهُ فِیْهَا مِنَ النَّعِیْمِ مِنَ الْمَأْكَلِ
وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكَاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِیْمَانَ حَقٌّ
وَاَنَّ الدِّیْنَ كَمَا وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلَامَ كَمَا شَرَعْتَ وَاَنَّ
الْقَوْلَ كَمَا قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْاٰنَ كَمَا اَنْزَلْتَ وَاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَقُّ
الْمُبِیْنُ وَاِنِّیْ اَعْهَدُ اِلَیْكَ فِیْ دَارِ الدُّنْیَا اِنِّیْ رَضِیْتُ بِكَ
رَبًّا وَبِالْاِسْلَامِ دِیْنًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ نَبِیًّا
وَبِعَلِیٍّ اِمَامًا وَبِالْقُرْاٰنِ كِتَابًا وَاَنَّ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّكَ عَلَیْهِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَئِمَّتِیْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ عِنْدَ شِدَّتِیْ وَ
رَجَائِیْ عِنْدَ كُرْبَتِیْ وَعُدَّتِیْ عِنْدَ الْاُمُوْرِ الَّتِیْ تَنْزِلُ بِیْ وَاَنْتَ

وانّ الله

باب سیزدهم
در احکام اموات است

وَلِیّی فی نِعمَتی وَاِلهی وَاِلهَ آبائی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَکِلنی اِلی نَفسی طَرفَةَ عَینٍ اَبَداً وَآنِس فی قَبری وَحشَتی وَاجعَل لی عِندَکَ عَهداً یَومَ اَلقاکَ مَنشُوراً

پس حضرت رسول فرمود که این عهد و پیمان میت است با خدا در روزی که میخواهد وصیت کند و وصیت واجب لازم است بر هر مسلمانی و صحیفهٔ اعتقادات را چنانکه در کتاب حلیة المتقین ذکر کرده‌ام درست کند و بمهر گواهان برسانند تا در میان کفن او بگذارند و چون آثار احتضار ظاهر شود این دعا را مکرر بگویند

اَللّهُمَّ اغفِر لِیَ الکَثیرَ مِن مَعصِیَتِکَ وَاقبَل مِنّی الیَسیرَ مِن طاعَتِکَ

تا جان کندن بر او آسان گردد و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در این حالت او را تنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سورهٔ یس و سورهٔ والصافات را نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیت خدا و صفات کمالیهٔ الهی و رسالت حضرت رسالت و امامت ائمه هدی بتفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سؤال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید و بیاد او آورند و اگر نتواند نزد او بخوانند و دعای عدیله را بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را بر او القا کنند که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند و باید کلمهٔ طیبهٔ لا اِلهَ اِلّا الله را بسیار بگوید و مکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد شده است که هر که سخن آخر او لا اله الا الله باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر وارد است از حضرت امام محمد باقر که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدرستیکه گناهان را درهم میشکند و مونس مؤمن است در حال حیات و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مرگ این کلمهٔ طیبه را بگوید داخل بهشت گردد

دعای عدیله در ملحقات این کتاب در صفحهٔ پانصد و پنجاه و پنج ۵۵۵ مسطور است که اولش این است (اَشهَدُ اللهُ اَنَّهُ لا اِلهَ الخ)

واحوط آنست که در اینحال پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملائکهٔ رحمت باو رو آورند
و در اینوقت حایض و جنب نزد او نباشند که ملائکه از ایشان نفرت میکنند
و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که رواست که برای ضرورت پرستاری
او بنمایند و چون نزدیک شود که جانش برآید بیرون روند ❧ و در اخبار
معتبر وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار باشد او را ببرند بجائیکه
همیشه نماز میکرده است یا بجوا باشند و او را بر روی جانمازی که بر او نماز میکرده
است زیرا که اگر امید شفا هست شفا مییابد و الا جانش باسانی بیرون میآید
❧ و از حضرت امام رضا منقولست که زنها در حال احتضار دست
بر او مگذارند و اگر دست و پا حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه جاهلان
میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید و صلوات بر رسول و آل
او بفرستید ❧ و در حدیث دیگر منقولست که فرزندی از حضرت
صادق ع در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر ع در کنار خانه نشسته بود
هرکه نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید
که در اینحال در نهایت ناتوانیست هرکه دست بر او میگذارد چنانست
که او را کشته است ❧ و در حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر ع
منقولست که هرگاه کسی را وقت جان کندن بیابید کلمات فرج را تلقین
او کنید و کلمات فرج این است

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِینَ السَّبْعِ وَمَا فِیهِنَّ
وَمَا بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

❧ و در حدیث دیگر منقولست که چون
این کلمات را تلقین کسی میکردند حضرت امیرالمؤمنین ع میفرمود که برو که
دیگر بر تو باکی نیست و حضرت رسول این کلمات را تلقین شخصی کرد و چون
او خواند حضرت فرمود که الحمد لله خدا او را از آتش جهنم نجات داد و آن

باب سیزدهم در احکام اموات است

حضرت صادق ع منقولست که هیچ کس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی
از شیاطین را موکل میگرداند بر او که او را بشک اندازند در دین خود تا جان
مفارقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیتوانند بر او دست یافت پس در
آن حال تلقین ایشان بکنند کلمات فرج و شهادت بوحدانیت خدا و اقرار
بحضرت رسالت و ائمه طاهرین ع بلکه بخصوص تا از سخن گفتن باز ماند
و ایضا سنت است که برای آسانی جان کندن این دعا را تلقین او کنند

یا مَن یَقبَلُ الیَسیرَ وَ یَعفُو عَنِ الکَثیرِ اِقبَل مِنّی الیَسیرَ وَاعفُ عَنّی الکَثیرَ اِنَّکَ اَنتَ الغَفُورُ الرَّحیمُ (وبروایت دیگر)

اِنَّکَ اَنتَ العَفُوُّ الغَفُورُ

وچون روح او مفارقت کند سنت است که دهانش را برهم گذارند و چانه اش را
ببندند و چشمهایش را بهم آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند
و او را بچادر مشبکی یا جامه بپوشانند و قرآن نزد او بخوانند و زودش بردارند
مگر بقدر جمع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه
باشد تا یقین نشود موتش برندارند و از حضرت صادق ع منقولست
که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجنازه او حاضر گردند
و بر او نماز کنند و از برای او استغفار کنند و میت و ایشان همه ثواب برند
و در حدیث حسن از حضرت صادق ع منقولست که چون مؤمن را
بقبر میگذارند او را ندا میکنند که اول عطائی که ترا دادیم بهشت است و
اول عطائی که دادیم آنها را که با جنازه تو آمدند آمرزش گناهانست
و در حدیث دیگر فرمود که اول تحفه که بمؤمن میدهند که در قبر
آنست که میآمرزند هر کس را که همراه جنازه او بوده است و در حدیث
دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مؤمنی بکند تا او را دفن کنند حق تعالی
در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار برای او
کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که یک طرف جنازه را بگیرد بیست و

پنج گناه کبیره اش آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید
و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست از برای کسیکه تشییع جنازه
کنند که اوّل دست راست میّت را که جانب چپ جنازه است بدوش راست
خود بردارد پس پای راست میّت را باز بدوش راست بردارد پس از پشت
جنازه برود و پای چپ میّت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ
میّت را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد
که بار دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه برگردد
و باز بهمان روش تربیع کند و اکثر علما بر عکس گفته اند که اوّل ابتدا بدست
راست جنازه میکنند پس بپای راست پس بپای چپ پس بدست چپ و اوّل
موافق احادیث معتبره اولیست و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل
آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه رود و پیش جنازه نرود و ظاهر
اکثر احادیث آنست که اگر جنازهٔ مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست
و در جنازهٔ خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال
بعذاب میکنند و با جنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت
رسول منقول است که هر که جنازه را ببیند این دعا بخواند

اَللهُ اَکْبَرُ هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ
اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِیمَاناً وَتَسْلِیماً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ
وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ

هیچ ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه کنند از برای ترحم باو و از
حضرت امام جعفر صادق منقول است که در حال برداشتن جنازه این دعا بخواند

بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و منقول است که حضرت امام زین العابدین هرگاه جنازه را میدید میگفت

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَجْعَلْنِی مِنَ السَّوَادِ الْمُخْتَرَمِ

و زنان را تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند که جنازه را بپاشند بردن
مکروه هست و مجمره بردن با جنازه کراهت دارد و در روز چراغ بردن
خوب نیست و اسرافست و در شب خوبست و مکروه هست که اگر بجنازه
حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن

فصل دویم

(در غسل دادن میت است) بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن
کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفائیست یعنی
بر همه واجب است و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کنند
همه معاقب میشوند و مشهور میان علما انست که ولایت این معنی تعلق بوارث
میت دارد و بی رخصت او دیگری متوجه اینها نمیتواند شد و مردان ورثه
اولی اند از زنان و شوهر اولی است از دیگران و احوط انست که بی ضرورت نخود
غسل ندهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجب است برای میت
شیعه اثنی عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافست و ظاهر
واجب نباشد مگر در حال تقیه و شهیدی که در جهاد با امام زمان کشته
شده باشد و در معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه
نماز میکنند و با جامها که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در
هر جهاد حقی که کشته شود چنین است و خالی از قوتی نیست و مشهور میان اصحاب
انست که هرگاه از میت عضوی یافت شود که در ان استخوان باشد میشویند و
کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی نه کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر
نصفی باشد که دل در ان باشد نماز هم میباید کرد و احوط انست که اگر سینه را یا عضوی
تنها بیابند باز چنین کنند و هم چنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند و
که بی استخوان باشد مشهور انست که در لته میپیچند و دفن میکنند و بعضی لته
پیچیدن را واجب ندانسته اند و بچه که از شکم ساقط شود هرگاه که چهار ماه را
داشته باشد غسل میدهند و کفن میکنند و دفن میکنند و بر او نماز نیست
و بعضی گفته اند بیک جامه کفن میکنند و حنوط میکنند و هرگاه چهار ماه

نداشته باشد مشهور آنست که در لته می پیچید و دفن میکنند و در
روایتی در لته پیچیدن مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را
اعتبار کرده اند در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوطست و اگر عضو استخوان‌دار
از زنده بریده باشد احوط آنست که غسل و کفن و دفن بکنند اگر چه اظهر عدم
وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده باشد اگر
توانند درست بیرون میاورند و الا پاره پاره میکنند و بیرون میاورند
و اگر مادر بمیرد و طفل زنده باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ
و طفل را بیرون میاورند و بهتر آنست که شکمش را بدوزند و واجبست
که مرد را مرد غسل دهد و زن را زن الا چند موضع اول زن و شوهر که بقول
اشهر و اقوی که هر یک دیگر را غسل میتواند داد و احوط آنست که از زیر جامه غسل
دهند و نظر بعورت نکنند و بهتر آنست که بدون ضرورت غسل ندهند
خصوصا مرد زن را دوم جایز است که آقا کنیز خود را غسل دهد هر گاه زن
کسی یا در عده کسی نبوده باشد و در غسل کنیز آقا را خلافست و تیمم جایز است
که غسل دهد اجنبی دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله را
برهنه و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هر گاه مردی فوت
شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را میتواند داد از
زیر جامه و هم چنین هر گاه زن فوت شده باشد و ظاهرا در حال اختیار
نیز محارم یکدیگر را غسل میتوانند داد و اما احوط آنست که تا ممکن باشد
زن را زن و مرد را مرد غسل دهد و اما کیفیت غسل بهتر آنست که پیش از غسل
کفن را مهیا کنند و اول حبره را و بعد از آن سر تا سری و بعد از آن پیراهن را
پهن کنند و نصف بالای پیراهن را بر گردانند و لنگ را و بعد از آن زانو
پیچ را بجای خود پهن کنند پس متوجه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را
در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخوابانند بهتر است و مستحب است که در
وقت غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب
دانسته اند و بنا بر احوط باید چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن

باب سیزدهم در احکام اموات

و باید که رختهایش را بکنند و اگر خواهد با پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگ
ببندد و پیراهن را بکند و بهر تقدیر واجبست که در وقت غسل دادن
عورتین میت را بپوشاند و مشهور آنست که واجبست که اول ازالهٔ نجاست
از بدن میت بکنند و سنتست که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا
بیرون کشند و اگر تنگ باشد باذن وارث بشکافند و سنت است که در زیر سقفی
یا خیمه غسل دهد که برابر آسمان نباشد و سنتست که دو نفر باشند غسل دهند
یکی آب بریزد و دیگری بگرداند میت را و مستحبست که انگشتان میت را
بملایمت نرم کنند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست
بردارد و واجبست که میت را سه غسل بدهد اول باب سدر و بعد
از آن بآب کافور و بعد از آن باب خالص و سنتست که اول دستهای میت را
تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید بنابر بعضی از روایات پس عورت میت را
بشوید و احوط آنست که چون خواهد عورت را بشوید لنگی بدست به بندد که
بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و سنتست که اول عورت
میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید و آب بسیار بریزد که تا خوب
پاک شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد و بنرمی و هموار پایین کشد
که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون آید مخرج را بشوید و اگر
زن حامله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد و
علما گفته اند که سنتست که سر و ریش را پیش از غسل بکف سدر بشوید
پس سنت آنست که دستهای خود را تا مرفق بشوید یعنی آنکسی که دست بر
میت میگذارد پس وضو دهد میت را بروش وضوی زندگان باب خالص
و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو میدهم این میت را قربة الی
الله پس رو و دستهایش را بشوید و سر و پاهایش را مسح کند پس ابتدا کند
بغسل و احوط آنست که آب ریزنده و گرداننده اگر دو کس باشند هر دو نیت
کنند و بهتر آنست که نیت هر سه را در اول بکنند و از برای غسل کافور و قراح
نیز نیت جدا کنند پس اول نیت میکنند که این میت را غسل میدهم باب سدر و کافور و قراح

در بیان احکام غسل دادن میت

از جمله آنکه واجبست برای رضای خدا یا قربة الی الله پس سر میت را با آب سدر میشوید و احوط آنست که اول بجانب راست سر آب بریزد و بعد از آن بجانب چپ و سنتست که سر او هر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب راست را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و هر عضوی را که میشوید قطع نکند تا بپا برساند و آنکه میت را میگرداند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا آنکه آب بزیر آن برسد و چنان کند که آب بزیر ناف و عورت و ران و سایر اعضا خوب برسد پس میت را بگرداند و بر پهلوی راست بخواباند و پهلوی چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسمی کافیست و مشهور آنست که حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیادتیها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل آنقدر داخل نکنند که مضاف شود و آب نگویند و بعضی روایات در شستن هر دو جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت میخواباند و ظرفها را میشویند که اثر سدر از آنها برطرف شود و اندک کافور را ریزه ریزه میکنند داخل آب میکنند و غسل دهنده دستهای خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنست که دست میت نیز تا نصف ذراع سه مرتبه با آب کافور بشوید و فرجش را سه مرتبه بشوید بهمان نحو که لته یا دستمالی بر دست بپیچد و دست بر شکم میت نکشد بهمواری و بهتر آنست که آنکه دست بشکم میکشد سر میت را بلند کند که فضلات از آن طرف بیرون رود پس احتیاطا آب ریزنده و گردانند هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهیم با آب کافور از برای آنکه واجبست از برای رضای خدا پس سر را بشوید و سنتست که سر را سه مرتبه

باب سیزدهم در احکام اموات
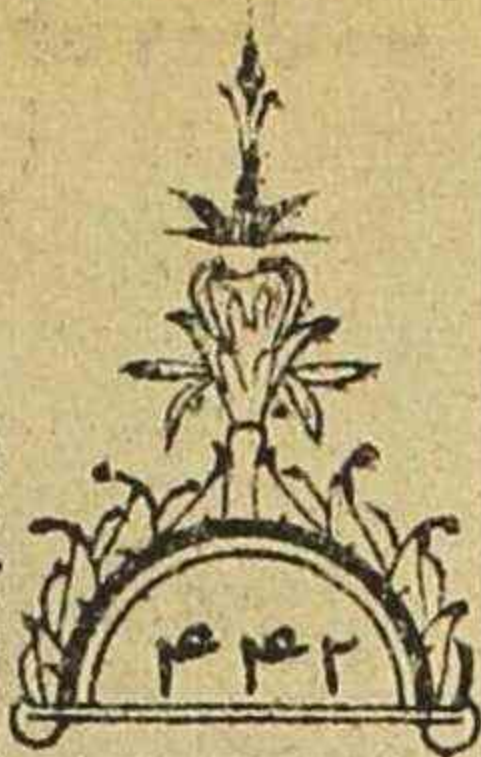
بشوید و در هر مرتبه ابتدا بجانب راست سر کند و گردانند بهمواری دستی
بمالد پس جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که در غسل
سدر مذکور شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را
تا مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثر سدر و کافور در انها نماند و اگر
بشود دیگر برای آب قراح مهیا کند بهتر است و احوط انست که آب غسل قراح
را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته شده است برندارد و از آبی بردارد
که اینها مطلقا در آن داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع
سه مرتبه با آب خالص بشویند استحبابا و فرج میت را نیز با آب خالص سه مرتبه
بشویند و اگر در این وقت نیز باز دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد
پس احتیاطا نیت کند که غسل میدهم این میت را با آب قراح از جهت انکه
واجب است قربة الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه و جانب
چپ را سه مرتبه بشوید که یکمرتبه واجب است و دو مرتبه سنت و بهتر انست که
در همه اینها در وقت آب ریختن دستی بکشد بر بدن میت و پیش از این
غسل و در اثنای این غسل دست بر شکم میت نمیکشند و چون از این هر سه
غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاست بوده باشد قدری پنبه در دبرش
داخل کند و همچنین در دهان و بینی قدری از پنبه داخل کند اگر خوف
بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سنت است که بدنش را بجامهٔ خشک
کند و بعد از آن او را بر روی جامهٔ کفن بگذارد و سنت است که هر مرتبه
که میت را از جانبی بجانبی بگردانند این دعا را بخوانند

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ اُخْرِجَتْ
رُوحُهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَيْنَهُمَا فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ

پس اگر زن باشد بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ اَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ

و اگر (رُوحُهَا) بگوید بهتر است و در سایر احوال غسل مکرر بگوید (رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ)
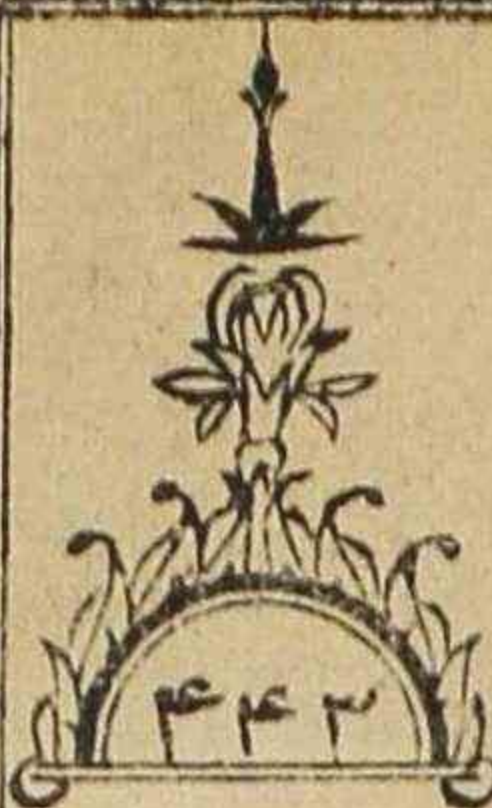
تا خدا او را بیامرزد و سنت است که هرچه از عیوب میت بیند و ظاهر شود
بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانچه از ائمه در منقول
شده و مستحب است که غسل دهنده از جانب راست باشد و گودالی در
برابر قبله بکنند و تخته سراشیب باشد که آب غسل در آن گودال درود و
مکروه است که آب غسل را بچاله که در آن بول و غایط کنند بریزند و اگر
چاله باشد که کثافات خانه در آن ریزند قصوری ندارد و مکروه است میت
را باب گرم غسل دادن مگر در حال ضرورت و مکروه است که میت را
در میان پاهای خود بگیرد و ایضاً مکروه است که ناخن میت را یا موی
او را بگیرد یا شانه بکند و اگر بگیرد ناخن و موی را یا موئی در اثنای غسل
جدا شود باید که در میان کفن گذارد و با میت دفن کنند حتی منقول است که دندان
از حضرت باقر ع کنده شد و بحضرت صادق ع داد و فرمود که با من دفن کن در
قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یکمرتبه باب قراح غسل دهند و احوط
آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر پیش از دفن بهم رسد احوط آنست که
مرتبه دیگر از اینها غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا میت را غسل نتوان
داد که خوف آن باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهند و ظاهر
آنست که یک تیمم کافیست و سه تیمم احوط است و بهتر آنست که تیمم را چنین بدهد
که نیت کند تیمم میدهم این میت را بدل از غسل بآب سدر و کافور و قراح
از جهت آنکه واجبست برای رضای خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم
این میت را بدل از غسل کافور احتیاطاً قربة الی الله و همچنین قراح را
و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت بکشد و
دیگر بر پشت دست راست میت بکشد و بعد از آن بر پشت دست چپ
اگر بدو ضرب تیمم دهد یکی را برای رو و یکی را برای دستها خوبست و اگر
میت محرم باشد او را غسل کافور ندهند و حنوط نکنند

فصل سیم

(در کفن کردن میت است) واجب است که میت را سه کفن کنند و اکثر

باب بیستم
در احکام اموات

علما گفته اند که اول لنگ است که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد
و بعضی گفته اند سنت است که سینه او را بپوشد و تا پاها برسد و دوم پیراهن
است و سیم سرتاسری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که پیراهن
است و دو سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیگر بکنند
که مجموع سه سرتاسری بوده باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره
بر این دلالت دارد و احوط آنست که با اینها لنگ نیز بکنند با ضرورت یک سرتاسری
کافیست و باید که کفن حریر محض نباشد احوط آنست که کفن زنان نیز حریر محض
نباشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر آنست که از
پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید بوده باشد و سنت
است که سرتاسری بالای از جمله سه سرتاسری حبره باشد و آن جامه بود
که از یمن می آورده اند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اگر بجای آن قطیفه
سفید بکنند بد نباشد و علما گفته اند سنت است که اول جانب چپ لفافه
را بر جانب راست میت اندازند و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب
چپ میت و بهتر آنست که چنین کنند اگرچه مستندش بنظر نرسیده و سنت
است که خرقه طویلی که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقلا سه ذرع و نیم باشد
بذراع دست زیاده کنند برای ران پیچ بآنکه سر آنرا بشکافند و بر کمر میت
ببندند و پنبه بسیار بر دبر و فرج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر
بگذارند و اگر بر پنبه قدری کافور بپاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقه را
از میان پاها بدر آورند و از زیر آنچه بکمرش بسته اند بیرون آورند و محکم بکشند
که فرج او و پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاها را بهم آورند و آنها را بیکدیگر
بآن خرقه سخت ببندند و به پیچند تا زانوها بهر جا که منتهی شود سرش را
در آنچه پیچیده اند فرو برند و سنت است که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بدور
سرش بگردانند و موافق مشهور بر حنک بگردانند و سرهای عمامه را از هر
طرف بدر آورند و بر سینه میت بیندازند چپ را بجانب راست و راست را
بجانب چپ و بدل عمامه مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و پارچه بر سینه زن

در بیان احکام کفن کردن میت

ببندند که پیشانیهای او را بگیرد و بر پشتش گره زنند و مکروهست که کفن از
کتان باشد یا پیراهنی پاره کنند که آستین داشته باشد اما اگر میت را در پیراهن
خودش کفن کنند در کار نیست بریدن آستین و با آستین باکی نیست اما
تکمها و بندهایش را ببرند و سنت است که میت را کفن کنند در پیراهنی
که در آن نماز میکرده است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن
کنند شاید بد نباشد و مستحبست که در جامه که در آن احرام بسته است
در حج یا عمره کفن کنند و مستحبست که کفن خوش قماش و صاحب قیمت باشد
چنانچه در حدیث وارد شده که نیکو کنید کفنهای مردگان خود را که زینت
ایشانست بآن کفنها در قیامت مبعوث میشوند و سنتست که در قیمت
کفن مضایقه و ممسکی نکنند و کفن از مال بی ربا حلال و بی شبهه باشد
و سنتست موافق مشهور که بر کفن اقرار بر شهادتین و اقرار بائمه علیهم السلم
بنویسند و دعای جوشن ۲ و غیر آن در بعضی روایات وارد شده است و
سنتست که بتربت حضرت امام حسین ع بنویسند و علما گفته اند سنتست که
کفن را بپیمایی که از آن بیرون آورند بدوزند و مکروهست که با آب دهن
تر کنند و سنتست و وقتیکه غسل دهنده خواهد که میت را کفن کند
دستهایش را تا دوش یا تا مرفق بشوید و بعد از آن شروع کند در کفن کردن
و واجبست حنوط کردن میت را و واجبست بآنکه بر هفت موضع سجده
یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مهین پاها را کافور بمالند
اگرچه اندک باشد و احوط آنست که سر بینی را نیز بمالند و بر سینه اش
بریزند و اگر گودال پائین گردن و بندهای پا و بندهای دست و مرفقها و زیر
بغلها و بیخ ران و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند احوط است و بهتر
آنستکه کافور حنوط کافور خام جودانه باشد و مقدارش بقدر یک اشرفی باشد
که چهار دانگ و نیم مثقال است و بهتر از این آنستکه سه مثقال بوده باشد بهتر از این
آنستکه سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول ص که تقریبا
هفت مثقال صیرفی بوده باشد و بهتر آنستکه کافور غسل از این مقدارها

۲ دعای جوشن در ملحقات این کتاب در صفحه پانصد و سی و یک ۵۳۱ مسطور است

نباشد

باب سیزدهم در احکام اموات

نباشد و سنت مؤکد است که دو جریده تازه با میت بگذارند و در اخبار
بسیار وارد شده است که تا این چوبها تر است میت را عذاب نمیکنند و بهتر
آنست که از چوب درخت خرما باشد و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر
یافت نشود چوب بید و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر بهم نرسد
هر چوب تری خوبست و باید تر باشد و تازه از درخت بریده باشند و چوب
خشک هر چند از درخت خرمای اماکن مشرفه بریده باشند فایده نمیکند
و باید هر یک بقدر یک شبر بوده باشد یا یک ذراع دست و بعضی گفته اند
که بقدر استخوان ذراع که از یک شبر بیشتر است و ظاهرا همه خوبست و
بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بپیچند تا رطوبتش بیشتر بماند و یکی را از جانب راست
گذارند و سرش را بچنبر گردن گذارند و ملصق ببدن سازند و دیگری را از جانب
چپ میان پیراهن و سر تا سری گذارند و سرش را بچنبر گردن گذارند و بعضی گفته اند
که مستحبست که بر جریده نام شهادتین بنویسند بتربت شریف و اگر تقیه باشد
و جریده نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن
قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب میت از اصل
مال اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد
رختهای او را تطهیر کنند و بآنها کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه دفن
کنند و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفن میت را میتوان کرد و خالی
از قوتی نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که کفن کند
مؤمنی را چنانست که ضامن جامه او شده باشد تا روز قیامت و هر که بکند
از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق نیکوئی جا داده باشد تا روز
قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد و همچنین
کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدن او را بشویند
و اگر کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته اند آنرا میشویند و اگر بقبر برده
باشند مشهور آنست که آن موضع را مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر میکشند

تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن
در اندرون قبر با تکه طشت و افتابه ببرند و بشویند بهتر است خصوصا هرگاه
بدن میت نجس شده باشد و تطهیر ان لازم باشد و کفن را نیز با بعنوان بشویند
و این احوط است و جمعی گفته اند مکروه است کفن را با اهن بریدن و
گفته اند که از مشایخ چنین شنیده ایم و در حال کفن نیز مستحب است که پاهایش
بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر جهاد با امام کشته شده باشد خون جراحتهای
بدنش را ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر
غسلی اول سر را میشویند و اخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند
نشود گل دست میریزند تا بند شود ❀ و از حضرت صادق منقول است
که در حکم چنین کسی اول خون را میشویند و اب بر او میریزند در غسل و
دست بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش پنبه و کافور میگذارند و محکم
میبندند و همچنین اگر گردنش بریده باشد و جدا نشده باشد کافور
میپاشند بر موضع جراحت و پنبه را بر ان میگذارند و بخرقه میبندند
که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را
میشویند و بعد از ان بدن را و پنبه بر بالای گردن میگذارند و بعد از ان
سر را بر روی گردن میگذارند و بعد از ان کفن میپیچند در هنگام دفن سر را باید
بگیرند در لحد میگذارند و پیش را بجانب قبله میگردانند

فصل چهارم

(در نماز میت است) و این نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم
بفوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا اورد از دیگران ساقط
میشود و واجب است نماز بر شیعه اثنی عشری که بالغ باشد بخلاف و
اشهر و اقوی انست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است
و ظاهرا بقصد قربت اکتفا میتوان کرد و کمتر از شش ماهه را اگر زنده متولد
شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن است
و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان که عداوت اهل بیت

باب سیزدهم
در احکام اموات

داشته باشند و غالیان که ائمه را خدا میدانند یا گویند خدا در ایشان حلول
کرده است و برحق‌اند و آنها که خدا را جسم میدانند و غیر ایشان از مخالفان
خلافست و ظاهر مخیر باشد میان آنکه نماز نکند یا بکند و چهار تکبیر بگوید
و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و
سزاوارترین مردم بنماز میت وارث او است بنابر مشهور و بعضی گفته‌اند
که بی‌رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و بانفراد میتوان کرد و احوط
آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی‌رخصت نکنند و شوهر از همه خویشان
اولی است نسبت بزن و مردان اولی‌اند از زنان و وارث اگر خود قابلیت
پیشنمازی نداشته باشد هر که را اعتقاد داشته باشد و بهتر داند مقدم
دارد و جایز است که زن پیش‌نمازی زنان بکند و با مأمومان در یک صف بایستد
و مرد باید که پیش بایستد اگرچه مأموم یک نفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در
عقب مردان بایستند و اگر حائض باشد سنت است که در صف جدائی بایستد
و واجب است که نمازگذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست
او باشد اگر امام باشد و در مأموم در کار نیست و احوط در منفرد است
که از برابر جنازه بیرون نباشند و واجبست که میت را بر پشت بخوابانند و
در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حائض و بی‌وضو این نماز را
میتوانند کرد و احوط آنست که سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت
کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه و بدن و حریر نبودن جامه
و غیر اینها اگرچه اظهر آنست که هیچ یک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام
باشد و ازاله آنها منافی نماز باشد مانند طلا و حریر برای مردان و جامه
غصبی و سنت است که با وضو باشد و اگر آب بهمرسد یا مانعی داشته باشد
یا وقت تنگ باشد و سنتست که تیمم کند و ظاهر بعضی احادیث آنست که بدون
عذر نیز تیمم مستحبست و نباید که از جنازه بسیار دور باشد مگر آنکه در
نماز جماعت باشد و صفها در میان باشد و نماز بر میت نمیتوان کرد تا اول او را
غسل و کفن نکنند اگر ممکن باشد و اگر کفن نداشته باشد او را بقبر گذارند

در کیفیت نماز میت

وعورتش را بپوشانند و نماز کنند و سنت است که پیشنماز برابر میان مرد باشد
و سینهٔ زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش را بکنند و اگر موزه در پا داشته
باشد در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است و واجب است که
نیت کند و بهتر آنست که چنین نیت کند که نماز بر این میت حاضر میکنم
از برای آنکه واجب است قربة الی الله و پنج تکبیر بگوید و سنت است که در هر
تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها و بعضی در غیر تکبیر اول سنت نمیدانند
دست برداشتن را و اول اقوی است و در وجوب دعا در میان تکبیرها خلاف است
واحوط وجوب است وظاهراً هر دعائی مجزی باشد و مشهور آنست که بعد
از تکبیر اول بگوید

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ وبعد
از تکبیر دویم بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وبعد از تکبیر
سیم بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وبعد از تکبیر
چهارم بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ وتکبیر پنجم را بگوید و فارغ شو
د مجزیست و موافق مشهور بهتر آنست که چنین کند بعد از نیت بگوید

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اَرْسَلَهٗ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَنَذِيْرًا
بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ ۱ پس بگوید الله اکبر ۲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ
مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ
وَاٰلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاۤءِ
وَالْمُرْسَلِيْنَ ۳ پس بگوید الله اکبر ۴ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ
تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ اِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید الله اکبر اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا
فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاغْفِرْ لَهُ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي اَعْلَا عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلَى اَهْلِهِ فِي الْغَابِرِينَ
وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس بگوید الله اکبر و فارغ میشود و اگر زن باشد میگوید

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ اَمَتِكَ نَزَلَتْ
بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا خَيْرًا
وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي اِحْسَانِهَا
وَاِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَاغْفِرْ لَهَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا
عِنْدَكَ فِي اَعْلَا عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلَى اَهْلِهَا فِي الْغَابِرِينَ
وَارْحَمْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و اگر بعد از چهارم تکبیر این دعا بخواند نیکوست

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمُسَجَّى قُدَّامَنَا عَبْدُكَ
وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهُ اِلَيْكَ وَقَدِ احْتَاجَ اِلَى رَحْمَتِكَ

وانت

وَاَنْتَ غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهٖ اِلَّا خَیْرًا
وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِیْرَتِهٖ اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِیْ اِحْسَانِهٖ
وَاِنْ کَانَ مُسِیْئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهٖ (واگر زن باشد بگوید) اَللّٰهُمَّ
اِنَّ هٰذِهِ الْمُسَجَّاةَ قُدَّامَنَا اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبَضْتَ
رُوْحَهَا اِلَیْكَ وَقَدِ احْتَاجَتْ اِلٰی رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ غَنِیٌّ عَنْ
عَذَابِهَا اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهَا اِلَّا خَیْرًا وَاَنْتَ اَعْلَمُ
بِسَرِیْرَتِهَا اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِیْ اِحْسَانِهَا وَاِنْ
کَانَتْ مُسِیْئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهَا

بلکه موافق جمع بین الاحادیث بهتر است که بعد از هر تکبیر این دعا بخواند خوب است

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ
لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الْهُدَاةِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِیْنَ
سَبَقُوْنَا بِالْاِیْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِیْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا
اِنَّكَ غَفُوْرٌ رَحِیْمٌ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِاَحْیَائِنَا وَاَمْوَاتِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاَلِّفْ قُلُوْبَنَا عَلٰی قُلُوْبِ اَخْیَارِنَا وَاهْدِنَا لِمَا
اخْتُلِفَ فِیْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِیْ مَنْ تَشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ
مُسْتَقِیْمٍ اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ
اِفْتَقَرَ اِلٰی رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَیْتَ عَنْهُ اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهٖ وَزِدْ
فِیْ حَسَنَاتِهٖ وَاغْفِرْ لَهٗ وَارْحَمْهُ وَنَوِّرْ لَهٗ فِیْ قَبْرِهٖ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهٗ
وَاَلْحِقْهُ بِنَبِیِّهٖ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهٗ وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهٗ

واگر زن باشد از اول دعا میخواند تا اینجا
که الی صراط مستقیم است پس میگوید

اَللّٰهُمَّ اَمَتُكَ ابْنَةُ عَبْدِكَ ابْنَةُ اَمَتِكَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا افْتَقَرَتْ
اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْهَا اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا
وَزِدْ فِي حَسَنَاتِهَا وَاغْفِرْ لَهَا وَارْحَمْهَا وَنَوِّرْ لَهَا فِي قَبْرِهَا وَ
لَقِّنْهَا حُجَّتَهَا وَاَلْحِقْهَا بِنَبِيِّهَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا
اَجْرَهَا وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهَا

و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

واگر بر سنی و خلاف مذهب نماز کند بضرورت بعد از تکبیر چهارم ملک
بعد از هر تکبیر برو نفرین و لعنت کند بهتر اینست که چنین بگوید

اَللّٰهُمَّ اَخْزِ عَبْدَكَ فِي عِبَادِكَ وَبِلَادِكَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِهِ
حَرَّ نَارِكَ اَللّٰهُمَّ اَذِقْهُ اَشَدَّ عَذَابِكَ فَاِنَّهُ كَانَ يُوَالِي اَعْدَاءَكَ
وَيُعَادِي اَوْلِيَاءَكَ وَيُبْغِضُ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

واگر میت مستضعف باشد که ضعیف العقل باشد و تمیز
میان مذاهب نکند و باین سبب سنی یا مخالف حق باشد و عناد با شیعیان
نداشته باشد یا اعتقاد باهل بیت علیهم السلام داشته باشد و با دشمنان
ایشان بد نباشد در نماز برو بگوید

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

اگر مذهب میت معلوم نباشد بگوید

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسَ اَنْتَ اَحْيَيْتَهَا وَاَنْتَ اَمَتَّهَا اَللّٰهُمَّ وَلِّهَا

اگر زن باشد بجای (عَبْدَكَ) (اَمَتَكَ) بگوید و ضمایر را مؤنث بیاورد چنانچه بان اشاره شده است

وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا

مَا تَوَلَّتْ وَاحْشُرْهَا مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ

اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَيْهِ وَلَنَا سَلَفاً وَفَرَطاً وَاَجْراً

و مشهور در همه آنست که دعاهای همه تکبیر اول را بخواند بنحوی که گذشت و این
دعاها بعد از تکبیر چهارم میخواند و بر سنّی اگر نماز کند تکبیر پنجم را نمیگوید
و سنت آنست که بر جای خود بایستد تا جنازه را بردارند خصوصاً پیشنماز
و نماز جنازه را در مسجد میتوان کرد و مشهور آنست که اگر در مسجد نکنند بهتر است
و بر یک جنازه دو مرتبه نماز کردن خلافست در جواز آن و در و نیست که کسی که
نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که در اثنای نماز برسد بقصد وجوب
ملحق میشود و دعاها را که خودش باید بخواند میخواند و چون پیشنماز فارغ
شود بقیه را با دعاهای مختصر بخواند اگرچه جنازه را بردارند و اگر دور شود
با کردن تکبیرها بی دعا پیاپی بگوید و اگر میتی را بی نماز دفن کرده باشند
احوط آنست که بر قبر او نماز کنند هرچند مدتی گذشته باشد و همه وقت
نماز جنازه میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود که حاضره را
مقدم میدارد و بهتر اینست که با وسعت وقت نیز اول حاضره را مقدم
دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت

فصل پنجم

(در آداب دفن میت است) و آداب بعد از آن سنت است که تا میت را در قبر
نگذارند ننشینند و واجب است کفایه دفن کردن میت فقد واجب است که
میت را در گودی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد
او از درندگان ایمن باشد و خوابانیدن او بر جانب راست و بقبله واجبست بقول
مشهور و بعضی مستحب دانسته اند و مستحبست کندن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر
گردن و سنت کندن لحد از طرف قبله و مستحب است که آنقدر فراخ باشد
که کسی در آن تواند نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتوان کندن بعضی
گفته اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوانند قبر را شق کنند یا آنکه از میان

قبر بقدر جسد میت فرو برند نقدر که توان نشستن و دو طرف داشته باشد
که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط آنست که
در مانند سردابه و تابوت و صندوق نگذارند و شخصی که در دریا بمیرد اگر
ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند و سرش را ببندند
و در دریا اندازند و اگر ممکن شود و الا او را سنگین کنند و رو بقبله اندازند
و چون جنازه نزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر بگذارند
اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر قبله قبر بگذارند و مشهور آنست که زمانی
که میگذارند سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبه چهارم بقبر بگذارند و در
روایات معتبره وارد شده است که چون میت را نزدیک قبر رسانی
او را ناگاه بقبر مبر و کار را بر او سنگین مکن و پائین تر از قبر بیک ذراع یا
سه ذراع بگذارید و ساعتی صبر کن تا میت تهیه خود را بگیرد برای سؤال
قبر زیرا که قبر را هولهای عظیم است و دعا کن که خدا او را پناه دهد از هول
قبر و سنت است که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سرازیر بقبر
برند و جمعی از علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض فرو میبرند
و سرازیر نمیکنند چنانچه در بعضی از روایات وارد شده است و سنت
است که شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر گذارد بندهای قبا را بگشاید و
بالاپوش و ردا را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است که یک کس
برود یا زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته اند که مکروه
است که اگر میت مرد باشد خویش او او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر
میشود آنست که پدر را مکروه هست که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر
اقارب باکی نیست و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او او را بقبر
برد و اگر محرم نبوده باشد زن صالحه و اگر زن نبوده باشد مرد صالح پیر ببرد و
رفتن و بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد و سنت است که چون
میت را نزد پای قبر بگذارد بگوید

اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ

در بیان آداب دفن است

وچون میت را بردارد که بقبر برد بگوید

بسم الله و بالله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و آله
اللهم الی رحمتک لا الی عذابک اللهم افسح له فی قبره
ولقنه حجته وثبته بالقول الثابت وقنا وایاه عذاب
القبر

وچون میت را در قبر بگذارد سنت است که بندهای کفن را بگشاید و روی
میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر زیر سر را از
خاک بلند تر کند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنت
است که مهری از تربت امام حسین علیه السلام در برابر روی او بگذارد و اگر تربت آن
حضرت را در کفن نیز بگذارند بهتر است و بگوید اعوذ بالله من الشیطان
الرجیم پس سورهٔ فاتحه و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
هو الله احد و آیة الکرسی بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس
بگوید

بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی الله
علیه و آله اللهم صل علی محمد و آل محمد اللهم افسح له فی
قبره و الحقه بنبیه صلی الله علیه و آله اللهم ان کان
محسنا فزد فی احسانه و ان کان مسیئا فاغفر له وارحمه
وتجاوز عنه پس بگوید اللهم جاف الارض عن جنبیه
وصاعد عمله ولقه منک رضوانا پس بگوید اللهم
عبدک وابن عبدک وابن امتک نزل بک وانت خیر منزول
به اللهم افسح له فی قبره ولقنه حجته والحقه بنبیه
وقه شر منکر و نکیر وایضا بگوید بسم الله و بالله و

میت اگر زن باشد ضمیرها را مؤنث بیاورد چنانچه اشاره بآن شده است

میت اگر زن باشد ضمیرها را مؤنث بیاورد چنانچه اشاره بآن شده است

باب سیزدهم در احکام اموات

فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم
عبدک ابن عبدک نزل بک و انت خیر منزول به اللهم افسح له
فی قبره و الحقه بنبیه اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا و انت اعلم

و بروایت معتبر دیگر میگوید

اللهم یا رب عبدک ابن عبدک نزل بک و انت خیر منزول
به اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه و ان کان مسیئا فتجاوز
عنه و الحقه بنبیه محمد صلی الله علیه و آله و صالح
شیعته و اهدنا و ایاه الی صراط مستقیم اللهم عفوک عفوک

و بروایت معتبر دیگر این دعا میخواند

اللهم ان هذا عبدک فلان

و بجای فلان نام او را بگوید

و ابن عبدک قد نزل بک و انت خیر منزول به فقد احتاج
الی رحمتک اللهم و لا نعلم منه الا خیرا و انت اعلم
بسریرته و نحن الشهداء بعلانیته اللهم فجاف الارض
عن جنبیه و لقنه حجته و اجعل هذا الیوم خیر یوم اتی
علیه و اجعل هذا القبر خیر بیت نزل فیه و صیره الی
خیر مما کان فیه و وسع له فی مدخله و آنس وحشته و اغفر
ذنبه و لا تحرمنا اجره و لا تضلنا بعده

و سنت است که در این حال عقاید حقه را تلقین او کنند خصوصا ولایت ائمه معصومین و بهتر آنست
که بدست راست دوش راست میت را بگیرد و بدست چپ دوش چپ او را و او را حرکت دهد

دربیان آداب دفن است

وتلقین کند واکر باین نحو بکوید بجامع تر است

اِسْمَعْ اِفْهَمْ اِسْمَعْ اِفْهَمْ اِسْمَعْ اِفْهَمْ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ (ونام و نسبتش را بکو)
هَلْ اَنْتَ عَلَی الْعَهْدِ الَّذی فارَقْتَنا عَلَیْهِ مِنْ شَهادَةِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَسَیِّدُ النَّبِیّینَ وَخاتَمُ الْمُرْسَلینَ وَاَنَّ عَلِیّاً اَمیرُ الْمُؤْمِنینَ
وَسَیِّدُ الْوَصِیّینَ وَاِمامٌ اِفْتَرَضَ اللّٰهُ طاعَتَهُ عَلَی الْعالَمینَ وَ
اَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَیْنَ وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِیَّ بْنَ مُوسی وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَعَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ
بْنَ عَلِیٍّ وَالْقائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِیَّ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةُ الْمُؤْمِنینَ
وَحُجَجُ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ وَاَئِمَّتَكَ اَئِمَّةُ هُدًی اَبْرارٌ یا فُلانَ بْنَ
فُلانٍ اِذا اَتاكَ الْمَلَكانِ الْمُقَرَّبانِ رَسُولَیْنِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ تَبارَكَ
وَتَعالی وَسَئَلاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِیِّكَ وَعَنْ دینِكَ وَعَنْ
كِتابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ اَئِمَّتِكَ فَلا تَخَفْ وَلا تَحْزَنْ وَقُلْ فی جَوابِهِما
اَللّٰهُ جَلَّ جَلالُهُ رَبّی وَمُحَمَّدٌ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نَبِیّی وَالْاِسْلامُ
دینی وَالْقُرْآنُ كِتابی وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتی وَاَمیرُ الْمُؤْمِنینَ عَلِیُّ بْنُ
اَبی طالِبٍ اِمامی وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِیٍّ الْمُجْتَبی اِمامی وَالْحُسَیْنُ بْنُ عَلِیٍّ
الشَّهیدُ بِكَرْبَلاءَ اِمامی وَعَلِیٌّ زَیْنُ الْعابِدینَ اِمامی وَمُحَمَّدٌ باقِرُ عِلْمِ
النَّبِیّینَ اِمامی وَجَعْفَرٌ الصّادِقُ اِمامی وَمُوسَی الْكاظِمُ اِمامی
وَعَلِیٌّ الرِّضا اِمامی وَمُحَمَّدٌ الْجَوادُ اِمامی وَعَلِیٌّ الْهادی اِمامی وَ
الْحَسَنُ الْعَسْكَرِیُّ اِمامی وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ اِمامی هٰؤُلاءِ صَلَواتُ

اللهِ علیهم اجمعین ائمتی و سادتی و قادتی و شفعائی بهم اتولی و من اعدائهم اتبرّء فی الدنیا و الاخرة ثم اعلم یا فلان بن فلان ان الله تبارک و تعالی نعم الرب و ان محمداً صلی الله علیه و اله نعم الرسول و ان امیر المؤمنین علی بن ابی طالب و اولاده الائمة الاحد عشر نعم الائمة و ان ما جاء به محمد صلی الله علیه و اله حق و ان الموت حق و سؤال منکر و نکیر فی القبر حق و البعث حق و النشور حق و الصراط حق و المیزان حق و تطایر الکتب حق و الجنة حق و النار حق و ان الساعة اتیة لاریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور (پس بگوید) افهمت یا فلان

در حدیث است که میت در جواب میگوید بلی فهمیدم پس بگوید

ثبتک الله بالقول الثابت هداک الله الی صراط مستقیم عرّف الله بینک و بین اولیائک فی مستقر من رحمته (پس بگوید) اللهم جاف الارض عن جنبیه و اصعد بروحه الیک و لقّه منک برهانا اللهم عفوک عفوک

پس خشت بر لحد بگذارد و اگر پخته نیز خوبست و خشت خام بهتر است و اگر خشت بزرگ باشد درست بگذارد و بر روی خشتها خشت دیگر بگذارد یا بگل و ابگیرد و اگر خشتها کوچک باشد هر کند و بر هر تقدیر رخنها را محکم کند که خاک بر میت نریزد و در وقت چیدن خشت این دعا بخواند

اللهم صل وحدته و انس وحشته و امن روعته و اسکن الیه من رحمتک رحمة تغنیه بها عن رحمة من سواک فانما رحمتک للظالمین

و بروایت دیگر

رحمةً تغنيني بها عن رحمةِ من سواكَ واحشُرهُ مع من كان يتولّاه

ومکروه است فرش قبر بچوب وتخته کردن یا
میت را با تابوت گذاشتن مگر آنکه زمین آب بردارد یا نم بسیار داشته باشد
وچون از پیش پای قبر بیرون آید بگوید

إنّا لله وإنّا إليه راجعون والحمد لله ربّ العالمين اللّهمّ
ارفع درجته في أعلى علّيّين واخلف على عقبه في الغابرين
وعندك نحتسبه يا ربّ العالمين

پس سنت است که حاضران به پشت کف دست خاک بر قبر بریزند واگر به شکم دست
کفها را پر کنند وبریزند نیز خوبست وسنت است که سه مرتبه بریزند ودر وقت ریختن بگویند

اللّهمّ إيماناً بك وتصديقاً بكتابك هذا ما وعدنا
الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللّهمّ زدنا إيماناً وتسليماً

ودر حدیث است که هر که چنین کند واین دعا بخواند حق تعالی بهر ذره
از خاک حسنه برای او بنویسد ومکروه است که خویشان میت خاک بر قبر
بریزند که مورث قساوت قلب ودوری از رحمت الهی است وسنت است که از غیر خاک
قبر بر میت نریزند که بار است بر میت وسنت است که قبر را بقدر چهار انگشت
بلند کنند وبعضی چهار انگشت گشاده وبعضی بهم آورده گفته‌اند وظاهرا
هر دو خوب باشد ودور نیست که یک شبر نیز مجوّز باشد ومستحب است که
قبر را چهار گوشه کنند وروی آن را پهن کنند وخرپشته نکنند بنحوی که سنیان
میکنند وبعد از آن آب بر قبر بریزند ودر خبر است که تا تری در قبر هست
میت را عذاب نمیکنند وسنت است که آب ریزنده رو بقبله بایستد وابتدا
از پیش سر کند وبر یک جانب قبر بریزد تا پیش پا وبگرداند بجانب دیگر وبریزد
تا پیش سر وبعد از آن بمیان قبر بریزد وسنت است که آب را قطع نکند ومتصل
بریزد تا تمام شود ومستحب است که بعد از آب ریختن دست بر قبر گذارند در حالتیکه

باب سیزدهم در احکام اموات

انگشتان ایشان گشاده باشد فوت کنند تا انگشتان ایشان بر کل بماند
و رو بقبله باشند و از بعضی روایات مفهوم میشود که نزد بالای سر او بنشینند
و این دعا بخوانند

اَللّٰهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ(ها) وَاصْعِدْ إِلَيْكَ رُوحَهُ(ها)
وَلَقِّهِ(ها) مِنْكَ رِضْوَاناً وَاسْكِنْ قَبْرَهُ(ها) مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تُغْنِيهِ(ها)
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

و هفت مرتبه سوره انا انزلناه بخوانند و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها
که گذشت ضمیر مؤنث بیاورد و سنتست که ولی میت یعنی اقرب خویشان
او بعد از آنکه مردم برگردند نزد سر میت بنشیند و باواز بلند از تلقین
که گذشت بار دیگر بخواند و اگر دیگری را نایب کند نیز خوبست و در اخبار
وارد شده است که چون این تلقین را بکنند منکر نکیر میگویند بیا برویم تلقین
حجتش کردند احتیاج بپرسیدن نیست پس بر میگردند و سؤال نمیکنند و
مکروه هست عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر بپا ماندن و گچ مالیدن
بر قبور مگر قبور انبیا و ائمه صلوات الله علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما
و صلحا نیز این حکم دارد و مکروه هست تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن
و در خبر است که حقتعالی دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس
شده را و مکروه هست در حال اختیار دو میت را در یک قبر گذاشتن و میت
را از بلدی که در آنجا مرده است به شهرهای دیگر بردن مگر به مشاهد
مشرفه ائمه و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبره علما و صلحا و شهدا را
نیز و مکروه هست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطه زیارت قبور
که ضرور شود و مشهور آنست که جایز نیست شکافتن قبور مگر در چند صورت
یکی آنکه در قبر مال صاحب قیمتی افتاده باشد دیگر آنکه در زمین غصبی
دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند و دیگر آنکه او را بی غسل
و کفن در خاک کرده باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور آنست که جایز

در بیان آداب دفن است

نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا کرده اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات ائمه ع
را و مشهور آنست که جایز نیست گریبان چاک کردن و جامه دریدن برای غیر پدر و برادر
و پدر و برایشان جایز است بلکه بعضی از اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد
خصوصاً بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقاً و احوط ترک است و جایز
نیست خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که طپانچه بر بدن
و زانو و غیر آن نزنند و بعضی از علما موافق روایتی قایل شده اند زنیکه
موی سر خود را در مصیبتی ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه
مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره
بر او نیست و دور نیست که سنت باشد و احوط دادن کفاره است و بعضی
تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند به بریدن در وجوب کفاره و همچنین اکثر
علما قایل شده اند که واجب است کفاره قسم برای زنیکه موی سر را بکند در مصیبتی
یا روی خود بخراشد که خون برآید و بر مردیکه در مرگ فرزند خود یا زن خود جامه
چاک کند و کفاره یمین انشاء الله مذکور خواهد شد و بعضی واجب نمیدانند
و احوط عمل بمشهور است و لازم است اصحاب مصیبت را که صبر کنند بقضای
الهی و راضی باشند و بدانند که حقتعالی صابران را اجر بیحساب کرامت میفرماید
و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)
تا گناهان گذشته او آمرزیده شود و هرگاه آن مصیبت بخاطرش بیاید این کلمه را
بگوید تا گناهان ما بین این دو کلمه آمرزیده شود و بسند معتبر
منقولست که هر که مصیبت را بخاطر آورد اگرچه بعد از مدتی باشد و بگوید
(إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أْجُرْنِي عَلَى
مُصِيبَتِي وَاخْلُفْ عَلَيَّ أَفْضَلَ مِنْهَا) ثواب همان مصیبت باو دیگر باره داده
شود و سنتست که دیگران تعزیت ایشان بکنند و ایشانرا بصبر و شکیبائی
امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه بعد از دفن بیشتر است و اقل
تعزیت آنست که بروند تا صاحب عزا ایشانرا ببیند و منقولست
از حضرت رسول ص که هر که صبر فرماید اندوه ناکی را در صحرای محشر که همه کس

باب سیزدهم
در احکام اموات

بر تن او خدا او را حله از حله های بهشت بپوشاند که موجب سرور او گردد
و هر که مصیبت زده را صبر فرماید حق تعالی او را ثواب صاحب مصیبت
کرامت فرماید بی آنکه از اجر او چیزی کم شود و فرمود که ثواب تعزیت و صبر فرمودن
بهشت است و مستحب است که صاحب مصیبت تغییر وضع خود کند تا او را
بشناسند و جایز است گریه و ندبه کردن که نیکی های میت را بشمارند و نوحه
کردن بحق جایز است که دروغ نگویند و چیزهای بد از برای میت اظهار نکنند
و بهتر آنست که نوحه گر نیاورند و مستحب است که تا سه روز دیگران خصوصاً
همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام بفرستند و زیاده از سه روز
ماتم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز برای شوهر ماتم میگیرد باینکه
جامه های رنگین نمیپوشد و زینت نمیکند و سنت مؤکد است زیارت قبر مؤمنان
خصوصاً خویشان و چون داخل قبرستان شود بگوید

اَلسَّلَامُ عَلٰى اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ
اَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ

و بروایت دیگر

اَلسَّلَامُ عَلٰى اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللهُ
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ

و بروایت دیگر

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ رَحِمَ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ

و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه
انا انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بروایت دیگر
خدا او و صاحب قبر را بیامرزد و سنت است که در وقت خواندن دست بر قبر

در کیفیت زیارت اهل قبور است

گذارد و رو بقبله باشد که این دعا بخواند

اللهم جاف الارض عن جنوبهم وصاعد الیک ارواحهم
ولقهم منک رضوانا واسکن الیهم من رحمتک ما تصل
به وحدتهم وتونس به وحشتهم انک علی کل شیء قدیر

وبروایت معتبر دیگر این دعا بخواند

اللهم ارحم غربته وصل وحدته وانس وحشته و
آمن روعته واسکن الیه من رحمتک ما یستغنی بها عن
رحمة من سواک والحقه بمن کان یتولاه

وبروایت دیگر مستحبست که نزد قبر سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و قل هو الله احد و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سورهٔ
انا انزلناه را هفت مرتبه ❧ و از حضرت رسولت منقولست که هر که
در قبرستان مومنان بگذرد و سورهٔ قل هو الله احد را یازده مرتبه بخواند و ثوابش را
بمردگان آن قبرستان ببخشد بعدد مردگان اجر و ثواب یابد ❧ و بروایت دیگر
هر که آیة الکرسی بخواند و ثوابش را هدیهٔ اهل قبور کند حقتعالی بعدد هر حرفی
ملکی خلق کند که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه
زیارت قبور مستحبست ❧ و در احادیث معتبره وارد شده است که هر که را
مصیبتی وارد شود مصیبت حضرت رسالت را بیاد آورد که صعبترین
مصیبتهاست ❧ و در اخبار بسیار وارد شده است که هر که در وقت مصیبت
دست بران خود زند ثوابش حبط میشود و نباید شیون و فریاد کند و واویلا
و وامصیبتاه و واثکلاه بگوید ❧ و در حدیث معتبر منقولست که
هر که یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است برای او از آنکه هفتاد فرزند
از برای او بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقولست که هر که را
خدا دوست میدارد بهترین فرزندان او را میگیرد ❧ و منقولست که
ثواب مومن از مردن فرزندش بهشت است خواه صبر کند و خواه نکند و

باب سیزدهم
در احکام اموات

بسند معتبر منقولست که حضرت صادق ع در وقت مصیبت این دعا میخواندند

الحمد لله الذی لم یجعل مصیبتی فی دینی
والحمد لله الذی لو شاء جعل مصیبتی اعظم مما کانت والحمد
لله علی الامر الذی شاء ان یکون فکان

فصل باید که مردگانرا فراموش نکنند

زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از
جانب فرزندان و خویشان و برادران مؤمن امیدوارند
و احسان ایشانرا چشم براهند خصوصاً دعا کردن
در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد
مشرفه پدر و مادر را زیاده از دیگران دعا باید
کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در حدیث است
که بسا فرزند یکه در حال حیات پدر و مادر عاق
ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد
بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد و
در خبر است که بسا فرزند یکه در حال حیات پدر
و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق
گردد بسبب آنکه اعمال خیری که از برای ایشان باید
بعمل آورد که بعمل آورد و عمده خیرات برای پدر
و مادر و سایر خویشان آنست که قرضهای ایشانرا
ادا کنند و ایشانرا از حقوق خدا و خلق بری گردانند
و حج و سایر عباداتیکه از ایشان فوت شده باشد

سعی کنند باستیجار یا بتبرع بجا آورند و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق
در هر شب از برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز
میکردند و در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطینا میخواندند

و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که بسا باشد که میت در تنگی و
تنگی بوده باشد حقتعالی باو وسعت دهد و تنگی را از او بردارد پس باو گویند که
این فرح که بتو رو داد بسبب نمازیست که فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی
پرسید و میت را در دو رکعت نماز شریک میتوانند
کرد فرمود بلی فرمود که میت شاد میشود و فرح مینماید
بدعا و استغفاری که برای او میکنند چنانچه زنده شاد میشود
بهدیه که برای او برند و فرمود که بر میت داخل میشود در
قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و سایر اعمالهای خیر و
دعا و ثواب آن اعمال برای کسیکه کرده و برای مرده هر دو
نوشته میشود ❁ و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان
برای میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب او را مضاعف میگرداند
و میت باین عمل منتفع میگردد ❁ و در روایتی وارد شده
که هر گاه شخصی بنیت میتی تصدق بکند حقتعالی جبرئیل را
امر مینماید که با هفتاد هزار ملک بنزد قبر او میروند
و هر یکی طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یک
باو میگویند السلام علیک یا ولی خدا این هدیه
فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و حقتعالی
هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حور
باو تزویج میفرماید و هزار حله باو میپوشاند و
هزار حاجت او را روا میکند ❁ و در حدیث
معتبر منقولست که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات او
فرزندی که از جهة او استغفار کند دوم مصحفی یا کتابی از
کتاب علم که از او بماند و مردم بعد از او بخوانند سیم درختی که بکارد و مردم از آن
نفع یابند چهارم آبی که جاری سازد پنجم چاهی که حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند
ششم سنتی که مردم بآن عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتاب و مانند آن

باب چهاردهم
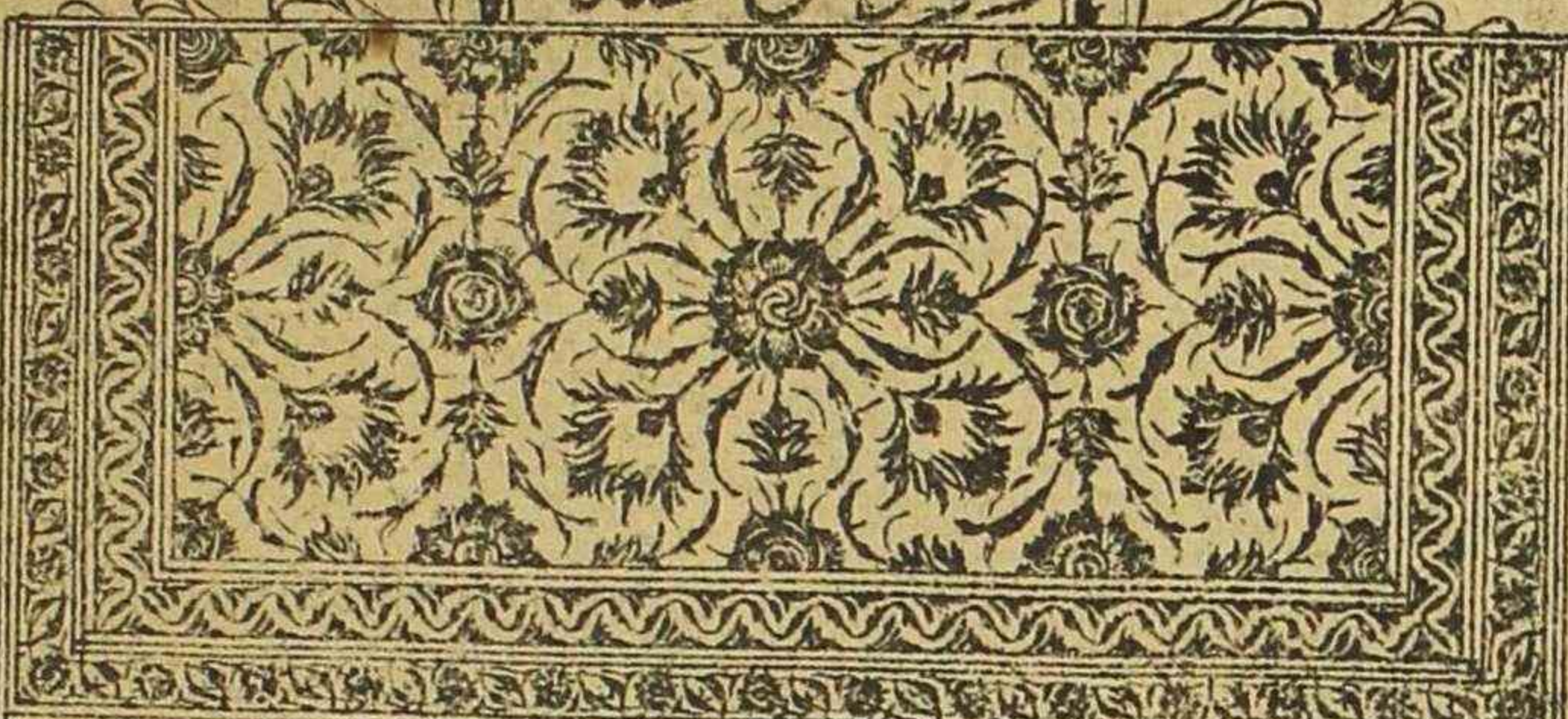
در مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف است و در آن ۳ فصل است

فصل اوّل

(در زکوة است) آیات و احادیث بر وجوب آن و عقاب ترک کننده آن بسیار
است و از آن جمله حقتعالی میفرماید که (وَالَّذِینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا یُنْفِقُونَهَا فِی سَبِیلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِیمٍ یَوْمَ یُحْمیٰ عَلَیْهَا
فِی نَارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوَیٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هٰذَا مَا کَنَزْتُمْ
لِأَنْفُسِکُمْ فَذُوقُوا مَا کُنْتُمْ تَکْنِزُونَ) یعنی آن کسانیکه جمع میکنند طلا
و نقره را و حقوق الهی را نمیدهند و در راه خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده
ایشانرا بعذابی دردناک در آن روزیکه سرخ کنند طلا و نقره را در آتش
جهنم و داغ کنند بآن پیشانیها و پهلوها و پشتهای ایشانرا و بایشان گویند
اینست مالهائیکه از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید عذاب آنها را و
از حضرت صادق ع منقولست که هر که ندهد قیراطی از زکوة که بذمّه او
است آن نه مؤمن است و نه مسلمان در وقت مردن استغاثه میکند که مرا
برگردانید بدنیا تا زکوة را بدهم چنانچه حقتعالی فرموده است (حَتّٰی إِذَا
جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّی أَعْمَلُ صَالِحًا فِیمَا تَرَکْتُ) یعنی
تا وقتی که بیاید احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگارا برگردان مرا بدنیا

در بیان احکام زکوة مال است

شاید عمل شایسته بکنم در آن مالی که بعد از خود گذاشته‌ام ✿ و از حضرت
سید المرسلین و ائمه طاهرین ع بطریق صحیح منقول است که کسی طلا و نقره داشته
باشد و زکوة از آن ندهد حقتعالی او را در روز قیامت محشور خواهد نمود در زمین
لغزنده که پا بند نشود بر آن و مسلط سازد بر آن مار پیسه را که زهرش از
از مارهای دیگر عظیم‌تر است و در عقب او دود و او ازو بگریزد تا چون
باو رسد و داند که از او خلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس
بدندان بگیرد او را مانند شتر بگیرد بر چیزی دندان فرو برد پس طوقی گردد در
گردن او و اینست معنی قول حق تعالی (سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ)
یعنی زود طوق کنند در گردن ایشان آن چیزی را که بخل ورزیدند در دنیا بآن
و در راه خدا ندادند در روز قیامت و هر کس شتر یا گاو یا گوسفند داشته
باشد و زکوة از آن ندهد حقتعالی حبس کند او را در صحرای لغزنده و پامال کند
او را هر حیوان شکافته سمی بسم خود و گزند او را بدندان و نیش هر صاحب
زهری بنیش خود و هر که زراعت داشته باشد یا باغ خرما و انگور داشته
باشد و زکوة آنها را نداده باشد آن قطعه‌های زمین را تا طبقهٔ هفتم طوق کرده
در گردن او اندازند و همه آتش گردد تا روز قیامت ✿ و بروایت معتبر
دیگر هر که زکوة مالش را ندهد حقتعالی آن مال را اژدهائی گرداند در
گردن او که تا دماغش را خورد و گوشش را بدندان گزد تا از حساب خلایق فارغ
شود ✿ و در حدیث دیگر حضرت صادق ع فرمود که هیچ مالی در صحرا
و دریا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة و حقتعالی میفرماید (مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ
وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَآءُ) یعنی مثل جماعتی که صرف مینمایند مالهای
خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر اینها مانند دانه ایست که
بروید از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد
برابر میشود و حق تعالی مضاعف میگرداند باضعاف این از برای هر که خواهد
و آیات و اخبار در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد کافی است برای کسی که ایمان

باب چهاردهم در احکام زکوة و خمس و اعتکاف

بفرموده خدا و رسول داشته باشد کافیست و اما اجناسی که در آنها زکوة
واجب میشود پس نه جنس است اول طلا هر گاه مقدار بیست اشرفی باشد
و سکه داشته باشد و یکسال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار
چهل یک از آن زکوة میباید داد و بعد از آن هر چهار اشرفی که زیاد شود بعد
از سال چهل یک باید داد دوم نقره است هر گاه بدویست درهم برسد که تخمینا
دوازده هزار و ششصد دینار عجمی باشد موافق زرده دانگی و سکه داشته باشد
و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک میباید داد و همچنین هر چند
چهل درهم زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک از آن باید
داد سیوم شتر است و نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است و در آن یک گوسفند است
دوم ده شتر است و در آن دو گوسفند است سیم پانزده شتر است و در آن سه گوسفند است چهارم
بیست شتر است و در آن چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن پنج گوسفند است
و گوسفندی که دهند بهتر است که هفتماهه یا درهشت باشد و کمتر نباشد اگر گوسفند
دهند و اگر نر دهند یکساله یا دو ساله باشد ششم بیست و شش شتر است باید یک شتر
ماده یکساله یا دو ساله بدهند و اگر نداشته باشد شتر نر دو ساله یا سه ساله بدهند هفتم
سی و شش است باید شتر ماده دو ساله یا سه ساله بدهند هشتم چهل و شش است و باید
شتر ماده سه ساله یا چهار ساله بدهند نهم شصت و یک است و باید شتر ماده چهار ساله
یا پنج ساله بدهند دهم هفتاد و شش است و باید دو شتر ماده دو ساله یا سه ساله بدهند یازدهم
نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله یا چهار ساله بدهند دوازدهم صد و بیست و یک است و هر چه
زیاده شود در پنجاه شتر یک شتر ماده سه ساله میدهند و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو
ساله میدهند چهارم گاو است و در هر سی گاو یک گوساله ماده یا نر یکساله یا دو ساله میدهند
و در هر چهل گاو یک گاو ماده دو ساله یا سه ساله میدهند پنجم گوسفند است و در چهل
گوسفند یک گوسفند واجب است و در صد و بیست و یک گوسفند دو گوسفند و در دویست
و یک گوسفند سه گوسفند واجب است و در سیصد و یک گوسفند احوط آنست که چهار
گوسفند بدهند و چون بچهارصد رسد هر چه زیاده شود از هر صد گوسفند یک گوسفند
میباید داد و زکوة هر یک از شتر و گاو و گوسفند شرط است که در علف مباح چریده باشند تمام سال

در بیان احکام زکوة مال

پس اگر علف مملوک خورده باشد زکوة واجب نیست و اگر بعضی از سال چریده
باشد و بعضی علف ملک خورده باشد احوط آنست که اگرچه بیشتر چریده
باشد زکوة بدهند و بچه‌ها را تا شیر میخورند حساب نمی‌باید کرد بنا بر مشهور
و احتیاط در آنست که از روزی که متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره
و حیوانات همه شرط است که سال بر ایشان بگذرد و سال زکوة یازده ماه
است چون ماه دوازدهم داخل شود زکوة واجب میشود و در گاو و شتر شرط
است که کارکن نباشند پس اگر بار کشند یا خویش زمین کنند واجب نیست و گوسفند
و بز را بر سر هم حساب میکنند و گاو و گاومیش را بر سر هم حساب میکنند
و شتر نر و ماده و لوک را بر سر هم حساب میکنند ششم و هفتم و هشتم و نهم
گندم و خرما و جو و مویز است و شرط است که هر یک بنصاب برسند و
نصاب بیصد و هفت من و پنجاه درم است بسنگ تبریز و انگور هر گاه صد
بیست و یکمن باشد احوط آنست که زکوة بدهند و شرط است که این غلات در
ملک او بحد نصاب رسیده باشد پس اگر گندم و جو را بعد از درو کردن بخرد
زکوة بر فروشنده واجب است و اگر زمین را باجاره گرفته باشد زکوة بر مستاجر
واجب است و اگر بمزارعه بگیرد بنصف یا ثلث یا ربع یا ده چهار مثلا زکوة
حصه مالک بر مالک واجب است و زکوة حصه عامل بر عامل و اگر حصه هر یک
بتنهائی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت و باغ آب باران یا آب روان
یا آب قنات یا آب نهر خورده باشد ده یک میدهند و اگر از دلو یا گاو
یا شتر یا چرخ آب خورده باشد بیست و یک میدهند و اگر از هر دو خورده
باشد بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشند پانزده یک میدهند
و احوط و اقوی آنست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج زراعت را بدر
نکنند در دادن زکوة و چون اکثر علما بر آنند که تعلق زکوة بانگور در وقت
غوره شدن است پس احوط آنست که اول یا باخبرت را بیاورند که تخمین کنند
میوه باغ را که چه مقدار است و یا خود مقرر سازد که بان نسبت زکوة خواهم
داد تا آنچه خورد از انگور و غوره حلال باشد یا آنکه آنچه بردارد بنویسد و حساب

نگاه دارد با آنچه بردارد عشر غوره را بدهد و همچنین گندم و جو وقتی که
دانه ببندد و بعضی از علما گفته‌اند که زکوة واجبست در حبوب مانند
برنج و ماش و نخود و عدس و امثال اینها هرگاه بنصاب جو و گندم برسند بهمان
شرایط و مقداری که گذشت و مشهور آنست که زکوة اینها سنتست دوم مادیان
که در علف مباح چرا کند و سال براو بگذرد زکوة سنتست پس اگر پدر و
مادرش عربی باشند در هر سالی دو اشرفی چهار دانگ نیمی میدهد و اگر یابو
باشد که یکی از پدر و مادرش عربی نباشند یک اشرفی میدهد و بیدزکوة
تجارت جمعی بوجوب قایل شده‌اند و مشهور آنستکه سنتست و انما لیست که
مال التجاره را بعنوان معاوضه و در وقت مالک شدن قصد اکتساب
و تجارت داشته باشد و میباید که قیمت آن بیکی از نصاب طلا و نقره برسد
و در تمام سال بر نصاب باقی بماند و در تمام سال از مایه کم نشود که با بهای تمام
بخرند و اگر چند سال بگذرد که مایه در نگی باشد سنتست که زکوة
یکسال را بدهد و اگر بمایه باقی باشد هر سال چهل یک را میدهد و اگر
معاوضه کند در اثناء سال بقصد تجارت خلافست و احوط آنست که
بدهد و سنتست که در وقت درو کردن اگر فقرا حاضر باشند هر فقیر را
دسته گندم بدهد هر قدر در دستش در آید در وقت چیدن خرما و انگور
یکمشت بدهد و بزکوة حساب نکنند و بعضی واجب دانسته‌اند و احوط آنست که
ترک نکنند اما مستحق زکوة پس هشت طایفه‌اند اول و دوم فقرا و مساکین و
ایشان کسانی‌اند که قوت سالیانه خود و عیال خود نداشته باشند و قادر
بر کسبی نباشند که معاش خود و عیال خود را بآن توانند گذرانید و احوط
آنست که صالح باشند و گدا و سائل بکف نباشند سیم کسی است که امام
نصب میکند برای گرفتن زکوة و حصه باو میدهد و در این زمان نمیباشد
و همچنین چهارم که مؤلفة قلوبهم‌اند و در این زمان نمیباشند غالبا پنجم
صرف کردن در آزادی بنده کاتبست مثل آنکه آقای غلام خود را مکاتب کرده
است که مالی بدهد و آزاد شود و او عاجز باشد از دادن آن اگر برا از زکوة

واجب شده باشد باید که قدری از زکوة را بمال الکتابت وحساب کنند والا دیگران
از زکوة حصه باو بدهند که باقی بدهد وازاد شود یا غلامی که از دست آقای در تعب
وشدت باشد از مال زکوة بخرند وازاد کنند **ششم** قرض دارانند که قرض کرده
باشند ودر معصیت صرف نکرده باشند در ادای قرض ایشان میتوان داد
هفتم فی سبیل الله است یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله و
یاری حاجیان وزایران ائمه معصومین وبنای مساجد وپلها وامثال اینها و
بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در زمانیکه جهاد حق باشد واین احوط است
هشتم ابن السبیل است وان کسی است که بغربت افتاده باشد وخرج رفتن بخانه
خود نداشته باشد همان مقدار باو میدهند که بخانه خود برسد اگر سفرش معصیت
نباشد وباید که کسی که باو زکوة میدهند غیر مؤلفه شیعه اثنی عشری باشد
واحوط انست که اجتناب از گناهان کبیره کند خصوصا شراب خوردن دیگر
شرط است که واجب النفقه مالک نباشد مثل پدر ومادر وجد وجده هر چند
بالا روند وفرزندان وفرزند زادگان هر چند پائین روند وزن وبنده
وبهتر انست که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر اینها که مذکور شدند
اگر شرایط را داشته باشند وغیر سید زکوة بسید نمیتوانند داد اما سید زکوة
خود را بسید وغیر سید میتواند داد وغیر سید احوط انست که بشیعه بدهند
وبهتر انست که زکوة را نزد مجتهد عالمی که مصارف زکوة را داند ببرند که
او بمصرف رساند

فصل دوم

(در خمس است) بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود **اول** غنیمتی که
از کافران در جنگ بگیرند خواه در جنگگاه باشد وخواه در بیرون **دوم**
معادن است مانند طلا ونقره ومس وسرب یاقوت وزبرجد وسرمه و
عنبر وقیر ونفط وکبریت بعد از انکه خرج بیرون آوردن بدر رود در پنج
یک انرا باید داد ومشهور انست که نصاب ندارد وبعضی گفته اند نصابش
یک دینار است تا یک دینار نرسد خمس واجب نمیشود وبعضی بیست دینار گفته

اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلا است و اکثر متاخرین باین قایل شده اند خالی از قوتی
نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصهٔ هر یک جدا بحد نصاب برسد سیم گنج
یعنی مالیکه در زمین پنهان کرده باشند پس اگر گنج را در بلاد کفار بیابند که در آنجا مسلمانی
نباشد هرچند سکهٔ اسلام داشته باشد یا در دار الاسلام بیابند سکهٔ اسلام نداشته
باشد به بیست دینار یعنی بیست اشرفی برسد اگر طلا باشد خمس او را میدهند و باقی از او است
و اگر نقره باشد بدویست درهم برسد که موافق دو دانگی دوازده هزار و ششصد دینار
است و اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن بیکی از این دو مقدار برسد و اگر
سکهٔ اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت کند بر آنکه از مسلمانی بوده است
مشهور میان علما آنست که حکم لقطه دارد و میباید یکسال تعریف کند اگر
صاحبش پیدا شود بصاحبش بدهد و الا مخیر است میان مالک شدن و
تصدق کردن و بامانت نگاه داشتن و اگر در دو صورت اول صاحبش پیدا
شود و راضی نباشد عوض بدهد و ظاهر اخبار آنست که اگر از روی زمین
یافته است لقطه است و اگر در زیر زمین یافته گنج است خواه اثر اسلام داشته
باشد و خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند و خالی از قوتی نیست
و اگر گنج را در زمین خود بیابد که از پدران باو رسیده باشد از او است
و اگر خمس او را بدهد احوط است و اگر زمین را خریده باشد تعریف میکند
بایع نزدیک و دور اگر نشانی بدهند که ظن صدق ایشان حاصل شود
بایشان میدهد علی المشهور و الا از او است و باز احوط آنست که خمس
او را بدهد و همچنین اگر حیوانی بخرد چون شتر و گاو و در شکم آن چیزی بیابد
تعریف میکند بایع اگر نشان ندهد از او است و احوط اخراج خمس است و
اگر در شکم ماهی بیابد خمس میدهد احتیاطا و باقی از او است و بآن ملحق
کرده اند حیوانات شکاری را مانند آهو و اگر محتمل باشد که در خانه مالک بآن
خورده باشد احوط آنست که باو تعریف بکند چهارم چیزیست که بغوص از
دریا بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصاب در آن معتبر است و
مشهور آنست که نصابش یک دینار باشد یعنی یک اشرفی بتمام وزن و بعضی

دینار گفته اند و اگر چند مرتبه در دریا فرو رود همه را در نصاب باهم حساب میکنند هر چند
در مابین ترک غوص کرده باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه
هر یک میباید بنصاب برسد و اگر عنبر را از دریا بغوص در آورند حکم مروارید
دارد و اگر از روی آب یا ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن دارد و احوط آنست
که بهر حال خمس آن را بدهند و رعایت نصاب در آن نکنند پنجم فاضل
مؤنهٔ سالیانه است از ارباح تجارتها و فوائد زراعتها و جمیع کسبها و مشهور
آنست که در میراث و بخشش و هدیه خمس نمیباشد و خرج سالیانه را که
بیرون میکنند قدر وسط مناسب حال آن شخص را اعتبار کرده اند
پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف کرده است بیرون میکنند و اگر
بر خود تنگ گرفته باشد آن را هم بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که
از هر چیز زیاده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنست که هر چه حاصل
شود و خرج بکند در زیادتی را روز بروز خمس بدهد و اگر در اثنای سال
اخراجات ضروریه واقع شود مثل خرج کدخدائی و حج بیت الله و زیارت
رسول و ائمه و امثال آنها همه را بقدر وسط بیرون میکنند و همچنین
تعدیها و زیادتیها که ظلمه کنند جمیع را بیرون میکنند و خمس بقیه را میدهد
و ابو الصلاح ره قایل شده است که در میراث و هبه و هدیه نیز خمس واجب
است و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جایزهٔ عظیم
باو برسد یا میراثی از جائیکه گمان نداشته باشد باو برسد یا مالی از دشمنان
دین باو برسد خمس میباید داد و عمل باین روایت احوط است ششم
زمینی است که یهودیان و نصرانیان و مجوسیان از مسلمانان بخرند خمس آن زمین
را یا خمس قیمت آن را بارضای ذمی میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخرند مشهور
میان علما آنست که خمس زمین آنها را میگیرند و اکثر قدمای علما متعرض
این نوع خمس نشده اند هفتم مال حلالی است که مخلوط شده باشد بحرام
و صاحبش را ندانند و مقدار حرام را ندانند خمس آن را میدهد بفقرای سادات
و غیر ایشان و بعضی از مخصوص سادات میدانند و بعضی گفته اند باید

باب چهاردهم در احکام زکوة و خمس و اعتکاف

نمیتوان داد و ظاهرا بهره و توان داد و اگر بشریف بدهند بهتر است و اگر مقدار
حرام را نداند و صاحبش را نیز نداند آن مقدار واجب است که بصاحبش بدهد و اگر صاحبش را
داند و مقدار را نداند با صاحب مال باید صلح کند احتیاطا و بعضی گفته‌اند در این صورت
خمس را بصاحبش میدهد و بعضی گفته‌اند آن مقدار را که علم دارد بصاحبش بدهد و
ما بقی را با صاحب صلح میکند احتیاطا و این احوط است و اگر مقدار را داند و
صاحب را نداند سعی میکند تا صاحب را بهم رساند و اگر بهم نرسد از برای او تصدق
میکند و این صورت و صورت اول مسمی است به مظالم و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند
کل را یا بعض را بعد از آن صاحب پیدا شود خلافست که آیا باید بصاحب بدهد
یا نه و احوط آنست که بدهد **و اما** مستحق خمس مشهور میان علما آنست که شش حصه
میشود چنانچه ظاهر آیه کریمه است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف خمس است
بعد از حضرت رسول از امام زمان است و نصف دیگر سه حصه میشود که بیتیمان
سادات و مسکینان سادات و ابناء السبیل سادات میدهند و مراد از سید
موافق مشهور کسیست که منسوب باشد از جانب پدر بعبد المطلب و تفسیر مسکین و
ابن السبیل در زکوة گذشت و در یتیم احوط آنست که پریشان باشد ابن السبیل را
آنقدر میدهند که بشهر خود برود ❀ و از احادیث معتبره ظاهر میشود که در زمان حضور
امام ع جمیع خمس را بخدمت آنحضرت میبردند حضرت نصف خود را بر میداشتند و
نصف را بان فرقه سادات میدادند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت ایشان
در یک سال میدادند و آنچه زیادتی آمد خود بر میداشتند و اگر وفا نمیکرد
از حصه خود تتمه را میداده اند و ایشان بمنزله عیال امام بودند و در زمان غیبت
احوط آنست که حصه سادات را بعالم عادل اثنی عشری بدهند که بسادات پریشان
برساند بقدر احتیاج ایشان **اما** نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت است در زمان
غیبت خلافست و مشهور آنست که بعالم عادل باید داد که بر سبیل تتمه نیابت
آنحضرت بسادات بدهد اگر چیزی زیاد آید حفظ کند و بعد از خود بعالم دیگر بدهد
که اگر سید پریشانی بیاید بدهد و الا از برای آنحضرت ضبط کند و این فرض در این زمانها
بسیار نادر است زیرا که سادات پریشان بسیارند و خمس دهنده کانکم اند و جمعی

گفته‌اند که

در بیان احکام خمس است

گفته اند که در زمان غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند
و این سخن بیجا است زیرا که از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت صریحی نرسیده
است که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان
غیبت صغری که هفتاد سال و کسری بود نایبان آن حضرت یعنی عثمان
عمری و پسر او محمد و حسین بن روح و علی بن محمد سمری رحمهم الله حصه آن حضرت
را بلکه جمیع خمس را از شیعیان میگرفتند و بفرموده آن حضرت بمردم میدادند
و ظاهر آنست که در این زمان نیز نایب عام آن حضرت که علمای ربانی و
محدثان و حاملان علوم ایشانند باید بگیرند و بسادات که عیال آن حضرت
اند برسانند و الا باید سادات که اشرف خلقند یا از گرسنگی بمیرند یا سائل
بکف شوند و از همه کس ذلیل تر باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر
ایشان حرام است و خمس را بعوض آن بایشان داده اند و بسبب اختلافیکه
میان علما بهم رسیده است بعضی از علمای عصر اغنیا را اجازت داده اند
بر منع خمس باعث این شده است که اکثر سادات بفقر و فاقه میگذرانند و
حقوق ایشان و اجداد ایشان بر ذمه اغنیا میماند و بر تقدیریکه امام بر ایشان
رحم کرده باشد در زمانهای تقیه و خوف و تعدیاتی که از خلفای جور
بر ایشان واقع میشد حلال کرده باشند ایشان چگونه بر خود هموار میکنند
که عیال و خویشان و اقارب امام خود را در فقر و اضطراب ببینند و بر ایشان
رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند و حال
آنکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد بود که
صاحبان خمس برخیزند و بگویند پروردگارا خمس خود را میخواهیم و حضرت
صادق فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میگیرم و حال آنکه مال من از اهل
مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای آنکه شما پاک شوید از گناهان و از حقوق
ما و حضرت رسول صلعم فرمود که احسانی با احدی از اهل بیت من بکند من مکافات
میدهم او را در قیامت و اکثر علما بر آنند که اگر صاحب مال خود خواهد حصه امام را
بسادات بدهد [illegible] نمیشود مگر آنکه دستش بعالم محدث عادل نرسد و بکمال

فقیر هم در خمس این حکم دارد

فصل سیم

(در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف است) و اعتکاف مکثی است در مسجد جامع
جهت عبادت و آن سنت مؤکد است بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصا
در دهه آخر ماه رمضان چنانچه حضرت سید المرسلین همیشه در دهه آخر ماه
مبارک رمضان اعتکاف مینموده اند مگر یکسال که در آن جنگ بدر واقع شد
و در سال بعد از آن بیست روز اعتکاف داشته اند ده روز قضای سال
گذشته و ده روز ادا ❦ و از آن حضرت منقولست که اعتکاف دهه آخر
ماه رمضان برابر است با دو حج و دو عمره و اعتکاف بنذر و شبه آن مانند
عهد و قسم و اجاره دادن خود بغیر واجب میشود و اگر بر پدر واجب شده
باشد و نکرده باشد احوط آنست که پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفته اند
بعد از نیت و شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب
میشود و همچنین ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هرچه بالا رود و
باین نیت و بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا آن اسباب وجوب بعمل نیاید
این قول اقوی است و احوط آنست که در اول شبهای مذکور تجدید نیت بکند بقصد
قربت و مستحبست که معتکف شرط کند بپروردگار خود که اگر او را مانعی عارض
شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است اشتراط رجوع
باختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی در این مضایقه کرده اند و ظاهر عارض
و مانع اعم از عذر ضروریست و محل این شرط در اعتکاف سنت نزد نیت اعتکاف
است و دخول در آن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب
بنذر نزد گفتن صیغه نذر است و خالی از اشکالی نیست و فایده شرط آنست
که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد رجوع تواند کرد و اگرچه در روز سیم باشد
و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند قضا بر او واجب نیست و اما مکان
اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد مکه و مدینه و مسجد کوفه و
مسجد بصره اعتکاف نمیباشد و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین گفته اند

گفته اند

گفته‌اند و بعضی هر دو را گفته‌اند و خلاف در این باب بسیار است مسجد مداین در
این زمانها گویا معلوم نیست و مسجد بصره در این اوقات در بیابان واقع است و
اعتکاف در آن مشکل است و گفته‌اند مراد بمسجد مکه و مدینه آن قدر است که
در زمان حضرت رسول صلعم مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده‌اند و ظاهراً در هر
مسجد جامعی اعتکاف توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگی است در بلد که
در آنجا نماز جماعت کنند و مخصوص بمحله نبوده باشد و اکثر محلات شهر با آنجا
از برای اقامت جمعه یا جماعت حاضر شوند گو متعدد باشد مثل مسجد جامع عباسی
و مسجد قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس آبادی
محل تأمل است و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشد در غیر
آن مساجد مخصوصه واقع نسازند و در بلاد دیگر احوط آنست که در
مسجد کبیر بلد که مشهور بجامع باشد بجا آورند و اگر مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است
و غایت احتیاط آنست که قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب
شارع باشد بعنوان اعتکاف مقرر فیها و الا در مسجد عبادت میکنم
برای رضای خدا قربةً الی الله و شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا بیشتر و
مشهور آنست که دو شب میانه داخلند و بعضی گفته‌اند شب اول نیز داخل
است و احوط آنست که نزدیک بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز
سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است و شرط است در
اعتکاف که معتکف روزه باشد خواه روزه واجب و خواه سنت و در روزه
سنت باید برخصت کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرط است
مانند شوهر زن او مالک بنده یا و احوط آنست که فرزند بی رخصت پدر و مادر
اعتکاف سنت نکند و مهمان برخصت مهمان دار و بر عکس واقع نسازند
و نیت در اعتکاف شرط است و ظاهراً قصد قربت کافیست و واجب است
که بیرون نرود از مسجدی که در آن اعتکاف میکند بدون ضرورتی مانند
نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کنند یا عیادت بیمار مؤمن یا حاضر شدن
در جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجات ضروری خود مانند

بیت الخلاء رفتن و غسل جنابت اگر محتلم شده باشد و در غسل جمعه بنا بر قول
باستحباب ان و سایر اغسال مستحبه اگر در مسجد نتوان کرد اشکالی هست و مشهور
انست که نمیتوان کرد و همچنین جایز است بیرون رفتن از برای تحصیل اب و
نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد که برای او تحصیل نماید و همچنین
جایز است بیرون رفتن از جهة گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و
نتوان در مسجد بجا اوردن و چون بیرون رود بجائی ننشیند تا بر گردد بمسجد و بهتر
انست که در زیر سقف راه نرود تا ممکن باشد و از راههای نزدیکتر برود پی مطلب
و به بیت الخلاء نزدیکتر برود اگر ممکن باشد و توقف بیش از زیاده از ضرورت
واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر ان مسجد که محل اعتکاف
او است نکند مگر در مکه معظمه که در هر جا میتوان کرد و اگر وقت تنگ شود
در جای دیگر میتواند کرد و اگر سهوا از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود
مگر انکه زمان بسیار بکشد که او را معتکف نگویند و همچنین اگر جبرا او را بیرون
برند و احوط انست که جزو بدن را از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن
ببام مسجد و ظاهرا اگر داخل مسجد باشد ضرری ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف
جماع کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرام است بوسیدن بشهوت و دست
بر بدن زن مالیدن بشهوت و احوط اجتناب است از نظر هم اگرچه بشهوت نباشد
و حرام است طلب منی کردن اگرچه بگفتگو باشد هرگاه عادتش ان باشد که از او
منی اید بسبب ان و احوط انست که بعبث دست بذکر نمالد و حرام است بوی
خوش و گل بوئیدن هر گلی که باشد علی المشهور و جدل و نزاع با کسی نکند و احوط
انست که مباحثه علمی نیز نکند مگر بقصد اظهار حق و خرید و فروش نکند
مگر بجهت ضروریات خود و عیال خود و احوط انست که وکیلی از برای خود قرار
دهد که اینها را بکند و احوط انست که مطلقا معاملات خود را واقع نسازد
و حتی عقد نکاح را و جمیع اینها که در اعتکاف حرام است در روزها و شبها
همه حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و هر چه روزه
را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز بفعل اورد و در شب افطار

میتواند کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع میتواند ساختن و اولی اجتناب
است از غیر اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف او باطل میشود و کفاره میدهد
اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول و دویم اعتکاف سنت خلافست
واحوط کفاره است اگرچه جماع در شب واقع شود واحوط آنست که هرچه روزه را
باطل میکند اگر آنها را در روز واقع سازد کفاره بدهد احتیاطا و کفاره بنده
آزاد کردنست اگر تواند والا دو ماه پی در پی روزه گرفتن والا شصت مسکین
طعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است میان اینها و اول احوط است بلکه
اظهر پس اگر جماع در شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در روز ماه رمضان
واقع شود دو کفاره میدهد یکی مرتبه و دیگر مخیره و بعضی گفته اند که اگر در
روز غیر ماه رمضان واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بی وجه است و بیع
و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفاره نیز
واجب نمیشود و در بطلان باستمنا و کفاره بسبب آن خلافست و احوط تمام
است و کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمنا باطل میکند
اعتکاف را البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است و
باینچه ضرور بود اکتفا کردیم

خاتمه

(در بیان کفارات است) بدانکه کفاره بر دو نوع است **اول** کفارات احرام حج
و عمره و آنها را در رساله حج بیان کرده ام **دویم** سایر کفارات است و آنها
بسیار است بعضی متفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی سنت
و بعضی بترتیب و بعضی بتخییر و همه را یکدیگر بر سبیل اجمال برای طالبان
ادراک سعادات ابدی و محصلان نجات عقوبات اخروی بیان مینمایند
اول کفارهٔ افطار روزهٔ ماه مبارک رمضانست و آن واجب میشود
بخوردن و آشامیدن چیزیکه خوردن یا آشامیدن آن معتاد و متعارف
باشد اتفاقا و در غیر معتاد خلافست و اشهر و اقوی وجوبست و بجماع کردن
در قبل زن اتفاقا و در دبر زن علی الاقوی و بباقی ماندن بر جنابت عمدا

خاتمهٔ کتاب در بیان کفارات

تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیت غسل تا صبح علی الاحوط
و بخوابیدن بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برساندن
غبار غلیظ بحلق بنا بر قول جمعی و بطلب منی کردن و دست بازی کردن یا مکرر
نظر کردن بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و قی کردن عمدا بنا بر قول بعضی و حقنه
کردن و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و رسول و ائمه
هدی بنا بر قول بعضی و بسر فرو بردن عمدا در آب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی از
این امور را بعمل آورد عمدا و مسئله را داند کفاره باید داد در بعضی اجماعا و در
بعضی احتیاطا و اگر از روی سهو باشد کفاره ندارد و اگر مسئله نداند در کفاره
خلاف است و احوط کفاره است و اگر افطار بحلال باشد کفاره یک بنده آزاد کردن
یا دو ماه پی در پی روزه گرفتن یا شصت مسکین را طعام دادن است و بعضی ترتیب
قایل شده اند یعنی اگر قادر باشد به بنده آزاد کردن مقدم است والا دو ماه
روزه و اگر از این نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد و قول اول اقوی
و ثانی احوط است و اگر افطار بحرام کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر و مال المغصوب
دانسته و زنا و لواطه بعضی از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب
میشود و بعضی مانند افطار بحلال میدانند و اول احوط است (دویم) هرگاه در
قضاء روزه ماه مبارک رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور آنست که کفاره
واجبست و بعضی سنت میدانند و اشهر و اقوی آنست که کفاره طعام دادن
ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز روزه میگیرد و بعضی مخیر میان
این دو میدانند و بعضی کفارهٔ قسم و بعضی کفارهٔ افطار ماه رمضان لازم
میدانند (سیوم) کفاره ظهار است که کسی با زن خود بگوید (اَنتِ عَلَیَّ
کَظَهرِ اُمّی) یعنی تو بر من مانند پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی
الاشهر اگر این را بگوید در وقتیکه زن حایض نباشد و در آن طهر با او جماع
نکرده و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد که جماع کند باید که کفاره
بدهد و اگر بدون کفاره جماع کند دو کفاره بر او واجب میشود بنا بر مشهور
و کفاره یک بنده آزاد کردن است و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی روزه داشتن

خاتمهٔ کتاب در بیان کفارات است

و با عجز شصت مسکین را اطعام کردن چهارم کفارهٔ ایلاء است یعنی قسم بخورد که
زوجهٔ دائمهٔ خود را چهار ماه یا زیاده وطی نکند و زن او را بنزد حاکم شرع برد
و حاکم حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند اگر اختیار وطی نماید باید که
کفاره بدهد و کفاره اش کفارهٔ قسم است که بعد از این مذکور میشود ان شاء الله
تعالی پنجم کفارهٔ مخالفت قسم است بآنکه قسم بخورد باسماء مقدسهٔ خدا
بر کردن فعلیکه ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلی که فعلش رجحان نداشته
باشد و مخالفت قسم نماید و کفاره اش آنست که یک بنده را آزاد کند یا ده
مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را اطعام کند و اگر از هر سه عاجز شود
سه روز پی در پی روزه بدارد ششم کفارهٔ مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل
امری را که واجب باشد یا ترک امریکه مرجوح باشد و مخالفت نماید و کفاره اش چه
گفته اند مانند کفارهٔ قسم است و بعضی گفته اند مانند کفارهٔ افطار ماه رمضان
است یک بنده آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن
و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلق بروزه داشته باشد کفاره اش کفارهٔ افطار
ماه رمضان است و اگر تعلق بغیر روزه داشته باشد کفاره اش کفارهٔ قسم است
و این قول خالی از قوتی نیست و احوط کفارهٔ ماه رمضان است مطلقا هفتم
کفارهٔ مخالفت عهد است که با خدا عهد کرده باشد که امر راجحی یا غیر مرجوحی
بعمل آورد یا ترک کند امر غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت عهد نماید و در کفاره اش
مانند کفارهٔ نذر خلاف است و احوط آنست که در نذر مذکور شد هشتم
قسم خوردن بعنوان بیزاری از خدا و رسول و ائمه علیهم السلام است و در حرام بودن
چنین قسمی خلاف نیست و لیکن در وجوب کفاره بچنین قسمی یاد کردن خلاف است
بعضی گفته اند کفاره اش کفارهٔ ظهار است اول بنده آزاد کردن و با عجز از
آن دو ماه پی در پی روزه داشتن و با عجز از آن شصت مسکین را اطعام کردن
و اگر عاجز شود ده مسکین را طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز شود سه روز
متوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره اش کفارهٔ نذر است و ابن بابویه گفته است
که سه روز روزه بدارد و ده مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند که کفاره

خاتمه کتاب در بیان کفارات است

وکفاره ندارد ❧ ودر حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت
امام حسن عسکری ع نوشت که مردی سوگند یاد کرد به بیزاری از خدا و
رسول و مخالفت کرد توبه و کفاره او چیست حضرت فرمود که ده مسکین را
طعام دهد هر مسکین را یکمد و طلب امرزش میکند از خدا و بعضی از علما
باین مضمون قایل شده اند و خالی از قوتی نیست و بعضا خلاف کرده اند
که این کفاره برای اصل سوگند خوردن ثابت یا برای مخالفت سوگند کردن
و باید که چنین سوگندی یاد نکند و اگر بکند بمحض سوگند عمل بقول اول بکند
اگرچه ظاهر است که عمل بروایت مجربست **نهم** بعضی از علما قایل شده
اند که زنیکه در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره افطار ماه رمضان
میدهد بترتیب بقول بعضی و همچنین بتخییر بقول بعضی و بعضی گفته اند
گناه دارد و کفاره ندارد ❧ ودر روایتی وارد شده که کفاره افطار ماه
رمضان لازم است و احوط عمل بروایتست و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق
کرده اند ببریدن در وجوب کفاره **دهم** هرگاه زنی در مصیبت موی
سر خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامه خود را در مرگ فرزند
یا زوجه خود چاک کند کفاره قسم لازم میشود بنا بقول بعضی و روایتی بر
این مضمون وارد شده است و احوط است هرچند وجوب ثابت نیست
یازدهم مردیکه با زن یا متعه یا کنیز خود در ایام حیض جماع کند در قبل بعضی
کفاره واجب دانسته اند و بعضی سنت و مشهور میان علما است که اگر در
اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند و اگر در وسط حیض باشد نیم اشرفی
و در آخر حیض ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است **دوازدهم** کسیکه بخواب
رود و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اند واجب است فردا
که آن روز را روزه بدارد و اشهر استحباب است و بعضی عامد و ناسی را نیز ملحق
کرده اند و مشهور است که بر تقدیر وجوب اگر روزه ندارد گناه کرده است
وکفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفاره افطار ماه رمضان را و این
قول ضعیف است و احوط است که بگیرد و قضا بگیرد **سیزدهم** کفاره قتل

خاتمهٔ کتاب در بیان کفارات است

عمدا ست که دانسته کسی کسی را بکشد یا کاری که غالبا کشنده باشد نسبت
بکسی واقع سازد و او کشته شود که قصد کشتن نداشته باشد کفاره اش آنست
که یک بنده آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و شصت مسکین را
طعام بدهد **چهاردهم** کفارهٔ قتل خطا است که کسی را بنادانی بکشد یا
قصد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالبا کشنده نباشد و او کشته شود
مانند آنکه طفلی را برای تادیب بزند و او بمیرد یا تیری بسوی آهوئی بیندازد
و بشخصی بخورد و کشته شود یا در راه بر کسی بخورد و او بیفتد و بمیرد و اگر خود
مباشر قتل نباشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند
و کسی در آن چاه بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود
مشهور آنست که کفاره لازم نمیشود هر چند دیت لازم شود و کفاره بنده آزاد
کردنست و بعد از عاجز شدن از آن دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از
عجز از آن شصت مسکین را طعام دادن **پانزدهم** اگر کسی زنی را در عدهٔ دیگری
تزویج کند میباید که از آن زن مفارقت کند و بقول بعضی از علما پنج صاع
آرد تصدق کند و احوط آنست که اگر زن دیگر را عقد کند نیز این کفاره را بدهد
یا پنج درهم تصدق کند **شانزدهم** کسی که مملوک خود را زیاده از حد شرعی
بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات واجب است که آن مملوک را
بکفارهٔ این عمل آزاد کند و این احوط است و اگر او را بعمد بکشد کفاره جمع میدهد
و اگر بخطا بکشد کفارهٔ قتل خطا میدهد و واجب است که قیمت آن غلام را
تصدق کند بنا بر مشهور **هفدهم** کسیکه روزهٔ ماه رمضان را افطار کند بسبب
بیماری اگر تا ماه رمضان دیگر بیمار باشد اشهر و اقوی آنست که قضا ساقط
میشود و برای هر روز یک مد یا دو مد طعام میدهد علی الخلاف و بعضی
گفته اند قضا میکند و ابن جنید ره گفته است که احتیاطا هر دو را میکند
و اگر در میان دو رمضان آزارش برطرف شود و قادر بر روزه باشد و
بدون عذری تاخیر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر بیاید اشهر و اقوی آنست که
بعد از ماه رمضان هم قضا میکند و هم برای هر روز یک مد یا دو مد میدهد
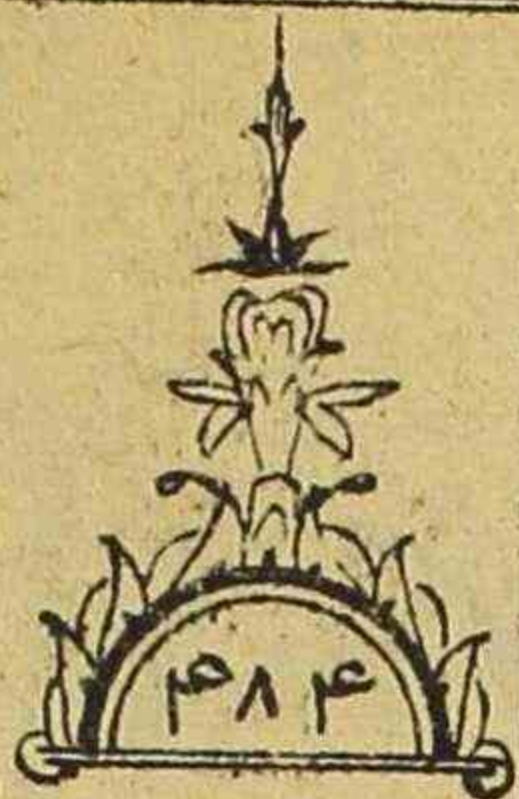
خاتمهٔ کتاب در احکام کفارات است

وبعضی کفاره را واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند که کفاره در صورتی است که
عزم بر قضا نداشته باشد و اگر عازم بر قضا باشد و بعد از تنگ شدن وقت
بیماری یا عذری دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست و قول اول قوی
تر است **هجدهم** نوادر کفارات است از
حضرت صادق ع منقولست که کفاره عمل سلطان
قضای حوائج مؤمنان است و کفارهٔ غیبت
آنست که برای آن شخص که او را غیبت کرده است
استغفار کند و کفارهٔ مجلس آنست که چون
از مجلس برخیزد بگوید (سُبحانَ رَبِّكَ رَبِّ
العِزَّةِ عَمّا یَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَی المُرسَلِینَ
وَالحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العالَمِینَ) و کفارهٔ خنده
آنست که بگوید (اَللّٰهُمَّ لا تَمقُتنی) یعنی
خداوندا مرا دشمن مدار و بر من غضب مکن
و در حدیث معتبر از حضرت امیر
المؤمنین ع منقولست که هر کسی که بدیگری
بگوید (لا اَبَ لَكَ وَلا اُمَّ لَكَ) یعنی
تو را پدر مباد و یا تو را مادر مباد باید که چیزی
تصدق کند و کسیکه بگوید نه بحق پدرم و نه
بجان پدرم کفاره اش آنست که بگوید (لا
اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ) و خلافست در این نوع از
قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم
بعضی حرام دانسته اند و اشهر کراهت است و
احوط ترک آنست **واما** احکام کفارات مذکوره پس در چند فصل بیان میشود
اول هرگاه بنده باید آزاد کرد در کفارهٔ قتل میباید که آن بندهٔ مؤمن باشد
و در باقی کفارات خلافست و احوط رعایت ایمانست و در کفارهٔ قتل احوط آنست
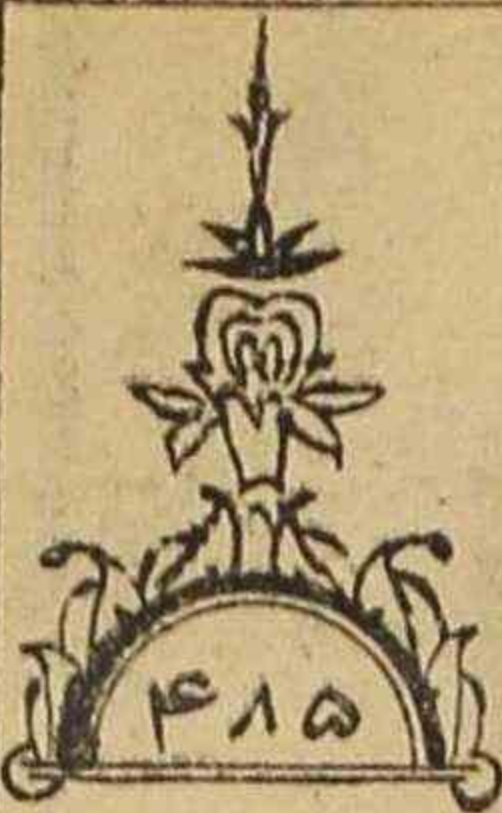
بالغ باشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزیست و باید که این بنده
کور و صاحب خوره و زمین گیر نباشد و مولی جراحتی باو نرسانیده باشد که
موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند که باید خصی و لال و کر و ولد زنا نباشد
و مشهور اجزاست و احوط ترک است و غلام
که بجهت زنا مشهور انست که آزاد میتوان کرد تا
علم بمرگش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند که
خبر از او برسد و بعضی شرط کرده اند که ظن
حیات او باشد **دویم** در کفاره مرتبه تا
بنده آزاد کردن عاجز نشود به روزه منتقل
نمیشود و هر جا که روزه دو ماه باشد میباید
که متوالی بگیرد و متوالی بیک ماه و یک روز
که متصل بگیرد بعمل میاید باین معنی که اگر بعد
از آن بدون عذر افطار کند نباید که از سر
بگیرد و اما تفریق جایز است بی عذری یا حرام است
اقل ظهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از
یک ماه و یک روز بی عذر افطار کند از سر میگیرد
و اگر بعذری باشد مانند حیض و نفاس و
بیهوشی و دیوانگی و بیماری و سفر ضروری
بعد از زوال عذر بنا میگذارد و تمام میکند
و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی
بنابر اقوی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد
اگر کفاره دهنده بنده باشد یک ماه پی در پی
میگیرد علی الاقوی **سیم** هر جا که اطعام لازم شود مشهور انست که بهر یک
ان قدر طعام بخورانند که سیر شوند و بهتر انست که نان خورشی با نان ضم کنند
مانند خرما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند میباید چاشت و شام هر دو

بمسکین بخورانند نقد دکه سیر شوند واحوط اینست اگرچه اظهر اینست که بیکوقت اکتفا
توان نمود واگر خواهند طعام را بمسکین میتوانند داد بود در مقدار آن خلافست بعضی
یکمد گفته اند و بعضی دومد واحوط دومد است و بهتر اینست که با نان خورش نیز
بدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن
کوچک و بزرگ تفاوت نمیکند و احوط اینست که حصه
اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد واگر طعام خوراند
ظاهراً صغیر و کبیر را باهم میتوانند ضم کرد واگر دو طفل را
بجای یکمرد حساب کند احوط است و در یک کفاره دو حصه
بیک مسکین نمیتوانند داد مگر آنکه مستحق یافت نشود واحوط
اینست که تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد و به پریشان نما
پریشان بدهد که مسکین بر او صادق باشد و مد چهار
یک صاع است و صاع یکمن تبریز و چهارده مثقال و ربعی
است بنابر مشهور و چون در احادیث اختلافی در تحدید صاع و مد هست احوط
اینست که بجای دومد نیم من شاه تقریباً بدهد و جهت کسوه داد
جائیکه کسوه باید داد در زن پیراهن و مقنعه باهم مجزیست
و در مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفا کرده اند
و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر اینست که پیراهن
و قبا بدهند یا قبا و بالاپوش و بهتر اینست که نو باشد
و جامه طفل را بهتر اینست که برخصت ولی بر او بپوشانند
پنجم هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند
در روزه و بعد از آن قادر شود بر بنده آزاد کردن روزه
او را مجزیست و بهتر اینست که ترک کند روزه را و بنده
آزاد کند خصوصاً هرگاه کمتر از یکماه و یکروز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب
قائل شده اند که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد
از گرفتن آن هجده روز روزه میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد

خاتمه کتاب در احکام کفارات
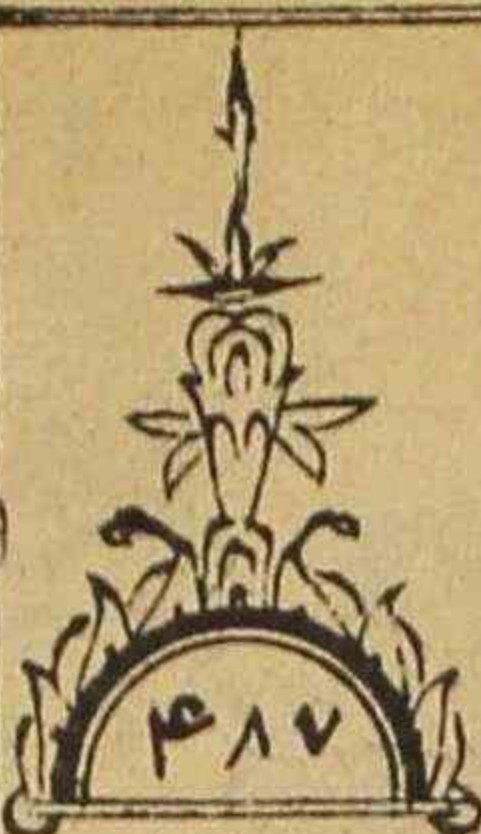
واگر نتواند استغفار میکند واشهر واقوی انست که از هر کفاره که عاجز شود
استغفار بدل ان میشود مگر کفاره ظهار که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد
وطی زن بر او حلال نمیشود هر چند عاجز باشد واگر بعد از عجز واستغفار
بر کفاره قدرت بهم رساند احوط انست که باز کفاره
بدهد وچون اکثر مردم جاهلند بکفارات واحکام
انها وبر ایشان لازم میشود ونمیدانند ومشغول
الذمه بحق الهی میمانند قدری از احکام انها را
در این رساله کثیر الفایده ایراد نموده ام ملتمس از
برادران ایمانی انست که هر که از این رساله منتفع
گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته متحو
دعا را بدعای مغفرت یاد کنند **وختم بفضل الله**
وسبحانه وتاییده فی شهر الله المعظم شهر رمضان
من سنة سبع ومائة والف من الهجرة المقدسة علی ید مؤلفه الراجی الکریم
المنان فی محروسة اصفهان صینت عن طوارق الحدثان
مع وفور الاشتغال واختلال الاحوال وتوزع البال
والحمد لله اولا واخرا والصلوة علی سید المرسلین
محمد واله الاطهرین الاقدسین ولعنة الله علی اعدائهم
اجمعین

بحمد الله وحسن توفیقه وتاییده انجام
واختتام پذیرفت این دره منیفه ورساله شریفه که
بهترین وسیله رشاد وبزرگترین سبیل صواب وسداد است
بقلم شکسته وکلک خسته ابن عبد علی خاطی واحقر کل حاضر
وبادی مصطفی النجم ابادی وفقه الله تعالی لطلب مرضاته وسؤل از مراحم اخوان دینی
وملتمس از قاریان وناظران انکه در وقت قرائت از دعای خیر فراموش نفرمایند قد
وقع الفراغ فی شهر ربیع المولود من شهور سنه احدی وعشرین وثلثمائة بعد الالف من الهجرة النبویة ۱۳۲۱

ملحقات کتاب مستطاب

بسم الله الرحمن الرحیم

برضمیر منیر اخوان مؤمنین پوشیده و مستور نماناد که حضرت مؤلف
قدس الله سره و طیب الله رمسه در این کتاب مستطاب بعضی ادعیهٔ ماثوره
که باید در اوقات و مواقع مخصوصه قرائت شود ذکر نفرموده و با دنی
اشارتی بیان کرده که مثلاً (در شب فلان فلان دعا را باید خواند)
و اصل دعا را حواله بجای دیگر کرده و سایر نسخ مطبوعه این نوع
ادعیه را در حواشی کتب مسطور نموده و اغلب بی موقع و بی محل نگاشته
شده است که تحصیل آن برای قاری و داعی زیاده از حد سخت و صعب
بلکه مستصعب بود لهذا من بنده کلیه آن ادعیه که در اصل کتاب اشارتی
بآن شده است جمع و مدون کرده و در فصلی جداگانه نگاشته بعنوان
ملحقات کتاب اضافه نمودم که پیدا کردن و تحصیل آن برای عامهٔ مؤمنین
و برادران دینی سهل و آسان باشد و در موقع خود بدون معطلی پیدا
و هویدا شود و در هر جائیکه مرحوم مؤلف اعلی الله مقامه اشارتی بدعائی
فرموده ما در حاشیه آن بیان کرده ایم که (این دعا در ملحقات در
صفحهٔ فلان ذکر شده است) تا تناول آن سهل باشد امید انکه دیانت و
داعیان عارفان مؤمن و عابد موقن آنکه در وقت قرائت از دعای خیر فراموش نفرمایند

وكان من دعائه عليه السلام اذا نظر الى الهلال
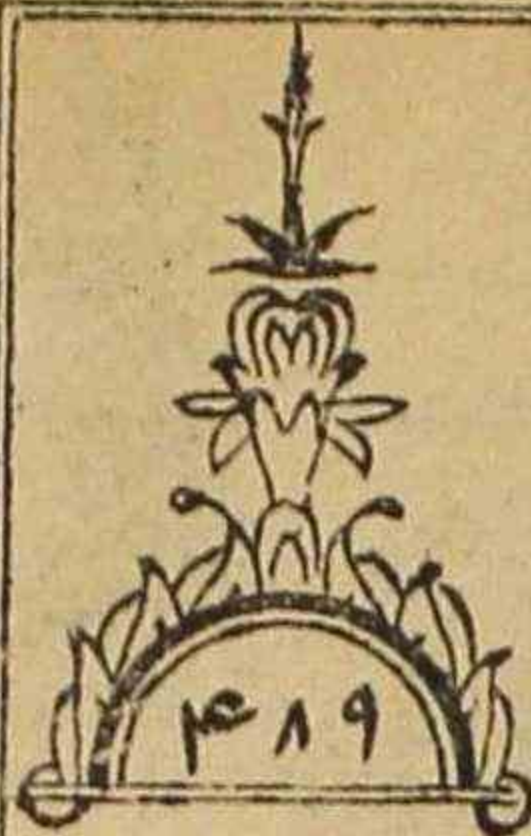
أيها الخلق المطيع الدائب السريع المتردد في منازل التقدير
المتصرف في فلك التدبير آمنت بمن نور بك الظلم وأوضح
بك البهم وجعلك آية من آيات ملكه وعلامة من علامات
سلطانه وامتهنك بالزيادة والنقصان والطلوع
والأفول والإنارة والكسوف في كل ذلك أنت له
مطيع وإلى إرادته سريع سبحانه ما أعجب ما دبر في
أمرك وألطف ما صنع في شأنك جعلك مفتاح شهر
حادث لأمر حادث فأسأل الله ربي وربك وخالقي و
خالقك ومقدري ومقدرك ومصوري ومصورك أن
يصلي على محمد وآله وأن يجعلك هلال بركة لا تمحقها
الأيام وطهارة لا تدنسها الآثام هلال أمن من الآفات
وسلامة من السيئات هلال سعد لا نحس فيه ويمن لا
نكد معه ويسر لا يمازجه عسر وخير لا يشوبه شر هلال
أمن وإيمان ونعمة وإحسان وسلامة وإسلام اللهم
صل على محمد وآله واجعلنا من أرضى من طلع عليه
وأزكى من نظر إليه وأسعد من تعبد لك فيه ووفقنا
فيه للتوبة واعصمنا فيه من الحوبة واحفظنا فيه من
مباشرة معصيتك وأوزعنا فيه شكر نعمتك و
ألبسنا فيه جنن العافية وأتمم علينا باستكمال طاعتك

فيه المنة انك المنان الحميد وصلى الله على محمد وآله
الطيبين الطاهرين

وكان من دعائه عليه السلام اذا دخل شهر رمضان

الحمد لله الذي هدانا لحمده وجعلنا من اهله لنكون
لاحسانه من الشاكرين وليجزينا على ذلك جزاء المحسنين
والحمد لله الذي حبانا بدينه واختصنا بملته و
سبلنا في سبل احسانه لنسلكها بمنه الى رضوانه
حمدا يتقبله منا ويرضى به عنا والحمد لله الذي جعل
من تلك السبل شهره شهر رمضان شهر الصيام وشهر
الاسلام وشهر الطهور وشهر التمحيص وشهر القيام
الذي انزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى
والفرقان فابان فضيلته على سائر الشهور بما جعل
له من الحرمات الموفورة والفضائل المشهورة فحرم
فيه ما احل في غيره اعظاما وحجر فيه المطاعم والمشارب
اكراما وجعل له وقتا بينا لا يجيز جل وعز ان يقدم
قبله ولا يقبل ان يؤخر عنه ثم فضل ليلة واحدة
من لياليه على ليالي الف شهر وسماها ليلة القدر
تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل
امر سلام دائم البركة الى طلوع الفجر على من يشاء من

واكمل توفيقنا لاداء فرائضك باسبغ القوة الكريمة واخصصنا باعظم المنة الجسيمة

لالائه من الحامدين

بقبوله

دعاؤه ۴۴ اذا دخل شهر رمضان

عِبادِهِ بِما اَحْكَمَ مِنْ قَضائِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ
وَاَلْهِمْنا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ وَاِجْلالَ حُرْمَتِهِ وَالتَّحَفُّظَ مِمّا
حَظَرْتَ فيهِ وَاَعِنّا عَلٰى صِيامِهِ بِكَفِّ الْجَوارِحِ عَنْ مَعاصيكَ
وَاسْتِعْمالِها فيهِ بِما يُرْضيكَ حَتّٰى لا نُصْغِيَ بِاَسْماعِنا اِلٰى
لَغْوٍ وَلا نُسْرِعَ بِاَبْصارِنا اِلٰى لَهْوٍ وَحَتّٰى لا نَبْسُطَ اَيْدِيَنا
اِلٰى مَحْظُورٍ وَلا نَخْطُوَ بِاَقْدامِنا اِلٰى مَحْجُورٍ وَحَتّٰى لا تَعِيَ
بُطُونُنا اِلّا ما اَحْلَلْتَ وَلا تَنْطِقَ اَلْسِنَتُنا اِلّا بِما مَثَّلْتَ
وَلا نَتَكَلَّفَ اِلّا ما يُدْني مِنْ ثَوابِكَ وَلا نَتَعاطٰى اِلَّا
الَّذي يَقي مِنْ عِقابِكَ ثُمَّ خَلِّصْ ذٰلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِياءِ الْمُرائينَ
وَسُمْعَةِ الْمُسْمِعينَ لا نُشْرِكُ فيهِ اَحَدًا دُونَكَ وَلا نَبْتَغي
بِهِ مُرادًا سِواكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ وَقِفْنا
فيهِ عَلٰى مَواقيتِ الصَّلَواتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتي حَدَّدْتَ
وَفُرُوضِهَا الَّتي فَرَضْتَ وَوَظائِفِهَا الَّتي وَظَّفْتَ وَاَوْقاتِهَا
الَّتي وَقَّتَّ وَاَنْزِلْنا فيها مَنْزِلَةَ الْمُصيبينَ لِمَنازِلِها
الْحافِظينَ لِاَرْكانِهَا الْمُؤَدّينَ لَها في اَوْقاتِها عَلٰى ما سَنَّهُ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ في رُكُوعِها
وَسُجُودِها وَجَميعِ فَواضِلِها عَلٰى اَتَمِّ الطَّهُورِ وَاَسْبَغِهِ
وَاَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَاَبْلَغِهِ وَوَفِّقْنا فيهِ لِاَنْ نَصِلَ اَرْحامَنا
بِالْبِرِّ وَالصِّلَةِ وَاَنْ نَتَعاهَدَ جيرانَنا بِالْاِفْضالِ وَ
الْعَطِيَّةِ وَاَنْ نُخَلِّصَ اَمْوالَنا مِنَ التَّبِعاتِ وَاَنْ نُطَهِّرَها

معصيتك
حتى
حتى لا نشرك
ووقفنا
فواصلها

باخراج

باخراج الزكوات وان نراجع من هاجرنا وان ننصف
من ظلمنا وان نسالم من عادانا حاشى من عودي
فيك ولك فانه العدو الذي لا نواليه والحزب الذي
لا نصافيه وان نتقرب اليك فيه من الاعمال الزاكية
بما تطهرنا به من الذنوب وتعصمنا فيه مما نستأنف
من العيوب حتى لا يورد عليك احد من ملائكتك
الا دون ما نورد من ابواب الطاعة لك وانواع القربة
اليك اللهم اني اسئلك بحق هذا الشهر وبحق من تعبد
لك فيه من ابتدائه الى وقت فنائه من ملك قربته
او نبي ارسلته او عبد صالح اختصصته ان تصلي
على محمد واله واهلنا فيه لما وعدت اوليائك من كرامتك
واوجب لنا فيه ما اوجبت لاهل المبالغة في طاعتك
واجعلنا في نظم من استحق الرفيع الاعلى برحمتك اللهم
صل على محمد واله وجنبنا الالحاد في توحيدك و
التقصير في تمجيدك والشك في دينك والعمى عن
سبيلك والاغفال لحرمتك والانخداع لعدوك
الشيطان الرجيم اللهم صل على محمد واله واذا كان
لك في كل ليلة من ليالي شهرنا هذا رقاب يعتقها عفوك
او يهبها صفحك فاجعل رقابنا من تلك الرقاب واجعلنا
لشهرنا من خير اهل واصحاب اللهم صل على محمد واله

الحرب خ ل

انا نسئلك خ ل

الرفيق خ ل

مع محاق

وامحق ذنوبنا مع امّحاق هلاله واسلخ عنّا تبعاتنا مع
انسلاخ ايّامه حتّى ينقضي عنّا وقد صفّيتنا فيه من
الخطيئات واخلصتنا فيه من السّيّئات اللّهمّ صلّ
على محمّد واله وان ملنا فيه فعدّلنا وان زغنا
فيه فقوّمنا وان اشتمل علينا عدوّك الشّيطان فاستنقذنا
منه اللّهمّ اشحنه بعبادتنا ايّاك وزيّن اوقاته
بطاعتنا لك واعنّا في نهاره على صيامه وفي ليله
على الصّلوة والتّضرّع اليك والخشوع لك والذّلّة
بين يديك حتّى لا يشهد نهاره علينا بغفلة ولا ليله بتفريط
اللّهمّ واجعلنا في سائر الشّهور والايّام كذلك ما عمّرتنا
واجعلنا من عبادك الصّالحين الّذين يرثون الفردوس هم
فيها خالدون والّذين يؤتون ما اتوا وقلوبهم وجلة انّهم
الى ربّهم راجعون ومن الّذين يسارعون في الخيرات وهم لها
سابقون اللّهمّ صلّ على محمّد واله في كلّ وقت وكلّ اوان و
على كلّ حال عدد ما صلّيت على من صلّيت عليه واضعاف
ذلك كلّه بالاضعاف الّتي لا يحصيها غيرك انّك فعّال لما تريد

وكان من دعائه عليه السّلم في مكارم الاخلاق ومرضيّ الافعال

ابلغ

اللّهمّ صلّ على محمّد واله وبلّغ بايماني اكمل الايمان واجعل
يقيني افضل اليقين وانته بنيّتي الى احسن النّيّات وبعملي

الى احسن الاعمال اللهم وفر بلطفك نيتي وصحح بما
عندك يقيني واستصلح بقدرتك ما فسد مني اللهم صل
على محمد واله واكفني ما يشغلني الاهتمام به واستعملني
بما تسئلني غدا عنه واستفرغ ايامي فيما خلقتني له واغنني
واوسع علي في رزقك ولا تفتني بالنظر واعزني ولا
تبتليني بالكبر وعبدني لك ولا تفسد عبادتي بالعجب
واجر للناس على يدي الخير ولا تمحقه بالمن وهب لي
معالي الاخلاق واعصمني من الفخر اللهم صل على محمد
واله ولا ترفعني في الناس درجة الا حططتني عند نفسي مثلها
ولا تحدث لي عزا ظاهرا الا احدثت لي ذلة باطنة عند
نفسي بقدرها اللهم صل على محمد وال محمد ومتعني
بهدى صالح لا استبدل به وطريقة حق لا ازيغ عنها و
نية رشد لا اشك فيها وعمرني ما كان عمري بذلة في
طاعتك فاذا كان عمري مرتعا للشيطان فاقبضني اليك
قبل ان يسبق مقتك الي او يستحكم غضبك علي اللهم
لا تدع خصلة تعاب مني الا اصلحتها ولا عائبة اؤنب بها
الا حسنتها ولا اكرومة في ناقصة الا اتممتها اللهم صل
على محمد وال محمد وابدلني من بغضة اهل الشنان المحبة
ومن حسد اهل البغي المودة ومن ظنة اهل الصلاح الثقة
ومن عداوة الادنين الولاية ومن عقوق ذوي الارحام

قوّه وقرّه
نعته
بالبطر
عزة ظاهرة
لا انفتل منها

المبرّة ومن خذلان الأقربين النصرة ومن حبّ المدارين
تصحيح المقة ومن ردّ الملابسين كرم العشرة ومن مرارة
خوف الظالمين حلاوة الأمنة اللهمّ صلّ على محمّد
وآله واجعل لي يداً على من ظلمني ولساناً على من خاصمني
وظفراً بمن عاندني وهب لي مكراً على من كايدني وقدرة
على من اضطهدني وتكذيباً لمن قصبني وسلامة ممّن توعّدني
ووفّقني لطاعة من سدّدني ومتابعة من أرشدني اللهمّ
صلّ على محمّد وآله وسدّدني لأن أعارض من غشّني
بالنصح وأجزي من هجرني بالبرّ وأثيب من حرمني بالبذل
وأكافي من قطعني بالصلة وأخالف من اغتابني إلى حسن
الذكر وأن أشكر الحسنة وأغضي عن السيّئة اللهمّ صلّ
على محمّد وآله وحلّني بحلية الصالحين والبسني (وزيّنّي) زينة
المتّقين في بسط العدل وكظم الغيظ وإطفاء النائرة
وضمّ أهل الفرقة وإصلاح ذات البين وإفشاء العارفة
وستر العائبة ولين العريكة وخفض الجناح وحسن السيرة
وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق إلى الفضيلة وإيثار
التفضّل وترك التعيير والإفضال على غير المستحقّ والقول
بالحقّ وإن عزّ والصمت عن الباطل وإن نفع واستقلال
الخير وإن كثر من قولي وفعلي واستكثار الشرّ
وإن قلّ من قولي وفعلي وأكمل ذلك لي بدوام الطاعة

الثقة خ
قصمني خ
العفو خ
المخالقة خ
التعيير خ
وإن ضرّ خ

ولزوم الجماعة ورفض اهل البدع ومستعمل الرأي المخترع
اللهم صل على محمد وآله واجعل اوسع رزقك علي اذا
كبرت واقوى قوتك في اذا نصبت ولا تبتليني بالكسل
عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك ولا بالتعرض لخلاف
محبتك ولا مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع
اليك اللهم اجعلني اصول بك عند الضرورة واسألك
عند الحاجة واتضرع اليك عند المسكنة ولا تفتني بالاستعانة
بغيرك اذا اضطررت ولا بالخضوع لسؤال غيرك اذا افتقرت
ولا بالتضرع الى من دونك اذا رهبت فاستحق بذلك خذلانك
ومنعك واعراضك يا ارحم الراحمين اللهم اجعل ما
يلقي الشيطان في روعي من التمني والتظني والحسد ذكرا
لعظمتك وتفكرا في قدرتك وتدبيرا على عدوك وما
اجرى على لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض او شهادة
باطل او اغتياب مؤمن غائب او سب حاضر وما اشبه
ذلك نطقا بالحمد لك واغراقا في الثناء عليك و
ذهابا في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا باحسانك
واحصاء لمننك اللهم صل على محمد وآله ولا اظلمن و
انت مطيق للدفع عني ولا اظلمن وانت القادر على القبض
مني ولا اضلن وقد امكنتك هدايتي ولا افتقرن ومن
عندك وسعي ولا اطغين ومن عندك وجدي اللهم

مستعملی ۱۲
سنتك
ذهبت ۱۲
لمنتك ۱۲
افتقرن ۱۲
اضيقن ۱۲
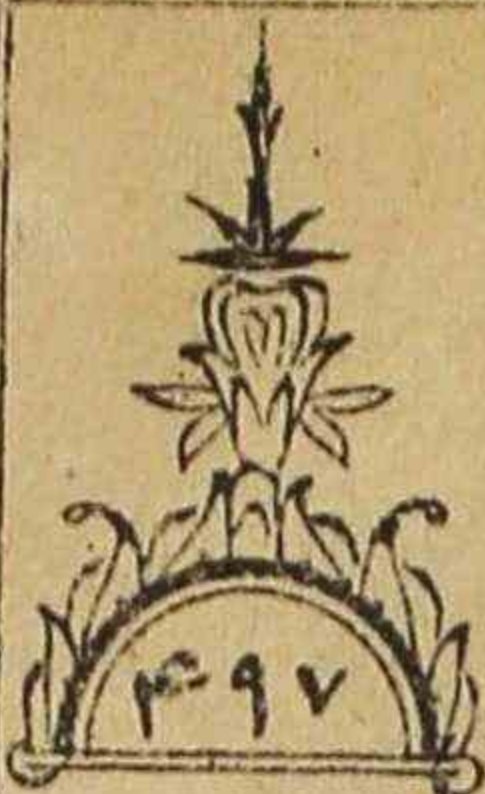
اِلى مغفرتك وفدت والى عفوك قصدت والى تجاوزك
اشتقت وبفضلك وثقت وليس عندي ما يوجب لي
مغفرتك ولا في عملي ما استحق به عفوك وما لي بعد
ان حكمت على نفسي الا فضلك فصل على محمد واله و
تفضل علي اللهم وانطقني بالهدى والهمني التقوى
ووفقني للتي هي ازكى واستعملني بما هو ارضى اللهم اسلك
بي الطريقة المثلى واجعلني على ملتك اموت واحيا اللهم
صل على محمد واله ومتعني بالاقتصاد واجعلني من اهل
السداد ومن ادلة الرشاد ومن صالحي العباد وارزقني
فوز المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من نفسي
ما يخلصها وابق لنفسي من نفسي ما يصلحها فان نفسي هالكة
او تعصمها اللهم انت عدتي ان حزنت وانت منتجعي ان
حرمت وبك استغاثتي ان كرثت وعندك مما فات خلف
ولما فسد صلاح وفيما انكرت تغيير فامنن علي قبل
البلاء بالعافية وقبل الطلب بالجدة وقبل الضلال
بالرشاد واكفني مؤنة معرة العباد وهب لي امن يوم
المعاد وامنحني حسن الارشاد اللهم صل على محمد و
اله وادرأ عني بلطفك واغذني بنعمتك واصلحني بكرمك
وداوني بصنعك واظلني في ذراك وجللني رضاك و
وفقني اذا اشتكلت علي الامور لاهداها واذا تشابهت

عزني ان حزبت
كربت

الارشاد

واحللني في ذراك

الاعمال لأزكاها واذا انتقض الملل لأرضاها اللهم
صل على محمد وآله وتوجني بالكفاية وسمني حسن
الولاية وهب لي صدق الهداية ولا تفتني بالسعة
وامنحني حسن الدعة ولا تجعل عيشي كدا كدا ولا ترد دعائي
علي ردا فاني لا اجعل لك ضدا ولا ادعو معك ندا
اللهم صل على محمد وآله وامنعني من السرف وحصن
رزقي من التلف ووفر ملكتي بالبركة فيه واصب بي سبيل
الهداية للبر فيما انفق منه اللهم صل على محمد وآله
واكفني مؤنة الاكتساب وارزقني من غير احتساب فلا
اشتغل عن عبادتك بالطلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب
اللهم فاطلبني بقدرتك ما اطلب واجرني بعزتك مما
ارهب اللهم صل على محمد وآله وصن وجهي باليسار
ولا تبتذل جاهي بالاقتار فاسترزق اهل رزقك واستعطي
شرار خلقك فافتتن بحمد من اعطاني وابتلى بذم من
منعني وانت من دونهم ولي الاعطاء والمنع اللهم صل
على محمد وآله وارزقني صحة في عبادة وفراغا في زهادة
وعلما في استعمال وورعا في اجمال اللهم اختم بعفوك
اجلي وحقق في رجاء رحمتك املي وسهل الى بلوغ رضاك
سبلي وحسن في جميع احوالي عملي اللهم صل على محمد وآله
ونبهني لذكرك في اوقات الغفلة واستعملني بطاعتك في

ولا تعرفني منك صدا خ
ملكي خ د
المكتسب خ د
تبذل معا خ د
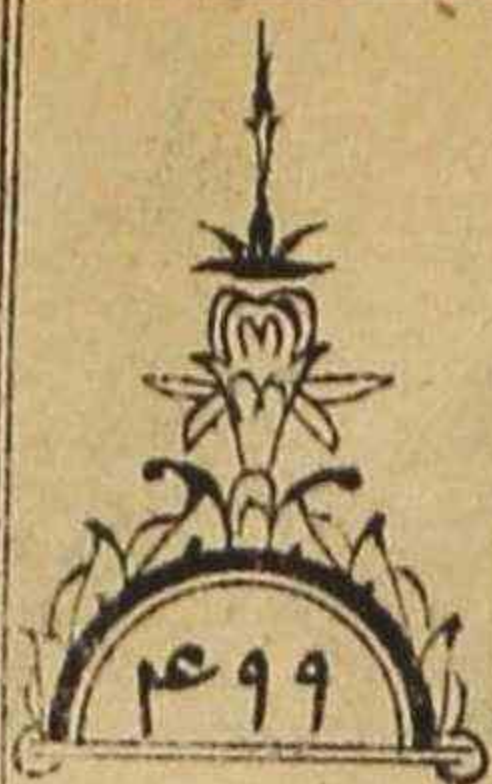
أيّام المهلة وانهج لي إلى محبّتك سبيلاً سهلة أكمل لي بها خير
الدّنيا والآخرة اللّهمّ وصلّ على محمّد وآله كأفضل ما صلّيت
على أحد من خلقك قبله وأنت مصلّ على أحد بعده وآتنا
في الدّنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النّار

وكان من دعائه عليه السلام في ذكر التّوبة وطلبها

اللّهمّ يا من لا يصفه نعت الواصفين ويا من لا يجاوزه
رجاء الرّاجين ويا من لا يضيع لديه أجر المحسنين ويا من
هو منتهى خوف العابدين ويا من هو غاية خشية المتّقين
هذا مقام من تداولته أيدي الذّنوب وقادته أزمّة
الخطايا واستحوذ عليه الشّيطان فقصّر عمّا أمرت به تفريطاً
وتعاطى ما نهيت عنه تغريراً كالجاهل بقدرتك عليه
أو كالمنكر فضل إحسانك إليه حتّى إذا انفتح له بصر الهدى
وتقشّعت عنه سحائب العمى أحصى ما ظلم به نفسه وفكّر فيما
خالف به ربّه فرأى كبير عصيانه كبيراً وجليل مخالفته
جليلاً فأقبل نحوك مؤمّلاً لك مستحيياً منك ووجّه رغبته
إليك ثقة بك فأمّك بطمعه يقيناً وقصدك بخوفه
إخلاصاً قد خلا طمعه من كلّ مطموع فيه غيرك وأفرخ
روعه من كلّ محذور منه سواك فمثل بين يديك متضرّعاً
وغمّض بصره إلى الأرض متخشّعاً وطأطأ رأسه لعزّتك

واجمع د

وانكشفت د

مُنذُ بِلاً و ابتَلَكَ مِن سِرِّهِ ما اَنتَ اَعلَمُ بِهِ مِنهُ خُضوعاً و
عَدَدٌ مِن ذُنوبِهِ ما اَنتَ اَحصی لَها خُشوعاً و استَغاثَ بِكَ
مِن عَظیمِ ما وَقَعَ بِهِ فی عِلمِكَ وَ قَبیحِ ما فَضَحَهُ فی حُكمِكَ
مِن ذُنوبٍ اَدبَرَت لَذّاتُها فَذَهَبَت وَ اَقامَت تَبِعاتُها
فَلَزِمَت لا یُنكِرُ یا اِلهی عَدلَكَ اِن عاقَبتَهُ وَ لا یَستَعظِمُ
عَفوَكَ اِن عَفَوتَ عَنهُ وَ رَحِمتَهُ لِاَنَّكَ الرَّبُّ الكَریمُ
الَّذی لا یَتَعاظَمُهُ غُفرانُ الذَّنبِ العَظیمِ اَللّهُمَّ فَها اَنا
ذا قَد جِئتُكَ مُطیعاً لِاَمرِكَ فیما اَمَرتَ بِهِ مِنَ الدُّعاءِ مُتَنَجِّزاً
وَعدَكَ فیما وَعَدتَ بِهِ مِنَ الاِجابَةِ اِذ تَقولُ اُدعونی
اَستَجِب لَكُم اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ القَنی بِمَغفِرَتِكَ
كَما لَقیتُكَ بِاِقراری وَ ارفَعنی عَن مَصارِعِ الذُّنوبِ كَما
وَضَعتُ لَكَ نَفسی وَ استُرنی بِسِترِكَ كَما تَاَنَّیتَنی عَنِ الاِنتِقامِ
مِنّی اَللّهُمَّ وَ ثَبِّت فی طاعَتِكَ نِیَّتی وَ اَحكِم فی عِبادَتِكَ
بَصیرَتی وَ وَفِّقنی مِنَ الاَعمالِ لِما تَغسِلُ بِهِ دَنَسَ الخَطایا
عَنّی وَ تَوَفَّنی عَلی مِلَّتِكَ وَ مِلَّةِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِ السَّلامُ
اِذا تَوَفَّیتَنی اَللّهُمَّ اِنّی اَتوبُ اِلَیكَ فی مَقامی هذا مِن كَبائِرِ
ذُنوبی وَ صَغائِرِها وَ بَواطِنِ سَیِّئاتی وَ ظَواهِرِها وَ سَوالِفِ
زَلّاتی وَ حَوادِثِها تَوبَةَ مَن لا یُحَدِّثُ نَفسَهُ بِمَعصِیَةٍ وَ لا
یُضمِرُ اَن یَعودَ فی خَطیئَةٍ وَ قَد قُلتَ یا اِلهی فی مُحكَمِ كِتابِكَ
اِنَّكَ تَقبَلُ التَّوبَةَ عَن عِبادِكَ وَ تَعفو عَنِ السَّیِّئاتِ

حِلمِكَ

لا یَتَعاظَمُكَ غُفرانُ الذُّنوبِ العَظیمَةِ

بَعدَها

وَتُحِبُّ التَّوَّابِينَ فَاقْبَلْ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَ وَاعْفُ عَنْ سَيِّئَاتِي
كَمَا ضَمِنْتَ وَاَوْجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ وَلَكَ يَا رَبِّ شَرْطِي
اَلَّا اَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ وَضَمَانِي اَلَّا اَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ
وَعَهْدِي اَنْ اَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ
فَاغْفِرْ لِي مَا عَلِمْتَ وَاصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ اِلَى مَا اَحْبَبْتَ اَللّٰهُمَّ
وَعَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعَاتٌ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ
بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعِلْمِكَ الَّذِي لَا يَنْسٰى فَعَوِّضْ مِنْهَا
اَهْلَهَا وَاحْطُطْ عَنِّي وِزْرَهَا وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقْلَهَا وَاعْصِمْنِي
مِنْ اَنْ اُقَارِفَ مِثْلَهَا اَللّٰهُمَّ وَاِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ
اِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا اِلَّا عَنْ قُوَّتِكَ
فَقَوِّنِي بِقُوَّةٍ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ اَللّٰهُمَّ اَيُّمَا عَبْدٍ
تَابَ اِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ وَعَائِدٌ
فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ فَاِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ اَكُونَ كَذٰلِكَ فَاجْعَلْ
تَوْبَتِي هٰذِهِ تَوْبَةً لَا اَحْتَاجُ بَعْدَهَا اِلٰى تَوْبَةٍ مُوجِبَةً لِمَحْوِ
مَا سَلَفَ وَالسَّلَامَةِ فِيمَا بَقِيَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعْتَذِرُ اِلَيْكَ مِنْ
جَهْلِي وَاَسْتَوْهِبُكَ سُوءَ فِعْلِي فَاضْمُمْنِي اِلٰى كَنَفِ رَحْمَتِكَ
تَطَوُّلًا وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلًا اَللّٰهُمَّ وَاِنِّي اَتُوبُ
اِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ اِرَادَتَكَ اَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ
قَلْبِي وَلَحَظَاتِ عَيْنِي وَحِكَايَاتِ لِسَانِي تَوْبَةً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ
عَلٰى حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ وَتَأْمَنُ مِمَّا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنْ اَلِيمِ

سطواتك اللهم فارحم وحدتي بين يديك ووجيب قلبي
من خشيتك واضطراب أركاني من هيبتك فقد أقامتني
يا رب ذنوبي مقام الخزي بفنائك فإن سكت لم ينطق
عني أحد وإن شفعت فلست بأهل الشفاعة اللهم صل
على محمد وآله وشفع في خطاياي كرمك وعد على سيئاتي
بعفوك ولا تجزني جزائي من عقوبتك وابسط علي طولك
وجللني بسترك وافعل بي فعل عزيز تضرع إليه عبد ذليل
فرحمه أو غني تعرض له عبد فقير فنعشه اللهم لا خفير
لي منك فليخفرني عزك ولا شفيع لي إليك فليشفع لي
فضلك وقد أوجلتني خطاياي فليؤمني عفوك فما
كل ما نطقت به عن جهل مني بسوء أثري ولا نسيان لما
سبق من ذميم فعلي ولكن لتسمع سماؤك ومن فيها وأرضك
ومن عليها ما أظهرت لك من الندم ولجأت إليك فيه
من التوبة فلعل بعضهم برحمتك يرحمني لسوء موقفي أو
تدركه الرقة على لسوء حالي فينالني منه بدعوة هي أسمع
لديك من دعائي أو شفاعة أوكد عندك من شفاعتي
تكون بها نجاتي من غضبك وفوزي برضاك اللهم
إن يكن الندم توبة إليك فأنا أندم النادمين وإن يكن
الترك لمعصيتك إنابة فأنا أول المنيبين وإن يكن
الاستغفار حطة للذنوب فإني لك من المستغفرين اللهم

فكما أمرت بالتوبة وضمنت القبول وحثثت على
الدعاء ووعدت الإجابة فصل على محمد وآله واقبل
توبتي ولا ترجعني مرجع الخيبة من رحمتك إنك أنت التواب
على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم صل
على محمد وآله كما هديتنا به وصل على محمد وآله
كما استنقذتنا به وصل على محمد وآله صلوة تشفع لنا
يوم القيمة ويوم الفاقة إليك إنك على كل شيء قدير وهو عليك يسير

وكان من دعائه عليه السلام في وداع شهر رمضان

اللهم يا من لا يرغب في الجزاء ولا يندم على العطاء
ويا من لا يكافئ عبده على السواء منتك ابتداء وعفوك
تفضل وعقوبتك عدل وقضاؤك خيرة إن أعطيت
لم تشب عطاءك بمن وإن منعت لم يكن منعك تعديا
تشكر من شكرك وأنت ألهمته شكرك وتكافئ
من حمدك وأنت علمته حمدك تستر على من لو شئت
فضحته وتجود على من لو شئت منعته وكلاهما أهل
منك للفضيحة والمنع غير أنك بنيت أفعالك على التفضل
وأجريت قدرتك على التجاوز وتلقيت من عصاك
بالحلم وأمهلت من قصد لنفسه بالظلم تستنظرهم بأناتك
إلى الإنابة وتترك معاجلتهم إلى التوبة لكيلا يهلك
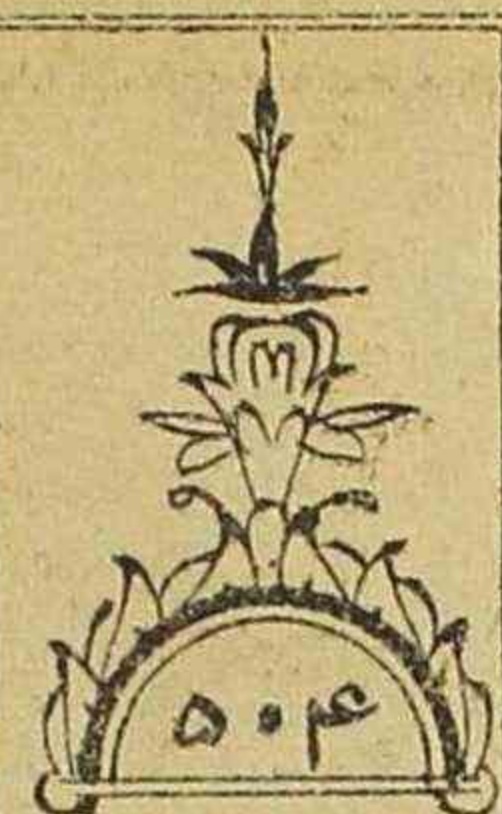
للخطائين بد

قدرك بد

تنظرهم بد

ولئلاّ دد بنعمتك

عليك هالكهم ولا يشقى بنعمتك شقيهم الّا عن طول الاعذار اليه وبعد ترادف الحجّة عليه كرماً من عفوك يا كريم وعائدة من عطفك يا حليم انت الّذي فتحت لعبادك باباً الى عفوك وسمّيته التوبة وجعلت على ذلك الباب دليلاً من وحيك لئلّا يضلّوا عنه فقلت تبارك اسمك توبوا الى الله توبة نصوحاً عسى ربّكم ان يكفّر عنكم سيّئاتكم ويدخلكم جنّات تجري من تحتها الانهار يوم لا يخزي الله النبيّ والّذين امنوا معه نورهم يسعى بين ايديهم وبايمانهم يقولون ربّنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا انّك على كلّ شيء قدير فما عذر من اغفل دخول ذلك المنزل بعد فتح الباب واقامة الدّليل عليه وانت الّذي زدت في السّوم على نفسك لعبادك تريد ربحهم في متاجرتهم لك وفوزهم بالوفادة عليك والزّيادة منك فقلت تبارك اسمك وتعاليت من جاء بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء بالسّيّئة فلا يجزى الّا مثلها وهم لا يظلمون و قلت مثل الّذين ينفقون اموالهم في سبيل الله كمثل حبّة انبتت سبع سنابل في كلّ سنبلة مائة حبّة والله يضاعف لمن يشاء وقلت من ذا الّذي يقرض الله قرضاً حسناً فيضاعفه له اضعافاً كثيرة وما انزلت من نظائرهنّ في القران من تضاعيف الحسنات وانت الّذي دللتهم بقولك من غيبك

عندك دد

وترغيبك الذي فيه حظهم على ما لو سترته عنهم لم
لم تدركه ابصارهم ولم تعه اسماعهم ولم تلحقه اوهامهم
فقلت اذكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون و
قلت لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد
وقلت ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن
عبادتي سيدخلون جهنم داخرين فسميت دعاءك
عبادة وتركه استكبارا وتوعدت على تركه دخول جهنم
داخرين فذكروك بمنك وشكروك بفضلك ودعوك
بامرك وتصدقوا لك طلبا لمزيدك وفيها كانت نجاتهم
من غضبك وفوزهم برضاك ولو دل مخلوق مخلوقا من
نفسه على مثل الذي دللت عليه عبادك منك كان محمودا
فلك الحمد ما وجد في حمدك مذهب وما بقي للحمد لفظ تحمد
به ومعنى ينصرف اليه يا من تحمد الى عباده بالاحسان والفضل
وغمرهم بالمن والطول ما افشى فينا نعمتك واسبغ علينا
منتك واخصنا ببرك هديتنا لدينك الذي اصطفيت
وملتك التي ارتضيت وسبيلك الذي سهلت وبصرتنا الزلفة
لديك والوصول الى كرامتك اللهم وانت جعلت من
صفايا تلك الوظايف وخصايص تلك الفروض شهر
رمضان الذي اختصصته من ساير الشهور وتخيرته من
جميع الازمنة والدهور وآثرته على كل اوقات السنة

موصوفا بالاحسان
وممنوعا بالامتنان
ومحمودا بكل لسان

وعا ملهم ن د
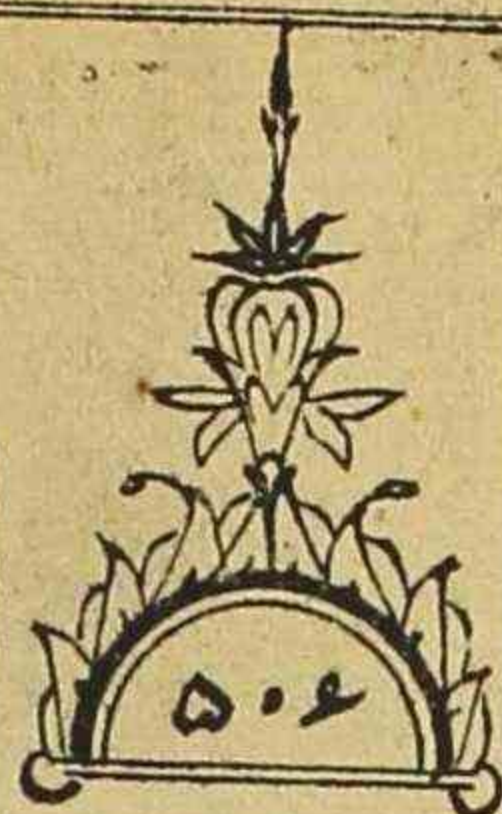
بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَالنُّوْرِ وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ
الْاِيْمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ
وَاَجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِيْ هِيَ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ
ثُمَّ اٰثَرْتَنَا بِهٖ عَلٰى سَائِرِ الْاُمَمِ وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهٖ دُوْنَ
اَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِاَمْرِكَ نَهَارَهٗ وَقُمْنَا بِعَوْنِكَ لَيْلَهٗ
مُتَعَرِّضِيْنَ بِصِيَامِهٖ وَقِيَامِهٖ لِمَا عَرَّضْتَنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِكَ
وَتَسَبَّبْنَا اِلَيْهِ مِنْ مَّثُوْبَتِكَ وَاَنْتَ الْمَلِيُّ بِمَا رُغِبَ فِيهِ
اِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيْبُ اِلٰى مَنْ حَاوَلَ
قُرْبَكَ وَقَدْ اَقَامَ فِيْنَا هٰذَا الشَّهْرُ مُقَامَ حَمْدٍ وَصَحِبَنَا صُحْبَةَ
مَبْرُوْرٍ وَاَرْبَحَنَا اَفْضَلَ اَرْبَاحِ الْعَالَمِيْنَ ثُمَّ قَدْ فَارَقَنَا
عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهٖ وَانْقِطَاعِ مُدَّتِهٖ وَوَفَاءِ عَدَدِهٖ فَنَحْنُ
مُوَدِّعُوْهُ وِدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهٗ عَلَيْنَا وَغَمَّنَا وَاَوْحَشَنَا
اِنْصِرَافُهٗ عَنَّا وَلَزِمَنَا لَهُ الذِّمَامُ الْمَحْفُوْظُ وَالْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ
وَالْحَقُّ الْمَقْضِيُّ فَنَحْنُ قَائِلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللّٰهِ
الْاَكْبَرَ وَيَا عِيْدَ اَوْلِيَائِهِ الْاَعْظَمَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَكْرَمَ
مَصْحُوْبٍ مِّنَ الْاَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْاَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيهِ الْاٰمَالُ وَنُشِرَتْ فِيهِ
الْاَعْمَالُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ قَرِيْنٍ جَلَّ قَدْرُهٗ مَوْجُوْدًا وَ
اَفْجَعَ فَقْدُهٗ مَفْقُوْدًا وَمَرْجُوٍّ اٰلَمَ فِرَاقُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنْ اَلِيْفٍ اٰنَسَ مُقْبِلًا فَسَرَّ وَاَوْحَشَ مُنْقَضِيًا فَمَضَّ اَلسَّلَامُ

وَتَسَبَّبْنَا ، د — وَنَدَبْتَنَا ، د

وَاَرْبَحَنَا فِيهِ ، وَرَبِحْنَا فِيهِ

اَلْقَائِلُوْنَ ، د — الْاَكْرَمَ ، د

وَنُشِرَتْ ، د — وَنَكَبَتْ فِيهِ الْاَمْوَالُ — كُتِبَتْ فِيهِ

فَامْضَ ، د

عليك من مجاور رقت فيه القلوب وقلت فيه الذنوب
السلام عليك من ناصر اعان على الشيطان وصاحب
سهل سبل الاحسان السلام عليك ما اكثر عتقاء
الله فيك وما اسعد من رعى حرمتك بك السلام عليك
ما كان امحاك للذنوب واسترك لانواع العيوب السلام
عليك ما كان اطولك على المجرمين واهيبك في صدور
المؤمنين السلام عليك من شهر لا تنافسه الايام السلام
عليك من شهر هو من كل امر سلام السلام عليك غير
كريه المصاحبة ولا ذميم الملابسة السلام عليك
كما وفدت علينا بالبركات وغسلت عنا دنس الخطيئات
السلام عليك غير مودع برما ولا متروك صيامه
سأما السلام عليك من مطلوب قبل وقته ومحزون
عليه قبل فوته السلام عليك كم من سوء صرف بك
عنا وكم من خير افيض بك علينا السلام عليك وعلى
ليلة القدر التي هي خير من الف شهر السلام عليك ما كان
احرصنا بالامس عليك واشد شوقنا غدا اليك السلام
عليك وعلى فضلك الذي حرمناه وعلى ماض من بركاتك
سلبناه اللهم انا اهل هذا الشهر الذي شرفتنا به و
وفقتنا بمنك له حين جهل الاشقياء وقته وحرموا لشقائهم
فضله انت ولي ما آثرتنا به من معرفته وهديتنا له من

مسلم
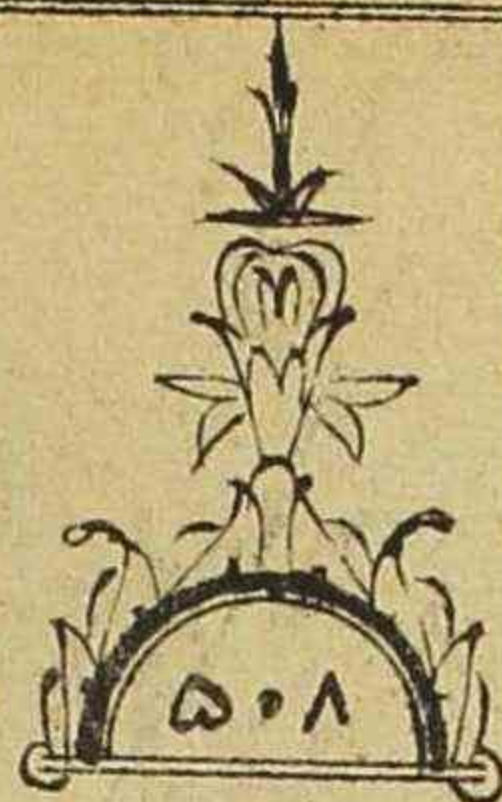
سُنَّتِهِ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ
وَأَدَّيْنَا فِيهِ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ اللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ إِقْرَاراً
بِالإِسَاءَةِ وَاعْتِرَافاً بِالإِضَاعَةِ وَلَكَ مِنْ قُلُوبِنَا عَقْدُ
النَّدَمِ وَمِنْ أَلْسِنَتِنَا صِدْقُ الاعْتِذَارِ فَأْجُرْنَا عَلَى مَا أَصَابَنَا
فِيهِ مِنَ التَّفْرِيطِ أَجْراً نَسْتَدْرِكُ بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِيهِ
وَنَعْتَاضُ بِهِ مِنْ أَنْوَاعِ الذُّخْرِ الْمَحْرُوصِ عَلَيْهِ وَأَوْجِبْ
لَنَا عُذْرَكَ عَلَى مَا قَصَّرْنَا فِيهِ مِنْ حَقِّكَ وَابْلُغْ بِأَعْمَارِنَا
مَا بَيْنَ أَيْدِينَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ فَإِذَا بَلَّغْتَنَاهُ فَأَعِنَّا
عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ وَأَدِّنَا إِلَى الْقِيَامِ
بِمَا يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ وَأَجْرِ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُونُ
دَرَكاً لِحَقِّكَ فِي الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُورِ الدَّهْرِ اللّٰهُمَّ وَمَا
أَلْمَمْنَا بِهِ فِي شَهْرِنَا هٰذَا مِنْ لَمَمٍ أَوْ إِثْمٍ أَوْ وَاقَعْنَا فِيهِ مِنْ
ذَنْبٍ وَاكْتَسَبْنَا فِيهِ مِنْ خَطِيئَةٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى نِسْيَانٍ
ظَلَمْنَا فِيهِ أَنْفُسَنَا أَوِ انْتَهَكْنَا بِهِ حُرْمَةً مِنْ غَيْرِنَا فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا
تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ الشَّامِتِينَ وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ
أَلْسُنَ الطَّاعِنِينَ وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُونُ حِطَّةً وَكَفَّارَةً
لِمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِي لَا تَنْفَدُ وَفَضْلِكَ
الَّذِي لَا يَنْقُصُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْبُرْ مُصِيبَتَنَا
بِشَهْرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفِطْرِنَا وَاجْعَلْهُ مِنْ خَيْرِ

سُنَّتِهِ ن د
مِنْ حَقِّكَ ٤
فَاجُرْنَا ٤

دعاؤه ع في وداع شهر رمضان
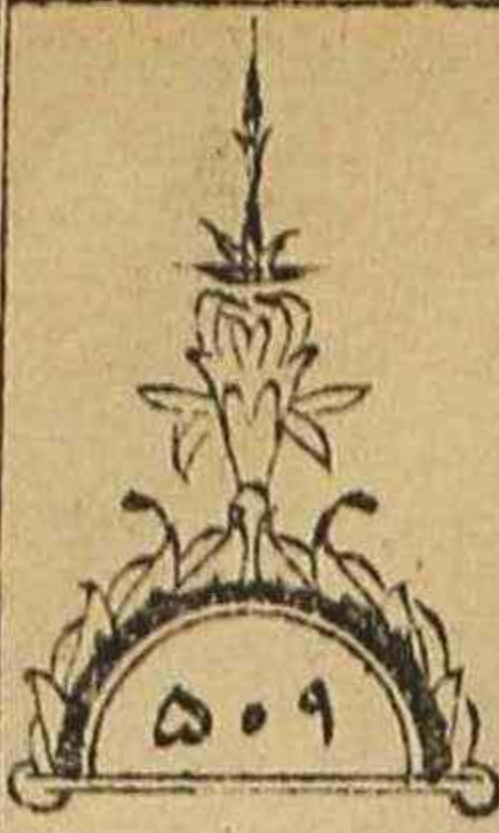
يوم مرّ علينا اجلبه لعفو وامحاه لذنب اغفر لنا ما خفي
من ذنوبنا وما علن اللهم اسلخنا بانسلاخ هذا الشهر
من خطايانا واخرجنا بخروجه من سيئاتنا واجعلنا من
اسعد اهله به واجزلهم قسما فيه واوفرهم حظا منه
اللهم ومن رعى حق هذا الشهر حق رعايته وحفظ حرمته
حق حفظها وقام بحدوده حق قيامها واتقى ذنوبه حق
تقاتها او تقرب اليك بقربة اوجبت رضاك له وعطفت
رحمتك عليه فهب لنا مثله من وجدك واعطنا اضعافه
من فضلك فان فضلك لا يغيض وان خزائنك لا تنقص
بل تفيض وان معادن احسانك لا تفنى وان عطاءك
للعطاء المهنا اللهم صل على محمد وآله واكتب لنا
مثل اجور من صامه او تعبد لك فيه الى يوم القيمة
اللهم انا نتوب اليك في يوم فطرنا الذي جعلته للمؤمنين
عيدا وسرورا ولاهل ملتك مجمعا ومحتشدا من كل ذنب
اذنبناه او سوء اسلفناه او خاطر شر اضمرناه توبة من لا
ينطوي على رجوع الى ذنب ولا يعود بعدها في خطيئة توبة
نصوحا خلصت من الشك والارتياب فتقبلها منا و
ارض بها عنا وثبتنا عليها اللهم ارزقنا خوف عقاب الوعيد
وشوق ثواب الموعود حتى نجد لذة ما ندعوك به وكآبة
ما نستجيرك منه واجعلنا عندك من التوابين الذين اوجبت

واجلبه للعفو وامحاه للذنب خ ل

العطاء خ ل
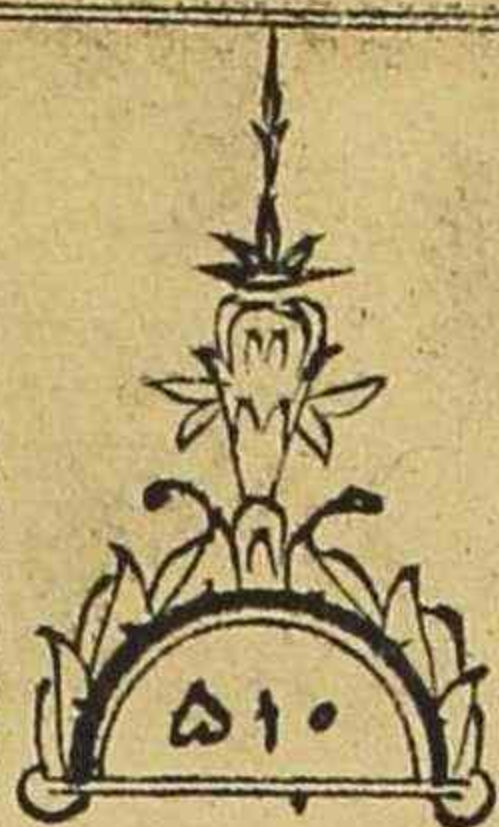
لهم محبتك وقبلت منهم مراجعة طاعتك يا اعدل العادلين اللهم تجاوز عن آبائنا وامهاتنا واهل ديننا جميعا من سلف منهم ومن غبر الى يوم القيمة اللهم صل على محمد نبينا وآله كما صليت على ملائكتك المقربين وصل عليه وآله كما صليت على انبيائك المرسلين وصل عليه وآله كما صليت على عبادك الصالحين وافضل من ذلك يا رب العالمين صلوة تبلغنا بركتها وينالنا نفعها ويستجاب لها دعاؤنا انك اكرم من رغب اليه واكفى من توكل عليه واعطى من سئل من فضله وانت على كل شيء قدير

وكان من دعائه عليه السلام اذا انصرف من صلوة العيد وفي الجمعة قام قائما ثم استقبل القبلة فقال

يا من يرحم من لا يرحمه العباد ويا من يقبل من لا تقبله البلاد ويا من لا يحتقر اهل الحاجة اليه ويا من لا يخيب الملحين عليه ويا من لا يجبه بالرد اهل الدالة عليه ويا من يجتبي صغير ما يتحف به ويشكر يسير ما يعمل له ويا من يشكر على القليل ويجازي بالجليل ويا من يدنو الى من دنا منه ويا من يدعو الى نفسه من ادبر عنه ويا من لا يغير النعمة ويا من لا يبادر بالنقمة ويا من يثمر الحسنة

وينالنا بشرها

لا يجبهوي

حتی ینمیها و یتجاوز عن السیئۃ حتی یعفیها انصرفت الامال
دون مدی کرمک بالحاجات و امتلأت بفیض جودک
اوعیۃ الطلبات و تفسخت دون بلوغ نعتک الصفات
فلک العلو الاعلی فوق کل عال و الجلال الامجد فوق کل
جلال و کل جلیل عندک صغیر و کل شریف فی جنب شرفک
حقیر خاب الوافدون علی غیرک و خسر المتعرضون الا لک
و ضاع الملمون الا بک و اجدب المنتجعون الا من انتجع فضلک
بابک مفتوح للراغبین و جودک مباح للسائلین و اغاثتک
قریبۃ من المستغیثین لا یخیب منک الاملون و لا ییأس من
عطائک المتعرضون و لا یشقی بنقمتک المستغفرون رزقک
مبسوط لمن عصاک و حلمک معترض لمن ناواک عادتک
الاحسان الی المسیئین و سنتک الابقاء علی المعتدین حتی
لقد غرتهم اناتک عن الرجوع و صدهم امهالک عن النزوع
و انما تانیت بهم لیفیئوا الی امرک و امهلتهم ثقۃ بدوام
ملکک فمن کان من اهل السعادۃ ختمت له بها و من کان
من اهل الشقاوۃ خذلته لها کلهم صائرون الی حکمک
و امورهم ایلۃ الی امرک لم یهن علی طول مدتهم سلطانک
و لم یدحض لترک معاجلتهم برهانک حجتک قائمۃ لا تدحض
و سلطانک ثابت لا یزول فالویل الدائم لمن جنح عنک
و الخیبۃ الخاذلۃ لمن خاب منک و الشقاء الاشقی لمن اغتر

معترض ۔ د

الشقاء ۔ د

بك ما اكثر تصرفه في عذابك وما اطول تردده في عقابك وما ابعد غايته من الفرج وما اقنطه من سهولة المخرج عدلا من قضائك لا تجور فيه وانصافا من حكمك لا تحيف عليه فقد ظاهرنا الحجج وابلينا الاعذار وقد تقدمت بالوعيد وتلطفت في الترغيب وضربت الامثال واطلت الامهال واخرت وانت مستطيع للمعاجلة وتانيت وانت ملئ بالمبادرة لم تكن اناتك عجزا ولا امهالك وهنا ولا امساكك غفلة ولا انتظارك مداراة بل لتكون حجتك ابلغ وكرمك اكمل واحسانك اوفى ونعمتك اتم كل ذلك كان ولم تزل وهو كائن ولا تزال حجتك اجل من ان توصف بكلها ومجدك ارفع من ان يحد بكنهه ونعمتك اكثر من ان تحصى باسرها واحسانك اكثر من ان تشكر على اقله وقد قصر بي السكوت عن تحميدك وفههني الامساك عن تمجيدك وقصاراى الاقرار بالحسور لا رغبة يا الهي بل عجزا فها انا ذا اؤمك بالوفادة واسئلك حسن الرفادة فصل على محمد وآله واسمع نجواى واستجب دعائي ولا تختم يومي بخيبتي ولا تجبهني بالرد في مسئلتي واكرم من عندك منصرفي واليك منقلبي انك غير ضائق بما تريد ولا عاجز عما تسئل وانت على كل شئ قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

انظارك ن د

وفههني ن د

وكان من دعائه عليه السلم في يوم عرفة

دعاء ۴۷
في يوم عرفه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ رَبَّ الْاَرْبَابِ وَاِلٰهَ كُلِّ مَاْلُوْهٍ وَخَالِقَ
كُلِّ مَخْلُوْقٍ وَوَارِثَ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَلَا يَعْزُبُ عَنْهُ
عِلْمُ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيْطٌ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيْبٌ اَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيْمُ الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيْرُ
الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيْدُ
الْمِحَالِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ الْقَدِيْمُ الْخَبِيْرُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ الْاَكْرَمُ الدَّائِمُ الْاَدْوَمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ وَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الدَّانِيْ فِيْ عُلُوِّهٖ وَالْعَالِيْ فِيْ دُنُوِّهٖ
وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبْرِيَاءِ
وَالْحَمْدِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِيْ اَنْشَاْتَ الْاَشْيَاءَ مِنْ
غَيْرِ سِنْخٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ
بِلَا احْتِذَاءٍ وَاَنْتَ الَّذِيْ قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيْرًا وَيَسَّرْتَ
كُلَّ شَيْءٍ تَيْسِيْرًا وَدَبَّرْتَ مَا دُوْنَكَ تَدْبِيْرًا اَنْتَ الَّذِيْ لَمْ يُعِنْكَ
عَلٰى خَلْقِكَ شَرِيْكٌ وَلَمْ يُوَازِرْكَ فِيْ اَمْرِكَ وَزِيْرٌ وَلَمْ يَكُنْ
لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيْرٌ اَنْتَ الَّذِيْ اَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَا اَرَدْتَ
وَقَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلًا مَا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ نِصْفًا

قدیرٌ ۱۲

وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْاٰخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ۱۲

شَبَحٍ ۱۲

مَا دَبَّرْتَ ۱۲

مُشَابِهٌ ۱۲
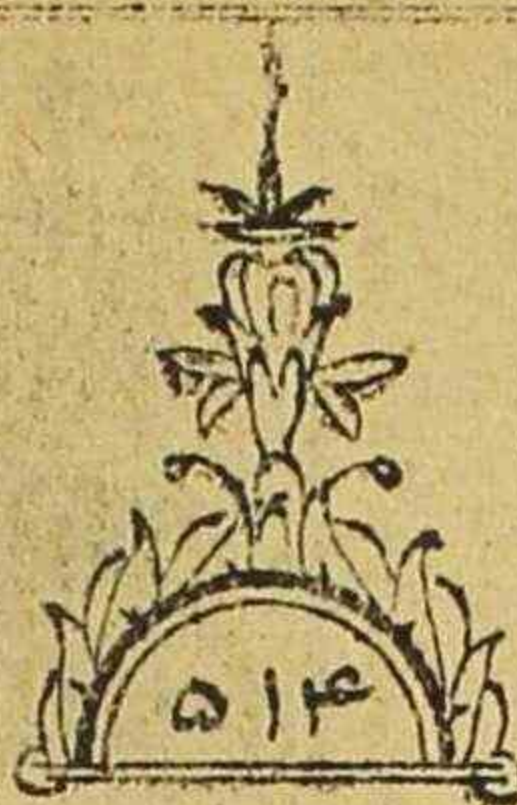
ما حكمت انت الذي لا يحويك مكان ولم يقم لسلطانك
سلطان ولم يعيك برهان ولا بيان انت الذي احصيت
كل شيء عددا وجعلت لكل شيء امدا وقدرت كل شيء تقديرا
انت الذي قصرت الاوهام عن ذاتيتك وعجزت الافهام
عن كيفيتك ولم تدرك الابصار موضع اينيتك انت
الذي لا تحد فتكون محدودا ولم تمثل فتكون موجودا
ولم تلد فتكون مولودا انت الذي لا ضد معك فيعاندك
ولا عدل لك فيكاثرك ولا ند لك فيعارضك انت
الذي ابتدأ واخترع واستحدث وابتدع واحسن صنع
ما صنع سبحانك ما اجل شانك واسنى في الاماكن مكانك
واصدع بالحق فرقانك سبحانك من لطيف ما الطفك و
رؤف ما ارأفك وحكيم ما اعرفك سبحانك من مليك
ما امنعك وجواد ما اوسعك ورفيع ما ارفعك ذو البهاء
والمجد والكبرياء والحمد سبحانك بسطت بالخيرات يدك
وعرفت الهداية من عندك فمن التمسك لدين او دنيا وجدك
سبحانك خضع لك من جرى في علمك وخشع لعظمتك ما دون
عرشك وانقاد للتسليم لك كل خلقك سبحانك لا تحس ولا
تجس ولا تمس ولا تكاد ولا تماط ولا تنازع ولا تجارى
ولا تمارى ولا تخادع ولا تماكر سبحانك سبيلك جدد
وامرك رشد وانت حي صمد سبحانك قولك حكم وقضاؤك

برهانك خ ل

ما ارافك خ ل

ولا تحاط ولا تغالب

ولا تماثل خ ل

دعاؤه في يوم عرفة

ختم وارادتك عزم سبحانك لا راد لمشيتك ولا مبدل
لكلماتك سبحانك باهر الآيات فاطر السموات بارئ
النسمات لك الحمد حمداً يدوم بدوامك ولك الحمد حمداً
خالداً بنعمتك ولك الحمد حمداً يوازي صنعك ولك الحمد
حمداً يزيد على رضاك ولك الحمد حمداً مع حمد كل حامد وشكراً
يقصر عنه شكر كل شاكر حمداً لا ينبغي الا لك ولا يتقرب
به الا اليك حمداً يستدام به الأول ويستدعى به دوام
الآخر حمداً يتضاعف على كرور الأزمنة ويتزايد اضعافاً
مترادفة حمداً يعجز عن احصائه الحفظة ويزيد على ما احصته
في كتابك الكتبة حمداً يوازن عرشك المجيد ويعادل
كرسيك الرفيع حمداً يكمل لديك ثوابه ويستغرق كل جزاء
جزائه حمداً ظاهره وفق لباطنه وباطنه وفق لصدق
النية فيه حمداً لم يحمدك خلق مثله ولا يعرف احد سواك
فضله حمداً يعان من اجتهد في تعديده ويؤيد من اغرق
نزعاً في توفيته حمداً يجمع ما خلقت من الحمد وينتظم ما انت
خالقه من بعد حمداً لا حمد اقرب الى قولك منه ولا احمد
ممن يحمدك به حمداً يوجب بكرمك المزيد بوفوره وتصله
بمزيد بعد مزيد طولاً منك حمداً يجب لكرم وجهك ويقابل
عز جلالك رب صل على محمد وآل محمد المنتجب المصطفى
المكرم المقرب افضل صلواتك وبارك عليه اتم بركاتك

قاهر الأرباب

توفيته

تحمدك

وترحّم عليه أمنع رحماتك ربّ صلّ على محمّدٍ وآله صلوةً
زاكيةً لا تكون صلوةٌ أزكى منها وصلّ عليه صلوةً
ناميةً لا تكون صلوةٌ أنمى منها وصلّ عليه صلوةً راضيةً
لا تكون صلوةٌ فوقها ربّ صلّ على محمّدٍ وآله صلوةً
ترضيه وتزيد على رضاه وصلّ عليه صلوةً ترضيك
وتزيد على رضاك له وصلّ عليه صلوةً لا ترضى له إلّا
بها ولا ترى غيره لها أهلاً ربّ صلّ على محمّدٍ وآله صلوةً
تجاوز رضوانك ويتّصل اتّصالها ببقائك ولا ينفد كما
لا تنفد كلماتك ربّ صلّ على محمّدٍ وآله صلوةً تنتظم
صلوات ملائكتك وأنبيائك ورسلك وأهل طاعتك
وتشتمل على صلوات عبادك من جنّك وإنسك وأهل إجابتك
وتجتمع على صلوة كلّ من ذرأت وبرأت من أصناف خلقك
ربّ صلّ على محمّدٍ وآله صلوةً تحيط بكلّ صلوةٍ سالفةٍ
ومستأنفةٍ وصلّ عليه وعلى آله صلوةً مرضيّةً لك ولمن
دونك وتنشئ مع ذلك صلواتٍ تضاعف معها تلك
الصلوات عندها وتزيدها على كرور الأيّام زيادةً في
تضاعيف لا يحصيها ولا يعدّها غيرك ربّ صلّ على أطائب
أهل بيته الذين اخترتهم لأمرك وجعلتهم خزنة علمك
وحفظة دينك وخلفاءك في أرضك وحججك على عبادك
وطهّرتهم من الرجس والدنس تطهيراً بإرادتك وجعلتهم

الوسيلة إليك والمسلك إلى جنتك رب صل على محمد وآله
صلوة تجزل لهم بها من نحلك وكرامتك وتكمل بها لهم
الأشياء من عطاياك ونوافلك وتوفر عليهم الحظ من
عوائدك وفوائدك رب صل عليه وعليهم صلوة لا أمد
في أولها ولا غاية لأمدها ولا نهاية لآخرها رب صل
عليهم زنة عرشك وما دونه وملأ سمواتك وما فوقهن
وعدد أرضيك وما تحتهن وما بينهن صلوة تقربهم
منك زلفى وتكون لك ولهم رضا ومتصلة بنظائرهن
أبدا اللهم إنك أيدت دينك في كل أوان بإمام أقمته
علما لعبادك ومنارا في بلادك بعد أن وصلت حبله
بحبلك وجعلته الذريعة إلى رضوانك وافترضت
طاعته وحذرت معصيته وأمرت بامتثال أوامره و
الانتهاء عند نهيه وأن لا يتقدمه متقدم ولا يتأخر عنه
متأخر فهو عصمة اللائذين وكهف المؤمنين وعروة
المتمسكين وبهاء العالمين اللهم فأوزع لوليك شكر
ما أنعمت به عليه وأوزعنا مثله فيه وآته من لدنك
سلطانا نصيرا وافتح له فتحا يسيرا وأعنه بركنك الأعز
واشدد أزره وقو عضده وراعه بعينك واحمه بحفظك
وانصره بملائكتك وامدده بجندك الأغلب وأقم
بكتابك وحدودك وشرائعك وسنن رسولك صلواتك

نحلتك خ‍ل تحفك خ‍ل
الأسنى خ‍ل

المستمسكين خ‍ل
ونهج خ‍ل وذبّ خ‍ل

اللهم صل عليه وآله واحي به ما اماته الظالمون من
معالم دينك واجل به صداء الجور عن طريقتك وابن به
الضراء عن سبيلك وازل به الناكبين عن صراطك وامحق
به بغاة قصدك عوجا والن جانبه لاوليائك وابسط يده
على اعدائك وهب لنا رأفته ورحمته وتعطفه وتحننه
واجعلنا له سامعين مطيعين وفي رضاه ساعين والى نصرته
والمدافعة عنه مكتنفين والیك والى رسولك صلواتك
اللهم عليه وآله بذلك متقربين اللهم وصل على اوليائهم
المعترفين بمقامهم المتبعين منهجهم المقتفين آثارهم المستمسكين
بعروتهم المتمسكين بولايتهم المؤتمين بامامتهم المسلمين
لامرهم المجتهدين في طاعتهم المنتظرين ايامهم المادين
اليهم اعينهم الصلوات المباركات الزاكيات وسلم عليهم وعلى
ارواحهم واجمع على التقوى امرهم واصلح لهم شئونهم
وتب عليهم انك انت التواب الرحيم وخير الغافرين واجعلنا
معهم في دار السلام برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم
هذا يوم عرفة يوم شرفته وكرمته وعظمته نشرت فيه
رحمتك ومننت فيه بعفوك واجزلت فيه عطيتك وتفضلت
به على عبادك اللهم وانا عبدك الذي انعمت عليه قبل
خلقك له وبعد خلقك اياه فجعلته ممن هديته لدينك
ووفقته لحقك وعصمته بحبلك وادخلته في حزبك و

مكتبين ـ د

النامیات الغادیات الرائحات

بمغفرتك ـ د

وارشدته لموالاة اولیائك ومعاداة اعدائك ثم امرته فلم
یأتمر وزجرته فلم یزدجر ونهیته عن معصیتك فخالف امرك
الی نهیك لا معاندة لك ولا استکبارا علیك بل دعاه هواه
الی ما زیّلته والی ما حذّرته واعانه علی ذلك عدوّك
وعدوّه فاقدم علیه عارفا بوعیدك راجیا لعفوك واثقا
بتجاوزك وکان احق عبادك مع ما مننت علیه الّا یفعل
وها انا ذا بین یدیك صاغرا ذلیلا خاضعا خاشعا خائفا
معترفا بعظیم من الذنوب تحمّلته وجلیل من الخطایا اجترمته
مستجیرا بصفحك لائذا برحمتك موقنا انه لا یجیرنی منك
مجیر ولا یمنعنی منك مانع فعد علیّ بما تعود به علی من اقترف
من تغمّدك وجد علیّ بما تجود به علی من القی بیده الیك
من عفوك وامنن علیّ بما لا یتعاظمك ان تمنّ به علی
من امّلك من غفرانك واجعل لی فی هذا الیوم نصیبا
انال به حظا من رضوانك ولا تردّنی صفرا مما ینقلب به
المتعبدون لك من عبادك وانی وان لم اقدّم ما قدّموه
من الصالحات فقد قدّمت توحیدك ونفی الاضداد
والانداد والاشباه عنك واتیتك من الابواب التی امرت
ان تؤتی منها وتقرّبت الیك بما لا یقرب به احد منك الا
بالتقرّب به ثم اتبعت ذلك بالانابة الیك والتذلّل و
الاستکانة لك وحسن الظنّ بك والثقة بما عندك

زیّلته ۱۲
اقترف ۱۲
ینقلب ۱۲

وشفعته برجائك الذى قل ما يجب عليك راجيك و
سائلك مسئلة الحقير الذليل البائس الفقير الخائف المستجير
ومع ذلك خيفة وتضرعا وتعوذا وتلوذا لا مستطيلا بتكبر
المتكبرين ولا متعاليا بدالة المطيعين ولا مستطيلا بشفاعة
الشافعين وانا بعد اقل الاقلين واذل الاذلين ومثل
الذرة او دونها فيا من لم يعاجل المسيئين ولا يندة المترفين
ويا من يمن باقالة العاثرين ويتفضل بانظار الخاطئين
انا المسيئ المعترف الخاطئ العاثر انا الذى اقدم عليك
مجترئا انا الذى عصاك متعمدا انا الذى استخفى من عبادك
وبارزك انا الذى هاب عبادك وامنك انا الذى لم
يرهب سطوتك ولم يخف باسك انا الجانى على نفسه انا
المرتهن ببليته انا القليل الحياء انا الطويل العناء
بحق من انتجبت من خلقك وبمن اصطفيته لنفسك بحق
من اخترت من بريتك ومن اجتبيت لشانك بحق من وصلت
طاعته بطاعتك ومن جعلت معصيته كمعصيتك
بحق من قرنت موالاته بموالاتك ومن نطت معاداته
بمعاداتك تغمدنى فى يومى هذا بما تتغمد به من جار اليك
متنصلا وعاذ باستغفارك تائبا وتولنى بما تتولى به اهل
طاعتك والزلفى لديك والمكانة منك وتوحدنى بما
تتوحد به من وفى بعهدك واتعب نفسه فى ذاتك واجهدها

مستطيلا
لا يعاجل
المذنب المغترف
استخفى
بالمعصية
ومن اصطفيت
اجتبيت

فِي مَرضَاتِكَ وَلَا تُؤاخِذْنِي بِتَفرِيطِي فِي جَنْبِكَ وَتَعَدِّي طَوْرِي
فِي حُدُودِكَ وَمُجَاوَزَةِ أَحْكَامِكَ وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي بِإِمْلَائِكَ
لِي اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِي خَيْرَ مَا عِنْدَهُ وَلَمْ يَشْرَكْكَ فِي حُلُولِ
نِعْمَتِهِ بِي وَنَبِّهْنِي مِنْ رَقْدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِنَةِ الْمُسْرِفِينَ
وَنَعْسَةِ الْمَخْذُولِينَ وَخُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِينَ
وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِينَ وَ
أَعِذْنِي مِمَّا يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ حَظِّي مِنْكَ
وَيَصُدُّنِي عَمَّا أُحَاوِلُ لَدَيْكَ وَسَهِّلْ لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ
إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةَ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمَرْتَ وَالْمُشَاحَّةَ فِيهَا
عَلَى مَا أَرَدْتَ وَلَا تَمْحَقْنِي فِيمَنْ تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِمَا أَوْعَدْتَ
وَلَا تُهْلِكْنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ وَلَا تُتَبِّرْنِي
فِيمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سُبُلِكَ وَنَجِّنِي مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ
وَخَلِّصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوَى وَأَجِرْنِي مِنْ أَخْذِ الْإِمْلَاءِ وَ
حُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوٍّ يُضِلُّنِي وَهَوًى يُوبِقُنِي وَمَنْقَصَةٍ
تَرْهَقُنِي وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ
وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَيَّ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ
وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ فَتَبْهَظَنِي مِمَّا تُحَمِّلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ
مَحَبَّتِكَ وَلَا تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ إِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا
حَاجَةَ بِكَ إِلَيْهِ وَلَا إِنَابَةَ لَهُ وَلَا تَرْمِ بِي رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ
عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمَنِ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِي

ولا تتبرني فيمن تتبر من المتحرفين

الابتلاء

تمتحني

محنتك

مِن سَقطَةِ المُتَرَدِّدِينَ وَوَهلَةِ المُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةِ المَغرُورِينَ
وَوَرطَةِ الهالِكِينَ وَعافِنِي مِمّا ابتَلَيتَ بِهِ طَبَقاتِ عَبِيدِكَ
وَاِمائِكَ وَبَلِّغنِي مَبالِغَ مَن عُنِيتَ بِهِ وَاَنعَمتَ عَلَيهِ وَ
رَضِيتَ عَنهُ فَاَعِشتَهُ حَمِيداً وَتَوَفَّيتَهُ سَعِيداً وَطَوِّقنِي
طَوقَ الاِقلاعِ عَمّا يُحبِطُ الحَسَناتِ وَيَذهَبُ بِالبَرَكاتِ وَ
اَشعِر قَلبِيَ الاِزدِجارَ عَن قَبائِحِ السَّيِّئاتِ وَفَواضِحِ الحَوباتِ
وَلا تَشغَلنِي بِما لا اُدرِكُهُ اِلّا بِكَ عَمّا لا يُرضِيكَ عَنِّي غَيرُهُ
وَانزِع مِن قَلبِي حُبَّ دُنيا دَنِيَّةٍ تَنهى عَمّا عِندَكَ وَتَصُدُّ عَنِ
ابتِغاءِ الوَسِيلَةِ اِلَيكَ وَتُذهِلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنكَ وَزَيِّن
لِيَ التَّفَرُّدَ بِمُناجاتِكَ بِاللَّيلِ وَالنَّهارِ وَهَب لِي عِصمَةً
تُدنِينِي مِن خَشيَتِكَ وَتَقطَعُنِي عَن رُكُوبِ مَحارِمِكَ وَتَفُكُّنِي
مِن اَسرِ العَظائِمِ وَهَب لِيَ التَّطهِيرَ مِن دَنَسِ العِصيانِ وَ
اَذهِب عَنِّي دَرَنَ الخَطايا وَسَربِلنِي بِسِربالِ عافِيَتِكَ وَرَدِّنِي
رِداءَ مُعافاتِكَ وَجَلِّلنِي سَوابِغَ نَعمائِكَ وَظاهِر لَدَيَّ فَضلَكَ
وَطَولَكَ وَاَيِّدنِي بِتَوفِيقِكَ وَتَسدِيدِكَ وَاَعِنِّي عَلى صالِحِ
النِّيَّةِ وَمَرضِيِّ القَولِ وَمُستَحسَنِ العَمَلِ وَلا تَكِلنِي اِلى حَولِي
وَقُوَّتِي دُونَ حَولِكَ وَقُوَّتِكَ وَلا تُخزِنِي يَومَ تَبعَثُنِي لِلِقائِكَ
وَلا تَفضَحنِي بَينَ يَدَي اَولِيائِكَ وَلا تُنسِنِي ذِكرَكَ وَلا تُذهِب
عَنِّي شُكرَكَ بَل اَلزِمنِيهِ فِي اَحوالِ السَّهوِ عِندَ غَفَلاتِ الجاهِلِينَ
لِآلائِكَ وَاَوزِعنِي اَن اُثنِيَ بِما اَولَيتَنِيهِ وَاَعتَرِفَ بِما

وَسَدِّدنِي بِتَسدِيدِكَ

عَلَيكَ
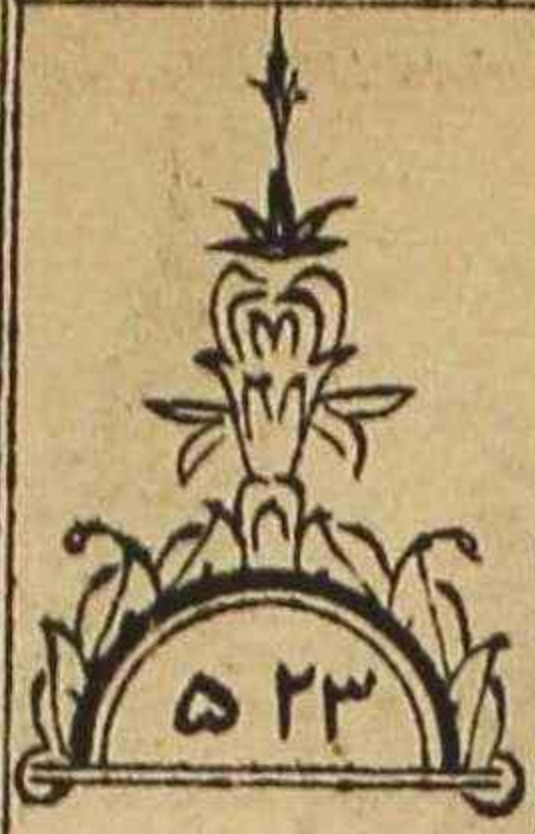
اسديته اليّ واجعل رغبتي اليك فوق رغبة الراغبين
وحمدي اياك فوق حمد الحامدين ولا تخذلني عند فاقتي
اليك ولا تهلكني بما اسديته اليك ولا تجبهني بما جبهت
به المعاندين لك فاني لك مسلم اعلم ان الحجة لك و
انك اولى بالفضل واعود بالاحسان واهل التقوى واهل
المغفرة وانك بان تعفو اولى منك بان تعاقب وانك بان
تستر اقرب منك الى ان تشهر فاحيني حيوة طيبة تنتظم بما
اريد وتبلغ ما احب من حيث لا اتي ما تكره ولا ارتكب
ما نهيت عنه وامتني ميتة من يسعى نوره بين يديه
وعن يمينه وذللني بين يديك واعزني عند خلقك وضعني
اذا خلوت بك وارفعني بين عبادك واغنني عمن هو غني
عني وزدني اليك فاقة وفقرا واعذني من شماتة الاعداء
ومن حلول البلاء ومن الذل والعناء تغمدني فيما اطلعت
عليه مني بما يتغمد به القادر على البطش لولا حلمه والاخذ
على الجريرة لولا اناته واذا اردت بقوم فتنة او سوءا
فنجني منها لواذا بك واذ لم تقمني مقام فضيحة في دنياك
فلا تقمني مثله في اخرتك واشفع لي اوائل مننك باواخرها
وقديم فوائدك بحوادثها ولا تمدد لي مدا يقسو معه قلبي
ولا تقرعني قارعة يذهب لها بهائي ولا تسمني خسيسة
يصغر لها قدري ولا نقيصة يجهل من اجلها مكاني ولا

ابويه خ ل

مسلم خ ل

بالتفضل خ ل

وشفع خ

ولا تنقضب بجهل خ ل
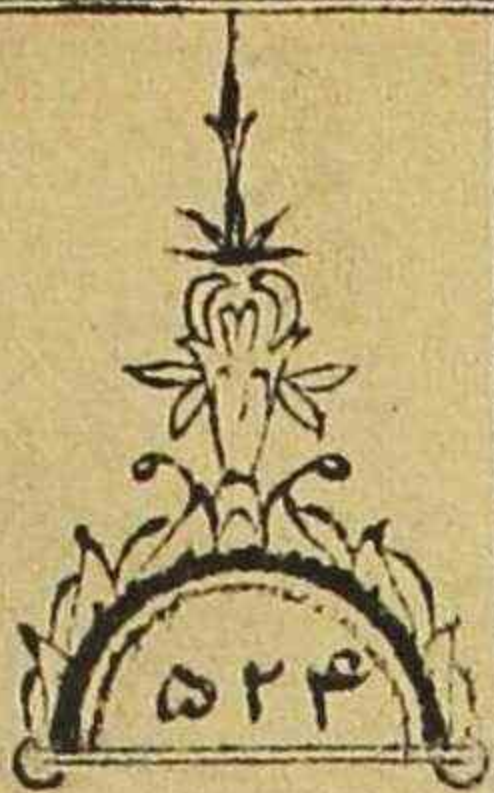
ولا ترعنی روعة ابلس بها ولا خیفة اوجس دونها
اجعل هیبتی فی وعیدک وحذری من اعذارک وانذارک
ورهبتی عند تلاوة آیاتک واعمر لیلی بایقاظی فیه
لعبادتک وتفردی بالتهجد لک وتجردی بسکونی الیک
وانزال حوائجی بک ومنازلتی ایاک فی فکاک رقبتی من نارک
واجارتی مما فیه اهلها من عذابک ولا تذرنی فی طغیانی
عامهاً ولا فی غمرتی ساهیاً حتی حین ولا تجعلنی عظة لمن
اتعظ ولا نکالاً لمن اعتبر ولا فتنة لمن نظر ولا تمکر بی
فیمن تمکر به ولا تستبدل بی غیری ولا تغیر لی اسماً ولا
تبدل لی جسماً ولا تتخذنی هزواً لخلقک ولا سخریاً لک
ولا تبعاً الا لمرضاتک ولا ممتهناً الا بالانتقام لک
واوجدنی برد عفوک وحلاوة رحمتک وروحک وریحانک
وجنة نعیمک واذقنی طعم الفراغ لما تحب بسعة من سعتک
والاجتهاد فیما یزلف لدیک وعندک واتحفنی بتحفة
من تحفاتک واجعل تجارتی رابحة وکرتی غیر خاسرة و
اخفنی مقامک وشوقنی لقاءک وتب علی توبة نصوحاً
لا تبق معها ذنوباً صغیرة ولا کبیرة ولا تذر معها علانیة
ولا سریرة وانزع الغل من صدری للمؤمنین واعطف بقلبی
علی الخاشعین وکن لی کما تکون للصالحین وحلنی حلیة
المتقین واجعل لی لسان صدق فی الغابرین وذکراً نامیاً

حذاری

ورهبتی
بالسکون بالشکو

متبعاً

لدیک

فِي الْآخِرِينَ وَوَافِ بِي عَرْصَةَ الْأَوَّلِينَ وَتَمِّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِكَ
عَلَيَّ وَظَاهِرْ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ امْلَأْ مِنْ فَوَائِدِكَ يَدِي وَسُقْ
كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ إِلَيَّ وَجَاوِرْ بِيَ الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فِي
الْجِنَانِ الَّتِي زَيَّنْتَهَا لِأَصْفِيَائِكَ وَجَلِّلْنِي شَرَائِفَ نُحَلِكَ
فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِأَحِبَّائِكَ وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ مَقِيلاً
آوِي إِلَيْهِ مُطْمَئِنّاً وَمَثَابَةً أَتَبَوَّؤُهَا وَأَقَرُّ عَيْناً وَلَا تُقَايِسْنِي
بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ وَلَا تُهْلِكْنِي يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ وَأَزِلْ عَنِّي
كُلَّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ طَرِيقاً مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ وَأَجْزِلْ
لِي قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ
إِفْضَالِكَ وَاجْعَلْ قَلْبِي وَاثِقاً بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّي مُسْتَفْرَغاً لِمَا
هُوَ لَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَكَ وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ
ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتَكَ وَاجْمَعْ لِيَ الْغِنَى وَالْعَفَافَ وَالدَّعَةَ
وَالْمُعَافَاةَ وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطُّمَأْنِينَةَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا
تُحْبِطْ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلَوَاتِي بِمَا يَعْرِضُ
لِي مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِكَ وَصُنْ وَجْهِي عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ
الْعَالَمِينَ وَذُبَّنِي عَنِ الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي
لِلظَّالِمِينَ ظَهِيراً وَلَا لَهُمْ عَلَى مَحْوِ كِتَابِكَ يَداً وَنَصِيراً وَ
حُطْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ حِيَاطَةً تَقِينِي بِهَا وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ
تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ
الرَّاغِبِينَ وَأَتْمِمْ لِي إِنْعَامَكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمِينَ وَاجْعَلْ بَاقِيَ

سرابيل خ ل
واجعله خ ل
تهتكني خ ل
وجهة خ ل
الغفول خ ل
وذبّبني خ ل

عمرة في الحج والعمرة ابتغاء وجهك يا رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد واله الطيبين الطاهرين والسلام عليه وعليهم ابدا لابدين

وكان من دعائه عليه السلام في يوم الاضحى ويوم الجمعة

اللهم هذا يوم مبارك ميمون والمسلمون فيه مجتمعون في اقطار ارضك يشهد السائل منهم والطالب والراغب والراهب وانت الناظر في حوائجهم فاسئلك بجودك وكرمك وهوان ما سئلتك عليك ان تصلى على محمد واله واسئلك اللهم ربنا بان لك الملك ولك الحمد لا اله الا انت الحليم الكريم الحنان المنان ذو الجلال والاكرام بديع السموات والارض مهما قسمت بين عبادك المؤمنين من خير او عافية او بركة او هدى او عمل بطاعتك او خير تمن به عليهم تهديهم به اليك او ترفع لهم عندك درجة او تعطيهم به خيرا من خير الدنيا والاخرة واسئلك اللهم بان لك الملك والحمد لا اله الا انت ان تصلي على محمد وال محمد عبدك ورسولك وحبيبك وصفوتك وخيرتك من خلقك وعلى ال محمد الابرار الطاهرين الاخيار صلوة لا يقوى على احصائها الا انت وان تشركنا في صالح من دعاك في هذا اليوم من عبادك المؤمنين يا رب العالمين وان تغفر

ان توفر حظي ونصيبي منه
المنتجبين
الصالحين

دعاؤه عليه السلام في يوم الأضحى ويوم الجمعة

لنا وهم إنك على كل شيء قدير اللهم إليك تعمدت بحاجتي
وبك أنزلت اليوم فقري وفاقتي ومسكنتي وإني بمغفرتك
ورحمتك أوثق مني بعملي ولمغفرتك ورحمتك أوسع من ذنوبي
فصل على محمد وآل محمد وتول قضاء كل حاجة هي لي بقدرتك
عليها وتيسير ذلك عليك وبفقري إليك وغناك عني
فإني لم أصب خيرا قط إلا منك ولم يصرف عني سوءا قط
أحد غيرك ولا أرجو لأمر آخرتي ودنياي سواك اللهم
من تهيأ أو تعبأ وأعد واستعد لوفادة إلى مخلوق رجاء
رفده ونوافله وطلب نيله وجائزته فإليك يا مولاي
كانت اليوم تهيئتي وتعبئتي وإعدادي واستعدادي رجاء
عفوك ورفدك وطلب نيلك وجائزتك اللهم فصل على
محمد وآل محمد ولا تخيب اليوم ذلك من رجائي يا من لا يحفيه
سائل ولا ينقصه نائل فإني لم آتك ثقة مني بعمل صالح
قدمته ولا شفاعة مخلوق رجوته إلا شفاعة محمد وأهل
بيته عليه وعليهم سلامك أتيتك مقرا بالجرم
والإساءة إلى نفسي أتيتك أرجو عظيم عفوك الذي عفوت
به عن الخاطئين ثم لم يمنعك طول عكوفهم على عظيم
الجرم أن عدت عليهم بالرحمة والمغفرة فيا من رحمته
واسعة وعفوه عظيم يا عظيم يا عظيم يا كريم يا كريم صل
على محمد وآل محمد وعد علي برحمتك وتعطف علي بفضلك

تعمدت خ ل
وأرجى مني بعملي خ ل

يحيفه خ ل

صلواتك

الخاطئين خ ل

وَ تَوَسَّعَ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمَقَامَ لِخُلَفَائِكَ وَ
اَصْفِيَائِكَ وَ مَوَاضِعَ اُمَنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الَّتِي
اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدِ ابْتَزُّوهَا وَ اَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذٰلِكَ لَا يُغَالَبُ
اَمْرُكَ وَ لَا يُجَاوَزُ الْمَحْتُومُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ وَ اَنّٰى شِئْتَ
وَ لِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ مُتَّهَمٍ عَلٰى خَلْقِكَ وَ لَا لِاِرَادَتِكَ حَتّٰى
عَادَ صِفْوَتُكَ وَ خُلَفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ مُبْتَزِّينَ يَرَوْنَ
حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَ كِتَابَكَ مَنْبُوذًا وَ فَرَائِضَكَ مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتِ
اَشْرَاعِكَ وَ سُنَنَ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَعْدَاءَهُمْ
مِنَ الْاَوَّلِينَ وَ الْاٰخِرِينَ وَ مَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَ اَشْيَاعَهُمْ
وَ اَتْبَاعَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ تَحِيَّاتِكَ عَلٰى اَصْفِيَائِكَ
اِبْرٰهِيمَ وَ اٰلِ اِبْرٰهِيمَ وَ عَجِّلِ الْفَرَجَ وَ الرَّوْحَ وَ النُّصْرَةَ وَ التَّمْكِينَ
وَ التَّاْيِيدَ لَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَ اجْعَلْنِي مِنْ اَهْلِ التَّوْحِيدِ وَ الْاِيمَانِ
بِكَ وَ التَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ وَ الْاَئِمَّةِ الَّذِينَ حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ
مِمَّنْ يَجْرِي ذٰلِكَ بِهِ وَ عَلٰى يَدَيْهِ اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ
لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلَّا حِلْمُكَ وَ لَا يَرُدُّ سَخَطَكَ اِلَّا عَفْوُكَ
وَ لَا يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ اِلَّا رَحْمَتُكَ وَ لَا يُنْجِينِي مِنْكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ
اِلَيْكَ وَ بَيْنَ يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ هَبْ لَنَا يَا اِلٰهِي
مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي اَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَ بِهَا
تَنْشُرُ مَيْتَ الْبِلَادِ وَ لَا تُهْلِكْنِي يَا اِلٰهِي غَمًّا حَتّٰى تَسْتَجِيبَ لِي وَ

مقام خلفائك د
ولإرادتك ع د
ولا لإرادتك ع د
شرايعك د
لعناً وبيلاً ه
توحيدك د د
ينجي د ينجيني د
قريباً ه

تعرفني الاجابة في دعائي واذقني طعم العافية الى منتهى
اجلي ولا تشمت بي عدوي ولا تمكنه من عنقي ولا تسلطه
علي الهي ان دفعتني فمن ذا الذي يضعني وان وضعتني فمن ذا الذي
يرفعني وان اكرمتني فمن ذا الذي يهينني وان اهنتني فمن
ذا الذي يكرمني وان عذبتني فمن ذا الذي يرحمني وان
اهلكتني فمن ذا الذي يعرض لك في عبدك او يسئلك
عن امره وقد علمت انه ليس في حكمك ظلم ولا في نقمتك
عجلة وانما يعجل من يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم
الضعيف وقد تعاليت يا الهي عن ذلك علواً كبيراً اللهم
صل على محمد وال محمد ولا تجعلني للبلاء غرضاً ولا لنقمتك
نصباً ومهلني ونفسني واقلني عثرتي ولا تبتليني ببلاء
على اثر بلاء فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي وتضرعي اليك
اعوذ بك اللهم اليوم من غضبك فصل على محمد واله واعذني
واستجير بك اليوم من سخطك فصل على محمد واله واجرني
واسئلك امنا من عذابك فصل على محمد واله وامني
واستهديك فصل على محمد واله واهدني واستنصرك
فصل على محمد وال محمد وانصرني واسترحمك فصل على
محمد واله وارحمني واستكفيك فصل على محمد واله واكفني
واسترزقك فصل على محمد واله وارزقني واستعينك
فصل على محمد واله واعني واستغفرك لما سلف من ذنوبي

يمكنه ن د
يتعرض عليك ن د
غرضاً ن د
تبتلني ن د

فصل علی محمد واله واغفرلی واستعصمك فصل علی محمد
واله واعصمنی فانی لن اعود لشیء کرهته منی ان شئت
ذلك یارب یارب یاحنان یامنان یاذا الجلال والاکرام
صل علی محمد واله واستجب لی جمیع ما سئلتك وطلبت الیك
ورغبت فیه الیك واردہ وقدرہ واقضه وامضه و
خرلی فیما تقضی منه وبارك لی فی ذلك وتفضل علی به و
اسعدنی بما تعطینی منه وزدنی من فضلك وسعة ما عندك
فانك واسع کریم وصل ذلك بخیر الاخرة ونعیمها یا ارحم الراحمین
ثم تدعو بما بدا لك وتصلی علی محمد واله الف مرة هکذا کان یفعل علیه السلام

وکان من دعائه علیه السلام عند الاستسقاء بعد الجدب

اللهم اسقنا الغیث وانشر علینا رحمتك بغیثك المغدق
ومن السحاب المنساق لنبات وضل المونق فی جمیع الافاق
وامنن علی عبادك بایناع الثمرة واحی بلادك ببلوغ
الزهرة واشهد ملائکتك الکرام السفرة بسقی منك
نافع دائم غزره واسع دررہ وابل سریع عاجل تحیی به ما
قد مات وترد به ما قد فات وتخرج به ما هو آت وتوسع
به فی الاقوات سحابا متراکما هنیئا مریئا طبقا طیبا مجلجلا
غیر ملث ودقه ولا خلب برقه اللهم اسقنا غیثا مغیثا
مربعا ممرعا عریضا واسعا غزیرا ترد به النهیض وتجبر به

الی ابنات ۱۲

غریزا ۱۲

المهیض اللّهمّ اسقنا سقیاً تسیل منه الظراب وتملأ منه الجباب وتفجّر به الانهار وتنبت به الاشجار وترخص به الاسعار فی جمیع الامصار وتنعش به البهائم والخلق وتکمل لنا به طیّبات الرزق وتنبت لنا به الزرع وتدرّ به الضرع وتزیدنا به قوّة الی قوّتنا اللّهمّ لا تجعل ظلّه علینا سموماً ولا تجعل برده علینا حسوماً ولا تجعل صوبه علینا رجوماً ولا تجعل ماءه علینا اجاجاً اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وارزقنا من برکات السّموات والارض انّک علی کلّ شیء قدیر

ونکمل ند
ضوئه ند

دعای جوشن کبیر

بسم الله الرّحمن الرّحیم

اللّهمّ انّی اسئلک باسمک یا الله یا رحمن یا رحیم یا کریم یا مقیم یا عظیم یا قدیم یا علیم یا حلیم یا حکیم سبحانک یا لا اله الّا انت الغوث الغوث خلّصنا من النّار یا ربّ ف ۲

یا سیّد السّادات یا مجیب الدّعوات یا رافع الدّرجات یا ولیّ الحسنات یا غافر الخطیئات یا معطی المسئلات یا قابل التّوبات یا سامع الاصوات یا عالم الخفیّات یا دافع البلیّات ف ۳

یا خیر الغافرین یا خیر الفاتحین یا خیر النّاصرین یا خیر الحاکمین یا خیر الرّازقین یا خیر الوارثین یا خیر الحامدین یا خیر الذّاکرین

باسمائک الحسنی

وبعد از اسئلک در آخر هر فصل بگوید سبحانک یا لا اله الّا انت الغوث الغوث خلّصنا من النّار یا ربّ

التّروة

یا خیر المنزلین یا خیر المحسنین ف ۴ یا من له العزة والجمال
یا من له القدرة والکمال یا من له الملک والجلال یا من
هو الکبیر المتعال یا منشیٔ السحاب الثقال یا من هو شدید
المحال یا من هو سریع الحساب یا من هو شدید العقاب یا من هو
عنده حسن الثواب یا من هو عنده ام الکتاب ف ۵ اللهم
انی اسئلک باسمک یا حنان یا منان یا دیان یا برهان یا رضوان
یا سلطان یا غفران یا سبحان یا مستعان یا ذا المن والبیان
ف ۶ یا من خضع کل شیٔ لعظمته یا من استسلم کل شیٔ لقدرته
یا من ذل کل شیٔ لعزته یا من انقاد کل شیٔ من خشیته
یا من تشققت الجبال من مخافته یا من قامت السموات بامره
یا من استقرت الارضون باذنه یا من یسبح الرعد بحمده یا من
لا یعتدی علی اهل مملکته ف ۷ یا غافر الخطایا یا کاشف
البلایا یا منتهی الرجایا یا مجزل العطایا یا واهب الهدایا
یا رازق البرایا یا قاضی المنایا یا سامع الشکایا یا باعث
البرایا یا مطلق الاساری ف ۸ یا ذا الحمد والثناء یا ذا
الفخر والبهاء یا ذا المجد والسناء یا ذا العهد والوفاء یا ذا
العفو والرضاء یا ذا المن والعطاء یا ذا الفصل والقضاء
یا ذا الجود والسخاء یا ذا العز والبقاء یا ذا الآلاء والنعماء
ف ۹ اللهم انی اسئلک باسمک یا مانع یا دافع یا رافع یا
صانع یا نافع یا سامع یا جامع یا شافع یا واسع یا موسع

یا من ینشیٔ ید
تواضع ید
یا من خضع کل شیٔ لطبیعته ۴
وسلطانه
موسع ید

ف ١٠ يا صانع كل مصنوع يا خالق كل مخلوق يا رازق كل
مرزوق يا مالك كل مملوك يا كاشف كل مكروب يا فارج
كل مهموم يا راحم كل مرحوم يا ناصر كل مخذول يا ساتر كل
معيوب يا ملجأ كل مطرود ف ١١ يا عدتي عند شدتي يا
رجائي عند مصيبتي يا مونسي عند وحشتي يا صاحبي عند
غربتي يا وليي عند نعمتي يا غياثي عند كربتي يا دليلي عند
حيرتي يا غنائي عند افتقاري يا ملجائي عند اضطراري يا
معيني عند مفزعي ف ١٢ يا علام الغيوب يا غفار الذنوب
يا ستار العيوب يا كاشف الكروب يا مقلب القلوب يا منور
القلوب يا طبيب القلوب يا انيس القلوب يا مفرج الهموم
يا منفس الغموم ف ١٣ اللهم اني اسئلك باسمك يا جليل
يا جميل يا وكيل يا كفيل يا دليل يا قبيل يا مديل يا منيل
يا محيل يا مقيل ف ١٤ يا دليل المتحيرين يا غياث المستغيثين
يا صريخ المستصرخين يا جار المستجيرين يا امان الخائفين
يا عون المؤمنين يا راحم المساكين يا ملجأ العاصين يا
غافر المذنبين يا مجيب دعوة المضطرين ف ١٥ يا ذا الجود
والاحسان يا ذا الفضل والامتنان يا ذا الامن والامان
يا ذا القدس والسبحان يا ذا الحكمة والبيان يا ذا الرحمة والرضوان
يا ذا الحجة والبرهان يا ذا العظمة والسلطان يا ذا الرأفة
والمستعان يا ذا العفو والغفران ف ١٦ يا من هو رب

يا مغيثي ٧

كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ اِلٰهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ
صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقٰى وَيَفْنٰى كُلُّ شَيْءٍ ف ١٧ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا
يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ ف ١٨ يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهٖ مُقِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ فِي سُلْطَانِهٖ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهٖ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى عِبَادِهٖ
رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهٖ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي
حُكْمِهٖ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهٖ قَدِيمٌ ف ١٩ يَا مَنْ لَا يُرْجٰى اِلَّا
فَضْلُهٗ يَا مَنْ لَا يُسْئَلُ اِلَّا عَفْوُهٗ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ اِلَّا بِرُّهٗ يَا مَنْ
لَا يُخَافُ اِلَّا عَدْلُهٗ يَا مَنْ لَا يَدُوْمُ اِلَّا مُلْكُهٗ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ
اِلَّا سُلْطَانُهٗ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهٗ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهٗ
غَضَبَهٗ يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهٗ يَا مَنْ لَيْسَ اَحَدٌ مِثْلَهٗ ف ٢٠
يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ
يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوْفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ
يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْاَنَامِ ف ٢١ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ
يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ ف ٢٢ يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ
الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ

حكمته ۱۲

واخفی ۴

الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ
یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَی یَا مُنْتَهَی کُلِّ شَکْوَی ف ۲۳ یَا ذَا النِّعْمَةِ
السَّابِغَةِ یَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ یَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ یَا ذَا الْحِکْمَةِ
الْبَالِغَةِ یَا ذَا الْقُدْرَةِ الْکَامِلَةِ یَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ یَا ذَا الْکَرَامَةِ
الظَّاهِرَةِ یَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ یَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِینَةِ یَا ذَا الْعَظَمَةِ
الْمَنِیعَةِ ف ۲۴ یَا بَدِیعَ السَّمٰوَاتِ یَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ یَا رَاحِمَ
الْعَبَرَاتِ یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ یَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ یَا مُحْیِیَ الْأَمْوَاتِ
یَا مُنْزِلَ الْآیَاتِ یَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ یَا مَاحِیَ السَّیِّئَاتِ یَا
شَدِیدَ النَّقِمَاتِ ف ۲۵ اللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا مُصَوِّرُ
یَا مُقَدِّرُ یَا مُدَبِّرُ یَا مُطَهِّرُ یَا مُنَوِّرُ یَا مُیَسِّرُ یَا مُبَشِّرُ یَا مُنْذِرُ یَا
مُقَدِّمُ یَا مُؤَخِّرُ ف ۲۶ یَا رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرَامِ یَا رَبَّ الشَّهْرِ
الْحَرَامِ یَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ یَا رَبَّ الرُّکْنِ وَالْمَقَامِ یَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
یَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ یَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ یَا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلَامِ یَا
رَبَّ التَّحِیَّةِ وَالسَّلَامِ یَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِی الْأَنَامِ ف ۲۷
یَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ یَا أَعْدَلَ الْعَادِلِینَ یَا أَصْدَقَ الصَّادِقِینَ
یَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِینَ یَا أَحْسَنَ الْخَالِقِینَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ
یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا أَشْفَعَ الشَّافِعِینَ
یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ ف ۲۸ یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ یَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ
لَهُ یَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ یَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ یَا غِیَاثَ مَنْ لَا غِیَاثَ لَهُ
یَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ یَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ یَا مُعِینَ مَنْ لَا مُعِینَ لَهُ

يا انيس من لا انيس له يا امان من لا امان له ف ٢٩ اللهم
انى اسئلك باسمك يا عاصم يا قائم يا دائم يا راحم يا سالم
يا حاكم يا عالم يا قاسم يا قابض يا باسط ف ٣٠ يا عاصم من
استعصمه يا راحم من استرحمه يا غافر من استغفره يا ناصر
من استنصره يا حافظ من استحفظه يا مكرم من استكرمه
يا مرشد من استرشده يا صريخ من استصرخه يا معين من
استعانه يا مغيث من استغاثه ف ٣١ يا عزيزا لا يضام
يا لطيفا لا يرام يا قيوما لا ينام يا دائما لا يفوت يا حيا
لا يموت يا ملكا لا يزول يا باقيا لا يفنى يا عالما لا يجهل
يا صمدا لا يطعم يا قويا لا يضعف ف ٣٢ اللهم انى اسئلك
باسمك يا احد يا واحد يا شاهد يا ماجد يا حامد يا راشد
يا باعث يا وارث يا ضار يا نافع ف ٣٣ يا اعظم من كل
عظيم يا اكرم من كل كريم يا ارحم من كل رحيم يا اعلم من كل
عليم يا احكم من كل حكيم يا اقدم من كل قديم يا اكبر من كل
كبير يا الطف من كل لطيف يا اجل من كل جليل يا اعز من كل
عزيز ف ٣٤ يا كريم الصفح يا عظيم المن يا كثير الخير يا
قديم الفضل يا دائم اللطف يا لطيف الصنع يا منفس الكرب
يا كاشف الضر يا مالك الملك يا قاضى الحق ف ٣٥ يا من
هو فى عهده وفى يا من هو فى وفائه قوى يا من هو فى قوته
على يا من هو فى علوه قريب يا من هو فى قربه لطيف يا من هو

هوٓ

فِی لُطْفِهٖ شَرِیفٌ یَا مَنْ هُوَ فِی شَرَفِهٖ عَزِیزٌ یَا مَنْ هُوَ فِی عِزِّهٖ عَظِیمٌ
یَا مَنْ هُوَ فِی عَظَمَتِهٖ مَجِیدٌ یَا مَنْ هُوَ فِی مَجْدِهٖ حَمِیدٌ ف ٣٦
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا كَافِی یَا شَافِی یَا وَافِی یَا مُعَافِی
یَا هَادِی یَا دَاعِی یَا قَاضِی یَا رَاضِی یَا عَالِی یَا بَاقِی ف ٣٧
یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ خَاضِعٌ لَهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ خَاشِعٌ لَهُ یَا مَنْ
كُلُّ شَیْءٍ كَائِنٌ لَهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ مَوْجُودٌ بِهٖ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ مُنِیبٌ
اِلَیْهِ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ قَائِمٌ بِهٖ یَا
كُلُّ شَیْءٍ صَائِرٌ اِلَیْهِ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ یَا مَنْ كُلُّ شَیْءٍ
هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ ف ٣٨ یَا مَنْ لَا مَفَرَّ اِلَّا اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا مَفْزَعَ
اِلَّا اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا مَنْجٰی مِنْهُ اِلَّا اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا یُرْغَبُ
اِلَّا اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِهٖ یَا مَنْ لَا یُسْتَعَانُ اِلَّا
بِهٖ یَا مَنْ لَا یُتَوَكَّلُ اِلَّا عَلَیْهِ یَا مَنْ لَا یُرْجٰی اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یُعْبَدُ
اِلَّا اِیَّاهُ ف ٣٩ یَا خَیْرَ الْمَرْهُوبِینَ یَا خَیْرَ الْمَرْغُوبِینَ یَا خَیْرَ
الْمَطْلُوبِینَ یَا خَیْرَ الْمَسْئُولِینَ یَا خَیْرَ الْمَقْصُودِینَ یَا خَیْرَ الْمَذْكُورِینَ
یَا خَیْرَ الْمَشْكُورِینَ یَا خَیْرَ الْمَحْبُوبِینَ یَا خَیْرَ الْمَدْعُوِّینَ یَا خَیْرَ
الْمُسْتَاْنِسِینَ ف ٤٠ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا غَافِرُ
یَا سَاتِرُ یَا قَادِرُ یَا قَاهِرُ یَا فَاطِرُ یَا كَاسِرُ یَا جَابِرُ یَا ذَاكِرُ یَا نَاظِرُ
یَا نَاصِرُ ف ٤١ یَا مَنْ خَلَقَ فَسَوّٰی یَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدٰی یَا مَنْ
یَكْشِفُ الْبَلْوٰی یَا مَنْ یَسْمَعُ النَّجْوٰی یَا مَنْ یُنْقِذُ الْغَرْقٰی یَا مَنْ
یُنْجِی الْهَلْكٰی یَا مَنْ یَشْفِی الْمَرْضٰی یَا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكٰی یَا مَنْ اَمَاتَ

وَاحِي يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى ف ۴۲ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْآفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ف ۴۳ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصُدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ف ۴۴ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهِيبُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ ف ۴۵ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُفٍ ف ۴۶ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ ف ۴۷ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا

قبل كل نور يا نوراً بعد كل نور يا نوراً فوق كل نور يا نوراً ليس
كمثله نور ف ٤٨ يا من عطاؤه شريف يا من فعله لطيف
يا من لطفه مقيم يا من احسانه قديم يا من قوله حق يا من
وعده صدق يا من عفوه فضل يا من عذابه عدل يا من
ذكره حلو يا من فضله عميم ف ٤٩ اللهم اني اسئلك
باسمك يا مسهل يا مفصل يا مبدل يا مذلل يا منزل يا
منول يا مفضل يا مجزل يا ممهل يا مجمل ف ٥٠ يا من يرى
ولا يرى يا من يخلق ولا يخلق يا من يهدى ولا يهدى يا من
يحيى ولا يحيى يا من يسئل ولا يسئل يا من يطعم ولا يطعم
يا من يجير ولا يجار عليه يا من يقضي ولا يقضى عليه يا من
يحكم ولا يحكم عليه يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن
له كفواً احد ف ٥١ يا نعم الحسيب يا نعم الطبيب يا نعم القريب
يا نعم الرقيب يا نعم المجيب يا نعم الحبيب يا نعم الوكيل يا نعم
الكفيل يا نعم المولى يا نعم النصير ف ٥٢ يا سرور العارفين
يا منى المحبين يا انيس المريدين يا حبيب التوابين يا رازق
المقلين يا رجاء المذنبين يا قرة عين العابدين يا منفس
عن المكروبين يا مفرج عن المغمومين يا اله الاولين
والاخرين ف ٥٣ اللهم اني اسئلك باسمك يا ربنا
يا الهنا يا سيدنا يا مولانا يا ناصرنا يا حافظنا يا دليلنا
يا معيننا يا حبيبنا يا طبيبنا ف ٥٤ يا رب النبيين والابرار

يا مفضل ٤ د

منفس ٥ د
مفرج ٤ د

یا ربّ الصّدّیقین والأخیار یا ربّ الجنّة والنّار یا ربّ الصّغار
والکبار یا ربّ الحبوب والثّمار یا ربّ الأنهار والأشجار یا ربّ
الصّحاری والقفار یا ربّ البراری والبحار یا ربّ اللّیل و
النّهار یا ربّ الإعلان والإسرار ف ٥٥ یا من نفذ فی
کلّ شیءٍ أمره یا من لحق بکلّ شیءٍ علمه یا من بلغت إلی کلّ شیءٍ
قدرته یا من لا یحصی العباد نعمه یا من لا تبلغ الخلائق
شکره یا من لا تدرک الأفهام جلاله یا من لا تنال الأوهام
کنهه یا من العظمة والکبریاء رداؤه یا من لا تردّ العباد
قضاءه یا من لا ملک إلّا ملکه یا من لا عطاء إلّا عطاؤه
ف ٥٦ یا من له المثل الأعلی یا من له الصّفات العلیا یا من
له الآخرة والأولی یا من له الجنّة المأوی یا من له الآیات
الکبری یا من له الأسماء الحسنی یا من له الحکم والقضاء
یا من له الهواء والفضاء یا من له العرش والثّری یا من له
السّموات العلی ف ٥٧ اللّهمّ إنّی أسألک باسمک یا عفوّ
یا غفور یا صبور یا شکور یا رؤوف یا عطوف یا مسؤول یا
ودود یا سبّوح یا قدّوس ف ٥٨ یا من فی السّماء عظمته
یا من فی الأرض آیاته یا من فی کلّ شیءٍ دلائله یا من فی البحار
عجائبه یا من فی الجبال خزائنه یا من یبدء الخلق ثمّ یعیده
یا من إلیه یرجع الأمر کلّه یا من أظهر فی کلّ شیءٍ لطفه یا من
أحسن کلّ شیءٍ خلقه یا من تصرّف فی الخلائق قدرته ف ٥٩

یحصی ۷ ذ د

یردّ ۷ ذ د

فی کلّ ۷ ذ د

يا حبيب من لا حبيب له يا طبيب من لا طبيب له يا مجيب
من لا مجيب له يا شفيق من لا شفيق له يا رفيق من لا رفيق له
يا مغيث من لا مغيث له يا دليل من لا دليل له يا انيس
من لا انيس له يا راحم من لا راحم له يا صاحب من لا صاحب
له ف ٤٠ يا كافي من استكفاه يا هادي من استهداه يا كالي
من استكلاه يا راعي من استرعاه يا شافي من استشفاه يا قاضي
من استقضاه يا مغني من استغناه يا موفي من استوفاه يا
مقوي من استقواه يا ولي من استولاه ف ٤١ اللهم اني
اسئلك باسمك يا خالق يا رازق يا ناطق يا صادق يا فالق
يا فارق يا فاتق يا راتق يا سابق يا سامق ف ٤٢ يا من
يقلب الليل والنهار يا من جعل الظلمات والانوار يا من
خلق (جعل) الظل والحرور يا من سخر الشمس والقمر يا من قدر الخير
والشر يا من خلق الموت والحيوة يا من له الخلق والامر يا من
لم يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك
يا من لم يكن له ولي من الذل ف ٤٣ يا من يعلم مراد المريدين
يا من يعلم ضمير الصامتين يا من يسمع انين الواهنين يا من
يرى بكاء الخائفين يا من يملك حوائج السائلين
يا من يقبل عذر التائبين يا من لا يصلح عمل المفسدين
يا من لا يضيع اجر المحسنين يا من لا يبعد عن قلوب العارفين
يا اجود الاجودين ف ٤٤ يا دائم البقاء يا سامع الدعاء

الصادقين

یا واسع العطاء یا غافر الخطاء یا رافع السماء یا بدیع السماء
یا حسن البلاء یا جمیل الثناء یا قدیم السناء یا کثیر الوفاء
یا شریف الجزاء ف ۵۵ اللهم انی اسئلک باسمک یا
ستار یا غفار یا قهار یا جبار یا صبار یا بار یا مختار یا
فتاح یا نفاح یا مرتاح ف ۵۶ یا من خلقنی و سوانی
یا من رزقنی و ربانی یا من اطعمنی و سقانی یا من قربنی و
ادنانی یا من عصمنی و کفانی یا من حفظنی و کلانی یا من
اعزنی و اغنانی یا من وفقنی و هدانی یا من انسنی و اوانی
یا من اماتنی و احیانی ف ۵۷ یا من یحق الحق بکلماته
یا من یقبل التوبة عن عباده یا من یحول بین المرء و قلبه
یا من لا تنفع الشفاعة الا باذنه یا من هو اعلم بمن ضل
عن سبیله یا من لا معقب لحکمه یا من لا راد لقضائه یا من
انقاد کل شیء لامره یا من السموات مطویات بیمینه یا من
یرسل الریاح بشرا بین یدی رحمته ف ۵۸ یا من جعل
الارض مهادا یا من جعل الجبال اوتادا یا من جعل الشمس
سراجا یا من جعل القمر نورا یا من جعل اللیل لباسا
یا من جعل النهار معاشا یا من جعل النوم سباتا یا من
جعل السماء بناء یا من جعل الاشیاء ازواجا یا من جعل
النار مرصادا ف ۵۹ اللهم انی اسئلک باسمک یا
سمیع یا شفیع یا رفیع یا منیع یا سریع یا بدیع یا کبیر یا قدیر

بروجا

یا خبیر یا مجیر ف ۷۰ یا حیاً قبل کل حیّ و یا حیاً بعد کل حیّ
یا حیّ الذی لیس کمثله حیّ یا حیّ الذی لا یشارکه حیّ یا حیّ
الذی لا یحتاج الی حیّ یا حیّ الذی یمیت کل حیّ یا حیّ الذی
یرزق کل حیّ یا حیاً لم یرث الحیوة من حیّ یا حیّ الذی یحیی
الموتی یا حیّ یا قیوم لا تأخذه سنة ولا نوم ف ۷۱
یا من له ذکر لا ینسی یا من له نور لا یطفی یا من له نعم
لا تعد یا من له ملک لا یزول یا من له ثناء لا یحصی یا من
له جلال لا یکیف یا من له کمال لا یدرک یا من له قضاء
لا یرد یا من له صفات لا تبدل یا من له نعوت لا تغیر
ف ۷۲ یا رب العالمین یا مالک یوم الدین یا غایة الطالبین
یا ظهر اللاجین یا مدرک الهاربین یا من یحب الصابرین
یا من یحب التوابین یا من یحب المتطهرین یا من یحب المحسنین
یا من هو اعلم بالمهتدین ف ۷۳ اللهم انی اسئلک باسمک
یا شفیق یا رفیق یا حفیظ یا محیط یا مقیت یا مغیث یا معز
یا مذل یا مبدئ یا معید ف ۷۴ یا من هو احد بلا ضد
یا من هو فرد بلا ند یا من هو صمد بلا عیب یا من هو وتر
بلا کیف یا من هو قاض بلا حیف یا من هو رب بلا وزیر
یا من هو عزیز بلا ذل یا من هو غنی بلا فقر یا من هو ملک
بلا عزل یا من هو موصوف بلا شبیه ف ۷۵ یا من ذکره
شرف للذاکرین یا من شکره فوز للشاکرین یا من حمده

الصالحین

عِزُّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ
لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ
لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ
وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ف ۷۶
يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلٰهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ
جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ
الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ
يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ ف ۷۷ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ
يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ
يَا شَهِيدُ ف ۷۸ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ
يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ
يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ
غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِلْعَبِيدِ ف ۷۹ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ
لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ
يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ
يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ف ۸۰ يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ
وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا
ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ

يا مغني البائس ۷

اَلاٰلِہِ یَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ یَا رَبَّ الْبَیْتِ وَالْحَرَمِ یَا مَنْ خَلَقَ الْاَشْیَآءَ مِنَ الْعَدَمِ **ف ۸۱** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْۤ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا فَاعِلُ یَا جَاعِلُ یَا قَابِلُ یَا كَامِلُ یَا فَاضِلُ یَا فَاصِلُ یَا عَادِلُ یَا غَالِبُ یَا طَالِبُ یَا وَاهِبُ **ف ۸۲** یَا مَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهٖ یَا مَنْ اَكْرَمَ بِجُوْدِهٖ یَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهٖ یَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهٖ یَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهٖ یَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِیْرِهٖ یَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهٖ یَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهٖ یَا مَنْ دَنٰی فِیْ عُلُوِّهٖ یَا مَنْ عَلَا فِیْ دُنُوِّهٖ **ف ۸۳** یَا مَنْ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ یَا مَنْ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ یَا مَنْ یَهْدِیْ مَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یُضِلُّ مَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یُعَذِّبُ مَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یُعِزُّ مَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یُذِلُّ مَنْ یَشَآءُ یَا مَنْ یُصَوِّرُ فِی الْاَرْحَامِ مَا یَشَآءُ یَا مَنْ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ یَشَآءُ **ف ۸۴** یَا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا یَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا یَا مَنْ لَا یُشْرِكُ فِیْ حُكْمِهٖۤ اَحَدًا یَا مَنْ جَعَلَ الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا یَا مَنْ جَعَلَ فِی السَّمَآءِ بُرُوْجًا یَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا یَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا یَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَیْءٍ اَمَدًا یَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا یَا مَنْ اَحْصٰی كُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا **ف ۸۵** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْۤ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا اَوَّلُ یَا اٰخِرُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا بَرُّ یَا حَقُّ یَا فَرْدُ یَا وِتْرُ یَا صَمَدُ یَا سَرْمَدُ **ف ۸۶** یَا خَیْرَ مَعْرُوْفٍ عُرِفَ یَا اَفْضَلَ مَعْبُوْدٍ عُبِدَ یَا اَجَلَّ مَشْكُوْرٍ شُكِرَ یَا اَعَزَّ مَذْكُوْرٍ ذُكِرَ یَا اَعْلٰی مَحْمُوْدٍ حُمِدَ یَا اَقْدَمَ مَوْجُوْدٍ طُلِبَ یَا اَرْفَعَ مَوْصُوْفٍ وُصِفَ

یا اکبر مقصود قصد یا اکرم مسئول سئل یا اشرف محبوب علم ف ۸۷ یا حبیب الباکین یا سند المتوکلین یا هادی المضلین یا ولی المؤمنین یا انیس الذاکرین یا مفزع الملهوفین یا منجی الصادقین یا اقدر القادرین یا اعلم العالمین یا اله الخلق اجمعین ف ۸۸ یا من علا فقهر یا من ملک فقدر یا من بطن فخبر یا من عبد فشکر یا من عصی فغفر یا من لا تحویه الفکر یا من لا یدرکه بصر یا من لا یخفی علیه اثر یا رازق البشر یا مقدر کل قدر ف ۸۹ اللهم انی اسئلک باسمک یا حافظ یا باری یا ذاری یا باذخ یا فارج یا فاتح یا کاشف یا ضامن یا آمر یا ناهی ف ۹۰ یا من لا یعلم الغیب الا هو یا من لا یصرف السوء الا هو یا من لا یخلق الخلق الا هو یا من لا یغفر الذنوب الا هو یا من لا یتم النعمة الا هو یا من لا یقلب القلوب الا هو یا من لا یدبر الامر الا هو یا من لا ینزل الغیث الا هو یا من لا یبسط الرزق الا هو یا من لا یحیی الموتی الا هو ف ۹۱ یا معین الضعفاء یا صاحب الغرباء یا ناصر الاولیاء یا قاهر الاعداء یا رافع السماء یا انیس الاصفیاء یا حبیب الاتقیاء یا کنز الفقراء یا اله الاغنیاء یا اکرم الکرماء ف ۹۲ یا کافی من کل شیء یا قائم علی کل شیء یا من لا یشبهه شیء یا من لا یزید فی ملکه شیء یا من لا یخفی علیه شیء یا من لا ینقص من خزائنه

یا سیّد ۲ۃ
یا مفرج المهمومین ۲ۃ
یا رفیع ۲ۃ

شَیءٍ یا مَن لَیسَ کَمِثلِهِ شَیءٌ یا مَن لا یَعزُبُ عَن عِلمِهِ شَیءٌ یا مَن هُوَ
بَصیرٌ خَبیرٌ بِکُلِّ شَیءٍ یا مَن وَسِعَت رَحمَتُهُ کُلَّ شَیءٍ ف ۹۳ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا مُکرِمُ یا مُطعِمُ یا مُنعِمُ یا مُعطی یا مُغنی یا مُقنی یا
مُفنی یا مُحیی یا مُرضی یا مُنجی ف ۹۴ یا اَوَّلَ کُلِّ شَیءٍ وَ آخِرَهُ یا اِلٰهَ
کُلِّ شَیءٍ وَ مَلیکَهُ یا رَبَّ کُلِّ شَیءٍ وَ صانِعَهُ یا بارِئَ کُلِّ شَیءٍ وَ خالِقَهُ
یا قابِضَ کُلِّ شَیءٍ وَ باسِطَهُ یا مُبدِئَ کُلِّ شَیءٍ وَ مُعیدَهُ یا مُنشِئَ کُلِّ
شَیءٍ وَ مُقَدِّرَهُ یا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیءٍ وَ مُحَوِّلَهُ یا مُحیِیَ کُلِّ شَیءٍ وَ
مُمیتَهُ یا خالِقَ کُلِّ شَیءٍ وَ وارِثَهُ ف ۹۵ یا خَیرَ ذاکِرٍ وَ مَذکورٍ
یا خَیرَ شاکِرٍ وَ مَشکورٍ یا خَیرَ حامِدٍ وَ مَحمودٍ یا خَیرَ شاهِدٍ وَ
مَشهودٍ یا خَیرَ داعٍ وَ مَدعُوٍّ یا خَیرَ مُجیبٍ وَ مُجابٍ یا خَیرَ مُونِسٍ وَ
اَنیسٍ یا خَیرَ صاحِبٍ وَ جَلیسٍ یا خَیرَ مَقصودٍ وَ مَطلوبٍ یا خَیرَ
حَبیبٍ وَ مَحبوبٍ ف ۹۶ یا مَن هُوَ لِمَن دَعاهُ مُجیبٌ یا مَن هُوَ
لِمَن اَطاعَهُ حَبیبٌ یا مَن هُوَ اِلیٰ مَن اَحَبَّهُ قَریبٌ یا مَن هُوَ بِمَنِ
استَحفَظَهُ رَقیبٌ یا مَن هُوَ بِمَن رَجاهُ کَریمٌ یا مَن هُوَ بِمَن عَصاهُ
حَلیمٌ یا مَن هُوَ فی عَظَمَتِهِ رَحیمٌ یا مَن هُوَ فی حِکمَتِهِ عَظیمٌ یا مَن
هُوَ فی اِحسانِهِ قَدیمٌ یا مَن هُوَ بِمَن اَرادَهُ عَلیمٌ ف ۹۷ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا مُسَبِّبُ یا مُرَغِّبُ یا مُقَلِّبُ یا مُعَقِّبُ
یا مُرَتِّبُ یا مُخَوِّفُ یا مُحَذِّرُ یا مُذَکِّرُ یا مُسَخِّرُ یا مُغَیِّرُ ف ۹۸
یا مَن عِلمُهُ سابِقٌ یا مَن وَعدُهُ صادِقٌ یا مَن لُطفُهُ ظاهِرٌ یا مَن
اَمرُهُ غالِبٌ یا مَن کِتابُهُ مُحکَمٌ یا مَن قَضاؤُهُ کائِنٌ یا مَن قُرآنُهُ

مَجیدٌ یا مَنْ مُلْکُهُ قَدیمٌ یا مَنْ فَضْلُهُ عَمیمٌ یا مَنْ عَرْشُهُ عَظیمٌ
ف ٩٩ یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ یا مَنْ لا یَمْنَعُهُ فِعْلٌ
عَنْ فِعْلٍ یا مَنْ لا یُلْهیهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ یا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ سُؤالٌ
عَنْ سُؤالٍ یا مَنْ لا یَحْجُبُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ یا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ
الْمُلِحّینَ یا مَنْ هُوَ غایَةُ مُرادِ الْمُریدینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی هِمَمِ
الْعارِفینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی طَلَبِ الطّالِبینَ یا مَنْ لا یَخْفی
عَلَیْهِ ذَرَّةٌ فِی الْعالَمینَ ف ١٠٠ یا حَلیماً لا یَعْجَلُ یا جَواداً
لا یَبْخَلُ یا صادِقاً لا یُخْلِفُ یا وَهّاباً لا یَمَلُّ یا قاهِراً لا
یُغْلَبُ یا عَظیماً لا یُوصَفُ یا عَدْلاً لا یَحیفُ یا غَنِیّاً لا یَفْتَقِرُ
یا کَبیراً لا یَصْغُرُ یا حافِظاً لا یَغْفُلُ سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلّا
اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ

زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام در شب و روز عرفه برای کسی که نزد قبر مطهر باشد

شیخ مفید و سید بن طاوس و شیخ شهید قدس الله
ارواحهم فرموده اند که چون خواهی آنحضرت را در این روز زیارت کنی پس
اگر ترا ممکن باشد از فرات غسل کن و اگر نشد از هر آبی که ترا ممکن
باشد و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و قصد قبر شریف
آنحضرت بکن در حالتی که با سکینه و وقار و تأنی باشی پس چون بدر حائر
برسی پس الله اکبر بگو و بگو

اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً
وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا
اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى اَلسَّلامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَى الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُوَالِي لِوَلِيِّكَ الْمُعَادِي لِعَدُوِّكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَى اللهِ بِقَصْدِكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانِي لِوِلايَتِكَ وَخَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ

پھر داخل روضہ ہو اور پہلو سر آنحضرتؑ کے کھڑا ہو یہ پڑھے

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ

وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انك قد اقمت الصلوة و
اتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر و
اطعت الله حتى اتاك اليقين فلعن الله امة قتلتك ولعن
الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت
به يا مولای یا ابا عبدالله اشهد الله وملائكته وانبيائه
ورسله انی بکم مؤمن وبایابكم موقن بشرايع دینی وخواتيم
عملی ومنقلبی الی ربی فصلوات الله عليكم وعلى ارواحكم
وعلى اجسادكم وعلى شاهدكم وغائبكم وظاهركم
وباطنكم السلام عليك يابن خاتم النبيين وابن سيد
الوصيين وابن امام المتقين وابن قائد الغر المحجلين الى
جنات النعيم وكيف لا تكون كذلك وانت باب الهدى و
امام التقى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا وخامس
اهل الكساء غذتك يد الرحمة ورضعت من ثدي الايمان
وربيت في حجر الاسلام فالنفس غير راضية بفراقك ولا
شاكة في حيوتك صلوات الله عليك وعلى ابائك وابنائك
السلام عليك يا صريع العبرة الساكبة وقرين المصيبة
الراتبة لعن الله امة استحلت منك المحارم فقتلت
صلى الله عليك مقهورا واصبح رسول الله صلى الله عليه
واله بك موتورا واصبح كتاب الله لفقدك مهجورا السلام
عليك وعلى جدك وابيك وامك واخيك وعلى الائمة

علی

اصحاب
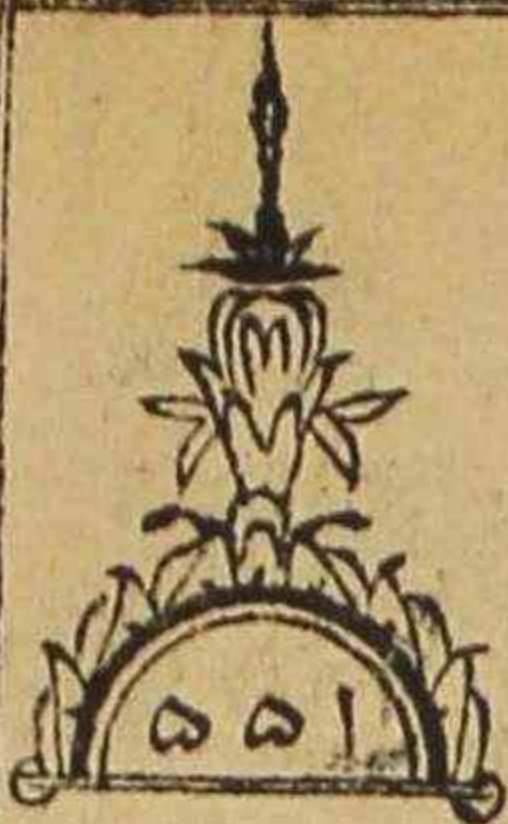
مِنْ بَنِيكَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْحَافِّينَ
بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى
دُعَاءِ شِيعَتِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى
جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ
أَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ قَصَدْتُ
حَرَمَكَ وَأَتَيْتُ مَشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللّٰهَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَكَ
عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ

پس ضریح را ببوس و دو رکعت نماز بہر نحوہ کہ خواہی
در نزد سر آنحضرت بجا آور و بعد از فراغ از نماز بگو

اللّٰهُمَّ إِنِّي لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ
لَكَ لِأَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لا تَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ
أَنْتَ اللّٰهُ لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْهُمْ
عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ التَّحِيَّةَ وَالسَّلامَ
اللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلايَ وَسَيِّدِي وَ
إِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذٰلِكَ مِنِّي وَأْجُرْنِي عَلَى ذٰلِكَ أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي
فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس برو نزدیک پا آنحضرت و علی بن الحسین را زیارت کن و بگو

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ
الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ بْنُ الشَّهِيدِ السَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْمَظْلُومُ بْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللهُ
اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ

پس خود را بر قبر بینداز و قبر را ببوس و بگو

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ
وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس بیرون برو از دریکه نزدیک پا علی بن الحسین است پس
در آنجا متوجه شهدا شو و زیارت کن ایشان را و بگو

السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللهِ وَ اَحِبَّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا
اَصْفِيَاءَ اللهِ وَ اَوِدَّائَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ اللهِ
وَ اَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَ اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ اَنْصَارَ فَاطِمَةَ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ
الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ
الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ بِاَبِي اَنْتُمْ وَ
اُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ وَاللهِ
فَوْزاً عَظِيماً فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ مَعَ

الشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس برگرد بجانب سر امام حسین ع و بسیار دعا کن از برای خود و عیال و برادران دینی خود
و شیخ مفید فرموده که چون خواهی بیرون آئی خود را بر قبر بینداز و ببوس و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ سَلَامَ مُوَدِّعٍ
لَا قَالٍ وَلَا سَئِمٍ فَاِنْ اَمْضِ فَلَا عَنْ مَلَالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلَا عَنْ
سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللّٰهُ الصَّابِرِينَ وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ يَا مَوْلَايَ
اٰخِرَ الْعَهْدِ لِي بِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِي الْعَوْدَ اِلٰى مَشْهَدِكَ وَالْمَقَامَ
فِي حَرَمِكَ وَاَنْ تَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

پس بیرون بیا و پشت بقبر مکن و بسیار (اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ)
بگو پس برو بمشهد حضرت عباس ع پس چون بآنجا برسی بایست و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَ
لِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلٰى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ اللّٰهَ اَنَّكَ
مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى اَلْبَدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
الْمُنَاصِحُونَ فِي جِهَادِ اَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ
اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ
دَعْوَتَهُ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَحَسُنَ
اُولٰئِكَ رَفِيقًا

پس دو رکعت نماز نزد سر آنحضرت بجای آر و آنچه خواهی دعا کن و چون خواهی بیرون

اتی وداع کن آنحضرت را و بگو

اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنَّا
بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرَ وَلِيِّكَ وَابْنِ اَخِي نَبِيِّكَ
وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ مَا اَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ فِي الْجِنَانِ

ودعا کن از برای خود و والدین و برادران دینی خود پس برگرد بمشهد امام حسین
پس چون اراده کنی وداع آنحضرت را پس بایست آنجا چنانچه در اول گفته شد بایستادی و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَنْتَ
لِي جُنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَهٰذَا اَوَانُ انْصِرَافِي غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ
وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكَ سِوَاكَ وَلَا مُؤْثِرٍ عَلَيْكَ وَلَا زَاهِدٍ فِي
قُرْبِكَ اَسْئَلُ اللهَ تَعَالَى اَنْ لَا يَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي وَمِنْ رُجُوعِي
وَاَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اَرَانِي مَكَانَكَ وَهَدَانِي لِلتَّسْلِيمِ عَلَيْكَ
وَلِزِيَارَتِي اِيَّاكَ اَنْ يُورِدَنِي حَوْضَكُمْ وَيَرْزُقَنِي مُرَافَقَتَكُمْ فِي
الْجِنَانِ مَعَ آبَائِكَ الصَّالِحِينَ

پس به پیغمبر و ائمه یک یک سلام کن و دعا کن آنچه خواهی پس رو بقبور شهدا کن و ایشانرا وداع کن و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهُمْ وَاَشْرِكْنِي مَعَهُمْ فِي صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَهُمْ
عَلَى نَصْرِهِمُ ابْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتَكَ عَلَى خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا وَ
اِيَّاهُمْ فِي جَنَّتِكَ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ
رَفِيقًا اَسْتَوْدِعُكُمُ اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي

دعای شریف عدیلۂ کبرے
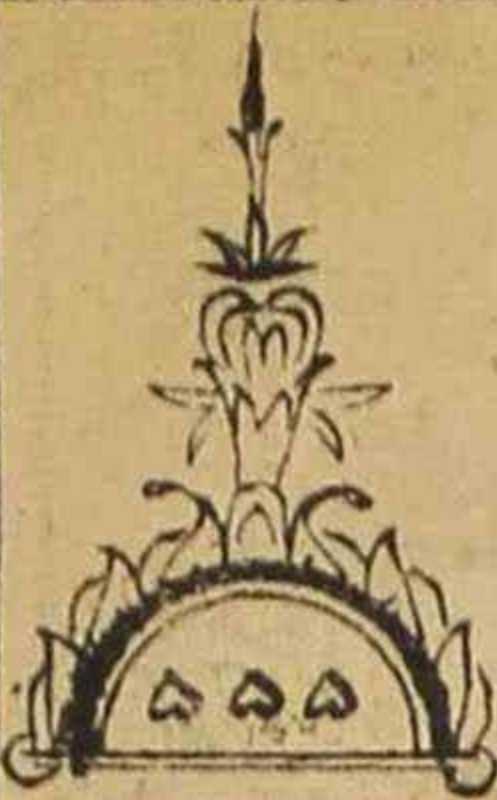
العود الیهم واحشرنی معهم یا ارحم الراحمین

پس بیرون برو و پشت بقبر مکن تا از نظر پنهان شود و باینجا در رو بقبله و دعا کن انچه خواهی و ز کرد

دعای عدیلۂ کبرے

بسم الله الرحمن الرحیم

شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام وانا العبد الضعیف المذنب العاصی الحقیر المحتاج الفقیر اشهد لمنعمی وخالقی ورازقی ومکرمی کما شهد لذاته وشهدت له الملائکة واولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو ذو النعم والاحسان والکرم والامتنان قادر ازلی عالم ابدی حی احدی موجود سرمدی سمیع بصیر مرید کاره مدرک صمدی یستحق هذه الصفات وهو علی ما هو علیه فی عز صفاته کان قویا قبل وجود القوة والقدرة وکان علیما قبل ایجاد العلم والعلة لم یزل سلطانا اذ لا مملکة ولا مال ولم یزل سبحانا علی جمیع الاحوال وجوده قبل القبل فی ازل الازال وبقاؤه بعد البعد من غیر انتقال ولا زوال غنی فی الاول والاخر مستغن فی الظاهر والباطن لا جور فی قضیته ولا میل فی مشیته ولا ظلم فی تقدیره ولا مهرب من حکومته ولا ملجا من سطواته ولا منجا من

نقمانه تسبقت رحمته غضبه ولا يفوته شيء اذا طلبه
ازاح العلل في التكليف وسوى التوفيق بين الضعيف و
الشريف مكن اداء المامور وسهل سبيل اجتناب المحظور
لم يكلف الطاعة الا بقدر الوسع والطاقة سبحانه ما ابين
كرمه واعلى شانه سبحانه ما اجل نيله واعظم احسانه بعث
الانبياء ليبين عدله ونصب الاوصياء ليظهر طوله وفضله
وجعلنا من امة محمد سيد الانبياء وخير الاولياء وافضل
الاصفياء واعلى الازكياء محمد صلى الله عليه وآله امنا
به وبما دعانا اليه وبالقرآن الذي انزله عليه وبوصيه
الذي نصبه يوم الغدير واشار بقوله هذا علي اليه و
اشهد ان الائمة الابرار والخلفاء الاخيار بعد الرسول
المختار علي قامع الكفار ومن بعده سيد اولاده الحسن بن
علي ثم اخوه السبط التابع لمرضات الله الحسين ثم العابد
علي ثم الباقر محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى
ثم الرضا علي ثم التقي محمد ثم النقي علي ثم الزكي العسكري
الحسن ثم الحجة القائم المنتظر المهدي المرجى الذي ببقائه
بقيت الدنيا وبيمنه رزق الورى وبوجوده ثبتت الارض و
السماء وبه يملأ الله الارض قسطا وعدلا بعد ما ملئت ظلما
وجورا واشهد ان اقوالهم حجة وامتثالهم فريضة وطاعتهم
مفروضة ومودتهم لازمة مقضية والاقتداء بهم منجية

احد

خلف

ومخالفيهم مردية وهم سادات اهل الجنة اجمعين وشفعاء
يوم الدين وائمة اهل الارض على اليقين وافضل
الاوصياء المرضيين واشهد ان الموت حق والقبر حق
ومسائلة منكر ونكير في القبر حق والبعث حق و
النشور حق والصراط حق والميزان حق والحساب حق والكتاب حق
والجنة حق والنار حق وان الساعة آتية لا ريب
فيها وان الله يبعث من في القبور اللهم فضلك
رجائي وكرمك ورحمتك وعفوك املي لا عمل لي استحق
به الجنة ولا طاعة لي استوجب بها الرضوان الا
اني اعتقدت توحيدك وعدلك وارتجيت احسانك
وفضلك وتشفعت اليك بالنبي صلى الله عليه وآله
والاوصياء عليهم السلام من احبتك وانت اكرم
الاكرمين وارحم الراحمين وصلى الله على خير خلقه
محمد وآله اجمعين الطيبين الطاهرين ولا حول ولا
قوة الا بالله العلي العظيم والحمد لله رب العالمين اللهم
يا ارحم الراحمين اني اودعتك يقيني هذا وثبات
ديني وانت خير مستودع وقد امرتنا بحفظ الودائع فرده
علي وقت حضور موتي وعند مسئلة منكر و
نكير برحمتك يا ارحم الراحمين

تمت ملحقات الكتاب بعون الملك الوهاب على يد العاصي الخاطي مصطفى النجم آبادی ۱۳۲۱

تمت بالخير

بحمد الله و حسن توفیقه این کتاب لغات فرس با کمال دقت و اهتمام سمت تحریر و تمامی یافت و بحلیهٔ چاپ در …

و بخشش صفحهٔ شمسه زر اثرهای
از اظهار و انتشار بهره و نور گشت و چون
جمعی از بزرگان فخام و سروران عظام بالطوع و الرغبة در حمایت
این نسخهٔ شریفه شریک بودند و شکر از مساعی جمیلهٔ ایشان فرض ذمت همت دعاگو
لذا مشهود میدارد که باهتمام عالی رتبه و الی این فقره درویش که بحسن مراقبت
و فرط مواظبت جناب مستطاب شریعتمدار عمدة العلماء الراشدین و زبدة
الفقهاء الراسخین المؤید بالمواهب الرحمانی آخوند ملا محمد صادق مازندرانی
دام علاه که کمال توجه در تصحیح و تنقیح فرموده و بقلم متشوش بکدورت اسقاط و اغلاط از این
و بکسوت صحت مخلع و نایل نمودند و نیز از حسن سلیقه و نیکوئی خرابای انیس جناب معتمد السلطان و موتمن
الخاقان المذهب للصحف و القرآن آقا میرزا احمد مذهب باشی دام اجلاله و اخوی
گرامی ایشان سرکار مقرب الخاقان آقا میرزا غلامرضا زید عزه مهذب و مذهب
گردید و بمطبعه دار الطباعهٔ خاصه و مطبعهٔ مخصوص جناب مستطاب … دام اجلاله
در طباعت استاد الماهر فی تلک الصناعه آقا سید مرتضی زید
توفیقاته و تاییداته بحلیهٔ طبع محلی گشته امید و تمنی از قرائت کنندگان
کاتبان است که چشم از اغلاط تحریر بپوشند و در صحت معانی
بکوشند لان الانسان محل الخطاء و النسیان
و العذر عند کرام الناس مقبول
۱۳۲۱

الحمد لله علی اتمامه و الشکر له علی ختم الکلام و صلی الله علی محمد خیر الانام کتبه العبد الجانی مصطفی النجف آبادی

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم انی اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال والاكرام يا حی يا قيوم يا حی لا اله الا انت يا هو يا من هو يا من لا يعلم ما هو
ولا كيف هو ولا اين هو ولا حيث هو الا هو يا ذا الملك والملكوت يا ذا العزة والجبروت يا ملك يا قدوس يا سلام يا مؤمن يا مهيمن يا
عزيز يا جبار يا متكبر يا خالق يا بارئ يا مصور يا مفيد يا مدبر يا شديد يا مبدئ يا معيد يا مبيد يا ودود يا محمود يا معبود
يا بعيد يا قريب يا مجيب يا رقيب يا حسيب يا بديع يا رفيع يا منيع يا سميع يا عليم يا حليم يا كريم يا حكيم يا قديم يا علی يا عظيم يا حنان
يا منان يا ديان يا مستعان يا جليل يا جميل يا وكيل يا كفيل يا مقيل يا منيل يا دليل يا نبيل يا هادی يا بادی يا اول يا اخر يا ظاهر يا باطن
يا قائم يا دائم يا عالم يا حاكم يا قاضی يا عادل يا فاصل يا واصل يا طاهر يا مطهر يا قادر يا مقتدر يا كبير يا متكبر يا واحد يا احد يا صمد يا
من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ولم تكن له صاحبة ولا كان معه وزير ولا اتخذ معه مشير ولا احتاج الی ظهير ولا كان معه
من اله غيره لا اله الا انت فتعاليت عما يقول الظالمون علوا كبيرا يا علی يا شامخ يا باذخ يا فتاح يا نفاح يا مرتاح يا مفرج يا
ناصر يا منتصر يا مدرك يا مهلك يا منتقم يا باعث يا وارث يا اول يا اخر يا طالب يا غالب يا من لا يفوته هارب يا تواب
يا اواب يا وهاب يا مسبب الاسباب يا مفتح الابواب يا من حيث ما دعی اجاب يا طهور يا شكور يا عفو يا غفور يا
نور النور يا مدبر الامور يا لطيف يا خبير يا مجير يا منير يا بصير يا ظهير يا كبير يا وتر يا فرد يا ابد يا سند يا
صمد يا كافی يا شافی يا وافی يا معافی يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل يا متفضل يا متكرم يا متفرد يا من علا
فقهر يا من ملك فقدر يا من بطن فخبر يا من عبد فشكر يا من عصی فغفر وستر يا من لا تحويه الفكر ولا يدركه بصر
ولا يخفی عليه اثر يا رازق البشر يا مقدر كل قدر يا عالی المكان يا شديد الاركان يا مبدل الزمان يا قابل القربان
يا ذا المن والاحسان يا ذا العز والسلطان يا رحيم يا رحمن يا عظيم الشان يا من هو كل يوم فی شان يا من لا
يشغله شان عن شان يا عظيم الشان يا من هو بكل مكان يا سامع الاصوات يا مجيب الدعوات يا منجح الطلبات يا
قاضی الحاجات يا منزل البركات يا راحم العبرات يا مقيل العثرات يا كاشف الكربات يا ولی الحسنات يا رافع
الدرجات يا معطی السؤلات يا محيی الاموات يا جامع الشتات يا مطلعا علی النيات يا راد ما قد فات يا من
لا تشتبه عليه الاصوات يا من لا تضجره المسئلات ولا تغشاه الظلمات يا نور الارض والسموات يا سابغ النعم
يا دافع النقم يا بارئ النسم يا جامع الامم يا شافی السقم يا خالق النور والظلم يا ذا الجود والكرم يا من لا يطأ
عرشه قدم يا اجود الاجودين يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين يا ابصر الناظرين يا جار المستجيرين يا امان
الخائفين يا ظهر اللاجين يا ولی المؤمنين يا غياث المستغيثين يا غاية الطالبين يا صاحب كل غريب
يا مونس كل وحيد يا ملجأ كل طريد يا ماوی كل شريد يا حافظ كل ضالة يا راحم الشيخ الكبير يا رازق الطفل
الصغير يا جابر العظم الكسير يا فاك كل اسير يا مغنی البائس الفقير يا عصمة الخائف المستجير يا من له التدبير والتقدير
يا من العسير عليه سهل يسير يا من لا يحتاج الی تفسير يا من هو علی كل شیء قدير يا من هو بكل شیء خبير يا من
هو بكل شیء بصير يا مرسل الرياح يا فالق الاصباح يا باعث الارواح يا ذا الجود والسماح يا من بيده كل
مفتاح يا سامع كل صوت يا سابق كل فوت يا محيی كل نفس بعد الموت يا عدتی فی شدتی يا حافظی فی غربتی
يا مونسی فی وحدتی يا ولیی فی نعمتی يا كهفی حين تعيينی المذاهب وتسلمنی الاقارب ويخذلنی كل صاحب

یا عماد من لا عماد له یا سند من لا سند له یا ذخر من لا ذخر له یا حرز من لا حرز له یا کهف من لا کهف له یا کنز من لا کنز له یا رکن من لا رکن له یا غیاث من
لا غیاث له یا جار من لا جار له یا جاری اللصیق یا رکنی الوثیق یا الهی بالتحقیق یا رب البیت العتیق یا شفیق یا رفیق فکنی من حلق المضیق
واصرف عنی کل هم وغم وضیق واکفنی شر ما لا اطیق واعنی علی ما اطیق یا راد یوسف علی یعقوب یا کاشف ضر ایوب یا غافر ذنب داود یا رافع عیسی بن مریم ومنجیه من ایدی الیهود یا مجیب
نداء یونس فی الظلمات یا مصطفی موسی بالکلمات یا من غفر لادم خطیئته ورفع ادریس مکانا علیا برحمته یا من نجی نوحا من الغرق یا من اهلک عادا الاولی وثمود فما ابقی وقوم نوح
من قبل انهم کانوا هم اظلم واطغی والمؤتفکة اهوی یا من دمر علی قوم لوط ودمدم
علی قوم شعیب یا من اتخذ ابراهیم خلیلا یا من اتخذ موسی کلیما یا من اتخذ
محمدا صلی الله علیه واله وعلیهم اجمعین حبیبا یا موتی لقمان الحکمة والواهب
لسلیمان ملکا لا ینبغی لاحد من بعده یا من نصر ذا القرنین علی الملوک الجبابرة یا من
اعطی الخضر الحیوة ورد لیوشع بن نون الشمس بعد غروبها یا من ربط علی قلب ام
موسی واحصن فرج مریم بنت عمران یا من حصن یحیی بن زکریا من الذنب وسکن عن
موسی الغضب یا من بشر زکریا بیحیی یا من فدی اسمعیل من الذبح بذبح عظیم یا من قبل
قربان هابیل وجعل اللعنة علی قابیل یا هازم الاحزاب لمحمد صلی الله علیه واله صل علی محمد وال
محمد وعلی جمیع الانبیاء والمرسلین وملائکتک المقربین واهل طاعتک اجمعین واسئلک بکل
مسئلة سئلک بها احد ممن رضیت عنه فحتمت له علی الاجابة یا الله یا الله یا الله یا رحمن
یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال والاکرام
به به به به به به اسئلک بکل اسم سمیت به نفسک او انزلته فی شیء من کتبک او استاثرت
به فی علم الغیب عندک وبمعاقد العز من عرشک وبمنتهی الرحمة من کتابک وبما لو ان ما فی
الارض من شجرة اقلام والبحر یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم
واسئلک باسمائک الحسنی التی نعتها فی کتابک فقلت ولله الاسماء الحسنی فادعوه بها وقلت
ادعونی استجب لکم وقلت واذا سئلک عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع
اذا دعان فلیستجیبوا لی ولیؤمنوا بی لعلهم یرشدون وقلت یا عبادی الذین اسرفوا علی
انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا انه هو الغفور الرحیم وانا اسئلک
[illegible]

الامر فاسئلک بها انت اهله یا کریم والحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد واله الطاهرین

ولد مرحوم السید محمد مهدی ولد السید محمد علی بن محمد

الموسوی [illegible] ذی الحجه ۱۳۴۱

[illegible] محمد علی بن محمد الموسوی سنه شنبه [illegible] جمادی

الاول [illegible] ۱۶ / ۳ / ۱ [illegible] شانزده

فوت والده این حقیر العبد محمد علی ابن محمد الموسوی روز چهارشنبه ۲۳ شهر شعبان المعظم

سنه ۱۳۴۹

فوت مرحومه همشیره بی بی فاطمه رحمها الله روز جمعه چهارم شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۶۲

الزوج موسی ابن کریم من طائفه جعب

بنت فریهی

الزوجه سوالف الصداق موازی دوازده قران

التاریخ یوم سه شنبه سویم شهر ذی القعده الحرام

سنه ۱۳۴۶

و بالفارسیه هزار و سیصد و چهل و شش

تولد نور چشمی السید محمد جواد ولد اخوی سید محمود سلمه الله تعالی ۲ شنبه ۲۴ شهر رجب المرجب ۱۳۴۹